

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

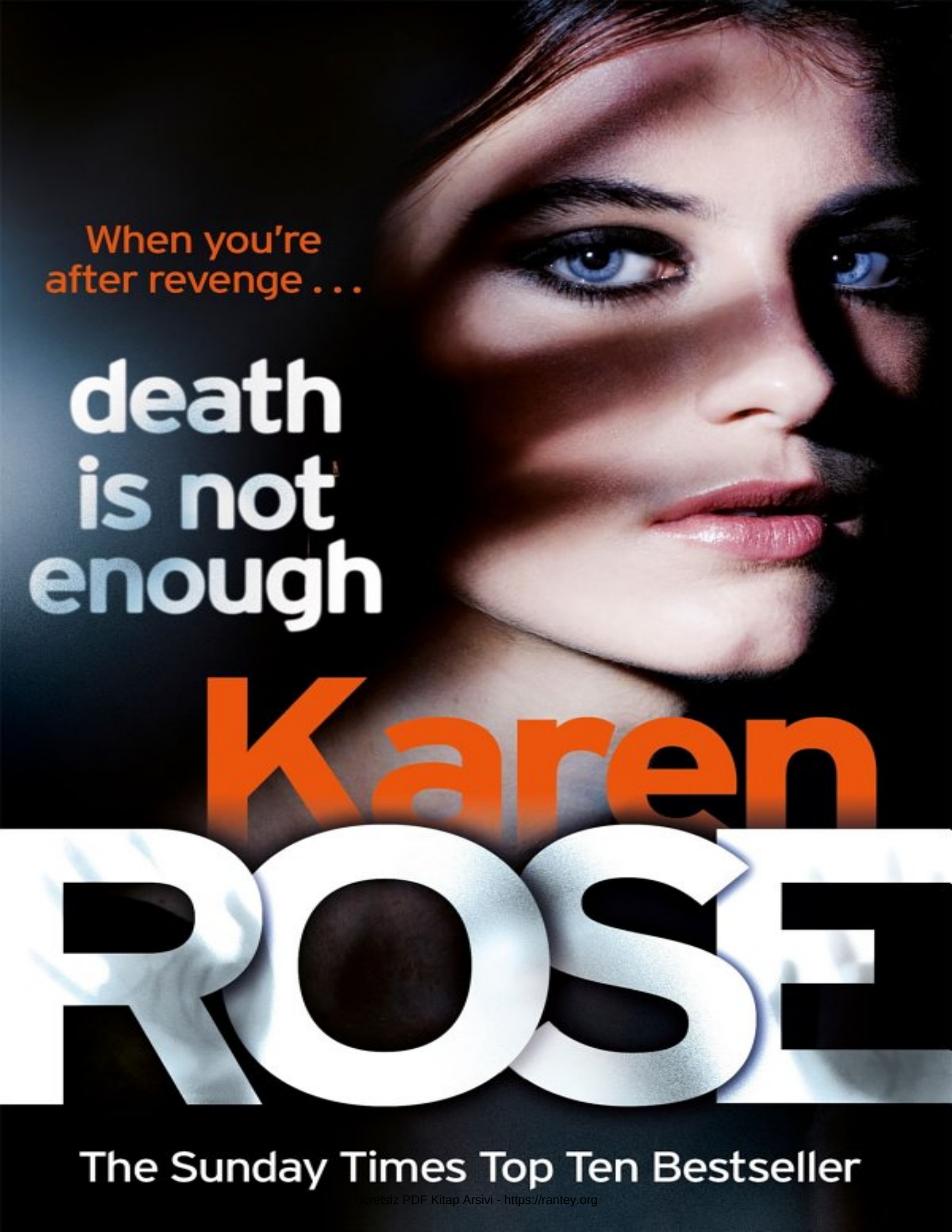
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

When you're
after revenge . . .

death
is not
enough

Karen ROSE

The Sunday Times Top Ten Bestseller

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Karen ROSE

death is not
enough

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı © 2018 Karen Rose Books, Inc.

Karen Rose Books, Inc. şirketinin Eserin Yazarı olarak tanımlanma hakkı, bu şirket tarafından 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca ileri sürülmüştür.

Birleşik Krallık telif hakkı yasası kapsamında izin verilen her türlü kullanım dışında, bu yayın yalnızca önceden izin alınarak herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılabilir, saklanabilir veya iletilebilir.

Yayıncıların yazılı izni veya reprografik üretim durumunda, Telif Hakkı Lisanslama Ajansı tarafından verilen lisansların koşullarına uygun olarak.

İlk olarak 2018 yılında Headline Yayın Grubu tarafından e-kitap olarak yayımlanmıştır

Bu yayındaki tüm karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yayın Verilerindeki Kataloglama British Library'den temin edilebilir

Avon DataSet Ltd, Bidford-on-Avon tarafından e-kitap dönüşümü,
Warwickshire

eISBN: 978 1 4722 4409 3

Kapak fotoğrafı © Larry Rostant

HEADLINE YAYIN GRUBU
Bir Hachette UK Şirketi
Carmelite House
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.headline.co.uk
www.hachette.co.uk

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)
[Sayfası Yazar](#)
[Hakkında](#)
[Karen Rose](#)
[tarafından da ithaf](#)
[edilmiştir](#)
[Övgü Teşekkür](#)

[Önsöz Birinci](#)
[Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Bölüm Dördüncü](#)
[Bölüm Beşinci](#)
[Bölüm Altıncı](#)
[Bölüm Yedinci](#)
[Bölüm Sekizinci](#)
[Bölüm](#)
[Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm Onbirinci](#)
[Bölüm Oniki](#)
[Bölüm Onüçüncü](#)
[Bölüm](#)
[On Dört Bölüm On](#)
[Beş Bölüm On Altı](#)
[Bölüm On Yedi](#)
[Bölüm On Sekiz](#)
[Bölüm On Dokuz](#)
[Bölüm Yirmi Bölüm](#)
[Yirmi Bir Bölüm](#)

[Bölüm Yirmi İki](#)
[Bölüm Yirmi Üç](#)
[Bölüm Yirmi Dört](#)
[Bölüm Yirmi Beş](#)
[Bölüm Yirmi Altı](#)
[Bölüm Yirmi Yedi](#)
[Bölüm Yirmi Sekiz](#)
[Bölüm Yirmi Dokuz](#)
[Sonsöz](#)

OceanofPDF.com

Karen Rose Hakkında

Author photo: © Deborah Feingold

Karen Rose gerilim ve korkuyla henüz sekiz yaşındayken Poe'nun Kuyu ve Sarkaç'ını yanlışlıkla okuduğunda tanıştı ve yıllarca uyumaktan korktu. Şimdi başkalarını uyumaktan korkutan kitaplar yazmaktan keyif alıyor.

Karen, ailesi, kedileri Bella ve iki köpekleri Loki ve Freya ile birlikte Florida'da yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda okumaktan ve yeni hobisi olan örgü örmekten hoşlanıyor.

OceanofPDF.com

Karen Rose tarafından

Onu gördünüz mü?

Sakın Söyleme
Seni İzliyorum
Korkacak Bir Şey
Yok

Saklanamazsın
Ona Kadar Say

Benim İçin Öl
Benim İçin Çılgılık
At Benim İçin
Öldür

Seni
Görebiliyoru
m Sessiz
Çılgılık

Sen Bana Aitsin
Söyleyecek Kimse
Kalmadı Beni
Özledin mi?
Arkanı kolla
Dolaptaki Canavar Ölüm
Yeterli Değil

Sandığınızdan Daha Yakın
Karanlıkta Tek Başına
Her Karanlık Köşe
Edge of Darkness

Romanlar yalnızca e-kitap olarak mevcuttur
Kırık Sessizlik
Kirli Sırlar

OceanofPDF.com

Kendimden ş p he ettiğim de bana inanan Robin Rue'ya.

Ve her zamanki gibi Martin'e. Seni seviyorum.

OceanofPDF.com

Karen Rose ve romanları için övgüler

"Beni koltuğumun ucunda ve gecenin geç saatlerine kadar ayakta tutan yüksek oktanlı bir heyecan yolculuğuy! Lisa Jackson

'Yoğun, karmaşık ve unutulmaz' James Patterson

"Karen Rose, sizi perçinleyen yüksek gerilimli bir gerilim sunuyor." Lisa Gardner

'Ateşten bir ev gibi yükseliyor. Bu dur durak bilmeyen gerilimde bolca aksiyon ve ürperti var' Tess Gerritsen

'Hızlı ve fkeli' Güneş

'Her şeye sahip, nabız hızlandıran bir hikaye' Cosmopolitan

"Rose geniş bir oyuncu kadrosunu, çok sayıda cesedi ve karmaşık bir olay örgüsünü dehşet verici bir kolaylıkla idare ediyor" Publishers Weekly

'Sert polisiye ve romantizmin bir karışımı - ilgi çekici' Irish Independent

OceanofPDF.com

Teşekkür

Terri, Kay, Sonie, Mandy ve Amy, tüm sevginiz ve desteğiniz için.

Chris, Cheryl, Brian, Kathy, Susan ve Sheila komplo için.

Julie Gerhart-Rothholz, **J u l i e** ' mi doğru tanımladığımdan emin olduğu için.

Sarah Hafer tüm sayfaları (yüzünüzü kızartanları bile) düzenlediği için.

Beth Miller ve Sarah Hafer düzeltmeler için.

Claire Zion ve Alex Clarke'a bu kitabı daha da iyi bir hale getirmemde bana rehberlik ettikleri için teşekkür ederim.

Tüm hatalar bana aittir.

OceanofPDF.com

Önsöz

On dokuz yıl önce . . .
Chevy Chase, Maryland,
10 Ocak Pazar saat 10.30.

"Sherri, ver şu lanet anahtarı bana.

Sherri Douglas, erkek arkadaşının hırıltısına gözlerini devirerek sürücü kapısını kapattı, kapıyı kilitledi ve eski Ford Escort'unun anahtarını soyulan tavanının üzerinden attı. "Al bakalım.

Thomas'ın kaşlarını çatması, refleks olarak anahtarı havada yakaladığında morarmış yüzünü buruşturan acı ifadesiyle kesildi. Bir an dondu kaldı, sonra kolunu indirirken tısladı. "Kahretsin," diye mırıldandı.

Sherri düşüncesizliğinden anında pişmanlık duyarak nefesini içine çekti. 'Oh, Tommy, özür dilerim. Çok aptalca davrandım.

Hırpalanmış yüz hatlarını düzeltti ve sertçe yutkundu, dudaklarını büzdü, sonra hızla ağzını açtı çünkü dudağı da yarılmıştı.

Ağlamak istedi. Onun güzel yüzü hâlâ çok güzeldi. Ama yaralıydı. Her yarayı kataloglarken göğsü ağrıyordu. Bir şeye vurmak istedi. Birine. Aslında dört kişiye. Tüm bu hasarı veren çocukları düşünerek gözlerini kısıtı. Onlardan nefret ediyordu. Yumruklarını sıktı ve ceketinin ceplerine soktu. Onlara vurmak Thomas'a yardım etmeyecekti.

Başı derde girerse babası onu öldürürdü. Babası onun beyaz bir çocukla çıkmasını pek istemiyordu. Ha. Beyaz bir çocuk. Bu kadar sinir bozucu ve üzücü olmasaydı komik olabilirdi. Thomas'ın koyu teni okula uyum sağlaması için yeterince beyaz değildi ama babası için de yeterince siyah değildi. En azından babası onlara

Birbirlerini görmekten. Çünkü Sherri babasına itaatsizlik ederdi. Ama Thomas'la birlikte okuldan atılırsa? Babası bir daha birbirlerini görmemelerini sağlardı.

Kovulmuş. Onu kovmuşlardı. Buna hâlâ inanamıyordu. Bu hiç adil değildi.

Thomas sessizce, "Sakin kendine aptal deme," dedi.

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, sonra onun az önce söylediği şeyi kastettiğini anladı. Ama onun bu kadar çabuk hareket etmesini sağlamak aptalcaydı. "Düşünmeliydim. Çünkü hırpalanan sadece yüzü değildi. Kollarına ve bacaklarına da tekme atmışlardı. Dişlerini sıktı, gözyaşlarının geri gelmesini istedi.

Ona zarar verdiler. O piçler. Ona zarar verdiler.

Thomas başını salladı. "Her şey yolunda. Yaşayacağım. Kadının durduğu yere doğru yürüdü ve arabanın anahtarını uzattı, yüzünde yorgun bir yenilgi ifadesi vardı. "Sherri, lütfen. Bana doğru anahtarı ver. Oyun oynamak için çok yorgunum. Sadece bas gitarımı alıp buradan gitmek istiyorum. Arabaya geri dön ve onu çalışır durumda tut. Sıcak kalmalısın.'

Gözleri tutamadığı yaşlarla doldu. "Seninle geliyorum," diye fısıldadı şiddetle.

Kara kaşları kalktı, yarık dudağı aşıağı doğru eğildi. 'Hayır. Sen değilsin.'

"Ben ... Sesi kesildi ve çaresizce ona baktı. O kadar büyük, güçlü ve ... iyiydi ki. O piçlerin hepsinden daha iyiydi. Teke tek karşılaşsalar hiç çekişme olmazdı. Altı-üç yaşında, sınıflarındaki en uzun ve en güçlü çocuktı. Ama onlardan dört tane vardı. Dört. Onu yenmişlerdi ve yine de o suçlanmıştı. Cezalandırılmıştı. Okuldan atılmıştı.

Çünkü Richard Linden - Sherri zihninde bile hak sahibi piçin adını tıslıyordu - burslu kızlardan herhangi birine dokunmaya hakkı olduğunu düşünüyordu. Sırf fakir olduğumuz için. Ve o değil. Ve çünkü Thomas, Richard onu duvara yaslayıp elle taciz ederken zavallı Angie'nin dehşet içindeki yüzünü görmezden gelemiyordu. Ve çünkü Thomas Richard'ı çektiğinde

Angie, Richard ve haydut çetesi ona saldırdı ve onu feci şekilde dövdü.

Müdür Thomas'ı suçlamıştı. Ne şok ama. Dr. Green, Linden ailesi ne derse onu yapıyordu çünkü onlar zengindi. Ve beyaz. Thomas, Angie ve ben öyle değildik. Ve her şeyi daha da kötüleştirmek için, Richard ya da ekibinden biri bir şekilde Angie'ye ulaşmıştı, çünkü Angie Richard'ın kendisine dokunduğunu bile inkâr ediyordu.

Bu yüzden Thomas'ı okuldan attılar. Üniversitelere iyi görünmek için çok çalışmıştı. Bir bursa ihtiyacı vardı yoksa gitmeyecekti. Ya şimdi? Yerel liseye gitmek zorunda kalacaktı, okuldan atılma cezası siciline işlenecekti. Bundan sonra üniversiteler onu isteyecek miydi?

Richard Linden ve o zorba arkadaşları Thomas'ın geleceğini çalmışlardı. Onun başka hiçbir şeyine dokunmadıklarından emin olacaktı. Göz kırpmasıyla gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Seninle geliyorum," diye tekrarladı. 'Sadece bando odası. Tehlikeli değil.

"Eğer yakalanırsan, benimle birlikte sen de okuldan atılırsın. Kocaman eliyle kızın çenesini kavradı ve başparmağıyla gözyaşlarını hafifçe sildi. "Bunun sana olmasına izin vermeyeceğim.

'Bu senin başına gelmemeliydi. Bu hiç adil değil, Tommy. Dudağını sertçe ısırdı, daha fazla ağlamamaya çalışıyordu. Gözyaşlarının onu parçaladığını biliyordu.

Derin bir nefes aldı. "Evet.

'Bununla mücadele etmeliyiz. Bununla mücadele etmelisiniz. Sen doğru olanı yaptın. Angie'yi korudun. Sen bir kahramandın.'

"Bununla savaşmanın bir faydası olmaz.

Umutsuzca onun mantıklı düşünmesini sağlamayı umarak bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Dava açabiliriz.

Güvensizlik dolu bir kahkaha attı. "Ne? Hayır!"

Adamın boştaki elini kendi eline aldı, parmaklarını birbirine doladı. Kadının teni koyu, adamınki ise birkaç ton daha açıktı. "Bir avukat tutabiliriz.

"Neyle?" diye alay etti. 'Willy ağzıma attığım her lokmayı sayıyor, Tanrı aşkına. Sence o ödeyecek mi?

bir avukat için?'

Thomas'ın üvey babası kötü ve tacizci bir adamdı. Sherri onun etrafında olmaktan hoşlanmazdı. Ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden oluyordu. Thomas'ın daha aşağı olduğunu düşündüğünü gizlemiyordu. Thomas, diğer tüm erkeklerden daha iyiydi.

Sherri'nin tüm kalbiyle sevdiği Thomas.

'ACLU'yu arayabiliriz,' dedi.

Thomas gözlerini kırptırarak ona baktı. "Asla olmaz. Kimseye dava açmayacağım. Mahkemede hiçbir şey çözülmez.

"Bu doğru değil. Sesi yine titriyordu ve gözyaşlarına engel olmak için gözlerini kapattı. "Tommy, bu senin hayatın.

Yorgun bir şekilde alınları ve burunları birbirine değene kadar eğildi; bu hareketi Maori kökenli gerçek babasından öğrenmişti. Gerçek babası çoktan ölmüştü ama Thomas onun anısına sessizce tapıyordu.

Sadece 1.80 boyundaki Sherri, o kadar eğilmek zorunda kalmasın diye ayak parmaklarının üzerine eğildi. Onun fısıltıyla verdiği cevabı zar zor yakaladı.

"Linden'lerle savaşmam, Sher. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Kimse benim için ayağa kalkmayacak. Senden başka kimse.'

'Ama bazı öğretmenler olabilir. Koç Marion ya da Bay Woods...' Futbol koçu Thomas'ı severdi, tarih öğretmenleri de öyle.

Gözlerini kapattı, başını salladı ve alnına doğru döndü. "Onlar da benim için ayağa kalkmayacaklar.

"Nereden biliyorsun?

Acı dolu bir nefes çekti. "Çünkü yapmadılar," diye tersledi, sonra içini çekti. "Perşembe günü bir şansları vardı.

"Çocukları üstünden çektiler," diye mırıldandı. "Sonra da seninle birlikte ana ofise yürüdüler.

Ancak Thomas yürümüyordu, tam olarak değil. Çok kötü yaralanmıştı, kafasına aldığı tekmeler yüzünden başı dönüyordu ve çocuklardan biri ağır bir botla dizine defalarca vurduğu için topallıyordu. Koç Marion ve Bay

Woods

aslında onu dik tutuyordu.

"Dr. Green'e olanları anlatma şansları vardı ama anlatmadılar. Thomas omuz silkti. "Woods anlatmaya başladı ama Green onu koridora çağırdı ve sözleşme yenilemeyle ilgili bir şeyler söyledi.

Sherri'nin gözleri büyüdü. "Bay Woods'u işiyle mi tehdit etti?" "Evet. Sanırım Koç'a da aynı şeyi söyledi, çünkü benim için de konuşmadılar. Ve onlar sahip olduğum en iyi müttefiklerdi. Başını bir kez daha mağlup bir şekilde salladı. 'Kahretsin, Bayan Franklin Cuma günü basımı yanınıza almanıza izin verebilirdi, ama işte buradayız, onu almak için okula giriyoruz. Eminim Dr. Green onu da tehdit etmiştir.

Doğru olmasaydı kulağa paranoyakça gelebilirdi.

Bayan Franklin Cuma öğleden sonra Sherri'nin avucuna üç anahtar sıkıştırdığında da aynı şeyi söylemişti. Biri okulun bando odasına en yakın dış kapısının, biri bando odasının, üçüncüsü de enstrüman dolabının kilidini açıyordu.

Bası ona kendim veremem. Ama biri içeri girip alırsa? Bayan Franklin omuz silkti. Bu gerçekten utanç verici olurdu. Özellikle de pazar gecesi olursa. Pazar gecesi hırsızları durduracak kimse yok.

Bayan Franklin yardım etmek istiyordu ama Thomas'ı savunmak da istemiyordu ve bunun farkına varması yıkıcı oldu.

"Tommy...

Parmağını Sherri'nin dudaklarına bastırdı. 'Kimse benim için ayağa kalkmayacak, Sher, ve bu iş böyle. Evimin yakınındaki liseye gideceğim. Bana bir şey olmaz. Ben daha çok senin için endişeleniyorum, burada bensiz kalacaksın.

Onunla gideceğini, zengin beyaz veletlerle dolu bu süslü okulu bırakıp nereye giderse gitsin onu takip edeceğini söylemek istedi. Ama babası buna izin vermedi. Ailesi onun bir geleceği olmasını istiyordu ve Ridgewell Akademisi onun daha kolay bir hayata geçiş biletiydi. Thomas için bir cevap olmalıydı ama o bunu çözemeyecekti.

Okulun otoparkında duruyordum.

Omuzlarını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı. "Hadi gel. Bas gitarını alalım. Bu babasınındı - gerçek babasının, üvey babası olan o pislik herifin değil. Gerçek babası Thomas beş yaşındayken ölmüştü ve ondan geriye kalan tek şey bas gitarıydı.

Enstrüman çok para etmiyordu ama Thomas için her şey demekti. Onu asla gece okulda bırakmazdı ama müdür olaydan sonra Perşembe günü almasına izin vermemişti. Dr. Green de Sherri'nin almasına izin vermemişti.

Thomas'ın bir adımına karşılık kendisinin iki adım atması gerektiğinin farkında olarak binanın arka tarafına doğru yarım bir koşuyla yola koyuldu. En azından normal bir günde. Hâlâ topallıyordu ve kapıya ondan önce ulaştı, kilidi açıp içeri süzölürken kaşlarını çattı ve kapıyı onun için tuttu.

'Kahretsin, Sherri, arabaya geri dön. Seninle orada buluşuruz.' "Olmaz. Çünkü arabanın içinde ne bulacaklarından emin değildi.

Enstrüman dolabı. Evet, anahtarlar ondaydı ama bas gitarı görmeyeli kırk sekiz saat olmuştu. Richard Linden ve arkadaşları gibi biri oraya daha önce ulaşmışsa Thomas'a destek olmak için orada olmak istiyordu. Ya bas gitmişse... ya da daha kötüsü kırılmışsa?

Thomas onu kaybedecekti.

Ağır dış kapı arkalarından kapandı ve sessizlikte yankılanan bir klik sesiyle otomatik olarak kilitlendi. "Hadi yapalım şu işi," dedi Sherri ve bando odasına doğru koşmaya başladı. Arkasında Thomas'ın ağır adımlarını duyabiliyordu. Normalde bir panter gibi hızlı ve sessiz hareket ederdi ama Richard'ın arkadaşları dizine zarar vermişti.

Birdenbire adımları durdu. "Sherri," diye tısladı. "Bekle.

Kadın yavaşladı ve döndü. "Ben ... geri dönmüyorum.

Thomas yan koridorlardan birinde topallayarak yürüyordu.

Sherri onu takip etti ve merdiven boşluğunun sonuna ulaştığında yetişti. "Sherri!" diye bağırdı, sesinde panik vardı.

"Buradayım," dedi biraz nefes nefese. "Sorun nedir?"

Bir saniye sonra gözleri loş ışığa alıştı ... ve gördü. Dehşete kapılarak geriye doğru tökezledi. "Aman Tanrım. Kim o?"

Çünkü yerdeki çocuk tanınmaz haldeydi. Birisi onu yüz hatları kan içinde kalana kadar dövmüştü.

Thomas merdiven boşluğunun altına süründü ve parmaklarını çocuğun boynuna bastırdı. "Hâlâ hayatta ama Tanrım, Sher. Nasıl olduğunu anlamıyorum. Bıçaklanmış gibi görünüyor."

"Ne yapacağız?"

"Ben kanamayı durdurmaya çalışacağım.

Sen 911'i ara." "Hiç çeyrekliğim yok.

'911 için onlara ihtiyacın yok. Git!" Ceketini silkti, kolu hâlâ acıdığı için acı içinde kıvranıyordu. Koşmak için döndü ama göz ucuyla onun donup kaldığını gördü.

"Kahretsin," diye fısıldadı, sonra başını kaldırıp onun gözleriyle buluştu. "Ben Richard.

"Olamaz," diye nefes aldı Sherri. "Olamaz.

Thomas'ın çenesi gerildi. "Git. 911'i ara. Çok kan kaybetmiş. Gidin!"

Aniden gelen komutla döndü, sonra tekrar adını seslenince kısa bir süre durdu. Paltosunu çıkarmıştı ve şimdi de Noel için ona verdiği kazağı yırtıyordu. "Ne?" diye sordu adam kazağı fırlatıp atarken ve uzun kollu bir tişört çıkarmaya başlarken.

Tişörtü toparladı ve Richard'ın karnına bastırdı. '911'i aradıktan sonra buradan git. Bu işe karışmanı istemiyorum.

"Ama-

"Tartışmayın!" diye bağırdı. "Sadece ... Sesi kesildi ve gözlerini kırpıştırarak hırpalanmış yanağından aşağı bir damla gözyaşı gönderdi. "Sadece git," diye fısıldadı kısık sesle.

Ve sonra anladı. Yardım geldiğinde Thomas okulda yakalanacaktı. Ölmek üzere olan Richard Linden ile birlikte.

"Seni suçlayacaklar. Kelimeler boğazında düğümlendi. Düşüyor

Dizlerinin üzerine çöktü, kolunu tuttu ama adam onu silkti. 'Thomas, benimle gel. 911'i arayacağız ve sonra gideceğiz. Birlikte.

Thomas başını salladı ve Richard'ın karnına baskı yapmaya devam etti. 'Birin kanamayı durdurması gerek. Yoksa ölecek. Bilinci yerinde bile değil. Onu ölüme terk edemem.

Kadın çaresizce ona baktı. "Tommy...

Onun gözlerine baktı, acısı açıkça ortadaydı. 'Tanrı aşkına, git! Sakın geri dönme. Lütfen.

Ayağa kalktı ve geri çekildi, sonra ankesörlü telefona doğru koştu. Lanet aramayı yapacak, sonra da geri dönüp onunla oturacaktı. Yapmadığı başka bir şeyin suçuyla yüzleşmesi için onu terk etmesine imkân yoktu.

Ankesörlü telefon ön ofisin yanındaydı. Titreyen elleriyle 911'i aradı.

"Acil durumunuz nedir?" diye sordu operatör.

"Biz ... Sherri burnundan derin bir nefes aldı ve hızlı nabzını yavaşlatmaya çalıştı. "Yardıma ihtiyacımız var. Bir adam var
-'

Kapılar açıldı ve içeriye adamlar doluştu. Üniformalı adamlar.

Polisler.

Polisler mi? Polisler nasıl-

İri yarı bir adam kolunu tuttu ve sertçe sıktı. "Telefonu bırak!

"Ama . . .

Adam diğer elini kızın bileğine dolayarak boğazından şok olmuş bir acı çılgılığı çıkardı. "Bırak dedim.

Parmakları zorlanarak açıldı ve karışık kabloda asılı duran telefon serbest bırakıldı. Sersemlemiş bir halde polise baktı. Polis onu hoyratça döndürdü ve duvara doğru itti. Bildiği bir sonraki şey, adamın bileklerine kelepçe taktığı oldu.

Arkasında, Thomas'ın onun adını haykırdığını duyabiliyordu.

"Sherri, kaç!

Yüzünü buruşturdu, şakağı duvara o kadar sert bastırılmıştı ki canı yanıyordu. Artık bunun için çok geçti.

Montgomery County Gözaltı Merkezi, Rockville, Maryland,
13 Ocak Çarşamba, Saat 11.15.

Başını görüşme odasındaki masanın soğuk metaline yaslayan Thomas gözlerini kapadı, aynanın arkasında kimin olduğunu merak edemeyecek kadar yorgun ve bu görüşmenin ne hakkında olduğunu merak edemeyecek kadar bitkin bir haldeydi. Üç gündür uyumamıştı, onu buraya getirdiklerinden beri hiç uyumamıştı.

Hapse.

Ben hapisteyim. Asla söylemeyeceğini düşündüğü kelimeler. Lanet Richard. Piç kurusu ölmüştü. Hayatımı mahvettim ama o yine de öldü. Bağırsağındaki bıçak yaralarından kan kaybından öldü. Thomas'ın ilk yardımı çok az ve çok geç kalmıştı.

Cinayet. Onu cinayetle suçladılar.

Korkmak için neredeyse çok yorgundu. Neredeyse.

Buraya geldiğinden beri Sherri'yi görmemişti. Kimseyi görmemişti. Annesini bile. Gerçi annesi bir mektup yazmıştı. Acı acı güldü. Evet, annesi ona bir mektup yazmış, onu hayal kırıklığına uğrattığını ve o iyi kalpli Richard Linden'ı nasıl öldürebildiğini yazmıştı. Ve bu arada, kefaletini ya da avukat parayı ödemeyeceğiz.

Thomas tek başınaydı.

Kapı açıldı ama başını kaldıramayacak kadar bitkin düşmüştü. "Teşekkür ederim," dedi bir adam. "Bundan sonrasını ben hallederim.

"İyi. Bu sesi Thomas tanıyordu. Onu bu odaya kilitleyen gardiyandı. Ellerini arkasında kelepçeli bırakmıştı. "Bir şey ihtiyacın olursa sorman yeterli.

"Bekle," dedi yeni adam. "Kelepçelerini çözün.

Thomas adamın koyu renk takım elbisesini ve kravatını görecektik kadar başını kaldırdı. Ve tekerlekli sandalyesini.

Thomas dikleşti, bakıyordu.

Adam yaşlı değildi. Aslında gençti. Belki otuz. Bunu

söylemek zordu. Saçları kısa kesilmişti, takım elbisesi

pahalı görünüyordu. Thomas'ı klinik olarak inceliyordu. "Thomas White?" diye sordu.

Çok uzun sürmeyecek. Üvey babasının soyadını mümkün olan en kısa sürede terk edecekti. Annesinin sırtını dönmesinin nedeninin o piç olduğundan emindi. Bir yanı üvey babasının onu o mektubu yazmaya zorlamak için ne yapması gerektiğini merak ediyordu. Bir yanı annesi için endişeleniyordu. Bir yanı da umursamayacak kadar yorgundu.

"Kimsin sen?" diye sordu.

"Ben sizin avukatınızım," dedi adam kayıtsızca. Gardiyana döndü. 'Kelepçelerini çözün. Lütfen.

Lütfen deme şekli kibar değildi. Emrediciydi. Emrediciydi.

"Eğer eminseniz," dedi gardiyan omuz silkerek. "Eminim," dedi avukat.

Gardiyan kelepçeleri açma bahanesiyle kollarını çekiştirdiğinde Thomas dişlerini sıktı. "Senden tek bir hareket, evlat," diye hırladı adam uyararak.

Ağrıyan bileklerini ovuşturan Thomas ters ters baktı ve hiçbir şey söylemedi. "Hepsi bu kadar," dedi avukat, gözlerini devirmek için Thomas'la yalnız kalmalarını bekledi. "Pekâlâ o zaman, Bay

Beyaz. Hadi başlayalım.

"Thomas," diye araya girdi Thomas. "Beyaz değil. Sadece Thomas.'" "Bunu yapabilirim. En azından şimdilik. Avukat gözlerini devirdi.

tekerlekli sandalyeyle masaya geldi, Thomas'ı çok keskin bir gözle değerlendirdi. "Yemek yiyor muydun?

"Hayır.

Ben de öyle düşünmüştüm. Uyuyup uyumadığını sormama gerek yok. Gözlerinin altında torbalar var.'

Sanki umurundaymış gibi. Bu adam, pahalı takım elbisesi ve lord tavırlarıyla. "Kimsin sen? Thomas tekrar sordu, bu sefer daha kaba bir şekilde.

Adam göğüs cebinden gümüş bir kartvizit kutusu çıkardı ve kartlardan birini Thomas'a verdi. "Benim adım James Maslow.

Kart sağladı ve hiç de ucuz değildi. Maslow ve

Woods, Avukat.

Bu adamı karşılayabilmemin imkanı yok. "Benim zaten bir avukatım var.

Biliyorum. Kamu avukatı. Eğer onunla kalmayı tercih ederseniz, bu isteğinizi yerine getireceğim. Ama önce size neden burada olduğumu açıklamama izin verin. Tarih öğretmeniniz ve benim hukuk ortağım kardeşidir. Öğretmeniniz iyilik olsun diye sizinle konuşmamı istedi. Masum olduğunuzu düşünüyor. Davanızı inceledim ve haklı olabileceğini düşündüm.

Bay Woods bu avukatla mı konuştu? Benim için mi? Neden? Ciğerleri havayı aceleyle dışarı attı. "Bana inanıyor musun?" diye sordu, sesi küçük ve titriyordu, çünkü başka kimse inanmıyordu.

Maslow bir kez başını salladı. "Evet.

"Neden?" Thomas'ın sesi tek kelimeyle kesildi.

Maslow'un gülümsemesi nazikti. "Başlangıç olarak, öğretmenin bana o genç kızı Richard Linden'in tacizlerine karşı koruduğun gün gerçekte neler olduğunu anlattı.

"Bay Woods işini kaybedecek," diye fısıldadı Thomas, müdürün üstü kapalı tehdidini hatırlayarak. Bu sadece altı gün önce miydi? Gerçekten mi?

"Risk almaya karar verdi," dedi Maslow ve gözlerinde bir gurur parıltısı vardı. "Bay Woods sizin adınıza okul yönetimine bir mektup yazdı.

"Vay canına." Thomas boğazını temizledi. "Bu gerçekten çok hoş.

'O gerçekten iyi bir adam. Bence sen de muhtemelen öylesindir.

Thomas çenesini kaldırdı ve Maslow'un gözlerinin içine baktı. "Richard Linden'ı ben öldürmedim.

'Size inanıyorum ama savcı bir davası olduğunu düşünüyor. Size kasıtlı adam öldürme teklif ettiğini söylememi istedi. Sekiz ila on yıl.'

Thomas ayağa kalktı ve sandalyeyi geriye doğru itti. "Ne? Sekiz ila on yıl mı?"

Maslow masaya vurdu. "Bekçi gelmeden otur Thomas.

Thomas oturdu, vücudu titriyordu. Gözyaşları gözlerini yakıyordu. "Ama bunu ben yapmadım.

"Biliyorum," dedi Maslow yatıştırıcı bir sesle. 'Ama ne teklif ederlerse etsinler sana söylemek zorundayım. Davanızı tartışalım ve sonra temsil konusunda ne yapmak istediğinize karar verebilirsiniz.

Thomas gözlerini sertçe ovuşturarak nemi uzaklaştırdı. "Sana ödeme yapamam. Kefalet bile ödeyemem.

"Ücretlerim konusunda endişelenmeyin. Eğer kabul ederseniz, davanızı ücretsiz olarak alacağım. Yani ücretsiz.

Thomas kaşlarını çatı. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorum," diye tersledi. "Sözel sınavımdan yedi seksen aldım. SAT puanlarının artık bir önemi yoktu. Artık hiçbir üniversite onu kabul etmeyecekti. Bu adamın suçu da değildi. Bir nefes aldı. "Özür dilerim efendim. Yorgunum.'

"Öyle görünüyorsun," dedi Maslow sempatik bir şekilde. "Ayrıca kefaletle serbest bırakılmışsın.

Thomas'ın ağzı açık kaldı. "Ne? Annem parayı nereden buldu?'

'Annen değildi. Bunun için özür dilerim.'

Midesi bulandı. Annem değil. "O zaman beni gerçekten bıraktı.

Maslow'un kaşları onaylamayan bir ifadeyle çatıldı. "Korkarım öyle.

'İşte bu yüzden Beyaz olmak istemiyorum. Kocasınınla evlendiğinde benim adımı değiştirdi. Ben de geri almak istiyorum. Gerçek babamın adını geri almak istiyorum.

"Adı neydi?

"Thorne. Thomas Thorne olmak istiyorum.'

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bir

Günümüz Baltimore,
Maryland,
27 Mayıs Cuma, 17:30.

Koltuğunda arkasına yaslandı ve en güvendiği yardımcılarından biri elinde parlak sarı bir dosyayla ofisine girerken sabırla bekledi. Ramirez'in teslimatı yapacağını gerçekten umuyordu ama yapacağına da pek inanmıyordu. Bu gerçekten de talihsiz bir durumdu.

Ramirez her zamanki gibi rahat bir ifadeyle dosyayı masasına koyarak, "İşte istediğiniz bilgiler," dedi.

Ramirez'in ona bu kadar uzun süre ihanet etmiş olması.

Kanıtı kendi gözleriyle görmemiş olsaydı, asla inanmazdı. Ramirez oğlu gibiydi. Güvenilir bir evlat.

"Oturun," dedi, normal ses tonunu kullanarak, henüz bildiklerini açıklamak istemiyordu. Dosyayı açtı ve içindekilere göz gezdirdi. Ve iç çekti. "Bu tamamlanmamış.

Ramirez kaşlarını çatı. "Öyle değil. Verileri kendim derledim. Thomas Thorne hakkında herkesin bildiği her şey bu kadar.

"Öyle değil," dedi, kasıtlı olarak katibinin sözlerini tekrarlayarak. 'Bunu biliyorum çünkü aynı araştırmayı Patton'a da yaptırdım. Onun derlediği dosya iki kat daha kalın. Bana verdiğiniz şey, Google'da kendim arama yaparak elde edebileceğimden daha az. Dosyayı kasıtlı olarak kapattı ve ellerini kavuşturdu. "Sizce bu konuda ne yapmalıyım?

Ramirez alt dudağını yaladı, bu onun ilk sinir belirtisiydi. 'Yapmak mı?

Ne hakkında?'

"Senin hakkında, dostum. Çekmecesinden Patton'ın Ramirez'in çektiği fotoğrafları çıkardı. Ve Thomas Thorne'un. Birlikte komplo kurarken. "Açıklamak ister misin?"

Ramirez bir nefes aldı. "Beni takip mi ettirdin?"

Evet. Thorne operasyonlarım hakkında çok şey biliyor gibi görünüyor. Tüm bu bilgileri nasıl edindiğini merak ettim. Yakın çevremdeki herkesi takip ettirdim - hain olduğu ortaya çıkarsa işini alacak kişi tarafından. Gülümsedi. 'Patton son derece titizdi. Çok iyi bir başkatip olacak.

Ramirez zorlukla yutkundu. "Sana asla ihanet etmedim. "Sana inanmıyorum.

"Patton o resimleri photoshopladı.

Cep telefonunu açtı ve orada sakladığı fotoğrafları karıştırdı. 'Ah, işte burada. Sen ve Thorne. Ramirez'in resmi görebilmesi için telefonunu uzattı. "Bunu kendim çektim.

Ramirez'in rengi soldu. Sonra omuzlarını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı, gözlerinde kaderini kabullenmiş bir ifade vardı. "Karımın bununla hiçbir ilgisi yok.

Omuz silkti. "O zaman onun da ölmek zorunda olması üzücü.

"Hayır. Ramirez sandalyesinden sıçradı, sanki onu çıplak elleriyle boğacakmış gibi uzandı. Ancak kafasına doğrultulmuş silahı görünce aniden durdu ve dondu, zor nefes alıyordu.

"Neden?" diye basitçe sordu katip, bakışlarını ondan ayırmadan. "Thorne'a neden bilgi verdiniz?"

Ramirez 'Ben yapmadım,' diye ısrar etti.

'Her halükarda öleceksin, eski dostum. Çabuk da öldürebilirim, uzun da. Aynı şeyi sevgili karın için de yapabilirim. Hızlı mı yoksa yavaş işkence mi? Nedenini söyle.'

Ramirez gözlerini kapattı. "Yeğenimi öldürdün.

Kaşlarını kaldırdı. "Ben mi öldürdüm?"

'Sizinkiler yaptı. On altı yaşındaydı, sadece bir çocuktuk. İki yıl önce adamlarınız arabayla geçerken çapraz ateşe yakalandı. Ama yanlış evi seçmişlerdi ve benim evimdi.

"Kız kardeşinin oğlu senin kurşunlarınla doluydu. Ramirez'in gözleri öfke ve kederle doldu. 'Üzgün bile değildin. Yirmi yıldır senin için çalışıyorum ve sen üzgün bile değildin.

"Hâlâ üzgün değilim," dedi, sonra nişanını Ramirez'in karnına indirdi ve tetiği art arda üç kez çekerek sıkı bir mermi grubu oluşturdu. Ramirez bir iniltiyle yere yığıldı.

Ayağa kalktı ve masasının üzerinden parke zeminde kıvranan adama baktı. Ramirez başını kaldırdı, gözlerindeki öfke ve keder şimdi şok edici bir farkındalık, yoğun bir acı ve her şeyi tüketen bir nefretle birleşmişti. "Çabuk olacağını söylemiştin," diye nefes nefese kaldı. "Yalan söyledin.

"Sen de öyle.

"Hayır, hayır. Ramirez inledi. 'Sana gerçeği söyledim. Thorne'a o bilgiyi neden verdiğimi söyledim.

"Çok az, çok geç, eski dostum. Son kelimeyi tükürdü. "Benim için çalışmaya geldiğin her gün bana yalan söyledin, benden maaş aldın ve tüm bunlar olurken bana ihanet ettin.

Ramirez'in acıyla parlayan gözleri alaycı bir ifadeyle kısıldı. 'Ve her şey seninle ilgili, değil mi? Eski dostum?'

Bunun üzerine gözlerini kırıştırdı. "Tabii ki. Her zaman benimle ilgili. Bir dakika daha Ramirez'e baktı. Bu kederi nasıl gözden kaçırmıştı? O öfkeyi? O mutlak nefreti?

Bu sorunun cevabını çok iyi bildiği için sandalyesine geri oturdu. Ramirez'in gözlerinde görememişti çünkü kendi gözlerinde görmüştü. Aynada. Hapishane oğlunu bir ceset torbası içinde, bağırsakları çıkarılmış olarak morga teslim ettiğinden beri her lanet gün. Oğlunun bağırsakları hızlı ve ustaca çıkarıldığında egzersiz bahçesindeki toprağa dökülmüştü. Ama ölmeden önce acı çekmişti.

Gözlerini kapadı, içinden yeni bir acı dalgası geçti, göğsünü o kadar sıkı ki nefesini tutmamak için mücadele etmek zorunda kaldı. Oğlu son nefesini vermeden önce acı çekmişti. Tanrım, nasıl da acı çekmişti.

Ramirez'in kolayca kurtulduğunu düşündü soğukkanlılıkla.

Dahili telefon düğmesine bastı. "Jeanne, Patton'ı içeri gönderebilir misin? Ona Bayan Ramirez'i ve iki ceset torbası getirmesini söyle. Bay Ramirez henüz tam olarak ölmedi ama yakında ölecek. Ayrıca Bayan Ramirez'i göndermem için bana birkaç dakika ver, sonra ıslak vakumla birini gönder. Yerler kanla kaplanmış gibi görünüyor.

"Elbette efendim," dedi Jeanne, uzun zamandır hayran olduğu bir soğukkanlılıkla. Ofis müdürü altmışına merdiven dayamıştı ve emekli olacağı günden korkuyordu. En azından yerine geçecek kişiyi eğitiyordu ve kızın annesinin tüm organizasyon becerilerine sahip olduğunu kabul etmek zorundaydı. Jeanne'ın küçük kızı Margo, şimdiye kadar sahip olduğu en yakın kızıydı.

Jeanne'ın büyük kızı Kathryn ise bir daha sahip olabileceği en yakın ruh eşiydi. Kathryn onun kalbini ve yatağını ısıtıyordu ama ikisi de Madeline için her zaman yas tutacağını biliyordu. Madeline'in Kathryn'i kendi yerine geçmesi için seçmiş olması bu geçişi daha yumuşak hale getirmişti ama Kathryn asla onun karısı olamayacaktı. Neyse ki öyle bir beklentisi de yoktu. Güçlü bir adamın metresi olmaktan mutluydu.

"Size başka bir şey getireyim mi? Jeanne sordu.

"Evet. Margo'ya otuz dakika içinde onunla buluşmam gerektiğini söyle. Torununun annesi Margo ve küçük Benny, oğlu Colin'den geriye kalan tek şeydi. İstirap kalbine saplandı ama acıyı hoş karşıladı. Oğlunun intikamını almak ona her sabah uyanma gücü veren şeydi. "Onun için bir işim var.

Ramirez, karısı bağlı ve ağlamaklı bir halde getirildiğinde, "Seni piç kurusu," diye haykırdı.

Gülümsedi. 'Nasıl derler? Tencere dibin kara, seninki benden kara? Çok cesursunuz Bay Ramirez. İhanetiniz sizden çok daha fazla insanı incitecek. Bize izin verebilirsiniz Bay Patton, ama fazla uzağa gitmeyin. Yakında o ceset torbalarına ihtiyacımız olacak.'

Ayağa kalkarak giysilerini çıkardı ve düzgünce katladı.

ve gardıropta saklıyordu. Bu takım elbiseyi seviyordu ve kana bulanmasını istemiyordu. Deri tangayı dikkatlice başının üzerine kaldırdı. Ucundan Madeline'in küllerini içeren küçük bir şişe sarkıyordu. Yakında Colin'in küllerini de onlarla karıştıracaktı.

Saf öfkenin yakıcılığını hissederek şişeyi giysilerinin üzerine koydu ve gardırobun kapağını kapattı. "Şimdi, Bayan Ramirez. Size vereceğim acı için şimdiden özür dilerim. Küfürler savururken onları kocanıza yöneltin. Onun ihaneti yüzünden buradasınız."

Ramirez'in karısı 'Etmeyeceğim,' diye sert bir şekilde ifade etti. "Kocama asla küfretmeyeceğim."

Ama o yaptı. Her zaman yanlış adımları yüzünden bıçak altına yatan kişiye lanet okurlardı. Bu durumda, onun burgusu. Bayan Ramirez, sonunda acıyı kafasına bir kurşun sıkmadan önce çok acı çekti.

Sonra eski yardımcısının kalbine son bir kurşun sıkarak işini bitirdi ve duş alarak pisliği temizledi. Tekrar giyindikten sonra Patton'a cesetleri kaldırmasını söyledi ve yeni başkatibinin çok daha dolu olan dosyasını okumak için oturdu.

Patton gerçekten de çok titiz davranmış, neredeyse kendisinin bulduğu her şeyi bulmuştu. Burada yeni bir şey yoktu. Thomas Thorne'u dize getirme planı aylardır devam ediyordu.

Thorne, Ramirez'in karısı gibi merhamet dilenecekti. Ama tıpkı Bayan Ramirez'de olduğu gibi, hiçbir şey olmayacaktı.

Baltimore, Maryland,
11 Haziran Cumartesi, 11.45.

"Ben yokum," dedi JD, elindeki kartları sinirli bir hışımla masaya fırlatarak. 'Lanet olsun, Thorne. Her lanet eli kazanmak zorunda mısın?

Thomas Thorne fişlerini dizmeye başlarken poker masasının etrafında oturan beş adama kendini beğenmiş bir sırıtışla baktı.

"Evet.

Diğerleri cüzdanlarını çıkarırken iyi huylu bir şekilde homurdandılar.

Sam masaya bir onluk atarak, "Bu gece şansın çok iyi," diye mırıldandı. Hiç kimse bir akşamda ondan fazla kaybetmezdi. Eğlenmek için oynarlardı. Ve tabii ki kazanmak için. Hiçbiri kaybetmeyi sevmezdi.

Masanın karşısındaki Grayson gözlerini devirdi. 'Bu gece şansının çok yaver gittiğini düşünüyorum. Belki de araştırmalıyız. Sam? JD?'

"Bir erkeğin aldatabileceği pek çok yol var," diye kabul etti JD.

Şehrin baş savcısı Grayson Smith, madalyalı cinayet masası dedektifi JD Fitzpatrick ve eski Baltimore polis memuru Sam Hudson bu yöntemlerin çoğunu biliyordu ama Thorne bu adamların hiçbirinin gerçekten üzgün olmadığını biliyordu. Onun gerçekten aldattığına da inanmıyorlardı.

Onların güvenini kazanmıştı, tıpkı onların da onunkini kazandığı gibi.

"Keyfinize bakın çocuklar," dedi kibirli bir tavırla, sonra saatine baktı. 'Ancak sokağa çıkma yasağınız nedeniyle hızlı olmanız gerekecek. Siz zavallı evli çocuklar eve gitmek zorundasınız.

JD homurdandı. "Göt herif," dedi ama bunu şefkatle söyledi. JD, Baltimore morgunda yarı zamanlı çalışmak üzere doğum izninden dönen bir adli tabip olan Lucy ile evliydi. Ama o ve Thorne, JD bu işe girmeden önce de yıllardır arkadaşlıklar. Son sekiz yıldır Lucy, Gwyn Weaver ile birlikte sahibi oldukları gece kulübü Sheidalin'de Thorne'un ortağıydı.

Thorne'un bütün akşam titizlikle düşünmediği kişi.

Yalancı.

İyiymiş. Evet, bütün gece Gwyn'i düşünmüş, çok heyecanlandığı randevuya gerçekten gidip gitmediğini merak etmişti. Eğer randevusunda biraz olsun beyin varsa, cevap hayır olacaktı. Her iki durumda da Thorne'un bunu öğrenmek için yarına kadar beklemesi gerekecekti.

'Hayır, o bir pislik değil. En azından tam bir pislik değil. Sam bir yıl önce Baltimore Polis Departmanından ayrılmış, Thorne'un hukuk firmasında özel dedektif olarak işe başlamıştı. Sheidalin öncelikle Gwyn'in yönetimindeydi. Thorne ve Lucy esas olarak müzik için oradaydılar ve ara sıra sahne alıyorlardı.

Gerçi Thorne bir süredir bunu yapmamıştı. Tam olarak dört buçuk yıldır. Sahnede canlı bir seyirci önünde bas çalmayı özlemişti. Ama odaklanması gereken başka şeyler vardı. Vaftiz oğlu vardı, Lucy'nin küçük oğlu. Jeremiah. O çocuğu çok severdi.

Ve Gwyn'in ona izin verdiği kadarıyla onunla ilgilenmek zorundaydı. Ki bu o kadar da fazla değildi.

Yine de çoğunlukla şirketine odaklanmıştı. Şirketini tek başına bir operasyondan, iki avukat, ofisi yöneten bir avukat yardımcısı ve bir ölüm müfettişinin çalıştığı bir operasyona dönüştürmüştü. Ve Sam, yetenekli bir özel dedektif olduğunu kanıtlamıştı. Thorne ona sahip olduğu için kendini şanslı hissediyordu.

Sam kıkırdıyordu. "Thorne sadece kıskanıyor çünkü bu pisliği tek başına temizlemek zorunda.

Evet, diye itiraf etti Thorne, ama sadece kendine. Evlerine gidecek eşleri olan evli erkekleri kıskanıyordu. Hepsi gittikten sonra evi çok sessiz kalacaktı. Ama bunu hiçbirine itiraf edemezdi, çünkü hepsi ona tuzak kurmak için komplo kurardı. Bu açıdan yaşlı kadınlardan daha kötüydüler.

Onun yerine tek kaşını kaldırdı. "Ruby senin için temizlik yapıyor mu?" Cep telefonunu çıkardı. "Ona sorayım mı? Sam'in karısı Ruby, eskiden Lucy'nin ME teknisyeniydi, şimdi ise Thorne'un ölüm müfettişiydi. Sam'in arkasını temizleyeceğinden oldukça şüpheliydi.

Sam güldü. "Lütfen, hayır. Hayatıma değer veriyorum.

"Biz bekârların da gitmesi gerekiyor," dedi Jamie iç çekerek. Tekerlekli sandalyesini bir ömür boyu pratik yapmanın verdiği rahatlıkla masadan uzaklaştırdı. Spina bifida ile doğduğu için çocukluğundan beri sandalye kullanıyordu. 'Ben

bu geç geceler için çok yaşılandım.'

Jamie'nin hareketleri Thorne'la on dokuz yıl önce ilk tanıştıklarında olduğundan biraz daha yavaşıtı. Jamie Maslow onun avukatı olarak işe başlamıştı ama kısa sürede arkadaşı ve akıl hocası olmuştu. Ve Thorne daha çocukken kendi babası öldüğünden beri babasına en yakın kişi olmuştu. Şimdi Jamie onun alışanıydı. Kendi şirketinden yeni emekli olmuş, Thorne'unki için karşılıksız iş yapıyordu.

Thorne yumuşak bir sesle, "Phil'le evlenip onu dürüst bir adam yapsaydın bekâr kalmazdın," dedi. İki adam onu korkmuş ve terk edilmiş bir genç olarak yanlarına aldıklarında Phil'e 'Bay Woods' demekten vazgeçmesi aylar almıştı.

Eski tarih öğretmeni yıllar önce Thorne'un gittiği havalı hazırlık okulundan ayrılmış ve kariyerini şehirdeki çocuklara öğretmenlik yapmaya adanmıştı. Thorne ikisine de çok hayrandı. Sefil bir çocukken umutsuzca ihtiyaç duyduğu rol modelleri olmuşlardı. Gidecek hiçbir yeri yokken ona bir yuva vermişlerdi.

"Ona sorup duruyorum," dedi Jamie, gözleri parlayarak. "Emekli olduğunda Vegas'a kaçacağımızı ve Elvis'le evleneceğimizi söylüyor.

Frederick homurdandı. "Bence kaçarsanız, elinizde bir isyan olacak. Gruplarının en yeni üyesi olan Frederick Dawson kısa süre önce Kaliforniya'dan Baltimore'a gelmişti. Bir zamanlar Oakland'da yüksek profilli bir savunma avukatı olan Dawson, kısa süre önce Maryland'de lisans almış ve Jamie ve Thorne ile ücretsiz olarak çalışmıştı. Boş cips poşetlerini ve bira şişelerini işaret etti. "Cidden, kışımızı buradan çıkarmadan önce temizlik için yardıma ihtiyacınız var mı?

'Hayır. Uzun sürmez.' Thorne şanslı olduğunu biliyordu. İyi arkadaşları vardı, sadık ve saygıdeğer. Bir zamanlar saygıdeğer birinin ona gününü gösterip göstermeyeceğini bilmiyordu. Ama dünyanın en iyi dostları bile bir gün eve dönmek zorundaydı.

Ve yalnız olacağım. Hâlâ. Her zaman.

Birisi kapıyı hızla tıklattı ve Thorne masadan kalkmaya fırsat bulamadan kapıyı açtı. Lucy odaya bir göz attı. "İçeri girebilir miyim?"

Karısını karşılamak için acele ederken JD'nin yüzü şaşkın bir sevinç gülümsemesiyle aydınlandı. "Ofiste çalışman gerektiğini sanıyordum."

Thorne, Lucy ve Gwyn'in Sheidalin'in ön tarafında çalışan müdürleri vardı ama üçü de haftanın en yoğun -ve en kazançlı- iki gecesi olan Cuma ve Cumartesi geceleri işletme sahiplerinden birinin ofiste olmasını tercih ediyordu. Normalde bu vardiyaları Gwyn alırdı ama Lucy, Gwyn'in randevusuna gidebilmesi için bu gece onun yerine bakmıştı.

Lucy burada olduğuna göre, Thorne Gwyn'in randevusunun gerçekleşmediğini varsayıyordu. İçine bir rahatlama dalgası yayıldığını hissetti.

"Gwyn devraldı," dedi Lucy, sonra JD onu alçaltıp doyaya öptüğünde güldü. "Bana eve gitmemi ama eğlenmememi söyledi."

JD'nin kaşları havaya kalktı. "Neden?"

Lucy üzgün bir şekilde iç çekti. "Havasında değil."

"Onu dinleyip hiç eğlenmeyecek miyiz? JD sordu."

Lucy başını salladı. "Tabii ki hayır. Çilek sarısı kaşlarını salladı. 'Çocuklar bu gece Clay ve Stevie'de kalıyor. Boş bir evin avantajını sonuna kadar kullanacağız, sonra da Gwyn'e çok kötü vakit geçirdiğimizi söyleyeceğiz."

"Thorne'un kasasından silahımı alayım da eve gidelim. JD adımlarında belirgin bir sıçrayışla yola koyuldu."

"Gösteriş meraklıları. Thorne Lucy'ye sarıldı. 'Mutfakta senin güveç kaplarından biri var. Benimle gel, senin için bulayım. Onu korkunç dedikoducular olan poker arkadaşlarının meraklı kulaklarından uzaklaştırdı. "Gwyn neden geldi?" diye sordu dikkatle, varsayımını doğrulamayı umarak. "Randevusu olduğunu sanıyordum."

Lucy yüzünü buruşturdu. 'Ayağa kalktı. Yine.

Evet. Randevusu her şeye rağmen akıllıcaydı. "Bu korkunç,

Thorne ayık bir sesle, başka biri olsa bunu başarabilirdi, dedi. Ama Lucy ile neredeyse on yıldır arkadaşılar ve Lucy onu çok iyi tanıyordu.

"Öyle," dedi kaşlarını düşünceli bir şekilde çatarak. 'Bu onu iptal eden üçüncü erkek. Tekrar çıkmaya başladığından beri sadece bir kez çıktı ve o da onu hiç aramadı.

Çünkü o adam da akıllıydı, diye düşündü Thorne öfkeyle. "Belki de kullandığı randevu servisidir.

Lucy gözlerini kıstı. 'Bir randevu servisi kullanmıyor. Arkadaşları tarafından ayarlandı. Sen de bunu biliyordun. Bu geceki randevusu bizzat incelediğim biriydi. İyi bir adam. Bir pireye bile zarar vermez. Onu ekecek kadar kaba olmayı bırak. Senin bu işle bir ilgin yok, değil mi Thorne?

Kesinlikle. Thorne ona inanmayan bir bakış attı. "Ne? Bunu bana neden soruyorsun ki?"

"Çünkü Gwyn'in adına senin de benim kadar kızgın olman gerekirdi. Ama değilsin. Sorun nedir? Uzun zamandır yalnızdın. Sonunda ayak parmağını flört havuzuna daldırıyor ve sen ... ne? Ne yapıyorsun?"

Ona dokunmamalarını öneriyor. Elbette dolambaçlı bir yoldan. Ama altı yaşında ve iki yüz elli kiloda dolaylı telkinleri bile çok netti. "Hiçbir şey.

Lucy ona gözlerini kırptırdı. "Thomas Thorne, bana yalan söylüyorsun.

Yüzünü buruşturdu. "Tam olarak değil. Gwyn'e kendi hislerini anlatmak için biraz daha zamana ihtiyacı vardı. Çünkü o benim.

Lucy uzun bir süre ona baktı, sonra gözleri büyüdü. "Aman Tanrım. Sen . . .' Bir kelime bulmakta zorlandı. "Gwyn'i mi istiyorsun? Kendin için mi?"

Thorne yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. Bütün bir mahkeme salonunu kandırabilirdi ama Lucy'yi kandıramazdı. Görünüşe göre Lucy, Gwyn'in kendisinden çok daha bilinçliydi. Haftalardır ima ediyor, hatta açıkça flört ediyordu ama Gwyn'in bundan haberi yoktu.

Hiçbir şey söylemedi, Lucy'nin çantasını almak için dolaba uzandı.

cam tabak. "Yıkadım," dedi ve tabağı kızın eline tutuşturdu.

"Hayır," dedi başını sallayarak. 'Beni kovamazsın. Ne oluyor Thorne? Onu istiyor musun, istemiyor musun?'

Sadece aldığım her nefeste. Yıllardır vardı ama hiç aynı anda bekar olmamışlardı. Ve sonra . . . Gwyn acımasız bir katil tarafından parçalanmış, birkaç kemiğiyle birlikte kendine güveni de sarsılmıştı. Bu dört uzun yıl önceydi. Sonrasında kabuğuna çekilmiş, fiziksel ve duygusal yaralarını sarmıştı. O bekledi. Sabırla. Sonunda ortaya çıkıyordu. Sonunda bir katilin pek çok hayatı mahvetmesinden önceki kadının görüntülerini görüyordu.

Hayatı seven, müziği seven, gülmeyi seven kadın. Hâlâ oradaydı ama şimdi daha güçlüydü. Daha güzeldi. Hayatta kalan biriydi.

Eğer ayak parmağını birinin havuzuna sokacaksa, bu onunki olacaktı.

Bunun kulağa nasıl geldiğinin farkındasınız, değil mi? Küçük ses bu konuda o kadar da küçük değildi. Aslında bir çığlıktı. Sen lanet bir sapıksın!

Eğer ona benimle çıkmasını teklif edersem ve o da hayır derse, çeker giderim, diye söz verdi çığlığa en mantıklı ses tonuyla. Sadece ona sorması gerekiyordu. Bu yüzyılda bir zaman. Sadece ... Hayır derse paramparça olacaktı ve bu, başa çıkıp çıkamayacağını bilmediği bir kırılganlıktı.

"Seni ilgilendirmez, Luce," dedi sessizce.

"Saçmalık," dedi Lucy, aynı sessizlikle. 'Her ne yapıyorsan, her ne sebeple olursa olsun, ona zarar veriyorsun, Thorne. Bunu istemezsin.

"Hayır," diye itiraf etti. "İstemiyorum. Sadece biraz zamana ihtiyacım var.

Ona ters ters baktı. "Yarın. Yarına kadar vaktin var.'

"Peki ya itiraf etmezsem?" diye sordu sertçe.

'Öğrenmeyelim,' diye cevap verdi Lucy, sonra sertçe yutkundu. 'Bu gece ağlıyordu Thorne ve bunun ne kadar nadir olduğunu biliyorsun. Bütün bu erkeklerin onu neden reddettiğini merak ediyordu.

daha onunla tanışmadan. Ağlarken onu tutmak zorunda kaldım. Bunu düzeltsen iyi olur.'

Thorne başını eğdi, Lucy'nin sözleri kalbine keskin bıçaklar gibi saplanmıştı. Lucy haklıydı. Yüzde yüz haklıydı. "Yapacağım. Söz veriyorum.

"Yarına kadar mı?" "Evet.

Lucy iç çekti. "Tamam. Adamın yakasından tutarak yanağından öpebilmek için onu aşağı çekti. "İkinizi de seviyorum," diye kulağına fısıldadı. 'Ama onu incitmeye devam edersen seni hadım ederim. Tanrı'ya yemin et.

Thorne yüzünü buruşturdu. "Sana inanıyorum. Evine git. JD'yi mutlu et. "Mutlu edeceğim. Thorne'un yakasını bıraktı ve gömleğini düzeltti. 'I senin de mutlu olmanı istiyorum. Dediğim gibi, ikinizi de seviyorum.

Thorne onu dışarı çıkarırken arkadaşlarını ellerinde araba anahtarlarıyla kapının önünde toplanmış buldu. İyi geceler diledikten sonra kapıyı kapattı ve arkalarında bıraktıkları dağınıklığa bakarak iç geçirdi. Normalde hemen içeri girer ve temizlik yapardı ama bu gece yorgundu.

Hayır, yorgun değildi. Kalbi kırıktı. Uzun zamandır öyleydi. Bunu düzeltebilirdi. Belki. Gwyn'e uzun zamandır nasıl hissettiğini söyleyecek cesareti bulabilirse.

Söyle ona, seni korkak. Nerede olduğunu biliyorsun. Sheidalin'deki ofiste. İkiye kadar orada olacak. Yarına kadar bekleme. Şimdi canı yanıyor.

Erkek gibi davranması gerekiyordu. Arabasının anahtarlarını aldı, ayaklarını ayakkabılarının içine soktu, evinin tüm kapılarını kilitledi ve Audi SUV'siyle yola koyuldu.

Cep telefonu çaldığında Sheidalin'den birkaç dakika uzaktaydı. Arayanın kimliği telesekreter servisi olduğunu gösteriyordu. "Thorne," dedi.

"Merhaba Bay Thorne, ben telesekreterden Brooke. Hatta sizinle konuşması gerektiğini söyleyen bir arayan var. Adı Bernice Brown.'

"Onu tanıyorum. Bayan Brown yeni müvekkillerinden biriydi, kırk beş yaşında bir kadındı ve cinayet girişiminde

bulunmakla suçlanıyordu.

kocası. Thorne onun suçlu ya da masum olduğundan emin değildi ama ikincisine meyilliydi. Hâlâ davayla ilgili ayrıntıları bir araya getiriyorlardı. Kadın ona anlamsız bir nedenle arayacak biri gibi gelmemiştir. "Onu bağlayabilirsiniz.

"Bay Thorne? Bayan Brown'un sesi kararsızdı. Zar zor duyuluyordu, "Benimle buluşabilir misiniz?" diye fısıldadı. Bu akşam mı? Önemli olmasaydı aramazdım.'

"Ne oldu?

"Daha önce neredeyse yoldan çıkıyordum. Thorne kaşlarını çatı.

"Sen iyi misin?

"Evet. Ben . . . Kaçtım. Korkuyorum. Sesi kırıldı. "Gerçekten korkuyorum.

Thorne ön panelindeki saate baktı. "Neredesin?" "Bir barda. Açık görünen ilk yer orasıydı. Adı Barney's.'

Biliyorum. Elimden geldiğince çabuk orada olacağım. Barda kalın ve kimsenin size verdiği hiçbir şeyi içmeyin.

"Bir viski içtim.

Pekâlâ. Başka bir şey içme. Ayık olmanı istiyorum. Barmenden bir kalem iste ve sana çarpmaya çalışan arabayla ilgili hatırlayabildiğin her şeyi yaz. Yola çıkıyorum.'

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, saat 6.15.

"Onu öldüreceğim. Onu öldüreceğim. Gwyn Weaver direksiyonu o kadar sert kavradı ki elleri acıdı, bu rahatsızlık ağlamak için duyduğu yıkıcı ihtiyacın önüne geçti. "Onu öldüreceğim... Sertçe yutkundu. "Bunu nasıl yapabildi Lucy?" diye fısıldadı. "Neden yapsın ki?

Thorne neden randevusunu kasten mahvetsin ki? Bu zalimliğin de ötesindeydi.

En iyi arkadaşı telefonuna bakarak iç geçirdi. "Bu soruyu ona sorman gerekecek," dedi sessizce, neredeyse mırıldanarak

Kelimeler. Lucy uyanıktı, Gwyn'in vaftiz kızı olan bir yaşındaki kızı Bronwynne'i emziriyordu. Aylar boyunca, genellikle sabahın altısında, mırıldanarak konuşmuşlardı.

Lucy her zaman erken kalkardı ve Gwyn de pek uyumazdı. Artık uyumuyordu. Dört yıldır uyumuyordu. Gerçi giderek daha iyi oluyordu. Ta ki buna kadar.

Thorne. . . Neden? Gözyaşlarının yanmasını engellemek için yanağının içini ısırdı. Ağlamayacaktı. Adamın bunun onu ne kadar incittiğini görmesine izin vermeyecekti. Çünkü gerçekten de çok acıtıyordu.

"Sanırım biz . . ." Lucy'nin sözleri kafasına dank edince arkadaş kelimesi dudaklarından uçup gitti. "Bekle. Biliyor muydun?"

Lucy tekrar iç çekti. 'Şüphelenmişim ama sadece dün gece. Ona bunu gün sonuna kadar halletmesi gerektiğini söyledim yoksa ...' Sesi aniden değişti. "Teşekkür ederim Taylor," dedi içtenlikle.

Gwyn kaşlarını çattı. "Neredesin sen?"

Stevie ve Clay'lerde. Taylor dün gece çocuklara bakıyordu. Uyandım ve ...' "Küçük kızımı özledim ve göğüslerim patlamak üzereydi, ben de Wynnie'yi emzirmek için buraya geldim. Taylor bana bir fincan çay yaptı.

En azından bu mantıklıydı. Taylor ortak arkadaşları Clay Maynard'ın yirmi yaşlarındaki kızıydı ve Lucy doğum izninden ME'nin ofisine döndüğünde Lucy'nin iki yaşındaki oğlu Wynnie ve Jeremiah'a bakarak bir bebek bakıcılığı nimeti olmuştu. Taylor bir önceki yaz hayatlarına girene kadar Gwyn onların bakıcısıydı ve boş zaman için minnettar olsa da, Gwyn şu anda muhtemelen sahip olabileceği kadar kendisine yakın olan çocukları özliyordu.

Ona bir kez anne olma şansı verilmişti ve o bunu mahvetmişti. Hayır, diye düşündü. Sen mahvetmedin. Oğluna normal bir hayat şansı verdin. Onu seven ve onunla ilgilenen iki ebeveynle. Bunun doğru olduğunu biliyordu. En azından kafasında. Ne zaman oğluna sarılsa kalbi hala acıyordu.

Lucy'nin bebekleri. Ama kolaylaşmıştı ve ...

Oraya gitmeyeceğim. Bunu düşünmüyorum. Şimdi olmaz. Geçmişteki hataları için endişelenmenin zamanı değildi. Thorne'a olan öfkesini dindirmenin ve onun verdiği acıyı silip süpürmesine izin vermenin zamanıydı. Çünkü Thorne'un yaptığı şey canını yakmıştı. Lanet olsun.

"Yani? Gwyn sordu. 'Ne diyordun? Dün gece mi öğrendin?'

"JD'yi poker oyunundan aldım ve Thorne randevunuzu sordu.

"Sabote ettiğini mi?

"Sanırım öyle. Mırıldanmaya geri dönmüştü. Genellikle Bronwynne'i yatıştırdığı kadar Gwyn'i de yatıştırırdı ama bugün değil. "Nasıl öğrendin?

"Jase iptal etmek için aradığında çok sinirlendim. Erkeklerin neden daha tanışmadan randevularımızı iptal ettiklerini merak edip duruyordum. Lanet olası bir kompleksim var.'

"Biliyorum," dedi Lucy sessizce. "Peki sen ne yaptın?

'Saatlerce volta attım, sonra senin koştuğun lisenin yakınındaki koşu parkuruna gittim. Jase'in eninde sonunda geleceğini düşündüm. Çünkü Jase Lucy'nin koşu arkadaşıydı. Ve bir doktor, Tanrı aşkına.

En azından annem bu konuda şikayet edemezdi. Gerçi onun annesi de eleştirecek milyonlarca başka şey bulmakta zorlanmazdı. Eğer konuşuyor olsalardı, ki Gwyn on altı yaşından beri konuşmuyorlardı.

"Piste yalnız mı gittin? Lucy biraz da telaşla sordu.

"Hayır. Ve bu itiraf da canımı yaktı. Tanrı aşkına, dört buçuk yıl olmuştu. Yine de evden nadiren yalnız çıkıyordu ve geceleri asla. "Tweety yanımdaydı. Çünkü kimse yüz elli kiloluk bir Danua ile uğraşamaz.

"Bu akıllıcaydı. Sanırım Jase bu sabah koşuyordu?'

"Evet, şansım yaver gitti," dedi Gwyn acı acı. 'Ben yapmak zorunda kalmadım

Uzun süre beklemiş, çünkü güneş doğmadan ve hava çok ısınmadan koşmak istemiş. Thorne'un onu ziyaret ettiğini söyledi. Şahsen. Onu tehdit etmiş.'

Lucy'nin nefesi kesildi. 'Hayır. İmkansız. Gerçekten Thorne dedi Onu tehdit mi ettin?'

"Şey, hayır," diye itiraf etti Gwyn. Thorne ona başka bir randevu bulmasını "önerdi". Jase, Thorne'un kendisini gayet açık bir şekilde ifade ettiğini söyledi. Ve ben ne kadar iyi görünsem de, şu anda hayatında herhangi bir dramaya yer yoktu.

Lucy boğuk bir ses çıkardı. "Thorne," diye mırıldandı, sanki adam da onunla birlikte odadaymış gibi. "Ne düşünüyordun?"

"Bilmediğime eminim. Bunu bu kadar zor yapan da buydu. Hayatının son anına kadar şok olmuştu. "Sana ne söyledi?"

"Bu beni ilgilendirmez.

"Lanet olsun, değil! Bekle, hoparlörde değilsin, değil mi?"

Lucy kıkırdadı. 'Seninle konuşurken asla, şeker dudaklı. Bak ...' Tereddüt etti. "Ona sor. Ama ..."

Gwyn neredeyse Thorne'un evine varmak üzereydi. "Ama ne?"

"Tanrım. Lucy duyulabilir bir nefes aldı. 'Gwyn, hiç Thorne'u düşündün mü? . bilirsin işte. Bunun gibi mi?"

Gwyn gözlerini kırptırdı. "Ne gibi? Ve sonra anladı. 'Bunun gibi mi? Romantik olarak mı?'"

"Ya da sadece fiziksel olarak. Lucy'nin sesinde bir çekingenlik vardı.

Hayır, demeye başladı Gwyn ama kendini durdurdu. Çünkü bu bir yalan olurdu. Acımasız, nefret dolu bir yalan.

"Oh," diye fısıldadı Lucy sessizliğin içinde. "Bildiğim iyi oldu.

"Sadece bir ya da iki kez. Yalancı. "Uzun zaman önce. Pis yalancı. "Biz iş arkadaşız. En azından bu doğrudur. "Bu . . . asla yürümezdi. Ama itirazı kendi kulaklarına bile zayıf geliyordu.

"Tamam. Lucy kelimeyi uzattı, sonra boğazını temizledi. "Şey, yalnız olmayabilirsin... bilirsin, hissettiğin ya da hissetmediğin her neyse, bir ya da iki kez, bir

uzun zaman önce.'

Bu düşünce Gwyn'i derinden sarstı. "Gerçekten mi?

Olabilir. Sadece sakın ol. Onu dinle. Eğer hala onu öldürmek istiyorsan, beni ara ve gelip seni alayım. Bodrumda JD'nin kum torbası üzerinde çalışabilirsin.'

Gwyn ürpererek bir nefes verdi. "Anlaştık. Thorne'un araba yoluna girdiğinde telefon görüşmesini sonlandırdı. Motoru durdurarak çantasından evinin anahtarlarını çıkardı. Kendini bildi bileli Thorne'un evinin anahtarları ondaydı. Seyahat ettiklerinde birbirlerinin çiçeklerini suluyor, mektuplarını alıyor ve evcil hayvanlarını besliyorlardı.

Dikiz aynasından arka koltukta koşum takımına bağlı olan Tweety'ye baktı. "Nereye gitmen gerektiğini biliyorsun, dostum. Thorne'un bahçesinde Tweety için ayrılmış özel bir alan vardı, çünkü kedisi ne zaman gelseler saklanmaya meyilliydi.

Sarı Danua'ya Tweety adını vermişti çünkü Thorne'un kedisi Sylvester adında küçük bir smokin idi ve o zamanlar sevimli gelmişti. Ne gariptir ki Tweety Sylvester'ı seviyordu ama bu duygu karşılıklı olmadığı için hayvanları ayrı tutmak zorundaydılar.

Asla işe yaramayacağının bir başka nedeni daha.

Ama . . . Gwyn gözlerini kapadı, Thomas Thorne'u düşündü, 1.80 boyunda, yalınayak bir adamdı. Koyu renk saçlar, kare çene, her zaman doğru miktarda kirli sakal. Kaslar. Bir sürü kas. Tanrı gibiydi. Cidden öyleydi. Adam bir Hollywood yıldızı olabilirdi. Nereye gitse kadınlar peşinden koşardı. Ama genelde kimseyle çıkmazdı.

En azından son zamanlarda.

Dört buçuk yıldır değil. Gwyn farkına vardığında sertçe yutkundu. Evan'dan beri değil. Evan'dan beri. Yatağına aldığı katilden beri. Lucy'ye saplantısı olan adam. Bir sürü insanı öldüren, beni kullanan adam. Lucy'yi ayartmak için beni kullandı. Böylece onu öldürebilecekti. Beni öldürdükten sonra.

Bu yeterince kötü olurdu. Gwyn'i ayartmaktan fazlasını yapmıştı. O . . .

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve hızla kırıştırtarak zihnindeki görüntüleri kovmaya çalıştı. Hâlâ damarlarındaki kanı dondurma gücüne sahip olan görüntüler.

Çok daha fazlasını yapmıştı. Yaşayan hiç kimseyle paylaşmadığı şeyler - Lucy'yle bile. Ve özellikle de Thorne'la. Sonrasında, bunun bir anlamı yokmuş gibi görünüyordu.

Evan ölmüştü. Aylarca yalan söylemiş, onu "o kişi" olabileceğine inandırmıştı. Beni sevdiğini söyledi. Sırf Lucy'ye yaklaşabilmek için. İnternet bağlantısı olan herkes onun aşağılandığını biliyordu.

Ama tecavüz kurbanı olduğunu? Hayır, kimsenin ona daha da acıyarak bakmasını istemiyordu. Bu yüzden o çileyi kendine saklamıştı. Ta ki on altı ay önce, nihayet iyileşmeye başlamasına yardımcı olacak bir terapist bulana kadar.

Zihninde terapistinin sesini duyabiliyordu. Şimdi olmuyor. Benden sonra tekrarla, Gwyn. Gwyn bu cümleyi tekrar tekrar söyleyerek itaat etti. Bu şimdi olmayacak. Ve aylarca tekrar ettikten sonra, sonunda bunun doğru olduğuna inanmaya başlamıştı.

Elleri titreyerek telefonunun kilidini açtı ve tıpkı terapistinin ona öğrettiği gibi zihnindeki kâbusun yerine gerçek yüzleri koyarak fotoğraflarını karıştırdı. Gerçek insanlarla. Onu seven gerçek insanlar.

Lucy, JD. Bebekleri Jeremiah ve Bronwynne. Benim adımı vermişler. Küçük Wynn timer, Gwyn'in göbek adını taşıyordu. Lucy'nin çocuklarına her baktığında olduğu gibi farklı bir acı kalbini sıkıştırdı. Onları kendi çocuklarıymış gibi seviyordu ama kendi çocukları değillerdi. Yine de kendi çocuğu olmuştu. Bir kez.

Jeremiah'ın fotoğrafını inceledi, eski özleminin onu boğduğunu hissetti. Oğlunun evlat edinilmesine izin vermek hâlâ hayatında yaptığı en zor seçimdi. Bu

yine de onun için doğru seçim olmuştu. O da bunu biliyordu. O zamanlar yalnızdı ve bir çocuğa bakmak için çok gençti. On yıl sonra nihayet kendini sorgulamayı bırakmıştı ama Lucy'nin oğlunu ilk kez kucağına aldığı anda yeniden ortaya çıkmıştı.

Lucy'e hiç söylememişti. Thorne'a hiç söylemedi. Bu çok kişiseldi. Ve doğru şeyi yaptığını bilmesine rağmen, çocuğunu başkasına vermiş olduğu gerçeği ... Bu onu utandırmıştı.

Endişesi artmaya ve kalbi hızla çarpmaya başladı ve ... Oraya gitmeyeceğim. Bugün gitmiyorum. Telefonunun ekranına yeniden odaklanarak fotoğraf üstüne fotoğrafa baktı. Arkadaşları, köpeği, kulüpte dans eden kalabalığın çektiği tanıtım fotoğrafları... Thorne'un fotoğrafına gelene kadar her birini bir ya da iki saniye inceledi.

İçindeki her şey rahatladı. O gerçektir. Ve onu seviyordu. Sadece arkadaşça olsa bile.

Ama... ya bu sadece arkadaşlıktan ibaret değilse? Bu fotoğrafı geçen hafta çekmişti, Sheidalin'deki masasına bıraktığı hediyeği gördüğünde yüzünde beliren ifadeyi yakalamak istemişti. Boyama kitabı. Aslında Kama Sutra boyama kitabı.

Masasına bir Kama Sutra oyun kartı bıraktıktan sonra ona bu kartı vermişti, Thorne'un vücudunu başka hiçbir oyuncunun başaramayacağı pozisyonlara sokma becerisiyle dalga geçme şekli. O zamanlar bunun Thorne için bile biraz müstehcen olduğunu düşünmüştü ama gülüp geçmişti.

O ilk kartı elli bir kart daha izlemişti, çünkü bu bir setti. Haftada bir ya da iki tane. Onları dört gözle beklemeye başlamıştı. Ve boyama kitabına rastladığında, mükemmel bir hediye gibi görünmüştü.

Aslında o da bu işe pek rastlamamış, tarayıcısına 'Kama Sutra ürünleri' ifadesini yazmıştı. İtiraf etti, bir yıl önce tekrar sahneye çıkmaya başladığından beri flört ediyordu, hava ipekleri ile başlayarak

Sheidalin'in sahnesinde.

İlk başta uygunsuz bir durumdu. Lucy'nin son doğum izninde olması, programlarında Gwyn'in güvenilir gruplarla dolduramadığı boşluklar yaratmıştı. Ancak başlangıçtaki bazı gerginliklerin ardından yeniden sahneye çıkmak doğru gelmişti. Zamanı gelmişti. Ve Thorne onun kendilerine geri döndüğünü görmekten çok memnun olmuştu.

Gwyn en son sahneye çıktığından beri yıllar geçmişti. Ondan beri değil.

Ve oraya gitmiyordu. Şu anda değil. Asla, söz vermek istiyordu ama bunun tutamayacağı bir söz olduğunu biliyordu. Terapisti ona bunun böyle olacağına dair güvence vermişti ve kadın haklıydı.

Thorne hakkında ne derdi merak ediyorum. Randevumu tehdit etmesi hakkında. Belki de tüm randevularımı.

Ya Lucy haklıysa? Ya Thorne'un duyguları varsa? Bana karşı? Telefonundaki fotoğrafa bir kez daha baktı. Hediyesini bulduğunda yüzü şoktan donuklaşmıştı ama sonra bakışlarını ona çevirmişti. Bir yanma.

O zamanlar bunu kabul etmek istememişti ama şimdi . . . Evet. Oradaydı.

Ve bu onu çok korkuttu.

Thorne ve Lucy onun dünyadaki en iyi arkadaşlarıydı. Ya Thorne'la bir şey başlatırlarsa ve başarısız olursa? Herkesin mutluluğunu riske atmış olacaktı.

Telefonu elinde zil çalarak onu yerinden sıçrattı. Lucy'den bir mesaj.

Eee?

Gwyn iç çekti. **Hâlâ arabamda oturuyorum, diye** cevap yazdı. Uzun zamandır orada oturduğunu fark etti. Düşünüyordu. Diliyordu.

Oraya git, diye cevap verdi Lucy.

'İyi, iyi,' diye homurdandı Gwyn yüksek sesle, sonra **yazacağım** yazdı ve GÖNDER tuşuna bastı.

Tweety'yi arka bahçeye koyduktan ve suyunun olduğundan emin olduktan sonra cesaretini topladı ve

ve Thorne'un ön kapısını açtı. "Thorne?" diye seslendi. "Burada mısın?"

Oturma odasına adım attı, sonra kaşlarını çattı. Thorne'un yemek odası darmadağınktı. Cips poşetleri ve yarısı yenmiş sos kaseleri, boş bira şişeleri ve kola kutularıyla birlikte masayı kaplamıştı. Sos sertleşmiş, nachoların üzerindeki erimiş peynir katılaşmıştı.

Onu tanıdığı onca yıl boyunca, hiç dağınıklık bıraktığını görmemişti. Asla.

Belki de hastadır. Şimdi endişeyle kaşlarını çatarak onun yatak odasına gitti ve kapıyı hafifçe çaldı. "Thorne? Benim. İyi misin?"

Sessizlik. Sessizce kapıyı açtı, yükselen güneşe rağmen gözlerini tamamen karanlık karşıladı. Thorne'un karartma perdeleri vardı çünkü kulüpte geçirdiği uzun bir geceden sonra bazen geç saatlere kadar uyurdu. Ara sıra migreni tutuyor ve ışık ona acı veriyordu.

"Thorne? Odaya adımını attı ve tökezledi. Bir ayakkabının üzerine. Bir kadın ayakkabısı.

Eğilip ayakkabıyı aldı ve koridordaki loş ışıktaki kontrol etti. Pahalı bir ayakkabı. Louboutin, yaklaşık yedi yüz perakende. Ve benim değil.

İçinde bir kez daha öfke kabarmaya başladı. "Orospu çocuğu," diye mırıldandı. Burada bir kadın mı var? Randevularımı sabote ettikten sonra mı?

Telefonunun ışığını yere tuttu, atılmış küçük siyah kokteyl elbisesini, siyah tangayı ve ona uyan köpüklü sütyeni fark etti. Muhtemelen bir push-up, diye düşündü küçümseyerek. Kendisinin bunlardan birine hiç ihtiyacı olmamıştı.

Yavaşça eline alınca bir kadın parfümü kokladı. Yine pahalı. Yine benim değil. Sütyeni tekrar yere fırlattı.

Çünkü yatakta yatan evin efendisinin ta kendisiydi. Thorne yüzüstü yatmış, kocaman kollarından biri yatağın kenarından sarkmış, parmak eklemleri yere sürtünüyordu.

Gwyn hırladı. "Lanet olası orospu çocuğu. Karşıya geçti

Yürürken ayakkabısını kadının pahalı iç çamaşırına sürtmeyi ihmal etmedi. "Uyan, Thorne. İşaret parmağıyla adamın sert pazularını dürttü, öfkesi yanındaki çarşafın altındaki yumrudan taşıyordu. Siktiğimin orospusu. "Uyan lan!

Ne adam ne de kadın kıpırdadı. Gwyn yumruğunu sıktı ve adama sertçe vurdu. "Uyan artık.

Ama hiçbir şey yoktu. Ancak şimdi daha yakın olduğu için havadaki kanın demir kokusunu almıştı.

Dehşet doldurma Onu, o değiştirildi
üzerinde ve Işık. Ve çılgılık attı.

Thorne tamamen hareketsiz yatıyordu, yüzü gevşekti.

Yanındaki kadının hiç yüzü yoktu. Artık yoktu. Ve çarşaf kanla kaplıydı.

Gwyn yere baktı, çünkü ayakkabısının altında sert bir şey vardı. Bir bıçak. Bir kasap bıçağı. Kanla kaplıydı.

"Oh Tanrım. Oh Tanrım.' Nefes nefese kalmıştı. Donmuştu. "Thorne? Aman Tanrım. Sakın ölme. Lütfen ölme. Kelimeleri yüksek sesle tekrarlardı, kendi sesinin tınısı onu harekete geçirdi. Parmaklarını boğazına bastırdı ve nabız hissettiğinde rahatlardı. Ama zayıftı. Çok zayıftı.

Gözlerini kapadı, bir nefes aldı. Telefonunu kulağına götürdü. "Lucy'yi ara, cepten," diye fısıldadı.

Lucy ilk zil sesinde telefonu açtı. "Evet?" diye sordu, arka planda yolun sesi duyuluyordu.

Gwyn nefes almaya çalıştı. 'Lucy, gel. Lütfen. Ben Thorne.' Bir süre sessizlik oldu ve ardından dehşete kapılmış bir fısıltı duyuldu. "Gwyn, Ne yaptın sen?"

Ben bulmadım. Onu ben buldum. Hâlâ hayatta. Ama bilinci kapalı sanırım.'

"Nasıl?"

"Bilmiyorum ama kan ve bir bıçak var. Sesi yükseldi, histeri boğazını bir mengene gibi kavramıştı. "Lütfen gel," diye fısıldadı. "Lütfen acele et.

"Neredeyse geldim. Lucy'nin sesi stresli anlarında bir pelerin gibi üzerine çektiği sakinliğe bürünmüştü. 'Onun evinden çıkmanı istiyorum. Geldiğin yoldan geriye doğru yürü.

"Hayır. Onu bırakmayacağım.

Gwyn, beni dinle. Ona zarar veren kişi hala evde olabilir. Dışarı çık. Hemen.'

Gwyn bunu düşünmemiştii. 'Mace yanımda. Ben burada kalıyorum.'

"911'i aradın mı?"

"Henüz değil.

"Onları arayacağım.

Lucy, bekle. Burada başka biri var. Onun yatağında. Sanırım o öldü.'

"Lanet olsun. Lucy nefes verirken yemin etti. "Pekâlâ. Garaj yoluna giriyorum.'

"Nasıl? Sen nasıl buradasın?"

"Hakemlik yapmam gerekebileceğini düşündüm ve telefonu kapatır kapatmaz Clay ve Stevie'nin evinden ayrıldım," dedi Lucy acımasızca. "Şimdi 911'i arayacağım.

Gwyn dışarıda frenlerin gıcırdadığını, ardından bir arabanın kapısının çarpıldığını ve ardından ön kapının açıldığını duydu.

"Gwyn? Lucy evdeydi. Her şey yoluna girecekti. Lucy ne yapacağını bilirdi. Lucy her zaman ne yapacağını bilirdi.

"Ben . . . Buraya geri döndüm. Onun yatak odasındayım.'

Lucy elinde telefonla ona doğru koştu. 'Aman Tanrım. Thorne.' Telefonu Gwyn'e uzattı ve kulaklığını taktı. "Evet, hâlâ buradayım," dedi hattaki kişiye. Omzunun üzerinden Gwyn'e baktı. 'JD'yi aradım. Şu anda yolda.

Parmaklarını Thorne'un boynuna bastırdı. Nabızı zayıf, düzensiz. Tanrım. Belki elli?' Kaşlarını çattı. "Evet, ben bir doktorum," diye tersledi. "Size söylemiştim. Benim adım Dr. Lucy Fitzpatrick. Adli tabibin ofisinde çalışıyorum. Gözlerini devirdi. 'Evet, hâlâ canlı insanlar üzerinde çalışabilirim. Ambulansları gönderdiniz mi?' Nefes aldı ve başını salladı. "Güzel. Bir canlı ve bir ölü var.

Yine omzunun üzerinden baktı. 'Kim olduğunu biliyor musun?

kadın mı?'

Gwyn başını salladı. "Hayır. Sonra hemen harekete geçti ve telefonuyla odanın fotoğraflarını çekti. 'Sağlık görevlileri onu hastaneye götürecek ve olay yerini yok edecekler. Ben çekebildiğim kadar çok fotoğraf çekeceğim.

"İyi düşündün," dedi Lucy, sesindeki övgü Gwyn'i daha da sakinleştirmeye yardımcı oldu.

"En iyi arkadaşlarım bir savunma avukatı ve bir cinayet masası polisiyle evli olan bir adli tabip," dedi Gwyn acımasızca. "Yol boyunca birkaç numara öğrendim.

OceanofPDF.com

iki

Annapolis, Maryland,
12 Haziran Pazar, 14:20.

"O ölmedi.

Margo'nun sözleri üzerine sessiz bir rahatlama nefesi aldı. Gönderdiği adamlar Thorne'a bir fili devirmeye yetecek kadar GHB vermişlerdi. Aptallar. "Uyandı mı?

"Henüz değil," diye cevap verdi, arka planda bir arabanın çalışma sesi duyuluyordu, "ama durumu stabil. Yalnız kalana kadar seni aramak için beklemek zorunda kaldım.

"Teşekkür ederim canım. Güncelleme için minnettarım. Ayrıca aldığı riski de takdir ediyordu. Benim için. Colin için.

"Ne zaman istersen baba," dedi sıcak bir sesle ve göğsündeki daralma biraz olsun gevşedi. Gelini hayatındaki birkaç parlak noktadan biriydi. Diğerleri de bebeğiydi.

"Benny'yi bu akşam yemeğe getiriyor musun?

"İş konuştuğumuzu sandığım için bir bakıcı tuttum ama görmek istersen onu getirebilirim.

Margo'nun oğlunun konuşacakları şeylerin hiçbirini duymasını istememesine saygı duyabilirdi. Oğlu on altı yaşına gelene kadar Colin'i işinin karanlık yönlerinden uzak tutmuştu. Ama Colin her zaman biliyordu.

"Onu görmeyi gerçekten çok isterim," diye mırıldandı. "Bugün Colin'i özlüyorum.

Bir iç çekiş. 'Ben de, baba. Benny'yi getireceğim. Akşam biberonunu içtikten sonra onu çocuk odasındaki beşiğine koyacağım ve sonra konuşabiliriz.

Çocuk odası. Evinin üst katında Margo tarafından özenle dekore edilmiş oda. Ve Madeline. Merhum karısının düşüncesi göğsünü tekrar daralttı ve bir nefes almak için konsantre olmak zorunda kaldı.

Basit bir nefes. Seni özlüyorum, mi alma. Ruhum. Teşekkür ederim. Kapıyı senin için açık bırakacağım.'

'Teşekkür ederim, baba. Te amo.' "Te amo, Margo.

Telefonu kapattı ve disiplin işlemleri için kullandığı ofise doğru yürüdü. Kapıyı arkasından kapatarak odanın ortasındaki sandalyelere zincirlenmiş iki adama baktı. Aptallar. Yakında ölü aptallar olacaktı. "O ölmedi.

İkisi de gözle görülür şekilde rahatladı.

Soldaki sertçe yutkundu. 'Yani gitmemize izin veriyorsun, değil mi? Yani, o iyi olacak.'

Gözlerini devirdi. Tanrım. Bunu kendim yapmalıydım. Thomas Thorne lanet bir dev olmasaydı, o da yapardı. Adamı asla evine sokamazdı.

"Ben öyle demezdim.

Sağdakinin burun delikleri açıldı. Biraz yeşil görünüyordu. Bunun bir kısmı, körfezin çok dışında demirlemiş, bir kasa kadar özel ve ses geçirmez olan geminin hafifçe sallanmasından kaynaklanıyor olabilirdi. Ama adamın sıkıntısının çoğu korkudan kaynaklanıyor gibiydi. "Ne söylemeyecektiniz?

Ağzının yukarı doğru kıvrılmasına izin verdi. Sağdaki soldaki kadar aptal değildi. "İkisi de. İkisi de. Kıyafetlerini çıkarmaya başladı, her bir parçayı dikkatlice uzak duvarı süsleyen antika gardıroba astı. Takım elbise ceket, pantolon, ipek gömlek, kravat. Ayakkabıları ve çorapları gardırobun rafında duruyordu. Boxerlarını çıkardı, düzgünce katladı ve ayakkabılarının üzerine yerleştirdi.

Tereddüt ederek küçük şişeyi kavradı, sonra başının üzerine kaldırdı ve dikkatlice pantolonunun cebine soktu.

Gardırobu kapattı ve kendisine dehşet içinde bakan iki bağlı adamla yüzleşmek için döndü. Güzel. Korkmaları gerekirdi. Daha başlamadan her şeyi mahvedebilirlerdi.

Soldakinin gözleri kasıklarına düştü ve komik bir şekilde genişledi. "Ne yapacaksın lan?" diye fısıldadı kısık sesle.

Yine gözlerini devirdi. 'Tanrı aşkına, aklını çukurdan çıkar. Sana cinsel tacizde bulunmayacağım. Sadece seni öldüreceğim. Başını sallayarak gardırobu işaret etti. "Bu iki bin dolarlık bir takım elbise ve kanı kuru temizlemeciye açıklamak çok zor.

"Ama Thorne ölmeyecek!" diye mırıldandı sağdaki. "Bunu yapamazsınız.

'Oh, ama yapabilirim. Ve yapacağım.'

Sağdaki sandalyesini geriye sallamaya çalıştı ama sandalyesi yere sabitlenmişti. İlk rodeom değildi. Yıllar içinde bir iki şey öğrenmişti. Avını nasıl zapt edeceği de bunlardan biriydi.

Uzun bir süre onları inceledi.

"Ne?" diye sordu soldaki, uygun bir şekilde korkudan aklını kaçırmış bir halde.

Sadece hangi yeteneklerimi geliştirmek istediğime karar vermeye çalışıyorum. Bay Thorne üzerinde kullanmanız gereken ilacın tam miktarını size söylemişim. Her ne sebeple olursa olsun, talimatlarımı göz ardı ettiniz. Buna izin veremem.'

Soldaki yutkundu. 'Ama . . . Ama o çok büyüktü, dostum! Ağır bir orospu çocuğuydu. Onu evine sürüklerken uyanmayacağından emin olmak istedik.

"Neredeyse hiç uyanmayacaktı. Ona belirttiğim miktarı vermiş olsaydınız, birkaç saat daha uyuyabilirdi. Bu haliyle neredeyse onu öldürüyordunuz. Beceriksizliğinizin cezasız kalmasına izin verirsem, diğer çalışanlarıma nasıl bir mesaj göndermiş olurum?

Cevap beklemek yerine silah çantasını açtı ve basit bir sopa çıkardı. Fiziksel bir yaklaşıma karar vermişti. Fazla stresini atması gerekiyordu.

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, 15:35.

Thorne sertçe yutkundu, boğazının acıdığını hissettiğinde kafası karıştı. Başı da ağrıyordu. Lanet olsun. Ve bip sesi vardı. Bir şey bipliyordu.

Yakınında biri mırıldanıyordu. Bir nefes aldı ve rahatladı. Lavanta. Gwyn burada. Her zaman lavanta gibi kokardı çünkü her gece kokulu Epsom tuzlarına batırırdı. Kulüpte sahne aldıktan sonra kaslarının ağrımalarını engelliyordu.

Başını kokuya doğru çevirdi ve bir kez daha nefes aldı. "Buradasın," diye fısıldadı, sonra sarsılarak uyandı, çünkü onun burada olmaması gerekiyordu. O uyuyordu ve o buradaydı. Onun yatak odasında.

Doğrulamaya çalışırken aynı anda gözlerini açtı. Ağrı bileğini kesti ve ondan kurtulmak için kolunu çekti, ancak daha da fazla acıdı. İki çift el göğsüne bastırdı, ikisi de kadındı. İkisi de tanıdıktı.

Tek duyabildiği kendi kükremesi ve metal şangırtısıydı, ta ki Gwyn'in sesi şaşkınlığını bozana kadar. 'Thorne. Dur. Lütfen. Kendine zarar vermeden önce dur.'

Gözlerini kocaman açarak önce Gwyn'in koyu mavi gözlerine, sonra da Lucy'nin solgun yüzüne baktı. Her ikisi de onu geri çekilmeye zorluyordu. Aniden bitkin düşerek başını yastığa bıraktı. Sonra dönüp bileğini kesen kelepçeye baktı.

Kelepçeliydi. Bir yatağa. Odayı taradı. Beyaz duvarlar. Durmadan bipleyen monitörler. Bir hastane yatağına kelepçelenmişti.

Tekrar yutkunarak, hızla atan kalbini sakinleştireceğini umduğu bir nefes aldı. Ama öyle olmadı. "Ne oldu? Kelimeler boğuk bir vıraklama olarak çıktı.

Lucy aniden ona sırtını döndü ve vücudunu Thorne'un kapıyı görmesini engelleyecek şekilde kaydırды.

Gwyn'in bakışları Lucy'nin omzunun üzerinden kapı aralığına kaydı, sonra tekrar yüzüne döndü. "Uyuşturulmuşsun," diye fısıldadı

şiddetle. "Hastanededesin. Polis sana sorular soracak. Onlara cevap verme. Jamie'nin gelmesini bekle.'

Gwyn. Lucy.' Ses ve iç çekiş tanıdıktı. JD Fitzpatrick buradaydı. Bu hiç de iyi bir şey olamazdı. "Yataktan uzaklaşın, ikiniz de.

Gwyn'in çenesi kalktı. "Jamie odada olmadan seninle konuşmuyor.

'Ben de öyle düşünmüştüm,' dedi JD, sesi biraz ... incinmiş gibi geliyordu. 'Ama bir şey söylerse diye burada olmam gerekiyor. İkiniz de ben düşmanmışım gibi davranmayı bırakabilirsiniz, biliyorsunuz.

Lucy kenara çekilince Thorne onun kapıyı görmesini değil, JD'nin kendisini görmesini engellediğini fark etti. "Kapıdan senin girmeni beklemiyordum," dedi kocasına, sesi rahatlamış gibi geliyordu. "Teğmen Hyatt'ın görevi devraldığını sanıyordum.

Hyatt mı? Thorne inlemek istedi ama boğazı çok fazla acıyordu. Eğer kibirli, yıpratıcı, büyüklük taslayan cinayet masası teğmeni doğru söylüyorsa, işler gerçekten boka sarmıştı. Bekle. Cinayet masası dedektifi mi? Bana ne oldu böyle?

"Geldi," dedi JD. 'Bir telefon görüşmesi yapması gerekti. İş bitir bitmez burada olacak. Şimdi ikiniz yataktan uzaklaşabilir misiniz lütfen?

Ne Gwyn ne de Lucy kendilerine söyleneni yaptı. Her ikisi de Thorne'un başının iki yanında duracak şekilde geriye doğru bir adım attılar. Nöbetçileri.

Thorne kafası ikiye ayrılmasaydı gülümseyebilirdi. "Biraz su alabilir miyim? Belki aspirin ya da başka bir şey de? Başım tekmelenmiş gibi hissediyorum.

Vücudunun geri kalanı gibi. Artık uyandığına göre her yeri acıyordu. Her ne oluyorsa, çok geçmeden morluklarla kaplanacağını bilecek kadar çok kavgaya karışmıştı.

Saat kaç? Tek kişilik bir odadaydı. Penceresiz. Hastanede. Ne oldu lan?

JD onun yüzünü inceledi, polisin ifadesi gerçek bir endişeydi. 'Bu doktorun çağırısı. Şu anda yolda.

Gwyn'in küçük eli Thorne'un alnındaki saçları okşadı. "Başka neresi acıyor?"

"Her yerde. Gözlerini kapattı, panik yapmamaya çalıştı. "Bana ne oldu?"

JD gelip yatağının ayak ucunda durdu. "Hatırlamıyor musun?" diye dikkatle sordu.

Hayır. Bilmiyorum. Çok korkutucuydu çünkü hastane yatağına kelepçelenmişti ve bir şey söyleme ihtimaline karşı odasında bir cinayet masası dedektifi vardı. Ne oldu? Ben ne halt ettim?

Dudakları kıpırdamaya başladı ama Gwyn'in eli ağzını kapatarak başka bir kelime söylemesini engelledi. "Jamie'yi bekle," dedi.

Kadın haklıydı. Kendisine de bunu söylemesi gerekirdi ama kızın söylediği diğer sözler sonunda etkisini gösterdiği için kendini biraz rahat bıraktı. Uyuşturulmuşsun. Gözlerini onunkilerle buluşturmak için açtı, birçok kez uyanmayı hayal ettiği koyu lacivertti bu. Ama bu şekilde değil.

Uyuşturulmuş. Aslında bu çok şeyi açıklıyordu. Ama . . . Nasıl? Ve kim tarafından?

"Kelepçenin kilidini açabilir misin? Lucy JD'ye sordu. "Kaçmayacak.

JD kaşlarını çattı, bakışları karyolanın demirine sabitlenmiş kelepçeye kaydı. "Onu kim kelepçeledi?"

Lucy'nin ağzı gerildi. "Onu buraya getiren dedektif. Brickman."

"Ve doktorunun emirlerine rağmen," dedi bir kadın, kaşları çatık bir şekilde odaya girerken. Ve önlük.

Monitörlere baktı, sonra Thorne'un gözlerine bir ışık tuttu ve gördükleri karşısında başını salladı. "Eğer onu zapt etmeniz gerekiyorsa, daha yumuşak bağlar kullanabiliriz.

JD kelepçenin kilidini açtı ve Thorne'un bileğinden çıkardı. "Onu zapt etmeme hiç gerek yok.

Thorne parmaklarını büktü, sonra Gwyn'in elini ağzından nazikçe çekti ve yanağına koymadan önce tereddüt etti. Şu anda onun kendisine dokunmasına ihtiyaç duyduğu için rahatlamıştı.

Hemşire elini hareket ettirmeyip onun yerine çenesini kavrayacak şekilde büküğünde. "Jamie'yi bekleyeceğim," diye mırıldandı, sonra hemşireye baktı. "Su ister misiniz?"

'Hayati değerlerinizi alayım, size bir bardak ve bir çubuk getireyim. Doktor gelip emirlerini değiştirene kadar bir şey içemezsin ama en azından ağzının içini ıslatabilirsin. Lucy'ye baktı. "Hareket edebilir misin lütfen?"

Lucy buna uydu ve yatağın ayak ucunda JD'nin yanında durarak hemşirenin her hareketini izledi. Thorne gözlerini tekrar kapattı, Lucy'nin sağlık personelinin ona zarar vermesine izin vermeyeceğini ve Gwyn'in Jamie gelmeden önce aptalca bir şey söylemesine izin vermeyeceğini bilerek güvendeydi.

"Tutuklu muyum?" diye sordu sessizce.

"Hayır," dedi JD hızla, sonra içini çekti. 'Henüz değil. Ama durum pek iyi görünmüyor Thorne.

Ne iyi görünmüyor? diye bağırmak istedi ama çok yorgun olduğu için kendini tuttu.

Hemşire elinde bir fincan ve çubuk üzerinde küçük bir süngerle döndü. 'Bu odaya doğru gelen kızgın görünümlü kel bir adam var. Bir sorun çıkarırsa güvenliği çağıracağım.

Teğmen Hyatt geliyordu. Adam çoğunlukla güvenilir. Çoğunlukla. Ama önce karar verip sonra soru sorma eğilimindeydi. Savunma avukatlarını sevmediği de bir sır değildi. Peki ya işler iyi gitmezse? Thorne, Hyatt'ın kendi tarafında olma ihtimalini pek sevmiyordu.

"Teşekkür ederim," dedi Gwyn ve hemşireden bardağı ve süngeri aldı. "Onunla ben ilgilenirim. Hemşire geri çekildiğinde, Gwyn Thorne'un dudaklarını süngerle ıslatmak için yaklaştı. Thorne, hemşirenin fısıltısını duymadan birkaç saniye önce onun çok yakın olduğunu fark etti: "Seni bu sabah saat altıyı biraz geçte yatağında baygın halde buldum. Bir kadının yanında yatıyordun. Kadın ölmüştü, dövülmüş ve bıçaklanmıştı.

Adamın gözleri şokla irileşti ama Gwyn kapıya bir bakış attıktan sonra daha da yaklaşarak adamın yüzünü kapattı. Süngeri yeniden ıslatıp yüzünü temizlediğini gösteren bir gösteri yaptı.

ağzının içinde. "Yerde bir bıçak vardı, sanki bayılmadan önce düşürmüşsün gibi duruyordu. Alnını onunkine dayadı, yutkunması duyulabiliyordu. "Neredeyse ölüyordun. Eğer seni bulmasaydım-"

"Bayan Weaver. Ne yazık ki Thorne'un da tanıdığı derin ve gür bir ses tarafından bölündü. Teğmen Peter Hyatt gelmişti. Thorne ve Hyatt yıllar boyunca pek çok kez karşı karşıya gelmişlerdi. Ama Hyatt sadakatin ne demek olduğunu biliyor gibiydi ve Thorne da kafa tokuşturmalar arasında cinayet masasına birkaç iyilik yapmıştı.

Belki o kadar da kötü olmazdı.

"Hiçbir şey söyleme," diye fısıldadı Gwyn uzaklaşırken. "Sadece ağzını temizliyordum," dedi Hyatt'a tatlı bir gülümsemeyle, onu tanıyan herkesin bunun bir maskaralık olduğunu anlayacağı şekilde. Gwyn pek çok şeydi - çoğu iyiydi - ama tatlı normalde bunlardan biri değildi.

Bu da Thorne'un onu daha çok istemesine neden olmuştu.

Sonra bir kez daha beyni kendine gelir gibi oldu. Yatağında ölü bir kadın mı? Bıçaklanmış mı? Dövülmüş mü? Ne oluyor lan?

Çenesini sıktı, başka bir şey söylememeye kararlıydı.

"Bay Thorne," dedi Hyatt acımasızca, sonra kaşlarını çatarak JD'ye baktı.

kelepçeleri çıkardın mı?"

JD kesin bir dille, 'Ben yaptım,' dedi. 'O kaçma riski olan biri değil. Bırakın koşmayı, kafasını bile zar zor kaldırabiliyor ve kelepçe yaralanmasına neden oluyordu.

"Bay Thorne bir cinayet zanlısı," diye homurdandı Hyatt. 'Bir cinayet şüphelisi gibi muamele göreceksin. Onunla konuşmam gerekiyor. Hepinizin gitmesi gerekiyor.

Gwyn, 'Avukatı yanında olmadan tek kelime bile etmiyor,' dedi, tüm tatlılık ifadesi kaybolmuştu.

"Avukatı burada. Jamie Maslow sandalyesini kapıya doğru sürdü. "Müvekkilimle konuşabilmem için herkesin dışarı çıkmasını istiyorum.

Thorne, Hyatt'ın gözlerinde bir şeyin titreyişini gördü. Rahatlama mı?

Kesinlikle öyle görünüyordu. Öte yandan, JD'nin rahatlaması açıktı.

Peki ya benimki? Lanet olası grafiğin dışında. Sonunda neler olduğunu öğrenecekti.

Gwyn yatağının yanından uzaklaşmaya başladı ama adam onun kolunu yakaladı. "Kal," diye mırıldandı, sonra Jamie'ye baktı. 'Onun kalmasına ihtiyacım var. Lütfen.

Beni buldu. Yatağında. Ölü bir kadınla. Bu kısım henüz tam olarak aklıma yatmamıştı, çünkü kelimeler gerçeküstü geliyordu. Gwyn neden onun yatak odasında idi ki? Neden orada başka bir kadın vardı? Ölü bir kadın mı? Tanrım.

Hyatt sert bir sesle, 'Avukatınızla konuşma hakkınız var,' dedi. "Başka kimseyle değil.

Thorne'un öfkesi kıpırdandı ve aniden sırt üstü yatmak istemedi. Yatağın kenarındaki oklardan birini sapladı ve kendini birkaç derece yukarı kaldırdı. Başı döndü ama dişlerini sıktı ve bakışlarını Hyatt'ın yüzüne kilitledi. "Tutuklu muyum, Teğmen?

Hyatt dudaklarını büzdü. "Henüz değil.

"O zaman istediğim kişiyle konuşabilirim," dedi soğuk bir şekilde. "Ancak, eğer sizi daha iyi hissettirecekse, Bayan Weaver ofisimde stajyer avukat olarak çalışıyor.

Hyatt'ın gözleri kısıldı. "Gece kulübünüzü yönetiyor.

Gwyn ona "Ben çok yönlü biriyim," dedi. "Aynı zamanda lisanslı bir avukat yardımcısıyım.

"Bana yarı zamanlı olarak yardımcı oluyor," diye söze girdi Jamie. "Daha geçen hafta bir özet yazmama yardım etti.

Çünkü bu dava Thorne'un kimseye emanet edemeyeceği kadar hassas bir davaydı. Jamie ve Gwyn'e hayatı pahasına güvenmişti.

Hyatt başını sertçe salladı. "Pekâlâ. İfadenizi almak için bekliyor olacağım, Bay Thorne.

Jamie sandalyesini kapıdan uzaklaştırarak Hyatt'ın çıkmasına izin verdi.

Başını sallayan Lucy, Thorne'un yanağına bir öpücük kondurdu.

Biz de dışarıda bekleyeceğiz. Merak etmeyin. Arkadayız. Korkusunu daha fazla gizleyemeyerek onun gözlerine baktı.

"Ben ne yaptım, Luce?" diye fısıldadı.

'Kötü bir şey yok,' diye fısıldadı Lucy. 'Seni tanıyorum, Thorne. O kadını sen öldürmedin. Bu işin aslını öğreneceğiz. Söz veriyorum. Zorla gülümsedi. 'Şimdi sessiz bir oda bulup pompa yapmalıyım. Göğüslerimin her biri on beş kilo olmalı.

Dudakları, kadının kastettiği gibi seğirdi. 'TMI, Luce. Çok fazla.'

Ona göz kırptı. "Yakında görüşürüz. Sonra JD'nin elini tutup onu odadan çıkardı ve Thorne'u Jamie ve Gwyn'le yalnız bıraktı.

Kapı sıkıca kapandığında Thorne Gwyn'e döndü ve sorusunu tekrarladı. "Ben ne yaptım?"

Sonra boğazı düğümlendi, çünkü kızın yüz ifadesi donuklaşmıştı. Ama çok iyi tanıdığı lacivert gözlerde titreyen suçlamayı görmeden önce değil.

Yatağa doğru geri çekildi, aniden başını dik tutamayacak kadar yorgun düşmüştü. Bunun doğru olduğuna inanıyordu. Gwyn onun suçlu olduğuna inanıyordu.

Bir daha olmaz. Bu tekrar olamaz.

Annapolis, Maryland,
12 Haziran Pazar, 15:40.

Patton içeri girdiğinde başını kaldırıp baktı, iğrenmiş ve biraz da korkmuş görünüyordu. Nedenini zaten biliyordu ama bu konuda Patton kadar üzgün görünmüyordu.

Öte yandan Patton, eski kâtibi böylesine acı bir şekilde öldükten sonra hem Ramirez'in hem de karısının cesetlerini ortadan kaldırmıştı. Başarısızlığın bedelini biliyordu, bu yüzden biraz gergin olması anlaşılabilirdi.

"Evet?" diye sordu usulca. "Üzgün görünüyorsunuz, Bay Patton.

Adam kendine George Patton diyordu ama aslında Arthur Ernest olarak doğmuştu, ailesi Kentucky'de çiftçilik yapıyordu,

en geleneksel olanıydı. Eski bir asker olan Patton, bir bar kavgasında öldürülen başka bir askerin ölümünden dolayı hapis yatmayı kıl payı kaçırarak onursuzca terhis edilmişti. Patton'ın kapsamlı geçmiş kontrollerinden geçtiğine inanması dışında bunların hiçbir önemi yoktu. Aptal adam. Ama aynı zamanda sadakati satın alınabilecek, güce aç bir adamdı.

Bana uyduğu sürece onun açgözlülüğünü kullanacağım. Ve artık işime gelmediğinde, dışarıda parlamak için bir şans bekleyen binlerce Patton vardı.

Patton omuzlarını dikleştirdi. 'Thorne saatler önce fark edildi. Onu bulması gereken kişiyi hazırlamıştım ama onun yerine iş ortağı buldu. Sahne sizin yönlendirdiğiniz gibi ayarlanmıştı ama erken fark edildiği için GHB hala vücudundaydı.

Patton'ın gözleriyle doğrudan karşılaştı ve adam başka tarafa bakmayınca isteksizce etkilendi. 'Bu talihsiz bir durum ama sürpriz değil. Hastanede gözlerim ve kulaklarım var,' diye açıkladı Patton'ın gözleri açıldığında. "Ancak bana söylemek için bu kadar uzun süre beklemiş olman beni hayal kırıklığına uğrattı.

Patton kaşlarını çatı. "Ne hatırladığını görmek için uyanana kadar bekledim.

Gözlerini kırptı. "Hastaneye mi gittin? Orada sadece bir milyon güvenlik kamerası vardı. Aman Tanrım, dostum.

Patton'ın kaşları daha da çatıldı. 'Hayır. Tabii ki hayır. Benim de gözlerim ve kulaklarım var.

En azından bu var. "Ne hatırlıyor?

Şimdilik bir şey yok. Sorun şu ki, vücudunda GHB bulunması polislerin onun suçluluğundan şüphe etmesine neden olacak. Mazereti yok ama uyuşturulmuş ve morarmış. Adamların dikkatli değildi.

Çünkü onlara olmamalarını söylemişti. Thorne'un acı çekmesini istemişti. Birkaç kırık kemik iyi olurdu ama adamları o kadar becerikli değildi. "Bunun gerçekten bir önemi yok. Polis ne olursa olsun onun suçluluğundan şüphe duyacaktı.

Son yıllarda onlar için çok fazla iyilik yaptı.

Patton kaşlarını çatı. "Bir dakika. Ne? Yani onun cinayetten tutuklanmasını hiç istemediğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Bunun olmasını istedim, evet. Ama nihai hedef bu değil. "Her şey bittiğinde tutuklanacak, o yüzden endişelenmeyin Bay Patton.

Patton ona uzun ve değerlendirici bir bakış attı. 'Bu gerçekten neyle ilgili? Demek istediğim, kafasına şimdiden yirmi farklı kez kurşun sıkabilirdim. Şimdi tetikte olacak.'

"Kafasına bir kurşun sıkılmasını istemiyorum," diye tersledi, sonra bir nefes aldı. Öfkesini belli etmek istememişti. Hemen kendini sakinleştirdi. "Ölümünden daha kötü şeyler de var, Bay Patton. Hayatınızın geri kalanında yalnız yaşamak gibi. Ailenizin ölümünü izlemek ve onları öldüren kişinin hâlâ yaşadığını bilmek gibi.

Aslında Thomas Thorne'un ölmesini istemiyordu. Thorne'un acısını bilmesini istiyordu. Acısını yaşamasını. Tercihen parmaklıklar ardında, bir hayvan gibi avlanacağı bir yerde.

"Katılıyorum," dedi Patton sakın bir sesle. "Peki bundan sonra ne yapmamı istersiniz?"

"Bu ikisi. Masanın üzerinden bir fotoğraf uzattı. "Onları buraya getirin.

Fotoğrafı incelerken Patton'ın gözleri dümdüzdü. "Onları nerede bulabilirim ve ne yaptılar?" diye sordu.

"Ne yaptıkları önemli değil. Çünkü gerçekten önemli değildi. Fotoğraftaki iki adam birer araçtı. Başka bir şey değil. "Bu gece Sheidalin'de olacaklar.

Patton fotoğrafı katladı. "Bittiğinde sana haber veririm.

Teşekkür ederim. Bu arada, lütfen şu anda yandaki sandalyelere bağlı olan iki kişiden kurtulun.

Patton'ın çenesi gerildi. "Anlıyorum. Beni de öldürecek misin?"

'Hayır. Birincisi, bana hatadan bahsettiniz. İkincisi, onların devasa aptallar olması gerçekten sizin hatanız değildi. Ofise girerken dikkatli olun. Yerler kaygan.'

Çünkü Thorne'a ilaç vermeyi beceremeyen iki kişi de kan kaybından ölmüştü. Birden fazla yara ve delikten.

Katartik olmuştu.

"Nereye atılmalarını istiyorsunuz?"

"Yan taraf iyidir. Oldukça yumuşamışlar ama biraz daha kesmelisin. Tanımlanabilir herhangi bir parçanın kıyıya vurmasını istemeyiz.

"Tabii ki hayır. Artık gidebilir miyim?"

Patton sordu. "Lütfen. İyi günler, Bay Patton."

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, 15:50.

Frederick Dawson iç çekerek alnını ovuşturdu. Okuması gereken dosyaların bir hastanede oturduğu gerçeğini aklından çıkaracağını ummuştu ama öyle olmadı. Hastanelerden gerçekten nefret ederdi ama bekleme salonunda toplanan hiç kimsenin de onları sevmediğinden emindi. Yine de bir düzineden fazla insan Thomas Thorne'dan haber bekliyordu, ortam gergin ve inançsızdı.

Durum iyi görünmüyordu. Thorne o sabah hastaneye getirildiğinde tepkisizdi. Bu yeterince kötü olabilirdi, ama bulunduğu koşullar ...

Haber bekleyen insanların hiçbiri Thorne'un yatağında bulunan kadını öldürdüğüne inanmıyordu. Frederick şaşkınlıkla söylenen 'O bunu yapmaz' sözlerini pek çok kez duymuştu.

Ama bunlar Thorne'un arkadaşlarıydı. Onun çalışanları ve iş arkadaşları. Elbette bunu söyleyeceklerdi. Hatta çoğu buna inanıyordu.

Frederick de onlarla birlikte inanmayı çok istiyordu. Thorne'un böylesine iğrenç bir suç işleyebileceğini düşünmek istemiyordu ama bu tür konularda artık kendi yargılarına da güvenmiyordu. Ne de olsa yıllarca karım dediği yalancıya inanmıştı. Bir kez olsun saçmalıklarını ortaya dökmemişti.

Dedektör.

Yine de umutsuzca Thorne'un masumiyetine inanmak istiyordu, çünkü adamı gerçekten seviyordu. Onu sadece on aydır tanıyordu ama Thorne'un ahlakından ve adaleti sağlamaya olan bağlılığından etkilenmişti, özellikle de kimsenin dokunmak istemediği müvekkilleri için. Suçlu oldukları için değil - birçoğu günah kadar suçluydu - ama özel avukat tutacak paraları olmadığı için. Kamu avukatı tarafından temsil edildiklerinde, muhtemelen adil olandan çok daha fazla hapis yatacaklardı. Ya da, gerçekten masum olan nadir bir müvekkil durumunda, avukatı olmadığı için hapse atılırdı.

Birçoğu Thomas Thorne'da bir avukat bulmuştu ve Frederick buna saygı duyuyordu. Thorne, Frederick'in bir zamanlar, evlat edindiği kızı Taylor'ı ona zarar vereceğine inandıkları biyolojik babasından korumak için işinden ayrılmak ve saklanmak zorunda kalmadan önce sahip olduğu türden bir avukattı. Bu inancın temelinde Frederick'in karısının, yani Taylor'ın annesinin ona yıllarca söylediği yalanlar yatıyordu. Ölümüne kadar ortaya çıkmamış yalanlar.

Frederick affedilmez bir yalan yüzünden muayenehanesinden, evinden ve hayatının on yılından vazgeçmişti. Daha da kötüsü, ailesini saklanmaya zorlamış, kızlarının özgürlük yıllarını çalmıştı. Seçimlerinin bedeli ölçülemeyecek kadar ağır **o l m u ş t u**. Kızları ve Taylor'ı kendisinden sakladığı adam için. İyi bir adamdı, hiçbir suçu yoktu. Onca yıl boyunca.

Onu yargıladım, suçlu buldum, kızını ondan sakladım. Ve yanılmıştım. Bir yıl sonra, bu kabullenilmesi zor bir gerçek olarak kaldı.

Aynı biyolojik baba şimdi yorgun bir iç çekişle ve lobideki Starbucks'tan aldığı iki fincan kahveyle Frederick'in yanındaki sandalyeye oturuyordu.

Clay Maynard, Frederick'in inandırıldığı gibi bir canavar değildi. Şimdi, inanılmaz bir şekilde, Taylor'ın biyolojik babasını arkadaşı olarak görüyordu. İnanılmazdı çünkü Clay

onu affetti. Şimdi, Frederick sadece kendini affedebilseydi .

..

"Hey," diye mırıldandı Clay sessizce, ona kahvelerden birini uzatarak.

Okuduğu dosyayı kapatan Frederick kahveyi minnetle aldı çünkü bekleme odasındaki cezveden içtiği çamur gibi değildi. "Teşekkürler. Bir haber var mı?"

Hayır. Geri dönerken hemşirelerin masasına baktım ama durumu değişmemiş. Gerçekten biraz yürümem gerekiyordu. Buradaki sessizlik beni rahatsız ediyordu. Clay yüzünü buruşturdu. "Ama dışarıdaki hayvanat bahçesi fikrimi değiştirdi.

"Kaç tane haber minibüsü var?"

'Buraya geri dönmeden önce en az altı tane gördüm. Akbabalar,' diye hırladı.

Frederick gözlerini duvara monte edilmiş televizyona kaldırdı, odada hiç çocuk olmamasına rağmen ekran bir çizgi film kanalına ayarlanmıştı. 'Kanalı değiştirmek zorunda kaldık. Medya onu çoktan suçlu ilan etti.

"Akbabalar," diye tekrar hırladı Clay, sonra kendini sakinleştirmek için bir nefes aldı. Dosyaya bir göz attı. "Seni rahatsız etmek istememiştim. İhtiyacın varsa okumaya devam et.

Hayır. Hiçbirini özümsemediyordum. Sadece meşgul olmaya çalışıyordum. Anne ile ofiste buluştuk ve olanları duyar duymaz dosyaları çektik. Thorne'un resepsiyon görevlisi ve avukat yardımcısı Anne Poulin, Thorne'u savunan en kararlı seslerden biriydi. "Thorne'a ne olursa olsun, müvekkillerimizin mahremiyetini korumak zorundayız.

Clay çenesi gerilmiş bir halde, "Onu temize çıkaracağız," dedi.

"Biliyorum. Frederick artık kendi kararlarından pek emin değildi ama Clay'in kararlarına her zaman boyun eğdi. 'Ama bu arada, müvekkillerinin duruşma tarihleri hâlâ geçerli olacak. Jamie ve ben Thorne'un dava yükünü nasıl paylaşacağımızı bulacağız. Her şey yoluna girecek.

Clay gözlerini kısarak onu inceledi. 'Emin değilsin, değil mi? Eğer masumsa?'

"Emin olduğunuzdan eminim ve bu benim için yeterince iyi.

Clay iç çekti. "Frederick. Lanet olsun, dostum. Bunu daha kaç kez söylemem gerekiyor? Donna ikimize de yalan söyledi. Tüm bu saçmalıkları unutmak zorundasın. Ben bıraktım, Taylor da öyle. İçgüdülerin sana Thorne hakkında ne söylüyor?

"Asla böyle iğrenç bir şey yapmayacağını.

İşte böyle. Ona komplo kuruluyor. Bu benim için çok açık ve ...' Daha dik oturdu ve bekleme odasının kapısından içeri giren, kucağında kızıl saçlı bir çocuk taşıyan ortak kızlarını görünce gözleri parladı. "Taylor.

Frederick gülümsedi, çünkü Taylor odaya her girdiğinde olduğu gibi Clay'in yüzündeki neşe de bulaşıcıydı. Clay, Taylor'la yirmi yılı aşan ayrılıklarının acısını gerçekten geride bırakmış görünüyordu. Frederick adamın yüzünün aydınlandığını her gördüğünde, kendi kendine bir gün kendini affedebileceğini söylüyordu.

"Selam bebeğim," dedi Frederick, öpmek için yüzünü eğerek. Taylor önce onun, sonra da Clay'in yanağını öperek ona uydu.

"Bir haber var mı?" diye sordu, hem o hem de Clay başlarını sallayınca iç geçirdi. "Bayan Wynn timer annesini özlüyormuş. Bebeğin başının üstüne bir öpücük bıraktı. "JD'ye mesaj attım ve onu buraya getirmemi, Lucy'nin onu emzirmek için sessiz bir oda bulabileceğini söyledi. Ve sen sormadan söyleyeyim baba, Ford'u bebek bakıcılığı için bıraktım. Mason emin ellerde.

Ford Elkhart Taylor'ın nişanlısıydı ve Frederick ondan çok hoşlanıyordu. Mason, Clay ve Stevie'nin altı haftalık yeni oğullarıydı. Clay'in ilk kez babalığı en başından tecrübe edecek olması Frederick'i çok mutlu etmişti.

Clay yumuşak bir sesle, "Onu yalnız bırakacağını hiç düşünmemiştim," dedi. "Ve bana baba deme.

Taylor ona sırtıttı. "Sevdiğini biliyorsun. Frederick'in yanına oturdu ve bebeği kucağına yerleştirdi. "Baba, Daisy'den haber aldım. Mason'ın vaftiz törenine geliyormuş.

Frederick bu haber karşısında kaşlarını kaldırdı. Ortanca kızı, Taylor ve Clay'in yeniden bir araya gelmesiyle gelen yeni özgürlüğün tadını çıkarıyordu. Artık saklanmasına gerek kalmamıştı, son dört aydır sırt çantasıyla Avrupa'ya gidiyordu. İki ay daha dönmemesi gerekiyordu. "O iyi mi?"

Taylor omuzlarını belirsiz bir şekilde silkti. "Bilmiyorum. Öyle olduğunu söyledi. Ama onun için endişeleniyorum.

Frederick de öyle. Daisy'nin ayıklığı, zorla saklandıkları yılların kayıplarından sadece biriydi. Yirmi beş yaşındaki oğlu, yaptığı seçimler yüzünden artık iyileşmekte olan bir alkolikti.

"Baba, kes şunu," diye azarladı Taylor. "Suçluluk moduna girdiğini görebiliyorum.

"Ona söyleyip duruyorum," diye mırıldandı Clay.

İkisi de birbirlerine o kadar benzer şekilde mağdur bir şekilde iç çektiler ki Frederick kendini gülümserken buldu. "İyi, iyi. Bana söylemeyi mi planlıyor, yoksa şaşırmış gibi mi davranmalıyım?"

Sana mesaj atacağını söyledi. Geleceğini biliyorum çünkü sabah beş gibi internete girdim ve Facebook'ta yeni resimler paylaştığını gördüm. Onları görmek istemezsin," diye ekledi Frederick telefonuna bakmaya başlayınca. 'Bir adamla tanışmış. Motosikletli bir adamla. O yüzden tansiyonunu düşür ve o fotoğrafların geçip gitmesine izin ver.

Frederick sadece başını salladı. Resimlere daha sonra bakacaktı. Sonra da adamın yasal olduğundan emin olmak için onu kontrol edecekti. Kimse onun kızlarına bulaşamazdı.

"Her neyse," dedi Taylor, "çevrimiçi olduğunu gördüm ve onu aradım. At ahırlarını kürekle temizlerken güzel bir sohbet ettik. Sonra çiftlikte birkaç terapi seansı yaptım.

Taylor, travmatik şiddet mağduru çocuklara hizmet veren bir at terapi merkezi olan Healing Hearts with Horses'ta stajyer olarak çalışıyordu. Bu onun yapmak için doğduğu şeydi ve Frederick bunu her düşündüğünde neredeyse gurur duyuyordu.

"Jazzie benim seanslarımdan biriydi," diye devam etti Taylor. 'Gerçekten çok iyi gidiyor. Ata binme korkusunu üzerinden attı ve çok daha sık gülümsüyor. Gördünüz mü? Telefonunu çıkardı ve çiftliğin atlarından birine binmiş gülümseyen bir genç kızın fotoğrafını gösterdi. "Thorne uyanıksa ona gösterebilirim diye düşündüm. Onun için ne yaptığını bilmiyor, ama Hâlâ onu soruyor.

Jazzie, Taylor'ın ilk müşterilerinden biriydi. Annesinin vahşice dövülmüş cesedini bulan küçük kız, katilin onu olay yerinden ayrılırken gördüğünü öğreneceği korkusuyla yaşamıştı. Katil gerçekten de kızın peşine düştüğünde, Thorne polisin katili adalete teslim etmesini sağlayan önemli bir kanıt sunmuş ve küçük kızın güvenliğini sağlamıştı.

Thorne'un o olayda yaptıklarını hatırlayınca Frederick'in aklında kalan şüpheler de yok oldu. Gördün mü? O iyi bir adam. "Fotoğrafı bana gönder," dedi kızına. "Uyandığında görmesini sağlayacağım.

Taylor ona gülümsedi. "Teşekkür ederim. Sonra oturduğu yerde iki büklüm oldu, çünkü etrafındaki herkes ayağa kalkmıştı.

Lucy ve JD odaya girdiklerinde yüzlerinde rahatlamış bir ifade vardı. Thorne'un arkadaş grubundan duyulabilir bir rahatlama sesi yükseldi.

Lucy kızına doğru bir adım attı. 'Thorne uyandı,' diye duyurdu. 'Detayları JD'ye sor. Beslemem gereken bir bebek var. Wynn timer'ı Taylor'dan aldı. "Teşekkür ederim," dedi hararetle. "Hayatımı kurtardın. Ya pompalayacaktım ya da patlayacaktım. Bu ikisinden de çok daha iyi.

Başka bir şey söylemeden bebekle birlikte hızla odadan çıktı ve Taylor hafifçe yüzünü buruşturarak yerine oturdu. "Biliyor musun, bazen bebeklerin ne kadar tatlı olduğunu düşünmeye başlıyorum. Sonra o bana patlamayı hatırlatıyor ... şey, bilirsiniz. Siz babalara bunu söylemekten nefret ediyorum ama benden torun sahibi olmanız biraz zaman alacak.

"Bana uyar," dedi Clay. "Çok gençsin.

'Ben doğduğumda senden daha yaşlıydım,' diye karşılık verdi.

'Çok gençti,' diye yineledi Frederick. 'Biraz yaşa, bebeğim. Daisy gibi Paris'e git. Eğlen.

Clay ayağa kalktı. "Ne dediyse o. Şimdi izninizle gidip JD'nin söyleyeceklerini dinleyeceğim.

Bekleme odasındaki köşelerinde yalnız kaldıklarında Taylor başını Frederick'in omzuna koydu. "Ben Paris tipi değilim. Ve eğleniyorum. Hayatım güzel, baba. Söz veriyorum. Bu yüzden kendini suçlu hissetme, tamam mı?"

Başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Tamam. O zaman ben de gidip JD ile konuşacağım. Burada kalmayı mı planlıyorsun?"

"Lucy'nin beslenmesi bitene kadar, sonra Wynn timer'ı eve götüreceğim. Ayağa kalktığında onun kolunu çekti. "Baba, Thorne'a yardım etmek için ne yapabileceğimi söyle. Lütfen? O iyi bir adam. Bunu yapmış olmasına imkan yok.

"Yapacağım," diye söz verdi Frederick. "Ve aynı fikirdeyim. Gerçekten de öyle olduğunu fark etmekten mutluydu. Yeni patronu iyi bir adamdı ve kendi saçma güvensizliklerinin onu aksi yönde ikna etmesine izin vermeyecekti.

Üç

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, 15:50.

Gwyn odaya çöken ağır sessizliğe karşı gözlerini kapadı. "Kimdi o?" diye sordu, sesi umduğundan çok daha az istikrarlıydı.

"Bilmiyorum. Thorne'un fısıltısı zar zor duyulabiliyordu. "Ama ben ... Sesi kesildi. "Onu ben öldürmedim.

Gwyn'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve onun yenilmiş gibi görüldüğünü görünce afalladı. "Yapmadığını biliyorum, seni pislik," diye tersledi.

Kaşlarını çattı. "Sonra ne olacak?

"O zaman ne?" diye tekrarladı, kaşlarını çatarak. "Yatağında bir kadın vardı, Thorne. Ve ilk şok geçtikten sonra onu orada görmek canını yakmıştı.

Göz ucuyla Jamie'nin ondan Thorne'a baktığını gördü. Gri kaşları kalktı. "Ah," dedi ona çoktan yanlış bir sonuca vardığını söyleyen bir tavırla.

Gwyn gözlerini yaşlı adama dikti, öfkesi yıllardır olmadığı kadar kaynamaya yakındı. "Hayır. "Oh" diye bir şey yok. Hiçbir şey yok. Yatağında sadece ölü bir kadın var.

Thorne ona göz kırpmıyor, yakışıklı yüzünü şaşkınlık kaplıyordu. Neden böyle yakışıklı bir yüze sahip olmak zorundaydı ki? Onu tokatlamak istedi. Lucy'yi umutlandığı, Thorne'un ona karşı bir şeyler hissediyor olabileceği için randevularını iptal ettiğini ima ettiği için tokatlamak istiyordu. Sözcük zihninde dönüp dururken dudak büktü. Kahrolası duygular.

Yatağında başka bir kadın vardı. Yatağında çıplak. Gözyaşları gözlerini yaktı ve onu daha da öfkeli yaptı. Nefesini içine çekerek, gözyaşlarını dindirmeye odaklandı.

O

ağlamazdı.

"Gwyn? Thorne'un sesi odanın sessizliğinde gürledi. Gözlerini kaçırdı. "Ne?

"Bana bak. Lütfen.'

Dişlerini sıkarak bakışlarını onunkilere yöneltti. "Ne?" diye olabildiğince soğuk bir şekilde tekrarladı. Ama istediği kadar soğuk değildi, çünkü adamın gözleri anlayışla doluydu. Anlayış ve kendisinin düşünmesine bile izin vermeyeceği başka bir şey.

"Dün gece bir telefon aldım," diye mırıldandı. "Bernice Brown'dan.

Jamie sandalyesini Thorne'un yatağına yaklaştırdı. "Saat kaçta?

"Gece yarısına yakın. Thorne Jamie'yle konuştu ama bakışları Gwyn'in yüzünde sabit kaldı. 'Telesekreterden cep telefonuma geldi. Bir kayıt olacak. Gwyn nefes almaya çalıştı, sonra kollarını göğsünde sıkıca kavradığını fark etti. Kollarını **g e v ş e t m e k** için kendini zorladı, gözlerini kapatarak kollarının iki yanına düştüğünü hayal etti ve bunun gerçekleştiğini hissettiğinde rahatladı. Vücudunun gevşediğini gözünde canlandırmak terapiden aldığı faydalı bir ders olmuştu. Eğer gerçekleştiğini görebilirse, bunu yapabilirdi.

olur.

"Gwyn?

Sesi derin, sessiz ve sakinleştiriciydi. Bunu her zaman yapabilmisti. Beni sakinleştirmeyi. Ona güveniyorsun, dedi kendi kendine. Ona her zaman güvendin. O kadını o öldürmedi. Ona tuzak kurulmuştu, bu zaten aklında olan bir gerçektir. Belki kadın da bir tuzaktı.

Gözlerini açtığı anda, yüz ifadesini doğru okuyan adamın omuzlarının rahatlayarak çöküşünü izledi. Her zaman yapabildiği bir şey daha. "Bernice Brown kim?" diye sordu.

"Bir müşterim. Kocasından saklanıyordu. boşanma sürecinde.'

Şaşkınlık sırası Gwyn'deydi. "Sen boşanma avukatı değilsin.

"Hayır. Onda da bunlardan bir tane var. Thorne gözlerini sertçe kırıştırarak gözlerini ovuşturdu. "Ne sikimle uyuşturuldum ben?"

"Henüz bilmiyorlar. Yatağında öylece hareketsiz yattığını hatırladı. Kadın ürperdi. "Lucy doktorundan bunu anlamak için bir sürü ekstra test yapmasını istedi. Ama her neyse, sana bir sürü verdiler. Çünkü çok büyüktü. O kadar büyüktü ki hastane yatağını sonuna kadar uzatmak zorunda kalmışlardı ve ayakları hala ayaklıklara çarpıyordu.

Gwyn her zaman Thorne'un yenilmez olduğunu düşünmüştü. Boyun eğmez. Ama bu sabah onu neredeyse kaybediyorlardı.

"Hey," diye mırıldandı, bir kez daha onun ruh halini okumuştı. "Ben buradayım.

Evet, öyleydi. Buradaydı. Yaşıyordu. Kendini yatağın yanındaki sandalyeye bıraktı. "Peki neden bu kadının avukatısınız ve neden sizi aradı?"

"Kocasını öldürmeye çalışmakla suçlanıyor. Onu bıçaklamış. Nefsi müdafaa olduğunu söylüyor. Ben ona inanıyorum. Kefaletle serbest bırakıldı ama kocası onu takip ettiği için saklanıyordu. Kocası bunu reddediyor. Biri onu yoldan çıkarmaya çalıştığı için aramış. Ani bir nefes çekti. "Ölü kadını tarif et," diye sordu.

"Esmer, belki beş-dokuz. Gwyn hatırlayarak yüzünü buruşturdu. "Yüz hatları tanınmaz haldeydi. Onu kim öldürdüyse görsel olarak teşhis edilmesini istememiş.

Thorne sertçe nefes verdi. 'Bernice Brown değil o zaman. O sadece beş-iki boyunda. Jamie'ye baktı. "Onu kontrol et. Buluşmamızı hiç yapmadım. Umarım güvendedir.

"Hangi bar? Jamie sakince sordu.

"Ah. Thorne tekrar gözlerini ovuşturdu. "Kahretsin. Beynim bulanık. Beni Barney's'den aradı. Ona barda oturup bir sürü insanın onu görebileceği bir yere gitmesini ve beni orada beklemesini söyledim. On iki on beş gibi oraya vardım, otoparka park ettim ve ...' Gözlerini kapattı. "Bara girdiğimi hatırlamıyorum ama girmiş olabilirim.

"Kontrol edeceğiz," diye söz verdi Jamie. "Peki sonra?"

"Burada uyandım.

Jamie iç çekti. "Bildiklerimiz bunlar. Gwyn tarafından altı buçukta yatağında bulundun. Bilincin yerinde değildi, tansiyonun tehlikeli derecede düşüktü. Yatağının yanında, yerde, düşürdüğün anlaşılan kasap bloğundaki bıçakla eşleşen bir bıçak vardı.

"Suçlu olsaydım," dedi Thorne sıkılmış dişlerinin arasından.

Jamie bir kez başını salladı. 'Bıçaktaki kan kurbanınkiyle uyuşuyor. Sapında parmak izleriniz var.

"Elbette ö y l e l e r , " diye ısırdı Thorne. "O benim lanet bıçağım.

"Kanın hem altında hem de üstünde," diye ekledi Jamie, hâlâ sakince. "Ellerinde kan vardı.

"Tabii ki vardı. Thorne gözlerini tavana dikti. "Hyatt beni tutuklayacak, değil mi?

"Muhtemelen bugün değil," dedi Jamie. 'Bunu yapmadan önce her şeyin hazır olmasını isteyecektir.

Çünkü suçlama yöneltilmesi halinde eyaletin Thorne'u mahkemeye çıkarmak için sadece yetmiş iki saati olacaktı.

"Ayrıca," diye devam etti Jamie, "senin yaptığına inandığını sanmıyorum.

Thorne bunun üzerine başını kaldırdı. "Öyle değil mi?

Gwyn Jamie'nin değerlendirmesine katılıyordu. Avukat ortaya çıkıp görüşmeyi yarıda kestiğinde teğmenin gözlerindeki rahatlama parıltısını görmüştü. Hyatt'tan hoşlanmıyordu çünkü ona babasını fazlasıyla hatırlatan aşırı dramatik, küçümseyici ve kibirli bir pislikti. Her ikisi de onu neredeyse hiç çaba harcamadan değersiz bir pislik gibi hissettirebiliyordu.

Hyatt, Evan gibi yabancı bir adamla bu kadar çabuk yakınlaştığında neye imza attığını anladığını ima etmişti. Çabucak olmasa bile. Gardını indirmeden önce aylarca beklemişti. Evan kararlıydı. O kadar kurnazdı ki herkesi kandırmıştı.

Hepsi ona öyle söylemişti. Teğmen Hyatt hariç. Ne zaman

Hastanede onunla görüştüğünde, sanki Evan'ın cinayet çılgınlığı onun suçuymuş ya da daha kötüsü, bir şekilde ondan şüpheleniyormuş gibi davranmıştı. Herkesi kandırmış olsa bile.

En azından Hyatt asla yumruklarıyla vurmazdı, yani bu yönden babasından daha iyiydi. Yine de onu görmek bile onu öfkeliendiriyordu. Lucy'yi, müstakbel katillerini cezbetmek için yem olarak kullandığı zamanı düşünemiyordu bile. Kimi kullandığı ya da kimi incittiği umurunda değildi.

Ve şimdi Thorne'un geleceği onun ellerindeydi. Sadece teğmenin her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için daha dikkatli olması gerekiyordu. En azından şu anda Hyatt'ın Thorne'un suçlu olduğuna inandığını sanmıyordu. Ama bu değişirse...

'Bütün düzen çok acemiceydi,' dedi. 'Ve sağlık görevlileri geldiğinde alkol seviyen sıfır ikinin altındaydı. Zar zor kaydedildi. Ayrıca vücudunun her yerinde çürükler var. Bazıları parmak şeklinde. Sanki yakalanmışsın gibi. Bazıları büyük ve kötü görünümlü, tekmelenmişsin gibi. Her ne olduysa, mücadele etmişsin.'

Jamie başını salladı. 'Ve Hyatt tüm bunları biliyor. Ama ...' omuz silkti, 'savcılar onu izliyor, adamlarının çoğu seni sevdiği için kayırmacılık yapmadığından emin oluyorlar. Bu işi her adımında kitabına göre oynayacak. Herkesin olduğu kadar senin de korunman için. Geçmişte Hyatt'ın dedektiflerine iyilik yaptın. Önemli ipuçlarının nereden geldiğini biliyor. Adam porselen dükkanındaki boğanın teki ama adil. Ve bir dereceye kadar sadık. Biz sadece bu oyunu nasıl oynayacağımızı bulmalıyız.

Thorne'un ifadesi nötrleşmişti. Bu da duygularını bastırdığı ve düşündüğü anlamına geliyordu. Güzel. "Olay yeri sağlık görevlileri tarafından kirletildi, bu yüzden CSU orijinal kurulumun fotoğraflarını alamadı. Soru olarak ifade edilmemişti. "Bu benim için iyi ya da kötü olabilir, sorumluların sahneyi ne kadar iyi kurduklarına bağlı.

Jamie telefonunu Thorne'a uzattı. 'Gwyn fotoğraflarını çekti

sağlık görevlileri gelmeden önce yatak odanızı, oturma odanızı, mutfağınızı ve banyonuzu temizleyin.

Thorne'un bakışları Gwyn'e kaydı. "Bunu sen mi yaptın?"

Gwyn bir kez başını salladı. "Evet. Çünkü dağılıyordum ve meşgul olmak zorundaydım. Çünkü sen ölüyordun. Ve çünkü yatağında bir kadın vardı.

Oraya yerleştirilmiş. Kadın oraya yerleştirilmişti. Gerçekler bunlardı.

Yanlış oldukları kanıtlanmadıkça - ya da kanıtlanana kadar. Çünkü herkes bir şey hakkında yalan söyler. Thorne hariç. Ona hiç yalan söylememişti. Asla. On iki yıldır.

Başının etini yemeye devam eden şüpheleri susturdu. Bu onun endişesinin konuşmasıydı. Ve endişesi yalancı, hilekâr bir kaltaktı.

Thorne'un dudakları kıvrıldı. "Teşekkür ederim. Seni aynı şekilde bulmuş olsaydım aynısını yapacak kadar aklım başımda olmazdı sanırım.

Övgü içini ısıttı, zihninin karanlığına ışık tuttu ve rahatsız edici şüpheleri uzaklaştırdı. Ama o daha cevap veremedi, adam bakışlarını Jamie'nin telefonuna geri çevirdi. "Jamie'ye bu fotoğrafları nasıl gönderdin, Gwyn?"

'Onları Bulut'a yükledim, sonra da telefonumdan sildim. Daha sonra Jamie'yi kullan-at telefondan aradım ve resimleri nasıl alacağını söyledim.

Thorne başını sallıyordu. "Güzel. Bir iz olacak, ama sadece Cloud hesabınız için arama emri çıkarabilirlerse.

"Benim adımla anılmıyor," dedi Gwyn, o kadarını tahmin etmemiş olmasına sinirlenerek.

Sırtışı hızlı ve keskindi. "Mükemmel. Ancak saniyeler içinde sırtışı kayboldu ve fotoğraflara kaşlarını çatarak bakmaya başladı. "Ne olması gerekiyordu?"

"Gwyn ortaya çıkmasaydı mı demek istiyorsun? Jamie sordu. "Evet. Thorne ona bir bakış fırlattı. "Neden oradaydın?"

Gwyn ağzını açtı, sonra kapattı ve başını salladı. 'Bunu daha sonra konuşabiliriz. Her şeyin büyük planında, bu önemli değil. Önemli olabileceği dışında.

Özellikle de Lucy haklıysa ve Thorne'un gerçekten duyguları varsa.

Ama öyle mi?

Evet, öyle. Çünkü öncelikle, yatağında bir kadın olduğu için çok kızgıyım. Bu şartlar altında mantıksız. Belli ki duygularım var. Ve bu duygular önemli olabilir. Ama sonra.

Thorne birkaç saniye daha ona bakmaya devam etti. "Tamam," dedi sonunda. 'Peki saat altı buçukta gelmeseydin ve beni yanımda ölü bir kadınla neredeyse ölmek üzereyken bulsaydın ne olurdu? Ölür müydüm? Ölmem mi gerekiyordu?'

Gwyn dudağını ısırdı. 'Sadece seni öldürmek için bu kadar zahmete girmeleri hiç mantıklı değil. Seni uyuşturduktan sonra öldürüp Barney's Bar'ın arkasına bırakabilirlerdi. Bunun yerine, seni eve sürüklediler ve bunu sahnelediler. Telefonu işaret etti. "Sanırım sana hangi ilacın verildiğini öğrenmek bu soruyu yanıtlamana yardımcı olabilir, ama görünüşe göre birkaç olası senaryo var.

Thorne Jamie'ye telefonunu verdi, sonra yatağa uzandı, gözleri kapalıydı, çenesi acı çekiyormuş gibi gergindi. "Nasıl?

Gwyn ayağa kalkarak karyolanın üzerine eğildi ve parmak uçlarını onun şakaklarına bastırarak küçük daireler çizdi. Adam hemen rahatlayarak mırıldandı. "Baş ağrın daha mı kötü?" diye mırıldandı.

"Çok acıyor," diye itiraf etti.

'Muhtemelen sana ağrı kesici vermeyecekler. Tüm pisliğin sisteminizden çıktığından emin olana kadar olmaz.

Ben de öyle düşünmüştüm. Ama bu baskı biraz daha iyi hissettiriyor. Bana senaryoları anlat, çünkü Hyatt bize daha fazla zaman vermeyecek.

"Birincisi, ölebilirdin ve yarın işe gelmediğinde içimizden biri seni ve ölü kadını bulurdu. Bu muhtemelen ben olurum. Cennete küçük bir teşekkür gönderdi. Bu senaryo olmadığı için çok mutluyum.

Thorne yüzünü buruşturdu. 'Bana verilen şeyin belli bir süre içinde vücudumdan atılıp atılmayacağını ve böylece ayıkken ölmüş -ve o kadını öldürmüş- gibi görünüp görünmeyeceğimi öğrenmemiz gerekiyor. Başka ne var?'

Gwyn Jamie'nin telefonuna notlar girdiğini gördü. Yaşlı adam başını kaldırdı ve ona cesaret verici bir selam verdi.
'Devam et

Gidiyoruz, Gwyn.'

'Peki, kendi başınıza uyanıp yatağınızda ölü bir kadın bulabilirdiniz. Sizce ne yapardınız?'

'Muhtemelen senin yaptığınla aynı şey. Ben olsam Lucy'yi arardım. Gülümsemesi acımasızdı. "Demek istediğim, yatağında bir ceset olduğunda arayamayacaksan neden adli tıp uzmanı bir arkadaşın olsun ki?'

"JD'yi arardı," dedi Gwyn. "Tıpkı bu sabah yaptığı gibi.

Biliyorum. Yine de arardım. Ben de 911'i arardım.'

İki adamın uzun uzun bakışmalarını izledi. "Ne?" diye sordu. "Bu bakış ne içindi?'

Jamie sessizce, 'Bu Thorne'un bir cinayet için tuzağa düşürüldüğü ilk sefer değil,' dedi. 'Son seferinde onu mahkumiyetten kurtaran şey arkadaşına 911'i aratmasıydı.

Daha fazla soru sormak için ağzını açtı, çünkü böyle bir ifadeyi nasıl yalnız bırakabilirdi? Adamın cinayetten yargılandığını ve suçsuz bulunduğunu biliyordu ama ayrıntıları hiç duymamıştı. Araştırabilirdi ama her zaman, eğer bilmesini isteseydi, ona söyleyeceğini düşünmüştü.

Thorne başını salladı. 'Bana senaryolar vermeye devam et. Zamanımız tükeniyor.

"Tamam," dedi kararsızca. 'Eğer bir noktada uyanman gerekiyorsa, belki de başka birinin seni bulması gerekiyordu. Ya da belki bunu kim yaptıysa kendi fotoğraflarını çekmiştir.

"Şantaj," dedi Thorne açıkça. "Ya da haraç.

Jamie, 'Bu da ancak kendi kendine uyanıp 911'i aramasaydın işe yarardı,' dedi.

"Sana ne hakkında şantaj yapmış olabilirler, Thorne? Gwyn sordu.

'Para. Bir dava üzerindeki etki. Thorne kaşlarını çatı. "Ya da kulübü hedef almış olabilir. Orada her zaman tehditler alıyorum. Küçük gangster özentileri Sheidalin aracılığıyla dağıtım yapmaya çalışıyor. Daha geçen hafta sonu bir adi herifi dışarı attım. Beni ve küçük köpeğimi de tehdit etti. Ona sadece bir kedim olduğunu söylemedim.

"Bana bundan bahsetmemiştin! Gwyn haykırdı.

"Sana böyle şeylerden bahsetmiyorum. Gözlerini tekrar kapattı. "Burayı yönetmekle yeterince meşgulsün zaten.

"Ve birkaç haydutla başa çıkamayacağımı mı düşünüyorsunuz?

İç çekti. 'Onlarla uğraşmak zorunda kalmanı istemiyorum. Sadece sana yardım etmeye çalışıyordum. Yüzünü buruşturdu. "Bana bağırma. Başım ağrıyor.

Bir nefes aldı ve bıraktı. "Baş ağrınız geçtiğinde, Bay Thorne, oldukça canlı bir sohbet yapacağız.

"O zaman sanırım sonsuza dek başım ağrıyacak," dedi asık suratla. Jamie kıkırdayınca, "Ciddiyim," diye ekledi. "Bekle. Kaşları daha da çatıldı. "Kedim nerede? O iyi mi?

"Clay onu almaya geldi," dedi Gwyn ona. "Tweety de onda. Bu da ona huzur veriyordu. Taylor Clay'in evindeydi, köpeğini seven Lucy ve JD'nin çocuklarına bakıyordu.

"Güzel. Thorne Jamie'ye baktı. "Şimdi ne yapmalıyım?

Şimdilik hiçbir şey. Hyatt'a hiçbir şey söylemeyin. Bunu araştıracağız. Kaynaklarımız var. Doktorlar bize ne ile uyuşturulduğunuzu söyleyecek ve biz de tüm bu senaryoları incelemeye başlayacağız. Bernice Brown'la şahsen temasa geçip iyi olduğundan emin olacağım. Ayrıca ona yardım etmek için o kulübe geleceğini başka kimin bildiğini de soracağım.

Thorne ona, 'Evimde kameralar var,' dedi. "Bu kameralar

Görüntüler evimde DVR'a kaydedilmenin yanı sıra tesis dışındaki bir sunucuya da yükleniyor.

"DVR'ın hala orada olup olmadığını öğreneceğiz. Eğer oradaysa, sunucudaki kayıtlarla karşılaştıracamız. Jamie telefonuna baktı. "Phil'den mesaj var. Hyatt geliyor.

"Phil de burada mı? Thorne'un sesindeki umutlu, neredeyse çocuksu notayı fark etmemek zordu. Gwyn bu iki adamın onun için baba gibi olduğunu biliyordu. Bunun nasıl olduğunu bilmiyordu ama onu tanıdığından beri hayatının bir parçası olmuşlardı.

Jamie'nin gülümsemesi nazikti. "Onu uzak tutamadım. Dışarıda koridorda volta atıyordu. Merak etme, Thorne. Bunun icabına bakacağız. Seninle ilgileneceğiz."

Thorne ona baktı, sonra aniden gözlerini kapattı ve boğazını temizledi. "O sudan biraz daha içebilirim, Gwyn.

Gwyn onun ağzını temizledi. "Al bakalım, Bay Sert Adam." "Ben sert bir adamım," diye mırıldandı Thorne, ama sesi kesildi

Biraz.

"Biliyorum. Gwyn onun yanağını okşadı. Duyguları olsun ya da olmasın, bu adam onun en iyi iki arkadaşından biriydi. 'Jamie haklı. Seninle ilgileneceğiz. Bize izin ver.

Başını salladı, avucunu gözlerine sürdükten sonra çarşafa sildi. "Cinayetle suçlanmaktan nefret ediyorum.

Onun alnına bir öpücük kondurdu. 'Her şeyi çözeceğiz. Söz veriyorum.

Kapı çalındı ve birkaç saniye sonra Hyatt içeri girdi. "Haberlerim var," dedi teğmen. "Kurbanın kimliğini tespit ettik.

Birkaç vuruşluk sessizlik geçti. "Ve? Jamie dürttü.

Hyatt'ın kaşları çatıldı. "Adı Patricia Segal. Kocasını bir yargıç.

Gwyn ve Jamie sessizce tavana bakan Thorne'a baktılar. "Sizinle konuşmayacak, Teğmen," dedi Gwyn. "Avukatının tavsiyesi üzerine.

Hyatt odanın içine doğru ilerledi ve ayak ucunda durdu.

bakışları Thorne'un yüzüne odaklanmıştı. "Kızlık soyadı Linden'di.

Thorne'un vücudu kaskatı kesildi. Jamie'ninki de öyle. Ama Thorne'un bakışları tavana kilitlenmişti. Gwyn umutsuzca bağırmak istedi, Kim o? Ama dilini tuttu. İfadesini nötr tuttu.

Hyatt sessizce küfretti. 'Lanet olsun, Thorne. Sen bana yardım etmezsen ben de sana edemem.

Thorne sonunda bakışlarını indirdi. 'Tüm saygımla, Teğmen, bunu daha önce de duydum. Sessiz kalma hakkımı kullanacağım.

Hyatt bir nefes verdi. 'Lanet olası savunma avukatları. Ama bunu söyleyeceğini tahmin etmişim.

"Müvekkilimi tutuklayacak mısınız? Jamie sordu.

Hyatt başını salladı. 'Şu anda olmaz. Lütfen şehri terk etmeyin, Bay Thorne.' Bir adım geri çekildi, sonra duraksadı. "Evinizin dışına ve gittiğiniz her yere gözetim koyacağım.

Thorne şüpheyle kaşlarını çatı. "Neden bana söylüyorsun?

Hyatt'ın çene kasları seğirirken gözle görülür bir şekilde azı dişlerini gıcırdattı. "Çünkü kadının kocası bir yargıç. Bu ders kitabını yapmak zorundayım. Ama aynı zamanda sizin güvenliğiniz için.

Thorne alay etti. "Gerçekten mi?

"Evet. Gerçekten. Sesini çıplak bir fısıltıya indirdi. 'Çünkü Yargıç Segal ikinizin bir ilişkisi olduğunu iddia ediyor. Bunu kanıtlayabileceğini söylüyor. Ve çünkü biri o kadını baştan aşağı deşmiş. Hem de sen onun yanındaki yatakta baygın yatarken. Bunu her kim yaptıysa acımasızca şiddet uygulayabilir ve görünüşe göre size karşı bir zaafı var Bay Thorne. Geçmişte bana bir iki iyilik yapmıştınız. Bunu ödenmiş bir borç olarak kabul edin.

Hyatt odadan çıktı ve uzun bir süre sadece sessizlik oldu.

Sonra Thorne'un dudakları bir hırıltı halinde geri çekildi. "Sikerim böyle işi. Bir daha olmaz. Bunu bir daha yapmayacağım, Jamie. Onlarla değil. Linden'larla değil.'

Jamie titreyen avuçlarını yüzünden aşağı indirdi ama bunu yaptıktan sonra ifadesini sertleştirdi. 'Evet, yapacaksın. Ben de yle. Ve tıpkı daha önce yaptığımız gibi bunu da cehenneme çevireceğiz. Kaşlarını kaldırdı. 'İyi tarafından bak. şimdi o zaman olduğumdan daha iyi bir avukatım.

Thorne ona baktı, sonra inanılmaz bir şekilde kıkırdadı. "Evet, ylesin. En iyisinden öğrendim.

"İşte ruh budur.

Gwyn'in sabrı tükenmek üzereydi. "Biriniz bana az önce burada ne haltlar döndüğünü anlatacak mı?

Thorne içini çekti. 'Evet. Ama Lucy'yi de buraya getir. Bunu sadece bir kez anlatmak istiyorum.

"Ve Frederick," diye ekledi Jamie. "O da bekleme odasında. Sam, Ruby, Clay, Stevie ve Paige de yle. Hepsi sana yardım etmek istiyor.

Çünkü Thorne hepsinin hayatına daha iyi bir şekilde dokunmuştu. Tıpkı onun benimkine dokunduğı gibi.

Sam ve Ruby sırasıyla bir polis ve bir ME teknisyeniydi. şimdi Thorne'un muayenehanesi için özel dedektiflik yapıyorlardı. Sam bazen müşteriler ihtiyaç duyduğunda kişisel güvenlik sağılıyordu. Ruby ise Thorne'un ölüm müfettişiydi. Gwyn bu ikilinin Thorne'a hayatları pahasına güvendiklerini biliyordu, çünkü Thorne en çok ihtiyaç duydukları anda onlara yardım etmek için her şeyi bırakmıştı.

Kendi zel dedektiflik bürolarını işleten Clay, Stevie ve Paige için de durum aynıydı. Clay ve Stevie eski polislerdi ve yasaların herkesi gerektiğı gibi korumadığını biliyorlardı. Stevie yıllarca Teğmen Hyatt için çalıştığından özellikle yardımcı olacaktı. Onun hareketlerini ve davranışlarını tahmin edebilirdi. Paige, Sam'in Thorne için yaptığı gibi Clay'in şirketi için kişisel güvenliğı yönetiyordu. Sam ve Paige arasında Thorne korunacaktı.

Gwyn aniden, ezici bir şekilde rahatlamıştı. Thorne bu işte yalnız değıldi. Onun bir ... ailesi vardı. Belki hiçbirinin kan bağı yoktu ama hepsi de bu adamı önemsiyordu.

Benim kadar değıl. Belki Jamie ve Phil.

Thorne'u evlatlık oğulları olarak kabul ettiler. Ama bu aynı şey değildi. Gwyn ne hissettiğinden emin değildi ama . . .

Uzun zamandır saklandığı kutuya geri dönemeyecek kadar büyüktü. Bunu aniden fark edince nefesi kesildi.

Thorne ağzını açtı, sonra bir çırpıda kapattı. Bir kez başını salladı. Sonra elini gözlerine sürerek bir kez daha çarşafın üzerinde kuruladı.

Gwyn elini kendi elinin içine aldı ve nazıkçe sıktı. "Sanırım daha büyük bir odaya ihtiyacımız olacak.

OceanofPDF.com

Dört

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, saat 19.10.

"Kahretsin Gwyn, evin Şirinler için falan yapılmış. Thorne'un homurdanması yeni bir şey değildi. Gwyn'in dairesine her gelişinde aynı şeyi söylüyordu. Ama bu kez sesi daha yumuşaktı, koca gövdesini alçak kanepeye bırakırken inlemesi biraz daha gerçekçiydi. Özellikle kısa boylu insanlar için yapılmıştı. Çünkü o da öyleydi.

"Sonsuza kadar değil," diye karşılık verdi Gwyn, çünkü onu hastane yatağından çıkardığı için çok mutluydu. Ayaklarını yerden kanepeye çekti ve arkasına bir yastık koydu. "Sadece eviniz polisler tarafından serbest bırakılana ve temiz olduğundan emin olana kadar.

Çünkü kendisinden başka biri tarafından dinlendiğinden ya da kamera yerleştirildiğinden korkuyordu ve bu paranoyakça bir korku değildi.

Ön kapısı açıldı ve Lucy anahtarını cebine koyarak içeri daldı ve onu bir ... kalabalık takip etti. Hoş bir kalabalıktı elbette ama Gwyn'in evinde aynı anda hiç olmadığı kadar çok insan vardı. Hyatt'ın ayrılmasından hemen sonra doktor Thorne'un hastane odasına gelmiş ve Thorne onun emirlerine karşı gelerek çıkışını yapmıştı. Doktor onu müşahede altında tutmak istemişti, çünkü ilaçlar vücudundan yeterince atılmış olsa da, Thorne çok yakın bir kaza geçirmişti.

Ama Thorne oradan çıkmak istemişti ve Gwyn onu suçlayamazdı. O da hastanelerden her zaman nefret etmişti. Daha da önemlisi, Gwyn'in çok acı verici olacağını tahmin ettiği şeyi onlara anlatırken özel bir yerde olmak istemişti.

hikaye.

Lucy'nin bir elinde küçük bir spor çantası, diğer elinde de Thorne'un bası vardı. Çantayı yere bıraktı ve bası köşeye koydu. Thorne'un tüm eşyaları arasında bas, babasına ait olduğu için değer verdiği tek eşyaydı. Onu özel bir kasada kilitli tutuyordu. Gwyn onu sadece bir kez çalarken dinlemişti.

Lucy Thorne'a, 'Sana birkaç giysi hazırladım,' dedi. 'JD ve o korkunç küçük Dedektif Brickman tüm bu süre boyunca evinizde benimle birlikteydi, o yüzden söylemeye hazırlandığın şeylerin hiçbirini söyleme, çünkü ben güvendedim.

Thorne kaşlarını çattı. "Teşekkür ederim," diye homurdandı. "Bas gitarımı aldığın için de teşekkür ederim. Lucy öpmek için eğildiğinde yanağını kaldırdı. "Evimin etrafında bir medya sürüsü mü var?

'Evet,' dedi. 'Bir parçası ve ayrılmaz parçası, Thorne. Bunu beklemen gerektiğini biliyordun.

Biliyorum. Ama bundan hoşlanmak zorunda değilim. En azından buraya gelmek hastaneden uzaklaşmaktan daha kolaydı.

Çünkü Gwyn'in yeni dairesinin mükemmel bir güvenliği vardı. Bunun için çok para ödemişti ama müthiş bir güvenlik sistemi ve kasasındaki birkaç tabanca sayesinde geceleri rahat uyuyabiliyordu. Bazen.

Lucy Thorne'un gözlerini kontrol etti ve orada gördüğü şey karşısında başını salladı. 'Daha iyi görünüyorsun. Sisteminde ne bulduklarını söylediler mi?

"Evet. Ben hallederim. İç çekerek kapıya baktı. "Herkes buraya geldiğinde.

Beş dakika içinde Gwyn'in küçük oturma odası neredeyse ağzına kadar dolmuştu. Jamie sandalyesini kanepenin ayak ucuna yerleştirmişti. Phil onun ayaklarının dibinde oturuyordu. Sam ve Ruby, Paige ile birlikte yerdeydi. Clay ve Stevie tek sandalyelere oturdular çünkü yıllar içinde yürümeyi acı verici hale getirecek kadar yaralanmışlardı, bu yüzden yerde oturmaları mümkün değildi. Stevie yaklaşık üç yıl önce vurulduktan sonra hâlâ bastonla yürüyordu ve muhtemelen hep öyle kalacaktı. Clay son

yarasından sonra fark edilir derecede yavaşlamıştı.

yetişkin kızı Taylor'ı korurken bir kurşunla vuruldu.

Clay Tweety'yi geri getirmişti ve köpek Gwyn'i etrafta takip ederek tüm insanlara şaşkın şaşkın bakıyordu.

Taylor'ın üvey babası Frederick grubu tamamladı. Plak albümlerini saklamak için kullandığı süt kasalarından ikisini bir köşeden çekip aldı, albümleri dikkatlice yere dizdi, sonra da kasaları derme çatma bir sandalyeye dönüştürdü. Clay onu kendi sandalyesine oturtmaya çalıştığına, "Yıllarca bir çiftlikte çalıştım," dedi. "Çok daha kötülerine oturdum, inan bana.

İki adam, evde olmayan Taylor'a duydukları aşkla birbirlerine bağlanmışlardı. "Taylor bebek bakıcılığı mı yapıyor? Gwyn sordu.

"Öyle," diye onayladı Lucy.

Frederick, 'Ve bundan hoşlanıyorum,' diye ekledi, sonra Thorne'a dikkatini verdi. 'Ne oldu Thorne? Patricia Segal kim ve neden senin yatağındaydı?

"Peki o neden öldü? Clay ekledi ve odadaki herkes başını salladı.

Thorne içini çekti. "Tamam. Bak, bu çok zor. On dokuz yıldır bu konu hakkında konuşmadım. Yani ...'

"Yani . . . ?' Clay sordu.

Paige sessizce, 'İstediğin kadar zaman ayır Thorne,' dedi. 'Sabırlı olacağız. Değil mi Clay?'

"Hayır," diye yanıtladı Clay. "Çünkü bu gerçekten çok kötü.

Başlar yine sallanarak selam verdi, mırıltılar odada dalgalandı.

Köpeği ayaklarının dibine kıvrılmıştı, Gwyn kanepenin koluna tünemiş, Thorne'un sert sırtına yaslanmıştı. Burada ona destek verebiliyordu ama karşı duvardaki ayna onun yüzünü görmesini sağlıyordu. Dairesinin her yerinde aynalar vardı. Bir daha hiç kimse ona kendi evinde gizlice yaklaşamayacaktı. 'En azından dürüst,' diye mırıldandı Thorne'un kulağına. "Şu ana kadar bildiklerimizi onlara anlatmamı ister misin?

Thorne minnetle başını salladı. "Lütfen.

Gwyn onlara Thorne ve kendisinin yaptığı her şeyi anlatmaya başladı.

Jamie hastane odasında olası senaryoları da tartışmıştı. Hyatt kadının Patricia Linden Segal olduğunu söylüyor. Bunun Thorne ve Jamie için bir anlamı var. Tek bildiğim Patricia Linden'in Thorne'un on dokuz yıl önce öldürmekle suçlandığı çocuğun kız kardeşi olduğu.

Thorne omzunun üzerinden ona bakabilmek için aniden döndü. "Bunu sana söylemiş miydin?"

"Hayır, ama Google'ı kullanabilirim," dedi ona, ses tonunu alaycı tutarak. Alaycılık onun hem silahı hem de en iyi kalkanıydı ve bunu elinden geldiğince cesurca - ve sık sık - kullanıyordu. "Bulmak kolay olmadı ama kararlıydım. Sana doktor bakıyordu ve benim de yapacak bir şeye ihtiyacım vardı. Onun mahremiyet hakkına her zaman saygı duymuştu ama yatağında ölü bir kadın bulduğu anda oyun değişmişti.

Thorne'un yasal soyadının bir zamanlar White olduğunu bilmeseydi, suçlandığı cinayetle ilgili makaleyi bulması neredeyse imkânsız olurdu. On sekiz yaşındayken Thorne olarak değiştirmişti ve ona nedenini hiç sormamıştı. Ama şimdi bildiğini düşünüyordu. İsim değişikliği, jüri suçsuz kararını verdikten sadece birkaç gün sonra mahkemeye sunulmuştu.

Neden Jamie'nin soyadı olan Maslow'u değil de Thorne'u yeni adı olarak seçtiğini merak etti. Yalnız kaldıklarında sormayı planlıyordu. Diğer pek çok şeyin yanı sıra. Özel sorulardan oluşan listesi giderek büyüyordu.

Clay, "Yani Patricia Segal cinayeti geçmişinizle kasıtlı bir bağlantı," dedi.

Phil, "Kasıtlı ve acı verici," diye mırıldandı ve Gwyn adamın Thorne'u o zamanlar tanıdığını hatırladı. Lisedeyken Thorne'un öğretmeniydi ve Jamie'yle birlikte Thorne'u yanlarına almışlardı. Ama tüm bildiği buydu. Ne Thorne, ne Jamie ne de Phil hayatlarının o kısmı hakkında hiç konuşmamışlardı.

"Evet," diye mırıldandı Thorne, sonra omzuyla hafifçe ona vurarak devam etmesi gerektiğini işaret etti.

"Bildiğim tek şey," diye devam etti Gwyn, "doktor Thorne'a GHB verildiğini söyledi - hem de çok fazla. Bu maddeyi aşırı dozda almak mümkün ve tam kalp yetmezliğine çok yaklaştım."

Öfkeli mırıltılar odayı doldurdu ve Jamie'nin çenesi sıkıştı. "Doktor ayrıca, Gwyn onu bulduğu zaman bulmamış olsaydı," dedi, "vücudunda bulmaya yetecek kadar ilaç kalmayacağını söyledi. Kısa bir yarılanma ömrü var. Seviyeler çoktan önemli ölçüde düşmüştü. Doktor ona ne zaman ilaç verildiğinden tam olarak emin değildi ama baygın olduğunu göz önünde bulundurarak vücut ağırlığına göre en az ne kadar verilmiş olabileceğini tahmin ediyordu. Gwyn gelmeden en az dört saat önce, belki de biraz daha fazla bir süre önce doz verildiğine inanıyor."

"Kurban öleli ne kadar olmuştu? Stevie sordu."

Lucy omuz silkti. Yaraları tazeydi. Thorne ile olan dostluğum ve iş ilişkim nedeniyle otopside çekildim. Neil Quartermaine yapacak ama iyi bir iş çıkaracağına güveniyorum. Raporu beklememiz gerekecek, ama size söyleyebilirim ki titizlik daha yeni yerleşmeye başlamıştı. Nabzını bulmaya çalıştığımda çenesinin etkilendiğini fark ettim ama kol ve bacakları hâlâ akışkandı. Tahminimce öleli en fazla iki ila dört saat olmuştur."

"Hyatt bunu biliyor mu?" diye sordu Stevie."

"Evet," dedi Lucy. "Benim iki ila dört saatlik tahminimi biliyor çünkü Thorne'u ilk getirdiklerinde ona bunu söyledim. Thorne acil servis doktorunun tıbbi bilgilerini Baltimore Polisi ile paylaşmasına izin vermediği sürece, doktor henüz Hyatt'a Thorne'un uyuşturulduğu zaman dilimini söylemedi."

Thorne, "Ben izin vermedim," dedi. "Verip vermeyeceğimden de emin değilim. Bu başka ne bulacağımıza bağlı."

"Bir eylem planı oluşturacağız ama tüm hikâyeyi dinlemeden bunu yapamayız. Paige ona dirsek atınca Clay yüzünü buruşturdu. "Kahretsin Paige, bu acıttı."

"Sabırlı olman gerekiyordu," diye tısladı."

"Bana zarar vermemen gerekiyordu," diye karşılık verdi Clay.

Stevie gözlerini devirdi. "Çocuklar, yeter. Her gün nelere katlandığımı görüyor musunuz? Kendilerine profesyonel iş ortakları diyorlar ama kardeş gibi didişiyorlar.

Clay, Paige'i PI firmasına üç yıl önce getirmişti ama çalışma tarzları - ve kişilikleri - sanki birbirlerini ezelden beri tanıyorlarmış gibi kaynaşmıştı. İkili birbirlerine sırttıktan sonra beklentiyle Thorne'a döndü.

Thorne başını salladı. 'Senin için çok üzgünüm Stevie. Ben olsam uzun zaman önce kafalarını birbirine vururdum.

"Bunu denediğini görmek isterdim," diye mırıldandı Paige ama bunu espriyle söylemişti. Paige siyah kuşak sahibiydi ve uluslararası bir müsabaka şampiyonuydu. Thorne'un boyu ondan beş santim kadar uzundu ve yüz kiloluk sağlam bir kas gücüne sahipti ve Paige yakın zamanda güzel bir kız çocuğu dünyaya getirmişti ama yine de çoğu dövüşten daha adil bir dövüş olacaktı.

Gwyn kıkırdadı. "Ben olsam bilet alırdım. Paige'e büyük saygı duyuyordu. Kadın son birkaç yıldır ona ölçülemeyecek kadar yardımcı olmuştu. Verdiği kendini savunma dersleri Gwyn'in tekrar evinden çıkabilecek kadar kendine güvenmesini sağlamıştı. Artık Gwyn'in kendi kahverengi kuşağı vardı. Kişisel hedefi kırk yaşına geldiğinde siyah kuşak sahibi olmaktı. Bu ona iki yıl veriyordu ve Paige bunun mümkün olduğuna inanıyordu. Paige onun kahramanı ve en büyük müttefiklerinden biriydi.

Şimdi Gwyn'e şımarık olduğu kadar sempati de ifade eden cesaretlendirici bir göz kırptı ve Gwyn'e sensei'sinin Thorne için olduğu kadar kendisi için de orada olduğunu hissettirdi. Kadın bir noktada onun da arkadaşlarından biri haline gelmişti. Bu onu bu kadar şaşırtmamalıydı. Ama şaşırtmıştı. Belki de bir süredir arkadaşlıklar. Belki de ben hiç fark etmemiştim.

Son dört yıldır arkasına saklandığı duvarların içinde fark etmediği başka neler olduğunu merak etti. Belki de artık ortaya çıkma zamanı gelmiştir. Thorne'un bize ihtiyacı var. Hepimize. Hepimize.

"Benim tarafımda olman gerekiyordu," diye mırıldandı Thorne. Gwyn ona doğru eğildi. "Öyle olduğumu biliyorsun," diye fısıldadı, sadece onun duyabileceği şekilde.

Derin bir nefes aldı ve sonra bıraktı. "Biliyorum," diye mırıldandı. "Hadi yapalım şunu.

Gözlerini aynaya kaldırdığında onun da kendi yansımasına baktığını gördü. Orada bir şey vardı. Acımasız ama aynı zamanda ... umutlu bir şey.

"Evet. Hadi," diye mırıldandı ve küçük bir korku mızrağı hissetti çünkü ona bir şey vaat ediyordu. Ne olduğundan tam olarak emin değildi ve bu onu çok korkutuyordu. Her seferinde bir adım. Son dört yıldır hayatını böyle yaşamıştı. Önümüzdeki birkaç günü atlatacaktı. Ve sonra görecekerdi.

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, saat 19.30.

Bu hikaye . . . Thorne bunu düşünmek istemiyordu. Asla düşünmek istemezdi. Ama hep düşünürdü. Sheidalin'e her girdiğinde bunu düşünüyordu. Ve Sherri'yi düşündü.

"Ben bu ülkede doğmadım," diye başladı. "Çocukken Yeni Zelanda'dan geldim.

Bunun üzerine bütün gözler kırıştı. "Bunu asla düşünemezdim," dedi Stevie. "Aksanınızdan eser yok.

'Çünkü I Sol ne zaman I oldu Genç.
Ve ABD'ye taşındığımda onu kaybetmeye
ikna oldum.

Lucy'nin gözleri kısıldı. "Kim tarafından ikna edildi?

"Üvey babam, ama ona birazdan geleceğim. Babamın adı Thomas Thorne Junior'dı. Ben aslında üçüncüyüm. Sertçe yutkunduk, babasını hatırladı. Adam onu ne kadar çok sevmişti. Benim de onu ne kadar sevdiğimi. "Babam ben beş yaşındayken öldü ve annem yeniden evlendi. Herkese bunun sebebinin Willy White'a aşık olması olduğunu söyledi ama bu doğru değildi. Büyükanne söylemiş - benim

Babamın annesi - artık beni tek başına geçindiremeyeceği için olduğunu söyledi ama bu da doğru değildi. Büyükanнем faturaları ödüyor ve bir gün kendim ödemek zorunda kalırsam diye her birini gördüğümден emin oluyordu. Babamın anneme bıraktığı hayat sigortası parası fazlasıyla yeterliydi.

"Büyükanнем sen daha beş yaşındayken neden faturaları ödemen gerektiğini düşünsün ki, Thorne? Lucy sordu ve o da sustuğunu fark etti.

"Benden faturaları ödememi beklemiyordu ama yaşlıydı ve ölürse ne olacağı konusunda endişeliydi çünkü babamın ölümünden sonra annem içmeye başladı. Çok içiyordu. Her neyse, Willy White adında bir adamla barda tanıştı ve onu eve getirdi. İyi bir adam değildi. Ama o zamana kadar annem de iyi bir kadın değildi, bu yüzden iyi anlaştılar. Ben başka bir hikayeydim. Yumruklarını kullanmayı severdi ve iri bir adamdı. O zamanlar bu kadar büyük değildim.

"Çünkü sen daha bir bebektin," diye mırıldandı Ruby, sesi kalındı. "Seni dövdü mü?

Thorne, Sam'le birlikte yerde birbirlerine sarılmış halde oturan Ruby'ye gülümsedi. Ruby'ye karşı her zaman bir zaafı olmuştı; Lucy'nin adli tabiplik ofisinde çalıştığı zamanlardan beri. Son derece sadık biriydi. 'Sorun değil Ruby. Ben iyi oldum.'

Gülümsemesi ağlamaklıydı ama bunun nedeni hamile olması ve hormonlarının karmakarışık olmasıydı. Bu, biraz sonra söyleyeceklerini duymasını zorlaştıracaktı. Sam'e bir tür uyarı ilettiğini umduğu bir bakış attı. Sam'in kolunun onu sıkıca sardığını görünce rahatladı. Pekâlâ o zaman.

"Annem hamile kaldığı için onunla evlendi. Beni eşek sudan gelinceye kadar dövmeye devam etti. O zamanlar bilmediğim şey, onu da dövdüğüydü. Her halükarda bebeğini kaybetti. Tek bildiğim düşük yaptığı ve sonrasında birbirlerine çok bağırdıklarıydı. Anlamamıştım.

O zaman nedenini bilmiyordum. Sonradan mantıklı geldi. Her neyse, Yeni Zelanda'da vizeyle çalışan bir Amerikalıydı ve istismarı ortaya çıkar ve tutuklanırsa işini kaybedebilirdi, çünkü vizesi iptal edilirdi. Bunu biliyorum çünkü en sık tartıştıkları konu buydu. Annem anlatmakla tehdit ederdi ve ben de anlatmasını isterdim. Ama hiç söylemedi. İş sona erdi ve ABD'ye geri çağrıldı. Biz de geldik. Birkaç yıl sonra, tam da onun işini kaybettiği dönemde vatandaş olduk. Öğle yemeklerinden çok fazla sarhoş dönüyordu. On beş yaşına kadar annemi ve beni suçladı.

"Çünkü o zaman sen ondan daha büyük oldun," dedi Sam sessizce.

Thorne onun anlayacağını biliyordu. Sam'in babası bir bağımlıydı. Sam durumu biliyordu.

"Evet. Ona bize son kez el kaldırdığını söyledim. Ondan sonra benden daha da nefret etti. O zamanlar ay sonunu zor getiriyordu. Her kuruşun hesabını yapardık. Ama bir mucize eseri ...' kelimeyi söylerken yüzünü buruşturdu, çünkü ağzında hala kötü bir tat bırakıyordu, 'çok lüks bir hazırlık okulundan burs kazandım.

"Ridgewell Akademisi," diye ekledi Gwyn. "Richard Linden'in öldürülmesiyle ilgili makalede vardı.

Başını salladı. 'Evet. Oradan nefret ettim. Başlarda çok umutluydum. Kendi hayatımdan çıkış biletimdi, anlıyor musun? Çok çalıştım.'

"Çok zor," diye mırıldandı Phil. "Sen benim en iyi öğrencimdin.

Herkes bir kez daha şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Onu tanıyor muydun? Clay sordu.

"Phil benim tarih öğretmenimdi," dedi Thorne ve sonra yaşlı adama gülümsedi. "İşler sarp sardığında benim için konuşan tek kişiydi.

"Çünkü diğerleri lanet olası korkaklardı," diye homurdandı Phil.

Jamie ortağının saçlarını okşadı. 'Sakin ol,' diye yatıştırdı. 'Her şey yolunda gitti, hatırladın mı? İyi iş çıkardık.

Thorne bir kahkaha attı. "Evet. İkiniz de iyi iş çıkardınız.

Jamie ona göz kırptı. 'Ve sen zaten tuvalet eğitimi almıştın. Bonus.

Thorne, kendilerine yönelen bakışların farkında olarak boğazını temizledi. "Beni evlat edindiler sayılır. Ama buna birazdan geleceğim. Bizden birkaç burslu öğrenci vardı ve sanırım hepimiz eşit derecede hayal kırıklığına uğradık. Phil gibi birkaç öğretmen dışında okul bizi gerçekten orada istemiyordu. Belki Koç Marion, ama o da futbol takımında gol kralı olduğum içindi. Takımda olduğum her yıl eyalet finaline çıktık. Ama işler kötüye gittiğinde o bile benim için ayağa kalkmadı. Başladı ama müdür onu işiyle tehdit etti. Phil'i de tehdit etti ama Phil doğru olanı yaptı.

"Koçunun bir karısı ve beş çocuğu vardı," dedi Jamie yumuşak bir sesle. 'Phil'in sadece ben vardım ve benim bir güven fonum vardı.

Phil Jamie'ye sorgulayan bir bakış attı ve Jamie başını salladı. Phil Thorne'a döndü. 'Koçun kefaletle serbest kalmana katkıda bulundu. Bize söylemememiz için söz verdirdi. Senin için müdüre karşı çıkmamayı hiçbir zaman hazmedemedi. Ama seni önemsiyordu. Bunu bilmen gerekir.

Thorne bunca yıldır babaları olan iki adama baktı. "Gerçekten mi? I . . . Bunu daha sonra düşünmem gerekecek. Bunu atlatmam gerek. Çünkü en kötü kısma geliyordu. Sherri. Ürpererek nefes verdi. "Bir kız arkadaşım vardı. Adı Sherri'ydi.'

Arkasında Gwyn keskin bir nefes aldı. "Mektupların," diye fısıldadı.

Onun bunu anlayacağını biliyordu. "Evet. Sherri'nin yüzünü hatırlayarak gözlerini kapattı. Gülüşünü. O son gün ona nasıl baktığını.

"Kulübü kurduğumuzda," diye açıkladı Lucy sessizce, "her birimiz sevdiğimiz ve kaybettığımız birinin adının üç harfini yazarak katkıda bulunduk. Sondaki L-I-N, ben on dört yaşındayken ölen kardeşim Linus içindi. Sanırım S-H-E de Thorne'un Sherri'siydi.

Herkes Thorne'un omzunun üzerinden, vücudu sırtına doğru gerginleşen Gwyn'e baktı.

"I-D-A teyzemdendi," dedi sertçe ve yalan söylediği izlenimine kapıldı. Nedenini merak etti.

Aynaya baktığında yüz ifadesinin donuklaştığını gördü. Grubun dikkatini Gwyn'den uzaklaştırmaya çalışarak, "Hiçbirimiz diğerlerine mektupların kimin için olduğunu söylemedik," dedi. Bu kadar çok insanın özel alanını işgal etmesi muhtemelen sinirlerini bozuyordu. Dört buçuk yıl önce Evan'ın ihanetinden önce pek çok parti vermişti. Hemen ardından taşınmıştı ve bu apartman dairesinde aynı anda birkaç kişiden fazlası kalmamıştı. "Sheidalin'i oluşturmak için harfleri bir araya getirdik ve ilerledik.

Dikkati başka yöne çekme çabası işe yaramamıştı. Herkes hâlâ Gwyn'e bakıyordu ve Gwyn onun arkasında rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

Paige konuşana kadar. "Bekle. Lucy ve Linus? Lucy, ailen çok kötüydü."

Lucy gözlerini devirdi. "Biliyorum, değil mi?"

Lucy'nin babasının da ona White'ın Thorne'a yaptığı gibi fiziksel şiddet uyguladığı söylenmeden bırakılacaktı, çünkü kıkırdamalar odayı doldurdu ve arkasında Gwyn rahatladı. Aynada onun Paige'e minnettar bir bakış attığını gördü. Paige'in yavaş gülümsemesi sessiz bir 'rica ederim' anlamına geliyordu.

"Neyse, Sherri'ye dönelim. Tüm gözler Thorne'a döndü ve derin bir nefes daha aldı. "Lise boyunca çıktık. Babası benim için deli olmuyordu ama ben ona efendim dedim ve Sherri'ye değerliymiş gibi davrandım. Çünkü öyleydi. Sesi biraz çatallaştı ve tekrar boğazını temizledi. "Yani benden nefret etmiyordu.

"Richard Linden kimdi? Clay sordu. "Bugünkü kurbanın kardeşi.

"Okulun kabadayısı," dedi Phil acı acı. "Lanet olsun, o çocuktan nefret ederdim. Jamie'ye meydan okuyan bir bakış fırlattı. "Artık bunu söyleyebilirim. Neredeyse emekli oldum.

Jamie ona gülümsedi. 'Bunu söylemenle bir sorunum yoktu.

O zaman. O bir pislikti. Ailesi de öyleydi.'

Bu doğruydı. "Çok varlıklılardı ve okula çok para bağışladılar. Aslında burslarımız için para bağışladılar. Ve bunu asla unutmamıza izin vermediler. Thorne kaşlarını kaldırdı. 'Çok az orijinalliğimiz olduğu için Richard'a "Richie Rich" diyorduk. Gerçekten de tam bir pislikti. Her şeye hakkı olduğunu düşünürdü. Ve herkesi.

Sam kaşlarını çattı. "Sherri'nin peşinden mi gitti?

Thorne buna dürüstçe gülebildiğini fark etti. "Tabii ki hayır. Sherri sadece bir metre boyundaydı, ama ona elini sürseydi kışına tekmeyi basardı. Hayır, başka bir kız vardı. Başka bir burslu öğrenci. Adı Angie'ydi. Ve Richard onun özel küçük oyuncacı olduğunu düşünüyordu. Ben aynı fikirde değildim. Hafta başında bu konuda bağıra çağıra tartışmıştık ve her şey boka sarmıştı. Ona ayrıcalıklı küçük bir ...' dedim. Yüzünü buruşturdu. "Pek hoş değildi.

Phil güldü. Ona "ayrıcalıklı, küçük, topal Napolyon" dedi.

"Bunu hatırlıyor musun? Thorne şaşırarak sordu.

'Bence harikaydı. Dürüst bir hakareti tarihi bir hakaretle harmanlamayı başardın. Sana A verdim." Phil içini çekti. "Ama Richard'ın bir ekibi vardı ve Thorne'un yoktu.

Thorne üzgün bir şekilde, 'Kabadayı olarak bilinirdim ama ona hiç dokunmamıştım,' dedi. 'O zamanlar iriydim - altı-üç ve hala büyüyorum. Ayrıca esmerden daha esmerdim çünkü babam, öz babam, yarı Maori'ydi. Ridgewell Akademisi'ne uyum sağlayamadım. Sherri'den sonra okuldaki en yüksek not ortalamasına sahip olmam Richard'ı daha da kızdırmıştı. Göreceğimi anlayınca Angie'nin peşine düştü. Koridorda, dolabımın hemen yanında onu mıncıklıyordu. Onu Angie'nin üzerinden çektim. Ona ilk kez dokunmuştum. Sonra bir baktım, arkadaşları peşimde.'

Phil'in gülümsemesi buharlaşmıştı. "Koç ve ben onları üzerinden sürüklemek zorunda kaldık. Çocuklar çok saldırgandı. Hepsi atletti, hepsi iriydi. Thorne kadar büyük değillerdi ama dört kişilerdi. Önce kafasını tekmelediler. Sonra kaburgalarına. Sonra da

. . .şok ediciydi. Hiç böyle bir kavgaya tanık olmamıştım. O zamanlar biraz daha korunaklıydım. Ama daha sonra, şehir merkezindeki okullara gittikten sonra bile böyle kavgaları nadiren gördüm. Koç ve ben Thorne'u kaldırdık ve hemşireyi görmesi için ofise götürdük. Zar zor yürüyebiliyordu. Dizini mahvetmişlerdi.

Thorne, "Şey, yok olmadı," diye homurdandı. "Daha iyi oldu.

"Bir yıl sürdü, ameliyat oldu ve bir sürü fizik tedavi gördü," dedi Jamie hafifçe. "Ama ona saldıran çocuklar olayı Thorne'un başlattığını söyledikleri için okuldan atıldı. Kız - Angie - Richard tarafından sessiz kalması için tehdit edilmişti, eminim. Ona dokunduğunu inkar etti. O zamanlar kamera yoktu. Thorne'un sözüne karşı Richard'ın sözü.

Thorne omuz silkti. "Okuldan atıldığımda annem çok üzüldü. Üvey babam herkesin önünde üzgündü ama özel olarak kendini beğenmişti. Babam gibi bir haydut olacağımı her zaman bildiğini söyledi.

Stevie'nin kaşları kalktı. "Baban bir haydut muydu?

'Babam profesyonel bir rugby oyuncusuydu. İyi bir adamdı. Sesi yine çatallaştı. "Çok iyi bir adamdı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Gwyn, eli adamın kolunda rahatlatıcı bir şekilde gezinirken. Sonra da gitmişti. Ama bu kadarı yeterliydi.

"Teşekkür ederim," diye başardı. "Babam da bas gitar çalardı ve o gün onu okula götürmüştüm çünkü bir müzik toplantısı için prova yapıyorduk. Müdür onu eve götürmeme izin vermedi ve öğretmenin de Sherri'ye vermesine izin vermedi.

Tüm gözler köşede duran bas gitara kaydı, sonra tekrar Thorne'a döndü.

"Neden olmasın? Ruby sordu, sonra içini çekti. "Çünkü Linden ailesinden korkuyordu. Onlar derin ceplerdi.

"Esasen," dedi Thorne. Bu Perşembe günüydü. Ama Cuma günü müzik öğretmeni Sherri'ye odasının anahtarlarını verdi. O Pazar gecesi, Sherri ve ben gitarımı bulmak için okula girdik ama onun yerine Richard'ı bulduk. Dövülmüş ve bıçaklanmıştı ve çok kötü kanaması vardı. Ona yardım etmek istedim.

koş.'

Lucy kendinden emin bir şekilde, 'Ama sen yapmadın,' dedi.

"Sen yapmazdın," diye ekledi Gwyn ve aynada onun gözleriyle karşılaştı. Meydan okuyan ve sinirli görünüyordu. Tıpkı eski hali gibi. Bu onu neredeyse gülümsetecekti. Ama Sherri'yi ve bundan sonra olacakları düşünüyordu ve neredeyse gülümsemesi soldu.

Hayır, yapmadım. Ona ilk yardım yaptım, kanamayı durdurmaya çalıştım. Sherri'ye 911'i aramasını ve sonra kaçmasını söyledim. Onun olaya karışmasını istemedim çünkü polislerin benim yaptığımı düşüneceklerini biliyordum. Richard ve ben birbirimizden nefret ederdik. Ama onu orada ölüme terk edemezdim. Ciğerlerine hava çekti. "Polisler içeri doluştuğunda Sherri 911'i aramıştı. Operatörle konuşmaya daha yeni başlamıştı. Önce başka biri aramıştı.

"Kim olduğunu asla öğrenemedik," dedi Jamie iç çekerek. 'Ama Sherri'nin aramış olması Thorne'u kurtaran şeylerden biriydi. Bir de dışarıda, çalılıkların arasında kanlı bir bıçak bulmaları. Parmak izleri Thorne'unkilerle uyuşmuyordu.

Lucy doğruldu. "Birisi bu sabah olay yerine üzerinde parmak izleriniz olan kanlı bir bıçak bırakmış.

"Evet," dedi Thorne acımasızca. Gwyn'in zekice çektiği fotoğraflara bakarken bıçağı hemen fark etmişti. 'O zamanlar Richard'la birkaç gün önce kavga ettiğim için tutuklanmışım. Onun başlatmış olması önemli değildi. Arkadaşlarının beni dövmesi de önemli değildi. Önemli olan tek şey ona el kaldırırken görülmemdi.

Clay, "Ama Sherri, Richard Linden'ı öldürmediğine tanıklık etti," dedi ve bu gözlemi yaparken Thorne'u dikkatle inceledi.

Evet. O da tutuklandı. İzinsiz girdiği için. Babası onu kefaletle çıkarmaya geldi ama ben henüz mahkemeye çıkarılmamıştım, bu yüzden hapiste kaldım. Gözlerini kapattı. "O ve babası hapishaneden eve dönerken bir kamyonetin altında kaldılar. İkisi de kurtulamadı.

Ağır bir sessizlik odayı doldurdu. Sonra Gwyn'in eli onun pazılarını kavradı ve sıktı. Adam onun elini

ve orada tuttu. Başını onun sırtına yasladı, ona sarıldı. Onu rahatlatıyordu.

"Yıkılmıştım," diye itiraf etti Thorne, gözleri beklenmedik yaşlarla dolduğu için hâlâ kapalıydı.

"Polis kazanın kasıtlı olduğuna karar verdi," dedi Jamie sessizlik içinde. 'Kamyon Sherri'nin babasının aracını bekliyormuş. Görgü tanıkları kamyonun hızlandığını, onları yoldan çıkardığını ve sonra hızla uzaklaştığını söyledi. Plakası çamurla kaplıydı. Kimse numarayı öğrenemedi. Kamyon hiç bulunamadı. Thorne'u kurtaran diğer şey de buydu. Tek tanığı öldürülmüştü.'

"Jamie ve kardeşimin o zamanlar kendi firmaları vardı," dedi Phil. 'Kardeşimin uzmanlık alanı ceza hukuku değildi, ama Jamie'ninki öyleydi, bu yüzden ondan davayı incelemesini istedim.

Jamie başını salladı. 'O istediği için yapacaktım ama annesi ve üvey babasıyla konuştuktan sonra Thorne için savaşmak zorunda kaldım. O harika bir çocuktü ve onu öylece bir kenara attılar,' dedi üzüntüyle ve Thorne'un boğazı bu anıyla kapandı.

Jamie boğazını temizledi. Üvey babası Thorne'u saldırgan bir çocuk olarak resmetmiş, ondan korktuğunu söylemiş. Polise de öyle söyledi. Jüriye Thorne'un annesini dövdüğünü, onu durdurmaya çalıştığında Thorne'un ona da vurduğunu söyledi. Kürsüde inandırıcı bir tanık oldu. O sırada Thorne'un kendisinden çok daha büyük olması da işe yaramadı. Jüri Willy White'a inandı. Bunu söyleyebilirim.'

"Ama o gece ifade verdikten sonra," dedi Thorne acı bir şekilde, "Willy eve gitti, annemle tartıştı ve annem öldü.

"Ah, Thorne," diye mırıldandı Lucy. "Özür dilerim.

Omuz silkti. İhanetine rağmen onu özlemekten hiç vazgeçmemişti. "Üvey babam onu öldürmekten yargılandı. Hapse girdi. Orada öldü.

Ruby öfkeyle, "Güzel," dedi ve Thorne kendini yeniden ona gülümserken buldu.

'Çok kana susamışsın Ruby,' dedi.

Titreyen dudaklarını sıkılaştırdı. "Aynen öyle. Sonra başının tepesini şefkatle öpen Sam'e doğru eğildi.

"Jamie hakimın jüriye üvey babamın ifadesini dikkate almamaları için özel talimat vermesini sağladı. Savcı ona karşı çıkmadı çünkü annem ve üvey babamın bu konuda tartıştıklarına tanık olmuştu. Görünüşe göre annemin biraz vicdanı vardı. Ertesi gün doğruyu söylemek istedi, ona elimi bile sürmediğimi, üvey babamın yalan söylediğini. Ama bunu asla yapamadı. Öldüğü gece de bu konuda tartışmışlardı.

Gwyn yanağını onun sırtına sürttü ve gömleğinin ıslandığını hissedebiliyordu. Ağlıyordu. Benim için ağlıyordu. Bu ona umut verdi. "Jüri beni suçsuz buldu çünkü daha önceki bir aramanın 911 kayıtları vardı. Ve Sherri'nin izinsiz girişten tutuklanmasıyla ilgili ifadesi vardı. Bunun kanıt olarak kullanılmasına izin verildi. Bundan hemen sonra adımı Thorne olarak değiştirdim ve Phil ile Jamie'nin yanına taşındım. Tüm çirkinlikleri arkamda bırakmaya çalıştım.

"Bugüne kadar," dedi Frederick. O kadar sessizdi ki Thorne onun orada olduğunu neredeyse unutmuştu. Frederick'in kendine has bir tarzı vardı. Sanki görünmemek isterse gözden kaybolabilirmiş gibi. Ama yaşlı adamın gözleri keskindi ve Thorne onun ne düşündüğünü merak etti. Frederick zorlu bir adam olduğunu kanıtlamıştı. Geçmiş hakkında pek konuşmazdı ama gücünü görünmez bir manto gibi üzerinde taşırdı. Hareket tarzında bir şeyler vardı. Gözleri her zaman değerlendirme yapıyordu. Clay de bu şekilde hareket ederdi. JD Fitzpatrick de öyle. Thorne bunu askeri eğitimlerine bağlıyordu.

Thorne ortadan kaybolamayacak kadar büyüktü. Bunu hiç istememişti. Onun gücü fiziksel varlığıydı ve bunu en iyi şekilde kullanmayı öğrenmişti.

Frederick fiziksel düzlemde nasıl hareket ederse etsin, zihni her zaman açılar üzerinde çalışıyordu. Firma için karşılıksız olarak davalara baktığı kısa süre içinde çok değerli olduğunu kanıtlamıştı. Thorne, Frederick'in

eylem önerisi. Adamın zaten bir planı olduğu söz konusu bile değildi.

"Bugüne kadar," diye kabul etti Thorne.

Stevie'nin alnı çatıktı. "Cinayetten dolayı başka kimse tutuklanmadı mı?

"Hayır," diye doğruladı Phil. "Polislerin denediğini bile sanmıyorum. Stevie düşünceli bir ifadeyle, "Yani gerçek katil serbestçe dolaşıyor," dedi. "O zaman En azından bir kişi o gün gerçekten ne olduğunu biliyor.

Gwyn ayağa kalktı, elleri Thorne'un omuzlarındaydı. Aynadan onun toplanan gruba acımasız bir kararlılıkla baktığını görebiliyordu.

"Birileri Thorne'un geçmişini biliyor. Ona zarar vermek isteyen biri. Tüm bunlar gün ışığına çıkacak ve insanlar merak edecek. Varsayımlarda bulunacaklar. Bu sabahki kurbanın on dokuz yıl önceki kurbanın kız kardeşi olması, herkesin Thorne'un daha önce de suçlu olup olmadığını sormasına neden olacak. Sadece bir skandal bile kariyerini mahvedebilir. Bunun olmasını nasıl engelleyeceğimizi bulalım.'

Annapolis, Maryland,
12 Haziran Pazar, saat 20.00.

Brendisini kütüphaneye götürmüş, kanepenin bir köşesine kıvrılmış olan Margo'ya yeniden katıldığında gülümsüyordu. Adam yanına oturduğunda sırtıttı. "Benny sana kaç kere okuttu?

Kıkırdamak zorunda kaldı. "Sadece üç. Teknik olarak iki buçuk. Üçüncü seferin yarısında uyuyakaldı.

"Onu şımartıyorsun," dedi hiç öfkelenmeden.

"O benim torunum. Colin için duyduğu keder onu derinden sarsarken boğazı aniden düğümlendi. "Benim tek torunum. Oğlumdan bana kalan tek şey. Lo extraño.' Onu özlüyorum. Bazen o kadar çok özliyordu ki bu yüzden öleceğini düşünüyordu. Kalbinin duracağını düşünürdü.

Madeline'i özlemişti. O onun kalbiydi. Ruhuydu. Ama ölmeden önce uzun süre hastaydı ve

kendini hazırlamak için zamanı vardı. Colin. . . "O çok gençti.

Margo ona doğru eğildi ve parmak uçlarını kolunun üst kısmında gezdirdi. Koyu renk gözleri periliydi. "Ben de onu özlüyorum.

"Biliyorum," diye mırıldandı. Gözlerini kapatarak avucunu uzattı ve o da acısını paylaşarak avucunu kavradı. "Nasıl yapamazsın?

O ve Colin birlikte büyümüşlerdi. Emeklemeye başladıkları andan itibaren en iyi arkadaşlardı ve o andan itibaren çok daha fazlası olmuşlardı.

"Onu sevdiğini ne zaman anladın?" diye sordu, gözleri hâlâ kapalıydı.

"Onu hep sevdim," diye fısıldadı kısık sesle. 'İlk anılarımdan beri onu seviyordum. Ama onu şimdiki gibi sevdiğimi ne zaman anladım? Boğazını temizledi. "On beş yaşındaydık ve ben nezle olduğumda bana en sevdiğim filmin DVD'sini getirmişti. Kıkırdaması ağlamaklıydı. "O filmde nefret ederdi ama çok cesurca katlanırdı. İşte o zaman anladım.

Gülümsedi, paylaşılan güven için minnettardı. Kalbinde oğluna dair biraz daha fazla şey saklayabildiği için. "Film neydi?

"Alacakaranlık.

Yüzünü buruşturdu. "Oğlum benden daha cesur. Ve sonra fark etti ki ... "Vardı," diye düzeltti kendini. "O benden daha cesurdu.

Uzun dakikalar boyunca hiçbir şey söylemediler, büyükbabanın saatinin tik takları sessiz odadaki tek sestti.

"Bunu ona ödeteceğiz," diye fısıldadı Margo.

"Evet. Sesi kendi kulaklarına bile düz geliyordu. "Yapacağız.

Elini sertçe sıktı. "Hadi işe koyulalım baba.

Gözlerini açarak bir nefes aldı ve daha dik oturdu.

"İhtiyacımız olan tüm bilgilere sahip misin?

"Elbette. Margo aşağılanmış görünüyordu. "Nasıl bilgi toplayacağımı biliyorum, baba.

Elini bıraktı, sonra sevgiyle okşadı. "Sevdiğini biliyorum. Gelini, rutin olarak yaptığı uluslararası ticaret anlaşmaları için gerekli olan altı dilde akıcılık da dahil olmak üzere birçok yeteneğe sahipti. Uzun zamandır onun ofis müdürü olarak annesinin yerini almasını planlıyordu, ama şimdi ... şimdi onu hayatı boyunca kurduğu organizasyonun başına geçirmeyi düşünüyordu. Bu işte Colin'den bile daha iyi olabilirdi. Onu seviyordum ama güçlü ve zayıf yönlerini de biliyordum. "İsterseniz beni şımartın. Senden şüphelenmiyorlar mı?"

"Azıcık bile değil. Dudakları kıvrıldı ve ona bir kedi görünümü verdi. "Şu anda dikkatleri dağınık.

"Hepsi planın bir parçası," diye mırıldandı. "Bana öğrendiğin her şeyi anlat.

OceanofPDF.com

Beş

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, saat 10.00.

Thorne, uyan. Uyan, tatlım. Lanet olsun, Thorne, kıcını kaldır!'

Thorne gözlerini kırpıstırdı, ses tanıdıktı ama çevresi tanıdık değildi. Gwyn omzunu yumrukluyordu ve o da irkildi. 'Kahretsin, Gwyn. Bu acıtıyor.

Hemen geri çekildi. "Özür dilerim. Seni uyandıramadım. Korktum.'

Sırt üstü yuvarlandı ve odaya baktı. Aslında Gwyn'in yatak odasına. Yıllar boyunca bu odayla ilgili pek çok fantezisi olmuştu. Bu yatak hakkında. Ama hiç böyle bir şey olmamıştı. Ve bugün de kesinlikle olmamıştı, özellikle de tamamen giyinik görüldüğü için, lanet olsun. "Buraya nasıl geldim?

Yatağın kenarına tünedi. 'Hatırlayamaman sana gerçekten uyumaya ihtiyacın olduğunu söylemeli. Sen inatçı bir orospu çocuğusun, Thorne. Ama sesi yumuşak, yanağındaki parmakları nazikti. "Seni yatağa yatırmaya çalıştım ama yatmadın. Sonra da bayıldın. Neredeyse kanepeden yuvarlanacaktın.

En azından kulağa doğru geliyordu. "Çünkü çok küçük.

'Benim için çok küçük değil ve burası benim yerim. Tam bana göre.

Yüzünü buruşturdu. "Buraya nasıl girdim?

"Sam, Clay ve Paige. Gwyn gülümsedi. 'Stevie çabayı yönetti. Her şeyi videoya kaydettim, böylece daha sonra gülebiliriz.

"Yapmadın.

Başparmağını onun dudağına sürttü. 'Hayır. Yapmadım. Lucy

yaptı.'

Thorne gözlerini devirdi. 'Ha ha. Stand-up gösterini sahneden uzak tut yoksa sana çürük meyve atarlar.

"Not edildi. Ancak diğerleri bir sonraki adımlar hakkında sizinle konuşmaya hazır. Siz uyurken biz planlama yapıyorduk.

Diğerleri? Sonraki adımlar? Kaşlarını çattı ve sonra her şey geri geldi. 'Kahretsin,' diye fısıldadı, artık tamamen uyanmıştı. 'Bu çok kötü, Gwyn. Gerçekten kötü.

Biliyorum. Ama başka kötü şeyler de atlattık. Bunu da atlatacağız.'

Elini, güzel peri yüzünün etrafına koyu halkalar halinde düşen saçlarına götürdü. Son dört yılda uzamış, şimdi sırtının yarısına kadar inmişti. Ama yüzü, on iki yıl önce, o zamanlar birlikte çaldığı grubun solisti olmak için görüşmeye geldiği o sabahki yüzüyle tamamen aynıydı. "Hiç yaşlanmıyorsun.

Kadın adamın okşamasına doğru eğildi ve adamın kalbi göğsünde yavaş bir yuvarlanma yaptı. 'Oh, ben yaşlanmam. Sadece nemlendiriyorum.

Bir parmak ucunu kızın ağzına bastırdı. "Sadece teşekkür et.

Yutkunması duyulabiliyordu, yanakları pembeleşmişti. Thorne ona baktı. Gwyn Weaver'ın yüzü kızarmadı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı adamın parmağına doğru.

Yutkunma sırası ondaydı. "Bu sabah neden benim evimdeydin?

Gözleri kısıldı, yumuşak an aniden sona erdi. 'Çünkü randevumu iptal ettin. Dengesiz olduğumu ima ettiğini söyledi.

Kahretsin. Yakalandım. Kızın randevularına neden sürekli iptal ettiklerini soracağını hiç düşünmemişti. "Ben öyle bir şey demedim.

Gözleri daha da kısıldı. "O zaman tam olarak ne dedin?

"Um . . . Doğrulamaya çalıştı. "Diğerlerinin benimle konuşmaya hazır olduğunu mu söylemiştin?

Onu yatağa geri itti. 'Birkaç dakika daha bekleyebilirler. Pizza ve biraları var, bu yüzden

dolu.'

Gözlerini kırptıştırarak ona baktı, onu bu kadar kolay geri itebildiği için hayrete düşmüştü. "Ya sen şaşırtıcı derecede güçlüsün ya da ben düşündüğümden daha fazla kendimde değilim.

'İkisinden de biraz. İtiraf et, Thorne.' Yüzünü buruşturdu, gözleri savunmasızdı. Kimsenin görmesine izin verdiği bir bakış değildi bu. 'Sen. . . her ne yaptıysan onu yapmaya hakkın yoktu.

Gözlerini kapattı, ne düşündüğünü, ne hissettiğini bilmesini istemiyordu. Bunu bir kalp atışında tekrar yapacağını tahmin etmesini istemiyordu. "Dengesiz olduğunu söylemedim. Sadece seninle çıkarlarsa çok mutsuz olacaklarını söyledim.

"Zehirli olduğum için falan mı?

Gözlerini açıp ona baktı ve bakışlarındaki acıyı görünce dehşete kapıldı.

Bok. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Aklının bu noktaya geleceğini bilmeliydi. Farkında olmadan yatağında bir katili barındırmak kendine olan inancını yok etmişti. Olmamalıydı, çünkü o piç kurusu kaypak bir yalancıydı. Hepsini kandırmıştı. "Hayır. Tanrım, hayır. Ama şimdi dudağı titriyordu ve gerçek pat diye ortaya çıktı. "Çünkü onlara çok kızardım. Hiçbirinin sana dokunma düşüncesine katlanamazdım.

Elini gözlerine götürerek başka tarafa baktı. Bakışları onunkilere döndüğünde temkinliydi. "Neden?" diye sordu basitçe.

Kendi yanaklarının ısınıldığını hissetti. "Şimdiye kadar anlaşılmadı mı?

'Hayır. Sen dahi bir avukatsın. Ben sadece bir gece kulübü işletiyorum. Bunu hafifçe söyledi ama adam onun ciddi olduğunu görebiliyordu, ve bu onu kızdırdı. 'Sen hiçbir şeyi "öylesine" yapmıyorsun, Gwyn. Benden daha çok çalışıyorsun ve işin de en az benim kadar zor.

Başını iki yana salladı. "Tamam. İşimiz bitti. Ayağa kalkmaya başladı ve adam bileğini tuttu, onu incitmeyecek kadar gevşek tuttuğundan ve gerçekten isterse çekip

gidebileceğinden emin oldu.

"Ne?" diye sordu. "Nereye gidiyorsun?"

"Saçma sapan konuşuyorsun Thorne. Benim işimin seninki kadar önemli olduğu başka bir gezegen yok. Bana böyle yalanlar söylersen ağzından çıkan hiçbir şey inandırıcı olmaz.

Ona kaşlarını çattı. 'Hep böyle mi düşünürdün? Yoksa bu da Evan denen şerefsizin saçmalıklarından biri mi?

Ona yalan söyleyen, kendini özel hissettiren, vücuduna dokunan, tüm bunları yaparken de hem onun hem de Lucy'nin hayatını sona erdirmeyi amaçlayan bir dizi cinayetin kılıfı olarak onu kullanan pislik. Onu öldürmek istiyorum. Ne yazık ki herif çoktan ölmüştü.

Başka tarafa baktı. 'Oraya gitme, Thorne. Onun hakkında konuşmuyorum.'

Tamam. Senin hakkında konuşacağız. Sheidalin kaç kişi çalıştırıyor, Gwyn?'

"Şu anda otuz bir," diye cevap verdi hemen. 'Yirmisi yarı zamanlı. Neden?

'Kaç tanesinin ailesi var? Bakmakla yükümlü oldukları birileri?

"On tanesi hariç hepsi," dedi. "Bunun konuyla ne ilgisi var?

"Bu yirmi bir çalışandan kaçının çocuğu var?

"On beş.

'Kaç kişi kira, gıda ve sağlık sigortası için Sheidalin'e bağımlı?

Gözlerini devirdi. 'Hepsi. Bu gülünç bir argüman Thorne ve bunu ikimiz de biliyoruz. Sen insanların haklarını koruyorsun. Bazen de hayatlarını koruyorsun.

'Sen de insanların hayatlarını koruyorsun, Gwyn. Ve şunu da eklemeliyim ki, bu insanlar genellikle benim müvekkillerimden daha fazla hak ediyorlar, çünkü kulüp çalışanlarımızın hiçbirinin suç işlemediğinden eminiz.

Dudakları seğirdi. "H a k l ı s ı n . Ama h a d i ama. Gerçekten mi?

Gerçekten. Kulübümüzü etkin ve verimli bir şekilde yönetiyorsunuz,

drama olmadan. Bizim için çalışan insanlar işlerini seviyorlar. Güvenlikleri var. Çocuklarına bakabileceklerini biliyorlar. Bunu sen yapıyorsun, Gwyn. O yüzden bana senden daha zeki ya da daha iyi olduğumu söyleme. Bu doğru değil.'

"Peki," diye kabul etti, çok kolay bir şekilde. Sonra gözleri kısıldı, güzel ağzı açık kaldı. 'Seni pislik. Konuyu tamamen değiştirdin. Sana neden flörtlerimin bana dokunmasını istemediğini sordum.

Güldü. 'Gördün mü? Sen akıllısın. Senden hiçbir şey alamıyorum.'

Bu sefer koluna yumuşak bir şekilde vurdu ve morarmamış gibi görünen tek yerine. "Anlat bana.

Midesi kasıldı, bu konudan kaçınma umudu sis gibi buharlaştı. Bir nefes aldı. Gözlerini kapattı. 'Kahretsin, Gwyn. Bugün bu konuşmayı yapmak istemiyorum. Ben ... kendimde değilim. Bu konuşmayı yaptığımızda düşüncelerimi kontrol etmek istiyorum. Doğru söylemek istiyorum.'

Onun boşluğuna doğru eğildi ve gözleri sımsıkı kapalı olmasına rağmen kaşlarının çatıldığını hissedebiliyordu. Lavanta kokusu burnunu gıdıkladı ve saçının bir teli boynuna değdi. 'Ne dedin, Thorne? Neden güvendiğim insanlar tarafından incelenmiş mükemmel erkeklere benden uzak durmalarını söylüyorsun?

Soruları, sanki konuşması için ona meydan okurcasına açık bir şekilde dile getirilmişti. Ya da konuşmamaya. Her iki durumda da boku yemişti ve büyük olasılıkla iyi bir şekilde değil. Bunu masaya yatırması gerekiyordu, böylece her şey açık ve görünür olacak, kadın da bunun kendisiyle bir ilgisi olmadığını anlayacaktı.

Ve onunla ilgili her şeyi.

Tuttuğu nefesi dışarı üfledi. "Çünkü seni kendim için istiyorum," diye geveledi, sonra inledi. "Bunu daha iyi söylemenin en az yirmi yolu vardı.

Kadın yavaşça doğrulurken lavanta kokusu da kayboldu. Odayı ölüm sessizliği doldurdu, sessizlik o kadar uzun sürdü ki, gözlerini açtığında onun kendisine baktığını gördü.

Gözlerini devirdi, bu durumdan utanmayı tercih etti.

tüm çile. Çünkü bunun alternatifi, göğsünde yükselmeye başlayan ve kalbini ezmekle tehdit eden iç burkucu hayal kırıklığıydı. Çünkü umut etmişti. Gerçekten umut etmişti.

Oturma odasında ona bakışından, o lanet aynada bakışlarını tutuşundan sonra ... umutlanmıştı. Yanılmıştı.

'Gerçekten mi, Gwyn? Gerçekten bilmiyor muydun?'

"Hayır," diye mırıldandı. 'Ben yapmadım. Lucy şüpheleniyordu ama ... Bilmiyordum.

Alnını ovuşturdu. Yine başı ağrımaya başlamıştı, bu ağrı göğsündeki acıyı hafifletiyordu. "Bir şey söylediğimi unut gitsin.

"Yapamam.

Harika. Hayatının en iyi arkadaşlıklarından biriydi ve o bunu tamamen berbat etmişti. "Biz arkadaşız. Her şeyden önce.

"Ama daha fazlasını istiyorsun.

Onun dikkatli ses tonu karşısında sertçe yutkundu. Bir kadını nazıkçe hayal kırıklığına uğratmaya çalıştığında kendi sesinde de bunu sık sık duymuştu. "Bunu daha sonra konuşabilir miyiz lütfen?

Hayır. Bu basit bir soru, Thorne. Daha fazlasını istiyor musun? Evet ya da hayır diye cevap verebilirsiniz.

Ona ters ters bakmak istedi ama yüzü solgundu, gözlerinin altındaki torbalar her zamankinden daha belirgindi. "Hayır, bu basit bir soru değil," diye tersledi. 'Evet, daha fazlasını istiyorum. Ama eğer istemiyorsan, buna saygı duymak zorundayım ve duyacağım da. Çünkü sen benim dünyadaki en iyi arkadaşımsın ve seni kaybetmek istemiyorum.

Kararsızca başını salladı. "Ne kadar sürecek?

"Ne zamandır böyle hissettiğimi mi soruyorsun? Bilmiyorum. Eminim, neredeyse beş yıldır, ama bir seviyede? En az yedi yıldır.'

Ağzı açık kaldı. "Yedi yıl mı?" "Ben de öyle dedim, evet.

"Ama sen hiçbir şey söylemedin.

'Çünkü biz asla aynı anda özgür olmadık. Ve

sonra o geldi.' Dokunduğu her şeyi zehirleyen lanet olası Evan. "Çok mutlu görünüyordun. Ta ki mutlu olmayana kadar.

"Olmayana kadar," diye mırıldandı. "Pekâlâ. Buradan nereye gideceğiz?

Şu anda mı? Şu anda mı? Oturma odanıza geri dönüyoruz ve beni hapishaneden uzak tutmak için bir planı olduğunu umduğumuz insanlarla konuşuyoruz.

Kadın başını salladı. "Tamam ama bu iş henüz bitmedi." "Bittiğini sanmıyordum," dedi suratsızca.

Kaşlarını kaldırdı. "Ben hayır demedim, Thorne. "Evet de demedin.

Çenesini kaldırdı, klasik Gwyn duruşu. 'Bunu düşünmek zorundayım. Tüm açıları göz önünde bulundurmalıyım.

En iyi yaptığı şey de buydu. Tanıdığı en iyi stratejik düşünürlerden biriydi. Gözlerini tekrar kapattı ve elini kalbine bastırma dürtüsüyle savaştı. Çünkü çok fena acıyordu. "Sadece ..." sertçe yutkundu, "kaçma. Buna katlanamam. Arkadaş kalmak için ne yapmamız gerekiyorsa, onu yapacağız.

"Bunu kabul edebilirim. Yataktan aşağı kaydı. "Gel. Yapacak işlerimiz var.

Gözlerini açtığında kadının ellerini uzatmış olduğunu gördü. Sanki onu gerçekten ayağa kaldırabilirmiş gibi. "Sorun değil. Kendi başımın çaresine bakarım. Her zaman yaptığı gibi.

Koyu mavi gözlerinde pişmanlık titreşiyordu. Yatak odasının kapısını açtı. "Sam!" diye seslendi. "Burada biraz kas gücüne ihtiyacım var. Geri çekildi. "Sonra konuşuruz," diye mırıldandı ve kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Ne bekliyordun? diye sordu kendine acı acı. Kendini sana atacağını mı? O pislik katil hayatına girmeden önce böyle bir şey yapmazdı.

Bunun dışında kalmalıydım. Randevularına hiç yaklaşmamalıydım. Her şeyi mahvettim. Ama onun kabuğundan çıkması için o kadar uzun süre beklemişti ki. Bunu yapabilecek kadar güvende hissetmesi için çok çalışmıştı. Bu

... onun başka bir adamla bir an bile yalnız kalabileceği düşüncesi onu çılgına çevirmişti.

O kadar çılgındı ki, şimdi onu korkutup kaçırmıştı. Hayır, hayır dememişti. Ama her adımda onu ikna etmek zorunda kalmak ister miydi? İster miydi?

Bundan daha fazla gurur duymalı. Olmalı. Yapıp yapmadığı milyon dolarlık bir soruydu. İşte, patron.' Sam acele içine ve Oda, el Thorne onu sinirli bir şekilde el sallayarak uzaklaştırdı. "Ben iyiyim.

Sam'in bakışı bilgiliydi. Ve şefkatliydi. "Sen öyle diyorsan.

Thorne ona ters ters baktı ama Sam geri çekilmedi. Genç adamın bu yönü her zaman hoşuna gitmişti. Thorne onun cüssesiyle insanların gözünü korkuttuğunu biliyordu ama Sam hiçbir zaman o insanlardan biri olmamıştı. Asla bir evetçi olmamıştı, kesinlikle. Thorne'un işinin böylesine kritik bir bölümünde ona güvenmesinin nedeni de buydu. Müşterileri ve iddialarını araştırmak zor ve hassas olabilirdi, hem hızlı bir zihin hem de insanları okuma yeteneği gerektiriyordu. Şimdi Sam'e - ve diğerlerine - çok daha fazlası için güveniyordu.

Kendi savunmasını yapmasına yardım etmek. Çünkü eğer birisi cinayet planının tutması için bir yol bulursa? Gwyn'in ne yaptığı ya da ne istemediği önemli olmazdı. Hayatının geri kalanını parmaklıklar ardında geçirecekti.

Thorne içini çekti ve kendini ayağa kaldırdı. "Beni hapisten kurtaracak mısınız?

Sam ona kararlı bir şekilde başını salladı. 'Kesinlikle. Haydi patron. Size biraz yiyecek getireceğiz ve sonra seçeneklerinizi sunacağız.

"Bana bir saniye ver. Thorne telefonunu eline aldı ve mesajlarına göz attı. Mesajların yüzde doksan beşi medya röportajı ya da açıklama talepleriydi. Bunları görmezden gelerek, aradığı mesajı bulana kadar kaydırmaya devam etti.

Ve kaşlarını çattı. Beklediği ve aynı anda korktuğu cevap buydu.

Sessiz olun. Kimse seni kötü planlamadı. Yine de şimdi kulübünüze saldırıyorlar. BOLO snow, blow and TNT.

Harika. Frederick ona yeni bir telefon alır almaz Ramirez'e mesaj atmıştı. Thorne'un kendi telefonunun o sabah evine giren her kimse onun tarafından kurcalanmadığına güvenmesi mümkün değildi.

Ramirez, Cesar Tavilla'nın organizasyonundaki bağlantısıydı. Yerel organize suçlarda yükselen bir yıldız olan Tavilla, Thorne'un böylesine ayrıntılı bir komplo kurmak için kimin neden ve araçlara sahip olduğunu düşündüğünde aklına gelen ilk kişiydi. Uyuşturucu baronu yıllarca ondan nefret etmiş, oğlunun hapsedilmesinden onu sorumlu tutmuştu. Daha önce de Thorne'un hayatına kastetmiş, Thorne'un bir sonraki saldırı konusunda kendisini uyarması için Tavilla'nın içinden birini aramasına neden olmuştu. Tavilla birkaç aydır sessizdi ama bu planı gerçekleştirecek paraya ve personele sahip olduğu kesindi. Bununla birlikte Ramirez Thorne'a birkaç yıldır doğru ve doğrulanabilir bilgiler veriyordu ve Thorne'un bunun değiştiğinden şüphe etmesi için hiçbir neden yoktu.

Bunun Tavilla olmasını istemişti, çünkü gerçek bir hedef istiyordu. Ama Tavilla olmasından korkmuştu çünkü adam acımasız ve güçlüydü. Thorne uyuşturucu baronunun kulübünü ve kariyerini ele geçirme tekliflerini savuşturmayı başarmıştı ama işin bir yüzleşmeye varacağını hep biliyordu.

En azından Tavilla bu noktada sadece Sheidalin'i istiyordu. Ve en azından Thorne neye dikkat etmesi gerektiğini biliyordu. Kar, üfleme ve TNT. Eroin, kokain ve fentanil.

Harika.

Altı

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, saat 10.15.

Gwyn, Frederick'in üzerinde oturduğu süt kasalarını odanın kenarına sürükledi ve kendisininmiş gibi sahiplendi. Tweety, her zamanki gibi onun ruh halini sezmiş olacak ki, hımbıl hımbıl gelip yanına oturdu ve i çekerek başını kalçasına yasladı. Kulaklarının arkasını kaşırken, kendini kanepeye bırakmış ve ondan başka her yere bakan Thorne'u inceledi.

Dürüst olmak gerekirse, odanın etrafında bakabileceği çok şey vardı. Ekip, Clay'in boyaya zarar vermeyeceğini garanti ettiği bantlarla duvarlara büyük izelge pedleri yapıştırmıştı. Üzerleri karalanmış notlarla ve madde madde sıralanmış sonraki adımlarla kaplıydı. Pedlerin her biri ya bir birey ya da bir ekip tarafından 'sahiplenilmıştı' çünkü ipuçlarını paylaşmışlar ve her biri bir plan geliştirmışti. Frederick gözetmenlik yapmıştı ve Gwyn onun zihninin klinik çalışma şeklinden inanılmaz derecede etkilenmişti.

Bir daha başı derde girerse, kesinlikle onun yanında olmasını isterdi. Thorne'un tarafında olduğu için çok mutluydu. Tüm notlara, planların eksiksizliğine bakmak bile . . . bağırsaklarındaki düğümlerin çözülmesini sağladı. Birazcık.

Çoğunlukla Thorne'un mevcut durumu nedeniyle düğümler orada olmadığı için. Bu açıkça bir komploydu. Adamın aklanacağından hiç şüphesi yoktu, hem de çabucak. Öncelikli amacı, masumiyeti kanıtlanırken özel hayatında yaşanacak olumsuzlukları en aza indirmektir. Hapishane Thorne'un endişelendiği bir şey olsa bile, bu onun endişelerinin en başında yer almıyordu.

Hayır, hissettiği gerginliğin çoğu

Thorne'un kendisi yüzünden. Yedi yıl. Yedi lanet yıl boyunca onu kendisi için mi istemişti?

Ve bana hiç söylemedi. Bana tek bir ipucu bile vermedi.

Ama şimdi düşününce, öyle olduğunu anladı. Notlar. Küçük hediyeler. Alaycı flörtler. Onun izlemediğini sandığında uzun bakışlar. Yine de bunların hiçbirini ciddiye almamıştı.

Ya da belki de çok korkmuştu. Şu anda korkuyordu. Aralarında kaynayan bu şeyden korkuyordu. Onunla bir sonraki adımı atmaktan korkuyordu. Çünkü ya yürümezse? Arkadaşlıklarının en önemli şey olduğunu söylemişti ve o da bunu kabul etmişti.

Ancak bir sonraki adımı atmaktan ne kadar korkuyorsa, bir sonraki adımı atmamaktan da o kadar korkuyordu. Ya işler yolunda giderse? Ya sonsuza dek biriyle birlikte olursa? Lucy'nin JD'si gibi? Ya Thorne ve ben böyle bir şeye sahip olabilirsek?

Ya her şeyi berbat ettilerse? Ahh. Saçlarını yolmak istedi.

Lucy yanına gelip yere oturdu ve başını Gwyn'in diğer kalçasına yasladı. "Çok yoruldum," diye mırıldandı. 'Ve tekrar pompalamam gerekiyor. Bütün bunlar bittiğinde odanı kullanabilir miyim?

Gwyn bir eliyle Tweety'nin başını, diğer eliyle de arkadaşının saçlarını okşadı. "Elbette yapabilirsin.

Lucy mutlu bir şekilde içini çekti, kafasının okşanmasına en az Tweety kadar bayılıyordu. Ama sonraki sözleri ciddiydi. "İyi misin?

Gwyn başkalarına yalan söyleyebilirdi ama Lucy'ye yalan söyleyemezdi. "Hayır.

"Sana nasıl hissettiğini söyledi mi?" diye mırıldandı, o kadar sessizdi ki Gwyn onu duyabilmek için eğilmek zorunda kaldı.

'Evet,' diye fısıldadı Gwyn.

"Ve?

Gwyn kimsenin onları dinlemediğinden emin olmak için odaya baktı ve diğerlerinin duvarlardaki planlar hakkında kendi konuşmalarını yaptıklarını görünce rahatladı. Başını Lucy'ninkine doğru eğdi. 'Ve ... Açıları düşünüyorum.

Lucy yanağını Gwyn'in uyluğuna rahatlatıcı bir şekilde sürttü. 'Çok uzun düşünme, tamam mı? Ve bir şey yapmadan önce, sakıncası yoksa bana danış. Toplanacak parçalar olacaksa önceden haberdar edilmeliyim. İkiniz için de.

Lucy'nin Thorne'a 'hayır' diyebileceğini düşünmesi gerçekten de rahatsız ediciydi. Dürüst olmak gerekirse biraz da özgürleştiriciydi. Ama daha çok ayıltıcıydı, çünkü bir 'hayır'ın hepsini etkileyecek sonuçları olacaktı.

"Pekâlâ," diye söz verdi Gwyn, sonra dikkatini Thorne'un etrafını saran gruba çevirdi; Thorne'un yakışıklı yüzü her şeyi kavramaya çalışıyordu.

Frederick onları planlar üzerinden yönlendirdi. 'İşi bölüştük. Size CliffsNotes versiyonunu vereceğim, tamam mı?'

"Sanırım başa çıkabileceğim tek şey bu," diye mırıldandı Thorne, ki bu doğru değildi. Gözleri kısık ve keskindi, konsantrasyonu tamdı. Bunu yapardı. Bir durumun içine düşer ve dikkatinin yüzde yüzünü ona verirdi.

Arkadaşlıklarının en başında, Gwyn onun aynı odaklanmayı sevgililerine de uygulayıp uygulamadığını merak etmişti. Ama bunu uzun süre merak etmesine gerek kalmamıştı. Thorne'un kadınları onun yatak odasındaki uzmanlığıyla övünmekten mutluluk duyuyorlardı. Bu onun dişlerini gıcırdatmasına neden olmuştu. Hâlâ da öyle olduğunu fark etti ve çenesini gevşemeye zorladı.

En azından Lucy dışında herkes onun sadece durumdan endişelendiğine inanacaktı. Frederick de durumu kontrol altına almış görünüyordu.

"Şu ana kadarki ipuçlarına göre," dedi, "Bernice Brown

Richard Linden cinayetiyle bağlantınız; bara gelişiniz ve bardan kaçırılmanız; ve yatak odanızdaki olay yerinin düzenlenmesi. Çeşitli çizelge pedlerini işaret etti. "Ayrıca kurbanın kendisi, Patricia Linden Segal, kocasıyla ilişkisi, yargıç ve kaçırılmasından önceki günlerdeki hareketleri - ve etkileşimleri - de ilgi çekici... çünkü evinize isteyerek gelmediğini, çıplak soyunmadığını ve kendini yatağınızda bir kurban gibi sunmadığını varsayıyoruz.

"Sanırım bu adil bir varsayım," dedi Thorne acımasızca. 'Patricia'nın orada olmasını gerçekten aklım almıyor. Ve öldüğü gerçeğini de. Onu liseden sadece belli belirsiz hatırlıyorum. Bizden iki yaş küçüktü, o yüzden birbirimizle takılmazdık. Onu tanımıyordum. Ve şimdi o öldü. Onun ve ailesi için üzülmemi sağlayacak kadar bile aklıma gelmedi.

Ama bu da gelecekti, Gwyn biliyordu. Thorne'un aldığı her davada, ister suçunu kabul etsin ister masumiyetini savunsun, her müvekkiliyle mücadele ettiği bir üzüntü, bir pişmanlıktı bu. Her birini eşit titizlikle temsil ediyordu, çünkü adil bir yargılama ya da pazarlık edebileceği en iyi savunma hakkına sahiplerdi.

Ancak suçluluğu ya da masumiyeti ne olursa olsun, müvekkillerinin her biri geride mağdurlar bırakmıştır. Bazıları suçlandıkları suçun kurbanlarıydı, ancak diğerleri, cezalarını çekerken genellikle onlarsız mücadele eden kendi aile üyeleri.

Birilerinin Patricia Linden Segal'i Thorne'a karşı kurdukları komplonun içine çekmiş olması acımasızlığın da ötesindeydi - ailesi ve Thorne'un kendisi için. Birileri ona zarar vermek istediği için Segallerin onun yasını tuttuğunu bilerek yaşamak zorundaydı.

Clay, 'Onun neden öldüğünü bulana kadar araştıracağız,' diye söz verdi. 'Stevie, Paige ve ben Bayan Segal ve kocasını araştıracağız. Demek istediğim, kocası bir

Yargıç. Ya bu seninle ilgili değilse? Ya onun hakkındaysa? Ya birisi ondan intikam almaya çalışıyorsa ya da onu bir şekilde tehdit ediyorsa? Hedeften ziyade ikincil hasar olabilirsiniz.

Thorne'un ifadesinden bunu hiç düşünmediği anlaşılıyordu. "Ah," diye mırıldandı. "İyi bir noktaya değindin.

Clay'in gülümsemesi hem vahşi hem de nazikti. "Biz de öyle düşündük. Kocasını, ona karşı kan davası olup olmadığını, popüler olmayan davaları araştıracağız. Ayrıca Bayan Segal'in son iki haftadaki hareketlerini izleyeceğiz, arkadaşlarıyla konuşacağız, bu tür şeyler.

"Bar bende," dedi Sam. 'Oraya ne zaman gittiğinizi ve kiminle ayrıldığınızı öğreneceğim. Bar sahibini polislik günlerimden tanıyorum. Kötü bir adam değildir. Umarım işbirliği yapar.

Frederick, 'Bernice Brown'la görüşeceğim,' dedi. 'Dün gece neler olduğunu öğreneceğim. Onunla çoktan temasa geçtim. Ona beklenmedik bir şekilde hastaneye kaldırıldığını ve sen iyileşene kadar onun davasını üstleneceğimi söyledim. En iyi dileklerini ilettiler.

Thorne'un kaşları havaya kalktı. "Aramadan bahsetmedi mi?

Frederick başını salladı. "Hayır. Santralden de dökümleri ve arama kayıtlarını talep ettim.

"Sence başka biri Bernice gibi davranarak beni aramış olabilir mi? Thorne sordu.

Frederick omuz silkti. "Belki. Bunu öğreneceğim.

Lucy, 'Ruby ve ben olay yerinin düzenlenmesi için çalışacağız,' dedi. 'CSU'da bize iyilik borcu olan bağlantılarımız var. JD'yi faaliyetlerimizden uzak tutuyorum. Yüzünü buruşturdu. 'Yardım etmek isterdi ama Hyatt'la başının derde girmesini istemiyorum. Teknik olarak senin davanda çalışmaması gerekiyor çünkü biz arkadaşız. Yine de bize yardım edecek, ancak bilgi birkaç farklı yerden gelirse, onu işaret etme olasılığının daha düşük olacağını düşündük.

Ruby dudaklarını bükerek, "Yine birlikte," dedi. Her iki kadın da birkaç yıl boyunca Lucy'ye rapor vermişti.

morgda çalışıyordu. "Ve bu sefer kahveyi sen alabilirsin.

Lucy güldü. "Patron olduğumda sana kahve getirmiştım.

"Ah, doğru ya. Ruby sırtarak elini salladı, uzun kırmızı tırnakları ışığı yakaladıkça parlıyordu. 'O zaman hiçbir şey değişti. Aynı eski, aynı eski.'

Sam, "Artık kafeinsiz olması dışında," diye uyardı.

Ruby bir nefes verdi. 'Biliyorum, biliyorum. Yüzüme vurma.'

Jamie Ruby'ye hoşgörüyü gülümsedi. O gerçekten de nazik bir adamdı. Gwyn hep böyle düşünmüştü. Şimdi,

Thorne korkak bir çocukken onun ve Phil'in ona neler yaptığını bildiği için . Cinayet mi? O daha iyi

anlaşıldı Thorne'un ikisine olan bağlılığı. Ruby'ye, 'Çok uzun sürmeyecek,' dedi. 'Thorne'un Cehennem

Bu değil,' Lucy aradı. 'Eğer o karar verir emzirmeye devam ederse, iyi şeyleri bir süre daha kesebilir. Bu arada, acele edin, çünkü ben pompalamak zorundayım.'

Jamie gözlerini devirdi. 'Git pompala. Bu senin rolün değil.

"Ne münasebet," diye tekrarlardı Lucy. 'Bu Thorne'la ilgili, yani hepsi benim payıma düşüyor.

Jamie ona ağırbaşlı bir şekilde başını salladı. "Yeterince makul. Phil ve ben Chevy Chase'e geri dönüp Thorne'un geçmişini kimin araştırdığını bulacağız. Birinin mahkeme tutanaklarını ele geçirmiş olması da mümkün ama bunu da öğrenebiliriz.

"Ben de seninle geliyorum," dedi Thorne, ses tonu tartışmaya yer bırakmayacak şekilde.

"İsteyeceğinizi tahmin etmiştik," dedi Phil. 'Eski akademi personelinin çoğunu takip ediyorum, bu yüzden çok fazla dikkat çekmeden sorular sorabilirim. Sen, evlat, çok fazla dikkat çekeceksin. Bu yüzden senin varlığını idareli kullanmamız gerekiyor.

Thorne itiraz etmek için ağzını açtığı anda Jamie başını sallayarak, "Bu da arabada çok kalacağın anlamına geliyor," dedi. 'Seni koruyoruz, Thorne. Elimizden geldiğince. Her zaman yanında birinin olduğundan emin olmamız gerekiyor. Senin mazeretin

bundan sonra kusursuz olmalı.' Gwyn'e doğru baktı. "Onunla arabada kalmaya hazır mısın?"

"Evet," dedi Gwyn tereddüt etmeden. "Beni durdurmaya çalış."

"Pekâlâ. Frederick ellerini çırpı. 'Yürüyüş emirlerimizi aldık. Gidelim.

"Bekle. Thorne ayağa kalktı ve odanın etrafına bakındı. "Teşekkür ederim. I . . . Bunların hiçbirini beklemiyordum. Size borcumu nasıl ödeyeceğimi bilmiyorum.

'Sana borcumuzu ödüyoruz,' dedi Stevie. 'Hepimize şu ya da bu zamanda yardım ettin, Thorne. Kimsenin kaydını tuttuğundan değil. Sen ailedensin.

Thorne zorlukla yutkundu. "Teşekkür ederim. Dikkatli olun. Gereksiz riskler almayın. Kimsenin zarar görmesini istemiyorum, ne fiziksel olarak, ne kariyeriniz ne de itibarınız. Benim yüzümden değil. Geri çekilmek için çok geç değil.

Bir an sessizlik oldu, sonra herkes hareket etmeye başladı, çizelge pedlerini indirdi, pizza ve bira kalıntılarını temizledi ve Gwyn'in oturma odasını eski haline getirdi.

Lucy pompa yapmak için Gwyn'in odasına gitti ve Gwyn bir süre olduğu yerde kalarak Thorne'u inceledi. Etrafında meşgul olan herkesi izlerken biraz kaybolmuş görünüyordu. Şaşkın. Sanki tüm bu insanların neden onun için seferber olduklarından hâlâ emin değilmiş gibiydi.

Başkalarının iyi niyetini kabul etme konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı. Zaman zaman üzerine titremelerine izin verse de, kendisi ya da Lucy bile. Gwyn onun isteksizliğini anlıyordu - kendisi de hiçbir zaman nezaketi kabul edememişti ama Gwyn kendi güvensizliğinin nereden kaynaklandığını biliyordu. Thorne'un kinin kaynağını bugüne kadar bilmemiş olması onu rahatsız etmişti.

Sormayı hiç düşünmemiş olması onu rahatsız etmişti.

Ben bir çeşit pislğim. Lanet olsun.

Göğsü gerildi ve bunun nedeni hakkında kendine yalan söylemedi. Şefkat sık hissettiği bir şey değildi. Ama ne zaman

genellikle kanepesinde oturan adama yönelikti ve genellikle böyle anlarda adamın kendi değerini açıkça göremediği anlarda.

Dikkatle bir kez daha kanepenin koluna tünemek için hareket etti. Aynı dikkatle, bakışlarını onun yüzü dışında her yerde tuttu. Onu incittim. Bunu yapmak istememiştim. Ama hazır olmadan onun teklifini kabul edip daha sonra fikrini değiştirmek zorunda kalırsa onu daha çok incitecekti. Bunun yerine, elinden gelen teselliye sundu.

'Kimse geri adım atmayacak,' diye mırıldandı.

"Biliyorum. Aslında anlamıyorum ama bunun için minnettarım.

Sessizleştiler ve onu tanıdığı onca yıl boyunca ilk kez bu kadar garipti. Sonunda boğazını temizledi. "Jamie ve Phil'le eve gidiyorum. Biz bu karmaşayı çözene kadar onların boş odasında kalacağım.

İçine bir hayal kırıklığı saplandı ve çılgınca zihninde onun kalmasını sağlayacak sözcükler aradı. Çünkü o giderse her şeyin biteceğinden korkuyordu. Bunun ne olduğunu henüz bilmiyordu. Ama içgüdüleri onu yakınında tutmasını söylüyordu.

Sadece onunla ilgilenebilmek için. En iyi arkadaşı olarak, bu onun hakkıydı. Değil mi? Ama en iyi arkadaşı olarak, onu daha fazla incitmeden önce ölmeliydi. "Eğer yapmak istediğin buysa.

Gülüşü sessizce kırılıyordu. "İstediğim ve elde edebileceğim şeyler genellikle iki farklı şeydir.

"Bunu bilmiyorsun. Ben de bilmiyorum. Bildiğim tek şey kalmanı istediğim. Benim de boş bir odam var. Bu dairenin güvenliği Jamie ve Phil'in evinden daha iyi. Biliyorum, çünkü Clay benim için kurdu.'

Çünkü Evan'dan sonra, birinin onun alanını işgal edeceği endişesiyle uyuyamamıştı. Evan'ı içeri almış olsa bile. Gönüllü olarak. Ve . . .

Kes şunu. Şu anda onu düşünmüyorsun. Evan gitmişti. Ben hala buradayım. Ve Thorne Evan değildi. O çok

İkisinin ortak bir noktası olduğu düşüncesi gülünç ötesiydi. Thorne ona asla zarar vermezdi.

"Ve," diye ekledi ilham - ve gerçeklik - geldiğinde, beraberinde yepyeni bir korku getirdi, "Sen nerede olursan ol ben daha güvende olacağım. Hyatt buna gözetim dese bile polis korumasına sahip olacaksın.

Çünkü hedef alınabilir. Tekrar. Arkadaşlarının kim olduğu yüzünden. Evan onu Lucy'ye açılan kapısı olduğu için hedef almıştı ama Gwyn Evan'ın niyetini bilse bile Lucy'yi terk etmezdi. Şimdi de Thorne'u terk etmiyordu. Yine de ... bu ani farkındalık onu çok korkutmuştu.

Ona sertçe baktı. "Sen bu işe dahil değilsin.

Sakince mantıklı olmaya çalışarak omuz silkti. 'Eğer birileri on dokuz yıl önce suçlandığınız gibi bir cinayet işleyecek kadar geçmişinizi araştırdıysa, kız arkadaşınızın da tanık olduğu için öldürüldüğünü biliyorlardır.

Ağzı büküldü, sonra sertleşti. "Ama sen benim kız arkadaşım değilsin.

Bu acıttı. 'Hayır, ama biz herkesin önünde çok iyi arkadaşız. Seni incitmek için değer verdiklerini incitmekten daha iyi bir yol var mı? Sizin çevrenizdeki herkesin tetikte olması gerekiyor.

Thorne dehşet içinde ürpererek nefes verdi. "Aman Tanrım. Bunu hiç düşünmemiştim. Bunu neden düşünemedim?"

"Biraz meşguldün," dedi, yedi yıl bombasını patlatmadan önceki gibi omzunu okşama dürtüsüyle savaşıarak. Çünkü şimdi aralarında daha önce hiç olmadığı kadar garip bir durum vardı. Bu konuda ona hırlamak istedi.

Ama ... ya haklıysa? Ya sadece arkadaşlıktan daha fazlasına sahip olabilirlerse? Ya birlikte bir hayatları varsa?

Lanet olsun. Odaklan. Thorne'un alanındaki herkes tehlikede olabilir. Herkes, temel olarak

Ailesi. 'Jamie ve Phil'e gitmelisin, ben de seninle gelmeliyim. Jamie burada kalamaz çünkü benim evim tekerlekli sandalyeye uygun değil. Eğer oraya gidersem, hepimiz Hyatt'ın gözetimi altında olabiliriz. Ayrıca, dördümüz eski memleketinde anılara erken bir başlangıç yapabiliriz. Tamam mı?'

Thorne'un çenesi dişlerini sıkarken çalıştı. "Jamie ve Phil'in sadece fazladan bir yatak odası var.

Sorun değil. Kanepede uyurum. Ben küçüğüm. Neredeyse her yere sığarım.

Jamie sandalyesini yanlarına çekti. "Kulak misafiri olduk ve hepimiz aynı fikirdeyiz.

Gwyn kaşlarını kaldırdı. "Küçük olduğumu mu?

Jamie'nin sırtışı hızlıydı. 'O da var. Ama daha çok, söylediğin tüm nedenlerden dolayı ikinizin de bizimle gelmesi gerektiğini düşünüyorum, Gwyn. Buradaki herkes ya bir polisle yaşıyor ya da polisti, bu yüzden kendilerini koruyabilirler. Ama birlikte hareket etmeliyiz. Bu arada son teknoloji bir güvenlik sistemimiz var. Belki Clay'in kuracağı kadar iyi değil ama yine de birinci sınıf. İkiniz de bizimle güvende olursunuz.'

"Yalnız kalırsam hepimiz daha güvende oluruz," diye homurdandı Thorne. 'Başka kimseyi tehlikeye atmayacağım. Hiçbirinizle hiçbir yere gitmiyorum.

Jamie ona kaşlarını çattı. "Thomas," dedi sessizce. Hatta onaylamayarak.

Thorne anında sessizleşti. Bunun gerçekten iyi bir numara olduğunu düşündü Gwyn. "Kimsenin zarar görmesini istemiyorum," diye mırıldandı. "Benim yüzümden değil.

"Peki," dedi Jamie pragmatik bir şekilde, "artık arkayı kollaman gerektiğini bildiğine ve GHB'den kurtulduğuna göre, seninle daha güvende olduğumuzu düşünmüyor musun? Yani...' elini sallayarak Thorne'un cüssesini gösterdi, 'seni tanımasaydım ödümü koparırdın.

Thorne ellerine baktı. "Tanrım, teşekkürler.

"Rica ederim," dedi Jamie, biraz sertçe. "Bu konuşmayı tekrar yapmak zorunda mıyız?

Gwyn bir adamdan diğerine baktı. 'Ne

sohbet mi?'

Thorne'un omuzları yorgun bir şekilde çöktü. "Bana bir haydut olmadığımı, ama insanlar benden korkacak kadar aptalsa, bundan en iyi şekilde yararlanmam gerektiğini hatırlattığı yer.

"Seninle yüzlerce kez yaptığımız konuşma mı?" diye sordu. "Başka birinin de sana aynı şeyi söylediğini fark etmemiştim. Omuzlarının çöküşüyle ortaya çıkan öfkeyi gizlemek için sesini hafifletti. "Bilgelik kuyusuna iki kere daldın, Thorne.

Gülümsemedi. "Bu sadece benim bedenimle ilgili değil. "Biliyorum," dedi yumuşak bir sesle.

Yıllar boyunca ırkçı hakaretleri duymuştu, hem ilk günlerde avukat yardımcısı olarak hem de daha yakın zamanda kulüp müdürü olarak. Thorne'un her yeri parlatılmış bir bronzdu. Her tarafı. Her tarafı.

Adamda tek bir yanık izi bile yok. Hiçbir yerinde. Bunu biliyordu çünkü bir keresinde kulüpte duş alırken yanlışlıkla onu görmüştü. Neredeyse dilini yutacaktı. Anısı hâlâ kendini yelpazelemek istemesine neden oluyordu.

Tüm o muhteşem, kusursuz cildi onu daha da güzel yapıyordu, ama insanlar genellikle pislikti ve Thorne'un tanıştığı neredeyse herkesin üzerinde durması en aptallarını bile caydırmıyordu. Irkçılar genellikle Sheidalin'den atıldıklarında ya da Thorne davalarını almayı reddettiğinde, nedeni ne olursa olsun, zehirli saçmalıklarını kusarlardı. Eğer davalarını kaybederse, hakaretler bazen ölüm tehditlerine dönüşüyordu.

Buradaki durum da bu olabilir. Bütün bu tertip intikam almak isteyen kızgın bir müşteri ya da aile üyesi olabilirdi. Bu onu çok öfkeliendiriyordu çünkü Thorne tanıdığı en iyi adamdı.

"Seni gerçekten rahatsız eden ne?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Birkaç saniye bir şey söylemedi, sonra omuz silkti. 'O günlerle ilgili tüm bu konuşmalar bir sürü kötü anıyı geri getirdi sanırım. Savcı beni çocuk suçlulardan biri gibi gösterdi, hatta polislerden biriyle kaçtığımı öne sürdü.

Çeteler, buna dair hiçbir gerçek kanıt olmamasına rağmen. O zamanlar çete faaliyetleri şehirde etkili olmaya başlamıştı. Beyaz mahalleler kendilerine benzemeyen herkesten korkuyordu. Ve ben korkmuyordum. Jamie savcıyı hemen susturdu, bu imanının hiçbir dayanağı olmadığını söyleyerek itiraz etti ama yine de birinin beni haydutlukla suçladığını duymak canımı yaktı. Beladan uzak durmak için çok çabalamıştım.

Bu da sürpriz olmadı. Thorne'un bir tür değişken etnik kökeni vardı. Çeşitli azınlık gruplarının bir üyesi olarak görünebilirdi ve zaman zaman bu gerçeği gizli görevde bulunmak, muhtemel müşterilerle ilgili kendi araştırmasını yapmak için kullanmıştı. Üstlendiği davalar konusunda seçiciydi. Temsilciliği kabul etmeden önce gerçekleri öğrenmek istiyordu.

Tüm bu gizli entrikalar hoşuna gidiyordu. Gwyn onunla gitmekten zevk alıyordu ama UC maceralarının hiçbirine katılmamıştı. İç çekmek istedi. Dört buçuk yıl. Lanet olsun. Evan'dan beri her şeyi kendi başına yapıyordu. O şerefsiz yüzünden kaç şeyi bırakıp gitmişti? Çok fazla.

"İyi ki dövmelelerin yoktu o zaman," dedi yanak diliyle. Yaptırmadığını biliyordu, çünkü ilk seansını aldığı gün onunla birlikte gitmişti. Daha yeni tanışmışlardı ama aralarında başından beri hızlı ve şiddetli bir bağ vardı. Öyle ki, dövme sanatçısına giderken kendisine eşlik etmesi için ona güvenmişti. İlk ziyareti babasının ölüm yıldönümünde, babasının tenini süsleyen dövmeyi yaptırmak için olmuştu. Tüm tasarım dört ziyaret gerektirmişti. Hepsi boyunca onun elini tutmuştu.

O ve Thorne'un bir geçmişi vardı.

Onun bu yorumu sonunda küçük bir sırtışı neden oldu. "Öyle olsaydı Tanrı yardımcım olsun," diye kabul etti. 'Bu haliyle asla adil bir şekilde yargılanamayacağımı düşündüm.

"Ama sen yaptın," dedi Jamie kararlı bir şekilde ve ikisini de şimdiki zamana geri getirdi. 'Ben, kendi adıma, lanet olası bir ev kadar büyük olduğun için mutluyum. Bu gece kendimi daha güvende hissedeceğim. Gwyn'e onaylayan bir baş selamı verdi. 'Git bir çanta hazırla. Bir de kazak getir.

Phil her zaman

"Kuzey Kutbu'nda klima.

"Köpeğim ne olacak?

"Getirin onu," dedi Jamie. 'Çitlerle çevrili, bol gölgeli bir bahçemiz var. Yüzmeyi sever mi?

"Balık gibi.

"O zaman yarın onu dışarı çıkarırız ve ısınırsa havuzda oynayabilir.

Gwyn kanepenin kolundan kaydı. "Çabuk olacağım.

College Park, Maryland,
12 Haziran Pazar, 11.30.

Frederick kahve fincanını gülümseyerek kabul etti. "Beni bu kadar geç saatte kabul ettiğiniz için teşekkür ederim, Bayan Brown.

Bernice Brown kuzeninin mutfak masasında Frederick'in karşısındaki sandalyeye otururken kaşlarını çattı. 'Bay Thorne hakkındaki haberleri gördüm. Bunların hiçbirini anlamıyorum.

'Hiçbirimiz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Ama onun suçlu olmadığını biliyoruz. Ve görünüşe göre siz de bu duruma dahil olmuşsunuz.

Gözleri büyüdü. 'Ben mi? Nasıl? Ben hiç ...' Sözlerini yarıda kesti, kelimeleri aniden yetersiz kalmıştı.

"Bernie?" Kuzeni odaya girdi, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Neler oluyor?

Bernice ona paniklemiş bir bakış fırlattı. 'Wayne, o kadının cinayetine karıştığımı düşünüyorlar! Hani şu haberlerdeki!

Frederick onu sakinleştirmeye çalışarak, "Vay canına," dedi. 'Olayın bu olduğunu sanmıyorum. Senin olaya karıştığını söyledim - bizce başka biri tarafından. Kuzenini işaret etti. "Bize katılabilir misiniz?

Wayne ona uydu, Bernice'e yakın oturdu ve kolunu onun omzuna doladı. Wayne Bullock ellili yaşlarının ortasındaydı, Bernice ise on yaş daha gençti. Frederick'in Thorne'un dosyalarından öğrendiğine göre Wayne, Bernice'in hayatında bir baba figürü olmuştu. Artık emekliydi ve bir karavanda yaşıyordu, bu da ona saklanmak için uygun bir

yer sağlamıştı.

Kuzeni. Kocası onu takip etmeye başladığında, Wayne karavanını iki ilçe ötedeki bir parka taşımıştı. Taşınabilir bir eve sahip olmanın avantajları vardı.

Wayne, "Konuşmaya başlayın, Bay Dawson," diye emretti.

Yaparım. Ben Bay Thorne'un ortağıyım. Yaklaşık bir yıldır onunla çalışıyorum. O soruşturma altındayken sizin davanızı ben devralacağım Bayan Brown. Dediğim gibi, aklanacağına inancımız tam.'

"Bernie bu işe nasıl dahil oldu? Wayne sordu.

"Bay Thorne dün gece Barney's adlı bir barda saldırıya uğradı ve kaçırıldı.

Bernice kaşlarını çattı. 'Orayı hiç duymadım. Benimle ne ilgisi var?'

"Sizinle buluşmaya gidiyordu - buna inanıyordu - Bayan Brown. Nefes nefese kaldı. "Ben mi? Hayır!

Frederick sakince başını salladı. "Sana inanıyorum. Çünkü aramanın izini sürmüştü ve takip edilemeyen bir cep telefonundan gelmişti. "Arama telesekreter servisimizden geldi. Arayan kişi kendini siz olarak tanıttı, Bayan Brown. Thorne'a bir arabanın kendisini yoldan çıkarmaya çalıştığını ve korktuğunu söyledi.

'Demek geldi,' diye fısıldadı. "Gelirdi, değil mi?

"Yapardı," diye kabul etti Frederick. "Yaptı da. Hatırladığı son şey bu. Dövülmüş ve uyuşturulmuştu.

Bernice başını sallıyordu. "Onu ben aramadım.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Aramayı tek kullanımlık bir cep telefonuna kadar takip ettim.

"Bende de var," dedi Bernice yavaşça, sanki her kelimeyi düşünüyormuş gibi, "ama kullanmadım. Sıkıntılı görünüyordu. "Onu bana Bay Thorne verdi. Güvenliğim için olduğunu söyledi.

"Kullanmaya devam edebilirsin," dedi Frederick. 'Ya da sana başka bir tane alırım. Her iki durumda da, dün gece yarısı nerede olduğunuzu sorabilir miyim?

"İşte," dedi. 'Netflix'te bir film izliyorduk. Ama bunu kanıtlayamam.'

Wayne'in kolu onun etrafında sıkılaştı. 'Polis Bernie'yi arayacak mı? O boktan kocası yüzünden zaten başı yeterince dertte.

"Thorne polise ondan bahsetmedi.

Bernice'in gözleri büyüdü. 'Ama bu onun mazeretinin bir parçası. Onlara onu benim aramadığımı, kandırıldığını söyleyebilirim.

Frederick, "İsminizi vermeyecek, hanımefendi," diye tekrarladı. "Müşterilerini açıklamayacak. Sadece söylemeyecek.

Bernice dudağını ısırsa da bu söz üzerine rahatlamış görünüyordu. "Ne yapabilirim ki?

Frederick ona gülümsedi. 'Şimdilik mi? Radarın altında kal ve güvende ol. Senin için endişeleniyordu. Uyandığında söylediği ilk şeylerden biri buydu. Güvende olduğundan emin olmak için seni kontrol etmemizi istedi. Ona en iyi bu şekilde yardım edebilirsin.

Wayne kaşlarını çatıyordu. "Ama biri telefonda Bernie gibi davrandıysa, bu onu işe aldığını bildiği anlamına gelir.

"Doğru," diye kabul etti Frederick. 'Ama bu bir kayıt meselesi. Thorne onun avukatı olarak kayıtlı.'

"Ama ayrıntıları biliyorlardı," diye üsteledi Wayne. "Yoldan çıkmasının bile mümkün olduğunu biliyorlardı.

Frederick başını salladı. Bunu zaten düşünmüştü. "Yine doğru. Ama Bay Brown'ın tacizleri de biliniyor çünkü gazetelerde yer aldı. Bunu söyledikten sonra, bu kendi şirketimizde bir sızıntı olmadığı anlamına gelmez. Bu Frederick'in korkusuydu ve Gwyn'in oturma odasında Thorne'a ifade etmemiştir. Thorne şirkette sadece bir avuç çalışan tutuyordu ve bildiği kadarıyla hepsi de sadıktı. Ama bu bir olasılıktı ve Frederick bunun araştırılmadan geçmesine izin vermeyecekti. "Bunu araştırıyorum.

Wayne'in başını sallaması titrekti. "Pekâlâ. Tekrar hareket edelim mi?"

Frederick iç çekti. 'Kötü bir fikir olmayabilir. Her ihtimale karşı. Onlara kartını verdi. 'Eğer bulursanız, benimle temasa geçin. Ve o tek kullanımlık cep telefonunu şarjda ve

her zaman. Birinin peşinizden gelmesinden korkuyorsanız, 911'i arayın, sonra da beni arayın. Tamam mı?'

Bernice titreyen parmaklarıyla kartı aldı. "**P e k â l â .** Teşekkür ederim, Bay Dawson.'

Frederick ayağa kalktı. 'Bu benim işim, hanımefendi. Savunmanıza devam edeceğiz.'

Wayne de ayağa kalktı. 'Aynı oranda mı? Bay Thorne ona indirim yapıyordu.'

'Ben probono çalışıyorum,' Frederick açıkladı.
'Ben fatura Bay Thorne yaptığım masrafları karşılıyor, ama çalışma saatlerim ücretsiz.

Bernice'in omuzları çöktü. "Teşekkür ederim. Adam ona gülümsedi. "Bir şey değil.

Kadın adını seslendiğinde ön kapıyı açıyordu. Döndü, kaşları kalktı. 'I . . . Lütfen Bay Thorne'a teşekkür edin. Ona gerçekten ihtiyacım olmamasına rağmen gelip bana yardım etmeye istekli olduğu için.

"Ona söyleyeceğim. Kadının gözlerinde bir şey vardı, sakladığı bir şey. "Ona yardımcı olabilecek başka bir şey aklınıza gelirse lütfen beni arayın.

"Yapacağım. Kadın bir nefes aldı ve adam bekledi. "Bir arkadaşım var. Sally Brewster. Cuma günü beni aradı. Polis olduğunu iddia eden birinden garip bir telefon aldığını söyledi. Kocam hakkında sorular sormak için beni bulmaya çalıştıklarını söylediler. Onlara nerede olduğumu bilmediğini söylemiş, ki bu teknik olarak doğru. Ama aynı zamanda onlara kendilerinden utanmaları gerektiğini, kocam beni yalnız bırakmadığı için saklandığım yerden çıkmaya korktuğumu söyledi. Onu cep telefonundan aramışlar. Kaşlarını çattı. 'Şirketinizdeki evraklarımda adı var. Wayne'den sonra acil durum irtibatım olarak. Onu arayabilirsiniz.

Frederick ona gülümsedi. "Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Ve onun da dikkatli olması gerektiğini bilmesini sağlayacağım.

Baltimore, Maryland,

12 Haziran Pazar, 11.40.

"Otur, Thorne," dedi Phil, omzunu itmek için uzanarak.

Thorne, Phil ve Jamie'nin arka bahçesinin karanlığına bakan büyük mutfak penceresine doğru döndü. Gündüzleri sakin bir yerdi, salkım söğütlerle çevrili yeraltı havuzları vardı. Ağaçların arasından şırıl şırıl akan bir dere ve Jamie'nin sandalyesi için asfalt bir yol uzanıyordu. Geceleri ise, etrafı çevreleyen ağaçlar sadece şehrin ışıklarını değil, yıldız ışıklarını da engellediğinden, burası zifiri karanlıktı.

Orada ne kadar durduğundan emin değildi ama Phil'in yüzüne endişeli bir ifade yerleştirecek kadar uzun sürmüştü ve bundan nefret ediyordu, bu yüzden itaatkâr bir şekilde mutfak masasındaki sandalyeye çöktü.

"Sıcak çikolata yaptım," diye ekledi Jamie, "tam sevdiğin gibi.

Thorne, süt köpürtücüyle birlikte, bunun için de minnettar olduğunu belirtti, çünkü makinenin vızıltısı duşun sesini bastırmıştı. Gwyn o sırada duştaydı. Çıplaktı.

Hayır dememişti, diye kendine bininci kez hatırlattı. Açıkça hayır dememiş olması İç çekti. Tutunmak için çok zayıf bir umut.

Eski dostu çikolata fincanını masanın diğer tarafına kaydırınca Thorne, Jamie'nin köpürtücüyü bilerek mi bu şekilde kullandığını merak etti. Thorne Jamie'nin gözlerindeki sempatiyi fark ettiğinde cevabını almıştı.

İşte bu mükemmel, diye düşündü küskünce, bakışlarını gerçekten de tam istediği gibi yapılmış köpüklü çikolataya dikerek. Gwyn'i zihninin kenarına itti ve burada, tam da bu masada ilk kez oturduğu zamanı hatırladı. "O gün de bana sıcak çikolata yapmıştın.

Jamie masanın öbür ucuna uzanıp onun kolunu sıktı. "Benim açımdan dâhiyane bir hareket," diye onayladı.

"Hangi gün? Gwyn tereddütle beklediği mutfak kapısından sordu. Yüzü sıcak sudan kızarmıştı ve Thorne'un en sevdiği şekilde makyajsızdı. Nemli saçları, onu çok genç gösteren bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Bol eşofmanları ve büyük boy sweatshirt'ü Thorne'un kalbini acıtıyordu çünkü Evan'ın onu ve Lucy'yi öldürmeye çalışmasından sonraki haftalarda ve aylarda giydiği şey tam olarak buydu. Sanki bol kıyafetlerin içinde saklanmaya çalışıyordu. Sanki bir şekilde o piçi baştan çıkarmıştı. Sanki onun kendisini fark etmesine neden olmuştu, ki bu elbette doğru değildi.

Şimdi orada durmuş onu izliyordu. Hoş karşılandığından emin olmaması - ondan da saklanıyor olması - Thorne'un kalbinin daha da acımasına neden oldu. Lanet olsun bana. Asla bir şey söylememeliydim. Her şeyi mahvettim.

"İçeri gel," dedi Phil sıcak bir sesle ve Thorne'un karşısındaki sandalyeyi işaret etti. "Yatmadan önce bir şeyler atıştıracağız.

Thorne kızın sorusunu yanıtlarken sesini kibarca çıkmasını umduğu bir şekle soktu. "Jamie, Phil'le birlikte beni kurtardıkları gün bunu benim için yaptı. Güzel bir sıcak çikolata. Hoşuna gidecektir.

Phil onun önüne bir fincan koydu ve küçük masanın başındaki sandalyeye oturdu, Jamie ise diğer uca yerleşti. "Bu benim tarifim," diye iddia etti Phil. "Jamie sadece köpürtücüyü çalıştırmayı seviyor.

"Benim yaşımda eğlence seçeneklerim sınırlı," dedi Jamie ve Thorne homurdandı, çünkü Jamie hâlâ tekerlekli sandalye yarışlarına katılıyor ve onları kazanıyordu.

Gwyn kuru bir sesle, 'Sınırlı eğlencenizin fotoğraflarını gördüm,' dedi. 'Thorne ofisinin duvarlarını onlarla kaplamış. Paraşütle atlama fotoğrafı favorim. Umarım senin kadar yaşlandığımda ben de onun yarısı kadar çevik olurum. 'Yaşlı' kelimesini iki heceyle ve gözlerini devirerek telaffuz etti, çünkü Jamie tam olarak altmış yaşında değildi. Masanın üzerine düzgünce yığılmış klasörleri işaret etti. "Nedir bu?

Jamie, 'Herhangi bir müşteri için yaptığım gibi bir dosya hazırlıyorum,' diye cevap verdi.

'Bu yığın, on dokuz yıl önceki davanın başlıca oyuncularını hakkında ortaya çıkardıklarımız' diye ekledi Phil. 'Yarınki ziyaretleri önceden planlamaya başladık. Birinin Thorne'un davasıyla ilgili tüm bilgileri gazeteden almış olabileceğini düşünüyoruz, ama ...' Düşüncesini yarıda bıraktı ve Jamie'ye baktı.

Jamie, "Biri bütün bu pisliği bir nedenle ortaya çıkarmış," dedi. 'Thorne'un masumiyetini sorgulatacak - bugün ve on dokuz yıl önce.

Gwyn dudağını ısırdı, bu sakın kalmaya çalışırken yaptığı bir alışkanlıktı. Thorne onun bunu yaptığının farkında olup olmadığından bile emin değildi. "Bu çok yanlış," dedi. "Hepsi.

Jamie tereddüt etti. "Stevie'nin söyledikleri hâlâ kafamda çınlıyor. Richard Linden'in katili hiç yakalanmadı. Hâlâ dışarıda bir yerde. Ve Richard'ın öldürüldüğü gün neler olduğunu gerçekten bilen tek kişi o. Bir erkek olduğunu varsayarsak.'

Thorne dikkatini tekrar Jamie'ye yöneltti. "Gerçek katili bulmamızı mı öneriyorsun?" diye sordu, sesindeki asidi tutamayarak.

Jamie bakışlarını onunkilere çevirdi. "Evet. Neden olmasın?

Thorne derin bir nefes alarak kendini bir kez daha kibar olmaya zorladı, çünkü bu düşüncenin onu neden bu kadar öfkeliendirdiğinden gerçekten emin değildi. Bunu çoktan yapmış olmayı dilediği için mi? Bunun mantıksız olduğunu biliyordu. O bir çocuktu, dedektif değil. Ama en azından denemeliydim. Richard'ın katili serbestçe dolaşıyordu, ama Sherri'ninki de öyle. Üzgünüm, Sherri. "Polis on dokuz yıl önce bunu yapamadığı için mi?

Jamie sakın bir şekilde sıcak çikolatasını yudumlarken, 'Yeni bir göz atacağız,' dedi.

Gwyn en üstteki dosyayı açtı ve içindekileri incelemeye başladı, eski bir gazete haberinden kopyalanmış grenli bir fotoğrafa bakmak için durakladı. "Bu Richard ailesiyle birlikte mi?

Thorne'un midesi onlara bakarken bile bulanıyordu. "Evet. Nereden biliyorsun?"

"Çünkü zengin görünüyorlar," diye mırıldandı. "Tıpkı babamı yazın onları yengeç avına götürmesi için kiralayan turistler gibi."

Thorne şaşırmıştı. Gwyn ailesinden nadiren bahsederdi, babasından ise hiç. Aralarında kötü bir geçmiş vardı ve ona neler olduğunu hiç anlatmamıştı. Her ne olursa, on altı yaşında evden kaçmıştı.

"Baban yengeç avcısı mıydı? Phil merakla sordu."

Bir kez başını salladı. "Linden'ler gibi insanlar, ailemin bir yılda kazandığından daha pahalı giysiler giyerek, sanki hizmetçileriymişiz gibi parmaklarını şıklatarak şehirden gününbirlik çalmaya gelirlerdi. Richard'ın yüzüne dokunurken ağzının bir tarafı kalktı. "Draco Malfoy'a benziyor."

Thorne kendini kıkırdarken buldu, çünkü Richard Harry Potter hikâyelerindeki kabadayıya benziyordu. "Biz ona Richie Rich derdik."

Kıkırdadığında Gwyn'in ağzının iki tarafı da yukarı kalkmıştı. "Peki ya Richard'ın babası? O da kitaptaki Draco'nun babası kadar kötü müydü?"

"Daha da kötüsü. Phil gülümsemedi, tüm vücudu gerilmişti. "Thorne'a karşı tanıklık etti. Küçük sevgilisi Richard'ı bir şehit gibi gösterdi. Thorne'u bir ...' sertçe yutkundu, 'pişmanlık duymadan öldürebilecek azılı bir suçlu. Thorne'un kendi huzurunda oğluna yaptığını iddia ettiği tehditleri uydurdu. Linden Senior kürsüde oturdu ve timsah gözyaşları dökmek dışında gözünü kırpmadan yalan söyledi."

Gwyn yine dudağını ısırdı. 'Yalancı şahitlik mi yaptı? Neden? Yani, oğlu için adalet istediğini anlıyorum ama savcılığın iddiası o kadar zayıftı ki jürinin Thorne'u suçlu bulmasını sağlamak için yalan söylemesi gerektiğini mi düşündü? Yoksa dengesiz miydi?"

Jamie, 'Daha çok birincisi,' dedi. 'Bu dava asla

mahkemeye gitmesi gerekiyordu. Eyaletin davası zayıftı ama polis komiseri ve savcı bunu kabul ettirdi. Kimse Linden'ları düşman edinmek istemedi.

Gwyn başını kaldırıp fotoğrafa baktı. 'Ama düşmanları vardı? Thorne dışında mı?'

"Eminim öyledir," dedi Jamie. 'Richard'ı öldürmek için başka kimin bir nedeni olduğunu merak ediyor musun? O zamanlar bu konuya eğilmiştim ama her seferinde duvara toslamıştım. Linden, Thorne'un suçlu bulunmasını istiyordu ve başka kimsenin düşünülmesini bile istemiyordu. Evet, o zamanlar bunun şüpheli olduğunu düşünmüştüm ama hayır, benimle konuşacak kimseyi bulamadım.

"Ama," diye ekledi Phil, "belki şimdi birileri konuşmaya istekli olur.

"Listende kimler var? Thorne gerçek bir umuttan çok meraktan sordu. On dokuz yıllık bir cinayeti çözme şansı yok denecek kadar azdı.

Phil'in ona bakışı, Thorne'un ne düşündüğünü tam olarak biliyormuş gibi hafifçe azarlayıcıydı. "Başlangıç olarak, davada çalışan dedektif. Adı Prew.

Gwyn şaşkınlıkla onlara göz kırptı. "Polislerin suç ortağı olduğundan mı şüpheleniyordunuz?

"Prew değil," dedi Phil. 'Ama o başlamak için iyi bir yer çünkü Linden Senior'un düşmanlarına ışık tutabilir. Jamie duvara tosladı ama Prew bir şeyler bulmuş olabilir.

"Mantıklı," dedi ve listesini görmek için Phil'e doğru eğildi. "Başka kim var?

Phil Thorne'a baktı ve bir sonraki ismi işaret etti. 'Her şeyin başladığı gün savunmaya çalıştığın genç kadın. Angie Ospina. Ayrıca Richard'ın üç arkadaşı, onu taciz etmeyi bırakmaya zorladığın için seni dövdüler.

Thorne'un midesi çalkalandı. Bunların hiçbirisi bir daha görmek isteyeceği insanlar değildi. 'Nerede oldukları hakkında hiçbir fikrim yok. Hiçbirinin.

"Var," dedi Phil. 'En azından bazılarını. Dedektif Prew Montgomery İlçe Emniyet Müdürlüğü'nden yeni emekli oldu. Kendisi

yarın bizi bekliyor. Bizi kahve içmeye davet etti.

"Onu şimdiden aradın mı? Thorne şaşırarak sordu.

"Patricia'nın kurban olduğunu duyar duymaz onu aradım," dedi Phil. 'Bekleme odasında zamanım vardı ve endişelenmekten başka yapacak pek bir şeyim yoktu. Ayrıca, Prew'i yıllardır tanırım. Kötü bir adam değildir. Oğullarından birine öğretmenlik yaptım. Ridgewell Akademisi'nde değil ama daha sonra, bir sonraki okula gittiğimde. Oğullarından bir diğeri bugün tarih öğretmeni, yani biz de aynı şekilde devam ettik. Şimdi onun da iki oğlu var. İkizler, yaklaşık bir yaşındalar. Dedektifin bize torunlarının fotoğraflarını göstermek için birkaç dakikasını ayırmasını bekliyoruz.

"Pekala," dedi Thorne. "Peki ya Angie?"

"Nerede olduğunu bilmiyorum," dedi Phil. "Prew'in bileceğini umuyorum.

"Peki ya Thorne'u döven pislikler? Gwyn sertçe sordu. Thorne göğsündeki boşluğa rağmen onun şiddetli sadakati karşısında gülümsemek zorunda kaldı.

Phil masanın üzerindeki kağıt yığınının bir parça daha çekti. 'İkisini bulduk. Darian Hinman babasının nakliye işinin başkan yardımcısı.

"Elbette," dedi Thorne acı acı, Hinman'ın nasıl bir çocuk olduğunu açıkça hatırlayarak.

Phil omuz silkti. 'Eski para, Thomas. Var olduğunu ve sağladığı ayrıcalığı biliyorsun.

"Hey," dedi Jamie alaycı bir öfkeyle. "Ben eski parayım.

Thorne'un ağzı yukarı kıvrıldı. "Çoğunu dağıtıyorsun.

Jamie bu ifadeyi bir kenara bıraktı. 'Genç Hinman hakkında onunla tanışana kadar hüküm vermeyelim. Belki büyümüştür. Çünkü Jamie'nin kendisi de büyümüştü. Aceleci bir gençti. Bunun bir kısmı doğal bir isyandı ama büyük bir kısmı da oturabilecek yaşa geldiğinden beri kullandığı sandalyenin fiziksel sınırlarını zorlama ihtiyacından kaynaklanıyordu.

Phil onun iyimserliği karşısında ikna olmamış görünüyordu.

"Göreceğiz.

İki numaralı arkadaş, Chandler Nystrom, artık bir polis.'

Thorne'un ağzı açık kaldı. 'İmkânı yok. O bir hayduttu,

hem de en kötülerinden. Dişlerini sıktı.

Bazı polisler bu işi özellikle bu nedenle arıyorlardı. Yasal haydutlar olmak istiyorlardı.

"Umarım o da büyümüştür," dedi Phil felsefi bir şekilde, "yoksa rozeti ve silahı olan bir haydut olur.

"Peki ya üçüncüsü? Gwyn sordu.

"Colton Brandenburg," dedi Thorne sessizce. 'Onun hakkında ne düşüneceğimi hiç bilemedim. Hiç yumruk atmamış olmasına şaşırdığımı hatırlıyorum. Richard'la birlikte olmadığı zamanlarda çok nazık görünüyordu. Onun için bir yer bilmiyor musunuz?'

Phil başını salladı. 'Hayır, henüz değil. Yine Dedektif Prew'in bazı fikirleri olduğunu umuyorum.

Thorne diğer dosyayı daha yakına çekti. "Bu senin dosyan mı, Jamie?

Şimdiye kadar. Elimde sadece Gwyn'in çektiği fotoğraflar var. Resmi olarak suçlanmadığınız sürece Teğmen Hyatt'tan resmi olay yeri fotoğraflarıyla ilgili bir şey görmeyi beklemiyorum. Tekrar söylüyorum, iyi iş çıkardın Gwyn. Eğer bu kadar hızlı düşünmemiş olsaydın, şu anda elimizde hiçbir şey olmazdı.

Thorne dosyayı açtı ve büyütülmüş fotoğrafları masanın üzerine yaydı, kendi çıplak kışını görünce biraz irkildi. "Beni soymak zorundaydılar," diye yakındı.

Gwyn, 'Yatağında bir kadın olması gerekiyordu,' dedi.

Thorne başını kaldırdı ve onun kara gözlerinde hiçbir suçlama görmedi. Öfke de yoktu. Ona inanmıştı ve bunun için minnettardı. "Evet," diye mırıldandı, "bana biraz alçakgönüllülük bırakabilirlerdi, Tanrı aşkına.

Yüzünü buruşturarak fotoğraflardan birini yaklaştırdı. 'Bunu her kim yaptıysa onu sadece bıçaklamamış. Onu kesip açmışlar.'

"Bunlara bakmana gerek yok. Jamie fotoğrafı ondan almaya başladı ama o gözlerini devirdi.

"Fotoğrafları ben çektim Jamie. Onu canlı gördüm.' Yüzünü buruşturdu. "Ya da ölüsünü. Ayrıca, Thorne'un avukat yardımcısıydım, unutma. Bundan daha kötülerini de gördüm. Ne yazık ki. Ama sonra kaşlarını çattı. "Thorne, bu nedir? Sandalyesinden kalkarak fotoğrafı ona doğru itti, masanın üzerinden eğilerek takip etti

o. "Bu Ne olduğunu bilmiyorum. Bu sabah fark etmemiştim.'

Thorne onun işaret ettiği yere baktı. Ve kanı dondu. "Phil. Boğazını temizlemek zorunda kaldı. "Kuponlar için kullandığın büyüteç hala sende mi?

Phil ayağa kalkarak çekmeceyi karıştırdı, büyüteci aldı ve tek kelime etmeden Thorne'a uzattı.

Elleri titreyen Thorne bardağı fotoğrafın üzerine koydu ve ürpererek bir nefes verdi. 'Orospu çocuğu,' dedi sessizce, sonra Jamie'ye baktı. "Bu bir madalya. Ve bir anahtar.

Jamie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne oluyor lan? Fotoğrafı ve büyüteci almak için sandalyesinden fırladı, sonra da geri kayarak oturdu. "Vay anasını," diye mırıldandı.

Gwyn ikisine de akıllarını kaçırmışlar gibi bakıyordu. "Ne tür bir metal?

"Metal değil," dedi Thorne. 'Madalya. Bir kupa gibi. Birden uyuşan avuçlarıyla yüzünü ovaladı. "Richard Linden'in cesedinde de bir tane vardı, hemen hemen aynı yerde. Anahtar takılı bir madalya.

Gwyn, 'Yani bu bir taklitçi cinayeti,' dedi.

Thorne başını salladı. 'Madalya halka açıklanmadı. Yani, kanamasını durdurmaya çalışırken gördüm ama cesedi morga götürüldüğünde yoktu.

Yedi

Baltimore, Maryland,
12 Haziran Pazar, 11.55.

Gwyn gözlerini Thorne'a dikmişti. 'Öylece ... gitmiş miydi? Bir madalya bir cesetten nasıl öylece kaybolabilir?'

Jamie büyütecisi bir kenara bıraktı, elleri titriyordu.

Patricia Linden Segal'in katili sıradan bir taklitçi değildi. Halka açık olmayan detayları bilen biriydi.

Jamie bitkin bir halde gözlerini ovuşturdu. "O zamanlar onu acil servis ya da morg çalışanlarından birinin aldığını düşünmüştük. Nedenini asla bilemedik. Baskı yapmadık çünkü ortadan kaybolması Thorne için daha iyiydi.

Gwyn'in kaşları daha da çatıldı. "Neden?

"Çünkü o madalyalardan birine sahiptim," dedi Thorne. Sertçe yutkundu ve boğazını yakan safrayı geri püskürtmeye çalıştı. "O yıl eyalet şampiyonasına katıldıkları için futbol takımındaki herkese verilirdi. Ben benimkini diğer kupalarımınla birlikte yatak odama koydum ama Richard onunkine bir delik açtırdı ve anahtarlık haline getirdi. Bağıracağına sokulduğunu gördüğüm şey buydu. Üzerinde hala bir anahtar vardı.'

"Ama ortadan kayboldu," diye tekrarladı Jamie. "Thorne'un ki de öyle.

Phil Thorne'un arkasında durmuş, elleriyle omuzlarını örtmüştü. 'Thorne tutuklandığında annesi ve üvey babası odasını boşalttı. Onu kefaletle serbest bıraktığımızda, tüm bu eşyaları kaldırıma koymuşlardı ve çöp kamyonu gelip onları almıştı.

Thorne, Gwyn'in yüz ifadesinin şoktan sempatiye ve öfkeye dönüşmesini izledi.

"Her şey mi?" diye sordu.

"Her şey," diye doğruladı Thorne. 'Her fotoğraf, çizgi roman, giysi parçası. Tüm CD'lerim. Tüm kupalarım. Bütün ders notlarım. Bisikletim. Her şeyim.

Jamie'nin sesi acıydı. "Bize geldiğinde sırtında gömleği bile yoktu, çünkü onu Richard'ın kanamasını durdurmak için kullanmıştı.

Gwyn sertçe yutkundu, ifadesi dikkatle nötr hale geldi. Bu da öfkesinin kaynadığı anlamına geliyordu. 'Yani madalyalarınızın nerede olduğunu bilmiyordunuz. Bu da cesedin sana ait olmadığını kanıtlayamayacağın anlamına geliyordu.

Thorne sessizce, "Esasen," dedi.

"Peki Richard Linden'ın vücudundaki madalyadan kimin haberi vardı?

Jamie iç çekti. "Thorne biliyordu. Ve tabii ki gerçek katil de, onu oraya koyanın o olduğunu varsayarsak. Acil servis görevlisi görmüş olmalı. Muhtemelen morg teknisyeni, eğer ceset temizlendiğinde hala oradaysa. Onu cesetten her kim çıkardıysa bunu biliyordu.

"Polisler biliyordu. Thorne'un çenesi gerildi, hatırlıyordu. "Çünkü onlara söyledim. Dedektif Prew'e söyledim. Bana inandığını sanmıyorum.

Jamie hasta görünüyordu. 'Thorne'a baskı yapmamasını tavsiye ettim. Belki de bunu yapmamalıydım. Titreyen elini saçlarının arasından geçirdi. "Kahretsin. Ama sonra başını kaldırıp Thorne'un omzunun üzerinden baktı ve Phil'in gözleriyle buluştu. Sakin olmak için gözle görülür bir çaba sarf ederek, "Her şey yoluna girecek," diye söz verdi.

"Biliyorum," dedi Phil kararsızca, elleri Thorne'un omuzlarında koruyucu bir şekilde kenetlenmişti. Neredeyse acı verici bir şekilde.

"Demek ki Patricia Segal'i öldüren kişi tüm bilgileri mahkeme tutanaklarından almamış," dedi Thorne, düşüncelerini sakinleştirmeye çalışarak.

"Ama bu polis raporunda yer alırdı. Gwyn başını eğdi. "Doğru mu? Eğer polise onu gördüğünüzü söyleseydiniz, dedektif bunu rapora yazardı. Patricia'nın katili bu bilgiyi bu şekilde elde etmiş olabilir.

Thorne başını salladı. "Hayır. Polis raporunda da yer almadı.

Gözlerini kırptırdı. "Neden olmasın?

"Bilmiyorum. Gözlerini kapattı. "Ama raporu gördüm ve orada değildi. Zihnimde uydurduğumu düşündüğüm anlar oldu. Hayal gördüğümü.

"Böyle bir durumda kendini sorgulamanın normal olduğunu tahmin ediyorum," dedi sessizce. 'Çok gençtiniz ve çok fazla stres altındaydınız. Yas tutan Sherri. Bir süre sessizlik oldu. "Sherri bunu gördü mü?

Bu soru karşısında şaşırان adam gözlerini açtığıında onun düşünceli bir şekilde kısılmış olduğunu gördü. "Sanmıyorum," dedi. 'Sonuna kadar görmedim. Polisler gelmeden hemen önce. Yaranın üzerine baskı uygulayabilmek için gömleğimi geçici bir bandaj olarak kullanıyordum. Ama yara çok büyüktü. Tişörtümü ıslatmıştı, ben de kullanmak için tişörtümü çıkardım ve ilk tişörtü çıkardığımda, yaranın içinde anahtar olan madalyayı o zaman gördüm. O sırada Sherri ofiste telefonla konuşuyordu. Saniyeler sonra her yer polis kaynıyordu. Yani bunu gördüğü için mi öldürüldü diye merak ediyorsanız, hayır. Zaten pek olası değil.'

'Ben de bunu merak ediyordum. Anahtar neydi?'

Göz kırpma sırası Thorne'daydı. "Hiçbir fikrim yok. Merak etmek aklıma bile gelmedi.

"Richard'ın vücudundan çıkarılmasının nedeninin anahtarın kendisi olup olmadığını mı merak ediyorsunuz? Jamie sordu, ses tonunda saygı vardı.

Gwyn omuz silkti. 'Bir cesetten çalmak için garip bir şey gibi görünüyor. Gerçek bir değeri yoktu. Richard ünlü biri değildi ya da madalya Olimpiyatlardan falan değildi. Madalya elmas kaplı değildi ve ... Yani, ew. Onu almak için ellerini lanet bir cesede sokmak zorunda kaldılar. Bu çok iğrenç.'

Jamie bu fikri düşünüyor gibiydi. 'Eğer acil yardım görevlisi ya da morgdan biri aldıysa hayır. Acil tıp teknisyenleri rutin olarak kanlı oluyorlar ve morg çalışanları da

Cesetlerden iğrenirler yoksa uzun süre dayanamazlar. Acil servis ve morg personelinin isimlerini de görüşeceğimiz kişiler listesine eklememiz gerekiyor.

Thorne birden kendini bir milyon yaşında hissetti. "İsimlerini hatırlamıyorum.

"Ben de bilmiyorum," dedi Jamie. 'Ama mahkeme tutanaklarında isimleri var çünkü savcılık için ifade verdiler. Bütün o dosyalar bodrumdaki bir kutuda duruyor.

Thorne, "Senin için getirebilirim," diye teklif etti ama Jamie başını salladı.

"Sorun değil. Tam olarak nerede olduğunu biliyorum. Ve onu bodruma götürüp geri getiren küçük bir asansörü vardı.

Thorne tartışmak yerine başını sallamakla yetindi.

"Pekala," dedi Gwyn içini çekerek, "Adli tabip Patricia'nın bedeninde madalya, eğer henüz yapmadıysa. Hyatt'ın dedektiflerine söyleyecek ve onlar da sana bu konuda sorular soracaklar. Onlara ne anlatacaksın?"

Thorne hiç tereddüt etmeden, "Gerçek," dedi.

Phil'in elleri tekrar kenetlendi ve Thorne yüzünü buruşturdu ama bir şey söylemedi çünkü Phil'in pamuk ipliğine bağlı olduğunu hissetmişti.

"Sanırım bu noktada yapılacak en akıllıca şey bu," diye mırıldandı Phil. 'Hiçbir şey teklif etme. Sorulduğunda verebileceğin cevabı ver. Ayrıca, birçoğumuz Richard'ı madalyayı anahtarlık haline getirdikten sonra madalyayla gördük. Bu arada koçunuz madalyaya delik açtığı için onun tam bir ahmak olduğunu düşünüyordu. Hala etrafta olan eski öğretmenlerden herhangi biri madalyanın Richard'a ait olduğunu teşhis edebilir. Thorne'un omuzlarını son bir kez sıvazlayan Phil masadaki bardakları lavaboya götürmek üzere uzaklaşırken, Thorne yaşlı adamın yüzünün grileştiğini fark etti. "Phil? İyi misin?"

Phil gülümsedi. "Elbette. Sadece yorgunum. Duvardaki saati işaret etti. 'Yarın sabah dokuz buçukta Prew'le görüşeceğiz, o yüzden biraz uyumalıyız. İş çıkış saati tam bir f e l a k e t . Sana çarşaf ve battaniye getireyim,

Gwyn.' Yavaşça hareket etti ve Thorne, kimsesi yokken onu yanına alan bu iki adamın yaşlarının ilerlediğini fark ederek üzüldü.

En azından Phil'de. Jamie hâlâ ortağından on yaş daha genç görünüyordu. Her zaman öyleydi. O gün hapishanede neredeyse kırk yaşındaydı, ama Thorne onun otuz yaşlarında görüldüğünü düşündüğünü hatırlıyordu. O zaman bu ona çok yaşlı gelmişti.

Koluna bir dokunuşla Phil'i durdurdu. "Kanepeyi ben alacağım," dedi. "Gwyn benim odamda uyuyabilir.

Gwyn kaşlarını çatı. 'Hayır, ben kanepeyi alıyorum.

Asla sığmazsın.' 'Fark etmez. Uyumayı planlamıyorum.

Şimdi üç çift göz ona kaşlarını çatmıştı. Jamie başını sallayarak, "Thorne," dedi. "Lütfen. Bunu kendine yapma.

"Yapmak zorundayım," diye mırıldandı. 'Herhangi birinizin peşinden gelebilirler. Hepinizin. Benim yüzümden. Bu çok bunaltıcıydı.

"Ve sen de bizim koruyucumuz musun? Gwyn sordu, sesinde Thorne'un beklemediği bir kızgınlık vardı ve ona bakmak için arkasını döndü.

"Evet," diye karşılık verdi. "Bununla ilgili bir sorunun mu var?

Çenesi yukarı kalktı. 'Evet, biliyorum. Senden asla vasim olmanı istemedim. Benim vasim olmanı istemiyorum. Burada iyi bir güvenlik sistemi ve kaldırımında oturan bir polis var. Benim istediğim senin iyice dinlenmiş olman, böylece yarın bu güvenli yerden ayrıldığımızda, gün ışığında birinin sana zarar vermeye çalışması ihtimaline karşı tetikte olabilirsin. İyi dinlenmiş olmanı istiyorum ki insanların sana ne söylediğini ve ne söylemediğini dinleyebilesin. Çünkü onların senin Perry-Mason olduğunu itiraf edeceklerini düşünüyorsan, başka bir şey düşünüyorsun demektir.

Kendini ona hırlarken buldu. 'Geri çekil, Gwyn. Benim lanet alanımdaki herkesin tehlikede olduğunu söyleyen sendin. Benimle daha güvende olacağını söyleyen sendin. Hepinizin benimle daha güvende olacağını söyleyen sendin.

Sandalyesinde doğruldu. "Hayır, yapmadım.

Göz ucuyla Jamie'nin yüzünün kızardığını gördü, sanki

kendi sözlerinin hatalı olduğunu fark etti. Ama Thorne'un dikkati bir kez daha, ayağa kalkıp masaya doğru eğilerek lavanta ve vanilya kokusunu içine çekene kadar Gwyn'in üzerindeydi.

"Söylediğim şey, seni önemseyen insanlarla birlikte güvende olmanı istediğimdi. Jamie ve Phil'i işaret etti. 'Seni önemseyen bu insanların kaldırımdaki polisten faydalanmasını istedim. Evet, çevrenizdeki herkesin tehlikede olduğunu söyledim ama kendinizden başka kimseyi korumaktan sorumlu olduğunuzu asla söylemedim.

"O bendim," dedi Jamie sessizce. 'Ve bunu söylemekle hata ettim. Özür dilerim, evlat.

Thorne'un göğsünde çaresiz bir öfke kabardı ve kendi kendine sinirli bir hırıltı çıkardığını duydu. 'Özür dileme. Haklıydın,' diye tersledi Jamie'yi, sonra da Gwyn'i işaret etti. 'Ve sen de yanıyorsun. Bunlar benim yüzümden oluyor. Benim hatam olmaması önemli değil. Önemli olan sizi güvende tutmak. Hepinizi. Bu yüzden o lanet kanepede oturup nöbet tutacağım.'

Çenesi gerildi ama sesini sakın tuttu. "Senin yatağında uyumayacağım, Thorne.

Kendisi sakın değilken onun sakın kalmayı başarması onu daha da öfkeliyordu. Bunun saçma olduğunu biliyordu ama kendini durduramıyordu.

"Peki. Yavaşça ayağa kalktı ve onun gözlerinin kısılmasını izledi, çünkü çıplak ayaklarıyla ondan tam bir buçuk ayak kısaydı. Masaya doğru eğildi, kasıtlı olarak ona doğru yaklaştı ve gözlerinin kızgınlıkla parlamasını izledi. "O zaman bütün gece uyanık kal, ama bunu yaparken yolumdan çekil. Kadının çektiği olay yeri fotoğrafının kopyasını aldı ve aralarındaki masanın üzerine koydu. 'İşte yapabilecekleri şey bu. Bunun sizin başınıza gelmesini istediğimi mi sanıyorsunuz? Herhangi birinize?

Bakışlarını onunkilere kilitlemek için başını arkaya çevirdi. "Tabii ki bilmiyorsun," dedi, hâlâ çıldırtıcı bir sakinlikle. 'Kimse öyle bir şey demedi. Ama kaldırımda oturan bir polis var.

ve onun görevi kötü adamları bizden uzak tutmak.'

Sakin görünüyor olabilirdi ama gözleri seğirmeye başlamıştı. Onu bunun bir işaret olduğunu bilecek kadar uzun zamandır tanıyordu. Sinirlenmesine çok az kalmıştı ve birdenbire ona ihtiyacı oldu. Tüm bu durumdan korkan tek kişinin kendisi olmadığını bilmeye ihtiyacı vardı. "Sanki polislerin insanları güvende tutacağına güvenilebilirmiş gibi?" Sesindeki alaycı tondan nefret ediyordu ama tehdidin gerçek olduğunu anlamasını sağlamak zorundaydı. Dört duvar ve dışarıdaki bir polis onun güvenliğini sağlamak için yeterli değildi. "Dört yıl önce sen ve Lucy için bu nasıl işe yaradı? Çünkü Lucy'yi polisler koruyordu ve Evan yine de ikisini de yakalamayı başarmıştı.

Gwyn irkildi, rengi soldu ve Thorne anında haddini aştığını anladı.

"Thorne," diye mırıldandı Phil şaşkın bir sitemle. "Dur. Şimdi.'

"Ben-

Elini kaldırarak onun özrünü yarıda kesti. "Yapma," diye fısıldadı ama sesi tek kelimeye çatallaştı. Masadan bir adım uzaklaştı. Ondan uzaklaştı. Tekrar konuştuğunda normal bir ses tonundaydı ama titrekti. "Sen bilirsin. Bütün gece uyanık kal. Sonra yarın, düzgün reflekslere ihtiyacın olduğunda ve hiç refleksin olmadığında, çünkü dün gece uyuşturulduğun için bitkin düştün ve hala lanet olası hastanede olman gerekiyordu, reflekslerin "Üzgünüm dostum, çok yorulduk" diyecek ve yaralanacaksın. Sonra ne olacak? Kim seni bağlayıp 911'i arayacak ve ölmemeni umacak?" Parmağını aralarındaki havaya sapladı ve gözleri yaşlarla doldu.

Gözyaşları onu hiçbir sözünün sarsamadığı kadar sarsmıştı. "Gwyn, üzgünüm-" diye başladı, ama bir kez daha elini aralarına sokarak onu susturdu.

"Ben," diye tükürdü. 'Kanamanı izlemek zorunda kalacak olan benim. Ya da ölü mü diri mi olduğunu anlayamayacağım kadar hareketsiz yatan. Bu sabah onları aramak zorunda kaldım. Körü körüne

Jamie ve Phil, gözlerini dört açmış onları izliyorlardı. "Onlara tepki vermediğini söylemek zorunda kaldım. Tepki vermediğin için çıldırdılar, Thorne. Ve seni evlatları gibi sevdikleri için, ki bu da seni şanslı kılıyor, çünkü hepimiz böyle değiliz. O yüzden devam et.' Gözlerini kırptırdı ve gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü. "Devam et ve bütün gece endişelenerek uyanık kal çünkü sana ihtiyacımız olan tek şeyin bu olduğunu düşünüyorsun.

"Gwyn ... Başka ne söyleyeceğinden emin değildi ama bunun bir önemi yoktu çünkü kadın çoktan mutfaktan çıkmıştı.

"Pamela Anderson'ın minik bir Baywatch mayosuyla posterlerinin olduğu odanın Thorne'un eski odası olduğunu varsayıyorum?" diye arkasından seslendi.

Phil öksürdü. "Evet," diye geri seslendi. "İşte o.

Thorne göğsünü ovuşturdu, çünkü fiziksel olarak acıyordu. Ağlamıştı. Benim için. Ve gerçekten yapmak isteyeceği en son şey olduğu halde onu incitmişti. Ama şimdi bunların hiçbirini kelimelere dökemiyordu. Gözlerini devirmeye zorladı. 'Gerçekten mi çocuklar? O posterleri yıllar önce indirdim.'

Jamie'nin gözleri hâlâ kocaman açılmıştı. 'Onları bugün astık çünkü buraya iyileşmek için geleceğini düşündük. Bunun seni güldüreceğini düşündük.

Bir iç çekti. "Tabii," diye mırıldandı. "Bu tam bir kahkaha tufanı.

Phil dudaklarını büzdü. "Gwyn haklı, biliyorsun. Bu sabah senin için çok korkmuştu. Durumunun kötü olduğunu biliyordum, çünkü dağılıyordu. Onu tanıdığım onca yıl boyunca, konuştuğumuz onca zaman boyunca, onu hiç bugünkü kadar korkmuş görmemiştim.

Thorne bitkin bir halde sandalyeye geri çöktü. "Biliyorum. Onu yatakta başka bir kadınla bulduğunda ne hissettiğini düşünmüştü ama onu ölümün eşiğinde bulduğunda ne hissettiğini düşünmemişti. O her zaman çok güçlüydü. Yani Gwyn.

Evan'dan hemen sonrası hariç ve o zaman bile travmasını derinlere gömmüştü. Kimse oturduğunu bilmiyordu

Thorne'un yatağında ve güvende olduktan sonra saatlerce kendini salladı. Thorne'dan başka kimse bilmiyordu, çünkü kendi zihninde kaybolduğu, hayatının en kötü deneyimini yeniden yaşadığı her acı dolu dakikada ona sarılmıştı. O sallanırken ona sarılmış, kendisine geri dönmesini istemişti.

Başkalarının önünde dağılmasına asla izin vermezdi. Ama bugün vardı.

Jamie, 'Ona karşı tam bir pisliktin,' dedi.

Thorne bir iniltiyle başını ellerinin arasına aldı. "Biliyorum. Sakinleştğinde özür dileyeceğim. Ben sadece ... Kendimi kaybettim. Bugün boktan bir gündü.

Phil her zamanki gibi pragmatikti. 'Özür dilemek için sabaha kadar beklemen gerekebilir, çünkü gerçekten çok üzgün. Şimdi de yatağı aldı, yani kanepeye sıkışıp kaldın. Şişme bir yatağımız var. Oldukça rahat olduğu söylendi. Gidip getireyim.'

Böylece Jamie ve Thorne yalnız kaldılar. Jamie uzandı ve Thorne'un kolunu hafifçe ovdu. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?

Thorne geri çekildi. "Hayır. Tanrım, hayır.

Jamie'nin kıkırdaması alçak sesle ve tanıdıktı. 'Ne olursa olsun, seni önemsiyor. Bu çok açık.

"Tam olarak arkadaş bölgesinde," dedi kendi gözyaşlarıyla savaşıyor. Zaten bir kez kaybetmişti. Bütün bunların üstüne bir de ağlamayacaktı.

Belki. Belki de değil. Dört yıldır bir sisin içinde yürüyor, Thorne. Biraz daha uyanmasına izin ver. Kendi kararlarının kontrolünün kendisinde olduğunu hissetmesine izin ver. Bırak kendi kararlarını kontrol edebilsin.'

"Ya risk almaya değmeyeceğime karar verirse?

Jamie iç çekti. 'Ben onun akıl sağlığını sorgulardım ama senin lehine biraz önyargılıyım. Ama cidden, eğer böyle bir karar verdiyse, o zaman buna saygı duy ve ilerlemenin bir yolunu bul. Söylemesi yapmaktan daha kolay, biliyorum. Ama tamamen yalnız olmayacaksın. Hala bir ailen var, Thorne. Ve biz seni terk etmeyeceğiz. Asla.'

Thorne'un gözleri acıdı. "Teşekkür ederim.

Jamie sandalyesini masadan uzaklaştırdı. Anlar

Daha sonra Thorne, hayatının yarısından fazlasında yanında olan güçlü kollara sarıldı. Sherri'nin ölümünü öğrendikten sonra ağlayamayacak kadar şok geçirerek yere yığıldığında onu tutan da aynı güçlü kollardı. O kadar sert sarsılmıştı ki kemiklerinin birbirinden ayrılacağını düşünmüştü ve onu bir arada tutan Jamie olmuştu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "İhtiyacım olan her şey olduğun için. Başını kaldırdı ve alnını Jamie'ninkine yasladı; bu hareketi babasından öğrenmiş ve bunca yıldır Jamie'yle paylaşmıştı.

Jamie'nin avuçları Thorne'un yanaklarını hafifçe tuttu, sonra geri çekildi. 'Biraz uyumam gerek. Gwyn'in de akıllıca belirttiği gibi, yarın tetikte ve tetikte olmamız gerekiyor. Ve bundan sonraki her gün, bu kötü bir anı olarak kalana kadar.

"Bu da geçer," diye mırıldandı Thorne ve Phil'in yaptığı gibi yorgun bir şekilde ayağa kalktı, bu da eski öğretmeni için yeniden endişelenmesine neden oldu. "Jamie, Phil iyi mi?

Jamie sertleşti. "Neden?

Thorne gözlerini devirdi ama etraflarına yeni bir korku yerleşmiş gibiydi. "Oh, sanki bu çok inceydi. Kendi sesindeki paniği duyabiliyordu. "Bana ne bildiğini anlat.

Jamie avuçlarını yüzünde ovuşturdu. "Bir kardiyologla görüşüyor. İyileşecek, ama tamamen düzelmeden önce bir prosedüre ihtiyacı olabilir. Muhtemelen sadece bir balon anjiyoplasti. O kadar da kötü değil.

Thorne nefesini içine çekmekte zorlandı. Korku, öncekinden daha da şiddetli bir şekilde boğazını ele geçirmişti ve kelimeleri zorla çıkarmak zorunda kaldı. 'Hangimizi ikna etmeye çalışıyorsun? Bu ne kadar zamandır devam ediyor?

Uzun sürmez. Birkaç hafta. Size söylemek istedi ama doğru zamanı bulamadı. Bugün kesinlikle doğru zaman değildi. Ama bırak sana kendisi söylesin Thomas. Ve söylediğinde, iyi olacağını bil. Jamie'nin dudakları titredi ve onları kararlılıkla sıktı. "O sert bir piç. Göründüğünden çok daha sert. Kaşlarını kaldırdı. "O yüzden bu gece biraz dinlen. Senin için endişelenmesine izin verme.

daha da fazla, tamam mı?'

Thorne aceleyle nefesini verdi, Phil'i kaybetme düşüncesi aniden başını döndürmüştü. Böyle bir şey olamazdı. Ama Jamie saklamaya çalışsa da dehşete düşmüş görünüyordu, bu yüzden derinlere indi ve biraz küstahlık buldu. "Beni çok mu kandırıyorsun?"

Jamie yüzüne bir gülümseme yapıştırdı. 'Sadece işe yaradığı için. İyi geceler, Thomas.'

"İyi geceler. Thorne, Jamie'nin odadan çıkmasını bekledikten sonra mutfak sandalyesine geri çöktü ve başını bir kez daha ellerinin arasına aldı.

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 12.30.

Gwyn Thorne'un yatak odasının kapısını dikkatle kapattı ve başını duvara vurmak isteyerek yere yığıldı. Tanrım, tam bir kaltağım. Ev sahiplerinin önünde öfke nöbeti geçiriyorum. Neden lanet çenemi hiç kapalı tutamıyorum?

Ama ağzını kapalı tutmuştu. Son dört yıldır her şeyi içinde tutuyordu.

Ve Thorne sessizce bekliyordu. Bunca zamandır.

Bu bilgi onu aynı ölçüde hem heyecanlandırmış hem de dehşete düşürmüştü.

Kapısının sessizce çalınması onu yerinden sıçrattı. Kapıyı açtığında karşısında yorgun görünümlü bir Phil buldu. 'Rahatsız ettiğim için çok özür dilerim, Gwyn. Havalı yatağı aramam gerekiyor.'

Yanakları kızararak adamın girmesine izin vermek için kenara çekildi. 'Gerçekten buna ihtiyacın yok. Ben kanepede uyurum. Odanın neredeyse tüm metrekaresini kaplayan California king yatağa baktı. 'Bu onun yatağı. Ayrıca, bütün Baywatch'ları alamam. Posterleri işaret etti. "Çok fazla göğüs dekoltesi var.

Phil yüzünü buruşturdu. 'İstersen onları indirebilirsin. Onları şaka olsun diye asmıştık. Sonunda bu tür bir espri için doğru gece olmadığını anladık. Ama Thorne'un kanepesi konusundaki fikrini değiştirmesi için iyi şanslar, Jamie ve ben senin

mükemmel bir girişimde bulundu.'

Gwyn içini çekti. "Normalde bu kadar kaba değilimdir.

"Hiç alınmadık. Tam tersi aslında. Ona değer veriyorsunuz. Ve bugün onu ölümün kıyısında gördünüz. Biraz üzölmeye hakkınız olduğunu söyleyebilirim.

Bu hatırlatma karşısında bacakları lastik gibi oldu ve yatağın kenarına oturdu. "Onu hiç bu kadar hareketsiz görmemiştım," diye fısıldadı. 'Thorne her zaman hayat doludur. Ama bugün öyle değildi. Beni korkuttu.

'Hızlı hareket ettiniz ve muhtemelen onu kurtardınız. Size minnettarız.

'I . . . O benim için de önemli.'

Phil onun omzunu okşadı ve yatağa uzanıp yanına oturdu. "Sana karşı bir şeyler hissettiğini bilmiyor muydun?

"Hayır," diye fısıldadı, sonra kaşlarını çatı. "Sana söyledi mi?

Hayır. Thorne duygularını hiçbir zaman bu kadar açık ifade etmemiştir. Ama senin hakkında konuşmasından ve sana bakışından bunu anlayabiliyorduk. Ve daha önce onu uyandırmaya gittiğinizde bir şeyler olduğunu söyleyebiliriz. İkiniz de üzgün görünüyordunuz. Şaşkın görünüyordunuz. O paramparça görünüyordu.'

Gwyn gözlerini kapadı, göğsüne saplanan keskin bir mızraktan pişmanlık duyuyordu. "Onu incitmek istememiştım. Ama bilmiyordum. Lucy bu sabah erkenden bu olasılığı gündeme getirene kadar bilmiyordum. Ya da en azından bildiğimi bilmiyordum. Thorne'un koruyucu babasının nazik gözlerine baktı ve ona güvenmeye karar verdi çünkü Thorne güveniyordu. "Kafam karıştı. Onu incitmek istemiyorum, asla. Sadece ne yapacağımı bilmiyorum.

'Kafanızın karışmasına izin var. Bir şeyleri anlamak için zaman ayırabilirsiniz. Anladıktan sonra da hayır demeye hakkın var. Gerçi,' diye devam etti, kızın ağzı açık kaldığında, 'Neden hayır diyesin ki? O iyi bir av.

"Evet, öyle. Bütün kadınlar onu istiyor.' "Yine de yıllardır kimsesi yok.

"Dört yıl," diye mırıldandı. Bunca zaman beklemiş olduğunu bir kez daha anladı. 'Neden benimle uğraştığını

bile bilmiyorum. Ben ... berbat biriyim. Ve her zaman çok
değil

Güzel.'

Phil, 'Yine de senden hoşlanıyor gibi görünüyor,' dedi. 'Bu gece ya da yarın karar vermek zorunda değilsin. Sadece onu çok fazla bekletme. Yine de söylemeliyim ki, ifşaatının zamanlaması çok talihsiz. Zaten gergin olan bir günde bunu ağzından kaçırmaması bildiğimiz dikkatli Thorne'a hiç benzemiyor. Neden şimdi?'

Dudaklarını büzdü, vereceği cevabı düşündü, sonra omuz silkti. 'Onu bu sabah tam zamanında buldum çünkü tüm randevularımı kovaladığını yeni fark etmiştim. Ona bağırmaya gitmiştim.

Phil kıkırdadı. 'Pekala. Bu bizim tanıdığımız Thorne'a benziyor. Yaptığı boktan bir şeydi ama bunu yaptığını hayal edebiliyorum.

"Bu akşam bana nedenini söylemesini istedim. Lucy böyle bir şey olabileceği, bana karşı bir şeyler hissettiği konusunda beni uyarmıştı, bu yüzden gafil avlanmadım.

"Ama? Phil sordu.

Başını salladı, daha fazlasını söylemekten rahatsızdı. Yedi lanet yıl boyunca böyle hissetmiş olmasından rahatsızdı. Hayatının beşte biri boşa gitmişti.

"Şu anda odaklanmaya ihtiyacı var," demekten başka bir şey gelmedi aklına. "Hepimizin ihtiyacı var.

"Katılıyorum," dedi Phil. 'Ve bu notla birlikte, iyi geceler dileyeceğim. Thorne'u uyutmayı senin becerikli ellerine bırakıyorum. Dolabında çarşaf ve battaniye bulacaksın.

Adam odadan çıktı ama Gwyn kıpırdamadı. Thorne'un büyük yatağının kenarına oturarak, duvardaki Pamela Anderson ve 1990'ların diğer iri göğüslü aktrislerinin posterlerine baktı. Bu Thorne'un hiç beklemediği bir yanıydı ve onu

Sinirli, diye karar verdi. Çünkü Thorne'un istediği buysa, şansı yok demektir. Bu ben değilim ve asla da olmayacağım.

Vücudundan memnun değilmiş gibi değildi, çünkü değildi. Otuz sekiz yaşındaydı ama otuzunda bile görünmüyordu. At

En azından ona söylenen buydu. Ve buna inanmak isteyecek kadar kibirliydi.

Thorne, elbette, bir tanrı gibi inşa edilmişti. Bu tartışılmazdı. Ve onunla birlikte olmanın nasıl bir şey olacağını hiç merak etmediğini söylerse, pis bir yalancı olurdu. Tanrı aşkına, bir spor hayranı olduğu için onun mahalle ligi futbol maçlarına gitmemiştir. Bunun nedeni Thorne'un bir çift şort içinde geçirilmeyecek kadar mükemmel olmasıydı. Ama bunu asla boş bir meraktan - ve belki biraz da şehvetten - öteye götürmemiştir çünkü onlar arkadaşı.

Çünkü hiçbir zaman böyle bir şans olacağını düşünmemiştir. Her zaman afişlerdeki güzellere benzeyen kadınlarla çıkmıştır. Uçuş görevlileri, seyahat eden satış elemanları, turnelerinde Sheidalin çalan şarkıcılar. Kalıcı olan kimse yoktu. Onu hiç gerçek bir ilişki içinde görmemiştir.

Çünkü beni bekliyordu.

Saçmalık, dedi zihnindeki küçük ses yüksek sesle. Ciddi olamaz.

Ama öyle görünüyordu. Ve ona güvenmişti. Lucy hariç herkesten daha çok. Bir yolunu bulacağım ama bu gece değil. Dolabında bir battaniye ve çarşaf buldu, sonra onu uyumaya ikna edebileceğini umarak aramaya çıktı.

Mutfağa yaklaşırken Thorne ve Jamie'nin derin bir sohbet içinde olduklarını duydu. Phil'in kalbi hakkında. Oh lanet olsun. Şimdi olmaz. Lanet olsun.

Thorne'un yüzündeki korku ve acı karşısında kendi kalbi de tekledi. Jamie sandalyesini yuvarlayarak mutfaktan çıktığında onu görmedi çünkü koridorda ters yönde ilerliyordu. Ama onun koridorun birkaç metre aşağısında durup gözlerini sildiğini ve yatağına gitmeden önce omuzlarını düzelttiğini gördü.

Zavallı Phil. Zavallı Jamie ve Thorne. Sessizce battaniyeyi kanepenin üzerine bıraktı ve Thorne'un başını ellerinin arasına almış oturduğu mutfağa gitti.

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 12.50.

Thorne'un göğsü acıyor, zorla alıp verdiği titrek nefesler yüzünden yanıyordu. Lavanta kokusunu aldığı anda hareket etmedi. Başını kaldırıp bakmadı. Bir sandalye yerde sürükleniyordu ve kadın oradaydı, vanilyalı şampuanının kokusunu alabileceği kadar yakın oturuyordu. Aldığı bir sonraki nefes daha kolaydı, bir sonraki daha da kolaydı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

"Bana bağırdığın için mi?" diye sordu.

'Hayır. Dinlenmeye ihtiyacın olduğunu ya da bir gardiyandan çok daha fazlası olduğunu söylediğim için üzgün değilim. Bunu söyleme şeklim için bile üzgün değilim.

"O zaman ne için?

"Yatağını alıyorum.

Yarım bir kahkaha attı. "Gerçekten mi?

"Şey, hayır, pek sayılmaz. Orada tamamen uyuyabilirdim ama Pamela posterlerine dayanamadım. O kadar göğüs, Thorne . . . Bu çok yanlış.'

Sessizce güldü, sonra eli dizine dokunduğunda kaskatı kesildi. Çabucak geri çekti. "Phil için de üzgünüm.

İç çekti. "Jamie'nin ne dediğini duydun mu?

"Evet. Sana kendi yatağında uyumanı söylemek için geri geliyordum ve duydum.

Tekrar iç çekti, başı hâlâ ellerinin arasındaydı. 'Phil'in bildiğimi anlamaması için yüzümü nasıl düzelteceğimi bulmalıyım. Bana her an bir hava yatağı getirebilir.

"Bu gece değil. Yatağı aramaya geldi ve ben de ona kanepeyi alacağımı söyledim.

Thorne gözlerini kaldırdı ve onunkilerle buluştu. Merhamet, şefkat ve sevgiyle doluydular ve bu manzara gözlerinin dolmasına neden oldu. "Okuldan eve döndüğüm ve duvarlarda o posterleri bulduğum günü hatırlıyorum.

"Onları oraya sen koymadın mı?

Alay etti. "Tabii ki hayır. On yedi yaşında ve heteroseksüel olduğum için onlardan hoşlanacağımı düşündüler. Öyle kadınlar benim tipim değil.' Sen öylesin, diye eklemek istedi. Ama eklemedi. Onu öldürse bile kendi kararlarını kontrol edebilmesi için ona alan tanıyacaktı. "Sonunda onları indirdim. Bugün şaka olsun diye asmışlar.

'Neden onlara Pamela'dan hoşlanmadığını söylemedin? Bence o adamlar senin için yeri göğü inletirlerdi.

"Yaparlardı. Yaptılar.' Anılar acı-tatlıydı. "Evim yoktu. Kimsenin umurunda değildim. Sherri gitmişti ve ben hayatımın bittiğini düşünmüştüm. On yedi yaşındayken. Ama Jamie ve Phil, zorunda olmadıkları halde beni önemsediler.

Yutkunması duyulabilirdi. "Onları bunun için seviyorum. İhtiyacın olan şey oldukları için.

Her zaman öyleydiler. Duruşma sırasında, Jamie tarafından ödenen bir öğretmenle çalışmalarına devam ettim çünkü Phil benden vazgeçmememi istedi. Hapse gireceğimi düşünmememi istedi. O Jamie'ye inanıyordu, ben de inandım.

"Birlikte olduklarını ne zaman fark ettiniz?

"İlk gün. Dudakları yukarı kalktı. "Bana söylediler. Eğer istemiyorsam kalmam için baskı hissetmemi istemediklerini söylediler. Ama Phil zaten benim için sorun olmadığını biliyordu. Aynı zamanda münazara takımının koçuydu ve Sherri ile ben de üyeydik. Evlilik eşitliği konusunu tartışmıştık ve Phil, Sherri ve benim nerede durduğumuzu biliyordu. Ayrımcılığın bir başkasına yapılmasını kabullenemeyecek kadar çok kez yanlış tarafını görmüştük. Ama bana söyledikleri için kendimi daha güvende hissettim. Çünkü bu bana evlerinde, özel hayatlarında güvendikleri anlamına geliyordu. Onları öldürecekimden, onlardan çalacağımdan ya da onlara ihanet edeceğimden korkmuyorlardı.

"Seni seven biri olduğu için çok mutluyum," diye fısıldadı şiddetle.

Yüzüne bakmak için döndü. "Yapmadın mı? Çünkü arkadaş oldukları onca yıl boyunca bunların hiçbirini konuşmamışlardı. Gwyn'in hukuk bürosuna katılmadan

önceki hayatı hakkında çok az şey biliyordu. Onun da sırları vardı.

Ve buna saygı duyuyordu. Şimdi bilmek istiyordu. Her şeyi.

"Pek sayılmaz. Teyzem vardı ama evden kaçmadan çok önce ailemle aram açılmıştı.

"Ve sirke katıldı," diye ekledi. Bu kadarını biliyordu çünkü özgeçmişinde yazıyordu. O zamanlar onu büyüleyici bulmuştu. Hâlâ da öyle.

"Evet.

Yeterli değildi, neredeyse hiç değildi ama Jamie'nin ona zaman ve alan tanımasını söylediğini duyabiliyordu. Bu yüzden zorlamadı. Sadece kokusunu içine çekti ve her zaman yaptığı gibi onu sakinleştirmesine izin verdi.

'Şanslıydım, biliyorum,' dedi. 'Duruşmadan sonra da benim için güzel şeyler yapmaya devam ettiler. Bunu kabullenmem ve teşekkür etmem uzun zaman aldı.

"Bugünkü gibi mi?" diye sordu ve sorusunda hüzünlü bir not vardı. "Herkesin sana yardım etmek için bir araya geldiği zamanki gibi mi?

"Evet. Aynen öyle.

Düşünceli bir şekilde bir kez başını salladı. "İnsanların görünürde hiçbir sebep yokken size yardım etmek, sizin için bir şeyler yapmak isteyebileceklerini kabul etmeyi öğrenmek zor.

"Belki de bizi sevmeleri yeterli bir sebeptir.

Bir an sessiz kaldı. "Sanırım kabul etmesi en zor şey bu," dedi ve adam kiminle konuştuğundan emin olamadı, kendisiyle mi yoksa onunla mı? Ayağa kalktı, hareketi akıcı ve zarifti. 'Yatağına git, Thorne. Ve lütfen orada, Pamela posterlerinin altında uyu. Ben kanepede iyi olacağım. Söz veriyorum. Tweety yanımda uyuyacak.'

Sertçe yutkundu, ellerini yumruk yaptı çünkü ona dokunmayı o kadar çok istiyordu ki. "Pekâlâ. Sekizde ayrılmamız gerekecek.'

"Hazır olacağım.

Annapolis, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, saat 3.15.

Soğuk ayakların bacaklarının arkasına bastırmasıyla bir sarsıntıyla uyandı. 'Ne . . .' Ama sonra hindistan cevizi ve Kathryn'in kokusunu aldı. İşinin kokusunu vücudundan arındırmak için ona aldığı özel vücut yıkayıcısıyla duş almıştı. "Mmm," diye mırıldandı elleri göğsünde gezinirken. Yirmili yaşlarındaki bir kadınla ilgili tek bir şey vardı, doymak bilmez bir iştahı vardı ve bu hoşuna gidiyordu.

"Her şey plana uygun gitti mi?" diye sordu ona.

"Öyle oldu," diye mırıldandı Kathryn onun kulağına, sonra da kulak memesini ısırdı. 'Tıpkı saat gibi. Günün nasıl geçti?

'Thorne'u yakalamak için gönderdiğim aptallardan kurtulmak zorundaydım. Neredeyse onu öldürüyorlardı.

"Ve ben kaçırdım? Filme aldınız mı?"

Kıkırdadı. Kathryn de Madeline kadar kana susamıştı. "Hayır.

Onun omzuna hafifçe vurdu. 'Sana sürekli ne söylüyorum? Bu seanslar altın değerinde eğitimler. Bunların videolarını yeni acemilerinize gösterin ve asla çuvallamayacaklarını garanti ederim.

'Bir dahaki sefere filme alabilirsin,' diye söz verdi. "Güzel. Şimdi eğlenceli şeylere geçebilir miyiz?

"Kesinlikle. Ona bakmak için yan dönmüştü. Kız çok güzeldi. "Bu "kesinlikle" anlamına geliyor," dedi alaycı bir şekilde.

Kıkırdadı. "Bunu kendi başıma çözdüm.

Kathryn, Margo'nun sayılar ya da diller konusundaki kapasitesine sahip değildi. Margo annesinin diller konusundaki yetkinliğini miras almıştı ve altı dili akıcı bir şekilde konuşabiliyordu, Kathryn ise çoğu zaman İngilizce'de bile zorlanıyordu, İspanyolcası ise içler acısıydı. Ama Kathryn öldürücü bir vücuda sahip stratejik bir düşünürdü ve öngörülebilir gelecekte onu yatağında görmekten mutluydu.

Zaten Margo'yu asla istemezdi. Emekleyecek yaşa geldiği andan itibaren Colin'in olmuştu. Bu düşünce ona iç çektirdi.

"Ah, üzülme," diye mırıldandı Kathryn.

"Bu ... Onu özlüyorum.'

"Biliyorum. Kathryn onu sırtına doğru itti ve üzerine çıktı.

"Ama tüm bunları bir süreliğine aklından çıkarabilirim.

Bu **m e m n u n i y e t l e** karşılanacaktır. "O halde lütfen devam edin.

OceanofPDF.com

Sekiz

Chevy Chase, Maryland, 13
Haziran Pazartesi, sabah 9.25.

Jamie, Chevy Chase'e giden sokaklarda ilerlerken Thorne, her şeyin son derece aynı olduğunu düşündü. Evler her zaman büyük ve bakımlı olmuştu. Arabalar her zaman lüks modeller olmuştu. Bahçelerdeki tabelalar her zaman izinsiz girenleri uzak durmaları konusunda uyarmıştı.

Büyük evler yerlerini daha orta sınıf mahallelerdeki küçük evlere bıraktı, ta ki güllerle dolu bir bahçeye sahip, neşeli bir sarıya boyanmış bir bungalovun önünde durana kadar. Jamie minibüsünü park etti. Onun aracını getirmişlerdi çünkü sandalyesiyle girip çıkması daha kolay oluyordu.

En iyi manevra kabiliyetine sahip otomobillerden biri değildi ama Jamie'nin çılgın sürüş becerileri vardı, bu da iyi bir şeydi çünkü en az beş haber minibüsü ve dört araba kaybetmek zorunda kalmışlardı. O arabalardan bazılarında muhtemelen muhabirler vardı. En azından bir tanesi onları gözetlemekle görevli polisti. Thorne polisin sürekli varlığı olmadan kendini daha güvende hissediyordu, özellikle de Prew'in onlara gerçek bilgi vereceğini umdukları için. Eğer polislerin öğreneceğini düşünseydi onlarla buluşmak istemeyebilirdi. Ne de olsa adamın tutunması gereken bir emekli maaşı vardı.

"Dedektif Prew bizi bekliyor," dedi Jamie arabanın sessizliğinde, çünkü o sabah yola çıktıklarından beri kimse tek kelime etmemişti.

Thorne kahve kokusuyla odasından çıktığında Jamie ve Phil'i çoktan giyinmiş olan Gwyn'le birlikte mutfak masasında buldu. Hepsi dirseklerine kadar evrak işlerine gömülmüşlerdi. Jamie, Gwyn'den gelen dosyanın bulunduğu kutuyu getirmişti.

Richard'ın otopsisini yapan sağlık görevlilerinden birinin ve adli tabibin yerini tespit etmişlerdi.

Thorne onlara sadece gözlerini kırpıştırarak bakabildi. Sadece bir saat önce uykuya dalmıştı. Bütün gece uyumaya çalışmıştı, gerçekten çalışmıştı ama yatağında uzanıp tavana bakmaktan ve yatağında ölen kadınla kanepede uyuyan canlı kadın arasında gidip gelmekten başka bir şey yapmamıştı. İçindeki her şey Gwyn'e gitmek, onun kokusunda, teninin yumuşak hissinde kendini kaybetmek istemişti. Ama yapmamıştı.

Davasını açmıştı. Top onun sahasındaydı.

Ama bu sabah onun da en az kendisi kadar dağılmış olduğu belliydi. Onun da hiç uyumadığını anlamak için sadece ona bakması yetmişti. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı, makyajıyla iyice gizlenmişti ama yine de onu tanıyan herkes tarafından görülebiliyordu. Ve Thorne on iki uzun yıl boyunca onun yüzünü izlemişti. Her kıvrımı ve çizgiyi yakından tanıyordu.

Muhafazakar giyinmişti ve bu onu rahatsız ediyordu. Gwyn muhafazakar giyinmezdi. Gwyn dışarıdaydı, gösterişliydi. Kendisiydi. Ama bugün iyi bir izlenim bırakmaya çalışacağını biliyordu, bu yüzden hiçbir şey söylemedi. Gerçi Gwyn'in iyi bir izlenim bırakmak için başka biri olması gerektiğini düşünmesi onu daha da kızdırmıştı. Bunu bir gece önce çantasını sadece cenazelerde ve mahkemelerde giydiği kıyafetlerle doldururken düşünmüş olması.

Olduğu kişiyle ilgili kesinlikle yanlış bir şey yoktu. Bunu ona nasıl söyleyeceğini bulmaya çalışmıştı ama hiçbir kelime bulamamıştı, bu yüzden de boş vermişti.

şimdi dördü birlikte Prew'in evinin önündeydiler ve Thorne gergin olduğunu fark etti. Hiç de umursadığı bir duygu değildi bu. Minibüsten indiklerinde, "Prew'le kim ilgileniyor?" diye sordu.

"yleyim," dedi Phil. 'En azından başlangıçta. Prew hepimizle rahatça konuşabiliyorsa Jamie'nin devralması gerektiğini düşünüyorum.

Thorne adımının ortasında durdu. "Eğer" derken ne demek istiyorsun?

"Üzerine çullanmak üzere olduğumuzu bilmiyor mu?"

'Hayır,' dedi Phil, 'sadece beni bekliyor, ama seninle ilgili olduğunu biliyor, bu yüzden dördümüzle iyi olacağını düşünüyorum. Haydi, Thorne. Geç kalmak istemeyiz.'

Thorne kaşlarını çatarak onu izledi, ta ki Gwyn'in de kaşlarını çatarak ona baktığını görene kadar. "Ne?"

"Terbiyeli ol, Thorne," diye tısladı. "Phil yeterince gergin. 'Ben de öyle,' diye tıslayarak karşılık verdi."

'Ama senin bu işte profesyonel olman gerekiyordu. Kaç kez soru sormak için bir dedektifin ofisine girdin?'

Burası onun ofisi değil. Burası onun evi. Ve ben hiçbir zaman kendim hakkında soru sormadım!'

'O zaman seninle ilgili değilmiş gibi davran. Benim hakkımdaymış gibi davran. Cinayet için tuzağa düşürüldüğümü. Sonra o ateşini bul, çünkü bunun bitmesini istiyorum. Hayatının geri kalanında her iki cinayeti de kafana takmadan yaşayabilmeni istiyorum.'

Ona baktı, sonra haklı olduğunu anladı. Kendini silkeledi, bir cinayet masası dedektifinin onu sinirlendirmesine izin verdiği için sinirlenmişti. Bu sadece ... "Bütün bunlar bana kendimi yeniden on yedi yaşında hissettiriyor," diye itiraf etti.

Gülümsemesi sabırlıydı. "Öyle olduğunu biliyorum. Sadece kim olduğunu hatırla. Kahvaltıda savcılar yiyen ve kemiklerini tüküren Thomas Thorne."

Bir kahkaha attı. 'Bence bu görüntüyü kendine saklamalısın. Ne de olsa cinayetle suçlanıyorum.'

"Doğru," diye izin verdi.

"Teşekkür ederim. Gülmeye ihtiyacı vardı. Onun kendisine destek olmasına ihtiyacı vardı."

Başını salladığında yüzünde ağırbaşlı bir ifade vardı. "Bir şey değil."

Ön kapıda onları Jamie'nin yaşlarında kır saçlı Afro-Amerikan bir adam karşıladı ve yıllar sanki akıp gitti. Thorne bu adamı hatırlıyordu,

Okuması çok zor olan gözlerini hatırladı. Prew'i takım elbise ve kravat dışında bir kıyafetle hiç görmemişti ama bugün polo tişört ve haki pantolon giymişti. Bir dizi golf sopası fuayenin duvarına yaslanmıştı. Görünüşe göre adam emekliliğinin tadını çıkarıyordu. Sadece Phil'i değil de bir grubu görünce biraz şaşırmış gibi göründü ama o yine de aldırmadı.

Onları oturma odasına götürdükten sonra, "Lütfen oturun," dedi.

"Bizi kısa sürede kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz," dedi Phil. "Christopher Prew, bunlar Jamie Maslow, Gwyn Weaver ve Thomas Thorne.

Prew her birine başıyla selam verdi ama Thorne'un yanına geldiğinde ona uzun uzun baktı. 'Yıllar boyunca kariyerinizi izledim. Her ne kadar savunma avukatlarının IRS ajanlarından bir adım aşağıda olduğunu düşünsem de etkilendim.

Thorne kendini gülümserken buldu. "Teşekkür ederim.

Prew sıırttı. "Bir şey değil. İkram edecek bir şeyim olmadığı için özür dilerim. Karım dışarıda ve ... şey, dört kişi olacağınızı fark etmemiştim. Bu sabah aldığım iki Danimarka çöreği için kavga etmeniz gerekirdi.

'Sizi uyarmadığımız için özür dileriz. Thorne'un yolculuğa hazır olup olmayacağından emin değildik,' dedi Gwyn. "Dün hastanedeydi.

Prew bunun üzerine kaşlarını çattı. "Duydum. Başınıza bir bela aldınız, Bay Thorne. Gerçi ben sizi Bay White olarak hatırlıyorum.

"Mahkemeden sonra adımı öz babamın adıyla değiştirdim. Eminim hatırlarsınız, üvey babam zalim bir adamdı. Onun adını taşımak istemedim.

"Seni suçlamıyorum," diye kabul etti Prew. 'White kesinlikle tam bir baş belasıydı. Bir kabadayı ve bir haydut. Peki. Bu sabah sizin için ne yapabilirim?'

Jamie, "Buraya sizinle on dokuz yıl önceki Thorne vakası hakkında konuşmaya geldik," dedi. 'Dünkü cinayet Richard Linden'inkine benzer bir şekilde kurgulanmıştı.

Prew'in kaşları kalktı. "Kahretsin.

Gwyn öne doğru eğilerek dedektifin gözleriyle buluştu. 'Birileri Thorne'a zarar vermek istiyor. Linden davasıyla ilgili bilgileri nasıl elde ettiklerini bilmemiz gerekiyor.

Prew, "Mahkeme tutanaklarını okuyabilirlerdi," dedi, ama kaba bir şekilde değil.

"Mahkeme tutanaklarında yer almayan birkaç ayrıntı vardı," dedi Jamie ona. "Çünkü Montgomery İlçe Polisi, her ne sebeple olursa olsun, bunları sakladı.

"Patricia Segal'in cesedinde yaralarından birine gömülü bir anahtarlık vardı. Thorne adamın tepkisini görmek için yüzüne baktı. "Bir madalyadan yapılmış gibi görünüyordu. Yüzüğe hâlâ bir anahtar takılıydı.

Prew'in kaşları havaya kalktı. "Bu bilgiyi asla yayınlamadık.

"Kesinlikle," dedi Thorne sessizce. 'Yine de birileri biliyordu. Birisi öldürmekle suçlandığım genç adamın kız kardeşini, onun cinayetine benzer bir şekilde öldürmeyi kasten seçti. Nasıl ve neden olduğunu bilmek istiyorum. Bu konuda bazı düşünceleriniz olduğunu ya da en azından o zamanlar davama karışmış olan birkaç kişiyi bulmamıza yardımcı olabileceğinizi umuyoruz.

"Gibi mi? Prew yine kaba olmayan bir şekilde sordu.

"Richard'ı hastaneye götüren ilk yardım ekibi gibi," dedi Jamie. 'Olay yerine ilk gelen polisler. Onu ölü ilan eden acil servis doktorları. Adli tabip ve cesedine dokunan tüm morg personeli. Thorne'un kovulmasına yol açan olaya karışan herkes, çünkü ya kürsüde yalan ifade verdiler ya da ortadan kayboldular ve ifade vermeyi reddettiler. Ancak bu kişilerden herhangi birini tartışmadan önce, polisin neden anahtarlığın varlığını gizlemeyi seçtiğini bilmek istiyorum.

Prew gözlerini kıstı ve kapattı. "Softball sorularıyla başlıyoruz, değil mi? İçini çekti. "Seninle hiç konuşmamalıyım.

"O halde neden buradasın? Gwyn yumuşak bir sesle sordu.

Prew onun gözleriyle karşılaştı. 'Sen tam olarak kimsin? Nasıl bağlantı kurdunuz? Phil'i tanıyorum, Jamie'yi de hatırlıyorum. Sen yenisin.'

"O kadar da yeni değil," dedi Gwyn, emekli dedektife Thorne'un kıkırdamak istemesine neden olan tatlı bir gülümseme göstererek, çünkü bu tamamen saçmalıktı. 'Thorne'la birlikte çalışıyorum. Birkaç yıl boyunca onun avukat yardımcılığını yaptım. Şimdi kulübümüzde ortağız.

"Sheidalin," dedi Prew, her ikisini de şaşırtarak. "Bunu biliyor musun? Thorne sordu.

"Birkaç yıl önce karımı oraya götürdüm. Bu kemancıyı duymuştu. Hatırladığım kadarıyla diğer ortaklarınızdan biriydi. Performans hoşumuza gitti. Her ne kadar farklı olsa da.

"Arayan Lucy'ydi," dedi Gwyn ve Thorne onun dedektifin ne demek istediğini çok iyi anladığını söyleyebilirdi. Prew'den daha iyi bir palavracıydı. "Bildiğinizden eminim, kendisi bir ME ve şu anda BPD'nin en iyilerinden biri olan JD Fitzpatrick ile evli. Peki, uygun muyuz Dedektif Prew?

Dudakları seğirdi. "Evet. Fitzpatrick iyi bir polistir ve geçmişte Lucy Trask ile çalışmıştım. Karım benim isteğim üzerine benimle birlikte kulübe gitti. Gazetede gösterilen sanatçının benim gibi bir kadın olduğuna inanmadım. Ama öyleydi.' Gwyn'e kurnazca bir bakış attı. "Burayı kendiniz mi işletiyorsunuz?

'Birkaç menajerle birlikte, evet. Neden?

"Çünkü Phil dün beni aradıktan sonra meraklandım. Ve biraz da temkinliydim. Bu yüzden kulübünüzü tekrar ziyaret ettim. Ortam ilk gittiğimden kesinlikle farklıydı. Çok daha gergindi ama iyi anlamda değil.

Thorne kaskatı kesildi ve Gwyn'e baktı. Dün geceki kulüp aklına bile gelmemişti. Gwyn sadece kaşlarını kaldırdı ve Prew'e döndü. "Nasıl yani? Görevli menajerin söylediğine göre ne bir kavga ne de bir anlaşmazlık olmuş. Herkes grubu beğenmiş.

Prew gözünü kırpmadı. "Görevli müdürünüz birkaç şeyi atlamış. Büyük bir karışıklık oldu. Fedainiz iki adamı yakasından tutup dışarı çıkardı.

onlar yavru köpeklerdi. Onları çöp gibi dışarı attım. "Ki," dedi Gwyn dostça, "anlaşıldığı kadarıyla öyleydiler. Thorne'a baktı. "Kulüpten kaçmaya çalışan başka pislikler de var.

Thorne omuz silkti, sertliği biraz azalmıştı. 'Bu neredeyse her gece olan bir olay, Dedektif. Bize bilmediğimiz bir şey söyleyin. Kulübümüz temizdir ve bu şekilde kalması için çok çalışırız.

Çalışanlarınız da öyle söyledi. Kesinlikle sohbet konusu sizdiniz, Bay Thorne. Çalışanlarınız sadık. Ve bana güvenmedikleri kesin.'

"Sizi tanımıyorlar," dedi Gwyn, hâlâ dostça. 'Bizi tanıyorlar. Dürüst olduğumuzu ve yasadışı hiçbir şeye müsamaha göstermediğimizi biliyorlar. Maaşlarını ve sağlık sigortalarını zamanında ödediğimizi ve çalışmalarını için güvenli bir alan yarattığımızı biliyorlar. Hatta şu anda arka tarafta yarı zamanlı bir kreşimiz bile var. Ses yalıtımlı, personelli ve güvenli.

Sesi yumuşaktı ama çenesi kalktı ve Thorne ona baktığında gözlerindeki gururu yakaladı. "Değil mi, Thorne?

Kesinlikle. Kolay bir iş değil ama Gwyn işi sıkı tutuyor. Bunun Jamie'nin sana sorduğu soruyla ne alakası var?'

'Öyle değil. Bayan Weaver'ın bana sorduğu soruya cevap veriyorum.

"Oh," dedi başını sallayarak. 'Bu yüzden bizimle konuşuyorsun. Hala anlamıyorum. Yani, adamlarımıza güzel şeyler söylemeleri için para ödeyebilirdik. Bizler sanatçıyız, biliyorsunuz. Rollerini oynayamazlarsa, sahnede bize pek faydaları olmaz. Öyle mi?'

Prew kıkırdadı. "Evet. Sonra ayıldı. "Ben daha çok kovulan insanların söyledikleriyle ilgileniyordum. Onları bir ya da iki blok boyunca takip ettim. Yani, onlar uyuşturucu satıcısıydı ve ben de polis olalı çok olmamıştı. Aslında oldukça sarsılmışlardı. Patronlarını aramak için durdular, görünüşe göre sen aradan çıkınca o da anlamış,

Bay Thorne, kulübünüzden anlaşma yapmaları için yol açık olacaktır. Patronun ne dediğini duyamadım ama yüzlerindeki ifadeden pek de mutlu görünmüyorlardı. Kelimenin tam anlamıyla ayakkabıllarının içinde titriyorlardı. Omuz silkti. "Bunun senin hakkında iyi şeyler söylediğini düşündüm, bu yüzden sana söyleyebileceğimi söyleyeceğim.

Jamie kollarını kavuşturdu. "O zaman bana polisin Thorne'un Richard'ın cesedinde bulduğu anahtarlığı neden gizlediğini anlatarak başla.

Prew rahatsız görünüyordu. 'Patronum böyle olması gerektiğine karar verdi. O sırada soruşturma sırasında ortaya çıkma ihtimaline karşı anahtarlığın varlığını -ve kayboluşunu- gizli tutmak istiyordu. Yüzük kimdeyse taklitçi olduğunu iddia edemezdi çünkü teorik olarak sadece katil bunu bilebilirdi. Anlamamıştım ama o zamanlar cinayet masasında oldukça yeniydin. Onu o kadar iyi tanı mıyordum, bu yüzden karşı çıktım. Kayıtlara geçmesini istedim çünkü en başında Richard'ı öldürüp öldürmediğinizden emin değildim Bay Thorne. Patronum bana geri çekilmemi söyledi. Neyi karıştırdığım hakkında hiçbir fikrim yokmuş. Toplum baskısına bu kadar duyarlı olduğunu fark etmemiştim.

Thorne, "Richard'ın babasını kastettiğinizi varsayıyorum," dedi. "Ama neden? Bu hiç mantıklı değil.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Prew. "Daha sonra Bayan Linden'in sinir krizi geçirdiğini ve üvey oğlunun bedeninin "ihlal edilmesinin" onu uçurumun kenarına ittiğini duydum.

"Üvey oğlun mu? Gwyn sordu.

Prew başını salladı. "Richard'ın annesi ilk Bayan Linden'di. Sinir krizi geçirmedi. İkinci Bayan Linden'in böyle bir şey yapmasına şaşırmıştım. Soğukkanlılığını kaybetmeyecek kadar kontrollü görünüyordu - ya da en azından bunu itiraf etmişti. Madalyanın onu uçurumun kenarına itmiş olması da beni rahatsız etti. Yani, Richard'ın içi bir geyik gibi boşalmıştı. Birinin vücudunun içine bir şey sokmuş olması o kadar da kötü görünmüyordu. Her halükarda, anahtarlığın kayıtlardan çıkarılmasını engelleyen şeyin soruşturmayı koruma arzusundan ziyade

Linden'in baskısı olduğunu düşünmek daha mantıklı.

Spor madalyasından yapılmış bir anahtarlığın varlığı önemli bir ipucu olabilirdi, özellikle de sizin madalyanız da kaybolduğu için, Bay Thorne.

Thorne, 'Bu yüzden o zamanlar zorlamamıştık,' dedi. 'Ama şimdi zorluyorum, çünkü o lanet anahtarlık ya da en azından bir kopyası tekrar ortaya çıktı.

Prew, pişmanlığı açıkça belli olan bir ifadeyle, "Keşke şimdi bu davaya dahil edilmesi için daha fazla bastırıyordım," dedi.

Jamie iç çekti. 'Ben de öyle. Tamam, artık bu anahtarlığın hayati önem taşıdığını biliyoruz. Onunla temas etmiş olabilecek kişilere dönelim. Prew'e Richard'ın cesediyle ilgilenen ilk müdahale ekiplerinin ve morg personelinin listesini uzattı. "Bunlardan herhangi birini tanıyor musun?

Prew listeyi taradı. 'Soruşturmanın bir parçası olarak onlarla görüşmüş olabilirim. Tüm notlarımı sakladım, böylece kontrol edebilirim, ama hiçbirini hatırlamıyorum Oh, bir dakika. Bu ismi biliyorum. Morg teknisyeni. Kirby Gilson.'

Prew tereddüt etti ve Thorne sabırsızlandı. "Onun hakkında ne biliyorsun?

Prew başını kaldırdı. 'Şey, çoğunlukla öldüğünü. Müdahale ettiği bir olay yerinde vurulmuş. İlk müdahale ekipleri hala aktif bir tetikçi olduğunu bilmiyorlardı, bu yüzden morg teknisyenlerini çağırdılar. Cinayeti araştırmadım ama cenazeyi hatırlıyorum. Bir karısı ve lösemi ya da onun gibi bir hastalığı olan bir çocuğu vardı. Onlar için para toplamıştık.

"Bu ne zaman oldu? Thorne, Lucy'nin adamın iş geçmişini kontrol etmesi için bir not tutarak sordu.

Prew kaşlarını çatı. 'Belki on yıl önce? En fazla on beş yıl. Kasıtlı olarak vurulduğunu mu düşünüyorsunuz?'

"Ne düşündüğümüzü bilmiyoruz," dedi Thorne hayal kırıklığıyla. 'Ama bir yerden başlamak zorundayız. Listedeki diğer kişiler ne olacak?

Prew kağıdı Jamie'ye geri uzattı. "Acil servis doktorunu tanıyorum, çünkü çocuklarım spor yapardı ve o zamanlar çok fazla acil servise giderdik. O da vefat etti.

Sanırım felç. Ya da belki kalp krizi. İyi bir adamdı. Diğer isimleri bilmiyorum. İyi ya da kötü olduklarını söylemiyorum. Sadece bilmiyorum. On dokuz yıl oldu.'

"Peki, o zaman Angela Ospina'ya ne dersiniz? Phil söyledi. 'Tüm bu fiyasko başladığında Thorne'un korumaya çalıştığı kız o. Onu bulamadım.

"Oh, bu kolay bir tane. Bethesda'da bir kuaför salonu işletiyor. Lüks. Çok üst sınıf müşterileri var.'

"Aferin ona," diye mırıldandı Thorne. Kendi ayakları üzerinde durmayı başarmıştı.

Emekli dedektif yüzünü buruşturdu. "Belki. Belki de değildir. Duruşmanızda sizin için tanıklık etmesini sağlamaya çalıştığımızı biliyorsunuz. Thorne sandalyesine geri oturdu, sıcak bir şekilde şaşırmıştı. 'Hayır, bunu bilmiyordum. Teşekkür ederim.'

'Rica ederim, elbette, ama ben sadece işimi yapıyordum. Angie Ospina kayıp bir halkaydı, gevşek bir iplik. Siz tutuklandıktan sonra ortadan kayboldu. Babası kaçtığını söyledi ama biz ona inanmadık. Gitmemizi görmek için çok hevesliydi. Çoğu aile, genç kızları kaçtığında polisten yardım ister.

"Sence nereye gitmiştir? Thorne sordu.

"Teyzesiyle birlikte ... Prew kaşlarını çattı. "Batıda bir yerde. Kansas, Iowa ya da Nebraska. Mısır olan bir eyalet.

Thorne kendini şaşırtarak kıkırdadı. "Tamam," dedi. 'Ama geri döndüğünde ne oldu? Linden'ler onu rahatsız etti mi?'

Prew'in kaşları daha da çatıldı. 'Hayır. Tam tersine. Onun işini onlar üstlendi. Sizin duruşmanızdan iki yıl sonra geri döndü. Liseyi hangi Mısır'a gittiyse orada bitirmiş, sonra da yerel güzellik mağazalarından birinde işe girmiş. On yıl kadar önce de yeni bir salon açmış. Söylentilere göre Linden'lar ona çok para borç vermiş.

"Söylenti mi? Jamie sordu. "Yoksa gerçek mi?

"Söylenti," dedi Prew. 'Geri döndükten sonra onu takip ettim. Acaba Linden'ler, Richard'ın kendisini taciz ederek tüm karmaşayı başlattığına dair ifade veremesin diye, o zaman gitmesi için baskı yapmış olabilirler mi diye merak ettim. Eğer öyle yapmışlarsa, bu tanık tahrifatı olurdu ve ben gerçekten Linden Senior hakkında bir şeyler öğrenmek istiyordum. Ona sorun çıkaracaklarından da endişeliydim, ama o kendisine karşı nazik olmaktan başka bir şey yapmadıklarını iddia etti.

Thorne homurdandı. "Doğru.

"Ben de ona inanmadım," diye itiraf etti Prew, "ama şikâyetle bulunmadıkça daha derine inemezdim.

"Neden Linden Senior hakkında bir şeyler bulmayı umuyordunuz? Phil merakla sordu.

Çünkü tüylerimi diken diken ediyor. Oğlu tüylerimi diken diken etti. Kızı . . . Onu hiçbir zaman bir fikir oluşturacak kadar iyi tanımadım ama Dick Linden Senior bir köpekbalığı. Ona güvenmiyorum, bu yüzden işlerini takip ediyorum. Bir şeylerin ters gitme ihtimaline karşı. Omuz silkti. "Ben emekli oldum. Sizin davanızı sicilimde bir leke olarak görüyorum, Bay Thorne. Sizin yaptığınıza inanmadım ama bunu kanıtlayamadım. Bunun için hep üzgün oldum.

"Şu anda benimle konuşuyorsun," dedi Thorne. 'Beklediğimden çok daha fazlası. Angie'nin işi başarılı mı?'

Bunu bilmiyorum. Dışarıdan öyle görünüyor. Mesela geçenlerde onu bir bağış toplama etkinliğinde gördüm. Bir aylık maaşına mal olması gereken ayakkabılar giyyordu. Siz sormadan söyleyeyim, karım ayakkabıdan anlar. Bunu bana o söyledi.'

"Mekânının adı Heavenly Salon," dedi Gwyn telefonuna bakarak. Kısa bir süre başını kaldırıp baktı. 'Angie'nin adını Google'da arattım. Sahibi olarak listelenmiş. Yepyeni bir görünüm düşünüyorum," dedi, lüle lüle kurumaya bıraktığı saçlarını geriye savurarak. Bu Thorne'un tüm saç modelleri arasında en sevdiği idi. Özgür ve doğal. Parmaklarını saçlarında gezdirmesi için yalvarıyordu.

Ve bu kadar yeter, diye düşündü. Odaklan.

"Ne kazanmayı umuyorsunuz? Prew sordu.

Bilgi. Eğer Linden'a borçluysa, bilmek isterim. Eğer işleri iyi gidiyorsa, ne mutlu ona. Ya iki yakasını bir araya getirmekte zorlanıyorsa? Gwyn bir omzunu kaldırdı. "Birinin para ödemesine ya da bilgi sızdırmasına karşı savunmasız olacaktır.

Prew, 'Anahtarlıktan haberi olmazdı,' diye uyardı ama sonra başını salladı. 'Ama bir şeyler biliyor, yoksa Linden ona bir kuruş bile vermezdi. İfade vermemesi için bir ödeme olduğunu düşündüm ama işbirliği yapmazsa dava zayıf kalır. Bu yüzden hiç peşine düşmedim.

Gwyn düşünceli bir ifadeyle, 'Krediyi ne zaman aldığını görmemiz gerek,' dedi. 'Yani, neden o zaman? Neden on dokuz yıl önce, Thorne'un lehine tanıklık etmek zorunda kalmamak için mısır kasabasına kaçtığı zaman değil?

Thorne, "O zaman ona ödeme yapmadıklarını bilmiyoruz," dedi. "Belki daha fazlası için geri dönmüştür.

Gwyn omuz silkti. 'Haklı olabilirsin. Her iki durumda da onunla konuşmak istiyorum. En kötü ihtimalle güzel bir saç modeliyle dönerim ama daha fazlasını da elde edebilirim.

"Gerçekten cevap alabileceğini düşünüyor musun? Jamie sordu.

Gwyn ona utangaç bir gülümseme verdi. 'Danışman, kuaförlere nasıl dedikodu yaptıracağımı bilirim. Bu benim en iyi becerilerimden biridir.

"Bu doğru," dedi Thorne gururlu bir gülümsemeye. "İşe ilk başladığımızda Gwyn, müvekkillerimizin davaları hakkında bilgi almak için kim olması gerekiyorsa onun gibi davranırdı. Bunu neredeyse unutmuştu. "Güçlerini kötülük için değil iyilik için kullanmasına sevindim.

"Şeytan muhtemelen daha fazla ödüyordur," diye yakındı, sonra telefonuna dokundu. "Salon saat onda açılır açılmaz bir randevu alacağım. Elinin tersini alına bastırdı. "Onlara modayla ilgili acil bir durum olduğunu söyleyeceğim.

Jamie onun dramatik konuşmasına gülümsedi. "Bunun ne anlama geldiğini bilmek bile istemiyorum. Görüşmek istedikleri kişilerin isimlerini bulmak için kendi telefonunu kontrol etti. "Sıradaki

Thorne'un atıldığı gün onu döven Richard'ın üç arkadaşı listemde. Chandler Nystrom ve Darian Hinman'ın nerede olduğunu biliyoruz. Ama Colton Brandenburg'i bulamadık.'

Prew'in gülümsemesi soldu. "Dikkatli ol. Darian babasına çekmiş ve bu bir iltifat değil. Chandler ...' Başını iki yana salladı. 'Bazı insanlara rozet verilmemeli. Bazı olaylara karıştı, İç İşleri'nden ceza aldı. Size detayları veremem çünkü onları bilmiyorum. Ama polis teşkilatından aniden ayrıldığını ve özel güvenlik işine girdiğini biliyorum.

"Peki ya Colton? Thorne sordu.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Prew. "Richard'ın cinayetinden sonra bir süreliğine şehri terk etti. Tanıklık etmek için geri geldi ama kafası karıştı.

Thorne, "Onun berbat durumda olduğunu hatırlamıyorum," diye mırıldandı.

"Biliyorum," dedi Jamie açıkça. 'Bir şeylerin etkisinde olduğundan endişeleniyordum. Yürüyen bir zombi gibiydi. Eğer tuhaf bir şey söylerse yargıca gidip ifadesini sildirmeye hazırdım ama o zaten bildiğimiz gerçekleri doğruladı - Richard Linden'in Angie Ospina'yı taciz ederek seninle kavgayı başlatması dışında. Onu hatırlayamadığını iddia etti.

Prew başını sallıyordu. 'Duruşmadan sonra Colton şehri terk etti ve bildiğim kadarıyla bir daha da geri dönmedi. Kız kardeşi hala buralarda. Bir terzi. Perdeler yapıyor. Yetenekli, ya da karım öyle diyor. Detaylarını alıp size göndereceğim.'

"Teşekkür ederim," dedi Thorne. 'Gerçekten, teşekkür ederim. Bunların hiçbirini bize anlatmak zorunda değildiniz.

Evet, öyle sayılır. Hepimizin başına bir vaka gelir, bilirsiniz. O gün okuldaydım. Sherri ile konuştuğumu ve zavallı çocuğa gitarını vermiş olsalardı bunların hiçbirisi olmazdı diye düşündüğümü hatırlıyorum. Sonra Sherri öldü. Bundan nefret ettim. Çok iyi bir kıza benziyordu.'

Thorne zorlukla yutkundu. "Öyleydi. Gerçekten öyleydi.

Prew iç çekti. "Sonra seninle konuştum ve sen sadece ... kaybolmuştun. Annen ve üvey baban tarafından terk edilmiştin. Linden tarafından hedef alındın. Evet, Bay Thorne, gerçekten mecburdum. Sadece daha fazla sorun çıkarmayın, tamam mı? Yani, o zamanlar sorun çıkardığınızı sanmıyorum, ama birileri sizin için yanıp tutuşuyor. Onlara ip vermeyin.'

Thorne dudaklarını büktü. "Elimden gelenin en iyisini yapacağım," dedi sıkıca.

Prew yüzünü buruşturdu. "Ah. Öndeyken çenemi kapatmam gerektiğini biliyordum. Suçlu olduğumu düşündüğümü kastetmemiştim. O zaman düşünmüyordum. Su soğutucusunda duyduğuma göre, şimdi de değil.

Jamie başını eğdi. "Su soğutucusunda ne duyuyorsun?

"Gil Segal - kurbanın kocası - bir yargıç, değil mi? Söylentilere göre o ve eşi zor zamanlar geçiriyormuş. Bir sürü mülk satın almışlar ve sonra Patricia'nın işi batmış. Yani bu kötüydü. Ama karım Patricia'nın bir ilişkisi olduğunu duymuş.

Dördü de gözlerini kırpıştırdı. "Bunu nereden duymuş? Phil sordu.

Prew sırtıttı. "Güzellik salonu.

'Sana söylemiştim,' dedi Gwyn. 'Yan tarafta kiminle birlikte olduğuna dair dedikodular var mı?

"Karım bana söylemedi ama bunu ona da soracağım. Prew omuz silkti. "Pek sevilen biri değildi, Bayan Segal. Bu yüzden duyduğunuz söylentilere kulak asmayın.

"Ne iş yapıyordu? Thorne sordu.

Prew kaşlarını çatı. "Emin değilim. Babası için yaptığı bir şey. Yine, karım bilecektir.'

"Karınız hangi kuaförü kullanıyor? Gwyn ona sordu.

"Hiçbir fikrim yok. Ona soracağım. Saatini kontrol etti. "Birazdan gitmem gerekiyor. Saat on birde maçım var. Sakıncası yoksa beni haberdar et. Eğer Linden tutuklanacak olursa, buna tanıklık etmek için orada olmak isterim. Bilirsin, eski günlerin hatırına.'

"Yapacağız," diye söz verdi Thorne.

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, saat 10.30.

Frederick, Sheidalin'in ıssız dans pistinde bir altmış üç döndü. "Merhaba?" diye seslendi. "Evde kimse var mı?"

"Bir saniye! Barın arkasındaki açık kapıdan bir ses geldi. Sheldon Mowry, bir elinde iPad'i tutarak göründü. Kulübün müdür yardımcısı Frederick'in aceleyle yanına geldiğini görünce kaşlarını çattı. "Ne oldu? Thorne iyi mi?"

"Evet," dedi Frederick. 'Az önce Phil ve Jamie ile konuştum. Thorne'un . . . bilirsin. Thorne.'

Mowry gözlerini devirdi. "Evet, anladım.

Frederick bir an için adamı inceledi. Otuzlu yaşlarının başındaydı, inceydi, on yıldır tarak görmemiş gibi görünen kır saçları vardı. Kolları dövmelemlerle kaplıydı. Ama gözleri berrak ve kurnazlıktan uzaktı. Neredeyse masumdu. Thorne adama kefil olmuştu ama o masum gözler Frederick'in zihninde alarm zillerini çaldırdı. Bu sabah buraya gelmeden önce Mowry'yi kontrol etmişti ama Sheidalin'de geçirdiği zamandan öncesine ait hiçbir şey bulamamıştı. Bu adamla ilgili bir şeyler dönüyordu ve Frederick'in bunun ne olduğunu bilmesi gerekiyordu.

Sheidalin'e aklında iki hedefle gelmişti: Birincisi, çalışanları, özellikle de Thorne'u uzun zamandır tanıyanları kontrol etmek. Bu planı harekete geçiren her kimse, Thorne'u geçmişini araştırmak için nereyi kazması gerektiğini bilecek kadar iyi tanıyordu. İkinci hedef, bir dedektif tarafından taciz edilen Bernice Brown'ın arkadaşı Sally Brewster ile buluşmaktı. Frederick bir dedektifin Thorne'un müvekkilini neden aradığını öğrenmek istiyordu. Bayan Brewster'ın yirmi dakika içinde gelmesi gerekiyordu, yani o zamana kadar çalışanları araştırmak için biraz zamanı vardı.

"Thorne'u ne zamandır tanıyorsun?" diye sordu Mowry'ye.

Müdür yardımcısının gülümsemesi alaycıydı. "Benimle ilgili bir sorunuz varsa, sormanız yeterli. Gülümsemesi tam bir sırıtışa dönüştü. "Aradığınızı başka türlü bulamazsınız.

Frederick'in dudakları kıpırdadı. "Bir meydan okuma.

Omuz silktilti. 'Elinden geleni yap. Neden buradasınız? Yasal yardım için aramadım.'

'Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmam gerekiyordu. Gwyn ve Thorne bir süre için tüm dikkatlerini buraya veremeyecekler.

Mowry'nin gözleri kuşkuyla kısıldı, ama saçmalamadı. 'Bakın, Gwyn tam zamanlı yönetici olmadan önce bu kulübü ben yönetiyordum. O zamanlar muhasebe işlerini ve bazı etkinlik planlamalarını yapıyordu ama çoğunlukla Thorne için avukatlık işleriyle meşguldü. Günlük işlerden ben sorumluydum. Lucy ve Thorne'un şu anda olduğu gibi o da o zamanlar bir sanatçıydı. O yüzden ne yapacağımı biliyorum.

Frederick adamın savunmacı olduğunu düşündü. Ve belki biraz da kırgın? "Gwyn görevi devraldığında maaşında kesinti mi yaptın? Mowry sabırsızca içini çekti. "Hayır. Bir dakika bekle. Geldiği kapıya geri döndü. "Laura?" diye seslendi ve barmen başını uzattı.

dışarı. "Envanteri kendiniz bitirebilir misiniz?

"Tabii ki. Bana iPad'i ver. Onunla yarı yolda buluştu ve Frederick'e endişeli bir bakış atmadan önce tableti aldı. "Neden buradasın, Frederick? Thorne iyi mi?"

"O iyi," diye güvence verdi Frederick ona. Yirmi altı yaşındaki Laura Rusya'da doğmuş ve bebekken Virginia'da bir aile tarafından evlat edinilmişti. Facebook fotoğraflarının çoğunda kendisi ve küçük oğlu yer alıyordu. Toplayabildiği bilgilere göre, küçük çocuğun babası resimde yoktu. Yine de Laura'nın annesi çok yardımcı olmuş. Thorne'un şirkette tuttuğu iş kayıtlarına göre Laura, Sheidalin için çalıştığı altı ay boyunca tek bir vardiyayı bile kaçırmamıştı.

Mowry'nin ona attığı şüpheli bakışın aynısını attı. "Tamam. Bana ihtiyacın olursa ben arkada olacağım," diye ekledi.

Mowry onları yalnız bırakmadan önce.

Mowry'nin bakışları tedirginleşmişti. 'Eğer burada pislik arıyorsanız, bulamayacaksınız. Hepimiz Thorne'a sadığız.

Frederick, "Bundan hiç şüphem yok," dedi ve Mowry homurdandı.

"Hadi gelin. Boş sahnenin yakınındaki bir masaya doğru ilerledi. "Oturalım. Önümde uzun bir gün var, bu yüzden şimdi ayaklarımı dinlendireceğim. Frederick yerine oturana kadar bekledi, sonra onları beklenmedik bir yöne doğru fırlattı. "Gwyn'e ne olduğunu biliyorsun, değil mi? Dört yıl önce?

Frederick başını salladı. "Polis raporunu gördüm. Gwyn'in erkek arkadaşının Lucy'ye ulaşmak için onu nasıl kullandığını okumuştı çünkü adamın hastalıklı bir intikam takıntısı vardı ve Lucy'nin kız kardeşinin ölümüne karıştığına inanıyordu. Elbette Lucy değildi ama başkaları vardı. Evan'ın öldürmek istediği insanlar gerçekten kötüydü ama Lucy çapraz ateş arasında kalmıştı. Gwyn onun için farkında olmadan bir paravan olmuş, avına kolayca ulaşmasını sağlamıştı. 'Lucy'yi cezbedebilmek için bir katil tarafından kaçırıldı. Hem Lucy hem de Gwyn kurtarıldı. Gwyn'in Lucy'nin annesini kurtardığı söylenir.

Mowry ona iğrenmiş bir bakış attı. "Hepsi bu kadar mı?

'Raporda sadece bu vardı. En azından Gwyn'i ilgilendiren tek şey.

Aynen öyle. Medyada hiç kimse suç kurbanlarının yıllar sonra nasıl olduklarını öğrenmek için geri dönmez. Evet, Gwyn kurtuldu ve evet, Lucy'nin annesini de kurtardı. Ama Lucy'yi bir katille birlikte geride bırakmak zorunda kaldı. Lucy onu buna zorladı.'

Frederick dikkatle nefes verdi. "Anlıyorum.

Mowry ona "evet" der gibi baktı. "Öyle mi? Gerçekten mi?'

Frederick başını salladı. "Ordudaydım. Özel Kuvvetler. Bir keresinde iki kişiyi daha kurtarabilmek için bir adamı geride bırakmak zorunda kalmıştım. Onun için geri döndüm ama artık çok geçti. Ölmüştü. Sertçe yutkundum, zihninin kapısını çaldığında anıyı itti. "O benim arkadaşımdı. En iyilerimden biriydi.

Bu onun bahsettiği bir şey değildi. Asla. Ama en azından paylaşması gereken doğru şey buydu, çünkü Mowry'nin ifadesi yumuşadı.

'Tamam, belki de biliyorsundur. Seni nasıl etkilediğini bilmiyorum ama Gwyn'i nasıl etkilediğini biliyorum. Onu sevdiğini iddia eden bir adam tarafından kandırıldı. İlk kez gözlerinde kalpler vardı. Başını iki yana salladı. 'Her zaman Thorne'la birlikte olacaklarını düşünmüştüm. Evan denen adamı getirdiğinde çok şaşırmıştım.

"Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Bir iç çekiş. 'Keşke ondan nefret ettiğimi, onun "kötü" olduğunu düşündüğümü söyleyebilseydim. Ama öyle düşünmedim. O da beni kandırdı. Onunla iyi anlaştım. Birlikte maçlara giderdik. Sevilebilir bir adamdı.

"Kötülük genellikle güzel bir yüz takınır. Frederick bunu ne kadar iyi biliyordu. Taylor'ın annesi onu yıllarca kandırmıştı. Bu yüzden Gwyn'i fark ettiğinden daha iyi anladığını sanıyordu.

Mowry'nin kıkırdamasının içi boştu. "Evan söyledi. Gwyn de ona inandı. O ... eskiden farklıydı. Canlı. Canlı."

"Karanlık ve alaycı değil mi?"

Keşke bilseydin. Onunla en kötü döneminden çıkarken tanıştınız. Evan'dan sonra patladı. Performans göstermedi. Kimse için. Lucy, JD ile düğünlerinde şarkı söylemesini istedi ama yapamadı. İç çekişi düzensizdi. "Bir gün onu piyanonun başında buldum. Kimse yoktu ve hava karanlıktı. Ağlıyordu çünkü ellerini tuşların üzerine koyamıyordu.

"Geçen yaz yaptı. Lucy ile birlikte tören müziğini yaptıkları bir düğünün kasetini izledim. Çok güzeldi."

"Evet, dediğim gibi, o karanlık yerden çıkmaya başladı. Şarkı söylüyor. Ve son zamanlarda ipekleri yapıyor. Sahnedeki bir mekanizmayı işaret etti, en yüksek noktasından iki uzun beyaz ipek parçası sarkan yirmi ayak yüksekliğinde bir A çerçevesi. "Cirque du Soleil gibi. Gwyn çok zarif. İtiraf etmeliyim ki sahneye ilk çıktığında bir bebek gibi ağladım. Bir tarafı

Ağzını kaldırdı. "Yalnız değildim. Evde tek bir kuru göz bile yoktu. Burada çok seviliyor. Thorne benden günlük işlerimi bırakmamı ve Gwyn'in devralmasına izin vermemi istediğinde ben de yaptım. Kolay olmadı ama itiraz da etmedim.

"Ama sen geri çekilmek istemedin.

"O zaman değil. Ve bazen hala biraz sinirleniyorum. Ama Thorne bir erkek. Boş durmaktan nefret ettiğimi biliyordu. Ayrıca hiç üniversiteye gidemediğimi de biliyordu, bu yüzden gitmem için para ödedi. Yarı zamanlı ders alıyorum. Bir yıl sonra otelcilik diplomamı alacağım. Biletimi yazabilirim.'

"Sheidalin'i terk edecek misin?

Gülümsedi. "Muhtemelen hayır. Burayı seviyorum. Burası evim ve Gwyn, Thorne ve Lucy benim ailem. Hiçbirimizin kendi ailesi yoktu, bu yüzden bir araya geldik. O yüzden buraya gelip beni kollamana gerek yok Freddie. Ben işimi bilirim ve işimi iyi yaparım. O adamları seviyorum. Hepimiz seviyoruz, tüm çalışanlar. Onları hayal kırıklığına uğratmayacağız.'

"Yani Thorne'un yaptığını düşünmüyorsunuz. Yani cinayeti.'

Mowry alay etti. "Lütfen. Gerçekten söylememi istiyor musun? Hayır, söylemedi. Nokta.'

'Peki ya diğer çalışanlar? Onlar da sizin kadar emin mi?

'Onlara sor. Ming!' diye bağırdı. "Laura! Buraya gel, lütfen.'

İkisi iki farklı kapıdan çıktı. Ming arkadaki ana ofisten, Laura ise depodan döndü.

Ming güvenlik şefiydi - diğer adıyla 'fedai' - ve en az Thorne kadar iriydi. Gerçek adı Clive'dı ama Frederick kimsenin ona korkudan böyle seslendiğini sanmıyordu. En başından beri Sheidalin'le birlikteydi. O ve Thorne üniversitede birlikte rugby oynamışlardı. Thorne'un kas gücüne ihtiyacı olduğunda ilk başvurduğu kişi Ming olmuştu. Adam aklınıza gelebilecek en namuslu vatandaştı. Annesine bakar, kiliseye giderdi,

ve Meals On Wheels ile ücretsiz olarak çalışmıştır. Hatta yerel hastanelerin yenidoğan koşullarındaki uyuşturucu bağımlılarının terk edilmiş bebeklerini kucağına almak için gönüllü oldu ve sosyal medyada kocaman ellerindeki minik yaratıkların fotoğraflarını yayınladı.

Bu manzara Frederick'in gözlerini yaşartmıştı. Ama Ming, Thorne'u Jamie ve Phil hariç neredeyse herkesten daha iyi tanıyordu, bu yüzden Frederick'in şüpheli listesindeydi.

İkisi sandalyeleri masaya çektiler ve Ming tabletini onun önüne koydu. Kamera görüntülerini gösteriyordu, Frederick fark etti. Güvenlik görevlisi tetikteydi.

"Ne oldu? Ming temkinli bir şekilde sordu.

Mowry tek kaşını kaldırarak, "Bugün için endişeleniyor," dedi. "Thorne ve Gwyn bir süreliğine dışarıda oldukları için.

Frederick başını salladı, diğer ikisinin de bu bahaneyi yutmadığının farkındaydı. "Evet. Peki... çalışabilmek için ihtiyacınız olan bir şey var mı?

"Hayır," dedi Laura. 'Envanteri yeni bitirdim ve siparişi verdim.

'Ve bu haftanın programını daha yeni bitirdim,' diye ekledi Ming. 'Şimdiye kadar çok iyi. Kimse işi bırakmadı ve rezervasyon yaptırdığımız gruplardan hiçbiri bizi iptal etmedi.

Mowry, 'Şu anda Sheidalin'i oynamanın kötü bir şöhreti var,' dedi.

Frederick bunun doğru olduğunu düşündü. "Anladığım kadarıyla dün gece bazı sorunlar yaşanmış.

"Normalden fazla değil," dedi Ming. 'Uyuşturucu satıcılarını haftada ortalama üç kez dışarı atıyoruz. Bu adamlar fırsatçıydı. Thorne burada olmadığı için bunu deneyeceklerini düşündüler.

Mowry'nin gözleri parladı. 'Orospu çocukları,' diye homurdandı. 'Ama cidden, bu işi halledeceğiz. Evet, şu anda medyada çok fazla yer alıyoruz ama bunun bizim için işe yaramasını sağlayacağız. Thorne ve Gwyn'in endişelenmesine gerek yok.

"Değillerdi," dedi Frederick. "Ben öyleydim.

Ming ona şüpheli bir bakış attı. "Seni kim patron yaptı?

Frederick buna gülümsedi. 'Eski alışkanlıklar zor ölür. Sorumluluğu üstlenmeye alışkınım ve Thorne'u severim. O iyi bir adam. Geri döndüğünde işlerinin bozulmamış olmasını isterim. Bunu söyledikten sonra, halletmem gereken bazı hukuk firması işleri var. Burada biriyle bir toplantı ayarladım. Umarım sorun olmaz.'

Mowry, "Kendini evinde gibi hisset," dedi. 'Eğer mahremiyete ihtiyacın olursa, bir süreliğine ortalıkta görünmeyebiliriz.

"Teşekkür ederim. Frederick saatini kontrol etti. "Birazdan gelir.

Ming tabletine baktı. "Sanırım o burada. Kamera görüntülerinden biri sahne arkası kapısına yaklaşan bir kadını gösteriyordu. 'Ara sokağa nasıl girdi? Caddenin her tarafında haber minibüsleri var.

Sally Brewster için bir puan. Dinledi ve talimatlara uydu. "Ona sinemaya park etmesini ve yandaki kitapçıdan geçmesini söyledim. Ara kapılarından çıkmasına izin verdiler. Thorne'a bir iyilik borçlu olduklarını söylediler, bu yüzden sorun etmediler.

Frederick ayağa kalktı ve bu üçünün gerçekten de göründükleri kadar sadık olup olmadıklarını merak etti. Öyle olmasını umuyordu, çünkü Thorne sadakati hak ediyordu. 'İçimi rahatlattığın için teşekkürler. Eğer yardıma ihtiyacınız olursa, lütfen beni arayın. Onlara kartını verdi. "Cep telefonum orada. Thorne'a yardım etmek istediğim konusunda ciddiylim. Şimdi izin verirsiniz, haber araçları onu görmeden önce randevuma izin vermem gerekiyor.

Dokuz

Annapolis, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, saat 10.45.

Disiplin odasındaki duştan çıktığında Patton'ın kapıda beklediğini gördü; bir gece önce yakaladığı uyuşturucu satıcılarından geriye kalanlara bakarken yüzünde tiksinti okunuyordu.

"Bir sorun mu var Bay Patton?

Patton yavaşça yüzünü ona döndü ve zorlukla yutkundu. "Hayır. Efendim," diye gecikmeli olarak ekledi. "Sorun yok. Sorun yok.

Neredeyse gülümsüyordu. Koca, güçlü adamlar biraz kan ve vahşet görünce yeşil suratlı küçük kızlara dönüşüyordu. Etkilenen bölgelerin etrafından dolaştığından emin olduktan sonra gardırobuna gitti ve giyinmeye başladı.

"Bu sabah tamamlamanız gereken bir görev listem var. Önce ipek boxer'ını, sonra da pantolonunu çekti ve cebinde katlanmış bir kâğıt buldu. Kağıdı havaya kaldırdı ve Patton'ın kağıdı almak için yanına gelmesini bekledi. "Bay Patton?

Patton gözlerini yerdeki katliamdan ayırmak için çaba harcadı ve iğrenç bir şey birikintisinden dikkatle kaçınarak ona doğru yürüdü. Başkatibin yutkunması duyulabiliyordu.

Eğleniyordu. "Bir adamın içi biraz dağınık olmadan boşaltılamaz, Bay Patton.

"Biliyorum. Hatırlıyorum.'

'Umarım öyledir. Kırk sekiz saatten daha kısa bir süre önceydi.

Patton, Patricia'nın cesedini gördüğünde o kadar sarsılmış görünmüyordu. Bunun en büyük nedeni, bir gece önceki iki torbacı kadar üzerinde çalışılmamış olmasıydı. O ikisini kesip biçmek için saatlerini harcamıştı. Patricia'nın işi çabuk bitmişti.

Çünkü çok kızgındım. Çok kızgındım. Thomas Thorne'u orada baygın yatarken görmek beklediğinden daha zor olmuştu. Bıçağını adamın vücuduna saplamayı o kadar çok istemişti ki... ama yapmamıştı. Çünkü ölüm onun için fazla iyiydi. Onun yaşamasını istiyordu. Ve yas tutmasını.

Tıpkı benim gibi. Bu yüzden elini çabuk tutmuş, kadının boğazını kesip açmış ve yıpranmış anahtar halkasını yaranın içine itmişti. Adamın parmak izlerini kana bastırdıktan sonra bıçağı Thorne'un yanına, yere bırakmıştı.

Sonra odadan çıktı ve garaja giderek Thorne'un çok lüks cipinin arka koltuğuna serdikleri muşambanın üzerine uzandı. Thorne'un nefes alan bedeninden uzaklaşmak en zor şeydi. Ama bunu yapmıştı, çünkü karşılığını almak çok daha tatmin edici olacaktı.

Kendi aracına binerken muşambayı da yanına almış ve Thorne'un Audi'sinde kendisinden hiçbir iz kalmamasını sağlamıştı. Sonra da Patton'ı Audi'yi Thorne'un garajına geri götürmesi ve olay yerini hazırlaması için bırakmıştı. Şimdi Patton'ın Patricia'yı tanınmaz hale gelene kadar dövdükten sonra da aynı şekilde bakıp bakmadığını merak ediyordu.

"Ne oluyor be? Patton'ın sesi onu anısından uyandırdı. Okuduğu gazeteden başını kaldırdı, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Bunu bana mesaj atabilirdin. Ya da beni arayabilirdin.

"Elbette yapabilirdim. Sakince giyinmeye devam etti, gömleğini omuz silkip iliklerken göz ucuyla Patton'ı izliyordu.

"Ama beni buraya kadar getirttin.

"Ben yaptım. Gömleğinin kuyruğunu pantolonunun içine soktu ve kravatını bağlamaya başladı.

Patton'ın yüzü taş gibi sertleşti. "Sadece bunu görmemi istedin. Arkasında, cesetlerin yattığı yeri işaret etti.

O gülümsedi. 'Sadece a küçük

Hatırlatma . nasıl başarısızlık cezalandırılır.'

"Ama bu adamlar seni yüzüstü bırakmadı.

"Rakibime bağıllık yemini ettiklerini düşünürseniz, buna katılmamam gerekir. Kravatını sıktı ve ceketini çekti. İşte. Takım elbise giydiğinde kendini hep daha derli toplu hissedirdi. Patton'ın elindeki kâğıda doğru başını salladı. 'Bu görevleri tamamla ve her birinden sonra beni ara. Sonra buraya dönün. Bu ikisini efendilerine geri götürmen gerekecek.

Patton'ın gözleri büyüdü. "Affedersiniz?

"Beni duydunuz. Bu cesetlerin saat tam yedide Circus Freaks'in deposuna bırakılmasını istiyorum.

"Neden yedi?

Çünkü Sheidalin kapılarını o zaman açmıştı. Polis oraya baskın düzenlediğinde şok ve dehşet yaratmak ve medyada yer almak istiyordu. 'Sebeplerim sizin sorgulamanız için değil, Bay Patton. Yerine başka birini aramalı mıyım?

Patton'ın yutkunması bir kez daha duyulabilirdi.

"Hayır. Efendim. 'Güzel. O zaman lütfen işe koyulun.

Geç kalmak istemezsiniz.'

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, saat 10.55.

Frederick aceleyle sahne arkası kapısını açtı. "Bayan Brewster?

Yumruğunu vurmak için kaldırmıştı ama indirdi. Fiziksel olarak irkilmemesine rağmen gözleri irkilerek açıldı. "Evet. Bay Dawson, anladığım kadarıyla?

'Evet, benimle burada buluşmaya geldiğiniz için teşekkür ederim. Lütfen bu taraftan gelin.

Karanlığa alışmak için gözlerini kırptırarak onu ana salona kadar takip etti. Sally Brewster, Bernice Brown'ı dedektif olduğunu iddia eden birinin etrafta dolaştığı konusunda uyarın kadındı. Elli iki yaşındaydı, dul ve iki yetişkin çocuğu vardı ve yerel bir hastanenin çocuk bölümünde hemşirelik yapıyordu. Hayvan barınağında gönüllü olarak çalışıyor ve mahalle orkestrasında çello çalıyordu. 'Boş zamanlarında' ata biniyor ve Ocean

Bir ay önce tatile gittiği şehirde son derece mütevazı mayosuyla çok ama çok güzel görünüyordu. Ve Facebook sayfasını gerçekten ama gerçekten gizli yapması gerekiyordu.

Onun için bir sandalye çekti. "Lütfen oturun.

Merakla kulübün etrafına bakındı. 'Buraya daha önce de gelmişim, bir konser için. Mesai saatleri dışında farklı görünüyor.

"Sanırım hepsi duman ve sihir. Arkadaşınız Bernice'in avukatı Bay Thorne bu kulübün ortaklarından biri.

Biliyorum. Bu yüzden geldim - Bay Thorne'u gözlemlemek için. Bernie'ye yardım eden adama bir göz atmak istedim. Bu onun için bir kabus oldu. Eğer davasını düşürmek zorunda kalırsa, ne yapacağını bilmiyorum.

"Onun davasını ben üstleneceğim," diye güvence verdi Frederick. 'Hiçbir ücret talep etmeden. Anladığım kadarıyla geçen Cuma Bayan Brown'ı aramış ve birinin nerede olduğunu sorduğunu söylemişsiniz.

Evet. Adının Dedektif Hooper olduğunu söyledi. Tanımadığım insanlarla telefonda konuşmam. Her gün dolandırıcılık haberleri duyarsınız. Bernie'nin kocası tarafından tutulmuş olabilir, kendisi tam bir pisliktir.

"Yani ona hiçbir şey söylemedin mi?

"Bir şey değil. Pek sayılmaz. Ona Bernie'yi bulabileceği bir adres verdim ama karavan parkında boş bir araziydi. Ayrıca, çok uğraşıyordu. Tüylerimi ürpertti. Çalıştığını iddia ettiği polis departmanını aradım. Onu hiç duymamışlar.

"Tedbirli davranmakla çok akıllıca davrandın. "Bazı insanlar benim paranoyak olduğumu söylüyor.

'Bazı insanlar dikkatsizdir. Sen öyle değildin. Kızlarına bu tür bir ihtiyatı aşlamıştı. Facebook sayfasını engellemesi gerekse de Bayan Brewster'ın bu konudaki uyanıklığını onaylıyordu. "Aradığı numara sizde var mı?

"Evet. Cep telefonu arama kaydında bulmuş. 'Sanırım sahte. Geri aramayı denedim.

"Bu telefonda mı?

Ona küçük bir gülümseme verdi. 'Hayır. Ankesörlü telefonda

bakkalın dışında. Dediğim gibi, tüylerimi ürpertti.'

"Güzel. Numarayı yazdı. 'Aramayla ilgili hatırlayabildiğin başka bir şey var mı? Arka plandaki sesler?'

Düşünceli bir şekilde kaşlarını

çattı. "Kuşlar. "Kuşlar mı?

Dışarıda bir ağaçtaki gibi mi?

'Hayır, daha çok ... sahilde. Martılar.'

Frederick'in nabızı sıçrama yaptı. 'Bunu bilmek güzel. Başka ne var?'

"Biraz güneyli aksanı vardı. İlk başta yoktu. Bana sinirlenmeye başladığında ortaya çıktı. İşte o zaman telefonu yüzüne kapattım. Üzgünüm, keşke size daha fazlasını anlatabilseydim.

"Sesini tekrar duysanız tanıyabileceğinizi düşünüyor musunuz?

O baktı belirsiz. "Belki. Ben okuyun ses tanıma, görgü tanıklarının ifadelerinden bile daha az güvenilirdir'.

Ve çok da okumuştı. 'Bu doğru olabilir. Bazen polise bir arama emri vermek yeterli olabiliyor.

Kaşları kalktı. "Polisin arama emri çıkarmasına karşı çıkacağınızı düşünmüştüm.

Alınmamıştı. Savunma avukatlarının polisi engellemek için yaşadıklarına dair yaygın bir yanlış kanı vardı. "Şart değil. Eğer arama emri yasal olarak uygulanmışsa ve gerçekten de çıkarılması için geçerli bir neden varsa, o zaman bu yasayı tatmin eder. Her sanığın sahip olması gereken beklenti budur.

Yavaşça başını salladı. "Anlıyorum. Sence Bernie'nin mahkemede bir şansı var mı?'

Evet, biliyorum. Dosyasını okudum, onunla konuştum ve muayenehanedeki diğer iki avukata danıştım. Onun için elimden geleni yapacağım.

Tekrar başını salladı. Sonra omuzlarını dikleştirdi. "Buraya gelmeden önce kim olduğunu biliyordum," dedi açıkça. 'Hem kendi güvenliğim hem de Bernie'nin güvenliği için seni kontrol etmek istedim. Hayatını senin ellerine teslim ediyor.

Frederick sandalyede arkasına yaslandı ve ne demek istediğini merak etti. Neden bu kadar savunmacı görünüyordu. 'Beni kontrol etmek ihtiyatlı bir davranıştı. Benim de seni kontrol ettiğimi bilmelisin. Facebook gizlilik ayarlarını gerçekten değiştirmen gerekiyor.

Şaşırmış bir şekilde nefesini içine çekti. "Ah. Hiç bilmiyordum... Yanakları pembeleşti. "Alacağım. Teşekkür ederim.

"Rica ederim. Adam ayağa kalkmaya başladı ama kadın elini kaldırdı.

"Daha bitirmedim. Adam kendini toparlayana kadar bekledi. "Ben seni, senin beni kontrol ettiğinden biraz daha derinlemesine kontrol ettim. Kaşlarını kaldırdı. "Facebook sayfan yok.

Ve bu konuda birazcık da olsa kendini beğenmişti. "Doğru.

'Ama internette bir varlığınız var. Ya da en azından kızlarınızın var.'

Çok derin bir nefes aldı. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu uğursuzca.

Gözünü kırpmadı. "Kızınız Taylor'ın geçen yıl karısını öldüren ve küçük kızını tehdit eden o adamın yakalanmasına yardım ettiği için gazetelere çıktığını kastediyorum. Jazzie. Bu arada onu aramaya çalıştım. Taylor'ı yani. Muhabir gibi davrandım. Sorularımın hiçbirine cevap vermedi. Ancak diğer kızınız cevap verdi.

"Bu imkânsız," dedi kesin bir ifadeyle. Çünkü Daisy sadece bildiği numaralardan gelen aramaları kabul ediyordu. Aksi takdirde seyahat bütçesini Paris'teki şövalelere ve boyalara değil, cep telefonu ücretlerine harcamış olurdu. Ayrıca faturalarını da takip ediyordu. Hem de yakından. Ona asla söylemezdi ama içki dükkânına ya da şarapçıya yaptığı seyahatlerin kredi kartı ekstrelerini izlerdi. İlk seferinde alkolizminin çok uzun süre kontrolsüzce devam etmesine izin vermişti. Aynı hatayı ikinci kez yapmayacaktı.

Ne de olsa içki içmesi onun suçuydu. O zamanlar ona 'alan' tanımaya çalışıyordu, ki bu onu tüm ergenliği boyunca Kaliforniya'daki çiftlikte inzivaya çekilmeye mahkum ettiği düşünülduğünde gülünçtü. Ve

Hem de bir kızını bağımlılık yüzünden kaybettikten sonra. Carrie'yi düşünmek çok acı veriyordu, bu yüzden hâlâ kurtarabileceği çocuklara odaklandı.

Evet, Daisy'ye elinden geldiğince göz kulak olmaya devam etti ve çevresindekilerden aldığı bilgilere göre Daisy temiz, ayık ve mutluydu. Tıpkı olması gerektiği gibi. Ve bu dikkati sayesinde Daisy'nin yabancı telefon numaralarından aranmadığından emindi. En azından ABD'den Avrupa'ya.

Bayan Brewster'a soğukkanlılıkla baktı. "Yanılıyor olmalısınız.

"Hayır, değilim. Julie telefonda bana karşı oldukça dürüsttü.

Frederick şok olmuş gibi bir nefes aldı. "Ne?" Birinin kızının adını söylediğini duymak yüksek voltajlı bir şok almak gibiydi. Julie dört kızından en küçüğüydü ve ... özeldi. Serebral palsi ile doğmuştu, aynı zamanda zihinsel bir engeli de vardı. Yirmi bir yaşındayken dördüncü sınıf seviyesinde okuyordu, ancak gittiği yeni terapi merkezinde ilerleme kaydettiğini düşünüyordu. Ne olursa olsun, onu dünyadan korudu. Ona zarar verebilecek herkesten. Birinin, bu kadının, bu koruyucu duvarı aştığını düşündükçe içinde öfke alevlenmeye başladı. "Bu imkânsız," dedi, sesi öfkeyle titriyordu.

Ona sempatik bir bakış attı. "Sizin bir Facebook sayfanız olmayabilir Bay Dawson, ama Julie'nin var.

"Julie hiç bilgisayara dokunmadı," diye açıkladı, bu gerçekten emin bir şekilde.

Kaşları kalktı. 'CP'si olduğu için mi? Tekrar düşünün Bay Dawson. Bakın, size ya da çocuklarınıza zarar vermek gibi bir niyetim yok. Ben bir anneyim. Ben bir hemşireyim. Ama aynı zamanda nefes almaya devam etmek istiyorum ve Bernie ile olan bu şey çok korkunç. Kocasını onu takip ediyor, o da karşılık veriyor ve onu yaralıyor, böylece kocasını onu daha fazla takip ediyor. Sonra da tutuklanıyor, Tanrı aşkına. Her cümlenin sonunda sesi biraz daha yükseliyordu.

"Ve sonra avukatı

Cinayet mi? Sonra da yerine geçen avukat onunla yalnız görüşmemi mi istiyor?" Gözleri korku ve öfke karışımı bir ifadeyle parladı. 'Kesinlikle seninle tanışmadan önce seni kontrol edecektim. Birine tam olarak nerede olduğumu ve kiminle olduğumu söyledim, böylece daha sonra kontrol etmeyi başaramazsam aramaya nereden başlayacaklarını bileceklerdi.

Gözlerini kaçırdı, gözle görölür bir şekilde soğukkanlılığını topladı. Konuştuğunda sesi yine sessizdi. 'Nasıl bir adam olduğunuzu bilmek istedim. Bu arada kızınız Julie size tapıyor. Gerçekten bilmeni istediğim tek şey buydu. Onun iyiliği için. Ama sanırım yeni terapi merkezinde senin fark edebileceğinden daha fazla şey öğrendi. Onu bir ocuk olarak görüyor olabilirsiniz ama daha düşük seviyede okuyor olabilir ama o bir ocuk değıl. Bir ocuk gibi konuşmuyor, bir ocuk gibi düşünmüyor ve bir yetişkinin ihtiyaç ve isteklerine sahip.

Frederick sadece ona bakabildi. Aman Tanrım. Julie. Julie. Kişisel ihtiyaçlarıyla ilgilenen ve Frederick çalışırken onunla kalan bir bakıcısı vardı, ki bu çok sık değıldi. Yeterli ilgiyi gösterdiğini düşünüyordu. Sanırım yanlış düşünmüşüm. Bir kez daha. Göğsüne çöken umutsuzluk hissi nefes almasını zorlaştırıyordu. Kızlarından birini daha hayal kırıklığına uğratmıştı.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," diye başardı, sesi sert ve kararsızdı.

Sally Brewster'ın ağızı üzüntüyle kıvrıldı. "Teşekkür et. Sonra da kızınızın güvende olduğundan emin olun. Çok kolay bir şekilde yanlış kişilerin dikkatini çekebilir. Ona bir şey olsaydı ve sana söylemeseydim, kendimle yaşayamazdım. Ayağı kalktı, elini uzattı. 'Bernie'yi desteklediğiniz için teşekkür ederim. Bunu takdir ettiğini biliyorum. Ve onun durumuyla ilgili herhangi bir sorunuz olursa lütfen beni arayın. O benim en iyi arkadaşım.

Frederick de ayağı kalktı, dizlerinin bükülmesini önlemek için kilitledi ve onun elini sıktı. "Teşekkür ederim. Arabanıza kadar size eşlik edeyim.

Bu çok iyi olur. Teşekkür ederim. Burası kötü bir mahalle değil, özellikle de gündüzleri, ancak dikkatli olmakta fayda var.

Otomatik pilotta, onu sahne arkası kapısına yönlendirdi, ancak beynine bir mantık ipliği dolanırken kapıyı açmadan önce durdu. "Bekle. Ev telefon numaramı nereden buldun?"

"Julie, Facebook'ta ona mesaj attıktan sonra bana verdi.

Çenesi gerildi. "Buna hakkın yoktu. O bir çocuk. Benim çocuğum.

Gözleri tekrar parladı ve bu kadar yakından mavi olduklarını fark etti. Gökyüzü gibi. Konuşmak için ağzını açtı, sonra öfkesi aniden kayboldu, doğrudan onun bakışlarıyla karşılaştığında omuzları çöktü. "Haklısın. Yapmadım. Özür dilerim. O bir çocuk değil ama yine de buna hakkım yoktu. Aynı zamanda, başka biri değil de ben olduğum için memnun değil misin? Ona gerçekten zarar vermek isteyebilecek biri? Şimdi en azından sorunu biliyorsun.'

Başını salladı, kendini affettirecek kelimeler bulamıyordu. Çünkü bu konuda iyi olan hiçbir şey yoktu. Julie sınırların dışındaydı. "Hadi gidelim.

Ama adam kapı tokmağını kavrarırken eli onunkini örtmek için uzanmıştı. "Korkuyordum. Ama haklısınız. Onunla temasa geçmemeliydim.

Başını salladı, kızın elinin üzerinde olduğunun çok farkındaydı. Nazikti ve ... Sertçe yutkundu, bir kadından böyle basit bir dokunuş görmeyeli ne kadar zaman olduğunu hatırlamaya çalıştı. Yıllar olduğunu fark etti. Karısı ölmeden çok önce. Uzun zamandır hastaydı. Ama bundan daha fazlası vardı. Clay Taylor için bir tehdit olduğu için saklanmaları gerektiğini söyleyerek yıllarca ona nasıl yalan söylediğini öğrendiğinde... Hepsinden ne kadar çok şey çaldığını fark ettiğinde... Artık onun hiçbir dokunuşunu küçümsemekten başka bir şeyle hatırlayamıyordu.

Yani uzun zaman olmuştu. Belki de ilk karısı - Carrie, Daisy ve Julie'nin annesi - öldüğünden beri. Yirmi bir yıl. Çok uzun bir süre. Eğer bu kadar basit bir şey

bir okul çocuğu gibi dili tutulmuştı.

Bayan Brewster'ın düzgün, cilasız tırnakları olan küçük eline baktı. Elleri her gün insanlarla ilgileniyordu. Kötü niyetli bir kadın değildi bu. Taylor'ın annesinin söylediği her söze inanmış olmasına rağmen, bir daha asla kendi yargılarına güvenmeyecekti, en azından kadınlar söz konusu olduğunda.

Kendini onun yerine koymaya zorlayarak sertçe yutkundu. Evet, temkinli olmakta haklıydı. "Sanırım korkmanı anlıyorum.

"Çok nazıksın," diye mırıldandı. O zaman elini çekeceğini düşündü ama çekmedi. Bakışları ellerine de düşmüştü. "Ama sanırım birkaç konuda yanılıyorsunuz Bay Dawson.

"Ne gibi?

"Öncelikle, Julie bir çocuk değil. Bunu birkaç kez söyledim ama beni tam olarak duyduğunuzu sanmıyorum. O yirmi bir yaşında bir kadın. Daha düşük seviyede okuyor olabilir ama ilgi alanları ve arzuları kesinlikle yetişkinlere göre. Hormonları da öyle.'

Şaşkın bir nefes daha çekti. "Ne demek istiyorsun?

Dudaklarında küçük bir gülümsemeyle ona baktı. "Onun bir erkek arkadaşı var.

Adam bir kez daha şok olmuş bir şekilde gözlerini kırptırdı. "Ne? Kim?"

"Adı Stan ve onunla terapi merkezinde tanışmış. Eminim oradayken yeterince gözetim altındadırlar, ancak bu konuda onunla konuşmak isteyebilirsiniz. Bilirsiniz, doğum kontrolü hakkında.

Frederick yüzünü buruşturdu. Elinde değildi. "Aman Tanrım.

Bayan Brewster'ın gülümsemesi alaycı bir hal aldı. 'Onunla konuşurken nazik ol. "İnek olacağından korkuyor, dostum."

Bu cümlemin üzerine atladı, çünkü Julie'nin bir erkek arkadaşı olduğu düşüncesi - ve Tanrı aşkına doğum kontrolüne ihtiyaç duyması - beynini karıştırıyordu. 'Yani o da Simpsonları mı izliyor? Bu işte gerçekten başarısız olmalıyım.

Bayan Brewster'ın küçük gülümsemesi soldu. "Senin için endişeleniyor, biliyorsun.

Bir kez daha gözlerini kırptırdı. 'Benim hakkımda mı? Neden?' Etkileyici gözlerini hüzün doldurdu. "Onunla konuşmalısınız, Bay Dawson.

Dehşet göğsünde on altı tonluk bir ağırlık gibi hissetti ve sert bir nefes aldı. "Yardımcı olmuyorsunuz, Bayan Brewster. Kelimelerini dikkatle seçtiğini görebiliyordu. "Beni korkutuyorsunuz. Çıkar ağzındaki baklayı. Lütfen.

İç çekti. "Pekala. Julie senin bildiğinden daha fazlasını görüyor. Daisy için endişelendiğini biliyor.

"Sana Daisy'den bahsetti mi?

Başını salladı. 'Kız kardeşlerini çok seviyor. Bana Taylor'dan bahsetti, görünüşe göre Wonder Woman ile Annie Oakley'in karışımı bir şey.

Bu onu biraz gülümsetti. "Bu doğru.

Ama Bayan Brewster gülümsemedi. 'Bana Carrie'den söz etti. Onu özlüyormuş.

Frederick yüzündeki kanın çekildiğini ve üzerindeki elin sıkılaştığını hissetti.

"Daisy çok içtiği için kendini suçlu hissettiğini biliyor," diye devam etti, "ve onu "kampa" gönderdiğini. Geçen yıl küçük felçler geçirdiğini biliyor. İyi olduğunu söylediğinde ona doğruyu söyleyip söylemediğinden emin değil.

Vurulmuş gibi hissediyordu. Birden çok kez. "Bildiğini bilmiyordum.

"Dediğim gibi, düşündüğünüzden daha fazlasını özümsemiş görünüyor. Sizi zaten olduğundan daha fazla endişelendirmek istemiyor. Ama hayatından şu anda sahip olduğundan daha fazlasını istiyor. Kızlarınız için fedakarlıklar yaptığınızı biliyor - kendisi de dahil olmak üzere hepsi için. Minnettar olmadığını düşünmenizi istemiyor, çünkü minnettar. Sizi sevmediğini düşüneneğinizden endişeleniyor, ama seviyor.

Bakakaldı, bilgi seli beyninin duvarına sertçe çarpıyordu. "Onunla ne kadar konuştun?" "Yaklaşık bir saat. Konuşacak birini arıyor gibiydi.

Bakıcısının The View'a bağımlılığı var ve program açıkken Julie'nin onu rahatsız etmesine izin vermiyor.

Adam ona bakakaldı. "Bakıcı tavsiye üzerine geldi.

Bayan Brewster'in gülümsemesi nazikti. 'Eminim öyledir. Bununla nasıl başa çıkacağınız sizi ilgilendirir. Yine de başka ajanslar tavsiye edebilirim. Eğer isterseniz.

Zihninin küçük bir köşesi şüpheli kalsa da başını salladı. Bu onun daha fazla bilgi edinmesi için mükemmel bir yol olabilirdi. Gerçi çoktan bolca bilgi toplamış gibi görünüyordu. Onun sırlarını biliyordu. Hepsini değil elbette ama yeterince.

"Ya da değil," diye ekledi, sanki onun şüphesini sezmiş gibi. Kendi elini çekmeden önce onun eline cesaret verici bir vuruş yaptı. "Seni daha fazla tutmayacağım.

Kafasını sertçe salladı, temizlemeye çalıştı. "Ah, doğru. Tabii ya. Arabanıza kadar size eşlik etmek üzereydim. Sahne arkasının kapısını açtı. "Önden buyurun.

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, saat 10.55.

Gwyn sona erdi ve Ara ile a Karışım .
Memnuniyet ve hayal kırıklığı. "Angie'nin salonundan randevu aldım.

Phil, Jamie'nin minibüsünün ön koltuğundan döndü. "Saat kaçta?

Yüzünü buruşturdu. 'Yarın saat beş buçuğa kadar olmaz. Beni yazıyor.'

Phil'in gözleri parladı. "Etkilendim. Size kesinlikle bir randevu verirdim. Hatta belki bir de çeyiz.

Gwyn'in yanakları kızardı. Thorne yanında otururken kaçma numarasını kullanmak konusunda tereddüt etmişti. Zalimce görünüyordu. Ama bu karmaşanın dibine inmeleri gerekiyordu, o yüzden yapması gerekeni yapacaktı. 'Hikâyemi yutacağından emin değildim ama sanırım biraz romantik biri. Kaçış her zaman acil bir moda için iyidir. Bu şekilde ona sadece bir stil vereceğim

Bana makas atmadan saçını topla.'

Thorne gözlerini ona dikti. 'Saçına makasla dokunmaya cüret etmesine izin verme. Bu haliyle mükemmel.

Gwyn'in kalbi bu iltifat karşısında göğsünün içinde küçük bir dans yaptı, ama aynı zamanda adamın ona sert bir şekilde baktığını da fark etti. Bu bakışın her zaman orada olup olmadığını ve sadece fark edip etmediğini merak etti. Egosu için harikalar yarattığı kesindi. "Yapmayacağım. Tekrar bu kadar uzun olması dört yılımı aldı. Evan saçlarını kısa kestirmişti çünkü onun saçlarını sevdiğini biliyordu. Ama sonra Thorne'un yüzünün üzerinden bir gölge geçtiğinde sözlerine lanet okudu.

"Özür dilerim," dedi sessizce. "Düşünemedim.

'Her şey yolunda Thorne,' diye ona güvence verdi. 'Bu konuda yumurta kabuklarının üzerinde yürümeye devam edemeyiz. Evan yaptı ...'

Bana göre şeyler. Korkunç şeyler. Ve ben oraya gidemem. Bugün olmaz. Ve Thorne ile asla. Danışmana hikayeyi anlatmıştı. Bu yeterli olmalı. Saçını kesmek, yaptığı şeylerin en önemsiziydi.

Nefesini verdi, sonra bir nefes daha çekti. "Hayatıma devam etmeyi, her kararımı kontrol etmesine izin vermemeyi öğreniyorum. Dürüst olmak gerekirse, saçımı kesmesi diğer insanlara yaptığı onca şeyin yanında önemsiz kalıyor. Ve bana.

Phil nazikçe, "Ama ne zaman aynaya baksan sana bir şeyler hatırlatıyordu," dedi.

Gwyn rahatsız bir şekilde omuz silkti. Yansımasının gerçekten bir önemi yoktu. Daha sonra aylarca aynaya bakmamıştı. "Evet, şey, tekrar büyüdü.

Jamie dikiz aynasından ona baktı. "Amber Kelly kim?

Kuaför randevusunu aldığı isim buydu. 'Benim ikinci kişiliğim. Amber Kelly sirkteyken kullandığım sahne isimimdi. Saved by the Bell ilk yayınlandığında küçüktüm. Hayranıydım.'

"Ben de öyle olabileceğini düşünmüştüm," dedi Phil bilmiş bir baş hareketiyle.

Jamie kaşlarını çattı. "Aradaki bağlantıyı göremiyorum.

Phil, Gwyn'e hoşgörölü bir gülümsemeyle, 'Çünkü sen hiç ortaokul ya da lise öğretmenliğı yapmadın,' dedi. 'Tiffani Amber Thiessen oynadı Kelly Kapowski. O oldu ve ana karakter üzerinde ve Göster. Kesinlikle ve iyi kız aşırı başarılı. Kelly okuldaki en popüler kızdı. "Onun gibi olmayı çok istiyordum," diye itiraf etti Gwyn. 'Kopyaladım saç modeli ve her şey.'

"Neden? Phil sordu.

"Her şeye sahipti. Görünüş, iyi notlar, bir sürü arkadaş. Amigo kızların başındaydı ve herkes onu severdi.' Kulağa acınası gelmiyor mu? Omuz silktili. "Saf bir kaçıştı.

"Ve sonra gerçekten sirke mi katıldın? Jamie sordu. "Bunun hep senin sahne hikayen olduğunu düşünmüştüm.

"Evet, sirke katılmak için kaçan çocuk bendim," dedi kendini küçümseyen bir kahkahayla. "Güzel günlerdi. Yarın saat beş buçukta Bethesda'da olmamız gerekiyor. Sırada ne var?

Thorne konu değışikliğinden dolayı ona meraklı bir bakış attı ama daha fazlasını paylaşması için baskı yapmadı. Ön taraftaki adamlar da öyle, ki bunun için minnettardı. Thorne sirk hikâyesinin bir kısmını biliyordu ama hepsini değil. Ve kesinlikle acı veren kısımlarını da. İlk tanıştıklarında bunları paylaşamayacak kadar hamdı. Ve şimdi de çok savunmasızdı. Bu yüzden o hikayeler, onları ortaya çıkarmaya hazır olana kadar kasada kilitli kalacaktı.

Jamie, "Richard'ı acil servise getiren acil yardım görevlilerinden Brent Kiley'nin evine varmak üzereyiz," dedi.

"Adresini nereden buldun? Thorne sordu.

"Anne'den. Jamie aynadan onlara tekrar baktı. 'Ona henüz yerini tespit edemediğimiz kişilerin isimlerini verdim. Bütün sabah adresler üzerinde çalıştı.

"Anne ofisimizde mi? Thorne sertçe sordu. "Tek başına mı? Güvende olmayabilir. Ve etrafta milyonlarca muhabir olmalı.

"Daha çok dört milyon gibi," dedi Jamie acımasızca. 'Ve hayır, ofiste değil. Frederick zaten herkese

Bugün evde kalmak için maaş bordrosu. Anne nerede olursa olsun kullandığımız tüm arama sitelerine erişebiliyor. Bir proxy programı kullanıyor, böylece yaptığı hiçbir şey takip edilemiyor. Ama işi konusunda gergin. Anlaşılır bir şekilde.'

Bu Gwyn'i şaşırtmadı. Şirketin resepsiyonisti genç ve oldukça çekingendi. Patronunun cinayetle suçlanması kolay kolay kabulleneceği bir şey değildi.

Thorne gerildi. 'Ona o l m a m a s ı gerektiğini söyledin mi? Ben yapmadım mı?'

"Elbette yaptım," diye nazıkçe azarladı Jamie. "Seni bizim kadar iyi tanımıyor.

Thorne homurdandı. "Bir yıldır benim için çalışıyor.

"Ve ben seni on dokuz yıldır tanıyorum. Jamie iç çekti. 'Adresleri bulmak onu meşgul edecektir. Endişelenmek için daha az zamanı olacak. Her iki taraf da kazanır.

Gwyn kuru bir sesle, "Hepsini çoktan kafasına yerleştirmemiş olmasına şaşırdım," dedi. Genç kadın son derece düzenliydi. İlk haftasında firmanın dosyalama sistemini elden geçirmişti ve her şeyin nerede olduğunu biliyordu. Ayrıca hem şirketteki hem de Sheidalin'deki herkesin doğum gününü hatırlıyor, Thorne'un herkese en azından bir kart gönderdiğinden emin oluyordu.

'Anne iyi ama o kadar da iyi değil. Lucy'den haber aldım. Thorne telefonunu inceledi. "Kirby Gilson hakkında mesaj atmış.

"Öldürülen ME teknisyeni," diye mırıldandı Gwyn. Adamın geçmişini derinlemesine araştırdıklarında neler öğreneceklerine dair içinde korkunç bir his vardı. "Ne öğrenmiş?

"Kirby'nin dul eşi Eileen Gilson, Chevy Chase'de, gerçekten lüks bir yerde yaşıyor. Lösemiden ölmeyen oğlu - çok şükür - şimdi özel bir üniversiteye gidiyor. Bayan Gilson'ın gelir getiren bir işi yok. Pek çok hayır kurumuna katılıyor.

"Ama Chevy Chase'de bir yeri varsa iyi yaşıyor demektir," dedi Phil sessizce. "Yani onu da listeye ekleyelim mi?

Gwyn başını salladı. "Kesinlikle. Yani, çocuğunun sağlık masraflarını karşılamak için kendini satmasını anlayabilirim ama görünüşe göre birilerinden yardım almaya devam etmiş. Acaba banka kayıtlarına ulaşabilir miyiz?"

"JD yapabilir - eğer ona bilgi verirsek," dedi Jamie. Minibüsü bir apartman kompleksinin önüne park etti. 'Şimdilik şu sağlık görevlisiyle konuşalım. Brent Kiley yirmi beş yıldır sağlık görevlisi. Şu anda onun hakkında bildiğimiz tek şey bu. Hâlâ diğer sağlık görevlisinin adresini bekliyorum, o zamanki ortağının. Burada işimiz bitene kadar Anne bulamazsa, Richard'ın ekibine geçeceğiz. Darian Hinman, babasının işinin başkan yardımcısı, listede ilk sırada.

"Kim giriyor? Thorne sordu. 'Görünüşe göre yerler küçük. Dördümüz birden adamı bunaltmak istemeyiz.

Phil binanın lobisine öfkeyle bakıyordu. 'Merdivenleri görüyorum ama asansör yok. Bu adam kaçınıcı katta oturuyor?

"Üçüncü," diye mırıldandı Jamie. "Kahretsin.

Gwyn çabucak, "Eğer merdivenle çıkılabiliyorsa, Thorne'la ben çıkarız," dedi. Phil'in merdivenlerde kendini zorlamasını istemiyordu ama kalp rahatsızlığını bilmemeleri gerektiği için bunu yüksek sesle söylemedi. "Siz ikiniz burada kalın ve nereye gideceğimize karar verin.

Thorne ona minnettar bir bakış fırlattı. Teşekkür ederim, diye mırıldandı. Jamie, "Tanıklara ihtiyacın var, Thorne," dedi.

sıkılmış dişler. "Hatırladın mı? Kusursuz mazeretler?"

Gwyn şahidim olabilir. Sorun çıkarmayacağım, Jamie. Söz veriyorum.'

Eğilip Gwyn'in kulağına fısıldamak için lobiye girmelerini bekledi. "Teşekkür ederim. Phil'in aşırıya kaçmasını nasıl engelleyeceğimden emin değildim.

Onun kolunu okşadı. "Biliyorum. Onu koruyacağız, tamam mı?"

Kolu avucunun altında gerildi ve gözleri kayarak uzaklaştı. "Tamam. Gidip Brent Kiley'nin evde olup olmadığına bakalım. Eğer burada değilse onu itfaiye binasında aramamız gerekebilir.

Brent Kiley evdeydi. Kapıyı açtığında sanki yataktan yeni kalkmış gibi buruşuk ve sersemlemiş görünüyordu. Eşofmanının dizlerinde çimen lekeleri vardı ve tişörtü ters dönmüştü. Ağarmış saçları her yöne doğru uzanıyordu. Belli ki onu yatağından sürükleyerek çıkarmışlardı.

"İlgilenmiyorum," diye tersledi ve kapısını çarpmaya başladı.

"Hiçbir şey satmıyoruz," dedi Gwyn, avucunu tahtaya koyacak kadar öne eğilerek. "Söz veriyorum. Sadece size bir soru sormak istiyoruz.

Kiley'nin gözleri göğsüne kaydı ve tanıdık bir korku omurgasını titretti. Bluzu muhafazakârdı. Göğüs dekoltesi yoktu ama bunun hiçbir önemi yokmuş gibi görünüyordu. Geri adım atma, kaçma dürtüsüne direndi. Zar zor.

Ama sadece Thorne arkasında durduğu için. Onun varlığı kendini güvende hissetmesini sağlıyordu.

"Bay Kiley," dedi keskin bir sesle, eski haline dönerek.

Bakışları onunkilerle buluşmak için kalktı, ifadesi kararmaya başladı. "Eğer konu Bettuzi davasıysa, bu konuda konuşamam.

Gwyn bir an için irkilerek gözlerini kırptırdı. Kendini toparlayarak başını salladı. 'Öyle değil. Bu on dokuz yıl önce yanıtladığınız bir çağrı ile ilgili.

Brent Kiley Gwyn'e bakıyordu ama şimdi Thorne'un orada olduğunu fark etmiş gibiydi. Kan çanağına dönmüş gözleri irileşti ve bir adım geri çekildi. "Ne istiyorsun?" diye sordu, sesinde bir parça panik vardı.

Thorne sakince, "Seni incitmek için değil," diye cevap verdi. 'Sen beni tanıyor musun?

Brent başını salladı ama gözleri farklı bir hikâye anlatıyordu. "Seni haberlerde gördüm, hepsi bu. Bir kadını öldürmüşsün. Neden dışarıda, sokaklarda dolaşıyorsun ki?

'Çünkü o suçlu değil,' diye tersledi Gwyn. 'Bakın, size bir soru sormamız gerekiyor ve açık bir cevap verirseniz memnun oluruz. İçeri girebilir miyiz? Bu komşularınızın duymasını isteyeceğiniz bir konu olmayabilir. Başıyla işaret etti

Solda, bir kapının hafifçe açıldığı yerde. "Ve bu söylediğimiz her kelimeyi dinliyor.

Brent kaşlarını çatarak telefonunu kaldırdı. "Tamam, ama hoşuma gitmeyen bir hareket yaparsan 911'i ararım.

Bu kadar kolay kabul etmesi, bir şeyler bildiğine dair yanıp sönen bir neon işaretiydi - umarım onlara söylemek istediği bir şeydir. Akli başında hiçbir insan, Thorne'un cüssesinde ve aynı zamanda vahşi bir cinayetle suçlanan bir adamı dairesine almazdı.

Gwyn dairenin içinin tipik bir erkek mağarası olduğunu düşündü. Boş pizza kutuları yemek masasının üzerine yığılmıştı ve çöp kutusu bira kutuları ve kâğıt tabaklarla dolup taşıyordu. Bu ona Thorne'un ne kadar düzenli biri olduğunu yeniden takdir ettirdi. Önceki sabah hariç, onun evini hiç dağınık görmemişti. Bir şeylerin ters gittiğine dair ilk ipucu bu olmuştu.

Brent mutfağa gitti ve seslendi: "Bira ister misin?" Gwyn, "Hayır, teşekkürler," diye cevap verdi. "Çok fazla karbonhidrat var.

Elinde bir konserve kutusuyla çıkageldi ve kapağını açtı. "Hah. Bana öğlen bile olmadığını söyleyeceğini düşünmüştüm."

Gwyn omuz silkti. 'Bir gece kulübü işletiyorum. Bir yerlerde saat beş.'

Doğru. İtfaiyedeki programım beynimi mahvediyor. Saatin kaç olduğunu asla bilemiyorum. Oldukça güzel olan bir kanepeyi işaret etti. Ve temiz. "Oturmak ister misin?

'Elbette,' dedi Gwyn.

Thorne, "Ayağa kalkacağım," diye gürledi.

"Evet," diye mırıldandı Brent eski püskü bir koltuğa uzanırken. 'Bunu sen yapıyorsun. Peki, lanet sorunun ne?'

"Richard Linden," dedi Gwyn, Thorne'un kanepenin hemen kenarında, ihtiyaç duyduğunda ulaşabileceği mesafede durduğunun farkındaydı. "Cinayet mahalline gittiniz.

"Evet," dedi kısaca. "Hatırlıyorum. Çocuk bir geyik gibi oyulmuştu. Thorne'a bir bakış attı. "Bunun için tutuklanmıştın.

"Ve yargılandı ve aklandı," dedi Thorne, ses tonuna tehdit karışarak.

"Evet, bunu ben de hatırlıyorum. "Dünkü kurban Patricia Linden Segal'dı, Richard'ın Kardeşim.'

Brent dondu kaldı, bira kutusu dudaklarından sadece bir santim uzaktaydı.

Yavaşça indirdi ve yan masanın üzerine koydu. "Ne?" "Evet.

Gwyn başını eğdi. 'Bunu yapmamış olmana şaşırdım. duydum.'

"Dün vardiyam vardı. İşe başlamadan önce haberlerde cinayeti gördüm. Vardiyam bitince eve geldim ve yatağa düştüm. Beni uyandırdın.'

'Üzgünüm,' diye mırıldandı Gwyn. 'Ben de geceleri çalışıyorum. Uyandırılmaktan nefret ediyorum.

Elini salladı. "Her neyse. Sorunuz nedir?"

Gwyn onun yüzüne odaklanarak herhangi bir suçluluk titreşimi olup olmadığına baktı. "O gün Richard Linden'ı acil servise naklettiğinizde vücudunda herhangi bir yabancı cisim gördünüz mü?"

"Evet," diye cevap verdi Gwyn'in gözlerini tekrar kırıştırtmasına neden olarak.

Onun yanında Thorne kaskatı kesildi. "Ne?" diye sordu. "Gerçekten mi?"

"Evet." Brent omuz silkti. 'Polise gördüklerimi anlattım. Dedektife değil, ilk müdahale eden polise. Hiç kimse takip etmedi ve hiç kimse bundan bahsetmedi. Ve eğer birine sana anlattığımı söylersen, sana yalancı derim. Aniden doğruldu, yine kaşlarını çattı. "Bağlandın mı?"

Gwyn gözlerini devirdi. "Hayır.

"Güzel. Kimse beni tehdit etmedi.'

Gwyn'in kaşları havaya kalktı, bu tuhaf geçişten ve bana yaptığı vurgudan etkilenmişti. "Ama ortağın tehdit edildi?" diye tahmin etti.

Brent bira kutusuyla ona kadeh kaldırdı. "İtti çünkü polis raporunda yoktu. Polisler, sadece katilin bileceği ayrıntıları öğrenmek için bunu nasıl sakladıklarıyla ilgili bazı şarkılar ve danslar söylediler. Çenemi kapalı tutmanın daha sağlıklı

olduğunu düşündüm. Açtı

kollarını kavuşturdu ve odayı genişçe işaret etti. "Ve işte buradayım. "Ortağın nerede? Thorne sessizce sordu.

Çünkü ne Jamie ne de Anne onun adresini bulabilmişti.

Brent omuz silkti. "Bilmiyorum. Duruşmanızdan birkaç ay sonra ayağa kalktı ve yürüdü. Yani, topalladı. Bir araba kazası geçirdi. Puştun biri ona arkadan yaklaşmış, onu yoldan çıkarıp bir vadiye itmiş. Kırık bir bacakla çıkmayı başarmış. Alçıyı çıkarınca işi bıraktı ve yürüdü. Onu bir daha görmedim.'

"Peki bunu bize neden şimdi söylüyorsun? Thorne sordu.

Brent hafif bir gülümsemeye, "Değilim," dedi. "Ben bir şey demedim.

Thorne kaşlarını çatarak, "Yani başka kimseye söylemeyeceksin," dedi. "Polisler gibi, bu bir şekilde önemli olsa bile.

Brent başını iki yana salladı. "Sen iyi bir çocuktun," diye mırıldandı. 'Richard'ın yanında kaldın ve o pisliğin hayatını kurtarmak için elinden geleni yaptın. Eğer beraat etmemiş olsaydın, bildiklerimi gazetelere anlatmayı planlıyordum. Kanıtlar manipüle edilmişti. Ama beraat ettin. Ve bacaklarımı bağlı ve kırılmamış olarak seviyordum. Bu yüzden sustum.'

Gwyn göz ucuyla Thorne'un başını salladığını gördü. "Eski ortağın ona çarpan kamyonu gördü mü?" diye sordu.

Brent Thorne'a sahte bir selam verdi. 'Orada ne yaptığını gördüm. Kamyon olduğunu hiç söylemedim.

"Öyle miydi? Thorne seviyeli bir şekilde sordu.

Bir omuz silkme daha. "Evet. Tıpkı bir yıl önce kız arkadaşını öldüren gibi. Ödüm bokuma karıştı. Bu yüzden sessiz kaldım. Bana korkak diyebilirsin ama beslemem gereken çocuklarım vardı. Suratı asık bir şekilde etrafına bakındı. "Ama artık değil. Üniversiteye gidiyorlar ve eve geldiklerinde anneleriyle kalıyorlar.

'Boşandınız,' dedi Gwyn yumuşak bir sesle. "Ne zaman?

Bir selam daha. "Zekisin," dedi gizlemediği bir hayranlıkla. Thorne homurdandığında gözleri tekrar kadının göğüslerine kayd, sonra tekrar yüzüne döndü. 'Benim karım

Mahkemeden hemen sonra beni terk etti. Thorne'u işaret etti. "İçmeye başlamıştım. Kısmen kamyonun benim ya da çocuklarımın peşine düşmesinden çok korktuğum için. Kısmen de kendimi kurtarmak için sessiz kaldığımı bildiğim ve utandığım için. Artık her şeyi biliyorsun. Bunu bir daha paylaşmayacağım. Kimseyle."

'Anladım,' diye mırıldandı Gwyn. 'Tamam. Dürüstlüğün için teşekkür ederim. Kendine iyi bak, tamam mı?'

Başını salladı ama koltuğundan kalkmadı. "Kendiniz çıkabilirsiniz."

Gwyn kalktı ve gitti, Thorne da arkasından. Koridora dönüp merdivenlere yöneldiklerinde, "Bu aydınlatıcıydı," diye mırıldandı.

Evet. Eski ortağını bulamayacağımızı düşünüyorum. Eğer hala hayattaysa, kendini yeni biri olarak yeniden keşfetmiştir. "Katılıyorum. Orada çok iyiydin. Teşekkür ederim."

Ona gülümsedi. "Hadi, minibüse geri dönelim de etrafta ninja suikastçıları aramayı bırak."

Çünkü öyleydi, gözleri sürekli etrafta dolaşüyor, köşelerde pusuya yatmış biri olup olmadığını kontrol ediyordu. "Peki," diye homurdandı. 'Ve bilgin olsun, onun gibi pisliklerin seni bu şekilde kontrol etmesinden gerçekten hoşlanmıyorum.'

Merdivenlerden lobiye inerlerken şaşırılmış bir halde sadece ona bakabildi. 'I . . . Onu kışkırtmıyordum.'

Ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Bunu biliyorum. Bunu ben mi söyledim?"

"Hayır."

'Bunu ima bile etmedim, ettiysem de özür dilerim. Sadece bundan hoşlanmadığımı söylemek istedim. Bu saygısızlık. Bir an tereddüt etti. "Ve seni korkuttuğu için onu parçalamak istedim."

"Korkmuyordum."

Aşağı baktı. "Hayır mı?"

Gülümsedi. "Hayır. Orada olduğunu biliyordum."

Çenesinin gergin çizgisi gevşemiş gibiydi. "Güzel," dedi

apartmandan çıktıklarında. Güneş çok parlaktı ve Gwyn aniden durdu, parıltıyı gözlerinden uzak tutmak için başını eğerek çantasında güneş gözlüğünü aradı.

Sonra her şey bulanıklaştı. Cam kırıldı ve aniden kaldırımın solundaki çimenlik alana fırlatıldı. Thorne üzerine düştüğünde öksürdü, yüzü çimenlere gömüldüğü için neredeyse boğuluyordu. Çırpındı, itirazları büyük bir gürültü olarak dışarı çıktı.

Thorne vücudunu ön kollarına dayadığında onu yere bastıran ağırlık azaldı. 'Yerde kal,' diye bağırdı. 'Az önce biri bize ateş etti. Sana da.

Ne oluyor lan? Nefesi daha hızlı geliyordu, yüzüne sıcak geliyordu çünkü hava boşluğu çok küçüktü. Thorne. Savunmasızdı, bir buçuk metre boyundaydı. Onu üzerinden atmak, güvenli bir yere sürüklemek istiyordu ama hareket edemiyordu ve o da yerinden kıınılamıyordu.

Arkalarında bir araç motorunu çalıştırdı ve yaklaştı. Nasıl yaklaştı? Otoparktan en az elli metre uzaktaydılar. Araç kaldırımında gıcırdayarak durdu ve aniden Thorne'un ağırlığı kayboldu ve Gwyn güçlü kollar tarafından kucaklanarak Jamie'nin minibüsünün açık yan kapısından içeri fırlatıldı. Ön ve orta koltukların arasında yere düştü, sırtında bir acı vardı.

"Acele edin! Jamie havladı.

Thorne arkasından bindi ve o daha kapıyı kapatamadan minibüs hızla uzaklaştı. Kapı otomatik olarak kapandı ve beyaz yüzlü Phil'in elinde cep telefonuyla çılgınca etrafına bakındığını gördü. 911'i aramıştı ve şu anda operatörle konuşuyordu.

Jamie minibüsü geri vites taktı, çimlerin üzerinden park yerine doğru sürdü ve lastik gıcırtısıyla havalandı. 'Yerde kalın. Hepiniz.

"Nereye gidiyorsunuz? Phil talep etti.

"Hiçbir fikrim yok," diye hırladı Jamie, sonra dişlerini sıktı ve ortağının elini tutarak sesini susturdu. 'Evet, biliyorum. Hastaneye gidiyoruz. Herkesi kontrol ettireceğim. Tartışmak yok.

"Pekâlâ," dedi Phil sakince. Telefonla konuştu. 'En yakın hastaneye gidiyoruz. Hayır, burada kalmamızın akıllıca olacağını sanmıyorum. Tekrar Thorne'a baktı. 'Memurlarınızı az önce verdiğim adrese gönderebilirsiniz. Bizimle görüşmek isterlerse hastanede olacağız. Operatöre telefon numarasını verdi ve sonra bağlantıyı kesti. "Ben iyiyim Jamie," dedi sessizce.

Jamie telaşla başını salladı. "Emin olalım, tamam mı?

Gwyn Thorne'un solgun yüzüne baktı. "Az önce ne oldu lan?

"Neredeyse kafandan vuruluyordun," diye fısıldadı. 'Çantana bakmak için durmasaydın ...'

"Güneş gözlüklerim için," diye mırıldandı, hâlâ uyuşmuş hissediyordu. 'Çantam arkada bir yerde. Kimliğim içinde. Geri almam gerekecek.

'Polislere aldırırız. Oraya geri dönmeyeceğiz. Thorne telefonuna bir numara tuşlamaya başlamıştı bile. "JD? Ben Thorne. Bir sorunumuz var.

On

Annapolis, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 11.15.

Dahili telefonunun düğmesine bastığında telefon çaldı.
"Evet, Jeanne?"

"Bay Patton birinci hatta efendim.

Yanıp sönen düğmeye bastı. 'Evet, Bay Patton? Benim için ne haberleriniz var?'

"Ne dediysen onu yaptım," dedi Patton, şaşkınlığı hâlâ ses tonundan belli oluyordu.

"Mükemmel. Masasının üzerindeki notlara baktı. "Bir sonraki hedefiniz yakında Old Georgetown ve Wisconsin'in köşesindeki bir Yunan restoranından çıkmak olacak. Mekânın adı Kaia's Kouzina.

"Aynı talimatlar mı?"

'Evet. Bittiğinde beni ara. Bir sonraki işareti ve bir sonraki yeri alacağım.

"Evet, efendim.

Memnun bir şekilde telefonu kapattı. Patton emirlerini sorgulamadan yerine getiriyordu. Nihayet. Adam aynı zamanda görgü de kazanıyordu. Zamanı gelmişti.

Kapısının hafifçe çalınmasıyla başını kaldırıp baktı. Ve sonra gülümsedi. Gelini kapıda duruyordu, sarı saçları lumboz penceresinden gelen ışıktaki altın gibi parlıyordu.

"Margo. Senin için ne yapabilirim?"

O da gülümsemedi. Aslında çok endişeli görünüyordu. "Bakıcıdan bir telefon aldım. Benny'nin ateşi biraz yükselmiş, sadece bir derece.

Doğruldu. "Dün gece iyiydi!"

"Evet, öyleydi ama bazen bebekler ateşlenir. Sadece dış çıkartıyor olabilir. Ama sorun olmazsa eve gitmek istiyorum.

Bana ofis ağına uzaktan erişim izni verirseniz yapılacaklar listenizi evden halledebilirim.

"Elbette. Kendi kendine panik yapmamasını, kadının haklı olduğunu, tüm bebeklerin bazen ateşlendiğini söylemesi gerekiyordu. "Onu doktora götürmeli miyiz?"

'Hayır, baba. Ama böyle devam ederse, söz veriyorum onu yanıma alacağım. "Elbette a l a c a k s ı n , " diye mırıldandı.

Bu sadece

Benny'yi kaybetme düşüncesi. Oğlundan geriye kalan tek şey o çocuktur. "Beni ara ve nasıl olduğunu haber ver.

"Tabii ki yapacağım.

Kaşlarını çattı, çünkü diş çıkaran bir bebeğe göre çok daha endişeli görünüyordu. "Bana söylemediğin şey ne?"

Nefes aldı. "Bundan hoşlanmayacaksın.

Sakin kalmak için kendini zorladı. "Bu sadece diş çıkarma ateşi değil, değil mi?"

Evet! Gerçekten öyle. Benny iyi olacak. Bu başka bir şey.'

"Bundan hoşlanmayacağım.

"Doğru. Omuzlarını dikleştirdi. "Bernice Brown'ı hatırlıyor musun?"

'Evet. Bu sadece iki gün önceydi, Margo. Bu yaşında unutkan olmadım,' diye ekledi, hafif alaycı ses tonu kesin bir uyarı taşıyordu. Sırf gelini ve torununun annesi olması, ona saygısızca davranabileceği anlamına gelmiyordu.

Kızardı, utandı. "Özür dilerim. Öyle demek istememiştim.'

"Güzel. Peki, Bernice Bernice Brown? Hani şu sözde Cumartesi gecesi onu evinden çıkarmak için Thorne'u aradı. Ona evinde saldırmak çok daha kolay olurdu. Ancak evine girmenin zor olduğu kanıtlanmıştı. Adamın mükemmel bir güvenlik sistemi vardı. Bu yüzden onu dışarı çekmenin daha etkili olacağına karar verdiler.

Evet, o. Onun adını kullanmadan önce yaptığımız şeylerden biri de onu bulmak ve aramayı yapmadığını kimseye söyleyemeyeceğinden emin olmaktı.

Aynen öyle. Patton yerini tespit etti ve onu ortadan kaldırdı. Yüzünü buruşturdu. "Yani, öyle olduğunu sanıyordu.

Ayağa kalktı, öfkesi bembeyazdı. "Ne? Ne demek istiyorsun?"

Yaşadığı karavanı ateşe verdi. Ya da öyle sandı. Ama kız taşınmıştı ve adamın yaktığı karavan onun değildi. O ve kuzeni yeni bir parka taşınmışlardı. Bu Patton'ın hatası değildi,' diye ekledi hemen. 'Polis kılığında en yakın arkadaşıyla temasa geçmiş. Ona adresi vermiş ama yanlış adres olduğu ortaya çıkmış.

"Peki bunu nereden biliyorsun?" diye sordu soğuk bir sesle.

'Çünkü Thorne'un gece kulübünde gözümüz var ve arkadaşı - Sally Brewster - bu sabah Thorne'un avukatlarından biriyle buluştu. Ne konuştuklarını bilmiyorum ama bağlantı kurmuş olmalarından endişelendim. Patton'ın yangın kurbanlarını kontrol ettim. Bernice Brown ve kuzeni değıllermiş. Evdekiler izinde olan bir profesör ve kocasıydı. Parka yeni gelmişler.

Kendini tekrar sandalyesine bıraktı. "Anlıyorum.

Gözleri geniş ve yalvarış doluydu. 'Lütfen baba, eğer birini suçlayacaksan, beni suçla. Patton doğru şeyi yaptığını düşünüyordu. Ziyaret etmeli ve doğru adres olduğundan emin olmalıydım.

Yavaşça başını salladı. "Dürüst bir hataydı," dedi sertçe. Hatalar olur. Hatta kendisi de bir iki hata yapmıştı. Milyon, diye ekledi acı acı. "Patton'ın hatasından haberi var mı?"

"Evet. Tereddüt etti. "Az önce ona söyledim. Tepkiniz konusunda anlaşılabilir bir şekilde endişeli.

Olması gerektiği gibi. "Pekâlâ. Seçeneklerini hızla değıerlendirdi. Patton'ı ortadan kaldırabilir ve organizasyonundaki bir sonraki kişiye geçebilirdi. Birkaç saat önce Patton'a başarısızlığın bedelini hatırlatmıştı. Adamın bundan sonra daha da dikkatli -ve itaatkâr- olacağına inanmak makuldü.

"Sen ne yapardın?" diye sordu Margo'ya, onun düşüncelerini merak ederek. Bir gün bu masanın arkasına oturabilirdi. Eğitimine başlama zamanı gelmişti.

Dudağını ısırdı. 'Bence bu durumda merhamet daha da sadık bir çalışan yaratacaktır. Patton'ı severim. Zeki ve hırslı biri. Bence daha fazla sorumluluk almaya hevesli. Ben olsam onu yerinde bırakırdım. Sizi memnun etmek için daha çok çalışacaktır.

Aynen öyle düşünüyorum. Bayan Brown'ın arkadaşının Thorne'un avukatlarından biriyle görüştüğünden bahsetmişsiniz. Hangisiyle?

"Frederick Dawson. Thorne'un şirketinde yeni, kısa süre önce Kaliforniya'dan taşındı.'

Kaşları kalktı, bu isim çok tanıdıktı. "Dawson?"

Sorusunu hemen anlayarak başını salladı. 'Jarvis davasına karışan kadınla akraba. Dawson'ın kızı Taylor, Jarvis'in kızı Jazzie'ye at terapisi sağlıyordu.

Çünkü çocuk annesinin öldürüldüğünü görmüştü. Jarvis terapisti öldürmeye çalışmış ama Taylor Dawson karşılık vererek onu yaralamıştı. Jarvis'le olan ilişkisi o an sona ermişti. Ne yazık ki, o aşağılık adamla ilişkilendirilmeden önce değil. Tabii ki Thomas Thorne tarafından. Thorne polise Jarvis'in en sevdiği İtalyan restoranında onunla yemek yediğine dair fotoğraflı kanıt sunmuştu.

O zaman çok kızgındı. Hâlâ da öyleydi. Ama Thorne'un o fotoğrafı nasıl ele geçirdiği konusundaki kafa karışıklığı onu tüm çalışanları hakkında bir soruşturma yapmaya yöneltmiş, bu da hainin Ramirez olduğunu ortaya çıkarmıştı. Şimdi Ramirez ölmüştü. Ama bu, polisin onu izlemesine neden olmuştu. O zamandan beri nerede ve ne zaman insan içine çıktığına dikkat etmek zorunda kalmıştı. Her zaman kaybetmesi gereken bir kuyruğu vardı.

Artık yatında iş yapmasının nedeni buydu. Polis yatın varlığından haberdar değildi, bu yüzden uygun gördüğü şekilde davranmakta özgürdü.

Jarvis davasındaki felaketle bağlantılı herhangi birinin şimdi onun işine burnunu sokuyor olması son derece can sıkıcıydı.

"Bay Dawson'ı nerede bulacağımızı biliyor muyuz?" diye sordu, sesi kısıktı.

"Eminim bulabilirim.

"Lütfen yap. Benny'nin iyi olduğundan emin olduktan sonra bunu evden de yapabilirsin. Şimdi gidin. Durumu kötüleşirse beni ara.

Bir kez başını salladı. "Yapacağım. Sana Dawson'ın adresini göndereceğim ve seni haberdar edeceğim. Çıkarken kapıyı arkasından kapattı.

Margo iyi bir anneydi. Ona güvenmeliydi. Yine de bu öğleden sonra özel doktoruna bebeği kontrol ettirecekti. Çünkü Patton mükemmel bir karavanı yakmadan önce adresi kontrol etmeliydi. Öngörülebilir gelecekte onun kararlarını ikinci kez sorgulayacaktı ama omuzlarının üzerinde iyi bir kafa vardı. Uygun eğitim verilirse, değerli bir halef olabilirdi.

O gençti. Çok zamanları vardı.

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 12.45.

Hepsi benim hatam. Hepsi benim lanet olası hatam. Thorne küçük acil servis kabininde bir ileri bir geri volta atıyordu. Buradaki yataklar sadece perdelerle ayrılmıştı, dün götürüldüğü hastanenin aksine, orada fiziksel duvarları olan odalar vardı. Ve kapılar.

Bu mermileri durdurabilir. Ya da en azından yavaşlatabilirdi. Perdeye bir şaplak ve bir küfür savurdu. Bu da yatakta oturan kadının sinirli bir iç çekişiyle karşılandı.

"Thorne, kes şunu," diye tersledi Gwyn. 'Beni delirtiyorsun. Tansiyonum yükselecek ve gitmeme izin vermeyecekler. Burun deliklerini alevlendiren bir nefes çekti. "Buraya gel. Şimdi.

İstemeye istemeye itaat etti ve yatağın kenarına oturdu. 'Jamie ve Phil hemen yanımızdaki kabinde ve Phil'in sağlığı senin sakın kalmana bağlı olabilir. Tamam mı?

Gözlerini kapattı. "Beni suçlama konusunda neredeyse onlar kadar iyisin.

"İzliyorum ve öğreniyorum," dedi alaycı bir tavırla. Adamın elini tuttu ve sertçe sıktı. 'Ben iyiyim. Birkaç çürüğüm var. Sen de iyisin. Şuradaki ikisi sarsılmış ama onlar da iyi. Bir parmağını yakasına sokarak onu kendine çekti ve avucunu yanağında yumuşattı. Adam okşayışa doğru eğildi, onu içine çekti. 'Sen benim hayatımı kurtardın. İyi iş başardın.

Kadının sesinin onu yatıştırmasına izin verdi. "Benimle bir daha çıkmayacaksın.

"Evet, öyle," dedi mırıldanarak. 'Bunu ne kadar çabuk çözersek, şu anda devam etmekte olan hayatlarımıza o kadar çabuk geri dönebiliriz.

Alçak sesle kıkırdadı, sonra bir kez daha arkasındaki camın kırıldığını duyduğunda yaşadığı dehşeti hatırladı. Bu, binanın lobisinin milyonlarca küçük parçaya ayrılan cam penceresiydi. Muhtemelen saçında hâlâ cam parçaları vardı. Bunun bir önemi yoktu. Gwyn güvendeydi. Önemli olan tek şey buydu.

Güvendeydi. Ama hedef alınmıştı. Vurulmuştu. Lanet olsun. Benim yüzümden.

'Senin hatan değil,' diye mırıldandı, sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. 'Ama diğerleri biliyor mu? Önlem almaları gerekir.

Diğerleri. En yakın arkadaşları. Onun zavallı kıcını kurtarmak için bir araya gelen insanlar. Onlardan biri yaralanırsa, tek bir damla kan kaybederse . . . Kendimi asla affetmeyeceğim.

'Sığınağa girmeleri gerek,' diye mırıldandı. "Lanet olası bir sığınağa.

Gwyn pragmatik bir tavırla, 'Böyle bir şey olmayacak,' dedi. "Bana bak. Bir parmağıyla adamın yanağına vurdu, ta ki adam

itaat etti, bakışlarıyla buluştu. "Sana yardım etmek istiyorlar. Clay, Stevie, Paige? Sam ve Ruby? Hepsi de yaşamak için suçları araştırıyor. Diğerleri bunu işlerinin bir parçası olarak, hayatlarını riske atarak yaptılar - ve yabancılar için, Thorne. Sokaktan geçen insanlar için. Sen ailedensin. Sana yardım edecekler. Ben de sana yardım edeceğim. O yüzden kabul et ve devam edelim.'

Aile. Kalbi sıkışarak gözlerini kapattı ve avucunun yanağındaki hissinin, kulağındaki yumuşak sözlerinin tadını çıkardı.

Yanlarındaki perde açılarak Phil ve Jamie'yi ortaya çıkardı. Böylesine samimi bir pozisyonda yakalanmaktan rahatsız olan Thorne geri çekildi ve Gwyn elini kucağına bıraktı. Yanaklarının kızarmasını ve Jamie ile Phil'in gözlerindeki eğlendirici şaşkınlığı görmezden gelen Thorne, eski öğretmenini dikkatle inceledi. Phil o kadar iyi görünüyordu ki rahatlamış bir nefes aldı.

"İyisin," diye mırıldandı.

"Öyle," diye onayladı Jamie. "Şanslıyız.

Phil sinirli bir şekilde elini sallayarak ikisini de görmezden geldi. 'Gwyn mantıklı konuşuyor. Sana yardım etmemize izin vermelisin, Thorne. İyi misin, Gwyn?'

Gülümsemesi düpedüz güneşliydi. "Yağmur gibi. Sen?"

Sinirli görünüyordu. "Peki. Ama artık sırrımı biliyorsun."

"Dün gece biliyorduk," dedi Gwyn omuz silkerek. 'Hiç kimse

Eğer daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, bana söyledi. Ben pis bir kulak misafiriyim.'

Phil'in dudakları kıpırdadı. 'Sen affedildin. Bu ikisi o kadar da değil.

"Kıçıma tekmeyi bastılar. Arkalarındaki perde aralandı ve öfkeli JD Fitzpatrick ortaya çıktı.

Gwyn yüzünü buruşturdu. "Bize fazla yüklenme," diye sızlandı. "Başım ağrıyor.

"Çok haklısın," diye alaycı bir şekilde tekrarladı JD. Perdeyi çırparak kapattı. 'Ne oluyor lan Thorne? Sana özellikle araştırmaya gitmemen söylenmişti.

Bunu kendi başına yap.' Bir parmağını dudaklarına götürdü, sonra omzunun üzerinden işaret etti. "Hyatt," diye mırıldandı.

Hayranlık uyandırıcı, diye hırlamak istedi Thorne ama ağzını kapalı tuttu çünkü anlamıştı. JD rol yapıyor, Hyatt'ın önünde kızgınmış gibi davranıyordu.

Kaşlarını çattı. Ama bu hiç mantıklı değildi, çünkü JD'nin onun davasıyla ilgilenmemesi gerekiyordu. Çıkar çatışması falan. Tabii Hyatt ona bilgi alması için talimat vermediyse. Thorne bunu teğmene yakıştıramazdı.

Ama JD'ye güveniyorsun. O bunu hak etti. Ki bu doğruydı. JD az önce onları Hyatt'ın dinlediği konusunda uyarmıştı. Bu yüzden öfkesini ve paranoyasını bastırdı. Şimdilik.

JD sesini alçalttı. "Cidden, çocuklar, bu da ne?

"Ne yaptığımızı biliyordun," diye fısıldadı Gwyn, gözleri kısılmıştı.

JD gözlerini devirdi. "Tam olarak değil," diye fısıldadı. 'Lucy ve ben bana söylememesi konusunda anlaştık. Makul inkar edilebilirlik ve tüm bunlar. Dördüne de şöyle bir göz gezdirdi. "Sen iyi misin? Gerçekten mi?

Gwyn omuz silkti. "Birkaç çürük, hepsi bu.

Çünkü onu yere çarpmıştı, diye düşündü Thorne üzüntüyle. Sonra da onu bir patates çuvalı gibi Jamie'nin minibüsüne atmıştı.

"Dur," diye tekrar bağırdı, ama daha az şiddetle. Belli ki poker suratı şu anda işlevsizdi. 'Sen benim hayatımı kurtardın, Thorne. Birkaç çürük ödemek için küçük bir bedel.

"Yerel halka ifade verdin mi? JD sordu.

"Sayılır," dedi Thorne omuz silkerek. "Onlara eski bir dostumuzu ziyaret ettiğimizi ve vurulduğumuzu söyledik. Dudaklarını büzdü, Gwyn, Jamie ve Phil'i alıp hayatlarının geri kalanında bir adada saklanmak için duyduğu mantıksız arzuya geri dönme tehdidinde bulunan suçluluk duygusuna karşı büyük bir mücadele verdi. Ama "biz" değildik. Gwyn'di. Onu bir kez örttüğümde' - vücudumla, ama şimdi bunu düşünmeyecekti, ona karşı çok iyi hissetmiş olsa bile - 'başka atış yoktu.

Gwyn'in gözleri açıldı, sanki gerçek aniden y ü z ü n e çarpmış gibiydi. 'Sana ateş edeceklerine i n a n d ı n . Ama yine d e ... Lanet olsun, Thorne. Vurulacağına inandın ve kendini dev bir hedef haline mi getirdin?

"Ne yapmamı isterdin?" diye karşılık verdi. "Ölmene izin mi verseydim?

Sertçe nefes aldı, dudakları titredi, koyu renk gözleri aniden parladı. "Hayır," diye fısıldadı. "Ama... kahretsin, Thorne. Senin incinmeni istemiyorum. Fazla yer kaplamıyorum. Sırtın uzaydan bile görülebilecek bir hedef.

Bu doğrudu. Ama onun amacı bu değildi. Ne demek istiyordu? Gözlerini sertçe kırıştırdı, sonra kendini JD'ye bakmaya zorladı. 'Gwyn korunduğunda ateş etmeyi bıraktılar. Beni vurabilirlerdi ama yapmadılar. Cumartesi gecesi beni öldürebilirlerdi ama öldürmediler.

"Pazar sabahı seni neredeyse öldürüyorlardı," diye karşılık verdi Gwyn.

"Bu muhtemelen bir kazaydı," diye mırıldandı JD ona. "Ona çok fazla GHB vermişler." Thorne'a döndü, yüzünün rengi solmaya başlamıştı. "Sanırım haklısın. Seni öldürmek istemiyorlar, Thorne. Gwyn'i öldürmek istediler. Çünkü o senin için önemli.

Lucy'nin konuşmadığı gibi. Tıpkı Gwyn'in oturma odasında oturup ona hapisneden uzak durması için yardım sözü veren herkes gibi.

Bu ... berbat. Aniden bitkin düşen Thorne başını öne eğdi. 'Bunu durduracağını düşünsem kendimi teslim ederdim.

"Thorne," diye nefesi kesildi Phil'in. "Sakın buna cüret etme.

"Şşş," diye yatıştırdı Jamie. 'Yapmayacak. Bunu bir daha düşünmeyecek bile. Değil mi, Thorne?'

Thorne'un tartışacak enerjisi yoktu. Gwyn'in eli saçlarını düzeltirken hareketsiz kaldı. "Hayır, yapmayacak," dedi sessizce. 'Ve eğer yaparsa, onu bir sığınakta saklayacağız.

JD acımasız bir teslimiyetle, 'Bunun bir işe yarayacağını sanmıyorum,' dedi. 'Bunu her kim yapıyorsa

Hayatın, Thorne. Seni öldürmek öncelikli değil. Yani bunu durdurmanın tek yolu onları durdurmak.

Thorne başını kaldırmadı çünkü Gwyn hâlâ saçlarını okşuyordu ve bu çok iyi hissettiriyordu. Ama onu dinliyordu ve JD'nin haklı olduğunu biliyordu. "O zaman ben de öyle yapacağım," dedi sessizce.

Gwyn onun saçlarını okşamayı bıraktı ve nazikçe çekiştirdi. 'Yalnız değilsin, Thorne. Bununla tek başına yüzleşmeyeceksin. Geri kalanımızın da bu işte bir payı var. Ben, bir pislik sana zarar vermek istiyor diye seni terk etmeyeceğim. Ayrıca, JD haklı. Bunun bir faydası olmaz, çünkü bizi hâlâ önemsedığın sürece bir zayıflığın var demektir. Bu işte seninleyiz. O yüzden sineye çek, Buttercup.'

Kendini tutamadan bir kahkaha attı. "Düğün çiçeğim. Kafasını kaldırdığında onun kendisine sırtıttığını gördü. "Gerçekten mi?

"Evet, gerçekten. JD'ye baktı. "Olay yerinde ne buldular?

"Cüzdanınız," dedi. 'Bir süre kanıt olarak tutulacak. Muhtemelen kredi kartlarınızı iptal etmeli ve yeni bir ehliyet almalısınız.

'Kahretsin,' diye mırıldandı Gwyn. 'Baş belası. Başka ne var? Kurşunu buldular mı?'

"Evet. Lobinin içindeki beton duvarlardan birine gömülmüştü. Şansımız varmış. Beton onu durdurdu. Eğer içinden geçseydi, bir sonraki durağı çocukların oynadığı oturma odası olacaktı.

Thorne'un kanı dondu. "Aman Tanrım.

Gwyn ona sert bir şekilde, 'Ama betonu delmedi,' dedi. 'Kimse yaralanmadı. Değil mi JD?'

"Doğru," dedi JD kararlı bir şekilde. 'Hyatt davayı Montgomery İlçe Polisi'nden alıyor, çünkü Patricia Linden Segal cinayetiyle bağlantılı. Şu anda size kimsenin bir şey görmediği dışında pek bir şey söyleyemem. Elbette.'

"Bu Thorne'u temize çıkarmaya yardımcı olacak mı? Phil umutla sordu.

'Şu anda mı? Hayır,' diye yanıtladı JD. 'Ama uzun vadede

gerekir. Bu sadece benim fikrim. Hepinizin o apartmanda olacağını kim bilebilirdi?'

Thorne'un bakışları Jamie'nin sıkıntılı bakışlarıyla buluştu. "Dedektif Prew yaptı," dedi Jamie.

"Acil yardım görevlisini tanımadığını söyledi," diye fısıldadı Phil.

Jamie başını salladı. 'Listemizi gördü. Eninde sonunda onunla irtibata geçeceğimizi biliyordu.

"Prew kim? JD sert bir şekilde sordu.

"Richard Linden cinayetiyle ilgilenen dedektif," dedi Jamie. "O artık emekli oldu.

"Sana ne söyledi?

"Pek değil," diye cevap verdi Jamie, JD'nin kaşlarını çatmasına neden olarak. Jamie JD'nin omzunun üzerinden bakarak perdeye odaklandı. Hyatt'ın muhtemelen dinlediği yere. Bir sonraki sözlerini mırıldandı. "Duyduklarımızı Lucy'ye aktardık.

JD'nin çenesi gerildi ama başını salladı. 'Sonra Brent Kiley'i görmek için daireye gittin. Neden?'

Bu kez Thorne cevap verdi. "Richard Linden'ın öldürüldüğü olay yerine giden acil yardım görevlisiydi. Kavgacıydı. Bize hiçbir şey anlatmadı. Sonra da "Sonra." diye mırıldandı.

JD'ye her şeyi anlatırdı ama Teğmen Hyatt'a güvenmiyordu. En azından arkadaşlarının hayatları konusunda.

JD başıyla onayladı. "Orada ne kadar kaldın?

"Sadece birkaç dakika," dedi Gwyn. 'Bu sürenin bir tetikçiyi çağırmasına yetecek kadar uzun olması pek olası değil.

"Muhtemelen hayır," diye kabul etti JD. "Başka kim biliyordu?

Jamie içini çekmeden önce dördü uzun bir süre birbirlerine baktı. "Bu sabah bütün izleri kaybettiğimi sanıyordum ama takip edilmiş olmamız mümkün. Birkaç haber minibüsü, birkaç plakasız araba. Biri Hyatt'ın adamıydı, bundan eminim.

"Evet, onu kaybettiniz," diye doğruladı JD. "Hyatt çok kızgındı.

Jamie memnun görünüyordu. 'Evet. Hâlâ bende var. Kuyrukları kaybetme yeteneği yani. Polisleri kızdırma yeteneğimi hiç kaybetmedim.

Ayıldı. "Yardım eden herkesi uyarmak için aradım, haberiniz olsun.

Thorne şaşkınlıkla ona baktı. 'Bunu sen mi yaptın? Şimdiden mi?'

"Yapacak bir şeye ihtiyacı vardı," dedi Phil hoşgörüyü.

"Ben de ona bu görevi verdim.

JD telefonunu kontrol etti. 'Lucy bana bu konuda mesaj attı. Dikkatli olmanı söylüyor. Ağzının bir tarafı sevgiyle kalktı. "Ve sizi sevdiğini söyledi.

Thorne avucunu göğsünün üzerinde ovuşturdu. Bu acı-tatlı bir şeydi. Lucy'nin onu sevmesini seviyordu. Sadece sevgisinin onu Gwyn ve diğerleriyle birlikte öldürtmemesi için dua edebilirdi.

"Buradan çıkmamız gerekiyor," dedi kısık sesle. "Yapacak işlerimiz var.

Perde açıldı ve çok sinirli görünen Teğmen Hyatt ortaya çıktı. 'Evet, yapacak işleriniz var, Bay Thorne. Benimle konuşmak gibi. Benimle gelin lütfen. Güvenli bir yere gidiyoruz.'

Thorne hemen hareket etmedi ve diğerleri de onu izledi. "Ne hakkında konuşacağız, Teğmen?

Hyatt onun gözleriyle doğrudan karşılaştı. "Senden nefret eden tüm insanlar hakkında.

'Bu bir hafta sürer,' diye tersledi Gwyn.

Thorne önce ona, sonra Hyatt'a ters ters baktı. "Tutuklu muyum?

Hyatt, tıpkı önceki gün hastanede yaptığı gibi, "Henüz değil," diye cevap verdi. Ancak bu kez yüzündeki ifade oldukça farklıydı. Dün Thorne onunla konuşmadığı için sinirli ve kızgındı. Ama şimdi . . . Adamın gözlerinde daha keskin bir şey vardı. Korkuya benziyordu. "Ama arkadaşların hakkında konuşmamız gerek.

Evet, diye düşündü Thorne ve bir kez daha kanı dondu, çünkü teğmenin gözlerinde korku vardı. Her nasılsa sesini düz tutmayı başarmıştı. "Peki ya onlar?

"Senin küçük kanunsuz ekibindeki en az dört kişi benim için önemli," diye karşılık verdi Hyatt, onu şok ederek. 'Ve bu insanlardan biri az önce **vuruldu**. Vurulmadı, çünkü

"Kocanın refleksleri bugün seninkiler kadar hızlı.

"Aman Tanrım," diye soludu Gwyn.

"Stevie," diye fısıldadı Thorne. Mantıklı olan tek kişi oydu. Yıllardır Hyatt için çalışıyordu.

"Evet. Şu anda ofisime geliyor. Teğmen dikkatli bir nefes aldı. "Yani benimle konuşacaksınız, Bay Thorne.

Thorne gözlerini kapattı. "Evet. Gidelim.

Wight's Landing, Maryland, 13

Haziran Pazartesi, 13.30.

Frederick, Julie'nin bavulunun içindekileri iki kez kontrol etti. Her şeyi paketlediğini düşünüyordu. Eğer değilse, almak için geri gelebilirdi, ama Julie'yi bu evden ve güvende olacağı bir yerden çıkaracaktı.

Arkasından, yatak odasına girerken motorlu tekerlekli sandalyesinin vızıltısını duydu. "Nereye gidiyoruz baba?" diye sordu, sözcükleri zorlanmıştı ama anlaşılabilirdi. Frederick onları Maryland'e taşıdığından beri büyük adımlar atmıştı. Kuzey Kaliforniya'da o kadar uzak bir bölgede yaşıyorlardı ki, yeterli fiziksel veya mesleki terapi yapılamıyordu.

Bavulun fermuarını kapattı. "Küçük bir tatile çıkıyorsun, Clay ve Stevie'nin evine. Frederick, Sally Brewster'ın ona anlattıklarını paylaştığında çift cömertçe boş odalarından birini teklif etmişti. Eve geldiğinde bakıcıyı tıpkı Julie'nin Sally'ye söylediği gibi televizyonun önünde park etmiş halde bulunca bunun için iki kat minnettar oldu.

Kadını oracıkta kovmuştu. Kadının gözlerini dolduran çığ nefret karşısında hâlâ irkilmek istiyordu. Tavsiyeler için çok fazla. Kaliforniya'da o kadar uzun süre tecrit edilmişti ki, insanları yargılama becerileri paslanmıştı. Eskiden bu konuda çok daha iyiydim. İşi için öyle olmak zorundaydı. Hem Thorne için yaptığı iş hem de ailesini korumak için yine öyle olmak zorundaydı.

Ne olursa olsun, bir dahaki sefere bir bakıcı tuttuğunda, bir dadı kamerası kuracaktı.

Julie'nin mavi gözleri parladı. "Taylor'ı görmeye mi?

Julie ve Daisy ilk karısının sarı saçlarını ve mavi gözlerini miras almışlardı. Sadece Carrie ona benziyordu. Tanıdık suçluluk duygusu ve keder ona sert ve hızlı bir şekilde çarptı, sonra dağıldı çünkü Julie ona gülümsüyordu.

'Taylor'ı görmeye,' diye onayladı. 'Çiftlikteki atlardan biri için yeni bir araba almış. Sizi bir gezintiye çıkarmak için sabırsızlanıyor.

Taylor aslında Julie'yi ihmal eden sözde 'bakıcıya' bir yumruk atmak için can atıyordu. Küçük kız kardeşini özlemişti, bu yüzden bu ziyaret iyi bir şey olacaktı. Taylor varken Julie için endişelenmesine gerek kalmayacaktı.

"Yaşasın! Julie ellerini çırpı, bu hareket belki bazılarına garip gelebilirdi ama Frederick'in içini sevinçle doldurdu. Küçük kızını böyle mutlu görmek hoşuna gidiyordu.

Yatağın kenarına oturdu, böylece göz göze geldiler. "Biraz konuşmamız gerek tatlım.

Julie'nin bakışları düştü. "Bana kızgın mısın?

"Tabii ki hayır," dedi usulca. Kızın çenesini yukarı kaldırdı. 'Ama bugün biraz korktum. Bayan Brewster'la konuştum.

Julie gülümsedi. "İyi biriydi.

"Öyle görünüyordu. Ama o bir yabancı Jules ve sen ona telefon numaramızı verdin.'

Julie'nin gözleri korkuyla titredi. "Başım belada mı?"

"Hayır, bebeğim. Ama bunu bir daha yapamazsın. Bayan Brewster güzel, ama bazı insanlar olmayabilir'.

Gözleri şaşkınlıkla bulutlandı. "Ama Taylor'ın babası iyi biri çıktı.

Kızın kurduğu bağlantıyı anlamıştı. Ve bu konuda ona meydan okumakta haklıydı. Clay hakkında korkunç şeyler düşünmüştü ve çocukları bu yüzden acı çekmişti.

"Evet, yaptı. Ama dünyada gerçekten çok kötü insanlar var, bunu deneyebilecek ...' Doğru kelimeyi aradı

Sonunda en basit kelimedede karar kıldı. "Seni incitmek.

"Pekâlâ," dedi, sesi tam olarak ikna olmuş gibi çıkmıyordu. "Yine de merkeze gidebilecek miyim?

"Evet. Belki birkaç günlüğüne değil ama evet, merkeze geri döneceksin. Ona sinsi bir gülümseme verdi. "Bana Stan'den bahsetmek ister misin?

Çok güzel kızardı. "Babacığım.

Yanağından öpmek için eğildi. "Onunla tanışmak isterim. Bilirsin," diye ekledi alaycı bir şekilde, 'küçük kızım için yeterince iyi olduğundan emin olmak için.

"O çok iyi," diye Julie onu temin etti. Sonra kaşlarını sallayarak onu bir kahkaha ile irkiltti.

Bayan Brewster haklıydı. Küçük kızı bebek değilmiş. Tanrım. Bunu hiç doğru anlayamayacak mıyım?

Arabayı yükledi, sonra Julie'nin sandalyesini arkaya bağladı. Kaliforniya'daki arazisi henüz satılmamıştı ama taşındıklarında Julie'nin ihtiyacı olan her şeyi alabilecek kadar yatırım yapmıştı. Bunun için minnettardı.

Minnettar olması gereken çok şey vardı. Burada yeni bir hayatı vardı. İyi arkadaşları. Gerçekten sevdiği bir işi.

"Baba? Julie, direksiyona geçerken,

"Babacığım," dedi. "Evet, tatlım?

'Başka bir mesaj aldım. Bayan Brewster'dan.'

Sürücü koltuğunda kaşlarını çatarak iki büklüm oldu. Kadın onunla tekrar ne halt etmeye iletişime geçmişti? Julie geri çekildi, tabletini tutuşu gevşedi - onun sahip olduğunu bilmediği tableti.

"Bunu nereden buldun?

"Selma Hanım'dan," dedi gözlerini kocaman açarak.

Bakıcı. Muhtemelen Julie'ye sessiz kalması için vermişti. Aralarında böyle bir anlaşma yoktu. Kadından iyi ki kurtulmuştuk o zaman. Tablet in güvende olduğundan ve zararlı internet sitelerinin engellendiğinden emin olması gerekiyordu.

"Tamam," dedi, sesini sakın kalmaya zorlayarak. "Mesajda ne yazıyor?

"Beni tekrar aramak istiyor. Ama ben evde değilim."

"Onu arayacağım," diye kızını temin etti ve hemen Sally Brewster'ın cep telefonunu çevirdi. "Bayan Brewster," dedi sert bir sesle, telefon açıldığında.

"Bay Dawson?" diye temkinli bir şekilde cevap verdi.

Hemen konuya dalacaktı. "Neden Julie'ye tekrar mesaj attın?"

Julie tabletinden başını kaldırdı ve küçük kutularda oturan kedilerin olduğu bir video izlemeye başladı.

"Ama ben yapmadım," diye haykırdı Bayan Brewster.

"Size yemin ederim. "Ah. Merakla utandığını hissetti.

Ama dehşete düşmüştü. Her şey

Bir kere. Çünkü . . .

"Biri ona mesaj mı attı?" Onun sesi de telaşlandı.

"Benmişim gibi mi davranıyor?"

Akıllı kadın, doğrudan konuya giriyor. "Evet.

Bir an sessiz kaldı. 'Bay Thorne adında birinin Bernie gibi davranması gibi mi? Ya da beni arayan birinin polis gibi davranması gibi mi?

Omurgasından aşağı hoş olmayan bir ürperti aktı. Julie'nin iyiliği için sakinliğini koruyarak, "Belki," dedi. 'Bunu kontrol edeceğim. Şu anda neredesin?

"İşe yeni geldim. İkinci vardiyadayım."

Orada kal lütfen. Etrafında bir sürü insan olsun. Mola vermek için bile ayrılmayın.'

"Aramayacağım," diye söz verdi, sesi uygun bir şekilde korkmuş gibiydi. "Julie'nin iyi olduğunu haber vermek için beni ara.

"Şu anda benimle birlikte. Geçici olarak

taşınıyoruz.' "Güzel. Nasıl olduğunu bana haber ver.

"Beni de ara.

"Elimden geleni

yapacağım.

Görüşmeyi sonlandırdılar ve Frederick derin bir nefes aldı. "Julie, tatlım, tabletini görebilir miyim?

Kadın kaşlarını çatı. "Geri verecek

misin?" "Evet," diye söz verdi.

Ona uzattı. Mesajlaşma uygulamasını açtı ve iletişimine baktı.

"Bunu nasıl okuyorsun?" diye sordu. Julie'nin okuduğunu anlama becerisi bu kadar gelişmiş değildi.

"VR, baba.

Bakışlarını onunkilere doğru kaldırdı. "Bu da ne?

"Ses ... Alnı kırıştı. "Benimle konuşuyor. Ona dokunuyorum.

Mesaja dokundu ve bilgisayarlı bir ses mesajı okudu.

'Sally'den: Seni tekrar arayabilir miyim?'

Tekrar. Dehşet canlı bir tel gibiydi, vücudunu içten dışa doğru şok ediyordu. Eğer Sally Brewster doğruyu söylüyorsa, biri onun Julie'yi çoktan aradığını biliyordu.

Onu arabasına bıraktığı zamanı düşündü. Hâlâ karşılaşmalarının konuşma içeride ve Kulüp, o sordu onu Julie onu tekrar ararsa onunla iletişime geçmesini söylemiş, o da kabul etmişti. Eğer birisi vardı olmuştur aşağıdaki Onlar, onlar olabilir kulak misafiri oldular. Julie'nin Sally'den gelen bir mesaja cevap vereceğini bilirlerdi. Ya da, eğer Sally yalan söylüyorsa, bunu o ayarlamış olabilir. Her iki durumda da, bu işin aslını öğrenmesi gerekiyordu. Mesajlaşma uygulamasına yazdı:

Evde değilim.

Neden aramak istiyorsun?

Yeni bir mesaj belirdi. **Sana bir hediyem var. Nereye göndereceğimi bilmek istiyorum.**

Eli titreyen Frederick, mesajın hangi numaradan geldiğini görmek için bilgi düğmesine tıkladı.

Nefesini kontrol edemedi. Mesaj Sally Brewster'ı arayan numaradan gelmişti. Polis kılığına girmiş bir adamın kullandığı numaradan.

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 13.45.

Gwyn, Thorne, Phil ve Jamie, asansörden Hyatt'ın Baltimore Polis Merkezi'ndeki konferans odasına giden labirent gibi masaların arasından Teğmen Hyatt'ı takip ederken, bu lanet olası bir kâbus, diye düşündü. Hepsi depresif görünümlü, endişeli yüz ifadeleri olan bir gruptu.

ağır adımlarla. Jamie'nin tekerlekli sandalyesi bile normalden daha yavaş hareket ediyor gibiydi.

Thorne otomatik pilottaydı ve Gwyn onu böyle görmekten nefret ediyordu. Yüzü kaskatı kesilmiş, omuzları yorgunluktan çökmüştü. Hyatt onlara Stevie'nin de vurulduğunu söyledikten sonraki dakikalarda yirmi yıl yaşlanmış gibiydi.

Sanki içindeki tüm mücadele tükenmiş gibiydi.

"Bu böyle olmayacak," diye mırıldandı. Jamie ve Phil'e önündeki konferans salonuna girmelerini işaret ederek Thorne'un takım elbisesini tuttu ve yürümeyi bırakıp ona bakana kadar çekti.

Hayatında milyonuncu kez daha uzun boylu olmayı dileyerek ona baktı. "Buraya gel. Ceketini tutarak onu boş bir sandalyesi olan en yakın masaya götürdü ve sandalyeye itti. Adamın hiçbir şikâyetinde bulunmaması, tek bir soru bile sormaması ona ne kadar yenilmiş olduğunu gösteriyordu. Bu işe yaramaz. Hem de hiç.

Dizlerinin arasına girdi, şimdi onunla yüz yüze geliyordu. Çenesini avuçlarının arasına alarak, adam uyuşmuş bir şekilde ona bakana kadar çekti.

"Thorne, hadi," diye fısıldadı şiddetle, yakındaki masalarda oturan birkaç dedektifin her hareketlerini izlediğinin farkındaydı.

"Ve ne yapacaksın?" diye fısıldadı, o kadar kasvetli bir şekilde ki kalbine bıçak saplanmış gibiydi.

'Beni hastaneden çıkardığın günü hatırlıyor musun? Evan'dan sonra?'

Yavaşça başını salladı. "Boktan bir gündü.

"Neden?" diye sordu, onun nasıl cevap vereceğini biliyordu.

Yaşıyordun. Ama ışığın gitmişti. Bulamadım Sen.'

"Ama sen pes etmedin. Yas tutmama, yas tutmama ve iyileşmeme izin verdin. Ve bu benim dört buçuk yılımı aldı.

Gözleri kayarak kapandı. "Hayatımın en uzun yılları.

"Evet. Benimki de öyle. Başparmaklarıyla adamın yanaklarını okşadı, adamın kirli sakalları hafifçe tenini çiziyordu. Ama hoş bir şekilde

bir şekilde. Onun yüzüne dokunmayı seviyordu. Her zaman sevmişti. "Yatağında oturmama ve sallanmama izin verdin ve ben uyuyana kadar bana sarıldın.

"Bunu hatırlıyor musun?

"Her şeyi hatırlıyorum," dedi sessizce. Evan'ın ona işkence etmek ve canını yakmak için yaptığı her şeyi. Ve sonra Thorne'un onu iyileştirmek için yaptığı her şeyi.

Gözleri fal taşı gibi açıldı, sıkıntısı açıkça belli oluyordu. 'Yapmadığını umuyordum. Sana ulaşamadım. Bunun zihninde daha güzel bir yere kaçtığın anlamına gelmesini umuyordum.

'Hayır, her an seninleydim. Ve benim için yaptığın her şeye, her iyiliğe minnettarım. İç çekti. 'Bugün yine boktan bir gün, ama senin bana sabrettiğin kadar ben sana sabredemeyeceğim. Sana kafanı oyuna geri vermeni söyleyeceğim. Şimdi. Çünkü bunu yapmazsan, hepimizi ortadan kaldırmaya çalışacak kadar senden nefret edenin kim olduğunu asla bulamayacağız. Yanaklarını hafifçe sıktı ve okşadı. 'Kendini bok gibi hissetmen ve suratını asman için sana zaman veremem. Sana şimdi ihtiyacımız var, Thorne. O yüzden üzölmeyi bırak. Lanet bir zombiymişsin gibi kendini süröklemeyi bırak. Sana ihtiyacımız var.' Alnı onunkine değene kadar öne eğildi, burunları hafifçe birbirine değdi. "Benim sana ihtiyacım var.

Titreyen bir nefes verdi, elleri onu kendine yakın tutmak için kalçalarına uzandı. "Pekâlâ.

Onun tarafından bu şekilde tutulmak çok iyi, çok doğal hissettiriyordu. Her zaman olduğu gibi, ama öyle değildi. Bu an sadece arkadaşların paylaşabileceğinden çok daha samimiydi. Ve hiç de garip değildi. Doğruydu. Bir an tereddüt etti, sonra içinden gelen sesi dinledi ve onun alnına bir öpücük kondurdu.

Bakışları araştırıyordu, ama hiçbir şey söylemedi, sadece geri adım attığında ellerini kalçalarından indirdi. Yine içgüdüleriyle hareket ederek elini uzattı ve adam elini tuttuğunda rahat bir nefes aldı. Elini çektiştirdi ve adam ayağa kalktı.

Nefes alarak omuzlarını dikleştirdi ve kızın elini sıkıca tuttu. "Gidip benden kimin nefret ettiğini bulalım. Ama henüz hareket etmedi. Tıpkı onun yaptığı gibi tereddüt ederek, birleşen ellerini ağzına götürüp parmaklarını öperken gözlerini ondan ayırmadı. "Teşekkür ederim.

Boğazı düğümlendi ve sırtından aşağı bir ürperti yayıldı. "Bir şey değil.

Hyatt'ın çok kalabalık konferans salonuna girdiğinde, sırtı dik ve başı dikti. Stevie'yi görene kadar. Bir kalçasında buz torbası tutuyor ve bastonunu o kadar sıkı kavrıyordu ki eklemleri bembeyazdı. Yüzü acıdan gerilmişti, bir yanağı sıyrılmış ve çiğdi.

"Oh, Stevie," diye mırıldandı. "Ben-

Stevie ona ters ters baktı. 'Eğer özür dilersen, kıcına tekme basarım, Thorne. Yemin ederim.

Bu onun dudaklarının seğirmesine neden oldu. "O kadar yükseğe tekme atamazsın.

Bu, Stevie'nin arkasında duran ve elleri Stevie'nin omuzlarında olan Clay'in homurdanmasına neden oldu. İkisi de solgun ama kararlıydı. 'Aklına koyduğunda neler yapabileceğini bilsen şaşarsın,' dedi. 'Ben olsam onu zorlamazdım, Thorne. Ayrıca, o haklı. Bu senin hatan değil ve bunu durduracağız.

"Aynen öyle. Bu açıklama Stevie'nin yanında oturan, kollarını fıçı göğsünün üzerinde kavuşturmuş, yüzü alamet-i farikası olan kaşlarını çatmış Hyatt'tan geldi.

Gwyn gözlerini kırpıştırarak Hyatt'ın diğer tarafında oturan Özel Ajan Joseph Carter'ı gördü. Yüz ifadesi okunamıyordu ama zaten her zaman öyleydi. Adam tam bir muammaydı. Joseph, BPD dedektifleri ve federal ajanlardan oluşan ortak bir görev gücünü yönetiyordu. JD sık sık onun örgütüne ödünç verilir, bu yüzden Gwyn federallerin bu işe karışmasının mantıklı olduğunu düşündü.

JD masanın en ucunda oturmuş, uygun bir şekilde asık suratlı görünüyordu. Lucy onun yanındaydı ve hem Gwyn'e hem de Thorne'a endişeli bakışlar atıyordu.

"Biz iyiyiz," di y e güvence verdi Gwyn, sonra kaşlarını çatdı. Başka bir

Dedektif duvara yaslanmış, onlara küçümseme ve şüpheyile bakıyordu. Gwyn de ters ters baktı, çünkü adam tam bir pislikti. Adı Brickman'dı ve bir gün önce Thorne'u hastane yatağına kelepçeleyen de oydu.

Thorne ya bu gerçeğin farkında değildi ya da ekşi suratlı adamı görmezden geliyordu, çünkü bir nefes aldı ve Gwyn'in elini sıktı. "Tamam. Hadi bunu çözelim. Gwyn için bir sandalye çekti, yanındaki sandalyeye kendisi oturdu ve dikkatini Stevie'ye verdi. "Ne oldu?

Stevie göz ucuyla Hyatt'a baktı. Adam taştan oyulmuş gibi görünüyordu. "Rahatla," dedi eski patronuna. "Kimse ölmedi.

"Yine de," diye homurdandı Hyatt. 'Dün gece hepinizi kilitlemeliydim.

Stevie, 'O zaman elinizde hiçbir şey kalmaz,' diye karşı çıktı. 'Thorne, bugün hepimize kuyruk taktı. Hastaneden bu kadar özgürce ayrılmanıza izin verilmesinin nedenlerinden biri de buydu.

Orospu çocuğu, diye düşündü Gwyn ama yine de ısırıldı. "Bunun çok kolay olduğunu biliyordum.

Thorne sertleşmişti. "Beni izlediğinizi biliyordum. Ama bütün arkadaşlarımı da mı? Neden? Suçlu olduğumu düşündüğünüz için mi?

Hyatt gözlerini devirdi. "Hayır," diye tersledi. 'Çünkü öyle olmadığına eminim ve arkadaşlarının etrafımda toplanacağını biliyordum...'

"Arkadaş mı? Hyatt doğru kelimeyi bulamayınca Stevie yardımcı oldu.

Clay kahkahasını gizlemek için öksürdü. Lucy ağzını kapattı ve JD dudaklarını büzerek gülümsemelerini gizledi. Joseph Carter kıkırdamasını gizleme zahmetine bile girmede. "Adil bir tahmindir Peter," dedi Hyatt'a. "Bugün bizi çok meşgul ettiğinizi söylemeliyim.

Gwyn bir küfür daha savurdu. "Sen de mi bu işin içindeydin?

"Bu benim fikrimdi," dedi Joseph yumuşak bir sesle. 'Ve sen gitmeden önce

dinle. Thorne'un bundan suçlu olmadığını biliyorum. Ayrıca öylece oturup araştırmamızı beklemeyeceğinizi de biliyordum. Bu yüzden zaten yapacağın şeyi yapmana izin verdik. Sadece bunu yaparken korunduğunuzdan emin olduk.'

Gwyn dişlerini gıcırdatmamak için konsantre olmak zorundaydı. "Ve aksiyonu kuşbakışı görebilmeniz de hoş bir yan ürün müydü?"

"Tabii ki hayır," dedi Joseph. 'Eylemi görmek planın birincil hedefiydi. Sizin korunmanız hoş bir yan üründü. Özellikle sizin değil çünkü bu sabah kuyruğunuzu salladınız.

Gwyn'in bakışları kendinden çok memnun görünen Jamie'ye kaydı. Pislik dedektifin yüzü ise öfkeden kararmıştı.

Thorne kaşlarını çatıyordu. "Stevie'nin Clay'in hızlı refleksleri sayesinde kurtulduğunu sanıyordum.

"Öyleydi," diye cevap verdi Clay, yine suratsız bir ifadeyle. "İskaladığım atış yüzünden cam kırıklarını duydum ve onu iterek yoldan çektim.

Stevie, 'Ben de bu şekilde sıyrıldım,' dedi. "Clay kendini üzerime attı ama ne yazık ki asfaltın üzerindeydik.

Gwyn başını kaldırıp Thorne'a baktı, Thorne da ona bakıyordu. "Tanıdık geliyor mu?" diye mırıldandı.

Thorne başıyla onayladı. "Evet." Gruba, "Asfalt dışında bize olan buydu," dedi. Sadece bir el mi ateş edildi?" diye sordu Clay ve Stevie'ye.

Stevie başını salladı. "Evet. Clay vurulacak diye çok korktum. Omzunun üzerinden kocasına ters ters baktı. "Yine.

Thorne sessizce, "Bizde de aynısı oldu," dedi. 'Bir merminin daha geleceğinden emindim ama hiç ateş edilmedi.

"Farklı olan," dedi Joseph kasıtlı olarak, "Clay ve Stevie'nin en iyi ajanlarımdan biri olan kuyruklarını sarsmamış olmalarıydı. Tetikçinin minibüsünün markasını ve kısmi plakasını alabildi, ancak ateş etme olayı

kalabalık bir alışveriş bölgesindeydi ve ateşe karşılık veremedi. Beyaz bir panelvandı. Buna benzeyen bir şey gördünüz mü?'

Jamie başını salladı. 'Bakmadım ama durup bakmadım da. Sadece hepimizi oradan çıkarmak istedim.

Phil emin görünmüyordu. "Sanmıyorum. Her şey çok hızlı oldu. Thorne, Phil'e sorun yok der gibi bir bakış attıktan sonra

Clay ve Stevie. "Ateş edildiğinde neredeydiniz?

"Bir restorandan çıkıyorum," dedi Stevie. 'Kaia's Kouzina. Bethesda'da pahalı bir yer. Patricia Segal'in bugün bağış toplama komitelerinden biriyle bir toplantı için orada olması gerekiyordu. Clay ve ben öğle yemeğine gittik. Bu arada orayı tavsiye etmiyorum. Küçük tabaklar 50 dolardan başlıyordu.

Clay yüzünü buruşturdu. "Evet. Dostum, bu acıttı. Ama Patricia hakkında çok şey duyduk. Görünüşe göre komitedeki kimse ondan hoşlanmamış, gerçi bunu söyleyecek kadar gevşemeleri için birkaç şişe şarap içmeleri gerekti.

"Ve bunu yaptıklarında da yüksek sesle konuştular," diye ekledi Stevie. 'Bir ilişkisi vardı. Belki de birden fazla.

Tıpkı Prew'in karısının ona söylediği gibi, diye düşündü Gwyn. "Kiminle olduğunu söyleyen oldu mu?

Stevie yüzünü buruşturdu. 'Onun yarı yaşında bir adam. Ve o sadece otuz dört yaşındaydı.'

Phil sıkıntılı bir ses çıkarırken Jamie, "Harika," diye mırıldandı.

"İsim yok mu? Gwyn, on yedi yaşındaki bir çocuğa karşı işlenen cinsel saldırıyı düşünmemek için kendini zorlayarak bastırdı.

"Hayır," dedi Clay. 'Çok fazla kokteyl içtikten sonra birkaç bayana ondan övgüyle bahsetmiş. Yine de kocasının öğrenmesinden korkuyordu.

"Mesele şu ki," diye ekledi Stevie, Hyatt'a bir kez daha bakarak, "Patricia'nın on yedi yaşında bir oğlu var, on sekizine girmek üzere. "Görüştüğü" genç adam "görüştüğü" genç adam

yaş. Ve onu oğlu aracılığıyla tanıyor olabilir.'

On yedi yaşında, on sekizine girmek üzere olan bir oğul.

Gwyn sessiz bir nefes aldı, acı boğazını sıkarken ifadesini sabit tutmaya odaklandı. Yıllar boyunca biri oğlundan söz ettiğinde tepkisini gizleme konusunda önemli ölçüde pratik yapmıştı. Özellikle de kendisiyle aynı yaşta olan birinden. Tam olarak on sekiz yıl dört ay. Hamile kaldığında kendisi de yaklaşık aynı yaştaydı.

Bir an sonra, her zaman olduğu gibi acı geçti. 'Genç bir anneydi,' diye mırıldandı.

Hyatt'ın kaşlarını çatması değişmedi. 'Bütün bunları nereden biliyorsun Stevie? Komitesinin bugün o restoranda toplanacağını nereden biliyordun?

Dedektif Brickman şüpheyle, "O ve Clay Maynard muhtemelen kurbanın bilgisayarına girmişlerdir," dedi. Gerçekten de pisliğin tekiydi.

Stevie gözlerini devirdi. 'Bu sabah bir avukatın kullandığı minibüs seni sarstığı için kızgınsın Brickman. Bir bok bildiğin yok, o yüzden hakaret etmeyi bırak.

Brickman ağzını açmaya başladı ama Hyatt elini kaldırdı. "Peki," dedi sessizce, "eğer hacklemediysen, nasıl bildin?

Stevie test edercesine 'Facebook' diye cevap verdi. 'Patricia'nın hesabı gizlilik korumalı değil. Herkes görebilir. Senin gibi polisler bile Brickman.

Ouch. Görünüşe göre Stevie bu adamı Gwyn'den daha fazla sevmemişti.

"Hesabını kontrol ettik," dedi Brickman sert bir şekilde. "Öğle yemeği hakkında hiçbir şey paylaşmamıştı.

Stevie abartılı bir sabırla, "Hayır," dedi. 'Bu ay gelmedi. Ama bir iki ay öncesine gitmeye zaman ayırsaydınız, her ayın ikinci pazartesi günü aynı restoranda bu grupla buluştuğunu görürdünüz.

Brickman'ın bakışı kayaları eritebilirdi. Stevie baktı

uzaklaştı, etkilenmemişti. 'Her neyse,' diye devam etti, 'mesele şu ki, Thorne'la kardeşi aracılığıyla olan bağlantısı dışında hedef alınmasının nedenleri olabilir. Olası bir ilişki meselesi var. Bu komitedeki hanımlar, kocanın genç adamdan haberdar olması halinde kadının işine son verebileceğini düşünüyorlardı. Ayrıca kadının Thorne ile bir ilişkisi olabileceğini de düşünüyorlardı.

Thorne'un çenesi o kadar gerildi ki çatladı. "Değildim," dedi soğuk bir sesle.

"Biliyorum," dedi Stevie küçümseyici bir el sallayışla. 'Ama lanet olası her yerde n'apıyorlardı. Sonra senin fotoğrafını buldular ve bayıldılar.

Clay başıyla onayladı. 'Senin için kocasının öfkesini riske attığı için Patricia'yı suçlayamayacaklarını söylediler. Medya bunun bir tuzak olduğunu düşünüyor çünkü sen tutuklanmadın ve bilincin de yerinde değildi. Bayanlar, kocasının sorumlu olup olmadığını merak ettiler. Eğer öyleyse, çocuk da tehlikede olabilir.

Stevie Brickman'a bir kez daha sinirli bir bakış fırlattı. 'Ve kişisel e-postalarına ya da o türden bir şeye girmedik için bu çocuğun kimliğini tespit edemedik. Henüz.

Gwyn, Stevie'nin 'henüz' ifadesiyle hack'lemesini mi yoksa genç adamı teşhis etmesini mi kastettiğini belirtmediğinin farkındaydı. Görünüşe göre Hyatt da öyle, çünkü teğmen limon emmiş gibi görünüyordu.

"Onu nasıl teşhis etmeyi planlıyordunuz?" diye sordu.

"Eski usulle," dedi Stevie içtenlikle. 'Patricia'nın oğlunun sınıf arkadaşlarının ve takım arkadaşlarının listesini alarak - temas kurmuş olabileceği herkesin.

Thorne'un ağzı şüpheyile kapandı. 'Burada hedef ben olmasaydım bunu çok isterdim. Ama bugün sen ve Gwyn vuruldunuz.

"Ve ıskaladılar," dedi Stevie dikkatle.

Gwyn Stevie'nin bununla nereye varmak istediğini sezmişti. 'İkimizi de ıskaladılar, Thorne. Seni ya da Clay'i vurma fırsatını kullanmadılar. Bunun bir kampanya olduğunu varsaydık

arkadaşlarınıza zarar vererek - ya da onları öldürerek - size zarar verirler. Ama hedef sizmişsiniz gibi göstermeye çalışıyor olmaları mümkün mü? Patricia'nın içini boşaltacak kadar ondan nefret eden her kimse, dikkatleri sizin üzerinize çekmek için bize ateş etmiş olabilirler mi?

OceanofPDF.com

On bir

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 14:15.

Öyle miydi? Thorne düşündü. Bugünkü silahlı saldırılar, Patricia Linden Segal'i öldüren kişinin dikkatini başka yöne çekmek için yapılmış olabilir miydi?

"Belki," diye yavaşça cevap verdi. 'Sanırım öyle. Anahtarlık hariç.

Yusuf kaşlarını kaldırdı. "Peki sen bunu nereden biliyorsun?

"Olay yeri fotoğrafları," diye araya girdi Jamie küçük bir gülümsemeyle.

Hyatt başını salladı. 'Hayır. Onlara erişmenize izin vermedik. Thorne suçlanmadı.'

Thorne üzüntüyle Gwyn'e baktı ama onun çenesini meydan okurcasına kaldırdığını gördü ve gururunun kabardığını hissetti. "Sağlık görevlileri gelmeden önce birkaç fotoğraf çektim," dedi. 'Thorne'a tuzak kurulduğunu biliyordum. Ayrıca acil yardım ekiplerinin onu oradan çıkarırken olay yerini dağıtacaklarını da biliyordum. Bu yüzden birkaç fotoğraf çektim.

Gözleri parlayan Hyatt derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Bunları bizimle paylaşabilirdiniz, Bayan Weaver.

"Neden?" diye karşılık verdi, öfkeyle. "Bizi takip ettiniz.

Hyatt buz gibi bir sesle, "Sana yapacağımı söylemiştim," dedi. "Sana Thorne'u gözetleyeceğimi söylemiştim.

'Evet, ama tüm arkadaşlarımızı da takip ettin. Eğer onlardan biri Thorne için kötü görünen bir şey bulsaydı, üzerine atıldınız. Onun masum olduğuna inandığınızı söylüyorsunuz ama günün sonunda siz kendi gündemi olan polislersiniz. Davanızı kanıtlamak için elinizden gelen her türlü kanıt kullanırsınız, bu kanıt tamamen bağlamından kopuk olsa bile.

Hyatt'ın bakışı soğuktu. 'Çok yüksek bir maaşın yok.

Bayan Weaver.'

Kaşlarını çattı. 'Hayır, gerçekten anlamıyorum. Evet, çoğu zaman doğru olanı yapıyorsun, ama yapmadığın zamanları da gördüm. Uzun yıllar avukat yardımcılığı yaptım. Haksız yere mahkemeye çıkarılan insanlar için yüzlerce davada çalıştım. Memurlarınız aramalarda özgürce davranıyor ve ifadeleri kendi ihtiyaçlarına göre çarpıtıyorlar. Hepsi değil.' Bakışlarını Hyatt'a çevirmeden önce JD'ye, sonra Stevie'ye özür dileyen hızlı bir bakış attı. "İyi, dürüst, gerçekten hizmet etmek istedikleri için rozet taşıyan polisler tanıyorum. Ama bazıları öyle değil. Ve bazıları sizin için çalıştı, Komiser. Omuz silkti. 'Ama ben sizin için çalışmıyorum. Mahkeme celbi olmadıkça paylaşmayı seçtiğim her şey gönüllülük esasına dayanır. Ya da tutuklanmadığım sürece. Evet, anahtarlığı biliyorduk. Ve işinizi sizin yerinize yapmamıza güvenmek yerine doğru soruları saygıyla sorsaydınız, Brent Kiley'nin dairesinde olacağımızı tahmin edebilirdiniz. "Kuyruklu ya da kuyruksuz.

Thorne ona baktı, göğsünde bir sıcaklık yayıldı. Bu gururdu, evet. Ama bundan çok daha fazlasıydı. O geri dönmüştü. Bu Gwyn'in Evan tarafından özgüveni yok edilmeden önceki haliydi. Geri dönmüştü. Ve savaşıyor. Benim için. Baş döndürücüydü.

Hyatt sinirli bir şekilde elini kel kafasında gezdirdi. "Siz savunma avukatları ... Söylemeyi planladığı şeyi ısırarak söyledi. "Bize güvenecek misiniz, güvenmeyecek misiniz?

"Hayır," dedi Gwyn kararlı bir şekilde, tıpkı Jamie'nin de aynı şeyi söylemesi gibi.

Joseph sakince başını salladı. "Ne demek istediğini anlıyorum, Gwyn. Doğrusu bana güvenmeni beklemiyorum. Ancak, işimi yapabilmem ve hepinizi güvende tutabilmem için bana karşı dürüst olmanızı bekliyorum.

Thorne'un içini dolduran o baş döndürücü his uçup gitti ve derin bir iç çekti. "İkinize de güvenmiyorum" - Hyatt ve Joseph'i işaret etti - "tamamen. Ancak yalan söyleyeceğinizi ya da beni kasten kandıracağınızı sanmıyorum.

"En azından Joseph yapmazdı," diye mırıldandı Gwyn.

Thorne'un dudağının bir tarafı, durduramadan kıvrıldı. Odaklanarak yüz hatlarını bir kez daha düzeltti. "Ayrıca doğru bilgiyi paylaşmadığım için değer verdiğim birinin zarar gördüğünü bilerek yaşamak istemiyorum. Anahtarlık önemli. Benzer bir anahtarlık Richard Linden'in gövdesine saplanmıştı. Kanamasını durdurmaya çalışırken gördüm.

Joseph'in gözleri temkinli bakmaya başladı. 'Mahkeme tutanaklarını gördüm. Anahtarlık hakkında bir şey okuduğumu hatırlamıyorum.

"Evet," dedi Thorne, "çünkü ortadan kayboldu. Hyatt yavaşça, "Brent Kiley bir acil yardım görevlisi," dedi. 'O da mı

Linden'daki çocuk olayına ilk müdahale edenler?'

Thorne ona hakkını vermek zorundaydı. Adam pisliğin teki olabilirdi ama zekiydi. "Evet. Ama bir şey gördüğünü hatırlamıyor.

Başka bir şey söylemenin anlamı yoktu, çünkü Kiley soran herkese aynen bunları söyleyeceğine söz vermişti.

"Yine de birkaç dakika onun dairesinde kalmışsın," diye yorumladı Yusuf. "En azından meraklı komşusu öyle diyor.

Thorne, "Evet," diye onayladı ama başka bir şey söylemedi.

Joseph gözlerini devirdi. 'Demek böyle oynuyoruz? Gerçekten mi, Thorne? Hem Gwyn hem de Stevie vuruldu ve sen sana soracağım doğru soruları bana mı tahmin ettireceksin?

Thorne sert bir sesle, 'Sana bağlantı olarak gördüğüm tek önemli şeyi söyledim,' dedi. "Anahtarlık. Richard Linden'in cesedinde gördüğüm anahtarlık ona aitti. Ya da en azından ona ait olana benziyordu. Acil yardım görevlisi nereye kaybolduğunu söyleyemedi.

"Kiley'nin ortağının yerini tespit ettiniz mi? Joseph sordu. "Belki o görmüştür.

Thorne onun sözlerini düşündü. "Kiley'e ortağının nerede olduğunu bilip bilmediğini sorduğumuzda, benim duruşmamdan yaklaşık bir yıl sonra işten ayrıldığını söyledi. Bu, arabasının aniden ortaya çıkan bir kamyon tarafından ezildiği bir trafik kazasından sonraydı. O

kaşlarını kaldırdı ve Hyatt'ın çatık kaşları derinleşti.

Hyatt isteksizce, 'O zamanki kız arkadaşın da aynı şekilde öldü,' dedi. 'O da bir tanık olabilirdi. Kiley'nin ortağına ne oldu?

Thorne omuz silkti. "Ortadan kayboldu. İşini bıraktı ve bir daha geri dönmedi.

Joseph, 'Onu aramaya başlayacağız,' dedi. "Richard Linden'in cesediyle başka kim ilgilendi?

Thorne, JD'nin yanında sessizce oturan Lucy'ye baktı. Hâlâ laboratuvar önlüğü giyiyordu ve muhtemelen doğrudan morgdan gelmişti.

Thorne başını neredeyse belli belirsiz eğerek onay verdi ve kadın boğazını temizledi. "Richard Linden'in öldürülmesiyle ilgili polis raporunu okudum," dedi. 'Richard'ın acil serviste öldüğü açıklandı. Ölüm haberini veren doktor birkaç yıl önce kalp krizinden ölmüş, yani bu da bir başka çıkmaz sokak. Talihsiz kelime seçiminden dolayı biraz yüzünü buruşturdu. "Her neyse, rapora göre acil serviste pek bir şey yapılmamış. Richard ambulansa bindirilmeden önce bile ölmüş olabilir.

Herkes gözlerini Thorne'a dikti. "Öyle miydi? Joseph sordu. Thorne omuz silkti. "Onu bulduğumda nabızı atıyordu.

Ben de öyle düşünmüştüm zaten.

"Suçlanacağını bildiği halde Richard'ın yanında kalıp hayatını kurtarmaya çalışacak kadar ikna olmuştu," dedi Jamie sert bir sesle.

Joseph Thorne'un gözleriyle karşılaştı ve Thorne orada gördüğü nezaket ve saygı karşısında bir an için nutku tutuldu. "Bunu mahkeme tutanaklarından anladım," dedi Joseph. "Bu nezaketin de ötesinde bir şeydi, Thorne.

Vay canına. Thorne bir an için öylece bakakaldı. Sonra sorgulama sanatında yıllarca aldığı eğitim devreye girdi. Joseph Carter işinde çok iyiydi. Bu onun samimiyetsiz ya da yalancı olduğu anlamına gelmiyordu. Ama bir tanığı nasıl manipüle edeceğini kesinlikle biliyordu.

Thorne ona gülümseyerek eğlendiğini belli etti.

"Teşekkür ederim.

Yusuf uzun bir süre onun bakışlarını tuttu. "Ciddiydim.

"Biliyorum. Neredeyse işe de yarıyordu. Ayıldı ve konuşmanın konusunu yeniden ele aldı. "Richard'ı bulduğumda nabızı atıyordu. Kanamayı durdurmaya çalıştım ama sadece on yedi yaşındaydım. Cankurtaranlık yaptığım için Kızıl Haç ilk yardım eğitimi almıştım ama böyle bir yarayla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Yine de ölüme yakın olduğunu biliyordum. Yani, iç organlarını görebiliyordum. Sertçe yutkundu, tam olarak nasıl görüldüğünü hatırlıyordu. Ne kadar korkmuştu. "Sonra polisler mekânı bastı ve beni ondan kopardılar. Tek kelime edemeden beni kelepçelediler ve yüzüstü yere yatırdılar. Yanındaki Gwyn gerildi ve ona baktı. "Gerçekten de kötü görünüyordu," diye mırıldandı. 'Onun üzerine eğilmiştim, her tarafım kan içindeydi. O kısım için polisleri suçlayamam.

"Yapabilirdim," dedi

Jamie kesin bir ifadeyle.

'Ve yaptım,' diye ekledi

Phil.

Onlara alaycı bir şekilde gülümseyen Thorne dikkatini Joseph'e geri verdi. "Richard'la ilgili olarak ondan sonra ne olduğunu bilmiyorum. Sadece ona yardım etmeye çalıştığım o dakikalarda gördüklerimi biliyorum. Anahtarlık o sırada oradaydı. Bildiğim gerçek bu.

Jamie, "Duruşma hazırlıklarımın bir parçası olarak acil servis doktoruyla görüştüm," dedi. "Ona anahtarlığı sordum, çünkü Thorne onu gördüğü konusunda çok kararlıydı ve o zamana kadar gitmişti. Doktor muayene yapmadığını söyledi. Richard'ın ölüm saatini getirildikten bir dakikadan daha kısa bir süre sonra söyledi. Cesede bilerek gereğinden fazla dokunmamış çünkü cinayet soruşturması olacağını biliyormuş. Ve tüm bu süre boyunca polisin orada olduğunu söyledi. Polisler cesede morga kadar eşlik etmiş. Doktorun cesetle ya da Linden ailesiyle daha fazla teması olmamış. Lucy'ye baktı. "Adli tabiple de görüştüm. O da anahtarlığı gördüğünü inkâr ediyor.

"Sınavı yapan doktoru tanıyorum," dedi Lucy. 'O benim

Emekli olana kadar patronuydu ve kişisel ve profesyonel olarak her zaman dürüst bir adamdı. Otopsi raporunda cesedin içinde herhangi bir eşya bulunmadığı belirtiliyor ve mahkeme tutanaklarına göre bu tanıma uyan hiçbir şey polis tarafından kanıt olarak alınmamış. Bu durumda Richard'ın cesedine erişimi olan tek kişi olarak cesedi otopsiye hazırlayan adli tıp teknisyeni kalıyor. O teknisyen öldü. On dört yıl önce bir vurulma olayında öldürüldü.'

"Bir sürü ölü ya da kayıp insan var," diye yorumladı Joseph. "Bu anahtarlığın önemi neydi?"

"Bilmiyorum," dedi Thorne dürüstçe. 'Richard'ın futbol için aldığı bir madalyadan yapılmıştı. Hatırladığım kadarıyla üzerinde tek bir anahtar taşıyordu. Hem anahtar hem de yüzük vücudunun içindeydi. Ta ki artık öyle olmayana kadar. Patricia'nın yarasında bulduğunuz anahtar halkasını tarif edebilir misiniz?"

Brickman, hâlâ duvara yaslanmış olan pislik dedektif, hoş olmayan bir ses çıkardı. "Bu bilgi gizlidir," dedi sertçe. 'Devam eden bir soruşturmanın parçası. Sizin gibi, Bay Thorne.

Thorne sertleşti ve yanında duran Gwyn derin bir nefes aldı, yanakları karardı. Keskin ve iğneleyici bir şey söylemek için ağzını açtı ama Thorne onun elini sıktı ve başını hafifçe salladı.

Joseph Brickman'a onaylamayan bir bakış atıyordu ama muhtemelen Brickman Hyatt'ın sorumluluğunda olduğu için bir şey söylemedi.

Hyatt homurdandı. "Sizin kararınız değil, Dedektif," dedi, ses tonuna uygun düzeyde keskinlik katarak. 'Biz burada işbirliği yapıyoruz. Bay Thorne da kendi isteğiyle burada. Yardımları için minnettarız. Thorne'a döndü. "Bunu söyledikten sonra, anahtarlık hakkında size pek bir şey söyleyemeyiz ama bunun nedeni laboratuvarda analiz ediliyor olması.

Thorne yavaşça başını salladı ve yüz ifadesinden inanmadığını anladığını umdu. "Anlıyorum.

Gwyn onun elini çekiştirdi. "Sanırım artık gitmeliyiz," dedi.

dedi. "Bizimle asla işbirliği yapmayacaklar.

Hyatt gözlerini devirdi. "Tanrı aşkına. Gerçekten analiz ediliyor. Bunun bir spor madalyası olabileceğini bilmek yardımcı oluyor. Şu anda üzerinde çok fazla birikinti var, ne yazdığını göremiyoruz. Laboratuvar işi bitince bize ne olduğunu söyleyecek. Tanrım.'

Gwyn ona dar gözlerle başını salladı. "Teşekkür ederim. Bu bir işbirliğidir.

Hyatt'tan bir göz kırpma daha. "Şimdi, bunun arkasında kimin olduğundan şüphelendiğinizi bize söylerseniz daha da işbirlikçi oluruz.

Thorne bir nefes aldı ve bıraktı. Frederick cezalarından memnun olmayan müşterilerin bir listesini çıkarmıştı ama hiç kimse öne çıkmamıştı. Cesar Tavilla dışında, kendisinden bu kadar nefret eden ya da böylesine ayrıntılı bir tuzak kuracak kadar güçlü olan birini tanımıyordu. Ramirez'e göre bu Tavilla'nın işi değildi. 'Bilmiyorum ve gerçek bu. İşim gereği düşman edinme eğilimindeyim.

Dedektif Brickman yine rahatsız edici bir ses çıkardı. "Şaka yapmıyorum.

Gwyn'in elleri yumruk şeklinde sıkıldı. 'Anasını-'

Thorne onun yumruklarından birini büyük eliyle sardı ve sıktı. "Onun istediği de bu," diye mırıldandı. "Ona bir santim bile verme.

"Üzgünüm," diye mırıldandı. "Ama o bir pislik.

"Evet, öyle," diye onayladı Thorne, sanki odadaki tek iki kişi onlarmış gibi. 'Ama beni delirtmeye çalışıyor. Beni sakın tutmalısın. Tamam mı?

Gwyn gözle görülür bir şekilde öfkesini dizginledi. "Tamam.

Hyatt ve Joseph'e dönmeden önce onun elini tekrar sıktı. "Kimse açık bir tehditte bulunmadı ve üstü kapalı tehditler her gün oluyor.

Joseph'in bakışları rahatsız ediciydi. Sanki Thorne'un bilmediği bir şey biliyordu. 'Bana üstü kapalı tehditlerden bahset, Thorne. Bana üzerinde çalışabileceğim bir şey ver.

Thorne sustu. 'Sen neden buradasın Joseph? Sen ve JD'nin aramızda dostane olmayan bir ilişki olduğu için davadan çekildiğinizi sanıyordum.

Hâlâ Stevie'nin arkasında duran Clay yüksek sesle güldü. 'Dostça değil. Bu paha biçilemez. Ama ben de aynı şeyi merak ediyordum. Ne oldu Joseph?'

Thorne'un sözleri karşısında Joseph'in dudakları kıpırdandı ama hemen ayıldı. "İçeri ilk girdiğinde bana bu soruyu soracağını düşünmüştüm.

"O sırada biraz dalgındı," dedi Phil, babacan bir öfkeyle Thorne'un savunmasına atılarak.

"Bunu görebiliyorum. Yusuf çok ciddiye. "Ve anlıyorum, inan bana.

"O zaman sorusuna cevap ver," dedi Gwyn sessizce. "Lütfen.

"Pekâlâ. Joseph masanın üzerinden tek bir kâğıdı Thorne'a doğru kaydırды. 'Bu sabah ben de biraz araştırma yaptım. Cesar Tavilla'nın oğlunun öldüğünü biliyor muydun?

Thorne irkilerek kâğıdı aldı ve hızla taradı. Colin Tavilla hapishanenin egzersiz bahçesinde çıkan bir kavgada öldürülmüştü. İki hafta önce.

Bu imkansızdı. Biliyor olmalıydım. Ramirez bana söylerdi.

"Bilmiyordum," dedi sıkıntıyla, yüzündeki ifadeyi silerek. Ama ya doğruysa? Bu iş gerçekten çok ama çok kötü bir hal alacaktı.

Hunt Valley, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 14:35.

Frederick, Julie'yle birlikte Clay ve Stevie'nin evine sağ salım varana kadar rahat bir nefes alamadı. Taylor kocaman bir gülümsemeyle onları bekliyordu.

"Julie, şu haline bak! Memnuniyetle bir eliyle kız kardeşinin saçlarını okşadı. "Saç kesimin süper sevimli!

Frederick gözlerini kırptırdı. Julie'nin saçları daha kısaydı. O yapmamıştı

fark etmemiştim bile.

Taylor kıkırdadı. 'Sorun değil baba. Bu bir tür kız meselesi, değil mi Jules?'

Julie'nin yüzü güldü. 'Saç kesiciler merkeze geldi. Bunu sevdim!'

"Merhaba, güzelim. Taylor'ın nişanlısı geldi ve Julie'nin yanağına nazik bir öpücük kondurdu. "Görüşmeyeli uzun zaman oldu.

Julie kıkırdadı. "Merhaba, Ford.

Frederick kaşlarını çatı ve zihninden günü kontrol etti. "Bugün Pazartesi, değil mi? Neden işte değilsin?

Ford doğruldu ve Frederick'e temkinli bir bakış fırlattı. "Birkaç gün izin aldım. Julie'ye baktı. "Bilirsin, Clay ve Stevie'nin vaftiz törenine hazırlanmalarına yardım etmek için.

Ki bu bir haftadan kısa bir süre içindeydi. Kahretsin.

Taylor saçlarıyla uğraşan Julie'ye gülümsemeye devam etti. 'Bütün çocuklara göz kulak oluyoruz. Herkes işini yapabilsin diye.

Frederick o zaman Taylor'ın yan tarafında, giydiği bol kazağın örttüğü silah şeklindeki çıkıntıyı gördü. Silah taşıyordu. Evin içinde. Çocukları izlerken. Bakışları hızla onunkine ve sonra Ford'unkine kaydı.

Ford kısa bir an için suratını ekşitti ama sonra Julie'ye gülümsedi. "Aşağıda yapacak bir sürü eğlenceli işim var ve Cordelia seveceğinizi söylediği bazı DVD'ler seçti.

Julie ellerini çırpı. Stevie'nin on yaşındaki kızını seviyordu ve bu duygu karşılıklıydı. Onu buraya getirmekte haklıydım. En azından bir şey doğru yapılmıştı.

Frederick Julie'nin alnından öptü. "İyi eğlenceler, bebeğim. Ford'a baktı. "Onu merdivenlerden aşağı taşıyabilir misin?

"Baba," dedi Julie kaşlarını çatarak. 'Asansörleri var. Bunu kendim yapabilirim. El sallayarak sandalyesini bodrum katına inen asansöre doğru sürdü, Ford da yanındaydı.

Frederick, "O yolu biliyor," diye mırıldandı.

Taylor bilgece bir tavırla, 'Öyle,' dedi. 'Ve Ford bunu kendi başına yapmasına izin vereceğini biliyor. Ama ona

ihtiyacı olursa yanında olacak.

Frederick kızının Clay'inkine çok benzeyen kara gözleriyle karşılaştı. "Asansörü ne zaman kurdular?"

Taylor'ın dudakları kıvrıldı, nişanlısının Julie ile gülüşmesini izliyordu. "Birkaç ay önce. Stevie bastonuyla bodrum katına inip çıkmakta zorlanıyordu ve bir gün ayağı takıldı. Ertesi gün Clay asansör şirketini buraya getirtti. Gözleri yumuşadı. "Stevie masraflara kızdı ama sonra Clay, asansör alırlarsa Julie'nin Cordy'yle oynayabileceğini söyledi. Stevie ondan sonra kabul etti.

Frederick'in kalbi acıyla sıkıştı, çok az kişinin bu kadar bağışlayıcı olabileceği bir zamanda ailelerine kollarını ve evini açan bu adama minnettarlık duydu.

"Evet," diye mırıldandı Taylor, sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi. "O oldukça özel biri. Boğazını temizledi. "Bir sorunumuz vardı.

Frederick'in omuzları çöktü. "Julie'ye ulaşmaya çalışan birinden daha mı fazla?

Taylor da Ford kadar acımasız görünüyordu. "Evet. Stevie vuruldu.

Ağzı açık kaldı. "Ne? Ne zaman?"

'Öğle yemeğinden çıkarken. O iyi, ama Gwyn de vuruldu.

"Clay onu aradığımda bundan hiç bahsetmedi.

"Yeterince korkmuş görüldüğünü söyledi. "Sana söylemeden önce buraya gelmene izin vermeliymişim.

Bu Frederick'in aynı anda hem minnettar hem de kızgın hissetmesine neden oldu. "Sanırım bu taşıdığın silahı açıklıyor.

"Kimse aileme zarar veremeyecek," dedi Taylor şiddetle. "Hadi ama.

Clay'in özel dedektifi Sam'in masanın üzerindeki büyük monitöre baktığı Clay'in çalışma odasına kadar onu takip etti. Bilgi işlem uzmanı Alec Vaughn yerde oturmuş, kucağında bir bilgisayar ve etrafında yarım daire şeklinde dizilmiş kâğıt yığınları vardı.

Her iki adam da başını kaldırdı, yüzleri asıktı. "Kızını yerleştirdin mi? Sam sordu.

"Ford onunla birlikte," dedi Frederick. "Ne yapıyorsun?

Sam, "Thorne'un saldırıya uğradığı bardan ve barın aşağısındaki işletmelerden birinin görüntülerini izliyorum," dedi.

"Henüz bir şey yok mu? Alec sordu ama Sam başını salladı.

"Hayır ama aradığım şeyi bulduğumda size göndereceğim.

Alec başıyla onayladı. 'Bu arada Bernice Brown'ın arkadaşını arayan ve kızınıza ulaşmaya çalışan telefon numarasını araştırıyorum. Şu ana kadar tek bildiğim, bu numaranın kullan-at olduğu.

"Öyle olmasaydı çok şaşıırırdım," diye mırıldandı Frederick.

Taylor eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. 'Julie bizimle güvende. Ben Ford'a yardım etmek için aşağı iniyorum.

"Yardım etmek için tatile çıktı," dedi Frederick sessizce, bu insanların birbirlerini desteklemek için bir araya gelmelerinden bir kez daha etkilenmişti.

Dudakları kıpırdadı. "Sana onun iyi bir adam olduğunu söyleyip duruyorum." "Sana ilk seferinde inandım. Buna sevindim.

Anlayışla başını salladı. 'Çok uzun süre kendi kendimize yettik baba. Yardım etmek isteyen bu kadar çok insan olmasına alışmak zor. Bugün burada mı kalacaksın?'

'Hayır. Julie'yle her kim temasa geçtiyse, önce Sally Brewster'in onunla temasa geçtiğini biliyordu. Bayan Brewster da bu işin içinde olabilir. Eğer gerçekten dürüstse, o zaman kulak misafiri olmuşuz demektir. Eğer durum buysa, nerede olduğunu bilmem gerek.

Taylor itiraz edecekmiş gibi göründü ama başını salladı. "Kendini güvende tut, anladın mı?

'Evet, hanımefendi,' dedi.

"Sana Stevie ve Gwyn'den bahsetti mi? Sam kaba bir şekilde sordu.

"Sadece vuruldular.

Sadece onlar. Hem Thorne hem de Clay kendilerini onların üzerine atarak hedef haline getirdiler, ama onlar

ateş edilmedi.'

Frederick genç adamın çenesinin gerginliğini daha iyi anladı. Birisi Thorne'un arkadaşlarını öldürmek istiyordu ama nedense seçici davranıyordu. "Ruby nerede?"

"O ve annem bebek eşyaları almak için alışverişe çıkıyorlardı. Onlara doğruca annemin evine gitmelerini söyledim. Şimdi Ruby'yi almaya gidiyorum. Sam bilgisayarını kapattı ve ayağa kalktığında Frederick onun da bir silah taşıdığını gördü.

Tanrım. Ne hale gelmişlerdi, güvenli bir evde silahlanmışlar mıydı? "Zavallı Thorne," diye mırıldandı. "Bu onu mahvediyor olmalı.

Onunla henüz konuşmadık. Clay onu buraya getirecek. Şu anda hepsi karakolda, Hyatt ve Joseph Carter tarafından sorguya çekiliyorlar.

Frederick ılık çaldı. "Eminim bu Thorne'un ruh hali için harikalar yaratıyordur.

"İşte bu yüzden o geldiğinde hepimiz burada olacağız," dedi Sam. 'Ona arkasını kolladığımızı ve işler daha da kötüye gitmeden bu durumu düzelteceğimizi göstermeliyiz.

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 14:45.

Thorne'un midesi acıyla burkuldu. Colin Tavilla ölmüştü. Bunu nasıl bilmezdim? Bana söylenmeliydi. Ramirez bana söylemeliydi. Tavilla'nın kampındaki adamından ses çıkmasaydı endişelenirdi. Ama Ramirez'den haber almıştı. Dün.

Gwyn'in küçük, titreyen eli ortaya çıktı ve Colin'in ölüm raporunu okuyabilmek için yana kaydırıldı. 'Kahretsin,' diye fısıldadı, sonra da Jamie ve Phil'e uzattı. Her iki adamın da rengi solmuştu. Hepsi de bunun ne anlama gelebileceğini biliyordu.

Nefes nefese kalan Thorne başını kaldırıp Joseph'in endişeli bakışlarıyla karşılaştı. "Bunu arayacağını nereden biliyordun?"

Joseph, "Geçen yazdan beri gözüm Cesar Tavilla'nın üzerinde," dedi. "Gage Jarvis'i yakalamamıza yardımcı olan kanıtı bize verdiğinden beri.

"Ne? Jamie talep etti. "Thorne mu?

Hay sikeyim. Onlara söylememesinin bir nedeni vardı - şu anda yüzlerindeki korku.

Yusuf şaşkınlığını belli etti. "Onlara söylemedin mi?

"Hayır," diye ısırdı Jamie. "Yapmadı. Lütfen bu hatayı hemen düzeltin Ajan Carter.

Joseph Thorne'a meraklı bir bakış attıktan sonra omuz silkti. "Geçen yaz, Gage Jarvis adında bir avukat eski karısını öldürdü ve olay yerinden ayrıldığına tanık olduğu için kızını arıyordu. Kız on bir yaşındaydı.

"Öyle miydi? Phil sertçe sordu.

"Özür dilerim," dedi Yusuf hemen. 'O on bir yaşında. Sağlıklı ve terapi görüyor. Çok fazla terapi görüyor.

"Tanrı'ya şükür. Phil ürpererek nefes verdi. "Onun öldüğünü kastettiğini sanmıştım.

"Hayır. Joseph'in ağzı küçük bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı. 'Ama bunun bir kısmını Thorne'a borçluyuz. JD bilgi almak için ona başvurmuştu çünkü Gage bir savunma avukatıydı. JD, Thorne'un Gage'in kimlerle arkadaşlık ettiğini bilebileceğini ve böylece saklandığı yeri bulabileceklerini umuyordu. Thorne bize daha iyisini yaptı. Elinde Gage'in birkaç gün önce Tavilla ile yemek yerken çekilmiş bir fotoğrafı vardı, böylece şüphelimizin şehirde olduğunu ve kimin için çalıştığını biliyorduk. Tavilla'nın Gage'den ellerini çekmesi dışında. Uzun lafın kısası Tavilla aptal değil. İçeriden bilgi aldığımızı biliyordu. O sırada Thorne bize Tavilla'nın geçmişte kendisini hedef aldığına inanmak için sebepleri olduğunu ve içeride bir adamı olduğunu söyledi. O zaman Tavilla öğrenirse ne yapar diye endişelenmişim. Bu yüzden izlemeye devam ettim. Bu arada, battı. Sadece birkaç kez görüldü, genellikle de Gage Jarvis'le buluştuğu restoranda. İzlediğimizi biliyor. Her seferinde bir şekilde kuyruğunu kaybetmeyi başarıyor. Bunu da araştırıyoruz.

"Anlıyorum. Jamie'nin sesi alçak ve kontrollüydü. 'Bu kesinlikle aydınlatıcı. Hem Thorne'un geçen yıl sana yaptığı yardım hem de içindeki adam.

Thorne Jamie'nin öfkesini hissedebiliyordu ve azarlanmış bir çocuk gibi gözlerini kaçırma dürtüsüne direnmek zorunda kaldı. "Özür dilerim. Endişelenmeni istemedim.

Jamie sertçe yutkundu. "Şey, çok kötü. Yine de endişelendim. Bana söylemeliydin.'

"Jamie," diye mırıldandı Phil. "Burada olmaz.

Thorne'un diğer tarafında, Gwyn alışılmadık bir şekilde sessizdi. Şu anda onun yüz ifadesine bakacak cesareti olup olmadığını bilmiyordu.

Onun yerine dikkatini tekrar Joseph ve Hyatt'a yöneltti. "Colin Tavilla'nın ölüm haberinin manşetlere çıkacağını düşünmüştüm.

Yusuf'un kaşları kalktı. "Muhbiriniz bundan bahsetmedi mi?" "Hayır. Ve ondan yakın zamanda haber aldım. Ve ben de

Bu odadan çıkar çıkmaz ona tekrar ulaşacağım. "Bu medyadan nasıl saklandı?

"Güzel soru," dedi Hyatt. 'Görünüşe göre Colin egzersiz bahçesinde çıkan bir kavgada bıçaklanmış. Tatsız bir olaydı. Etrafındaki kalabalık dağılmış ve onu düştüğü yerde bırakmış. Hapishane onu hava yoluyla hastaneye kaldırmış. Mahkumlar arasında Colin'in ameliyatı atlattığı ve iyileşmekte olduğu söylentisi yayıldı. Gerçekte, egzersiz bahçesinde öldü. Tahminimizce hapishane bu olayın duyulmasını istemedi çünkü içeride çete şiddeti patlak verebilirdi. Aksini bilen birinin konuşmayacağını ve cinayetle ilgili kendilerini suçlamayacağını düşünmüş olmalılar.

"Ya öyle ya da Tavilla bunun gizli kalmasını istedi," diye mırıldandı Thorne.

"Kesinlikle bir olasılık," diye kabul etti Joseph. 'Şaşırdığımı söylemeliyim. Öldüğünde bana da haber verilmesi gerekiyordu. Ama ölüm belgesi dosyalanmıştı. Nerede 'iyileşmekte' olduğunu öğrenemeyince, belgeyi aradım. Ben

Thorne, bunun kimin sorumlu olabileceği konusunda kafanda bir şeyleri değiştirdiğini mi düşünüyorsun?

Thorne başını salladı, düşünceleri her yerde dönüyordu. "Evet. Aklıma hemen Tavilla geldi, ama ..."

'Ama içerideki adamınızdan haber aldınız,' diye ekledi Joseph. 'Bize adını verirsen, iyi olduğundan emin olmak için onu kontrol ederiz.'

Thorne neredeyse gülümsedi. "Hiç sanmıyorum, Joseph. Joseph omuz silkti. "Denemeye değerdi."

Hyatt o kadar kolay yatıştırılamadı. 'O isme ihtiyacımız var, Thorne. Bunun için kimi aradığımızı bilmemiz gerek. Eğer Tavilla'ysa, onu alaşağı etmek istiyoruz.'

Thorne sadece başını salladı. Ramirez'i polislerle ifşa etmeyecekti. Onu sadece Tavilla'ya ulaşmak için getirirlerdi. Ramirez'e bunu yapamayacak kadar çok şey borçluydu.

Hyatt bir kez daha sinirli bir şekilde iç çekti. 'En azından Cesar Tavilla'nın senden neden bu kadar nefret ettiğini açıklayabilir misin? Çünkü bana verilen açıklamaya inanmıyorum. Mahkemede çocuğunu temsil etmeyi reddetmeniz, size karşı bu kan davasını yürütmesi için geçerli bir neden değil, eğer böyle bir şey yaptıysa bile.'

Thorne alnını ovuşturdu. 'Tam olarak değil, hayır. Oğlunun davasını almayı reddettim. İki kez. İlki beş yıl önceydi. Cesar'ın hoşuna gitmedi ama başka bir avukat onu kurtarmayı başardı. İkincisi ise iki yıl önceydi.'

"Neden reddettiniz?" diye sordu Hyatt.

Thorne gözlerini devirmek için kendini zor tuttu. 'Çünkü Cesar Tavilla gibi birinin cebinde olmak istemiyorum. Bir kan davası başlatmak da istemedim ama öyle yaptım. Colin Tavilla, Cesar'ın çetesinin diğer genç üyelerinden biri olan suç ortağını öldürdüğü için hapse girdi. İkisi bir kuyumcuyu soymuştu. Birkaç milyon dolarlık elmas çalmışlar. Dükkân sahibinin dikkati dağılmıştı çünkü Colin tarafından tutulan Avery adında başka bir gençten teslimat alıyordu. Avery rakip bir çete liderinin oğlu, davayı aldığım da bunu bilmiyordum. Avery, Colin'in

ikisini de bilmiyorum, ama-'

"Bekle," diye araya girdi Hyatt. 'Bu Avery denen çocuk babasının bir çete lideri olduğunu bilmiyor muydu?

"Babasının varlığından bile haberi yoktu," dedi Thorne. "Annesi onu tek başına büyüttü. Babası Avery'yi biliyordu ve ona göz kulak oluyordu ama onunla hiç şahsen tanışmamıştı. Görünüşe göre başka biri öğrenmiş, çünkü Colin Tavilla biliyordu. Hırsızlık suçunu üstlenmesi için çocuğu kasıtlı olarak tuzağa düşürmüş.

"Rakip çete liderine ulaşmak için," dedi Hyatt yavaşça başını sallayarak. "Tamam, sonra ne olacak?

'Avery kandırıldığını kanıtlayamadı ve babasının kim olduğunu öğrendiğimde bile ona bağlı kaldım. Babasının kim olduğu yüzünden işlemediği bir suçtan dolayı suçlanıyordu.

"Bunu neden hatırlamıyorum?" diye sordu Hyatt kuşkuyla.

"Çünkü Avery'nin davası bir cinayet değildi," diye yanıtladı Thorne. "Ama en önemlisi bu olay DC'de gerçekleştiği için. DCPD tarafından ele alındı ve DC mahkemesinde yargılandı.

Hyatt'ın gözleri kısıldı. "Tavilla'nın senden neden bu kadar nefret ettiğini hâlâ anlamış değilim.

"Çünkü bu bir cinayete dönüştü," diye ekledi Joseph. 'Colin Tavilla'nın arkadaşı kendi payını almak yerine malın tamamını çaldı. Colin bunu öğrendi ve onu öldürdü.

Thorne yüzünü buruşturdu. "Ve hiç de hoş değildi. Colin, Patricia'ya yapılane çok benzer bir şekilde onun bağırsaklarını deşti. Cesar bana yaklaştı ve oğlunu mahkemede temsil etmemi istedi. Hayır demekle kalmadım, Avery Colin'in cinayet davasında tanık oldu. İfadesi inandırıcıydı çünkü hakkındaki büyük hırsızlık suçlamalarının düşürülmesini sağlayabildim. Colin'in suçlu bulunması için bu çok önemliydi. Colin 20 yıl hapis yattı. Görünüşe göre cezasını çekmedi, çünkü öldürüldü.

Hyatt kaşlarını çatıyordu. "Peki Tavilla neden Avery denen çocuktan değil de senden nefret ediyor?

Çünkü mahkemede Avery'nin yanında oturuyordum. O korkmuştu

İfade ver. O zaman sadece on altı yaşındaydı. Ama iyi bir çocuktı. Doğru olanı yaptı. Daha sonra kendisiyle röportaj yapıldığında, ona konuşma cesareti verdiğim için bana teşekkür etti.

"Ah. Hyatt şimdi başını salladı. 'Bu daha mantıklı. Avery'ye ne oldu?'

"Üniversiteye gitti. Adını değiştirdi. Tavilla'nın nerede olduğunu bildiğinden eminim ama Avery zarar görürse babası Tavilla'yı suçlayacak ve bu da bir çete savaşına neden olacak.

"Tavilla bundan kurtulacak kadar güçlü değil," diye ekledi Joseph. "Şu anda değil.

"Daha önce de hayatına kastetmiş miydi? Hyatt sordu.

Thorne omuz silkti, Phil, Jamie ve Gwyn'in nefeslerini tutmuş bir cevap beklediklerinin farkındaydı. 'Birkaç tane. Açıkçası hiçbirisi başarılı olmadı. Ama içeride bir bağlantı aramam için yeterliydi. Colin hapse atıldığından beri gözüm Cesar'ın üzerindeydi. Önce Joseph'in, sonra Hyatt'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Gitmekte özgür müyüm?

"Elbette," dedi Joseph. "Tutuklu değilsiniz.

Odanın diğer tarafından, Dedektif Brickman'ın hâlâ duvara yaslandığı yerden bıkkın bir ses geldi. 'Öylece gitmesine izin mi veriyorsun? Yine mi?

"Evet," diye karşılık verdi Joseph. "Öyleyiz.

Hyatt genç dedektife tehlikeli bir bakış attı. "Burada işimiz biter bitmez ofisime gel Brickman. Thorne'a, 'Evet, gitmene izin veriyoruz, ama bu benim daha iyi bir karar vermeme karşı. Suçlu olduğunu düşündüğüm için değil, aptal olduğunu bildiğim için. Kendi başına daha fazla araştırma yapmaya kalkma. Stevie'ye ters ters baktı. "Buna sen de dahilsin.

"Eve gidiyorum," diye söz verdi Stevie. "Bakmam gereken bir bebek, buzlanacak bir kalça ve planlamam gereken bir vaftiz töreni var.

Thorne bir an Gwyn'e baktı. Ellerini kucağında kavuşturmuş, ürkütücü bir şekilde hareketsiz oturuyordu. Kahretsin, diye düşündü. Buradan ayrıldığımızda her şeyi mahvedecek.

'Biz de eve gidiyoruz,' dedi. 'Farz edelim ki

gözetim devam edecek mi?'

"Elbette," dedi Joseph yumuşak bir sesle. 'Cep telefonu numaram sende var. Fikrinizi değiştirir ve bize gizli muhbirinizin adını vermeye karar verirsiniz, seve seve yardımcı olurum.

Sanki böyle bir şey olacakmış gibi. Thorne ayağa kalkıp Gwyn'in ayağa kalkmasına yardım etti ve hepsi dışarı çıktı, Jamie hâlâ ona kızgın bakışlar fırlatıyordu. Phil bezgin bir şekilde boyun eğmiş görünüyordu.

Onlara söylemeliydim. Ama onları gerçekten endişelendirmek istememişti. Ve ben otuz altı yaşındayım, Tanrı aşkına. Kendi hayatını ve kişisel seçimlerinin sonuçlarını yönetebilecek kadar yaşıyım. Ama onları incitmişti ve bunu istememişti. Sessizce iç çekti. Düzeltmesi gereken başka bir hata daha.

Clay ve Stevie onları takip etti, Stevie topallıyordu ve Clay onu sabit tutmaya çalıştığında elini savuruyordu. Lucy ve JD de arkadan geliyordu. Asansöre ulaşana kadar kimse konuşmadı.

Clay, Thorne'un kulağına, 'Herkes bizim eve geliyor,' diye mırıldandı. 'Hyatt'ın adamlarını dışarıda tutmak için kapılarımız var. Orada kimse bizi dinleyemeyecek.

Thorne bir kez başını salladı. Clay'e emin olup olmadığını, Thorne'un başlarına açtığı belayı gerçekten sorun edip etmediğini sormayı düşündü. Ama Clay Maynard'a saygı duyuyordu, bu yüzden adamın sözüne güvendi. "Pekâlâ. Teşekkür ederim.

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 15:35.

Jamie'nin minibüsüne doğru yürürlerken Gwyn sessizliğini korudu, Thorne'un onun üzerinde nasıl durduğunun farkındaydı. Onun kalkanı. Tekrar.

Onunla tartışmadı, çünkü bunun arkasında her kim varsa Thorne'un ölmesini istemediğine karar vermişti. Onun yaralanmasını istiyorlardı.

Peki ya ipleri elinde tutan Cesar Tavilla ise? O

Sertçe yutkundu ve sinirlerinin yatışmasını diledi. Ama sinirleri işbirliği yapmıyordu. Hem de hiç. Kendini dışarı fırlamaya hazır hissediyordu.

Onun yerine dikkatini, yine koruyucu bir şekilde etrafında toplanmış olan Phil ve Jamie'ye çevirdi. Thorne onun arkasındaydı, iki yaşlı adam ise her iki yanında duruyordu.

Minibüse bindiklerinde, "Ben de bilmiyordum, o yüzden kendini kötü hissetme," diye mırıldandı.

Jamie ona sertçe baktı. "Tavilla'yı mı kastediyorsun?"

Kadın başını salladı. Thorne'un Joseph ve Tavilla'ya Karısını öldüren haydut avukat Jarvis hakkında JD'den bilgi almıştı ama bu bilginin Tavilla'yla ilgili olduğunu bilmiyordu. Eğer bilseydi uyuyamazdı. "Jarvis konusunda polislere yardım ettiği gece onunla birlikte Lucy ve JD'nin evindeydim ama Lucy'nin oğlunu yıkamasına yardım etmek için üst kata çıkmıştım. İşimiz bittiğinde alt kattaki konuşma da sona ermişti. O zaman Thorne'un bana bilmem gereken her şeyi anlatacağını ve kendisine sakladığı her şeyin müşteri gizliliği nedeniyle olduğunu düşünmüştüm.

"Bütün bunları bilmene gerek yoktu," diye ısrar etti Thorne, sesi mağdur olmuş gibi çıkıyordu. "Seni endişelenmekten alıkoymaya çalışıyordum. Ben de tam arkadayım, o yüzden burada değilmişim gibi benim hakkımda konuşmayı kes.

"Tam olarak nerede olduğunu biliyorum," dedi sertçe, çünkü çok kızgındı. Bunu onlardan sakladığı için kızgındı. Hayatını bu kadar çok riske attığı için kızgındı. Bunu yapmaya devam edeceği için de kızgındı, çünkü adamın iyi olduğundan emin olmak için Tavilla'nın örgütü içindeki adamını bulmaya çalışacağını biliyordu.

Çünkü Thorne buydu. O sadıktı ve insanları geride bırakmazdı.

İşte bu yüzden . . onu önemsiyorsun. L'li kelimeye çok yaklaşmıştı. Mesele şu ki, Thorne'u seviyordu. Soru şuydu: Tam olarak ne şekilde? Şu anda bunu anlamak için uygun bir ruh halinde olmadığını biliyordu.

An.

Minibüse bindiler; Jamie direksiyonda, Phil ön koltukta, Thorne ve Gwyn de arka koltukta, tıpkı bütün gün ata bindikleri gibi.

Jamie kontak anahtarını çevirene kadar mutlak bir sessizlik oldu. Klimayı ayarladı ve iç çekti. "Onun peşinden gidiyorsun, değil mi?"

Thorne taş suratlıydı. "Tam olarak kim?"

Jamie sabırsızca, 'Tavilla'nın örgütü içindeki kaynağınız,' diye cevap verdi. 'Ve muhtemelen Tavilla'nın kendisi. Oyun oynama Thorne. Bu beni sinirlendiriyor.'

Thorne hiçbir şey söylemedi, bu da yeterli bir cevaptı.

"Sanırım yeniden toplanmamız gerekiyor," dedi Phil, sesi titreyerek. 'Clay'in misafirperverlik teklifini şimdilik kabul edelim. Birlikte güvende oluruz.'

Jamie minibüsü vitesine taktı. 'İyi. Yol tarifine ihtiyacım olacak. Oraya hiç gitmedim.'

"Hunt Valley'de," dedi Thorne. 'Bana telefonunu ver. GPS'ini ayarlayacağım.'" Öyle yaptı ve bir mesaj gönderdi - muhtemelen Tavilla'nın organizasyonundaki bağlantısına, diye düşündü Gwyn. Sonra koltuğunda arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı.

Çok yorgun görünüyordu. Ve yalnız.

Yalnızlık, onun hissetmesini istediği son şeydi. Onun eline uzandı ve parmaklarını birleştirerek tuttu. 'Buna tek başına katlanmak zorunda değilsin, Thorne. Arkadayız dedik ve arkadayız. Sana kızgınız ama bir yere gitmiyoruz.'

Adam ürpererek bir nefes verdi ama hiçbir şey söylemedi, o da elini dudaklarına götürdü ve daha önce kendisinininkine yaptığı gibi parmaklarını öptü. Burun deliklerinin alevlenmesini izledi ama bu onun etkilendiğinin tek göstergesiydi.

On iki

Hunt Valley, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 16.35.

Clay, Thorne daha kapıyı çalamadan ön kapıyı açtı. "Hoş geldiniz. Eliyle geniş bir hareket yaparak onları içeri davet etti. "Hepimiz buradayız, sizi bekliyoruz çocuklar.

"Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim," dedi Jamie, evin içine giden rampadan yukarı çıkarken. 'Gwyn'in köpeğini almak için önce bizim eve uğradık. Şimdi nihayet buradayız, davetiniz için teşekkür ederim. Ve rampa için. Bu çok sık olan bir şey değil.

Clay kapıyı kapattı, kilitledi ve alarm panelini sıfırladı. 'Stevie ve ben rampaları yerleştirdik. Basamaklar onun için çok zor. İçinden bir asansörün zar zor görüldüğü buzlu camdan bir kapıyı işaret etti. 'Herhangi bir nedenle yukarı ya da aşağı çıkmanız gerekirse, asansörü kullanmaktan çekinmeyin. Üst kattaki tüm odalar erişilebilir, geniş kapı aralıkları var.

Jamie gülümseyerek teşekkür etti. "Bildiğim iyi oldu.

Clay bir an durup duvarlardan birinin üzerindeki monitöre baktı. Altı farklı güvenlik kamerasından gelen görüntüler vardı. Bir düğmeye bastı ve ekran yanıp söndü, altı yeni görüntü belirdi. Bunlardan biri, plakasız bir arabanın park halinde durduğu ön kapıdan geliyordu. "Lütfen bana kuyruğunun o pislik Brickman olmadığını söyle.

Thorne başını salladı. 'Bu Ajan Ingram. Joseph'in ortak görev gücü için çalışıyor.

"Ingram'ı tanırım," dedi Clay. "İyi bir adamdır.

Thorne da aynı şeyi duymuştu. Görünüşe göre Joseph onu kendi elleriyle seçmiş. Umarım Brickman şu anda Hyatt'tan yeni bir tane yırtıyordur. Adam gerçekten de hıyarın teki.

"Seni hastane yatağına kelepçeleyen Brickman'dı.

Gwyn kızgınlığı açık bir şekilde söyledi. "Lanet olası pislik.

Thorne kendini kıkırdarken buldu. "Senden daha çok korkmalıydı.

Gwyn ona ters ters bakmak için başını geriye attı. "Sen de benden daha çok korkmalısın.

Thorne aniden ayıldı. 'Oh, öyleyim. Güven bana.

Clay'in dudakları kıpırdadı. 'O zaman sen akıllı bir adamsın, Thorne. Gel. Yemeğimiz var. Yemek yediniz mi?'

Thorne'un midesi son bir saattir gurulduyordu. "Hayır. Tekrar teşekkür ederim.

Clay ona doğru sinirli bir bakış fırlattı. 'Kapa çeneni, Thorne. Bize teşekkür etmeyi bırak. Hemen içeri gir, biraz yiyecek al ve bir sandalye bul.

Clay'in oturma odası ağzına kadar doluydu. Bir gece önce Gwyn'in evinde kalan herkes ve birkaç kişi daha - yaşlı, genç ve süper genç. Grup geç bir öğle yemeği yiyordu, yemek odasındaki bir masaya açık büfe konmuştu, başka bir geniş kapıdan görülebiliyordu.

"Torn Amca! Ciyaklamanın ardından siyah saçları ve tombul bacaklarıyla odanın içinde koşan küçük bir beden kendini Thorne'un kollarına bıraktı. Lucy'nin oğlu Jeremiah. Vaftiz oğlu. Çocuğu yerden kaldırıp etrafında döndürdü ve başka bir çığlıkla ödüllendirildi, bu seferki o kadar neşeliydi ki kalbi sıkıştı. Başının tepesini öpmeden önce Jeremiah'ı bir ayı gibi kucakladı.

"Burada ne yapıyorsun, küçük J?" diye sordu, çocuğun kaburgalarını gıdıklayarak.

Ama hiç kıkırdama olmadı. Sadece, uzanıp Thorne'un yanaklarını kavrayan ağırbaşlı yüzlü küçük bir çocuk vardı. "Seni görmek için. Koyu mavi gözleri alışılmadık bir endişeyle onu inceledi. "Hâlâ yaralı mısın?

Lucy yanlarına sokuldu, Wynn timer kalçasındaydı. 'Dün hastanede olduğunu biliyor. Çok endişelendi. Ona iyi olduğunu söyledik ama kendi gözleriyle görmesi gerekiyordu. Oğlunun yumuşak yanağını öptü. "Artık onu gördün Jeremiah, bu yüzden onunla birlikte aşağı inme zamanı geldi.

Taylor.'

Frederick'in evlatlık kızı onun yanından ayrılıp kollarını açarak yaklaştı. Wynn timer'i kendi kalçasına transfer etti, sonra Jeremiah'ya gülümsedi. 'Gel bakalım evlat. Ford'un aşağıda legoları var. Hadi gidip oynayalım.

Belli ki bunlar sihirli sözcüklerdi, çünkü Jeremiah Thorne'un kollarından sıyrıldı. "Aşağı. Sonra annesinin kaşlarını kaldırması üzerine, "Lütfen," diye ekledi.

Thorne onu yere bıraktı, keşke aşağı inip o da oynayabilseydi. Keşke bütün bu insanlar onun zavallı kızı için değil de bir parti için toplanmış olsalardı diye düşündü. Ama onun için toplanmışlardı, bu yüzden Legolara duyduğu özlemi bir kenara itti ve doğruldu. "Teşekkür ederim Taylor. Bana Jazzie'nin fotoğrafını gönderdiğin için de teşekkür ederim. Çok nazıksın.

Clay'in biyolojik kızı gülümsedi. Her zaman ona benziyordu ama gülümsediğinde bu benzerlik insanın gözlerini kırptırtmasına yetiyordu. 'Ona yardım etmek için yaptığın şeyin başına dert açtığını duydum. Bunun için üzgünüm ama yine de yaptığın şeyi takdir ediyorum. Jazzie de öyle. Arada sırada gülümsediğı ve başına gelenleri unuttuğı o sihirli anı yaşıyoruz. Ona bu şansı verdiniz, bu yüzden teşekkür ederim.

Thorne sertçe yutkundu. Küçük bir kızın hayatta ve mutlu olduğunu bilmek başına ne gelirse gelsin kişisel olarak buna değmesini sağlıyordu. Tek umudu, bu süreçte en yakın arkadaşlarını mahvetmemiş olmaktı. "Teşekkürler, Taylor.

Taylor başını sallayarak Jeremiah'ya elini uzattı. "Gidelim, balkabağım. Odanın geri kalanına, "Onu aşağıya Ford'a götüreceğim ve sonra diğerleri için geri geleceğim," dedi.

'Diğerleri' odadaki iki bebektir. Paige ve Stevie birbirlerinden birkaç ay önce doğum yapmışlardı, bu yüzden Taylor ve Ford'un elleri dolu olacaktı. Kelimenin tam anlamıyla.

Clay yeni gelenlere yiyecekleri işaret etti. "Buyurun, yiyin. Siz hazır olduğunuzda biz de başlamaya hazırız.

Birkaç dakika sonra, dördü Maynard'ların ev gibi oturma odasında sandalyeler buldular - burada başka bir büyük

Bir duvarda düz ekran güvenlik monitörü asılıydı. "Kaç odada monitör var? Thorne Clay'e sordu.

"Hepsi. Ailemin güvenliğini çok ciddiye alıyorum'.

Thorne başını salladı ve Gwyn, Phil ve Jamie'nin burada daha güvende olup olamayacaklarını merak etti. Bensiz. Ama sorusunu geri çekti, çünkü Gwyn ona sanki aklını okuyormuş gibi uyarıcı bir bakış atıyordu. Bunun yerine odadaki insanların yüzlerini inceledi. Kimse kızgın ya da sinirli görünmüyordu.

Bir gece önce onlarla birlikte olmayan iki yüz göze çarpıyordu. Clay'in bilgi işlem müdürü Alec Vaughn, kucığında şık bir bilgisayarla yerde oturuyordu. Genç adam kaşlarını çatmış ekrana bakıyor, parmakları kıpırdamadan durmakla klavyenin üzerinde uçmak arasında gidip geliyordu. Bilgisayar korsanlığı dünyasında bir tür dahi olarak ün yapmıştı. Thorne onu orada gördüğü için mutluydu.

"Umarım Alec'ten bize katılmasını istememin bir sakıncası yoktur," diye mırıldandı Clay. "Bizim için bazı aramalar yaptırıyorum.

Thorne ona, "Benim için sorun değil," dedi, çünkü dikkati zaten bir önceki akşam onlarla birlikte olmayan diğer tek kişiye odaklanmıştı.

JD Fitzpatrick koltuklardan birinde Lucy'nin yanına oturmuş, kolunu koruyucu bir şekilde onun omuzlarına dolamıştı.

Thorne'un sorgulayan bakışlarını yakaladı ve ona ağırbaşlı bir omuz silkme hareketi yaptı. 'Resmi olarak tatildeyim. Lucy hedef haline gelebilir - bu senin hatan değil. Yine de bu tehlikeyi değiştirmez. Bu süre boyunca özel bir sivil olarak buradayım.

Thorne işlerin böyle yürümediğinin farkındaydı ama hiçbir şey söylemedi. Zaten söyleyebileceği hiçbir şey bir fark yaratmazdı. JD hareketsizdi ve bunu görmek onu rahatlatmıştı.

Ellerini çırpıtı. "Eee. Bu karmaşayı kim yönetiyor?"

Kıkırdamalar odada dalgalandı ve Frederick elini kaldırdı. 'Sanırım bu ben oluyorum. Dün gecedен beri keşfettiğimiz her şeyi sorgulamadan önce, sanırım

Tavilla'yı anlamamız gerekiyor. Tehdit seviyesi nedir?'

Thorne telefonunu çıkardı ve mesajlarını kontrol etti.

Hala bir şey yok. "Bilmiyorum. Buraya gelirken Tavilla'nın organizasyonundaki bağlantıma bir mesaj gönderdim ama geri dönmedi. Dün gece ondan her şeyin yolunda olduğunu ve kimsenin bana kötülük dilemediğini söyleyen bir mesaj aldım. Şimdi . . . İyi olup olmadığını merak ediyorum.'

"Ne yapacaksın? Frederick bastırdı.

Thorne ağzını küçük bir gülümsemeye zorladı. "Sana bir şey yapacağımı düşündüren nedir?

Odadaki herkes hep bir ağızdan alay etti.

Sam, Ruby'nin kucığında oturduğu kanepeden, "Bizi rahat bırak, Thorne," dedi. "Biz aptal değiliz.

Thorne içini çekti. 'Öyle olsaydın seni işe almazdım. Ben aptalları işe almam.

"Siktir," diye mırıldandı Paige. 'Şimdi de bizi pohpohluyor. Bu da buradaki işi bitince doğruca bağlantısının evine gideceği anlamına geliyor. Neyse ki nerede olduğunu biliyorum.

Frederick'in başı ilgiyle eğildi. "Öyle mi? Nasıl?'

Tabii ki Paige bunu anlamıştı. Lanet olsun, kadın akıllıydı. Thorne iç çekti. Zaten bu yüzden onu arayıp bulmuştum.

"Onu bir keresinde, toplantılarımızdan birinden sonra izini sürmesi için tutmuştum," diye itiraf etti Thorne, hâlâ pes edip planlarını kabul etmek istemiyordu. Diğerlerine bilgi konusunda güvenmediği için değil, onların sırtına hedef koymak istemediği için. Çünkü ona eşlik etmekte ısrar edeceklerdi ve eğer bu Tavilla'nın işiyse... Tavilla kızdırılmak istenen bir adam değildi. "Çok derine inmeden önce kiminle uğraştığımı bilmek istedim.

"Ve? Jamie bastırdı. "Ne buldun Paige?

Omuz silkti. 'Adresi. Bulmam istenen tek şey buydu. O zamanlar adamın kim olduğunu bile bilmiyordum.

"Sormadın mı? Gwyn kuşkulu bir sesle sordu.

Paige eğlenmiş görünüyordu. 'Hayır. Bir müşteri tarafından belirli bir bilgiyi bulmam için tutuldum. Buldum da. İş bitti.'

"Takip ettiğiniz kişinin onun bağlantısı olduğunu ne zaman anladınız? Jamie gerçekten merakla sordu.

"Az önce," dedi Paige sırtarak.

"Ve bizi oraya götürecek m i s i n ? Gwyn bastırdı, belli ki Eğleniyorum.

Paige başını salladı. 'Seni oraya götürmemin imkanı yok. Ama Thorne'un kişisel güvenlik konusunda yardıma ihtiyacı olursa ona eşlik edeceğim.

"Yardıma ihtiyacım yok," diye hırladı Thorne. 'Ve kesinlikle bir korumaya da ihtiyacım yok. Bir şey yapmadan önce ondan haber bekleyeceğim.

"Peki ya yapmazsan? JD sessizce sordu. "O zaman ne olacak?" "O zaman göreceğim.

Herkes başını salladı. "Asla olmaz Thorne," dedi Sam. 'Gerekirse seni takip ederiz.

Thorne gözlerini ovuşturdu. 'Bakalım ne olacak. Ona bir mesaj gönderdim ve bekleyeceğim. Şimdilik bilgi alalım çünkü bunun Tavilla'yla hiçbir ilgisi olmayıp her şeyin Patricia Segal'la ilgili olması hâlâ mümkün.

Kimsenin ona inanmadığı açıktı. Kahretsin. Zeki insanlarla iş birliği yapmanın dezavantajı buydu. Saçmalıkları tereyağından kıl çeker gibi kesip atabiliyorlardı.

Yine de her biri kendi tarafında olduğu için minnettardı. "Sam? Bar hakkında ne öğrendin?"

Frederick Thorne'a yan gözle baktı, belli ki sorusuna cevap vermediği için mutsuzdu ve sessizce konunun kapanmadığına dair söz veriyordu. Yine de Sam'e başını salladı. "Devam et, Sam.

Sam bilgisayar çantasına uzanabilmek için Ruby'yi kucağından indirdi. "Temel olarak, Thorne'un kandırıldığı barın sahibi Barney o gece orada değildi. Orioles maçını izlemek için ona dört bilet verilmişti. Yedek kulübesinin hemen arkasına. Hediye isimsizdi, biletler ofisinin kapısına raptiyelenmiş bir zarfın içindeydi. Sadece "Teşekkürler patron" yazıyordu. Barney bunun çalışanlarından geldiğini düşündü ve maça gitti. Çalışanları o zamandan beri ona biletleri verdiklerini inkar ettiler.

Biletler.'

"Zaten onlar için çok pahalı olurdu, büyük olasılıkla," diye mırıldandı Thorne. 'Yedek kulübesinin arkasındaki dört bilet size kolaylıkla bin dolara patlar, tabii bu da başlangıçta elinize geçirebildiyseniz.

"Karşı konulmaz bir cazibe," diye onayladı Jamie, çünkü o da bir O's taraftarıydı ve loca koltukları vardı. "Barney zarfı sakladı mı?

"Hayır," dedi Sam. 'Thorne'a olanları duyunca kendini çok kötü hissetti. Evinin bu şekilde kullanılmasına, manipüle edilmesine çok kızdı. Hemen bana Cumartesi gecesinin güvenlik kayıtlarını verdi ama hepsi uygun bir şekilde karartılmıştı. Kullanılabilir tek bir görüntü bile yok.'

"Elbette," diye mırıldandı Thorne. "Barney bu bilgiyi polislere verdi mi?

Sam başını salladı. "Brickman adında şerefsiz bir polisin geldiğini ve sanki buranın sahibiymiş gibi kasıla kasıla dolaştığını söyledi. Ona hiçbir şey söylememiş. Ama daha iyi bir polis gelirse ve Thorne sorun olmadığını söylerse söyleyeceğini söyledi.

Thorne neredeyse gülümseyerek, "Ona dökülmesinde bir sakınca olmadığını söyle," dedi, çünkü bu Barney'nin sesine benziyordu.

Yapacağım. Barney's'den ayrıldıktan sonra o yol boyunca kapı kapı dolaşarak diğer işyerlerinden kasetlerini istedim. İnsanların çoğu anlayış gösterdi, özellikle de Barney bana "Bu adama yardım edin" diye bir not yazdığı için.

Thorne şimdi gülümsüyordu. "İyi bir şey bulabildin mi?

Sam başını eğdi. 'Evet, aslına bakarsan öyle yaptım. Biz senin gelmeni beklerken ben de burada oturmuş dosyaları inceliyordum. Bir içki dükkânı Audi'nizi yakalamış. Bardan çıkarken yanından geçti ama başka araba takip etmedi. Ön koltuklarda oturan iki kişinin belli belirsiz dış hatlarını görebilirsiniz. İkisi de senin kadar uzun değildi. "Tavan ile sert kafan arasında ne kadar boşluk olduğunu biliyorum.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Thorne.

"Ne zaman istersen patron. Bu adamlar 10-15 santim daha kısaydı. Yani hala uzunlar. Senden hiç iz yok. Bahse girerim bayılmışsındır, arka koltuğun zemininde ya da

kargo ambarı. Araba on iki kırkta geçti.' Görüntüyü dizüstü bilgisayarına getirdi ve herkesin ekranı görebileceği şekilde çevirdi. Tam olarak tarif ettiği gibiydi.

O sırada bilincinin yerinde olmadığını bilmek Thorne'un içini tuhaf bir duygu kapladı. Ve Patricia Segal hâlâ hayatta olabilirdi.

Lucy, "Demek ki çoktan uyuşturulmuşsun," dedi. "Kulağıma gelenlere göre adli tabip, Patricia için yaptığım ölüm zamanı tahminini titizlik eksikliğine dayanarak doğrulamış. Bu ya şu anki adli tabipten duyduğu ya da otopsi raporuna göz attığı anlamına geliyordu. "Gwyn ikinizi bulmadan önce öleli dört saatten fazla olmamıştı.

Alec Vaughn dizüstü bilgisayarından başını kaldırdı. 'Bana o dosyaları verebilir misin Sam? Bakalım videoyu temizleyebilecek miyim? Belki şoför ve yardımcısının eşkallerini öğrenebiliriz.

Sam bilgisayar çantasını karıştırdı ve Alec'e bir flash disk attı. "Hepsi orada.

Alec tek eliyle yakaladı. "Teşekkürler. Tekrar dizüstü bilgisayarına eğildi, sanki onları tekrar duymazdan geliyordu.

"Patricia'nın Barney's'de çekilmiş bir fotoğrafını elden ele dolaştırdım," diye devam etti Sam. 'Onu orada kimse görmemişti, bu yüzden evinize başka bir yerden getirildiğini veya yol boyunca bir yerde aracınıza aktarıldığını düşünüyorum, çünkü güvenlik videonuz sadece Audi'nizin garaja sürüldüğünü gösteriyor.

Thorne daha dik oturdu. "Ev güvenlik videolarım sende mi?

Sam, 'Evinizdeki DVR'dan değil,' dedi. 'Bütün birim gitmişti. Ama kameralarınızın site dışı sunucuya video yüklediğini hesaba katmamışlar. Oraya vardıklarında aracın içinde en az üç kişi dimdik oturuyordu. Dizüstü bilgisayarındaki görüntüyü tekrar açtı ve grubu göstermek için çevirdi. Üçünün de yüzü kar maskeleriyle kaplıydı. İşlerini şansa bırakmamışlardı.

Sam ekranı işaret etti. 'Burada bir kadının başının tepesi olabilecek bir gölge var. Senden iz yok, Thorne, bu yüzden hala kargo bölümünde olduğuna bahse giriyorum.

"Demek evime böyle girmişler," dedi Thorne, içindeki o tuhaf his katlanarak büyüyordu. Onlar için her şey ne kadar da basitti. Kapıyı kilitledim ama alarmı kurmadım, diye düşündü, kendi kafasını duvara vurmak istiyordu. "Nasıl çıktılar?

"İşte," dedi Sam. "Pazar sabahı saat onda. Thorne'un Audi'sinin garajdan çıkarken, garaj yolundan geri geri çıkarken ve sonra da uzaklaşırken görüldüğü videoyu oynattı. İleri sarmış. "Beş dakika sonra geri geliyor ve sadece bir adam sürüyor. İki saat boyunca evde kalıyor.

Thorne yüzünü buruşturdu. 'O kadar uzun süre orada mıydı? Ne yaptığı belli değil.

"Çoğunlukla burbonunu içiyorsun," dedi Sam. 'Arka verandanızdaki kameralardan biri mutfağınızın kısmi görüntüsünü sağlıyor. Belli aralıklarla bir yudum almak için geliyor. Yine de her zaman o lanet maskeyi takıyor.

"Neden? Phil sordu. 'Güvenlik kameralarının bağlantısını kestiklerine inanıyorlarsa, neden yüzünü kapatsınlar?

Gwyn sessizce, "Muhtemelen Thorne'un uyanacağından endişelenmiştir," dedi. En az onun kadar korkmuş görünüyordu. Muhtemelen bir katilin evinde serbestçe dolaşmasının nasıl bir his olduğunu bildiği için. 'Ona gerekenden çok daha fazla GHB verdiler. Aşırı telafi ediyorlardı.

"Çünkü uyanırsa, onunla uğraşan her kimse onu öldürür," diye tamamladı Ruby, ses tonu gerçekçiydi. Parmaklarını şıklattı. "İşte böyle.

Thorne bir kez daha orada olduğunu ve beni dinlediğini belirtmek istedi ama yapmadı. Bu adamın evimde bu kadar rahat hareket ettiği düşüncesi gerçekten tedirgin ediciydi. Onun yerine, 'Bir ara kıyafetlerini değiştirmiş,' diye işaret etti. "Tişörtü koyu renk ve daha önce beyazdı. Midesi bulandı ve ona bu adamın

Tabağında bekleyen sandviç artık hoş karşılanmıyordu. "Bunu muhtemelen Patricia'yı öldürdükten sonra yapmıştır.

"Muhtemelen," diye onayladı JD, ama sıkıntılı görünüyordu ve bu Thorne'u daha çok rahatsız etti.

Phil kaşlarını çatı. 'Ama video hala Thorne'u akıyor, değil mi? Bu adamların onun evine girip çıktığını gösteriyor. Bu adamı gösteriyor' - ekranı işaret etti - 'iki saat boyunca orada.

JD başını salladı ve Thorne şimdi onu neyin rahatsız ettiğini anlamıştı. Ve . . . evet. Bu bir sorundu.

Sesinin düzgün olmasını umuyordu. Kendi korkusunu göstererek Phil'i daha fazla korkutmak istemiyordu. 'Bu videoların hiçbirinde görünmüyorum. Şu anda hiçbir şey beni uyuşturulmuş ve baygın göstermiyor. Polis ya da savcı hâlâ orada olduğumu ve her şeyi benim yönettiğimi söyleyebilir. O haydutlara Patricia'yı bana getirmeleri için para verdiğimi ve onu öldürdüğümü. Sonra da vicdan azabı ya da kendimi öldürme arzusuyla aşırı dozda GHB aldım. Aşırı doz aldığım zaman sadece bir tahmin. Korkarım bu videolar beni aklamıyor.

JD'nin yüz ifadesinden anladım. Lanet olsun. Phil'in rengi soldu. "Lanet olsun, Thorne.

"Dur bakalım," diye gürledi Sam, Phil'e cesaretlendirici bir gülümseme vererek. 'Daha bitirmemiştım. Evden çıkarken çekilmiş bir videonuz var. Ama bu seni Barney's'e çağıran telefon gelmeden önceydi.

Thorne yanaklarının ısındığını hissetti. Ah, doğru ya. Aslında bunu unutmuştu. Lucy'nin kendisine isyanı okuduğunu ve randevularının iptal edilmesindeki rolünü Gwyn'e itiraf etmek için kulübe gideceğini unutmuştu. "Kulübe gidiyordum. Bizim kulübümüze. Evden çıktıktan kısa bir süre sonra telefon geldi.

Lucy kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Gerçekten mi?

Yanakları daha da kızardı. "Gerçekten mi?" diye mırıldandı.

Gwyn'in gözleri ani bir anlayışla parladı ve lanet olsun ki yanakları da ısınmadı. "Pekâlâ," diye kabul etti.

Sam hepsine değ erlendirici bir bakış atıyor, ağızının bir tarafı yarım bir gülümsemeyle kalkıyordu. "Pekâlâ," diye yineledi. "Bütün bu videoyu izledikten sonra içki dükkânının kasetlerine geri döndüm ve bir saatlik görüntüyü daha başa sardım. Ve bunu elde ettim. Bir kez daha onlara göstermek için dizüstü bilgisayarını çevirdi. Thorne'un arabası hızla geçip Barney's Bar'a doğru gidiyordu. "Evinden çıkıp bara gitmişsin ama geri dönerken görülmüyorsun. Yine de yatağında bulunmuşsun, yani tüm bu süre boyunca bilincinin yerinde olmadığını iddia edebilirsin.

Phil gözle görülür bir şekilde ürperdi, Sam'e dönmeden önce gözlerinde saf bir rahatlamayla Thorne'a baktı. "Teşekkür ederim Sam. Minnettarız.

Sam'in gülümsemesi nazikti. "Bunu atlatacağız," diye söz verdi ve sonra bir adamın yüzünün alt üçte ikisini gösteren grenli bir fotoğraf çıkardı. 'Bu Thorne'un net bir fotoğrafı değil ama arabasında otururken boyu bu kadar. Bunu daha önce evinden çıkarken çekilen videoda da görebilirsiniz. Yani senin için mükemmel bir mazeretimiz yok Thorne, ama bu senin hikayeni destekliyor. Şimdilik elimde bu kadar var.

"Bu çok fazla," diye övd  Frederick. "Sırada ben varım. Onlara Bernice Brown'ı nasıl bulduğunu ve onun ne kadar korktuğunu anlattı. Ve Thorne'a, onu tuzağına düşürmek için kullanılmış olmasına rağmen gelip kendisine yardım etmeye istekli olduğı için nasıl teşekkür ettiğini. "Sonra bana bahsettiğı arkadaşıyla buluştum, Dedektif Hooper adında birinden telefon almış olan arkadaşıyla - bu arada öyle biri yok. "Dedektif" ona arkadaşının nerede olduğı ve avukatı hakkında sorular soruyordu. Arkadaşı Sally Brewster tedirgin olmuş ve telefonu kapatmış. Bana numarayı verdi, ki bu da bir tesadüftü,' diye sözlerini tamamladı.

Thorne Frederick'in korkusunu hissedebiliyordu. Odanın öbür ucundan bile hissediliyordu. "Neden? Ne oldu?"

Clay Frederick'e sempatik bir bakış attı. "Birisi Julie'ye aynı numaradan mesaj atarak ev adresini vermesini sağlamaya çalışmış.

Yeni bir korku - daha yeni bir korku - Thorne'un üzerine yerleşti.

Omuzlarını. "Özür dilerim," diye fısıldadı.

Frederick başını salladı. 'Oraya gitmiyoruz, Thorne. Bernice Brown'ın arkadaşı Bayan Brewster önce ona mesaj attı ve Julie de ona ev telefonumuzun numarasını verdi.

"Ne? Neden?" diye sordu Gwyn.

"Çünkü korkmuştum ve beni kontrol etmek istedi. Aslında minnettarım. Julie'nin internete bu kadar bağlı olduğunu fark etmemiştim. Julie'yle ilgili pek çok şeyin farkında değildim,' diye ekledi pişmanlıkla. 'Mesele şu ki, birinin bu numarayı en az iki kez kullandığını biliyoruz, bir kez Bernice Brown'ı bulmak için, bir kez de -muhtemelen- beni bulmak için.

"Numaranın izini süremedim," dedi Alec, kendi kendine kızmış bir sesle.

Phil, 'Tek kullanımlık telefonları takip edemediğinizi sanıyordum,' dedi.

Alec omuz silkti. 'Bazı yollar var. Güzel yollar değil ama yollar. Numara 301-555-2495, değil mi? Yanlış numaranın peşine düşmek istemem.

Frederick notlarını kontrol etti. "Bu doğru.

Thorne sert bir nefes çekti. Bu Ramirez'in numarasıydı. Lanet olsun. Göğsü sıkıştı. Bu çok, çok kötüydü. Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Ama daha tek bir kelime bile edemedi havayı delen bir alarm sesi duyuldu ve Clay ayağa fırlayarak duvardaki monitöre koştu. 'Biri çitleri kesip içeri girmiş. Arazide bir yerdeler.

Hunt Valley, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 17:35.

Gwyn sakin kalmak için mücadele etti ama alarmın çılgılığı beynini ele geçirmişti ve sadece olabildiğince uzağa ve hızlı koşmak istiyordu. Thorne onu kaldırıp kucağına oturttu, sonra da kollarını ona doladı. İşte o zaman fark etti ki

O kadar çok titriyordu ki dişleri takırdıyordu. "Sus," diye fısıldadı kulağına. 'Bak. Ne yapacaklarını biliyorlar yap.'

Bu doğruydı. Gwyn, Thorne, Phil ve Jamie dışındaki herkes düzenli bir şekilde dağılmıştı ve bu da onun biraz olsun sakinleşmesine yardımcı oldu. Sadece biraz, çünkü alarm hâlâ çalışıyordu.

Clay, Sam, JD ve Frederick, normal görünümlü bir kapının ardındaki dolaba gizlenmiş devasa bir silah kasasının etrafında duruyorlardı. Clay silahları dağıtıyordu. Paige ve Stevie çoktan silahlarını kılıflarından çıkarmışlardı, Gwyn bunu fark etmemişti ama silahları olduğunu öğrenince şaşırmadı. Paige monitörleri tararken Stevie ve Lucy merdivenlerden inerek çocukların bulunduğu yere gittiler.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Gwyn. "Çocuklar.

"Çocuklar güvende," diye güvence verdi Thorne. 'Gerçekten Clay'in çocuklar için bir oyun odasının ihlal edilebilir olmasına izin vereceğini düşünüyor musunuz?

"Hayır. Clay'in güvenliğini ilk elden görmüştü. Tanrı aşkına, kendi dairesine de sistem kurmuştu. Adam ailesine iyi bakıyordu. Bebekler güvendeydi.

"Olağanüstü," diye mırıldandı Jamie. "Belli ki bunun üzerinde çalışmışlar.

"İnce ayarlı bir makine gibi," diye onayladı Phil. "Burada otururken kendimi sümüklü böcek gibi hissediyorum.

Alarm aniden sustu ve Gwyn'in kemikleri toz haline geldi. Daha önce kendini o kadar gergin tutmuştu ki şimdi bir su birikintisine dönüşmüştü. Kolları Thomas Thorne'un boynuna sıkıca sarılmış bir su birikintisi.

Eli yavaşça omurgasından yukarı ve tekrar aşağı kayıyordu. Onu yumuşatıyordu. Tıpkı Evan'dan sonraki o korkunç günlerde yaptığı gibi. Sonrasında ona sarılan tek kişi Thorne olmuştu. Çünkü güvendiği tek kişi Thorne'du.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, aptalca bir alarma verdiği tepkiden dolayı utanmıştı. Ama belli ki yeterince utanmamıştı, çünkü

gitmesine izin vermemişti. Bırakmak istemiyorum. Onu asla bırakmak istemiyorum. O sağlam bir gücü ve ne zaman ihtiyacı olsa bu gücü onunla paylaşarak çok cömert davranmıştı.

"Şşş. Thorne'un derin sesi göğsünden gürledi. "Sorun yok. Onun çenesinin kalktığını hissetti. "Ne yapabilirim Clay?

"Duruma göre değişir. Clay'in sesi geniş oturma odasının diğer tarafından onlara ulaştı. "Hanginiz en iyi nişancısınız?

"Gwyn orada! Paige omzunun üzerinden seslendi. 'Ona bir Glock ver. Atış poligonunda talim yaptık.

"Pekâlâ o zaman," dedi Clay ama kuşkulu görünüyordu, muhtemelen Gwyn hâlâ Thorne'a can simidiymiş gibi sarıldığı için. "İkinci en iyi atış kim?

Gwyn kendini Thorne'un boğazını sıkan elini bırakmaya zorladı. Onun kucağından kayarak elini uzattı, titremesini kontrol edebildiği için gururluydu. 'Sorun yok. Ben iyiyim. Ver şu lanet silahı bana.

"Emredersiniz hanımefendi," dedi Clay ve itaat etti, şarjörü kontrol ederken ve sürgüyü çekerken dikkatle izledi, düzgün bir şekilde doldurulduğundan emin oldu.

Ona baktı, gücünü meydan okumasından alıyordu. Tıpkı son dört buçuk yıldır yaptığı gibi. "Git. Burada iyiyiz.'

Clay ona başıyla bir selam verdikten sonra arka bahçeye açılan kapıdan çıktı.

Sadece Alec geride kaldı, parmakları bilgisayar tuşlarının üzerinde uçuşuyor, gözleri ekrana yapışmıştı. Sadece cep telefonundan gelen bir kabloyu kulağının arkasına taktığı cihaza bağlamak için durakladı.

"Koklear implantı var mı? Jamie büyülenmiş bir şekilde fısıldadı. 'Müşterilerimden birinde var. Telefonu için de aynı kablo var.

"Evet," diye fısıldadı Gwyn. Clay'in bilişimci çocuğunun konuşması oldukça netti, bu yüzden sağırlığını unutmaya meyilliydi. Şimdi Alec'i izliyor, onun sakin özgüveni karşısında büyüleniyordu. Onun bu özgüvenini kıskanıyordu. Kendisinininki çoğunlukla

kabadayılık.

Alec telefonda, 'Onu ikinci kamerada buldum,' dedi. 'Bir arazi motosikletiyle kaçtı. Ormana doğru gidiyor.

Bir duraklama oldu ve Alec başını salladı. 'Ben izlemeye devam edeceğim. Sen o aptal kafanı aşağıda tut. Babalık,' diye ekledi saygısızca.

Gwyn bu haberi duyunca biraz daha sakinleşti. "Pops kim?" Phil sordu.

Gwyn kıkırdadı. 'Taylor Frederick'e "Baba" diyor. Clay için bir isme ihtiyacı vardı ve "Pops "u denedi. O bundan nefret etti, bu yüzden tabii ki tüm çocuklar ona böyle seslenmeye başladı.

Phil başını salladı, Jamie'nin elini sıkıca tutmasına rağmen biraz daha sakin görünüyordu. Ya da belki de Jamie tutuyordu. Bunu söylemek zordu ve sonuçta bir önemi de yoktu. "Clay için Alec kim? Phil sordu.

Gwyn gülümsedi. 'Bir çeşit evlatlık oğul gibi. Alec çocukken kaçırıldığında tanışmışlar. Clay onu buldu.'

Alec hepsini şaşırtarak, "Hayatımı kurtardı," dedi.

Gwyn ona baktı. "Bizi ve telefonu aynı anda duyup duyamayacağını bilmiyordum.

Alec hâlâ ekranından başını kaldırmıyor, gözleri bir ileri bir geri gidip geliyordu. Muhtemelen güvenlik görüntülerini tarıyordu. 'Diğer tarafıma ikinci bir koklear implant takıldı. Artık iki taraflı giriş alıyorum. Yani burada değilmişim gibi benim hakkımda konuşmayı bırakabilirsin.

Thorne, "Lanet olası kulübe katıl," diye mırıldandı.

Gwyn her zaman yaptığı gibi onun sesinin kendisini yatıştırmasına izin verdi. Koltuğun koluna tüneyerek oturdu ve ona doğru eğildi. 'Eğer bizi önemli şeylerden uzak tutmasaydın, senin etrafında olmak yerine seninle konuşabilirdik.

Thorne'un dudakları inceldi. "Anlatacak bir şey yok. Başını iki yana salladı. "Her neyse, ateşli çocuk.

Telefonu yüksek sesle çaldı ve irkildi, sonra ekrana baktı. "Arayan benim bağlantım," dedi.

Birkaç saniye geçti, Thorne hala elindekine bakıyordu.

Telefon.

"Eee? Jamie sabırsızlıkla sordu.

"Ona nasıl olduğunu sordum. O da mesaj attı, "İyiyim. Neden soruyorsun?"

Jamie iç çekti. "Kulağa hiç hoş gelmiyor.

Thorne kaşlarını çatı. "Biliyorum. Nasıl karşılık vereceğimi bulmaya çalışıyorum.

Gwyn'in gözleri ekranda gördükleri karşısında kısıldı. 'Bir saniye bekle, Thorne. Bağlantının kullandığı numara bu mu?'

Thorne telefonunu aniden kapattı ama artık çok geçti.

"Ne oldu? Jamie sordu.

Gwyn diğerlerine döndü. 'İrtibat numarası, Frederick'in Bernice Brown'ın arkadaşını taciz eden sahte dedektif için verdiği ve kızına mesaj göndermek için kullandığı lanet numarayla aynı.

"Thorne. Jamie'nin ağzından çıkan tek hecede onaylamama, hayal kırıklığı ve biraz da öfke vardı.

Thorne inatla başını salladı. 'Hayır. Size daha fazla bir şey söylemeyeceğim. Hiçbirinize. "Araştırmakta" ısrar edeceksiniz ve kendinizi öldürteceksiniz.

Birkaç vuruşluk öfkeli sessizlik Alec'in alçak ısılgıyla bozuldu. "Vay be. Ekibini kızdırmanın yolu, dostum.'

Thorne'un yüzü karardı. "İhtiyacım yok-

Alec başını kaldırıp baktı. "Ne?" diye sordu alaycı bir tavırla. 'Neye ihtiyacınız yok? Yardımımıza mı? Sikerim öyle işi. Desteğimize mi? Siktir et onu. İhtiyaç duymak istemezsin. Başını tiksintiyle salladı, etkilenmiş ses tonu alaycıydı. "Senin gibi büyük, güçlü adamların hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. En azından kendine karşı dürüst ol.

Thorne'un ağzı açık kaldı.

Jamie usulca homurdandı. "Touché.

Gwyn Alec'e sert bir baş selamı verdi. 'İyi iş çıkardın evlat. Kendim daha iyi söyleyemezdim.

'Evet, kimseye ihtiyaç duymak istemeyen aptallarla dolu bir şirkette çalışıyorum. Bir süre sonra sıkıcı oluyor.

Gözleri Gwyn'inkilere kilitlendiğinde Thorne'un dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Doğru. Sanki yardıma ihtiyacın varmış gibi? Saçmalık.'

Gwyn'in çenesi yukarı kalktı. 'Benim hakkımda konuşmuyoruz. Senin hakkında konuşuyoruz.

"Susun çocuklar. Alec elini kaldırdı, bir kez daha telefonuyla konuşuyordu. 'Motosikletin plakasını alamadım. Plakası yoktu. Geri gelecek misin? Tamam. Hepiniz güvenli bir şekilde içeri girene kadar hatta kalacağım. Tekrar yukarı baktı. Onu kaybetmişler. Ormanda kendine bir arazi motosikletinin geçebileceğı kadar geniş bir yol açmış.

"Yol ne kadar uzun? Thorne sordu.

"Onu ana yola geri götürecek kadar uzun. O kadar çalışı temizlemesi biraz zaman almış olmalı. Muhtemelen gece çalışmıştır. Arka tarafta hiç ışık yok. Ağaçlar ay ışığı için çok sık ve projektörlerimiz de bir yere kadar ulaşıyor. Clay en az üç ya da dört gece sürdüğünü düşünüyor.

"Thorne'un burada olacağını nereden biliyordu? Phil sordu.

'Öyle olduğunu sanmıyorum bebeğim,' diye cevap verdi Jamie. 'Muhtemelen yine buraya saldırmayı planlıyordu zaten. Bugün Stevie'nin peşinden bir kez gitti zaten. Hem de güpegündüz.

'Stevie ve Clay'in çocukları var,' dedi Thorne sıkıca. 'Cordelia JD'nin vaftiz kızı. Eğer buraya saldırırsa, pek çok arkadaşına zarar verir.

Jamie iç çekti. "Normalde sana her şeyin seninle ilgili olmadığını söyledim ama bu sefer öyle.

"Bağlantınız konusunda ne yapacaksınız? Gwyn sertçe sordu. Thorne yüzünü buruşturdu ve onun bunu unutacak kadar dikkatinin dağılacağını umduğunu biliyordu. 'Hayır, unutmadım. Dökül Thorne. Şimdi.

"Yoksa ne olur?" diye alay etti.

"Yapma," dedi sessizce. 'Beni dışarıda bırakma. Onları dışlama. Çocuk haklı. Yardımımıza ihtiyaç duymak istemiyorsun ama bu çok kötü. Anlat bana.

Thorne içini çekti. 'Benimle buluşmasını isteyeceğim. Ve sen gelmiyorsun.

Çenesi gerildi. Tartışmak istedi ama grupta onu kendisinden daha iyi koruyabilecek kişiler olduğunu biliyordu. Bu bilgi onu sinirlendirdi ama bir kenara itti. "Kim o?

"Bilmiyorum," diye tısladı, her kelimeyi telaffuz ederek. "Bir yolunu bulacağım.

Arka bahçenin kapısı açıldı ve davetsiz misafirin peşinden gidenler içeri alındı. Çocuklarla birlikte aşağıda olan herkes onlara katıldı ve birlikte yerlerini aldılar. Dikkatle Gwyn'den Thorne'a baktılar, çünkü hâlâ birbirlerine hançer gibi bakıyorlardı.

"Ne kaçırdık? Clay sordu.

OceanofPDF.com

On üç

Hunt Valley, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 18:10.

Gwyn gözlerini Thorne'un taş gibi profiline dikti. "Onlara söyle yoksa ben söylerim.

Dişlerini gıcırdatırken çenesi sıkıştı. "Bernice Brown'ın arkadaşına yapılan arama ve Julie'ye gönderilen mesaj bağlantımın tek kullanımlık telefonundan yapıldı.

"Lanet olsun," diye öfkeyle tükürdü Frederick. "Bize söyleyecek miydin, Thorne?

"Elbette öyleydim," diye tersledi. "Onlara söylemeyecektim. Gwyn'i ve her halükarda babaları olan iki adamı işaret etti.

Jamie oflayıp pufladı. Phil boyun eğmiş görünüyordu. Gwyn dilini ısırdı, çünkü kabardığını hissettiği öfke asla geri alamayacağı sözler sarf etmesine neden olacaktı.

"Yani bağlantınız Bernice Brown'ın arkadaşını taciz mi etti? JD açıklığa kavuşturdu.

"Ya da en azından birisi bunu yapmak için kişinin numarasını kullandı," diye meydan okudu Alec. 'Aramanızı başka bir numarayla maskeleyenize izin veren sahte siteler var. Gerçek telefonuna sahip olmaları gerekmiyordu.

"Biliyorum," dedi Thorne. 'Ona bu şekilde mesaj gönderiyorum. Geri gönderdiği mesajlar tek kullanımlık cep telefonumdan bu telefona yönlendiriliyor. Akıllı telefonunu havaya kaldırdı. "Siz yokken ondan bir mesaj aldım. İyi olduğunu söylüyor ve neden sorduğumu soruyor.

Frederick, 'Ona buluşmak istediğini söyle,' diye emretti.

Thorne sertçe başını salladı. "Ben de bunu yapmayı planlıyordum. Paige, "Ama buluşma yerine gitmiyorsun," dedi,

onu izliyordu. "Çünkü bu aramayı yapan her kimse

orada bekliyor. Onun evine gidiyorsun.'

"Planım buydu, evet.

Herkes sessizleştii, bunu düşünüyordu.

Sonunda JD konuştu. 'Mesajını gönder, Thorne. Ben de seninle bağlantının evine geliyorum.

Thorne tekrar başını sallayarak Gwyn'i şaşırttı. "Pekâlâ," dedi. 'Joseph ve Hyatt'a söyle, şansımızın yaver gitmesi ve Tavilla'nın ortaya çıkması ihtimaline karşı buluşma yerinde hazır bulunsunlar. Toplantı alanından geçen herkesi görüntülemek için yeterli sayıda kameraları olduğundan emin olmak isteyeceklerdir. Eğer gelen Tavilla değil de onun adamlarından biriye, yüzlerini yakalamak isteyeceğiz.

"İyi plan," dedi Clay. "Ne yapabiliriz?

"Sadece ... Thorne'un sesi boğuklaştı. 'Sadece öldürölme. Lütfen. Bununla yaşayamam. Bir daha olmaz.'

Gwyn onun Sherri'yi, ilk aşkını düşündüğünü biliyordu, kimse ona destek olmazken o yanında durduğu için öldürölmüştü. Ve tabii ki bugünkü silahlı saldırıyı da düşünüyordu. Tetikçi ıskalamış olsa bile, hem ona hem de Stevie'ye çok yaklaşmıştı. "Dikkatli olacağız," diye ısrar etti.

Bir kez başını salladı, ikna olmamıştı. "Tamam.

Sesini alçalttı ve eğilerek onun kulağına fısıldadı. 'Ve bunun hakkında konuşacağız. Daha sonra. Özel olarak. Bizden bir şey saklamayacaksın. Benden.

Adamın çenesinin sıkışmasını, sarsılarak yutkunurken boğazının nasıl çalıştığını izledi. Ve iç çekti. Onları güvende tutma ihtiyacı onu parçalara ayırıyordu ve bu istediğı son şeydi. "Bak," diye fısıldadı. "Sen önemlisin, Thorne. Benim için. Sen de aynısını yaparsan kendimi öldürtmeyeceğime söz veriyorum. En azından bu konuda anlaşabilir miyiz?

Onun küçük ürpertisini hissetti ve aniden yalnız olmayı diledi, böylece kollarını ona dolayabilir ve ihtiyacı olan şeyi ona verebilirdi. Bu her neyse. Ama adam fiziksel ve duygusal olarak çoktan uzaklaşmıştı ve bu bilgi ... canını yaktı.

Ellerini kalçalarına sürterek ayağı kalktı. "Ben

Şimdi ona mesaj atacağım. Geri döneceğim.'

Kahretsin, diye düşündü sefilce. Tam buradan mesaj atabilirdi. Yanımdan. Ama neredeyse yarışircasına odadan çıkıyordu. Benden uzaklaşıyordu.

Onu suçlayabilir miydi? Hangi etiketi taşırlarsa taşısınlar, duygularını açıklamıştı. Onu kendinden uzaklaştırmış, sonra da onun için önemli olduğunu söylemişti. Gelmiş geçmiş en saçma şey. Ve hâlâ onunla paylaşmasını mı bekliyordu?

Evet. Evet. Çünkü biz hâlâ arkadaşız. Ama kelimeler kafasının içinde yankılandı ve boğazı düğümlendi. Değil miyiz? Olabilir miyiz?

Bu sorunun cevabını zaten bildiği için dehşete düşmüştü. Olduğu yerde kalarak onun odadan çıkışını izledi ve kalbinin bir parçasının parçalandığını hissetti.

Üzgün görünen Lucy'ye baktı. Gözleri buluştu, Lucy'ninki sempati ve çaresizlik doluydu. Gwyn gözlerini kaçırdı, hâlâ elinde tuttuğu tabancaya odaklanmıştı ama odadaki her bakışın ağırlığını hissediyordu. Hepsi onun üzerindeydi.

Güçlü bir kol omuzlarına dolandı. Sam. "Kafasını toparlaması için ona birkaç dakika ver, Gwyn," diye mırıldandı kibarca. 'Bu tür şeylerin onun için zor olduğunu biliyorsun. Kendini Süpermen olmak zorundaymış gibi hissediyor. Bu onun en kötü kâbusu olmalı.

Dikkatlice tabancanın emniyetini çevirdi. "Biliyorum. Namluyu aşağı doğrultarak koltuğun kolundan kaydı ve silahı Clay'e geri verdi. "Çitin konusunda ne yapacaksın?" diye sordu ona.

"Zaten onardık," dedi ona ama gözlerinde sempati de vardı. 'Ve şimdi nerede güvenliği artırmamız gerektiğini biliyoruz.

'Orman bize yanlış bir güvenlik hissi verdi,' diye ekledi Stevie. 'Daha fazla kamera yerleştireceğiz. Hareket dedektörlerini bir kez denedik ama bu zor oldu çünkü arkada geyiklerimiz var ve onları sürekli tetikliyorlar.

Gwyn midesinin bulandığını hissetti. Bu insanlar -iyi insanlar- sırf bir şeyler yapmak için böylesine sert önlemler alma ihtiyacı hissetmişlerdi.

kendilerini ve ailelerini korumak için. Peki neden? Çünkü suçlulara karşı durmuşlardı. Ve şimdi yine tehdit altındaydılar. Thorne ile olan dostlukları yüzünden.

Sam haklıydı. Bu Thorne'un en kötü kabusuydu. Bencilce davranıyorum, benden uzaklaştığı için duygularım incindi. Çünkü ondan, açık sözlü olmasını istemekten daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Onun için 'önemli' olduğuna dair güvencelerinden daha fazlasına ihtiyacı vardı. Çünkü öyleydi. O her şeydi.

Ona bir şey söylemek istiyordu. Ona bir şey söylemesi gerekiyordu. Ama hiçbir kelime gelmiyordu.

O zaman kelimeleri söyle kızım. Ve hızlıca yap. Acı çekiyor ve . . .

Ve ne planladığını sadece Tanrı biliyordu. Adam gerçekten Süpermen olduğuna inanıyordu. Çünkü genelde öyledir. Hayattan daha büyük, her zaman yenilmez görünüyordu. Ama öyle değildi. O sadece bir adam. İnanılmaz bir adam. Onu güvende, sıcak ve sevilmiş hissettiren yakışıklı, güçlü bir adam. O beni seviyor. Ve bir şekilde bunu hep biliyordu, derinlerde bir yerde... ne? Güvende mi?

Evet. Güvende. Peki ya onu sevmek? O kadar da güvenli değil.

Ama onu seviyorsun. Sevdiğini biliyorsun. Her zaman sevdin.

Evet, evet, biliyordu. Bunu da biliyordu. Ayrıca derinlerde bir yerdeydi.

Güvende mi? Kafasının içindeki ses onunla alay ediyordu. Gerçek güvenlik diye bir şey olmadığını öğrenmişti. Saklanmak ve yaşamak vardı. Ve tüm bunların arasında Thorne vardı. Tanrı aşkına söyle ona. Bu kadar korkak olma.

Bu fikir karşısında sersemlemiş hissetti. Bu neden bu kadar zor?

"Gwyn, tatlım. Lucy'nin sesi kulağına yumuşak geliyordu ama Gwyn'in sırtına inen şaplak öyle değildi. En iyi arkadaşı avucunun içiyle ona iyi bir tokat atmıştı. 'Nefes al, kızım. Nefes almalısın.

Gwyn biraz hava emdi, sonra fark etti ki

Odanın ortasında durmuş Clay ve Stevie'ye bakıyor ama söyledikleri tek bir kelimeyi bile duymuyordu. Artık kimse bir şey söylemiyordu. Oda acı verici bir sessizliğe bürünmüştü.

Yanakları birden alev alev yanmaya başladı. "Bugünden nefret ediyorum," diye mırıldandı.

Lucy kıkır kıkır güldü. "Biliyorum. Ben de biliyorum. Gel. Sessiz bir yere gidelim."

Annapolis, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, saat 19.00.

"Hey," diye bağırdı Kathryn.

Yüzünü buruşturarak telefonu kulağından uzaklaştırdı. Kathryn her zaman müziğin gürültüsü arasında bağırarak zorunda kalıyordu. Onun işinden nefret ediyordu. Her gece orada olmak zorunda olmasından nefret ediyordu. "Hazır mıyız?"

'Kesinlikle,' dedi.

Kadının sesindeki sırtışı duyabiliyordu ve bu onu gülümsetti. "Mükemmel. Patton görevini tamamladı. Yardımcısı, tam da istediği gibi oyulmuş cesetleri Circus Freaks'in ön kapısına bırakmıştı. "Her şey tamamlandığında bana haber verin.

"Görüşeceğim. Şansım yaver giderse bu gece görüşürüz."

"Şanslı olacaksın," dedi kararlı bir şekilde. Geceyi herhangi bir hapishanede geçirmesine izin vermesine imkân yoktu. Geceleri onun yeri onun yanıydı. Yakında işi bitecek ve tıpkı doğanın istediği gibi her gece onun yatağına geri dönecekti.

'O zaman bir şişe şarap aç ve bana köpüklü bir banyo hazırla. Ona ihtiyacım olacak.'

Hunt Valley, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 19.15.

Lucy Gwyn'i Maynard'ların yemek odasına götürdü ve cep kapısını çekerek kapattı, Gwyn bir sandalyeye çöktü ve yanan yüzünü elleriyle kapattı. "Tanrım.

Ne kadar zamandır orada aptal gibi duruyordum?'

Lucy bir sandalyeyi ona yaklaştırdı ve saçlarını okşadı. 'Aptal gibi değil. Birdenbire çok üzgün göründün. Dayanılmaz derecede üzgün. Sen . . .' Düşüncenin peşini bıraktı ve bir iç çekti. "Bunu eskiden ... şey, bilirsin işte. Evan. Yüzündeki o ifadeyle kendinden geçerdin. Oraya geri dönmenden korkuyordum.

Orada. Onun ve kızının Lucy saatlerce tutulmuştu. Evan'ın ölmelerini istediği yerde. İkisinin de.

Gwyn burnunu kırıştırdı. "Balık gibi kokuyordu.

Lucy şaşkın bir kahkaha attı. 'Evet, öyle. Balık fabrikaları genelde öyle yapar. Gwyn'in saçlarını bir kez daha okşadı ve sesi yumuşadı. "Sen iyi misin?

Gwyn soruyu dikkatlice düşündü ve evet, gerçekten iyi olduğunu keşfedince rahatladı. "İyiyim. Evan konusunda yani. Bütün bunlar hakkında mı? Muhtemelen değil, ama çoğunlukla çünkü ..." Gözlerini kapatarak Lucy'ye doğru eğildi ve onun sağlam gövdesinden güç alarak rahatladı. "Onun için çok endişeleniyorum, Luce.

"Ben de öyleyim. Odadan çıkmadan hemen önce ona ne söylediniz?'

Gwyn içini çekti. 'Temel olarak kendini hayatta tutması gerekiyordu. Çünkü o benim için önemliydi.

"Ah," diye mırıldandı Lucy, eli hâlâ Gwyn'in saçındaydı.

"Biliyorum," dedi Gwyn perişan bir halde. "Bunu düzeltmem gerekiyor.

Lucy okşamaya devam etti. 'Eğer ciddi değilsen. Ciddi misin?'

Gwyn yanlış anlamış gibi yapmadı ama bu kelimeyi yüksek sesle söylemek çok zordu. Evet, evet. Sadece evet de.

Bir dakikalık sessizlikten sonra Gwyn hâlâ bir şey söylemeyince Lucy, "Nasıl hissedersen hisset, kabul edilebilir," dedi. 'Thorne iyi olacak. O iyi olacak.

Ama söylenmemiş gerçek aralarında havada asılı kaldı ve Gwyn gözlerinin dolduğunu hissetti. O iyi olmayacaktı. Ne de

I. "Neden bu kadar zor?" diye fısıldadı.

"Çünkü hissettiklerini hissediyorsun," diye mırıldandı Lucy, "istemesen de. Ona değer veriyorsun. İkimiz de önemsiyoruz. Ama bu onu sevmekle aynı şey değil.

"Bunu biliyorum," diye ısırdı Gwyn, Lucy'nin irkildiğini hissederek. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Seni terslemek istememiştim.

"Sorun değil," dedi Lucy biraz da espriyle. "Buna alışkınım. "Alışmamalısın. Kimse alışmamalı. Lanet olsun, ben I

iyi bir insan değilim, Lucy. Ben kötü, bencil ve ...' Sesi kesilince aniden durdu. "Kahretsin, biliyorum.

"Ne yapmak? Lucy temkinli bir şekilde sordu.

Gwyn, yüzünün saçlarının arkasında saklı olmasından o kadar memnundu ki, "Onu seviyorum," diye boğuk bir ses çıkardı.

"Tamam. Lucy kelimeyi uzatarak daha çok b i r soru haline getirdi. "Nasıl yani?

Gwyn sarsıldı onu Çene Yukarı, gözetleme at Lucy daralmış gözlerle. "Ne düşünüyorsun?

Lucy bıkkın bir ifadeyle omuz silkti. "Bilmiyorum. Aslında bana hiçbir şey söylemedin.

Ki bu doğrudu. Ve bu itiraf gözlerinin tekrar dolmasına neden oldu. 'Neden sadece söyleyemiyorum? Diğer insanlar söylüyor. Her zaman. Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum,' diye alaycı bir şekilde şarkı söyledi. "Benim neyim var da söyleyemiyorum?

Lucy derin bir nefes aldı. 'Tamam. Burada geri adım atalım. Sende yanlış olan bir şey yok. Anormal değilsin. Bir travma geçirdin. Bana bir şey söyle, tatlım. Evan'a onu sevdiğini hiç söyledin mi?

Gwyn sanki Lucy suratına bir tokat atmış gibi geri çekildi. 'Ne? Hayır.'

Lucy ellerini yatıştırıcı bir hareketle kaldırdı. "Tamam. Soruldu ve cevaplandı.'

Gwyn başka tarafa baktı. "Ama yapmak üzereydim. "Ah.

Göz ucuyla arkadaşına baktı. "Ah" ne demek?

"Bu, son kez böyle hissettiğinizde, gerçekten berbat bir şekilde sona erdiği anlamına gelir.

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye mırıldandı Gwyn. "Peki, ben ne yapacağım?"

'Nereden bileyim? Ölü insanlarla aram çok daha iyidir.

Gwyn tam da Lucy'nin istediği gibi kıkırdadı. 'Seni yalancı. JD'yi seviyorsun. Çocuklarını seviyorsun. Hatta benim zavallı kıcımlı bile seviyorsun.

Lucy gülümsedi. "Evet. Yukarıdakilerin hepsi. Kelimeleri söylemek benim için de kolay değildi, biliyorsun. İlk başta. JD'ye. Şimdi, bebeklerime mi? Onları ne kadar çok sevdiğimi her gün söylüyorum. Muhtemelen bir noktada bunu duymaktan sıkılacaklar. Ben ailem olmayacağım. Bu istismar döngüsü benimle biter.

"Neden kolay olmadı? Gwyn, Lucy'nin JD'yle ilişkisinin başında yaşadığı sorunları tek başına hallettiğinin birdenbire acımasızca farkına vararak sordu. Çünkü çok ama çok derin bir sisin içindeydin. Tanrım, ne kadar boktan bir arkadaşım.

"Kes şunu," diye uyardı Lucy. "Ne düşündüğünü görebiliyorum ve bu doğru değil.

"Ne düşünüyorum ben? Gwyn meydan okudu.

'JD ve ben işe ilk başladığımızda yanımda olmadığın için kendini suçlu hissediyorsun. Ha! Biliyordum,' diye böbürlendi Lucy, Gwyn dramatik bir şekilde gözlerini devirdiğinde. 'Yani sen benim yanımda değildin. Her şey yoluna girdi, yemin ederim. Anlamıştım. Ben de o kokuşmuş balık fabrikasındaydım. Hatırladın mı?

"Evet," diye ısırıldı Gwyn. "Hatırlıyorum. Ve yine de üstesinden geldin.

Lucy güldü, sonra durdu ve gözlerini kırptırdı. "Bekle. Gerçekten böyle düşünmüyorsun, değil mi?

"Şey, evet. Sen ...' Gwyn elini Lucy'nin başından ayak parmaklarına doğru salladı. "İyi uyum sağlamışsın.

'Sanırım öyle görünmem güzel, ama değilim, gerçekten değilim. Hala kabuslar görüyorum.'

Gwyn gözlerini kırptırarak ona baktı. "Öyle mi?

"Tabii ki biliyorum. JD de öyle. Bazen çılglık atarak uyanıyor,' diye ekledi fısıltıyla. 'Ama bunu kendine sakla

kendin. Koruması gereken bir itibarı var.'

"Tek kelime etmeyeceğim," diye fısıldadı Gwyn ciddi bir sesle. Çünkü bu ciddiydi.

"Teşekkürler. Lucy hüzünle gülümsedi. "Belki de aramızdaki fark, balık fabrikasından çıktıktan sonra benim Beyaz Atlı Prens'ime, senin ise ... Evan'ın anısına sahip olman.

"Beyaz Atlı Prens'ine kavuştuğuna sevindim," diye fısıldadı Gwyn şiddetle, çünkü öyleydi. "Bu seni kışkandığımdan değil.

"Oh, bunu biliyorum. Lucy iç çekti. "İyi olmanı ummaya devam ettim, biliyor musun? Çünkü çoğu zaman uyuyordun. Sana ilaç vermişti ve beni yakaladığında hala uyuyordun.

Gwyn bir nefes aldı, içinden çığlık atıyor olsa da yüzünü sakın görünmeye zorladı. Hayır. Uyumuyordum. Yavaşça nefes verdi. Bunu düşünmüyorum. Artık olmuyor. Bitti artık. Artık olmuyor. Terapistinin ona tekrar tekrar öğrettiği mantra buydu. Panik içinde aşağı doğru sarmalını durdurdu. Çoğu zaman.

"Gwyn? Lucy çok sessiz bir şekilde söyledi. "Bana söylemediğin ne var?

Gwyn başını salladı, yavaşça ileri geri sallıyordu. "Bana sorma. Lütfen. Oraya gidemem. Şu anda olmaz.

Lucy boğazını temizleyene kadar aralarında uzun, çok uzun bir sessizlik geçti. "Thorne biliyor mu?

"Hayır. Gwyn kelimeyi boğuk bir şekilde söyledi.

"O zaman ona söylemelisin. Lucy'nin sesi inanılmaz derecede nazikleşmişti. 'En azından ona bilmediği şeyler olduğunu söyle. Sana zaman tanıyacaktır.

Gwyn acı bir sesle, 'Benimle yıllarını harcadı zaten,' dedi.

"O bu şekilde görmüyor. Hala çok nazık. "Bunu sen de biliyorsun.

"Hiçbir şey bilmiyorum. Bunun dışında...' Gözlerini kapattı, çünkü yanıyorlardı. İki damla gözyaşı kaçtı ve onları hızla uzaklaştırdı.

"Bunun dışında mı? Lucy dürttü.

"Canının yanmasını istemiyorum. Gwyn zorlukla yutkundu. 'Gerçekte ben olduğum halde onun olduğunu düşünmesini istemiyorum. Ben kırıldım.

"Hayır, tatlım, kırılmadın. İyileşiyorsun. Arada fark var.'

Gwyn gözlerini açarak Lucy'ye baktı, görüşü bulanıktı. İyileşiyor. Kırık değil. Bu da doğrudu. Bunu o da iliklerine kadar biliyordu.

Lucy onu düşünceli bir şekilde değerlendiriyordu. 'Onu bu şekilde mi seviyorsun? Biliyor musun? Çilek sarısı kaşlarını salladı ve öpücük sesleri çıkardı.

Gwyn homurdandı, konu değiştiği için minnettardı. "On iki yaşında mıyız?

Lucy gülümsedi. "Olabilir. Ne olmuş yani? Sen öyle mi düşünüyorsun? Onu bu şekilde mi düşünüyorsun?"

Gwyn nefes nefese kaldı. "Elbette. Herkes öyle değil mi?"

Lucy dudaklarını büzdü, gözleri şimdi ya eğlence ya da muziplikle parlıyordu. Ama en azından bu nazik bir şefkat değildi, çünkü bu karnına saplanan bir bıçak gibiydi. "Dürüstçe söyleyebilirim ki, Thorne'un çok iyi formunu takdir etsem de, onu asla bu şekilde düşünmedim.

Gwyn kaşlarını çattı. "Bana yalan söylüyorsun.

"Hayır. Üç parmağını havaya kaldırdı. 'İzci onuru. Ve evet, ben bir izci kızdım, yani bu geçerli bir yemin.

"Hiç mi? Bir kere bile mi?"

Hayır. Bir kere bile. O her zaman bir kardeş gibiydi. Ve ben kardeşim hakkında asla böyle düşünmem. Kadın ürperdi. "Bu çok yanlış.

Gwyn bunu düşündü. 'Bir kez bile mi? Nasıl olacağını merak etmek için bile mi?

'Gwyn, Thomas Thorne'u hiçbir zaman cinsel bir pozisyonda düşünmedim. Ne olursa olsun. Ama anladığım kadarıyla sen düşünmüştün?" diye ekledi sinsice.

Gwyn yine gözlerini devirdi. 'Evet. Tanrım. Yapmadığına gerçekten inanamıyorum. O ...' Elleriyle şekilsiz bir hareket yaptı. "Vay canına.

Lucy kahkaha attı ve bu kahkahanın sesi çok güzeldi.

Konuşmalarının ağırlığı. "Evet, canım. Çok açık sözlü. Şimdi, JD?' Mırıldandı. "Vay canına.

Gwyn kendi kahkahasını ta midesine kadar hissetti ve bu çok iyi geldi. Çok sıcak bir günde buz gibi bir şişe su gibi. Bir rahatlama.

Lucy'nin kaşları çatıldı. 'Yine de bunun nasıl olacağını merak ediyorum... bilirsiniz. İş. Sen ... sensin. Elleri 'küçük' bir hareket yaptı, sonra komik bir şekilde genişledi. "Ve o da ... o.

Gwyn'in yanakları tekrar yandı. 'İyi olacak. Neredeyse onun boyunda erkeklerle birlikte oldum. Evan gibi.

Hayır. O pisliği bir dolaba itip kapıyı kilitlediğini hayal etti. Oraya gitmeyeceğim.

Lucy de ayılmıştı. "Thorne, Evan değil.

"Biliyorum. Sanırım bildiğimi bildiğinden emin olmalıyım.'

Lucy kaşları birbirine değene kadar öne eğildi, bu hareketi Thorne'dan öğrenmişti. 'O zaman önünde biraz iş olduğunu söyleyebilirim. Bu konuşmaları yapmak çok eğlenceli değil ama ödülleri oldukça harika. Gwyn'in alnını öpmek için geri çekildi. "İyi şanslar.

"Evet. Ona ihtiyacım olacak. Çünkü o aptalca bir şey yapmadan önce benim büyük bir şey yapmam gerekiyor.

Gitmek için ayağa kalktı ama Lucy bileğini nazikçe kavrayarak onu yerinde tuttu. "Hayır," dedi çok ciddi bir şekilde. "Büyük bir şey" yapmak zorunda değilsin. Sadece senin olduğunu bilmesine izin vermelisin.

Gwyn bir kez başını salladı. Kulağa o kadar da zor gelmiyordu. Çünkü öyleydi. Bana aitti. Her zaman benim olmuştu. "Bunu yapabilirim.

"Güzel. Lucy onu serbest bıraktı. "Git, bacağını kır.

Gwyn küçük bir sırtış atlattıktan sonra telefonu çalmaya başlayınca hafifçe kaşlarını çatı. Arayan Mowry'ydi, o yokken kulübü yönetiyordu. Normalde onu çok daha geç arardı. Gecenin ikisinde konuşmak için bir zamanları vardı.

Son çağrı.

Thorne'la konuşması gerektiği için aramayı reddetmeyi düşünüyordu. Ama sonra yine Mowry'den bir mesaj geldi.

Aç şu lanet telefonunu!

Cevap verdiğinde yeni bir korku çöktü. "Sorun ne?"

"Tanrı'ya şükür," dedi Mowry nefessiz kalarak. "Aramaya çalıştım

Thorne, ama telefonu açmıyor. O iyi mi?"

"O ... iyi, evet," dedi Gwyn, tüm durumu kulüp müdürlerine açıklamak istemiyordu. "Neden? Ne oldu?"

"Dün gece kulüpten alışveriş yapmaya çalışan iki adamdan bahsetmiştim ya?"

"Evet. Prew'in takip ettiği aynı iki adam. Thorne'un sorunlarının Sheidalin'i kendilerine aitmiş gibi kullanmaları için yeşil ışık yakmasını umanlar. "Peki ya onlar?"

"Öldükleri ortaya çıktı.

Gwyn'in bacakları jöleye döndü ve körlemesine geri oturdu. "Nereye?"

"Limana yakın bir depoda.

İçinden rahatlama fışkırdı. "Aman Tanrım. Kulüpte bulunduklarını söyleyeceğini sanmıştım."

Lucy'nin kaşları telaşla havaya kalktı ama Gwyn başını salladı çünkü Mowry konuşuyordu. 'Öyle olsalardı daha iyi olurdu. Gwyn, o depo Circus Freaks'in karargâhı.

Bağlantıyı kurması bir anını aldı ama yine de bir anlam ifade etmiyordu. "Motosiklet çetesi mi? Bir an için gözlerini kırıştırdı ve anlamaya çalıştı. Circus Freaks'i haberlerde duymuştu. Onlar, aralarında Tavilla'nın Los Señores de la Tierra'sının da bulunduğu birkaç çeteye birlikte şehrin mülkiyeti için mücadele ediyorlardı. Liman ve gemicilik yüzünden ve ... Daha fazlası olduğundan emindi ama şimdi hatırlayamıyordu. 'Bunu nereden biliyorsun ki? Bunları nereden biliyorsun?'

Sabırsızca ofladı pufladı. 'Biliyorum, depo

Circus Freaks' çünkü bu boku takip ediyorum. Renklerini, üyelerini, sıcak noktalarını biliyorum. Ming ve diğer tüm fedailer de öyle. Ucubeler bazen kulübe gelip anlaşıma yapmaya çalışıyor ve ben kimi kovacağımı bilmek zorundayım.

"Pekala, bu mantıklı. Bunu hiç düşünmemişti bile. Thorne ve Lucy'nin bilip bilmediğini merak etti. "Ben bunu neden bilmiyordum?"

"Son birkaç yıl içinde oldu," dedi Mowry daha nazik bir şekilde. 'Yani seni bu işin içine sürüklemedik. Ama bu iş ciddi tatlım, o yüzden bir an önce yetişmelisin. Cesetler cepleri - ve ağızları ve yaraları - Sheidalin kibrit kutularıyla doldurulmuş halde bulundu.

"Kahretsin," diye nefes aldı. Bunu anlamıştı. Başka bir tuzak, bu sefer kulübü de işin içine katıyordu. 'Mowry, Lucy benimle. Hoparlörü açabilir miyim?"

"JD orada mı?"

"Hayır. Sadece

Lucy.

"Tamam o zaman. Lucy'nin yararlanması için ona söylediklerini tekrarladı ve sonra devam etti. 'Her iki adam da . . . içleri boşaltılmış. Dün sabah Thorne'un yanında bulunan kadın gibi.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Lucy. 'Bu cesetleri nereden biliyorsun? Haberlerde duymadım. JD de biliyordur.

'Çünkü Ucubelerden birine bilgi için para ödüyorum,' diye tükürdü Mowry. 'O uyuşturucu satıcısı orospu çocuklarına bir kuruş bile vermek istemiyorum ama veriyorum. Burayı temiz tutmama yardımcı oluyor. Tıpkı Thorne'un istediği gibi.

Gwyn gözlerini kapattı. "Anladım. Bu kulüp fonlarından mı geliyor?"

"Hayır, tam olarak değil," diye isteksizce itiraf etti Mowry. 'İzlenebilir bir şey değil. Sadece küçük nakit.

Siktir, siktir, siktir. Polisler araştırırsa, bu bile başlı başına çanları çaldıracaktı. En iyi ihtimalle, organize suç örgütüne haraç ödüyorlarmış gibi görünecekti. En kötü ihtimalle, Mowry zimmetine para geçirmiş gibi görünecekti. Ya da benim yaptığım, çünkü lanet olası defterleri ben

tutuyorum. Ya da

Daha da kötüsü, kulüpteki biri uyuşturucu satan bir çeteden mal alıyormuş. Bunu nasıl gözden kaçırdım? Çünkü dört yıldır sisler içindeydi, işte böyle. Hay sikeyim.

Lucy'nin gözleriyle karşılaştı ve arkadaşının da noktaları birleştirdiğini gördü. "Bu çok kötü," diye mırıldandı Lucy.

"Sence? Mowry tersledi.

"Pekâlâ," dedi Gwyn sakince. 'Bunu Frederick ve Jamie'ye açıklayacağız ve sonra kulübe geleceğiz. Çünkü er ya da geç polisler ortaya çıkacaktır.

'Ah, lanet olsun,' diye mırıldandı Mowry. 'Çok geç, tatlım. Geldiler işte.

Arka planda yüksek sesler duyabiliyordu. Talepler ve bağırarak yapılan protestolar. Lucy başını ellerinin arasına aldı. "Aman Tanrım.

'Pekala,' dedi Gwyn tekrar. 'Elimizden geldiğince çabuk orada olacağız. Kimseye bir şey söylemeyin. Hiçbirinize.

"Yapmayacağım," diye söz verdi Mowry acımasızca. 'Yıllarca bir savunma avukatı için boşuna çalışmadım.

Çok daha yüksek bir ses, "Sana telefonu kapatmanı söyledim!" diye bağırdı. Bu bağıırışı mide bulandırıcı bir gümbürtü izledi. Görüşme sona erdi.

Gwyn tuhaf bir şekilde kendini kontrol altında hissederek ayağa kalktı. 'Thorne'a söyleyeyim. Herkesin önünde Süpermen olmak zorunda kalmadan önce bunu sindirmesi için birkaç dakikası olmasını istiyorum.

Lucy bitkin bir şekilde başını salladı. 'Evet. Bu onu mahvedecek. Yemin ederim, eğer bu Tavilla ise, onu şişte kızartırken görmek istiyorum.

'Thorne'u böyle incittiği için mi? Onun canlı canlı kızarmasını istiyorum. Gwyn Lucy'nin saçlarını okşayarak daha önce yaptığı iyiliğe karşılık verdi. "Merak etme, Luce. Bir yolunu bulacağız.

"Biliyorum," diye mırıldandı Lucy ama sesi ikna olmuşa benzemiyordu. Kendini ayağa kaldırdı. 'Ben herkesi bilgilendireceğim. Sen Thorne'a söyle.

Cep kapısını kaydırarak açtılar ve odadaki tüm gözler bakışlarını dikti. Kalan utancını görmezden gelen Gwyn, gruba bilgi vermesi için Lucy'nin yanından ayrıldı.

Thorne'a ulaşması gerekiyordu.

OceanofPDF.com

On dört

Hunt Valley, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, saat 7.45.

Thorne, Clay'in arka bahçesine baktı, güneş alçalmaya başlarken projektörlerle gün ortası gibi aydınlatılmıştı. Bu çok berbat bir durumdu. Clay ve Stevie küçük aileleri, Cordelia ve bebek Mason için güvenli bir alan yaratmak için çok çalışmışlardı.

Ve benim yüzümden bir kez daha alarma geçtiler.

Bu doğru değildi. Ama bu konuda ne yapması gerektiğini biliyordu.

Bu işin arkasında Tavilla'nın olduğunu biliyordu. Sadece bunu itiraf etmek istememişti, çünkü açıkçası adam ödünü koparmıştı. Ben bir korkaktım. Ve şimdi bedelini masumlar ödüyor.

Tavilla'yı dışarı çağırmanın zamanı gelmişti. Onu dışarı çıkarmanın.

Oynadıkları tehlikeli bir oyundu ve o da bunu biliyordu. Birbirlerini izliyor, Tavilla'nın onun ölmesini istediği gerçeğinin etrafında dans ediyorlardı. Yılanın saldırmasının an meselesi olduğu gerçeğinin etrafında dans ediyorlardı.

Thorne'un içindeki adamın pes etmesi, teslim olması ya da hayaletten vazgeçmesi de an meselesiydi. Bunun sonuncusu olmasından korkuyordu çünkü Ramirez'in mesajları normal değildi.

Telefonunun ekranındaki yeni mesaja baktı. O ve Ramirez sorun olduğunu belirtmek için bir parola geliştirmişlerdi. Thorne bunu Ramirez'e gönderdiği mesajda kullanmış ve onunla buluşmak istemişti. Ramirez uygun bir yanıt vermemişti.

Saat 11'de buluşalım.

Ramirez'in verdiği tek cevap buydu, yani bir şeyler yanlış. Ramirez'in dünyasında yanlış demek, muhtemelen

öldü. Bunun nedeni Thorne'a bilgi aktarıyor olması olabilirdi ya da normalde bir uyuşturucu satıcısının sağ kolunu öldüren türden bir durumda yakalanmış olabilirdi.

Ramirez kendini riske atmaya hazırdı çünkü Tavilla'dan Thorne'dan nefret ettiğinden daha fazla nefret ediyordu. Thorne kendini riske atmaya hazırdı çünkü Cesar Tavilla gibi canavarlara boyun eğecek değildi. Birine boyun eğdi mi, diğerleri üşüşecek ve hepsi de ondan inanılmaz yasadışı girişimlerini temsil etmesini isteyecekti. Hayır. Sadece . . . hayır.

Ama bu artık sadece onunla ilgili değildi. Masum insanları da bu savaşın içine çekmişti. Önemsemediği masum insanları.

Sevdiği biri.

Ve sanki sadece onu düşünerek bile onu çağırılmış gibi, lavanta kokusu burnunu gıdıkladı. Sertleşti. Her yerde. Ve kendine lanet okudu. Asla tek kelime etmemeliydim. Hayatı haline gelen ve hızla gelişen bu boktan şova sadece gereksiz bir drama eklemişti.

Küçük eli sırtına bastırdı ve hafifçe ovuşturdu. Bir iniltiyi yutmak zorunda kaldı. Onun şefkatini istiyordu. Onun desteğini. Arkadaşlığını. Ama çok daha fazlasını istiyordu. Ama şimdi ... onun 'engin cazibesine' boyun eğse bile, diye düşündü acı acı, ona verdiği her şey şüpheli olacaktı. Kendini suçlu hissettiği için teslim olup olmadığını hep merak edecekti. Ya da daha kötüsü, ona acıdığı için.

Bununla başa çıkamazdı. Yapmazdı. O daha fazlasını hak ediyordu. İkisi de hak ediyordu. "Thorne," dedi usulca. "Özür dilerim.

Tekrar yutkundu. "Ne için?" diye sordu.

'Çoğunlukla bencil ve duyarsız olduğum için. Başka şeyler için de. Ona doğru eğildi ve alnını onun sırtına dayadı.

"Başka ne gibi şeyler?

Sessizce güldü. "Bencil ve duyarsız olmama itiraz etmeyecek misin?

Kendini -inanılmaz bir şekilde- gülümserken buldu. "Hayır. 'I . . .' Nefes alırken vücudunun değiştiğini hissetti, nefes verişini duydu. 'Sanırım dün gece bana anlattıkların hakkında konuşmamız gerekiyor. Yatak odamda.

Gülümsemesi kayboldu. "Keşke hiç yapmasaydım. Çünkü bu reddedilmeye doğru gidiyordu. Kadının sesinde bunu duyabiliyordu.

'Hayır,' dedi yumuşak bir sesle. 'Söylediğine sevindim. Bunu duymaya ihtiyacım vardı. Uyanmam gerekiyordu.'

Kendini tamamen hareketsiz tuttu. Baltanın düşmesini bekledi. Onun bu konuda çabuk davranacağını umuyordu.

"Dur," diye fısıldadı. 'Hayır demiyorum. Hayır dememi beklemeyi bırak.

İnatçı bir iradeyle kendini dik tuttu, çünkü dizleri yeni doğmuş bir kuzunun gibi titremeye başlamıştı. "Evet mi diyorsun?

"Belki.

Gürleyen kahkahasına engel olamadı. Cevap tam da Gwyn'e göre idi. "Belki mi?

İç çekti. 'Sana bazı şeyler söylemek istiyorum. İyi şeyler,' diye eklemek için acele etti, adam tekrar gerildiğinde. "Çoğunlukla. Yani, umarım. Ama bunların çoğu biraz beklemek zorunda kalacak.

Boğazını temizledi, gülmek mi yoksa ağlamak mı istediğinden emin olamayınca kendini kontrol etmeye çalıştı. "Neden buradasın, Gwyn?

"Şey . . . Seni bulmaya iyi bir sebep için gelmiştim. Ve sonra gerçekten kötü bir sebep yüzünden yolum kesildi. İkisini de duymalısın.'

Yüzünü görebilmek için arkasına yaslandığında kollarını hafifçe kavrayarak döndü. Bunu yaptığında o lanet topuklu ayakkabılarının üzerinde geriye doğru devrilmesinden hep endişe ederdi. Ağzının bir kenarı kalkarak bu hareketi onayladı.

"Keşke daha uzun boylu olsaydım," dedi bir kez daha iç çekerek.

'Ben seni olduğun gibi seviyorum. Kısa ve bencil,' diye ekledi, sırf onun tekrar gülümsediğini görmek için.

Gülümsemesi tatlı ve utangaçtı. Bu gülümsemeyi daha önce görmemişti. Bunu hatırlayabilirdi. Bunu sadece kendisinin gördüğünü, onun başka hiç kimseye böyle gülümsemediğini düşünmek istiyordu. "Seni tatlı dilli seni," dedi, ama her zamanki alaycılığıyla değil. Sözleri yumuşaktı. Ve belirsizdi.

Gözlerini kapatmak, onu içine çekmek istiyordu ama bunun önemli olduğunu biliyordu. Ayrıca bu belirsiz Gwyn'in istediği kadın olmadığını da biliyordu. Bir peni için, bir pound için.

"Bir iyilik isteyebilir miyim?" diye sordu sessizce.

Gözlerini kırptırdı, bu kelime onu şaşkınlığa uğratmıştı. "Nimet mi? Gerçekten mi? Viktorya dönemi İngiltere'sine geri mi döndük?

'Hayır, yapmadık. Ve evet, bir nimet. Kollarından birini bırakıp başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirerek okşadı.

Gözleri yumuşamıştı ve bu iyiydi. Yumuşak Gwyn'i severdi. Sadece belirsiz Gwyn değil. "Nedir bu nimet, Bay Thorne?

"Bana burada olmanın gerçekten kötü nedenini söylemeden önce sana bir dakikalığına sarılmak istiyorum.

Anında ona doğru uzandı, ayak parmaklarının ucuna kalkarak yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Evet. Sanırım bunu hak ediyoruz.

Bu ifadeyi irdelemeyi beklemeden ellerini sırtında gezdirdi, onu zahmetsizce kaldırdı, bacaklarını beline dolayabilmek için eteğini yukarı kaldırdı. Bir nefes çekti, sonra teslim olur gibi oldu, tıpkı çoktan kaybettiğini bildiği ama kabullenmeye hazır olmadığı uzun bir tartışmadan sonra yaptığı gibi. Bacaklarını onun etrafında sıkarken önce biri, sonra diğeri olmak üzere ayakkabıları yere düştü.

Ürpererek yüzünü onun boynuna gömdü. Ve onu içine çekti.

Yanağını onun başının üstüne yasladı, parmakları saçlarının arasından geçerek onu okşadı. "Hep merak etmişimdir," diye mırıldandı.

En basit kelimeleri aramak zorunda kaldı. "Neyi merak ettiniz?"

"Bana böyle sarılsan nasıl hissederdim?"

"Sana daha önce de sarıldım.

'Bu şekilde değil. Daha önce farklıydı.'

"Nasıl?"

Dudaklarını onun şakağına değdirdi ve adam tepeden tırnağa titredi. 'Daha önce kırılmıştım. Artık kırılmadım.

Göğsü öyle bir güçle daraldı ki, nefes almamak için kendini zor tuttu. Zor nefes almayacaktı. Titremeyecekti. Bu anı bozacak hiçbir şey yapmayacaktı. Çünkü bu önemliydi.

Yüzünü görecektik kadar geri çekildi, yüz ifadesi ihtiyatlıydı. "Bana inanmıyorsun.

Pes etti ve ciğerlerindeki havayı bıraktı. "Hayır. Yani, evet, biliyorum. Yani ...' Doğru kelimeleri bulmaya çalışmaktan vazgeçti, çünkü bir terslik vardı. Ona doğruyu söylemiyordu. En azından tüm gerçeği. Onu anlattıklarını bilecek kadar uzun süredir tanıyordu. Kalbi aniden kırılmanlaştı, zihni onu bırakıp gitmesi için bağıırıyordu. Kadın tutuşunu bırakana kadar bacaklarını nazikçe itti. Çıplak ayakları yere değene kadar vücudunun ön kısmından aşağı kayd ve gözleri paniğe benzeyen bir şeyle dolmuş bir şekilde ona bakarak durdu.

"Bana inanmıyorsun.

Kadının gözlerindeki panik, kendi korkusunu da artırmıştı. "İstiyorum. Sertçe yutkund. "O kadar çok istiyorum ki. Ama ...'

"Ama?" diye fısıldadı.

"Benim için üzüldüğün için bunu söylemeni istemiyorum. Boğazı çok daraldığı için sesi kısıldı. "Buna dayanamam. Bu beni öldürür.

Nefes alış verışı sığlaştı. "Gitme.

Ses tonunu nazik tutmaya çalışarak, 'Yapmayacağım,' dedi. "Söz veriyorum. Ne seçersen seç arkadaş kalacağımızı söylemişim. Ciddiydim, yani bunu yapmak zorunda değilsin-'

"Dur," diye tısladı. 'Senin için üzölmüyorum. Ben

Sana bunu anlatmaya çalışıyorum... ben...' Eli fırlayıp adamın gömleğini tuttu ve gözleri kısa süreliğine kapanarak, "Şu anda bunun için zamanım yok," diye mırıldandı.

Kaşlarını çattı, incinmişlik ve kızgınlığın karışımını hissetti. Ama o daha bir şey söyleyemeden gözlerini açtı, başını geriye eğdi ve doğrudan onun bakışlarıyla karşılaştı. Panik gitmiş, yerini masumiyetlerini kanıtlamak için mahkemede savaşmaya karar veren müvekkillerinin gözlerinde gördüğü acımasız kararlılık almıştı.

'I . . . Sana bazı şeyler söylemem gerekiyor,' dedi kararlı bir şekilde. "Önemli şeyler.

Kendini hazırladı, bunların hiçbirinden hoşlanmayacağından emindi. "Gelmenizin kötü nedeni.

'Hayır. Sadece . . . O da var ama önce bu. Zarif bir şekilde yere diz çöktü ve yanındaki halıyı okşadı. "Benimle otur lütfen. Adam tedirginlikle bunu yaptı, ne söyleyeceğini bilemediği için sessiz kaldı. Hâlâ diz çökmüş olan elleri adamın yüzünü kavradı ve tıpkı onun yaptığı gibi gözle görülür bir şekilde kendini destekledi. "Bunca zaman boyunca uyuşturulmadım.

Ona göz kırptı. "Ne?

Evan. Bunca zamandır uyuşturulmamıştım. Lucy'yi kaçırmadan önce. Bir şeyler oldu.'

Bir an için kadının sözlerinin anlamını kavrayınca sadece bakabildi. Sonra bir korku ve öfke dalgasına kapıldı. İnançsızlık ihtiyacı. "Hayır," diye fısıldadı. Ama bu doğrudu. Bunu onun gözlerinde görebiliyordu. Sakladığı şey buydu.

Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır. İlahiyi kafasının içinde duyabiliyordu. Ağzından çıkmasını engellemek için dilini ısırarak zorunda kaldı. Çünkü kadın onu izliyor, tepkisini bekliyordu.

Bu çok önemliydi. Bunu biliyordu. Tepkisi onu küçük parçalara ayırabilirdi. Onu tekrar kırabilirdi. Ve bu onun yapmayacağı bir şeydi.

Ama ne söyleyeceğini bilmiyordu. Ulumak istedi.

Çılgılık atmak istedi. Evan'ı kazıp çıkarmak ve o orospu çocuğunu tekrar öldürmek istedi.

Ama bunların hiçbirisi Gwyn'e yardım etmeyecekti. En azından şu anda. Gözlerinde umutla ona bakarken olmazdı.

Bunu kabullenebileceğini mi umuyorsun? Önemli olmayacağını ummak mı?

Ama önemliydi. Önemliydi. Gözyaşları gözlerini yaktı ve onları geri çekmeye zorladı. Ona doğru uzandı ve kendi isteğiyle kollarına geldi, onu kalçasına yerleştirirken titriyordu. Onu dikkatle tuttu. Çok dikkatlice. Çünkü onu gerektiği kadar sert tutarsa, parçalara ayırabilirdi.

Yüzünü görebilmek için çenesini yukarı kaldırdı. "Ne gibi?" diye sordu ve sesi kendi kulaklarına sert, hatta tehditkâr geldi.

Ama doğru şeyi yapmış olmalıydı, çünkü gözlerinde rahatlama parlıyordu. 'Burada ve şimdi konuşamayacağım şeyler. Ama sana gerçekten nasıl hissettiğimi söylememi zorlaştıran şeyler. Bakışlarını yere indirdi. "Çünkü korkuyorum.

Yüzü kızardı. "Benden mi?

"Hayır." Gözleri onunkilere kaydı, elleri yüzünü sıkıca kavradı. 'Senden değil. Anlamamı istediğim şeylerden biri de bu. Asla senden değil. Sen benim güvenli yerimsin. Sen benimsin, Thorne. Benimsin. Ve ben senin ...' Yüz ifadesi acıyla buruştu. "Sanırım benim için endişelenmeni istemedim. Ya da onarılamaz olduğumu düşünmeni.

"Yapmazdım," dedi kısık sesle. "Yapamazdım.

"Bunu biliyorum. Gerçekten biliyorum. Ama korktuğum kişinin sen olduğunu düşünmene de izin veremem. Çünkü korkmuyorum.

"O zaman nedir?

"Bunun için kelimelerim bile yok. Bocaladı. "Belki de sana söylediğimde her şeyin paramparça olacağından korkuyorum. Bu sadece ödünç alınmış bir şey. Ve bunun hiçbir anlam ifade etmediğini biliyorum.

Ama oldu. Gerçekten de öyleydi. "Şaşırabilirsin," diye mırıldandı.

Onu düşündü, güzel gözlerinde acı vardı. 'Belki de olurum. Ve bunu tartışacağız, söz veriyorum. Sadece hissettiğimi bil. Hissediyorum. Kelimelere dökmekte zorlanıyorum ama Thorne, sen benimsin. Söz veriyorum. Eğer hala beni istiyorsan.'

Ağzı kurudu. Kemik gibi kurudu. 'Seni nasıl istemeyebilirim ki? Sen buradasın. Benimlesin. O piç sana her ne yaptıysa, sen hayatta kaldın. Ve hiçbir şey bunu değiştiremeyecek. Hiçbir şey nasıl hissettiğimi değiştiremez.

Gözlerinden rahatlama akıyordu. "Bir şey daha itiraf etmeliyim.

Kendini hazırlamaya çalışarak bir nefes daha çekti. "Devam et.

Yakınına eğildi ve dudaklarını onun yanağında gezdirdi. "Rüyalarımda seni görüyorum. Gerçekten güzel rüyalar, Thorne.

Tuttuğu nefesi sıcak bir telaşla bıraktı. 'Bunu bana burada mı söylüyorsun? Hem de şimdi? Bu yeni bir işkence türü mü?'

Gülümsemesini yanağında hissetti. "Hayır. Sadece bilmeni istedim. Çünkü herkesin senin için böyle hissettiğini sanıyordum. Ama görünüşe göre herkes böyle hissetmiyormuş.

Biraz kaşlarını çattı. "Bu konuda ne düşünmem gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok.

Kadın mırıldandı ve titreşim adamın teninde dalgalanarak doğrudan sikine ulaştı. 'Demek ki sana karşı hissettiklerimin normal olduğunu düşünüyormuşum. Yani dışarıdaki kadınların yüzde doksan dokuzunun da seni istediğini?

'Kadınların yüzde doksan dokuzu umurumda değil. Ben seni istiyorum. Seni hep istedim.'

Onun tekrar gülümsediğini hissetti. "Bildiğim iyi oldu. Ama benim için, diğer kadınların böyle hissetmediğini öğrenmek, bunun özel olduğunu anlamamı sağladı. Ve senin de bilmeni istedim. Çünkü hayır demiyorum. Belki bile demiyorum.

"O zaman ne diyorsun?" diye sordu, sesi kısıktı.

Dudaklarını adamın yanağından dudaklarına doğru kaydırđı ve onu öptü. İffetli bir şekilde. Daha çok bir erenin utangaç öpücüğü gibiydi. Ama çok daha fazlasıydı. Donup kaldı, göğsünün derinliklerinde bir hırıltı duydu.

"Tanrım, Gwyn," diye fısıldadı başını kaldırdığında.

"Biliyorum. Gülümsemesi de öpücüğü kadar tatlı ve hülyalıydı. 'Çok uzun zamandır uyuyordum, Thorne. Neden beni uyandırmadın?

Sesinde hiç suçlama yoktu. Sertçe yutkundu. "Nasıl yapacağımı bilemedim. Seni inciteceğimden korktum. Kalıcı olarak.

Hâlâ ona dokunuyordu ve gözlerini kapatıp bir kedi gibi mırlamak istedi ama kendini tuttu, bakışlarını odaklanmış ve dikkatli tuttu.

"Sabırlı davrandın.

"Sen buna değersin," diye fısıldadı.

Sertçe yutkundu. "Teşekkür ederim. Sonra bir nefes aldı ve adam o anın sona erdiğini anladı. "Sana bu kadarını söyleyebilmem gerekiyordu. Sana çok daha fazlasını söyleyebilmek isterdim ama Bu bizi bir süre idare etmek zorunda.

Başını sertçe sallayarak temizledi, parmaklarını kızın yumuşak tenine sokup arzuladığı şeyi alma dürtüsüyle savaştı. Ama bir şey onu durdurdu. Kadının sözleri onu durdurdu.

Sabırlı ol, pislik. Sana ne söylediğini hatırla. Bazı şeyler olmuştu. Dört yıl sonra onu hala korkutan şeyler. Lanet olası Evan. Thorne milyonuncu kez adamın ölmemiş olmasını diledi, böylece onu kendisi öldürebilecekti. Çıplak elleriyle.

"Şşşt," diye fısıldadı ve adam dişlerinin gıcırdadığını ve kaşlarının çatıldığını fark etti. 'Her şey yoluna girecek. Sen benimsin. Bu benim de senin olduğum anlamına geliyor. Her şey yoluna girecek, Thorne.

"Söz veriyor musun?" dedi, kendini gülünç hissederek. Lanet bir çocuk gibi.

"Söz veriyorum," diye fısıldadı, dudaklarına bir öpücük daha kondurarak. 'Yine de yanımda olmana ihtiyacım var, çünkü başka bir durumumuz var. Dinlemeye hazır olduğunda bana söyle.

Alnını kızın omzuna koydu ve öfkesi geçene kadar, arzusu geçene kadar, kendini

Onun kendisine ait olduğunu söylemesinin verdiği coşku geçmişti. "Pekâlâ. Anlat bana.

Ona kulüpten, iki cesetten ve Sheidalin'in sahiplerinin Ucubeler Sirki'ne misilleme yaptığı imasından bahsederken onu dinledi.

'Aman Tanrım,' diye nefes aldı kadın bitirdiğinde. "Biliyorum. Ve bu senin hatan değil.

"Hayır, ama kimin olduğunu biliyorum. "Cesar Tavilla.

'Evet. Rakibinin oğlunu büyük bir hırsızlıkla suçlatmaya çalıştı ama işe yaramadı, şimdi de Ucubelerin bize saldırmasını sağlamaya çalışıyor. Rakip çeteye kancasını takıp onları kulübe zarar vermeleri için kışkırtmak istiyor. Başını duvara yasladı. "Peki şimdi herkes ne yapıyor?

"Bilmiyorum. Lucy onları bilgilendiriyordu. Bay Teflon yüzünü takınmak zorunda kalmadan önce bunu kavraman için zamanın olmasını istedim.

Durumun ciddiyetine rağmen dudakları kıpırdadı. "Bay Teflon?

'Evet. Hiçbir şeyin seni etkilemediğini söyleyen. Her şey kayar gider.

'Bu yüz çoğu insanı kandırır,' dedi hafifçe.

'Çoğu insan seni benim tanıdığım gibi tanımıyor. Çoğu insan...' yanakları o kadar güzel pembeleşti ki, 'senin için bir şeyler hissediyor. Benim hissettiğim gibi değil.

Yabancı ve yoğun duygular onu sardı. Evet, ona Evan'ın kendisini bildiğinden çok daha fazla incittiğini söylemişti. Ama aynı zamanda onun kendisine ait olduğunu da söylemişti. Ve o da onun. Bu kadını tanıyordu. Onu yıllardır seviyordu. Onun bugün olduğu güçlü kadına odaklanmasına ihtiyacı vardı, daha önce olduğu kırık kadına değil.

Kadının çenesini yukarı kaldırarak ağzına baktı ve niyetinin çok açık olduğunu umdu. "Lütfen?

Sertçe yutkundu. "Lütfen," diye fısıldadı.

Eğildi, ağzını onun ağzına götürdü ve onun içinde eridiğini hissetti. Kızın eli yanağını kavradı ve ona tutundu. Onun

Dili okşadığında dudakları aralandı. Ve bu iyiydi. Çok iyiydi. Elinden geldiğince nazik davranmaya devam etti ve geri çekilerek yüzüne baktı. Gözleri hâlâ kapalıydı, kirpikleri mükemmel tenine yayılmıştı.

Dudakları memnun bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ve?

"Bunu bir daha ne zaman yapmama izin vereceğini şimdiden merak ediyorum.

Kadın gözlerini açtı ve adam yutkundu, ağzı bir kez daha kurudu. Çünkü orada istek vardı. Şehvet, istek ve her zaman görmeyi umduğu her şey. Onu hayal etmişti. Cennete ve cehenneme daha fazla zamanları olmasını diledi, çünkü umutsuzca bu rüyaların neleri içerdiğini bilmek istiyordu.

Dikkatlice temizlenen bir boğaz, ikisini de birbirinden uzaklaştırdı ve hep birlikte kapıya döndüler. Lucy orada duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde rahatsız bir ifade vardı. "Size elimden geldiğince zaman tanıdım," dedi özür dileyerek. "Ama kulübü kapattılar ve Mowry, Ming ve Laura'yı tutukladılar.

Gwyn, "Mowry Ucubelere küçük nakit paralarla ödeme yaptığını söyledi," diye açıkladı. "Dün gece iki adamı dışarı atan Ming'di. Lucy'ye baktı. "Laura'yı neden tutukladılar? Barmenleri çalıştırdıkları en namuslu vatandaşlardan biriydi. Bekâr bir anne, işletme fakültesinde okuyor.

Lucy dudağını ısırdı. "Barın arkasında uyuşturucu sattığını söylediler. Orada uyuşturucu buldular. Kokain ve biraz fentanil. Hepsi satılmak üzere paketlenmiş.

Thorne sersemlemiş bir halde ayağa kalktı. "Ne oluyor lan?

Lucy iç çekti. "Biliyorum. Jamie ve Frederick karakola gidiyorlar. JD beni kulübe götürüyor, böylece orayı düzgün bir şekilde kapatabileceğiz. Tüm bilgileri aldıktan sonra ne yapacağımıza karar vermemiz gerekecek.

Thorne dişlerini sıktı. 'Gidemezsin, Luce. Bugün zaten Gwyn ve Stevie'ye ateş etti. Seni kulübün yakınlarında istemiyorum.

"Ben de ona öyle söyledim," dedi JD, yanına gelerek.

karısına, kaşlarını çatarak.

Lucy, 'Sheidalin bizim işimiz,' diye itiraz etti. 'Ondan sonsuza kadar saklanamayız.

"Zaten oraya giremezsin," dedi JD. 'Uyuşturucu yüzünden orayı suç mahalli ilan ettiler.

Gwyn öfkeyle, 'Tanrı aşkına,' dedi. 'En az otuz kişiyi istihdam ediyoruz. Bizi kapatmalarına izin veremeyiz.

"Bunu Tavilla yapıyor," dedi Thorne, sonra elini Gwyn'e uzatarak onu ayağa kaldırdı. Gwyn hemen ayakkabılarını giydi, boyu on santim uzadı ve başının üst kısmını onun omzuyla aynı hizaya getirdi. Kendini biraz kamburlaşmış buldu ve bunu yıllar boyunca binlerce kez yaptığını fark etti. Ama o binlerce seferden farklı olarak, kadın daha da yaklaştı ve elini adamın sırtının ortasına doğru kaydırды.

"Bağlantınıza sizinle buluşması için mesaj attınız mı? Lucy rahatlamış gibi görünen gözlerle onlara bakarak sordu. JD de aynı ifadeyi takınmıştı. Bir şekilde bu duruma katlanmayı biraz daha kolaylaştırmıştı.

"Evet," diye yanıtladı Thorne. 'Ama bu son rezaletten sonra polislerin bir tuzakta işbirliği yapmak isteyeceklerini sanmıyorum.

"Bağlantınız ne dedi? Gwyn bastırdı.

"Benimle saat on birde buluşacağını söyledi.

Gwyn ofladı. "Bu orijinal.

Thorne omuz silkti. 'Bu bizim normal buluşma saatimiz. Fark edilmeden kulüpten çıkıp geri dönebilirim.

"Konuyu değiştirdiğinizi görmediğimi sanmayın," dedi JD sinirlenerek. "Lucy ve Gwyn'in kulüpten uzak durması gerekiyor. Gözlerini kapattı. "Lütfen Lucy," diye fısıltıyla ekledi. 'Risk alamazsın. Yapamazsın işte.

"O haklı, Luce," dedi Gwyn. 'Sen artık bir annesin.

"Hey," diye tersledi Lucy. 'Eğer ben gitmiyorsam, sen de gitmiyorsun.

Gwyn kollarını kavuşturdu ve yüzünde etkilenmemiş bir ifade belirdi. "Biliyorum.

Erken yatağa gönderilmiş beş yaşında bir çocuk gibi görünüyordu. Durum bu kadar ciddi olmasaydı Thorne gülümseyebilirdi. "Ben giderim," dedi. 'Beni öldürmek istemiyor. Sadece ... beni mahvetmek istiyor. Bir araba ödünç almam gerek.

"Ben sizi götürürüm," dedi JD. 'Siz ikiniz' - Gwyn ve Lucy'yi işaret etti - 'burada kalın. Sizin için geri geleceğiz.

"Phil, Jamie ve Frederick'le birlikte mi gitti? Thorne sordu. "Yoksa hâlâ burada mı?

"İkisi de değil," dedi JD. "Sam Phil'i eve götürdü.

Thorne itiraz etmeye başlayınca Lucy elini kaldırdı. 'Sakin ol, Thorne. İlaç falan alması gerekiyordu. Sen eve dönene kadar Sam orada onunla kalacak. Kuyruğun da hâlâ sende olacak. Ajan Ingram Phil'i koruyor çünkü JD seni yakaladı. Phil'i güvende tutması için Ingram'a güveniyorum.

"Benimle ön kapıda buluş," dedi JD. "Clay'in kasasından silahımı almam gerekiyor.

Lucy kocasının gitmesini bekledikten sonra ağzının bir köşesini kaldırarak küçük bir tebessüm etti. "Sözünü kestiğimde ne yapıyorsan bitirmen için bir dakikan var.

Gwyn hiç vakit kaybetmeden Thorne'un gömleğinin yakasını kavradı ve ayak parmaklarının üzerinde yükselmeye başladı. "İşini şansa bırakmayacaksın," diye hırladı. "Anladın mı?

"Anladım," diye mırıldandı, sonra eğildi ve onu her zaman istediği gibi öptü. Kız da tıpkı onun her zaman hayal ettiği gibi karşılık verdi. Sert, ateşli ve mükemmeldi.

Çok hızlı bir şekilde ağzını çekti, nefes nefese kalmıştı. "Bana geri dön Thomas Thorne," diye fısıldadı. "Söz ver bana.

Hem kadının ne istediğini hem de bu yemini etmek için nelerden vazgeçebileceğini anlamıştı. Ramirez'in evine destek götürmek zorunda kalacaktı. JD'yi Ramirez'in evine götürmek zorunda kalacaktı. Ve eğer bir mucize olur da adam ölmezse, Thorne ona verdiği sözü tutmamış olacaktı, çünkü JD onu tutuklamak zorunda kalacaktı. Ramirez, Tavilla'nın örgütünde hiçbir suç işlemeyecek kadar üst düzey biriydi.

Suçlar.

Yine de onun gözlerindeki çaresizliği reddetmeyi başaramadı. "Söz veriyorum.

OceanofPDF.com

On beş

Baltimore, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, saat 10.45.

Thorne, "Bu bir kâbus," diye mırıldandı.

JD homurdanarak onayladı ve otoyoldan çıkıp rampanın sonundaki ışıklarda durmak için yavaşladı. 'Şu anda mı? Evet, bu değerlendirmeye katılıyorum.

Sheidalin'e gitmek büyük bir hataydı. Polisler sadece kulübü kapatmakla kalmamış, medya da bunu haber yapmak için oradaydı. Şimdi Thorne, Lucy ve Gwyn manşetlerin ve ses kayıtlarının odağındaydı. Özellikle de Thorne.

Polisler onu kulübe yaklaştırmamıştı. Birisi kapılara bol miktarda olay yeri bandı yapıştırmıştı, bu da muhabirleri çok mutlu etmişti çünkü parlak sarı renk kulübün karanlık dış cephesinde 'göze çarpıyordu'.

Thorne'un gelişi büyük bir heyecan yaratmış, yılanlar mikrofonlar ve örtmeye bile zahmet etmedikleri ağır suçlamalarla üzerine çullanmışlardı. Sinirlerine hakim olmayı başarmıştı ama zar zor. Sonunda JD onları oradan çıkarıp polis merkezine götürdü ama Thorne içeri girmemişti çünkü Jamie onu uyarmıştı.

Thorne hakkında tutuklama emri yoktu ama karakola gitmek onları bu kadar zorlayabilirdi. Ayrıca Jamie ve Frederick her şeyi kontrol altına almışlardı. Ming, Mowry ve Laura'yı kefaletle serbest bırakmışlardı ve bu iyiliği, her şeyin daha hızlı gerçekleşmesini sağlayan Teğmen Hyatt'a borçlu olmaktan hoşnut değillerdi.

Jamie ve Frederick Laura'nın serbest bırakılmasını beklerken, Thorne ve JD Ming ve Mowry'yi kendi evlerine götürmüşlerdi.

Ve şimdi Thorne ve JD Ramirez'in evine doğru gidiyorlardı.

Thorne içini çekti. "Ne yapacağız, JD?"

"Yaptığın şeyi yapmaya devam edeceksin," dedi JD kararlılıkla. 'Tüm bu pisliğin arkasında kimin olduğunu kanıtlayacaksın ve sonra sen, Gwyn ve Lucy en çok izleyicisi olan muhabire özel bir röportaj vereceksiniz.

Muhabirler en önde ve ortadaydı, Sheidalin'in sahiplerinin 'iddiaya göre' bölgesel bir uyuşturucu savaşına karıştığını bildirmek zorunda kaldıkları için çok hayal kırıklığına uğramış görünüyorlardı. İddiaya göre, kışımın kenarı, diye düşündü Thorne acı acı.

'Suçlu olduğumuzu bir kez yüksek sesle söylediklerinde, hiçbir "iddia" ya da olaydan sonra yapılan tekzipler kamuoyunun görüşünü değiştirmeyecektir. Telefonunu açtı ve haberleri gözden geçirdi. 'En azından etnik kökenimi doğru yazabilirlerdi, Tanrı aşkına. Bir muhabir Samoalı olduğumu söylüyor, yani en azından doğru yarım küreyi almış. Geri kalanı beni Hispanik'ten Arap'a kadar her şey olarak gösteriyor ve yedi yıl önce kapılarımızı açtığımızdan beri Sheidalin'de uyuşturucudan silaha kadar her şeyi satmaktan suçluyorlar.

JD kaşlarını kaldırdı. 'Bunlar çöp siteler. Kimse bu saçmalıklara inanmaz.

Thorne, JD'ye anlamadığını söylemek isteyerek asık suratla, "Şaşırsın," diye cevap verdi. Thorne yıllarca bu hakaretleri duymuştu, bazıları arkasından, bazıları da yüzüne karşı. Ve insanlar 'bu saçmalığa' inanıyordu, yoksa yazılmaya devam etmezdi.

"O zaman onlarla konuşun. Onlara istediklerini verin. Onlara bir röportaj verin ve kayıtları düzeltin.

Thorne başını salladı. 'Geri tepebilir. Gazetecilerin hikayenin bir parçası olmadan hikayeyi anlatmaları gerektiğini söylerler ya? Bir müşterim adına basınla konuşurum ama müşteri olmak istemem.

JD nazikçe, 'Müşteri sensin, Thorne,' dedi.

Thorne bir nefes verdi. "Biliyorum. Ve eğer iş oraya gelirse, onlarla konuşacağım, ama bu düşünce bile bende

Kusmak.' Şakaklarını ovuşturdu. 'Ben daha çok bunun kulüp üzerinde yaratacağı etki konusunda endişeliyim. Sheidalin iflas ederse otuz kişi işsiz kalacak ve sokağa düşecek. Birikimim var ama o kadar uzun süre maaşlarını ödeyecek kadar değil.

JD ona şaşkın bir bakış fırlattı. 'Gerçekten bunu yapmayı düşünmüyorsun, değil mi? Onlara kendi cebinden ödeme yapmayı?

Elbette öyleyim. Çalışanlarımızın çoğu maaş çekiyle yaşıyor. Maaş almamayı göze alamazlar.

JD ona sadece göz kırptı. "O kadar paran mı var?

Thorne huzursuzca omuz silkti. 'Jamie ve Phil üniversiteden mezun olduğumda bana biraz para verdiler. Avrupa'ya sırt çantasıyla gitmemi söylediler. Ben de onun yerine yatırım yaptım. Rahatım yerinde.

"Vay canına. Lucy ve Gwyn'in kendi paranızı kullanmanıza izin vereceklerinden şüpheliyim.

'O zaman çalışanlarımız işi bırakacak, çünkü başka seçenekleri kalmayacak. Ve nihayet yeniden çalışmaya başladığımızda, bunu yeşil bir ekiple yapıyor olacağız.

"Bence bunu daha sonra düşünebilirsin," dedi JD sessizce. 'Ama kayıtlara geçmesi için söylüyorum, istekli olman gerçekten çok iyi.

Thorne'un kıkırdaması yüzde yüz neşesizdi. "Bu kadar şaşırmış görünmene gerek yok.

"Kapa çeneni Thorne," diye cevap verdi JD, ama kelimeler gerçek bir sıcaklık taşımıyordu. 'Herkesin senin hakkında en kötüsünü düşündüğünü varsayıyorsun.

"Çünkü genelde öyledirler.

"Bu doğru olabilir," diye izin verdi JD. Işık değişti ve sola döndü. "Buradan nereye gideceğim?

Seni yönlendireceğim. Arabada kalmanı ve Ramirez'le yalnız konuşmama izin vermeni istesem çok şey mi istemiş olurum?

"Evet. Çoğunlukla senin için tanıklık edebilmem gerektiği için. "Umarım sana yine de inanırlar," diye mırıldandı Thorne. "Bu da ne demek şimdi?

"Sadece benimle takılman itibarın için tehlikeli olabilir. Ben artık "şüpheli bir uyuşturucu satıcısıyım". Oh, ve

katil. Bunu unutmayalım.'

"Joseph buna inanmıyor. Hyatt da inanmıyor.'

Thorne gözlerini devirecek enerjiyi kendinde buldu. 'Yakında bir önemi kalmayacak. Mahkemede yargılanacağım ve hüküm giyeceğim. Ve hepinizi benimle birlikte dibe çekersem lanetlenirim.

Tanrım, Thorne, beni depresyona sokuyorsun. Kes şunu. Bunu çözeceğiz. Lucy'nin senin küçük kötülük yuvanın eşit bir sahibi olduğunu unutuyorsun. Batan bir gemide batmasına izin vereceğimi sanıyorsan delirmişsin. Gerekirse o lanet gemiyi kendim onarırım. Sana şu çember şeylerden bir tane fırlatacağım.'

"Can simidi mi demek istiyorsun? Bir sonraki ışıktan sağa dön.'

JD dönüşü yaptı. 'Henüz üçünüzü de zincirli bir çetede zor zamanlar geçirmemeye çalışın, tamam mı?

"Denerim.

JD arabayı Ramirez'in evinin önüne çekene kadar başka bir şey söylemedi. Yaklaşık beş dönümlük bir arazi üzerinde güzel bir evdi, yani en yakın ev virajı dönünceydi. Ev karanlıktı ama çimler yeni biçilmiş gibi görünüyordu. Thorne arabadan inmeye başladı ama JD onu durdurarak bir çift lateks eldiven uzattı.

"Bu konuda içimde iyi bir his yok," dedi sessizce.

"Ben de öyle. On bire çeyrek kala gelmeyi tercih etmişlerdi, böylece Ramirez gerçekten Thorne'la buluşacaksa şu anda evde olmayacaktı. Ama ev sadece boş görünmüyordu. Durgun ve terk edilmiş bir havası vardı.

İkisi birlikte ön tarafa doğru yürüdüler, JD sert bir şekilde etrafına bakınıyordu. "Kamera yok," dedi, sonra kılıfını çıkardı ve silahını çekti, kalçasının yanında tutarak yere doğrulttu.

Thorne'un taşıdığı silah cep kılıfında ağırdı. JD'nin izinden gitti ve silahı çekti. Clay'in silahıydı ama Thorne'un da benzer bir modeli vardı. Silahları sevmezdi ama kullanımında ustalaşacak kadar pratik biriydi.

JD posta kutusunu açtı ve birkaç broşür çıkardı. "Eğlence merkezindeki bir parti için duyuru," diye mırıldandı. "Bir hafta öncesinden.

Ön kapıya yaklaştılar ve JD iç çekti. "Lanet olsun. "Ne?

JD ona baktı. "Kokuyu alamıyor musun?

Thorne bir nefes aldı ve yüzünü buruşturdu. "Evet. Şimdi yapabilirim.'

Çürüyen et kokusuydu. O evde biri ölmüştü.

JD ona, 'Bunu bildirmem gerek,' dedi.

Biliyorum. En azından biz içeri girmedik. O kadar mazeretim var.'

JD ona dalgın bir şekilde başını salladı. 'Silahını ve kılıfını bagajıma koy. Kimsenin seni onunla görmesini istemiyorum. Uzun vadede işleri senin için daha da zorlaştıracak.

Thorne kendisine söyleneni yaptı, sonra JD destek çağırırken yolcu koltuğuna oturdu.

Annapolis, Maryland,
13 Haziran Pazartesi, 11.15.

Uyanıktı, Kathryn'in eve gelmesini bekliyordu, bu yüzden ilk zil sesinde telefonu açtı. "Alo?

Patton acımasızca, "Thorne burada değil," dedi. "Ama yaklaşık bir düzine polis burada.

Hiç şaşırmamıştı. Thorne'un onu şüpheliler listesinin başına koyacağını tahmin etmişti ama onu bir süre daha tahmin yürütmeye zorlamayı umuyordu.

Polislerin orada olduğunu duyunca şaşırdı. Thorne'la işbirliği yapacaklarını tahmin etmemişti ama etmeliydi. Onu hemen tutuklamamış olmaları büyük bir hayal kırıklığıydı.

"Görünüyor musun?

'Hayır. Ve yüzümü değiştirdim, ki bu iyi bir fikirdi çünkü polislerin kameraları kayıtta. Bu gece Thorne'la buluşmuş olabilecek kişiyi arıyorlar.

'Ben de aynısını yapardım,' diye mırıldandı. 'Ama bu geceden sonra Bay Thorne için işler değişmeye başlayacak. Polis onunla işbirliği yapmaya daha az istekli olacak' - ya da onu korumaya - 'artık gece kulübünden uyuşturucu sattığını biliyorlar.

"Belki," dedi Patton. "Belki de değil.

Kaşlarını çattı. "Peki bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Bir polis telsiziniz var efendim. Açın onu.

Başka bir şey söylemeden aramayı sonlandırdı ve tarayıcıyı açtı. Ve kaşlarını çattı. Sonra sövdü.

Ramirez'in evine ekipler gönderilmişti.

Thorne. Ama Ramirez'in nerede yaşadığını nereden biliyordu? Adamın adresini paylaşacak kadar aptal olmadığına emindi. En azından dosyalarında böyle bir kayıt bulamamıştı. Belki de Ramirez Thorne'un bildiğini bilmiyordu. Aptal.

Thorne daha önce ondan şüphelenmişti. Şimdi emin olmuştu.

Aslında hiçbir şey değişmemişti elbette. Planı dikkatle hazırlamıştı ve sonuna kadar götürecekti. Ama Thorne'u biraz daha sarsması gerekecekti. Yakın çevresi üzerinde daha fazla baskı kurarak ona çok yakın durmaktan korkmalarını sağlamalıydı. Ya da en azından onları saklanmaya zorlayarak işe yaramaz hale getirmeliydi.

Telefonu aldı ve Patton'ı tekrar aradı. 'Sanırım haklı olabilirsin. Ramirez'in bulunması işleri değiştirir.'

"Dediğiniz gibi soygun gibi gösterdim ama şimdi yemezler.

'Muhtemelen bu konuda da haklısın. Bu gece senin için bir ödevim daha var'.

Ölüm sessizliği. "İsteddiğiniz gibi o ikisini depoya bıraktım.

"Öyle olduğunu biliyorum. Patton'ın bunu yaparken yemeğini yememeyi başarıp başaramadığını merak etti. 'Bu daha geleneksel bir şekilde gerçekleştirilebilir. Size bir adres göndereceğim. Dışarıda nöbet tutan bir subay olabilir. Memuru uygun gördüğünüz şekilde gönderebilirsiniz. Evin içinde bulunanlar yaralanabilir ama öldürülemezler.

"Anladım.

"Özetinizi duymak için bekliyor olacağım, Bay Patton. Elbette. Sonra görüşürüz. Efendim.'

Aramayı sonlandırdı ve telefonunu sabahlığının cebine koydu. Tedirgin ve canı sıkkın bir halde kahve yapmak için aşağıya indi. Gençlik günlerinde hiç sorun yaşamadan bütün gece ayakta kalabilirdi ama artık yaşını hissetmeye başlamıştı.

Ayrıca, hareketli bir gün geçirmişti. Sirk Ucubeleri'nin çocuklarını parçalamak çok zahmetli olmuştu. Yine de tatmin ediciydi.

Çocuk odasının önünde durup dinledi ve Benny'nin huysuz feryadını duyunca kapıyı açtı. Çocuk beşiğinde duruyordu, gözyaşları güzel yüzünü çiziyordu. Bir saniye bile tereddüt etmeden çocuğu kucağına aldı ve sallanan sandalyeye yerleşerek ona sarıldı.

Benny'nin gece boyunca bakıma ihtiyacı olması ihtimaline karşı Margo'yu yanında kalmaya ikna etmişti. Çocuğun ateşi daha da yükselirse doktoru nöbetçiydi. Margo'nun bunu Benny için gerçekten endişelendiğinden değil, öncelikle korkularını yatıştırmak için yaptığını biliyordu. Sadece dış çıkardığına inanıyordu ve haklı olduğundan emindi, çünkü kişisel doktoru da bunu doğrulamıştı.

Doktor Benny'yi muayene edip gittikten sonra, akşam erken saatlerde aradığında Margo hiç mutlu olmamıştı. Onu iyi bir anne olmadığını düşünmekle suçlamıştı, ki gerçek bundan daha farklı olamazdı. Adam ondan hoşgörü dilemiş, o da iç çekerek kabul etmişti.

Bunu nasıl başarmış olursa olsun, çocuk burada olduğu için mutluydu. Benny'yi her kucağına alışında kendini Colin'e biraz daha yakın hissediyordu. Sallanan sandalyenin ve Benny'nin kemirmesi için uzattığı parmağın etkisiyle çocuk çoktan sessizleşmişti.

Bir ipek hışırtısı onu kapıya doğru baktırdı. Margo kapı aralığında duruyordu, yüzü gölgeler içindeydi. "Baba," diye fısıldadı.

"O iyi," diye mırıldandı, sallanmaya devam ederek. "Sadece huysuz.

Odayı geçti ve sandalyenin yanında diz çökerek oğlunun alnına dokundu. "Ateşi düştü," dedi minnetle. Benny'nin yanağını okşadı. "Tadı güzel mi küçük adam? Başını kaldırıp onun gözlerine baktı. "Onu şımartacaksın.

"Büyükbabaların yapması gereken budur," dedi kucğındaki çocuğa gülümseyerek. 'Uyumalısın. Zaten bir süre daha uyanık kalmam gerekiyor.

"Neden?" diye sordu. "Kathryn iyi mi?

"O iyi. İç ekti. "Ama Thorne Ramirez'i buldu.

Margo kaşlarını çattı. "Nasıl?

"Onu takip etmiş olmalı.

"Bu mantıklı. Kaşlarını attı. "Şimdi ne yapıyorsun?

"Endişelenmenizi gerektirecek bir

şey yok. Gözleri kısıldı. "Baba mı?

Tamam. Onu evine biraz daha yakın bir yerden vuracağım. Babasına,' dedi alaycı bir şekilde, çünkü böyle şeylerin doğal ya da uygun olduğuna inanmıyordu.

"Sonunda bir öldürme emri verecek misin?

Patton'ın bugün erken saatlerde Gwyn ve Stevie'yi kasıtlı olarak kaçırması kararına katılmamıştı.

"Henüz değil," dedi yatıştırıcı bir sesle, uykuya dalmaya başlayan Benny'yi rahatsız etmek istemiyordu. "Sabırlı ol.

Yarı karanlıkta bile onun gözlerini devirdiğini görebiliyordu. "Evet, baba.

Alaycılığı göğsünün sıkışmasına neden oldu, çünkü o anda sesi onun Madeline'ine çok benziyordu. Onu nasıl da özlemişti. Benny'nin alnına bir öpücük kondurdu. "Çok tatlısın," diye fısıldadı. "Büyükannen seni çok severdi.

Margo'nun sırtışı azaldı. "Özür dilerim. Onu özlediğinizi biliyorum. 'Neredeyse otuz yıl evli kaldık. Her gün Onsuz uyanmak bin yıl gibi geliyor. Bu yüzden öldürme emri vermedim. Bu işi uzatmak istiyorum. Acı hissetmesini istiyorum.'

'Babasına vurmak iyi bir ilk başlangıç. Onları seviyor.'
"Biliyorum. Keşke orada olup onun çektiği eziyeti görebilseydim.

Baltimore, Maryland,
14 Haziran Salı, 12.55.

JD arabaya geri dönüp motoru çalıştırarak klimayı çalıştırırken Thorne hiçbir şey söylemedi. JD, Hyatt ve Joseph Carter'la birlikte bir saattir Ramirez'lerin evindeydi. Bu süre zarfında Hyatt'ın dedektiflerinden biri - neyse ki Brickman değil - Thorne'u bir şahin gibi izliyor, kılını bile kıpırdatmaya cesaret edemiyordu.

Thorne'un o pisliliği tersleyecek enerjisi bile yoktu. Zaten adamı suçlayamazdı da. Bu bana bile kötü görünmeye başladı ve masum olduğumu biliyorum.

Gwyn'e birkaç kez mesaj atmış, sorularına üstünkörü tek kelimelik cevaplar vermişti.

İyi misin? diye sormuştu.

Hayır.

Bağlantınız hayatta mı?

Hayır.

Hala JD ile misin?

Evet. Bu tam olarak doğru değildi ama sorusunun ruhunu karşılıyordu.

Yakında bana geri dön.

Evet. Üç harfi yazarken sertçe yutkundu, sonra da "**Üzgünüm**" diye ekledi.

Ne için? Ve aptal olma.

Buna neredeyse gülümseyecekti.

Teşekkür ederim. Bir şey değil.

Başını pencereye yaslamış, sabırla JD'nin konuşmasını bekliyordu.

"En az bir haftadır ölüler," dedi JD sonunda. "Onlar mı?

"Ramirez ve karısı. "Siktir,"

diye nefes aldı Thorne.

Gerçekten. En azından klima açıktı. İçerisi oldukça berbattı.'

Thorne kelimeleri özömsedi. En az bir hafta. "Yaklaşık bir haftadır ondan haber almamıştım. Pazar günü uyandıktan sonra ona mesaj atana kadar. Kullandığı telefon Tavilla'dan gizli tuttuğu bir kullan-at telefondur. Birisi ya telefonunu ele geçirmiş ya da numarasını bildiği için bana gönderdiği cevaplarda sahte numara kullanmış. Gözlerini kırıştırdı ve kendini odaklanmaya zorladı. Neden? Bir hafta önce ne olmuştu? Aklına gelen bir şey yoktu. "Yani bu öğleden sonraki toplantıda Joseph ve Hyatt'a onun adını vermiş olsaydım bile bir fark yaratmazdı.

"Hayır. JD iç çekti. "Bu arada, bunların hiçbirini sana söylemeyeceğim.

"Neyin herhangi biri? Thorne sordu.

JD'nin ağzı kuru bir şekilde kıvrıldı. "Evet." Nefesini dışarı üfledi. "Karnından vurulmuş. Yavaş bir ölüm olmazdı. Kafasından vurulmuş. Şakaklarını ovuşturdu. "Ama önce işkence görmüş. Gövdesinde ve kasıklarında bir sürü küçük delik vardı. Bıçakla değil. Belki bir tornavidayla.

"Lanet olsun. Thorne tekrar küfretti.

"Acı çektiler. İkisi de.'

Thorne avuçlarıyla yüzünü ovuşturdu. "Ben şüpheli miyim?

'Hayır. Ama Ramirez'in size sırları satmayı neden kabul ettiğini soracaklar. Tavilla'nın en iyi adamlarından biriydi.'

"Biliyorum. Ben de şaşırdım. Bana söylemedi ama ben anladım. Yeğeni Tavilla'nın haydutlarından biri tarafından vurularak öldürölmüş. Hedef o değilmış ama Tavilla'nın adamları eve kurşun yağdırmış ve yeğeni de çapraz ateş arasında kalmış. Öldü.'

"Ramirez bunu hiç doğruladı mı?

'Evet, teorimi sunduğumda. Tavilla'dan nefret ediyordu ama onu ortadan kaldıracak "konumda" değildi. Bu da ailesine misilleme yapılmasından korktuğu anlamına geliyordu. Çocukları var. Karısının da öldüğünü düşünürsek, onları kontrol etmeliyiz.

"Adreslerini salondaki masanın üzerinde bulduk. Onlarla irtibata geçeceğiz, merak etmeyin.

Çünkü JD ve polisler adresleri gördüyse, katiller de görmüştür. "Ramirez ve karısının içi boşaltıldı mı?

'Hayır. Bu Patricia ve iki Sirk Ucubesi için ayrılmış gibi görünüyor. Şimdilik,' diye ekledi JD acımasızca. Thorne polisin Lucy, Gwyn ve Stevie'yi düşündüğünü biliyordu.

"Burada mı öldürüldüler?

"Öyle görünmüyor," dedi JD. "Neden?

"Frederick'in bize söylediklerini düşünüyordum. Sahte dedektiften Sally Brewster'a gelen telefonun arka planında martıların olması hakkında.

Doğru. Bernice Brown'ın arkadaşı. Bu arada Frederick Bayan Brown'ı kontrol etti mi?'

"Evet. O ve kuzeni başka bir yere taşınmışlar. Nereye olduğunu söylemedi. İrtibata geçeceğini söyledi.

"Bir noktada onunla konuşmamız gerekecek.

'Biliyorum, ama oldukça korkmuş durumda. Yakın zamanda saklandığı yerden çıkacağını sanmıyorum.

Bir süre sessiz kaldılar, sonra ikisinin de telefonu aynı anda çalmaya başladı.

"Kahretsin," diye havladı JD.

"Siktir," dedi Thorne aynı anda, çünkü bu iyi bir şey olamazdı. "Benimki Jamie'den.

"Benimki Lucy'den," dedi JD.

Telefonlara aynı anda cevap verdiler. "Ne oldu? Thorne talep etti.

"Thomas. Jamie'nin sesi dehşete düşmüş gibiydi ve Thorne mide bulantısına karşı koymak zorunda kaldı.

"Ben buradayım. Bana neler olduğunu anlat.'

"Bu Phil. Onu yakalamışlar. Jamie'nin sesi yükseldi, histerik bir sesle. "Onu yakaladılar, Thomas.

Hayır. Hayır, hayır, hayır. Kendini o gece ikinci kez zihninde bu kelimeleri tekrarlarlarken buldu ve sakinleşmek için savaştı. "Neredesin sen?

"Hastaneye gidiyorum. Beni Frederick götürüyor."

"Hangi hastaneye? Thorne sordu.

"İlçe. Cevap veren JD'ydi, belli ki Lucy'den duymuştu. Acil durum flaşörlerini yaktı. "Thorne'u oraya göndereceğim," diye telefona sarıldı. "Sen ve Gwyn olduğunuz yerde kalın. Telefonu kapattı ve Hyatt'a telsizle haber vererek kaldırımından uzaklaştı. 'Phil Woods'a bir şey oldu. Thorne'u hastaneye götürüyorum. Sizi bilgilendireceğim.

Thorne dikkatini tekrar Jamie'ye verdi. "Yola çıkıyoruz. Bana neler olduğunu anlat. Sam nerede? Ve Ajan Ingram."

Jamie boğuk bir sesle, 'Sam'in bilinci yerinde değil,' dedi. "Kafasına darbe almış. Ruby hastaneye gidiyor. Ingram . . . Tanrım, Thorne. Kurtulamayabilir."

Siktir, siktir, siktir. Thorne bir nefes aldı ve bıraktı. "Teker teker. Phil'e ne oldu?"

"Kalp krizi geçirdi. Bir süre bilincini kaybetti ama 911'i arayacak kadar uzun süre kendine gelemedi. Ingram da bayılmadan önce aramış. Jamie'nin sesi kesildi. "Kan kaybı.

"Onları kim buldu?"

Yaptım. Frederick ve ben ilk müdahale ekiplerinden yaklaşık bir dakika önce oraya vardık. Frederick Ingram'la ilgilendi, ben de hemen eve girdim. Sam ön kapının yanında yerde yatıyordu. Ve Phil ...' Hıçkırıklara boğuldu. Phil mutfakta yerde yatıyordu. Nabzını kontrol ettim. Gerçekten düzensizdi. Ingram ambulans için 911'i aramayı başardı. Phil ve Sam için iki ambulans daha çağırdım.

"Pekâlâ," diye mırıldandı Thorne, daha çok kendi iyiliği için. "Phil'in bilinci yerinde mi şimdi?"

"Bilmiyorum. Onunla ambulansa binemedim.

Sandalyem ..."

Sandalyesi ambulansın arkasına sığmazdı. Tanrım. Zavallı Jamie. "Phil uyandığında anlayacaktır," dedi Thorne, sakinliğini koruduğuna şaşırarak.

"Biliyorum. Frederick sürmeme izin vermedi."

Güzel. Frederick'in omuzları üzerinde bir kafası var. Bırakalım şu anda işlerle o ilgilensin. Eve nasıl girdiler?"

"Bilmiyorum. Phil'in alarmı kurmaması gibi değil."

Biliyorum. Bunu çözeceğiz. Şimdilik, onun iyi olacağını bilin.

"Ya değilse?"

Thorne zorla, "Olacak," dedi. "Birazdan orada olacağım... JD'ye baktı.

"On beş dakika," dedi JD.

"Duydum," dedi Jamie, sesi yine kırılarak. 'Acele et, Thorne. Lütfen.

"Öyleyim. Sertçe yutkunduk. 'Phil seni seviyor. Senin için savaşıyor.

'Ama çok yorgundu. Ya çok yorgunsa?"

Jamie'nin sesi korkmuş bir çocuk gibiydi ve bu Thorne'un kalbini kırıyordu. "Yoldayım," demekten başka bir şey gelmiyordu aklına. "Seni seviyorum.

Jamie bir kez hıçkırdı. 'Ben de. Daha yeni geldik. Frederick acil servisin kapısında duruyor. Acele edin.' Ve telefonu kapattı.

Thorne yumruğunu ağzına bastırdı. "Gwyn iyi mi?"

Evet. Clay ve Stevie birbirlerine yakın duruyorlar. Ford ve Taylor onları destekliyor. Paige Ruby'i hastaneye götürüyor. Görünüşe göre berbat durumda. Ruby, Paige değil."

Tanrım. Ruby ve Sam çok mutluydular. Ve olmaya da devam edeceklerdi, dedi kendi kendine sertçe. Sam sert bir piçti. Ama Ruby ... "Bu Ruby ya da bebek için iyi olamaz.

JD sert bir sesle, "Belayı ödünç almayalım," dedi. 'Zaten başımızda yeterince bela var. Sirenini açtı ve gaza bastı. "Bekle.

Hunt Valley, Maryland,
14 Haziran Salı, saat 4.30.

"Aman Tanrım, Gwyn. Lucy kucağında Wynn timer Clay'in mutfağına girdi. 'Beni korkuttun. Burada kimsenin olmasını beklemiyordum.

Gwyn dizüstü bilgisayarında okumakta olduğı makaleden başını kaldırdı. "Sürgün edildim.

Lucy kıkırdadı. "Neden?

"Volta atıyordum ve herkes uyumaya çalışıyordu ama bunu yapmamın imkanı yok. Thorne Phil yüzünden bu kadar gerginken olmaz. Ve Sam. Ve Ajan Ingram. Son birkaç saat içinde gönderdiği mesajların hepsi aynıydı. **Hâlâ bekliyorlardı. Haber yok.** "Başka birinin haberi olup olmadığını sorup duruyordum ama bunu sık sık yapıyordum. Aslında endişesi yüzünden kendini rahatsız ediyordu, bu yüzden sabırsızlandıkları için grubu suçlamadı.

Lucy esneyerek sandalyelerden birine yerleşti ve bebeğini göğsüne bastırdı. "Herhangi bir haber olmadığını biliyorum, çünkü JD az önce beni aradı.

"O zaman seni neden aradı?

"Jamie'nin minibüsünün arkasında köpeğimizin mamasından büyük bir torba bulunduğunu ve ona ihtiyacınız olacağını düşündüğü için geldiğini söylüyor. Bence sadece beni ve çocukları görmek istiyor. Stres artmaya başladığında bazen böyle yapar, ama bunu söylediğimi ona söyleme. Bu konuda gizlendiğini sanıyor. Her neyse, köpek mamasını almak için birinin uyanık olduğundan emin olmak istedi, çünkü uzun süre kalamaz.

Teşekkür ederim. Yani ona teşekkür ederim. Dışarı çıkıp biraz almam gerekecekti.

"Sanki bunu yapmana izin verecek biri var da. Lucy gözlerini devirdi. "Ne yapıyorsun sen?

"Kulübün defterlerini inceledim ve Mowry'den Ucubeler Sirki'ne giden bir iz olmadığından emin oldum çünkü polisler dosyalarımızı mahkemeye verecek. Bu sadece an meselesi. Yani, orada olduğunu bildiğim için şablonu görebiliyorum ama deneyimli bir adli muhasebecinin bile herhangi bir usulsüzlük bulacağını sanmıyorum. Ama benim

Denetim düşündüğüm kadar uzun sürmedi, ben de Linden'leri, özellikle de Patricia'yı araştırmaya başladım. Sosyete sayfalarında ondan çok bahsediliyor ama Richard'ın öldürüldüğü zamanki makalelere geri döndüm.

"İlginç bir şey var mı? Lucy, konsantre bir kararlılıkla emmekte olan Wynn timeri'yi rahatsız etmek istemeyerek mırıldandı.

"Linden Senior ve Mrs Linden daha önce evlenmişlerdi. Richard ve Patricia kan bağı olan akrabalar değildi. Ama çok güzel aile portreleri çekmişlerdi. Linden'lerin şirketinin web sitesinde her yıl çektikdikleri Noel portrelerini içeren bir arşiv buldum. Patricia, Richard'ın öldürölmesiyle yıkılmıştı ve görünüşe göre medyanın ilgisi onu bir çöküşe doğru itiyordu. Ailesi onu Avrupa'daki akrabalarının yanına göndermiş ve liseyi orada bitirmiş. Richard'ın ölümünün bedelini herkes ödedi. En çok da Thorne ve Sherri. Ölümünü haber yapan makalelerden birinde ikisinin birlikte çekilmiş bir fotoğrafını buldum. Sherri çok güzeldi. Sadece fotoğrafından ve öldüğünde arkadaşlarının onun hakkında söylediklerinden bile onun bir dinamo olduğunu anlayabilirdiniz.

Lucy sevgiyle, 'Görünüşe göre Thorne'un küçük dinamolara karşı zaafı var,' dedi. Başını eğdi. 'Bu ön kapıydı. JD burada.

"Ona burada olduğunu söyleyeceğim," dedi Gwyn, dizüstü bilgisayarını kapattı ve JD'nin köpek maması torbasını antrenin duvarına koyduğu ön kapıya doğru aceleyle yürüdü.

"Teşekkür ederim," dedi Gwyn ve yorgun bir ifadeyle ona gülümsedi.

"Bir şey değil. Lucy nerede?"

Wynn timeri ile mutfakta. Burada ne kadar kalacaksın?"

Ona bilmiş bir bakış attı. "Uzun sürmez. Hastaneye geri dönüyorum.

"Beni de yanında götürür müsün? Gwyn yalvardı. "Lütfen mi? Thorne mesaj atıp duruyor ve aklını kaçırdığını biliyorum. Ben sadece

onunla birlikte.'

JD düşündükten sonra, "Orada güvenlik iyi," dedi. 'Bana Lucy'yle birkaç dakika verin, ben de dışarı çıkayım.

Kollarını onun boynuna doladı. "Teşekkür ederim. Adam onun sırtını sıvazladı ama kadın geri adım attığında yüzü afallamış görünüyordu. "Ne?

'Bu bana ilk sarılışın. Böyle yani.'

Çünkü JD ile tam da Evan'la araları bozulduğunda tanışmıştı. Ama şimdi geri döndüm. Gerçekten döndüm. "Bu son olmayacak.

Baltimore, Maryland,
14 Haziran Salı, saat 5.40.

Hastaneler geceleri bile gürültülü yerlerdi. Gwyn bunu Evan'dan sonra hastanede geçirdiği iki günden hatırlıyordu. Ama daha çok ayrılabilmenin verdiği rahatlamayı hatırlıyordu. Thorne arabasına binmesine yardım ederken kolunu ona dolamıştı. Onu yatağına yatırıp alnından öptüğü ve her şeyin yoluna gireceğini söylediği o yumuşaklığı.

Her zaman oydu, diye düşündü JD ile birlikte Phil'in kalp yoğun bakım ünitesindeki odasına yaklaşırken adımlarını yavaşlatarak. Onun odasını fark etmek kolaydı - dışarıda silahlı bir polis memurunun nöbet tuttuğu tek odaydı.

Hastanenin içinde ve çevresinde çok sayıda silahlı polis memuru vardı. Sam ve Ajan Ingram'a ait odaların dışında ve aileleri ile arkadaşlarının toplandığı bekleme odalarının kapılarında duruyorlardı.

JD ile birlikte ilk gittikleri yer bekleme odasıydı. Joseph oradaydı, ağlayan Bayan Ingram'la birlikte oturuyordu. Bu pek hayra alamet değildi. Sam'in normal bir odaya alındığını ve Ruby'nin de onunla birlikte olduğunu gördüler. Sam'in ısrarı üzerine sonogram çektiymişti. Bebeğin iyi olduğu söyleniyordu, yani haberler o kadar da kötü değildi.

Gwyn, mola sırasında Frederick'le oturmaya gelen pediatri hemşiresi Sally Brewster'la tanıştı. Frederick yıpranmış ve çok yorgun görünüyordu. Ama temizdi, çünkü JD onu duş alması ve kıyafetlerini değiştirmesi için eve bırakmıştı.

JD tek kelimeyle harikaydı ve bu hiç de şaşırtıcı değildi. Son dört buçuk yıl boyunca onun Lucy'ye karşı harika olduğunu gözlemlemişti.

Şimdi de Gwyn'e karşı inanılmaz davranıyor, onu Thorne ve Jamie'nin nöbet tuttuğu Phil'in odasına götürüyordu. Çünkü artık burada olduğu için biraz endişeliydi. Thorne ona Clay'lerde kalmasını açıkça söylemişti. Onu gördüğünde ne diyeceği konusunda gergindi.

Sonra çenesini kaldırdı. Thorne ona hükmedebileceğini düşünüyorsa bu ilişkinin başarıya ulaşma şansı yoktu. Bunu hemen engelleyecekti.

Yine de JD'nin yanında olmasından memnundu.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" diye fısıldadı. "Eğer bu Lucy'nin babası olsaydı, yapar mıydın?"

JD kuru bir sesle, "Eğer bu Lucy'nin babası olsaydı, onu kalp krizinin eşiğine getirmek için havai fişekler patlattırdım," dedi. Çünkü Lucy'nin babası küfürbaz bir piçti. "Ama ne demek istediğini anlıyorum. Thorne'un yerinde olsaydım Lucy'yi yanımda isterdim.

"Teşekkür ederim.

Parmak uçlarında odaya yaklaştı. Kapı aralığından bakarken dizlerinin bağı çözüldü. Phil'in gözleri açıldı ve elini tutan Jamie'ye bakıyordu. Thorne bir kenarda durmuş, yüzünde gözyaşları vardı. Ama bunların iyi gözyaşları olduğunu görebiliyordu.

Thorne nefes aldı ve vücudu kapıya doğru dönerken omuzları sertleşti. Kara kaşları çatıldı, çenesi gerildi. 'Ne. Ne. Siktir?' diye fısıldadı yüksek sesle.

"Şşşt," diye azarladı Jamie, sonra onun görüş alanını takip etti. "İçeri gel, Gwyn.

Gwyn itaat etti, ayakları onu yatağa taşıdı, gözleri

Thorne'a bakmıyordu. Eğildi ve tek parmağıyla Phil'in solgun yanağını okşadı. "Merhaba.

"Hey, Amber Kelly," diye fısıldadı Phil, ağzının bir köşesi yukarı kalkmıştı. "Thorne senden hiç memnun değil.

"Biliyorum," diye fısıldadı. "Ama sanırım buna alışmak zorunda kalacak.

Phil'in gözleri yorgundu ama küçük bir pırıltıyla parlıyordu. "İçinde olduğunu biliyordum.

Jamie'nin kıkırdaması suluydu. "St Thorne Dağı patlamak üzere. Onu eve götürün. Ya da başka bir yere.'

Phil'in yanağını öptü, sonra yatağın etrafından dolaşarak Jamie'nin yanağını öptü. 'Onu şimdi eve götürüyorum. Uyuduğundan emin olacağım. Thorne'un eline uzandı. "Hadi gel.

Elini tutmasına izin verdi ama tek kelime etmedi. Ta ki JD'nin cipine binene kadar. Sonra kükremesine izin verdi.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı, o kadar yüksek sesle ki kulakları çınladı. "JD, aklından ne geçiyordu?

"Hastanede mükemmel bir güvenliğimiz olduğunu ve Clay's'de uyumaya çalışan ama uyuyamayan herkes tarafından bir sandalyeye bantlanması muhtemel olduğunu, çünkü sürekli volta attığını ve herkese haberleri olup olmadığını sorduğunu. JD iç çekti. "Ve ona ihtiyacın olabileceğini.

Thorne nefes nefese kaldı. "Aptalcaydı.

Hayır, aptalca değildi. Ve Gwyn onun kendisine ihtiyacı olduğunu inkâr etmediğinin farkındaydı. O yüzden bunun nereye varacağını görecek. Kızgın bir Thorne ilginç olabilirdi.

Bu da başlı başına ilginç bir durumdu. Çünkü bu adamın vücudunda onu korkutacak tek bir kemik bile yoktu, haklı olduğunu düşündüğü bir öfkeyle patlamak üzereyken bile. Ona asla zarar vermezdi.

"Benim evime gidebilir miyiz, JD? Ya da bir otele? Clay'in evi tamamen dolu ve sanırım Thorne'un bana biraz bağırması gerekecek'.

"Çok fazla," diye mırıldandı Thorne.

Hâlâ gözetim altındasın, Thorne. Joseph'in Gwyn'in evinin dışında bekleyen bir adamı var. Bu da

gideceğini düşündüğümüz yere.'

Ve bunun için Gwyn, onları dairesine kadar götürüp gece için güvenli bir şekilde içeriye kilitlendiklerinden emin olduğunda JD'ye kocaman bir sarılma daha verdi. Sonra da pencereden dışarı bakmakta olan Thorne'a döndü, yüzünde gök gürültülü ve düşünceli bir ifade vardı.

"Devam et," dedi. "Bırak ben alayım."

OceanofPDF.com

On altı

Baltimore, Maryland,
14 Haziran Salı, saat 7.15.

Devam et. Ben alayım.

Thorne onun bu sözlerle ne demek istediğini biliyordu. Ama bu, onun anlamak istediği şekilde değildi. Pencerenin önünde durdu, elleri iki yanında yumruk olmuştu çünkü onu o kadar çok istiyordu ki. Arkasını dönüp onu yakalamak, öpmek, omzuna atmak ve yatağa fırlatmak istiyordu. Onu soymak, ona dokunmak istiyordu. Ona tapmak.

Titriyordu. Derisi çok ince, çok sıkı hissediyordu. Sanki her an kopacakmış gibi. Bana bırak. Beyni bu sözleri tekrar tekrar söyleyerek onunla alay ediyordu çünkü yapmak istediği şeyi yapamıyordu. Bu gece olmazdı. Hiçbir zaman.

Tüm bu zaman boyunca uyuşturulmamıştım. Evan onu incitmişti. İçindeki bir şeyi kırdı. Ama iyileşiyor. Artık kırılmadı. Kendisi söyledi. O zaman bırak alsın.

Omzundaki şeytanı dinlemek çok kolay olurdu. Ama dinlemezdi. Dinleyemezdi. Bu yüzden ona bu gece burada kalmasını söylemişti.

Evet, onun güvende olmasını istiyordu ama mantıksal olarak JD'yle aynı sonuca çoktan varmıştı. Hastanede bir sürü güvenlik görevlisi vardı. Orada güvende olurdu.

Tetikçilerden. Ama benden değil.

Farkına vardığı şey onu derinden sarsmıştı. Benden uzakta güvende değil. Bu gece onu öpmüştü. Bunu tekrar yapmak istiyordu. Hem de çok.

"Hey. Birdenbire onun arkasındaydı. Onu arkadan dürttü.
'Hey. Seninle konuşuyorum. Beni görmezden gelme.'

"Sanki yapabilirmişim gibi. İrkildi. Bunu söylemek istememişti.

kelimeleri yüksek sesle.

Gömleğinin kolunu tuttu ve çekti. "Konuş benimle, lanet olası.

Sonra döndü, kadının omuzlarını kavradı ve onu kol mesafesinde tuttu. "Şu anda söyleyeceklerimi duymak istemezsin," diye uyardı kendi sesi olduğunu bile fark etmediği alçak bir hırıltıyla.

Gözleri büyüdü. Sonra daraldı. Elmacık kemiklerinin üzerinde ikiz yakut kırmızısı çizgiler yükseliyordu ve çok dikkatli nefes alıyordu. "Ne söyleyeceksin?" diye sordu ve sonra dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırladı ve adam iniltisini bastıramadı.

Gözlerini kapattı. Şimdi titriyordu. Hastanede başını kaldırıp onu gördüğünde de titriyordu. O anda onu istemişti. Kendini onun bedeninde kaybetmek istemişti. Kafasında yükselen basınç için bir tür valfe ihtiyacı vardı.

Basınç şimdi on kat daha yüksekti ve her yere yayılıyordu.

"Thorne," diye fısıldadı. "Bana bak.

O istemedi. Yapmayacaktı. Ama sonra yalvardı, "Lütfen.

O güzel yüze baktı ve nefesi kesildi. Kadın korkmuyordu. Tahrik olmuştu, gözleri sıcaktı ve arzuyla parlıyordu. "Söyle bana," dedi kısık sesle.

"Tanrım, seni istiyorum. Seni yere yatırmak istiyorum ve ...' Ürperdi, vücudu o kadar sertleşmişti ki ağrıyordu.

"Ve? Omuzlarını kıvırdı, adam nazik davrandığı için tutuşundan kolayca kurtuldu. Onu patlayacağını düşünecek kadar çok istediğinde bile ellerini nazik tutabiliyordu. Kadın bir adım daha yaklaştı ve adam geri çekildi. Kızın ağzı eğlenerek yukarı kıvrıldı ve bir adım daha yaklaştı. Geri attığı dev adım onu duvara yasladı.

Bir adım daha attı ve adama yapıştı, elleri göğsündeydi, adamın kumaşına sürtünüyordu.

Gömlek. Gözleri hâlâ sıcak ve tahrik ediciydi. Elleri titremiyordu.

Bunu istiyordu. Onu istiyordu. "Ne, Thorne?" diye bastırdı. "Beni yere yatır ve ne?"

Başı geriye düştü ve zar zor hissettiği duyulabilir bir çatırtıyla duvara çarptı. "Seni görmek istiyorum. Sana dokunmak istiyorum. Her santimini. İçine boşalmak istiyorum ve sonra ben de senin içine boşalmak istiyorum. Son kelimeleri fısıldadı ve gömleğinin düğmelerindeki küçük ellerin farkına varmadan önce onun titrediğini hissetti. Onu soyuyordu.

Sonra gömleğini açtı, dudakları tenini okşuyordu ve adam nefes alamıyordu. "Lütfen," dedi, gözleri hâlâ kapalıydı, sözcükler boğazında çakıl taşı gibi düğümleniyordu. 'Eğer ciddi değilsen, şimdi dur. Beni öldürüyorsun.

Ayakkabılarını çıkarırken yere vururken çıkardığı tıkırtı, kollarını boynuna dolayarak üzerine atılmadan önce aldığı tek uyarı oldu. Elleri otomatik olarak kalçasını buldu, kolları bacaklarını yanlarına sıkıştırdı. Onu öpmek için eğildi, sertçe. Sonra onun dudağını yaladı. "Öp beni, Thorne.

Ve sonra o oldu. Onu öpüyordu ve kadın onun için açılıyordu ve bu onun dilediği her şeydi. Dili ağzının içinde geziniyor, onu tadıyordu ve kadın boğazının derinliklerinden aç bir ses çıkardı.

Sonra sertçe nefes alarak bacaklarını adamın kalçalarına doladı, elleri adamın yüzündeydi. "Olmasını istediğim şey bu," diye mırıldandı. 'Beni yatak odasına götürmeni ve az önce söylediğin her şeyi yapmanı istiyorum. Ama hiç prezervatifim yok.

Hayal kırıklığı ona bir dalga gibi çarptı. "Lanet olsun.

Gözleri aynı anda hem tahrik edici hem de ciddi olmayı başarıyordu. "Ben temizim. Sonrasında takıntılı bir şekilde test yaptırdım..." Bu düşünceyi aklından atar gibi başını sertçe salladı, sonra da adamın gözlerinin içine baktı. "Öyle misin? Yani temiz misin?"

'Evet. Son iki yılda iki kez test yaptırdım. Birinde

bir sigorta poliçesi ve ardından Pazar günü hastanede.' Sertçe yutkundu. "Benim için uzun zaman oldu, Gwyn.

Başparmakları yanaklarını okşadı. "Ne kadar oldu?" Tereddüt etti. "Dört buçuk yıl.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. 'Sen . Bekledin mi? Benim için mi?'

"Ben istemedim. Hayatıma devam etmek istedim. Ama yapamadım. Seni bırakıp gidemezdim. Kendini onun içine gömme düşüncesiyle teninde bir ürperti dalgalandı. "Uzun süre dayanamayabilirim.

Dudakları tatlı bir şekilde kıvrıldı. "Zamanımız var. Sonra eğildi ve onu tekrar öptü. Ayaklarının hareket etmeye başladığını fark edene kadar yatak odasının yolunu yaralamışlardı. Yolculuğu birkaç büyük adımda bitirdi ve onu yatağın üzerinde duracak şekilde yere bıraktı. Bu açıdan ona bakıyordu.

Ve gördükleri hoşuna gitti. Bluzuna dokundu. "Bana bunu çıkarabileceğimi söyle.

"Hepsini çıkarabilirsin.

Elleri titriyordu ama yaptı. Bluzu başının üzerinden kaydırıp, boğazından aşağıya, dantelli sütyenin içinde çok baştan çıkarıcı olan göğüslerinin arasına öpücükler kondurdu. Bir eliyle sütyeni çözdü ve kadın soluk soluğa güldü.

"Bu konuda nasıl bu kadar iyi olduğunu bilmek istemiyorum," diye mırıldandı, sonra sütyeni çekip meme uçlarından birini ağzına alırken nefes nefese inlemeye başladı.

Onu serbest bıraktı, büyük pençeleri için bile ele avuca sığmayan göğüslerinin arasına öpücükler kondurdu. "Çok güzelsin," dedi.

Kızardı. "Seni görmek istiyorum.

Adam kollarını uzattı ve kadın gömleği adamın omuzlarından iterek takdirini mırıldandı. "Çok güzel bir tenin var. Göğüs kaslarına öpücükler bıraktı. "Seni bir kez gördüm," diye itiraf etti. "Duşta. Kulüpte.

"Biliyorum. Eteğinin düğmelerini çözdü, içinden çıktığında inledi, üzerinde sadece siyah dantelli küçük bir külot vardı. Göğüslerini avuçladı ve bu hissi çok sevdi,

Ağırlık. "Beni izlediğini gördüm.

Gözleri kocaman açılmıştı. "Yalan söylüyorsun.

"Sana asla yalan söylemem. Ona sıırttı. "O gün senin için süsleniyordum.

Yanağından boynuna doğru öptü, dili bir yalama çaldı. "İşe yaradı. Aylarca nasıl göründüğünü hayal ettim. O kazara bakıştan çok yararlandım. Kemerini çözdü. 'Pantolonunu çıkar. Neye benzediğini hatırlamak zorunda kalmak istemiyorum. Görmek istiyorum.

Pantolonu bir saniye sonra yere düştü ve o anda kan dolaşımını kesen külotundaki şişkinliğe bakarken uzun bir nefes aldı. "Vay canına.

Parmakları adamın boyunda gezindi ve adam yapmak istedi. Daha değil. Bu dansı onun yönetmesine izin verdi. Dizginleri eline alması için başka zamanlar da olacaktı. Ama bugün değil.

Ellerinin bel kemerini kavrayıp külotunu kalçalarına doğru çekmesiyle kendisiyle yaptığı konuşmadan sıyrıldı. Kadın da onları takip ederek yatağın üzerinde dizlerinin üzerine çöktü. Ve sonra ...

"Tanrım," diye bağırdı. Çünkü kadının ağzı onun üzerindeydi, sıcak, ıslak ve ... mükemmeldi. 'Lütfen. Evet, lütfen. Lütfen. Elleri saçlarına gitti ama parmaklarını saçlarından geçirmesine izin vermedi, başını tutmasına izin vermedi, daha hızlı ya da daha derine gitmesi için onu teşvik etmedi.

Dudaklarını yalayarak adamın sikini çekti. "Ben kırılabilir değilim, Thorne. Ona göz kırptı. "Söz veriyorum.

Ona bunun ne anlama geldiğini sorma şansı yoktu çünkü kadın yine onun üzerindeydi ve ona durmasını söylemesinin hiçbir yolu yoktu. Söyleyecek kelime yoktu. Ama bundan daha fazlasını istiyordu. Onun içinde olmanın nasıl bir şey olduğunu hissetmek istiyordu. Bu yüzden onu kaldırdı ve yatağa yatırdı, sonra güzel siyah danteli bacaklarından aşağı yırttı ve sadece hayalini kurduğu siyah saçlarının kesilmiş kısmını ortaya çıkardı.

Bir an orada durup baktı. Ve sonra eğildi

tek dizini ona doğru açtı. Adamın gözleri kızın gözlerine kaydı ve kız tekrar göz kırptı. Beyni kısa devre yaptı ve sonra yerde dizlerinin üzerindeydi, kıcı şilteden sarkana ve ağzı onun üzerinde olana kadar bacaklarını çekiyordu.

Kadın yine aç bir ses çıkardı ve onu çılgına çeviren bir ritimle adamın ağzına karşı dalgalandı. O çekti başını sallayarak uzaklaştı.

"Ben içindeyken boşalmanı istiyorum.

"O zaman acele et," dedi boğuk bir kahkahayla.

Şiltenin üzerine atladı, sırt üstü döndü ve onu yukarı doğru çekerek üzerine oturmasını sağladı. "Bunu milyonlarca kez düşündüm," diye fısıldadı. 'İlk kez bana binmeni istiyorum. Seni doldurduğumda yüzünü görmek istiyorum.

O nefes nefese inlemelerden biri daha boğazından kaçtı. "Evet. Avuçlarını adamın göğsüne dayayarak kalçalarını adamın siki tam orada olacak şekilde ayarladı. Girişte. Ama

...

Ağlıyordu. Gözlerinden yaşlar süzülüyor ve yüzünden aşağı kayıyordu.

"Ne?" diye fısıldadı panikle, çünkü onu incitmektense ölmeyi tercih ederdi. "Durabiliriz. Bu onu gerçekten öldürebilirdi ama bunu yapacaktı.

Hayır. Sakın durayım deme. Sadece . . . Bunu sonsuza dek kaybettiğimi sanmıştım. Bu bağlantıyı. Beni geri getiren sen olduğun için çok mutluyum, Thorne. Teşekkür ederim. Onu öpmek için eğildi ve sikiinin başı içeri girecek şekilde aşağı kaydı.

Sıkı. Ve çıplak. "Asla," diye nefesi kesildi. "Hiç böyle yapmamıştım.

Yanlış anlamış gibi davranmadı. 'Ben de öyle. Çok ateşlisin.'

Bu onun sırtmasına neden oldu. "Biliyorum.

Güldü. "Kapa çenenin. Sıcaklığı kastetmişim.'

"Sıcak kanlı, işte o benim. Ama o hafif an geçti ve tekrar ciddileştiler, kız aşağıya doğru kayarken gözler kilitlendi.

Sonra onun bakışlarını daha fazla tutamadı, çünkü

Gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi ve hemen boşalmamak için dilini ısırıyordu. Kadın bir kalkıp bir iniyor, gittikçe daha da sertleşiyordu ve adam kendini onun yüzüne bakmaya zorluyor, onun zevk aldığı bir saniyeyi bile kaçırmak istemiyordu.

Hızlandı, onun üzerinde sallanıyor, boğazından muhteşem küçük iniltieler geliyordu. Ve sonra sırtı kamburlaştı, başı gövdesine ağır gelen bir çiçek gibi geriye düştü ve boşalıyordu, adamın sikine öyle bir yapıştı ki bir saniye daha kendini tutamadı.

Belinden tutarak ayaklarını yatağın üzerine koydu ve bir, iki kez yukarı doğru itti ve sonra sanki uçuyordu. Birçok kez hayal ettiği gibi, onun adını haykırarak boşaldı.

Seni seviyorum. Bunu söylemek, haykırmak istedi ama kendini durdurdu. Henüz zamanı gelmemişti. Bunu biliyordu. Ama eninde sonunda zamanı gelecekti. Yedi yıl beklemişti. Biraz daha bekleyebilirdi.

Baltimore, Maryland,
14 Haziran Salı, 14:45

Gwyn uyandığında yatak odasının penceresinin dışında güneşin gökyüzünde yükseldiğini, tavandaki vantilatörün tembelce döndüğünü ve yatağının yarısından fazlasının yüzüstü uyuyan ve usulca horlayan kocaman, yayvan bir adam tarafından işgal edildiğini gördü. Çarşaf adamın belinde toplanmış, kas yığınlarını ve her zaman diliyle izlemek istediği dövmesini gösteriyordu. Bir gece önce bunu yapamayacak kadar aceleleri vardı. İki seferde de. Telafi etmek için çok fazla zaman kaybetmişlerdi. Çok fazla depolanmış ihtiyaç.

Bir dahaki sefere, diye kendi kendine söz verdi. Gün ışığında, dünya penceresinin dışında kendi işini yaparken. Bir dahaki sefere acele etmeyecek ve onun her yerini yalayacaktı.

Daha da sokulabilirdi ama cep telefonu gelen bir aramayla uğulduyordu, numara yabancı bir numaraydı. "Alo?" diye cevap verdi ve Thorne hemen uyandı,

Gözleri tavanda hızlı bir tur attıktan sonra ona takıldı. Yavaş gülümsemesi, kadının aramayı sonlandırıp üzerine atlamak istemesine yetti. Tekrar. Ve tekrar.

Sırt üstü dönerek kendi telefonuna uzandı ve mesajlarını kontrol etti. Sonra yan dönerek başını ön koluna yasladı ve kadının bakışlarının çıplak göğsüne yapıştığını görünce biraz kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. Tanrım, adam yapıldı.

"Amber Kelly ile konuşabilir miyim? Gwyn'in kulağındaki ses pürüzsüz, kültürlü ve kadınsıydı.

Gwyn'in Amber Kelly'nin, Thorne'un on dokuz yıl önce Richard Linden'in pençesinden kurtardığı Angie Ospina'ya ait kuaför salonuna verdiği isim olduğunu hatırlaması bir dakika sürdü.

Randevuyu almasının üzerinden yirmi dört saatten biraz daha fazla bir süre geçmiş olmasına rağmen, neredeyse on dokuz yıl geçmiş gibi görünüyordu.

"Bu o," dedi neşeyle, çünkü bu gece kaçması gerekiyordu. Gözlerini hızla kırıştırarak dünkü telefon konuşmasında kullandığı tüm ayrıntıları hatırladı.

"Cennet Salonundan arıyorum, saat beş buçuktaki randevunuzu teyit ediyorum.

Gwyn saate baktı. Oraya varmak için yeterli zaman vardı. "Bütün gün bunu dört gözle bekliyordum," diye mırıldandı. "Birazdan görüşürüz.

Aramayı sonlandırdı, sonra Thorne'la yüz yüze gelecek şekilde yastığına tekrar gömüldü. Telefonunu işaret ederek, "Phil nasıl?" diye sordu.

"Rahatça dinleniyor. Jamie'yi biraz uyuması için Frederick'le eve gönderdi. Julie'yi almak için Clay'e uğradılar ve şimdi Frederick'e gidiyorlar. Jamie'nin evi hâlâ suç mahalli.

Sam?

Ruby mesaj attı. O iyi ve o da öyle.' "Peki ya Ajan Ingram?

Kaşlarını çattı. 'Hâlâ kritik durumda. Henüz uyanmadı.

Alnını ikiye bölen derin oluğu ovmak için uzandı. "Senin hatan değil, bebeğim.

Biliyorum. En azından tetikçinin içeri nasıl girdiğini biliyoruz. Phil sonunda Jamie'ye olanları anlatacak kadar akli başındaydı. Cep telefonuna benim numaramdan bir mesaj gelmiş.

"Kahretsin.

Aynen öyle. Mesajda anahtarımı kaybettiğim yazıyordu. Phil, Sam için köpürtücüde sıcak çikolata yapıyordu ve ondan kapıyı açmasını istedi.

"Yine sahte site.

"Evet. Sam kapıyı açtı ve aşağı indi ama Phil duymadı.

"Çünkü köpürtücüyü çalıştırıyordu. Çok gürültülü.'

"Yine doğru. Phil davetsiz misafiri gördü ve bağırdı ama Ingram'ın kanaması vardı ve Sam baygındı.

"Ama onu gördü?

"Pek sayılmaz. Davetsiz misafir maske takıyordu. "Elbette öyleydi," diye mırıldandı Gwyn.

"Phil yüzünü görememiş olabilir ama iyi bir vuruş yaptı. Thorne'un dudakları biraz kıvrıldı. "Köpürtücüyü aldı, sıcak sütü davetsiz misafirin suratına fırlattı, sonra da metal kapla ona vurdu. Bu adamı durdurmadı, bu yüzden Phil seramik bir kurabiye kavanozu aldı ve onunla da vurdu. Kavanoz paramparça oldu.'

"Yani tetikçi kırık parçaların üzerinde biraz kan bırakmış olabilir mi?

"Geride bir şey bıraktıysa bile Jamie'nin göremeyeceği kadar küçüktü. Phil'in yanına koştuğunda kurabiyelerin yere saçıldığını görmüş ama kavanoz yerinde yokmuş. Davetsiz misafir bütün parçaları toplamış. Muhtemelen üzerlerinde kan vardı ya da olmasından korkuyordu. Adam Phil'e hiç dokunmamış, ancak Phil elinde bir sopa olduğunu söylemişti - muhtemelen Sam'e vurduğu sopa. Doktor, kalp krizini tetikleyen muhtemelen Phil'in karşı koyma çabası ve genel korkunun bir kombinasyonu olduğunu söylüyor.

"Ama iyileşecek," dedi Gwyn olumlu bir ifadeyle.
"Doktor öyle söyledi.

Küçük bir gülümseme. "Evet, aradı. Telefondaki kimdi?" 'Eski sınıf arkadaşınızın sahibi olduğu kuaför.

Yine kaşlarını çatı. "Bu randevuya gelemezsin.

"Neden olmasın?" Gözlerini ona dikti. "Güvenli olmadığını söyleme zahmetine bile girme. Güvenli olmadığını biliyorum. İşte bu yüzden bu şeyi mümkün olduğunca çabuk durdurmalıyız. Benim yerime geçebileceğin gibi değil. Takdir dolu bakışlarını onun vücudunda gezdirdi. "Alınma ama öyle bir salona uyum sağlamanın imkânı yok.

"Saçımı kestirebilirim," diye mırıldandı.

Güldü. 'Bebeğim, sana bir bakarlardı ve seni kimin koltuğuna oturtacakları konusunda kavga çıkardı. Tüm stilistler makaslarını birbirlerine saplar ve kan gövdeyi götürürdü.

Gözlerini devirdi. "Kes şunu.

"Neden?" Kız ona sııttı. "Bu doğru. Seni güzellik salonundaki bir grup kadının yanına yaklaştırmamın imkanı yok. Piranalarla dolu bir havuzdan daha kötüler.'

'İçeri yalnız girmiyorsun,' diye tersledi.

"Tamam," dedi çabucak, onun gidebileceğini kabul ettiğini anlayınca kıkırdadı. "Lobide bekleyebilirsin.

Kaşları tekrar çatıldı. "Bunu yapamazsın. Ya Angie'nin Tavilla'yla bir şekilde bağlantısı varsa?

Ona göz kırptı. "Bu bir sıçrama.

Ayrıntıları birinden almış. O lanet anahtarlığı bilen tek kişi ya öldü ya da birileriyle konuşamayacak kadar korkuyor. Şimdi geriye orijinal karakterler kaldı - Richard'ın üç arkadaşı ve Angie.

Bunu düşündü ve adam haklıydı. 'Tavilla ile senin geçmişindeki biri arasında bir bağlantı var,' diye kabul etti. "Dedektif Prew biliyordu.

Thorne kaşlarını çatı. 'Bunu ben de düşünmüştüm. Çok yardımcı oldu. Beni kuşkulandırdı.'

Ayrıca ona nerede olacağımıza dair bir yol haritası verdik.

Dün. Yoksa biri acil yardım ekibinin evinde olacağımızı nereden bilebilirdi?

"Biliyorum," dedi, hala büyüyerek. 'Onu kontrol etmem gerekiyor. Ama dikkatimi dağıttığını sanma. Hâlâ o randevuya gitmiyorsun. Başka birini bulacağız.

"Kim?" diye meydan okudu. 'Lucy mi? Stevie? Paige? Hepsi bebekli yeni anneler. Belki Ruby? O sadece yedi aylık hamile. Olmaz mı? Geriye ben kalıyorum, tabii Hyatt'a söyleyip işi kadın memurlarından birine vermesini istemezseniz. Ve tabii ki Hyatt öğrendikleri her şeyi açık açık söyleyecektir," diye alaycı bir şekilde sözlerini tamamladı.

'Şimdi de kirli oynuyorsun,' diye homurdandı.

Kazandığını bilerek gülümsedi. "Zavallı bebek. Küçük ben, büyük güçlü sen için büyük bir tehdit. Bunu telafi edeyim mi?"

Aslında suratını astı. 'Zamanımız yok. Beş buçukta Bethesda'ya varmamız gerekiyor.

Onu sırtüstü yatırarak üzerine çıktı ve avuçlarını sert karın kaslarının üzerine koyarak kalçalarına oturana kadar vücudundan aşağı kayd. Geriye doğru sallanırken titredi ve adamın sert aletinin etini dürttüğünü hissetti. Elleri belini kavradı, gözleri onunkilerle buluştu ve kalbi orada gördükleriyle gerçekten acıdı. Elbette arzu, ama çok daha fazlası. Bunu bunca yıl nasıl kaçırabilmişti?

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Kaşları biraz çatıldı. "Ne için?" "Beni beklediğin için.

"Sen buna değersin," diye fısıldadı şiddetle, bu sözleri ikinci kez söylüyordu. Adamın buna varlığının her zerresiyle inandığından hiç şüphesi yoktu. Bir gün o da buna inanabilirdi.

O zamana kadar, ona değerini gösterecekti. Her şeye. O her şey. Ve her zaman öyleydi. Eğildi ve onu yavaşça, lüks bir şekilde öptü. "Çok güzelsin," diye mırıldandı onun ağzına karşı. Onun dudaklarını yaladı.

ve elleri kadının sırtından poposuna doğru kaydı. "Burada olduğuna inanamıyorum. Yatağımda. Ve birden kendini gerçekten de beklediğine değdiğini umarken buldu.

Yüzünü görebilmek için başını tekrar yastığa bastırdı. "Ne?

Dişlerini, öpüşmelerinden dolayı zaten biraz şişmiş olan alt dudağının üzerinde gezdirdi. Kalbindeki soru gerçek kelimelere dönüşmediğinde, "Hiçbir şey," dedi.

"Hayır." Ellerini kızın yüzünü öyle şefkatle kavradı ki kızın gözleri yanmaya başladı. 'Hiçbir şey değil. Anlat bana.

"Sanırım ... Gözlerindeki yaşların geldikleri yere geri akmasını umarak başka tarafa baktı. "Sanırım buna değdiğini umuyorum. Ben buna değdim.

Kız tekrar ona bakana kadar çenesinden çekti. "Az önce buna değdiğini söyledim. Dudakları kıvrıldı. "Dinlemiyor muydun?

"Evet. Kadın geri çekilmeye, adamın vücudundan aşağı kaymaya ve soruyu tamamen unutturmaya çalıştı ama adam onu kolayca yerinde tuttu, bir eli kıkında, diğeri çenesini kavriyordu.

"Gwyn. Sadece adı, ama öyle tatlı söyledi ki gözlerini kırıştırdı ve gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü. Adam nazik parmaklarıyla onları sildi. "Konuş benimle, aşkım.

Sevgi. Tanrım. Ben sadece . . . Uzun süre bekledin. Benim için. Ve biliyorum ki sen...' yanakları yanıyordu ve adam başparmağını kızgın teninde gezdirdi, 'çok şey yaşadın...' Konuşamayacak kadar utanarak gözlerini kapattı. "Randevum için hazırlanmam gerek.

Hayır. Konuş benimle. Ve bana bak. Lütfen.'

Gözlerini açmaya ve kelimeleri ağzından çıkarmaya zorladı. "Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

Kaşlarını çattı. "Yapamazsın. Sonra gözleri büyüdü. "Yatakta mı demek istiyorsun? Hoşuma gidip gitmediğini mi soruyorsun? Cidden mi?"

Bu konuyu hiç açmamış olmayı diledi. "Hoşuna gittiğini biliyorum," diye mırıldandı.

"İki kez," dedi kendini beğenmiş bir şekilde ve kadın güldü.

gölümsemi. "Bu da ne demek oluyor?" Hâlâ sıkıca tuttuğu kış yanağını sıktı. 'Benimle konuşamayacaksan kiminle konuşacaksın? Hadi ama.

'Beni uzun süre bekledin. Sadece buna değmesini istiyorum.'

Gölümsemesi hüzünlü bir hal aldı. "Eğer buna değseydi, kalp ünitesinde Phil ile aynı odayı paylaşıyor olurum. Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi, nazikçe düğümleri çözmeye çalıştı. Her zaman nazikçe. Ona kızgın olduğu zamanlarda bile nazik davranırdı. "Gwyneth Bronwynne Weaver, buna değdi. Eğer on yıl daha beklemek zorunda kalsaydım, buna değdi. Kadının saçını hafifçe çekti. "Bunu söyledikten sonra, on yıl daha beklemek zorunda kalmadığıma sevindim. Patlayabilirdim.

Kıkırdaması suluydu. "Çok tatlı şeyler söylüyorsun.

Daha fazlasını istemesine neden olan bir başka öpücük için onu aşağı çekti. Dudaklarını adamın çenesinde, boğazında gezdirdi, ta ki adamın sesi göğsünün derinliklerinde gürleyene kadar. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Bethesda'ya varmak istiyorsak bir an önce yola çıkmamız gerekiyor.

Eli göğsünden aşağıya, kasıklarına doğru ilerledi ve adamın etrafını sardı. Adam hâlâ çok sertti. Kadın sıktı ve adam inledi.

"Kahretsin, Gwyn. Dalga geçme. Bu hiç adil değil.'

Yatağının başucundaki saate baktı ve kafasında hesap yaptı. 'Saçımı yapmama gerek yok. Bu en az on beş dakika kazandırır. Makyajımı arabada yaparsam, bu da bir on beş dakika daha kazandırır. Ona doğru sırtıttı. "Yarım saatle çok şey yapabilirim.

Çarşafın altında kaybolup onu ağzına alırken tek cevabı bir inilti daha oldu.

Bethesda, Maryland,
14 Haziran Salı, 17:15.

Trafik tanrıları onlara gülümsemiş, diye düşündü Thorne.

Gwyn'in Angie Ospina ile randevusu için salonun otoparkına on beş dakika erken girdi. Otopark Mercedesler, BMW'ler, birkaç Bentley ve hatta bir Maserati ile doluydu. Tabii ki ateş motoru kırmızısı.

'Gösterişli,' diye mırıldandı Gwyn. 'Kredi çekmesine şaşmamalı. Bu mahallede kiralar astronomik ve aslında kendi evi var. Bahse girerim sadece ev kredisi bile ortalama kazancından fazladır.

Angie'nin kredi haberi birkaç dakika önce Alec Vaughn aracılığıyla gelmişti. Gwyn, Thorne onları Baltimore'dan Bethesda'ya götürürken neredeyse tüm zaman boyunca onunla telefonda konuşmuştu. Alec gerçekten de bilişim uzmanı bir çocuktur. Clay onu şirketinin bir parçası olarak gördüğü için şanslıydı ve Thorne da genç adamın olağanüstü bilgisayar korsanlığı becerilerini paylaştığı için minnettardı.

"Alec tam olarak ne dedi?" diye sordu.

"Angie, Linden Senior'dan ilk krediyi on yıl önce almış. Gerçi bir ödeme, bir borçtan çok daha olası görünüyor. Dört yıl önce yerel bir bankadan ikinci bir ipotek almış, sonra da birisi ona ... tutarında özel bir kredi vermiş. Sesi kesildi. "Lanet olsun, Thorne. Dört yüz bin dolar. Bu ikinci ipoteğin üstünde.

Thorne'un gözleri fal taşı gibi açıldı. 'Birine özel olarak borç vermek için çok fazla para. Böyle bir nakit desteğine ihtiyaç duyduğuna göre kan kaybediyor olmalı.

Kaşlarını çattı. 'Ama garip olan da bu. Para kaybetmiyor. Maaş bordrosunu yapıyor ve hala küçük bir kar gibi görünen bir şeyi kenara koyuyor.

"O zaman neden krediye ihtiyacı olsun ki? Krediyi kim verdi?" diye ekledi çünkü 'neden' sorusu şu anda ikisinin de cevaplayabileceği bir soru değildi.

"Alec henüz izini süremiyor. Ama zamanlama ilginç. Kaşlarını Thorne'a doğru kaldırdı. "Dört yüz bin dolar bir ay önce banka hesabına yatırılmış.

'Tavilla bir ay önce de etrafta dolaşıyor olabilirdi,

Gerçi bu muhtemelen onun şahsi işi olmazdı. Genelde ellerini kirletmez. Açıkça yasadışı işleri yapmak için her zaman sağ kolunu kullanır. Kesinlikle araştırmaya değer.'

"Tavilla mıydı, değil miydi bilmiyorum. Kaşlarını çatmış telefonuna bakıyordu. "Ama kredilerin hepsi -ikinci ipotek de dahil- yılın aynı zamanında yatırılmış. Aslında aynı ay içinde, üç günlük bir zaman aralığında.

Bu ilginçti. "Bir şeyin yıldönümü mü?" "Bana mantıklı geldi. Gwyn saatini kontrol etti Telefon. 'Birazdan içeri gireceğim. Benimle gelebilirsin ama bu riskli. Fotoğrafın tüm haberlerde.

Emniyet kemerini çözdü. "Oraya yalnız gitmenden hoşlanmıyorum.

Aslında o da bilmiyordu. Burası sadece bir güzellik salonuydu ama Angie bir şeyden suçluysa ve kendini köşeye sıkışmış hissediyorsa, işler tehlikeli bir hal alabilirdi. Gwyn'in bluzunun altındaki kuşak kılıfında bir 38'lik vardı ve diz hizasındaki eteğinin örttüğü kalça kılıfında da bir bıçak. Onun giyinişini izlemek Thorne için çelişkili bir deneyim olmuştu - hem tahrik edici hem de korkutucu. Buraya kadar onu kaybetmek için gelmemiştir.

Telefonu gelen bir mesajla çaldı. "Yine Alec arıyor," dedi. 'Bana içeri girip girmediğimi soruyor. Ona hayır diyorum ve nedenini de. Hmm,' dedi birkaç saniye sonra. "Takviye getirdiğini ve bir blok kuzeydeki McDonald's'a gitmeni söylüyor. Yazdıklarını seslendirerek cevap verdi. "Randevum on dakika içinde. Kıkırdadı. "Diyor ki, "Buna degecek. Thorne mutlu olacak. Beyaz bir minibüsteyiz."

Thorne hemen salondan uzaklaştı ve arabayı sürmeye başladı. 'Mutlu olmayı seviyorum ama onu ara. O olduğundan ve yine yanıltılmadığımızdan emin olmak istiyorum.

Gwyn onun istediği gibi yaptı. "N'aber evlat?" dedi ve Alec cevap verdiğinde hoparlörü açtı.

"Meşgulüm," diye tersledi.

"Sen olduğunu bilmemiz gerekiyordu.

"Ah. Sesi yumuşadı. 'Bunu düşünmemiştim. Özür dilerim. Benim. Gitmem lazım.'

"İşte orada," dedi Thorne. "Beyaz minibüs. Ve işte Ford. Taylor'ın nişanlısı direksiyonun arkasına oturdu. Arkasındaki panel kayarak açıldı ve Gwyn'e el sallayan Alec ortaya çıktı.

Thorne, Ford'la konuşabilmek için pencereyi indirdi. "Ona telgraf çekecek," diye açıkladı Ford. 'Buraya zamanında gelemezsek diye ona içeri girmemesini söylemeni istemedik ama trafik çok kötü değildi. Aracınızı park edin ve minibüse binin. Salona yeterince yakın bir yere park edeceğiz, gerekirse oraya saldırabilirsiniz.

Thorne, Gwyn'in yatağının güvenliğinden ayrıldığından beri ilk kez rahat bir nefes aldı. "Teşekkür ederim.

Ford sırttı. 'Clay'e teşekkür et. Bu onun fikriydi.

"Affedersiniz," diye itiraz etti Alec. 'Bu benim fikrimdi. Ben sadece Clay'in onun fikri olduğunu düşünmesini sağladım.

Gwyn her iki genç adama da gülümsedi. "Fikir her kimden çıktıysa, buraya kadar geldiğiniz için ikinize de teşekkür ederim.

Thorne minibüse tırmanırken Alec bağlantıları kontrol ediyordu. 'Kuyruğun var, biliyorsun. Siyah SUV. Escalade.'

Thorne minibüsün kapısını kapattı. "Biliyorum. Dedektif Hector Rivera. Joseph'in ortak görev gücünün bir üyesi. Bu sabah bizi Gwyn'in dairesine bıraktığında JD onu bizimle tanıştırdı.

Ford dikiz aynasına baktı. "Clay'in evine geri dönebilirdin, biliyorsun," dedi ciddi bir sesle. "Bir sürü odaları var.

"Biliyorum," dedi Thorne. 'Ama ben orada olmazsam daha güvende olacaklarını düşünmeden de edemiyorum.

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum," dedi Alec. 'Bence bu Tavilla pisliği senin için önemli olan insanların peşinden gidiyor. Bunu görmek için orada olup olmamanızın bir önemi yok gibi görünüyor.

"Muhtemelen haklısın," diye itiraf etti Thorne. 'Ama ben hala

daha fazla hedef göstermek istemiyorum. Artık gitmemiz gerek. Saat neredeyse beş buçuk oldu. Orta koltukta Gwyn'in yanına oturdu ve Alec de Ford'la birlikte öne geçti.

Alec elini salladı. "Öyle olsun, Bir Numara. Ford homurdandı. "Tam bir ineksin.

"Ve olmaktan gurur duyuyorum.

Gwyn Thorne'un elini tuttu. "Bir inek olmaktan gurur duymasına sevindim, çünkü beni nasıl dinleyeceğini biliyordu.

"Ben de.

Bir dakika kala salonun önünde geri çekildiler. Gwyn Thorne'u kravatından yakaladı ve sert bir öpücük için aşağı çekti. "Her şey yoluna girecek.

Seni seviyorum, demek istedi ama kendini tuttu. Bunun yerine 'Dikkatli ol,' dedi.

Minibüsten inerken göz kırptı. 'Buna güvenin. Bitmemiş bir işimiz var.'

Onun uzaklaşmasını izledi, sonra ön koltuklardaki iki genç adama baktı. İkisi de ağzı açık ona bakıyordu.

"Vay canına," diye mırıldandı Ford.

"Bu ... vay canına," diye yineledi Alec, sonra sırtıttı. 'Herkesten bir şeyler saklıyordun, Thorne. Hanımların bu haber karşısında ne kadar heyecanlanacağını bir düşün. Onlara söylemek için sabırsızlanıyorum.

"Çok geç," dedi Ford kendini beğenmiş bir ifadeyle. 'Taylor'a mesaj attım. Üç saniye içinde herkes öğrenmiş olacak.

Thorne sinirlenmek istedi. Gerçekten istiyordu. Ama çok mutluydu. Başı dönüyordu. Lanet bir ergen gibi.

Sonra Alec elini salladı. 'Gwyn salonda. Bunu kaydediyorum ama sessiz olursak duyabiliriz. Telefonunu kulağının arkasına taktığı işlemciye bağladı, sonra Ford ve Thorne'un da duyabilmesi için telefonu hoparlöre verdi.

Ve o anda Thorne'un sersemliği korkuya dönüştü. Dikkatli olsa iyi olacaktı. İkisinin de kaybedecek çok şeyi vardı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

On yedi

Bethesda, Maryland,
14 Haziran Salı, 17:30.

Gwyn Angie'nin son derece lüks salonunun resepsiyon bölümüne göz gezdirdi, pahalı kozmetik ve saç ürünlerinin sergilendiği vitrinlere baktı, hepsi de yüksek kaliteli ürünlerdi. Sahte bir isim vermesi iyi olmuştu, diye düşündü alaycı bir ifadeyle. Kuaför hizmetini karşılayacak kadar parası vardı ama makyaj malzemelerine para harcamak isteyebilirdi ve kredi kartında açıkça Gwyn Weaver yazıyordu.

Ürün vitrinlerinin arasına serpiştirilmiş birkaç çerçeveli dergi ve gazete makalesi vardı, çoğunda Angie'nin fotoğrafı vardı, böylece en azından Gwyn onu görür görmez tanıyabilirdi. Angie salonu için 'En İyiler' ve yerel ticaret odasının yanı sıra çeşitli kadın meslek örgütlerinden de 'Yılın İş Kadını' ödülleri almıştı. Başarıya ulaşmış ve çevresinin saygısını kazanmıştı.

Gwyn onun Tavilla'yla işbirliği yapmadığını umuyordu. Ama eğer öyleyse, onu alaşağı etmeye yardım edeceğim. Bu kadının Thorne'a zarar vermesine imkan yoktu. Bir daha asla.

"Amber Kelly," diye cıvıladı masanın arkasındaki kadına. "Angie ile bir randevum var.

Kadın hüznüyle gülümsedi. Genç, solgun, uzun boylu, kalem inceliğindeydi ve tamamen siyah giyinmişti. 'Siz bizim müstakbel gelinimizsiniz. Tebrik ederiz. Biraz şampanya ister misiniz?'

"Lütfen," diye bağırdı Gwyn, ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak, ki dört inçlik topuklularla bu görüldüğünden daha zordu. 'Bugün mükemmel bir gün oldu.

Öyle de olmuştu. Thorne ile yaptığı seksin ışıltısını hala üzerinde taşıyordu.

Daha fazla. Ona zevk vermekten fazlasıyla memnundu ama adam çabalarının yalnızca birkaç dakikasında kontrolü ele geçirmiş, onu sırtüstü çevirmiş ve saygıyla içine kaymıştı. Tüm bu süre boyunca onun bakışlarını üzerinde tutmuştu ve bunu yapmak için başını geriye doğru eğmek zorunda kalmış olsa da buna değmişti.

Buna değer, buna değer, buna değer. Onu içine alırken tekrar tekrar söylediği iki kelime bunlardı, kalçalarının her yuvarlanması yavaş bir dalga kadar nazikti. Ellerine dayanarak vücudunu onunkinin üzerinde tutmuş, sanki kırılgan ve değerliymiş gibi ona dikkat etmişti.

Kendini değerli hissediyordu. Her ne kadar adamın teninin her kayışında onun tenini hissedebildiği pozisyonları denemiş olsalar da, bu çok daha samimi görünüyordu.

Boşaldığında o kadar sert olmuştu ki, etrafında parıldayan beyaz ışıklar görmüştü. Ve o boşaldığında, bu onu yeniden ürperten sessiz bir yoğunluktaydı.

"Vay canına," diye mırıldandı resepsiyonist. "Şu anda sizi çok kıskanıyorum.

Gwyn gözlerini kırptırdığında kadının bir flüt şampanya uzattığını gördü. Kibar ama şaşkın bir yüz ifadesiyle kabul etti. "Neden?

Resepsiyonistin gülümsemesi sinsileşti. 'Harry Sally ile Tanışınca filminde Meg Ryan'ın orgazm taklidi yaptığı sahneyi biliyor musun? Az önce gerçeğini izlediğime dair bir his var içimde.

Gwyn hafifçe utanarak güldü, sonra Thorne, Alec ve Ford'un konuşmasının her kelimesini dinlediklerini hatırlayınca daha da utandı. "Suçluymuşum gibi," diye başardı ve rahatsızlığını örtmek için şampanyadan bir yudum aldı. "Aman Tanrım. Bu gerçekten çok iyi.

'Müşterilerimiz için sadece en iyisi. Benimle gelin. Angie senin için hazır.'

Gwyn, müşterilere resepsiyonda bekleyenlerden ya da büyük pencerelerin önünden geçenlerden gizlilik sağlayan duvarın arkasındaki bir stilist koltuğuna yönlendirildi.

Caddeye doğru.

Kuaför salonunun ışıklığına rağmen, kuaförlerin istasyonları daha uygun fiyatlı yerlerdekilere çok benziyordu. Işıklarla çevrili bir aynanın önünde bir sandalye vardı. Aynanın bir kenarına Angie'nin güzellik uzmanı lisansı ve onun altına da birkaç fotoğraf sıkıştırılmıştı. Bazıları Angie'ye aitti - kadın bulduğu fotoğraftan bu yana pek değişmemişti - ama hepsinde aynı genç adam vardı. Angie ince yapılı İspanyol bir kadındı, yüksek elmacık kemikleri ve kusursuz teni onu gençliğinde mankenlik yapacak kadar güzel kılıyordu. Yaşlı olduğundan değil. Thorne'un mezun olduğu sınıftaydı, yani ondan çok daha yaşlı olamazdı.

Ama genç adam... Gwyn kendini onun yüzünü incelemek için öne doğru eğilirken buldu. Gençti, eğer şapkasındaki püskülden sarkan küçük numara bir şey ifade ediyorsa liseden yeni mezun olmuştu. Şaşırtıcı derecede tanıdıktı. Sarı saçları, parlak mavi gözleri ve sanki fotoğrafçının ilgi odağı olmaktan rahatsızmış gibi aynı anda hem sıcak hem de hafifçe kendini küçümseyen gamzeli bir gülümsemesi vardı.

"Merhaba.

Gwyn gözlerini aynaya çevirdi, Angie sandalyenin arkasında durmuş ona gülümsüyordu. Gwyn de ona gülümsedi. "Merhaba. Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim.

Angie'nin gülümsemesi büyüdü ve yanağında bir gamze belirdi. Tam olarak resimdeki çocuğuyla aynı pozisyondaydı. "Benim için bir zevkti, Bayan Kelly. Sonsuza dek mutlu sonlarda küçük bir elim olmasını severim. Düğünler benim uzmanlık alanım.

"Ben sadece Amber'ım. Gwyn sandalyeye yerleşti ve saçlarının uçlarını parmakladı. 'Prenses gibi görünmek istiyorum ama erkeğim uzun seviyor, o yüzden kesmeyeceğine dair bana söz verdirdi.

"O zaman ikisini de yapalım," dedi Angie ve bir pelerin örttü

omuzlarına dolayarak boynunun arkasından tutturdu. "Büyük gece için nereye gidiyorsun?"

Yatağım büyük gecemiz için gayet uygundu, diye düşündü Gwyn ama aynaya bakarak gülümsedi. "Paris. Hiç gitmedim ve çok heyecanlıyım!"

Angie saçlarını inceliyor, buklelerinin esnekliğini ve ağırlığını test ediyordu. "Ne zaman gidiyorsun?"

"Reagan National'dan saat 11'de bir uçuşumuz var. Gwyn ne olur ne olmaz diye uçuşun varlığından emin olmuştu. "Geç bir öğle yemeği ya da erken bir akşam yemeği için oraya zamanında varacağız ve akşam ayini için küçük bir şapelle anlaştık."

Angie ciddi bir ifadeyle, 'Bu yüzden en azından o zamana kadar dayanacak şekilde şekillendirmem gerekiyor,' dedi. 'Uçuşlar saçları zorluyor. Oldukça güçlü bir saç spreyi kullanmam gerekecek. Sorun olur mu?"

Gwyn hülyalı bir şekilde başını salladı. "Bu iyi olacak."

Gwyn şampuan kabına yaptığı bir gezintiden sonra Angie'nin koltuğuna geri döndü ve tekrar genç adamın fotoğraflarına bakmaya başladı. "Bu çocuğu bir yerlerde gördüğümü düşünmeden edemiyorum," dedi konuşurcasına.

Angie fotoğraflara bir göz attı, ifadesi yumuşadı. "Hayır," dedi neredeyse üzgün bir şekilde. 'Yeğenim Iowa'da yaşıyor. Onu pek sık göremiyorum."

Iowa. Gwyn refleks olarak sandalyede kaskatı kesilmemek için nefes almak zorunda kaldı. Dedektif Prew, Angie'nin Thorne'un duruşması sırasında batıya, 'mısırlı bir eyalete' gittiğini söylemişti. Eğer yeğeni orada yaşıyorsa, muhtemelen ailesiyle birlikte kalmıştır."

'Onunla çok gurur duyuyor gibisin,' dedi. 'Akraba olduğunuzu görebiliyorum. Aynı yerde bir gamzeniz var."

Angie gamzesini göstererek tekrar gülümsedi. "Var. Fotoğrafa bir kez daha özlem dolu bir bakış attı, bu bakış kesinlikle ... anneceydi. "Liam iyi bir çocuk. Onunla gurur duyuyorum."

Gwyn bu bakışı biliyordu. 'Yeğenini' her düşündüğünde kendi aynasında görmüştü, genellikle de yeğeninin

doğum günüydü ama aynı zamanda ne zaman biri 'oğlum' dese gömülmeyi öğrendiği bakışıydı. Çünkü Aidan, Gwyn'in yeğeni olmadığı gibi Liam da Angie'nin yeğeni değildi.

"Bunu görebiliyorum," dedi sessizce. Thorne'a anlatmalısın. Ne hakkında? Angie'nin oğlunu mu yoksa benimkini mi?

İkisi de. Yapılacak doğru şeyin bu olduğunu biliyorsun.

Ve bunu biliyordu. Söylemenin zor olacağını da biliyordu. Benim oğlum. Bu sözleri hiç kimseye yüksek sesle söylememişti, Lucy'ye bile, güzel oğlunun ona bakabilecek ebeveynlerle hak ettiği hayatı yaşayabilmesi için kâğıtları imzaladığı o korkunç günden beri.

Çünkü bunu yapamazdı. O zaman yapamazdı. Hayatının geri kalanını birlikte geçireceğini düşündüğü adam ona kendisini sevdiğini söylediğinde ona aptalca inanan korkmuş, işsiz, eğitimsiz genç kadını hatırladı. Köprünün altından çok sular aktı, Gwyn. Bunca yıldan sonra, elinde kalan tek şey kendini suçlamaktı ve bunlar da hiçbir zaman işe yaramamıştı.

Angie'nin koşullarının ne olduğunu merak etti ve zihinsel olarak hesap yaptı. Liam liseden yeni mezun olduysa, on yedi ya da on sekiz yaşlarında olmalıydı.

On ay önce on sekiz yaşına basmış olan Aidan'la yaklaşık aynı yaşıydı. Bu Gwyn için bir dönüm noktası olmuştu. Hayatına devam etmek için ihtiyaç duyduğu dürtü. Evan'dan beri içinde debelendiği karanlıktan çıkabilmek için danışmanlık almak. Çünkü Aidan'ın ailesi ona evlatlık olduğunu on sekiz yaşına geldiğinde ya da sorarsa, hangisi önce gelirse, söyleyeceklerine söz vermişlerdi.

Umarım bir gün Gwyn'le tanışmak isterdi ve o gün geldiğinde hayatını bir arada tutmak istiyordu.

Gözleri Angie ve Liam'ın birlikte gülümsedikleri bir fotoğrafa takıldı. "Kaç yaşında? Yeğenin mi?"

Bir başka hüznü gülümseme. "Daha geçen ay on sekiz yaşındaydım. Ama sonra yüzü aydınlandı. "Üniversite için Baltimore'a geliyor.

Tüm tavrı değişti. "Johns Hopkins'e, biyomedikal mühendisliği bölümüne kabul edildi.

"Vay canına," dedi Gwyn, uygun bir şekilde etkilenmiş olarak. "O bir dahi. 'Kesinlikle yle,' dedi gururla.

"Ve artık onu eskisinden daha sık ziyaret edebileceksiniz.

"Yapacağım. Angie elleriyle sihirli bir şey yaptı ve Gwyn'in saçları aniden yukarı kalktı, narin bukleler yüzünü çerçeveledi ve onu yıllarca genç gösterdi.

"Ah!" diye bağırdı usulca ve Angie'nin yüzü güldü.

"Bu şekilde hoşuna gideceğini düşünmüştüm. Gwyn yüzünü buruşturduğunda zrlr mırıldanarak çekiştirdi ve iğneler batırdı. "Kaldığından emin olmalıyım. Aynaya göz kırptı. "Paris için. Bir adım geri çekilerek yaptığı işi inceledi. "Ben gidip ağır sa spreyini bulacağım," dedi. "Sadece bir iki dakika rahatla.

O gittikten sonra Gwyn fotoğrafları incelemeye devam etti. Genç Liam bir ay önce on sekiz yaşına basmıştı. Tam da Angie'nin hesabına dört yüz bin dolar yatırıldığı sırada. Yıllar nce Linden'lerin ona işi için para verdikleri ay.

Ve sonra Gwyn ocuğun yüzünün neden bu kadar tanidik geldiğini anladı. Angie'yi bulmak için etrafına bakınırken telefonunu çıkardı ve Pazar akşamı geç saatlerde Phil ve Jamie'nin mutfak masasında otururken çektiği fotoğrafı inceledi. Jamie'nin dava dosyasına koyduğu Linden ailesinin fotoğrafıydı bu. Fotoğrafı Richard Linden'ın yüzü ekranını doldurana kadar büyüttü, sonra aynaya baktı, aynada neredeyse aynı yüz kendisine bakıyordu. Tek fark Liam'ın annesinden miras kaldığı belli olan glmsemesiydi.

"Angie Liam'ın annesi," diye fısıldadı Thorne'un onu duymasını umarak. "Ve Liam da Richard'ın oğlu," diye ekledi ve Angie bir kutu sa spreyini sallayarak geri döndüğü sırada fotoğrafı kaydırarak kapattı.

'Seni Paris için hazırlayalım,' dedi.

Gwyn gülümsemek için kendini zorladı. "Merci.

Bethesda, Maryland,
14 Haziran Salı, saat 18:10.

Thorne sersemlemiş bir halde koltuğuna geri oturdu. "Az önce söylediğini sandığım şeyi mi söyledi?" diye sordu Alec ve Ford'a. Üçü de Alec'in salonda konuşulan her şeyi kaydederken hoparlöre aldığı telefonunun etrafında toplanmışlardı.

Thorne, Gwyn bu sözleri sessizce söylediğinde kendini düşüncelerinden uzaklaştırmak zorunda kalmıştı. Liam Richard'ın oğlu.

Guilty as charged programına geri döndüğünde tepkisini gizleyememişti. Ne yanaklarının yanmasını ne de sikiinin sertleşmesini. Ama buna katlanmıştı, çünkü diğer ikisinin önünde kendini ayarlamıyordu.

Neyse ki sohbet Gwyn'in Paris planlarına ve saçına ne yapılmasını istediğine kaymıştı. Yine de pantolonu rahatsız edici derecede dar kalmıştı.

Ford yavaşça, 'Liam'ın Richard'ın oğlu olduğunu söyledi,' dedi. 'Ve Angie Liam'ın annesi mi? Yani . . . Richard Linden ve Angie?'

"Eğer öyleyse, Richard ona tecavüz etmiş demektir," dedi Thorne sert bir sesle, yıllar önce Angie Ospina'nın yüzündeki dehşet ifadesini hatırlayarak. "Ona oynucağıymış gibi davranmış. Çocuk on sekizine yeni girdiyse zamanlama doğru. Yani Linden'lar ona benim adıma tanıklık etmeyi reddederek sessiz kalmasından daha fazlasını ödüyor olmalılar. Torunları için ödeme yapıyorlardı.'

"Gwyn bunu nereden biliyor? Alec kuşkuyla sordu. "Büyük bir sıçrama gibi görünüyor.

Bu düşünce çok mantıklı gelse de Thorne kabul etmek zorundaydı. Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Ona sorarız.

Ford alçak sesle ıslık çaldı. 'İşte geliyor. Söylemem gerek,

Angie işinde iyidir.'

Thorne, Gwyn salondan çıkarken sadece bakabildi, yüzünde tamamen zorlama olduğunu bildiği neşeli bir gülümseme vardı. Ama Ford kesinlikle haklıydı. Kız muhteşemdi. Gerçi salona girmeden önce de öyleydi.

Yan kapıyı açtı ve kızın içeri girmesine yardım etti. Kapı kapanır kapanmaz yüzündeki gülümseme buharlaştı. "Ne dediğimi duydu mu?"

"Richard'ın Liam'ın babası olduğunu mu? Ford sordu.

"Biz de duyduk. "Ama nereden **geldiğinden** emin değiliz," diye ekledi Alec

Dürüstçe.

"Göremediğimiz ne oldu? Thorne ona nazıkçe sordu, çünkü titriyordu. "Nereden biliyordun?"

Omurgasını dikleştirdi. "Çocuktan bahsederken öyle görünüyordu. Onun yeğeni olduğunu söyledi. Ama bunun gerçek olmasına imkan yok.

"Emin gibisin," dedi Alec temkinli bir sesle ve kız ona öyle sert bir bakış fırlattı ki Thorne gözlerini kırptırdı. Bu onun yüzünde daha önce hiç görmediği bir ifadeydi. Hiçbir zaman.

"Öyleyim," diye tersledi, sonra iç çekerek gözlerini kapattı. "Buna sezgi diyebilirsiniz ama ben biliyordum.

"Tamam," dedi Alec yavaşça, ama şüphesi hâlâ açıktı.

Gözlerini açan Gwyn çantasından telefonunu çıkardı. "Şuna bir bakın. Onlara Angie'nin aynasının önünde çektiği selfie'yi gösterdi, sandalye hem yüzü hem de saçlarının arkası görünecek şekilde dönüyordu. Özçekimi büyüttü, aynanın kenarına sıkışmış dikey bir fotoğraf sırası görünecek şekilde yerleşimi yeniden ayarladı. "Bu fotoğraflardaki genç adama bakın.

"Aman Tanrım. Thorne benzerliği hemen fark etti ve on dokuz yıl geriye gitti. "Richard," diye mırıldandı. "Liam onun ikizi olabilir. Gwyn'e saf hayranlık dolu bir bakış fırlattı. "Çok iyisin.

Bu övgü karşısında yanakları pembeleşti ama gözlerindeki sert bakış değişmedi. "Onu daha önce gördüğümü düşünüp duruyordum, sonra Iowa'da yaşadığını söyledi.

Ford kaşlarını çattı. "Bu neden önemli?

Thorne anladı. "Çünkü orada mısır yetiştiriyorlar. Ford ve Alec'e Dedektif Prew'in Angie'nin duruşma sırasında Iowa'daki akrabalarını ziyarete gittiğini ve iki yıl boyunca orada kaldığını söylediğini anlattı. "Tutuklanmamla duruşmam arasında yaklaşık altı ay vardı. Angie, Richard ve arkadaşlarıyla koridorda kavga ettiğim sırada tecavüze uğradıysa, o zamana kadar ortaya çıkmış olmalı. Eğer zaten saldırıya uğradıysa - ve hamile kaldıysa - Linden'ların tehditlerinden korktuğunu anlayabiliyorum.

'Huh. Vay canına. Alec internetten Richard'ın kendi fotoğrafını bulup çıkardı. "İnanılmaz bir benzerlik var.

Ford fotoğrafı görmek için eğildi. 'Çok mantıklı. Gerçekten iyi yakaladın Gwyn, ama tüm bunlar şu anda olanlarla ilgili olarak ne anlama geliyor?

"Bilmiyorum. Hafifçe kaşlarını çattı. "Belki de hiçbir şey. Linden'lerin Angie'nin Richard'ın bebeğini doğurduğunu bilmeleri dışında. Belki hemen bilmiyorlardı ama Angie'nin kuaför salonunu açtığı ilk kredi zamanında biliyorlardı.

Ford kaşlarını çatarak, "Sessiz kalması için ona ödeme yapmışlar," dedi. 'Sanırım el altından bir çocuk nafakası olabilir, ama merak ediyorum, acaba onlar mı ona rüşvet verdi, yoksa o mu onlardan haraç aldı?

Gwyn omuz silkti. 'Ona neden ödeme yaptıklarından bağımsız olarak, yaptılar ve çocuğun torunları olduğunu alenen kabul etmediler. Önemli olan da bu, çünkü Angie'nin hamile olduğu, Richard'ın da çocuğun babası olduğu ve ona tecavüz ettiği duyulursa, polisin eline başka bir şüpheli daha geçmiş olacaktı - Angie'nin babası ya da ailesinden başka biri.

"Ama Lindenler suçlu bulunmam konusunda kararlıydılar," dedi Thorne yavaşça, zihninde karmakarışık olan yapboz parçalarını zihinsel olarak yeniden düzenleyerek. 'Richard'ın babasının mahkemede Richard'la yaşadığım tartışmalar hakkında yalan söylemesi yeterliydi. Neden?

"Güzel soru," diye mırıldandı Gwyn. 'Belki de Linden Senior dikkatleri başka birinin üzerinden çekmeye çalışıyordu. Zengin insanlar skandallardan nefret eder.

"Doğru," diye kabul etti Ford. 'Angie'nin hamileliğini zaten biliyorlarsa bu mantıklı olurdu.

'Kesinlikle düşünülmesi gereken bir şey,' dedi Gwyn. 'Richard'ı öldürmek için başka kaç kişinin sebebi olduğunu da merak ediyorum. Bunu Angie'nin kendisi yapmış olabilir mi, Thorne?

Thorne başını salladı. 'Bunu her kim yaptıysa onu fiziksel olarak alt edebilmiş, sonra kesip açmış ve yüzünü dağıtmış olmalı. Angie küçük değil ama fiziksel olarak tüm bunları yapabileceğini sanmıyorum. Ayrıca, Linden'lar onu da en az benim kadar hor görüyorlardı. O da burslu bir çocuktı ve Linden'ler bize para ödediklerini asla unutturmadılar.

Ford, "Gerçek pislikler gibi konuştunuz," diye mırıldandı.

Thorne başını salladı. "Öyleydiler. Angie'nin bu işe karıştığından şüphelenselerdi, o zaman da ona düşman olabilirlerdi.

Gwyn dudağını ısırdı. 'Linden Senior kürsüde yalancı şahitlik yapmaya hazırdı. Bu çaresizlik. Gerçekten suçu senin üstlenmeni istedi. Sanırım haklısın. Eğer o sırada Angie hakkında elinde güvenilir bir şey olsaydı, senin hakkında bir şeyler uydurmanın yasal sonuçlarını göze almaktansa bunu kullanırdı. Ama neden bu suç için seni suçlamayı bu kadar çok istedi? Sanki birini koruyor gibiydi.

"Yani sadece Thorne'un yapmadığını bilmiyorlardı," dedi Alec, "ama kimin yaptığına dair bir fikirleri vardı?

"Ya da neden yaptıklarını. Thorne şakaklarını ovuşturarak başının ağrımaya başladığını hissetti. "Sürekli anahtarlığa geri dönüyorum. Oyulmuş bir bedene sokmak için garip bir şey. Bunca yıl sonra Patricia'nın bedenine sokulması daha da garip. Bir anlamı var. Sanırım asıl soru şu: Anahtarlığı kim biliyordu?"

Gwyn, 'Yani anahtarlığı bilen ve aynı zamanda hâlâ hayatta olan kişiyi mi kastediyorsunuz? 'Onu oraya koyan kişi biliyordu,

Ya Richard'ın katili olduğu için,' dedi parmaklarıyla işaretleyerek, 'ya da tek başına hareket etmediyse Richard'ın katiliyle birlikte olduğu için. Acil servis görevlileri biliyordu ama biri konuşamayacak kadar korkmuştu, diğeri de kayıptı. Acil servis doktoru biliyordu ama o da öldü. Adli tabip görmediğini iddia etti ve Lucy onun dürüstlüğüne kefil oldu. ME teknisyeni biliyordu ve öldü, karısı Chevy Chase'de iyi bir hayat yaşıyor.

Alec kaşlarını çattı. "Onu unutmuştum. Bazı geçmiş ve mali kontroller yapacaktım ama ipin ucunu kaçırdım. En kısa zamanda halledeceğim.

Thorne Gwyn'i inceliyordu. "Richard'ın katiliyle" derken ne demek istiyorsun?

Omuz silkti. 'Yaralarının geniş olduğunu söylemişsiniz. Duruşma tutanaklarında savcı sizin bedeninizi kullanarak bunu sizin yapmış olabileceğinizi ima etti.

"Tutanakları okudun mu?

Başını salladı. "Jamie ve Phil'in evindeki o gece. Uyuyamadım ve Jamie onları masanın üzerine bıraktı. Her neyse, savcı suçu büyük birinin işlemiş olması gerektiğini öne sürdü. Jamie tek bir kişi olması gerekmediğini söyledi. İki ya da daha fazla kişi olabilirdi, Richard bir serseriydi ve yeterince insana kötü davranıyordu, bu yüzden cinayet sebebi olan başkaları da olabilirdi. Hatta bu kişilerden biri olarak Angie'den bahsetti, çünkü Richard onu koridorda taciz etmişti, ancak savcı Angie'nin tacizin hiç gerçekleşmediğini söylediği gerekçesiyle itiraz etti. Richard'ın arkadaşlarından biri ya da birkaçı bile olabilirdi. Yanında olmasalar bile, birinin neden karnına anahtarlık soktuğunu biliyor olabilirlerdi.

Thorne tekrar başını salladı, çünkü o da aynı şeyi düşünüyordu. 'En baştan başlayalım. Darian Hinman Richard'ın en iyi arkadaşıydı ve çok uzakta yaşamıyor.

Alec onlara, 'Clay tarafından sizinle birlikte kalmamız ve gerektiğinde yardım etmemiz talimatı verildi,' dedi.

'Clay tüm bu karmaşanın çözülmesini istiyor, böylece Stevie'nin tekrar vurulması konusunda endişelenmek zorunda kalmayacak. Nereye gitmek istersen seni oraya götüreceğiz. Böylece sizi takip eden federaller sadece bir aracı kovalamak zorunda kalır.

Thorne kuru bir sesle, "Eminim minnettar olacaktır," dedi. "Ama biz Gwyn'in arabasını alacağız. Çünkü bu çocukları hedef haline getirmesine imkân yoktu. "Teşekkürler çocuklar. Yardımlarınız için minnettarım. Sadece sizi tehlikeye atmaktan nefret ediyorum.

Ford omuz silkti ve minibüsü çalıştırdı. "Bu işi ne kadar çabuk halledersek hepimiz için o kadar iyi olur.

Alec sırtarak, 'Ve bizi kaybetmeye çalışmaktan endişe etme,' diye ekledi. 'Clay'den adresi aldım. Frederick'ten almış, o da Jamie'den.

"Tabii ki yaptı. Ama kelimeleri içini çekerken bile boğazı düğümlendi. Bu insanlara, onu önemseyen insanlara sahip olduğu için o kadar minnettardı ki.

Lütfen yaralanmalarına izin verme, diye dua etti. Lütfen başka kimsenin ölmesine izin verme.

Chevy Chase, Maryland, 14
Haziran Salı, 19.05.

Thorne onları Darian Hinman'ın evine giden uzun araba yolunun sonundaki mükemmel peyzajlı virajdan geçirirken Gwyn, 'Vay canına,' diye nefes aldı. 'Ona bir merhaba demek için bile asla ulaşamayacağız. Bunlar, "efendim" diyen ve çoraplarınızı giydiren uşakları, hizmetçileri ve uşakları olan türden insanlar.

Thorne kıkırdadı, tam da onun umduğu gibi. Elleri direksiyonu ölümüne kavrayışını en azından biraz gevşetti. "Umarım onlar için çoraplarımı giymekten daha iyi bir şey düşünürüm.

Arabayı, sanki bir antebellum antikasıymış gibi gerçek sütunlarla kaplı malikanenin önüne çekti. Gerçekten de öyle olabilir, diye düşündü Gwyn, evi içine çekerek. Malikânenin önündeki çimenlikte gerçek bir

Tavus kuşları umursamadan dolaşırdı.

Thorne kuru bir sesle, "Acaba Hinman'ın uşağı o lanet tavus kuşlarının arkasını topluyor mu?" dedi. "Ne kadar da gösterişli.

Başını salladı. "Gösterişçi. Aradığım kelime buydu. Çember etekli, şemsiyeli kadınların her an eve gelmesini bekliyorum. Burası görüldüğü kadar eski mi?"

Evet. Emlak kayıtlarına göre ana ev 1851 yılında inşa edilmiş. İlk günden beri Hinman'ın ailesine aitmiş. Dikiz aynasına baktı ve Ford ile Alec'in minibüsleriyle yaklaştıklarını görünce kaşlarını hafifçe çattı. Joseph'in özel olarak seçtiği ajanın içinde bulunduğu siyah cip arkadan geliyordu.

"Alec ve Ford seni terk etmeyecekler," diye mırıldandı Gwyn. "Bunu kabullenmek zorundasın.

"Hayır, bunu kabullenmek zorunda değilim," diye tersledi. 'Gitmelerini sağlayamayabilirim ama bunu kabullenmek zorunda değilim.

"Yeterince adil. Bakışlarını üç katlı malikâneye dikti. "Kendimi burayı istemediğim halde hayranlıkla seyrederken buluyorum. Thorne'a baktı. "Bu beni kötü bir insan mı yapar?"

"Hayır." Uzanıp çenesini kavradı. 'Bu güzel bir yapı. Bu, böyle bir yer istediğin anlamına mı geliyor, hatta belki biraz?"

Gwyn güldü ama onun dokunuşuna doğru eğildi. 'İmkânı yok. Bu temizlemek için çok fazla tuvalet demek.

Yanağına bir öpücük kondurmak için orta konsola doğru eğildi. 'Ben de uşaklara ve hizmetçilere bunu yaptırırdım. Söylemeliyim ki, o süslü elbiselerden birinin içinde saçların böyle yapılmışken çok güzel görünürdün. Prensesim.'

Kızardı. "Benimle dalga geçmeyi bırak," diye mırıldandı.

"Böyle mi düşünüyorsun?" Yüzü ona dönük olana kadar çenesinden tuttu. "Ben ciddiydim. Bugün o salondan çıktığında nefesimi kesmiştin.

Koyu mavi gözlerini aydınlatan bir zevkle ona gülümsedi.

gözlerini. "Teşekkür ederim.

Onu alnından öptü ve gitmesine izin verdi. "Arabada kalacağını ya da Joseph'in adamıyla birlikte cipte bekleyeceğini sanmıyorum.

'Hayır ve hayır. Bu arada adı Dedektif Rivera.'

"Bilmek istemiyorum," diye homurdandı Gwyn'in küçük arabasından çıkarken. "Yaralanırlarsa diye onlara bağlanmak istemiyorum.

"Sanırım bu da adil," diye izin verdi Gwyn. 'Ama adını unutmama, olur da onunla konuşman gerekirse diye.

Söz konusu dedektif yaklaşırken, 'Hemen hemen her şeye cevap veririm,' dedi. "Ajan Carter bu ziyaretinizde size eşlik etmem gerektiğini söyledi.

"Yani Darian Hinman'ın burnuna yumruk atmayacak mıyım? Thorne meydan okudu.

"Hayır," dedi Gwyn. "Yani burnuna yumruk atmayacağım. Çünkü bunu yapmak istiyordu. Bu, yıllar önce Thorne'u döven Neandertallerden biriydi. Onu zar zor yürüyene kadar dövmüş ve tekmelemişti. "Pislik.

Rivera sırtıttı. 'Eğer ona yumruk atarsan, seni içeri almak zorunda kalırım ve Joseph seni hapseder. Bunu sana söylememi istedi.

Thorne gözlerini devirdi. "Ve senin itaatin çok zordu.

Rivera neşeyle, "Hayır," dedi. "Ben de bunu söylemek istiyordum. Omzunun üzerinden eğlenen bakışlar atan Alec ve Ford'a baktı. "İsterseniz minibüste kalabilirsiniz, çocuklar.

"Hayır," diye taklit etti Alec, aynı neşeyle. 'Patronumuz bize yakın durmamızı söyledi, tıpkı sizinkiler gibi. Gidelim mi?'

Gwyn önden gidiyor, kaldırımında yeni ayakkabılarının topuklarını mahvedecek harç boşlukları olup olmadığına dikkat ediyordu. Thorne saniyeler sonra onun yanındaydı.

'Benden ayrılmayın,' diye buyurdu.

"Güzel. Ama ben hala uşağı asla geçemeyeceğimizi söylüyorum.'

Rivera daha ciddi bir ifadeyle, 'İşte bu yüzden buradayım,' dedi.

'Ben

rozetim var.'

En azından bir işe yarayacaktı. Sonra, o büyük ön kapıyı çalmadan önce ön bahçenin tadını çıkarma düşüncesinden vazgeçti. Yürüyüş yolunu kaplayan çitlerde burnunu gıdıklayan ve onu gülümseten o harika eski bahçe kokusu vardı.

"Ne? Thorne, kendi sevgi dolu gülümsemesiyle ona bakarak sordu.

"Çitler. Teyzemin Baltimore'daki bahçesinde vardı.'

"Sheidalin'deki bölümünüze adını verdiğiniz teyzeniz mi?" diye sordu ve Pazar akşamı grup strateji belirlemek için dairesinde toplandığında da aynı şeyi söylediğini hatırlaması bir saniyesini aldı.

"Evet," dedi kadın, şimdi sertçe ve adam kaşlarını çatı. Pazar gecesi de ona inanmamıştı. Oturma odasının duvarındaki aynada onu incelerken bunu yüzünde görmüştü. Şimdi de görüyordu ve ön kapıya kadar geldiği için minnettardı.

Şansınız varsa, soruyu unutacak kadar dikkati dağılır. Ama ona Aidan'dan er ya da geç bahsetmelisin.

Evet, ama sonra. Çok daha sonra. Yaşadıkları bu yeni şeye alıştığında ve ayaklarının altında daha sağlam bir zemin olduğunda. O zaman en derin pişmanlığını itiraf edecekti.

Derin bir nefes daha çekti, çitlerin sakinleştirici kokusunu almak istiyordu. Ama içine çektiği şey sakinleştiricinin antiteziydi. İçine çektiği şey yaşamın antiteziydi. Tanrım, diye düşündü midesi bulanırken.

"Siktir," diye mırıldandı Thorne. "Yine mi? Rivera'ya döndü. 'Kokuyu alıyor musun? Orada bir şey ya da biri çoktan ölmüş.

Rivera'nın yüzüne bir bakış bu sorunun cevabını veriyordu. Telsizine uzanmaya başlamıştı bile. "Ben senin tanıgım. Bir şey değil. Lütfen araçlarınızda bekleyin.'

Gwyn buna uymaktan çok mutluydu. Geri çekilerek eliyle ağzını kapattı, umutsuzca temiz havaya ihtiyaç duyuyor ve öğürmemeye çalışıyordu. Kendisini Alec ve Ford tarafından desteklenirken buldu, her iki genç adam da onun kollarından birini tutuyordu.

"Kahretsin, bu kokudan nefret ediyorum," diye mırıldandı Ford.

"Öte yandan ben buna bayılıyorum," dedi Alec alaycı bir tavırla. 'Lanet olsun, Ford. Herkes bu kokudan nefret eder.

Arabaya döndüğünde Gwyn temiz havayı ciğerlerine çekti. Dedektif kapının diğer tarafında ölü olduğu belli olan bir şeyi çağırırken Thorne hâlâ Rivera'nın yanında duruyordu. Her kimse ya da her neyse, bir süredir ölüydü.

Gwyn sadece Thorne'un o zaman için de bir mazereti olmasını umabilirdi.

OceanofPDF.com

On sekiz

Hunt Valley, Maryland,
14 Haziran Salı, saat 7.30.

"Hey, bebeğim. Frederick, Clay'in ön kapısından içeri girmesine izin verdiğinde Taylor'ın başının üstünü öptü. "Kız kardeşin nasıl?

"Çok mutlu," diye bildirdi Taylor. "Ford ve ben bu sabah onu arabaya bindirdik ve çok sevdi. Sırıttı. "Hatta bir süre dizginleri bile tuttu. Adam kaşlarını çatınca koluna hafifçe vurdu. "Sakin ol. Gracie'yleydi. Çiftlikteki en iyi eğitilmiş at o. Onu sözlü komutlarla kontrol ediyorum ve Ford'un ikinci bir eğitim dizgini seti var. Julie ile tehlikeli bir şey yapacağımızı gerçekten düşünüyor musunuz? Çiftlikteki herhangi biriyle?"

Azarlanmış bir şekilde başını salladı. "Özür dilerim. Haklısınız. Ona bu kadar iyi baktığınız için teşekkür ederim. Etrafına bakındı. "Nerede o?

'Cordelia ve teyzesiyle mutfakta. Izzy onlarla kurabiye yapıyor. Başıyla çalışma odasını işaret etti. "Babalık seni bekliyor.

Onunla birlikte içeri girdi ve Clay'in masasının önündeki iki deri sandalyeden birine oturdu, burada 'biyolojik babası' -onun değil, onun kelimeleri- monitörünü inceliyor, bir eliyle vücuduna bağlı askıda duran bebeği dalgınca okşuyordu. İri adamın minik bebeği kucağına alışındaki bir şey Frederick'in göğsünün sıkışmasına neden oldu. O günleri özlüyordu. Kızlarını kucakladığı zamanları özlemişti.

Bir gün torunları olacaktı ama yakın bir zamanda değil. Hem Taylor hem de Daisy'nin ergenlikleri onun saflığı ve aptallığı yüzünden ellerinden alınmıştı. Bunu hak etmişlerdi.

Kendi ailelerinin sorumluluğunu üstlenmeden önce hayatlarını yaşama şansı.

Taylor anlamlı bir şekilde boğazını temizleyince Clay başını kaldırdı. Diğer sandalyeyi işaret etti. "Otur," dedi dikkati dağılmış bir şekilde Frederick'e.

Taylor bir çocuğu azarlar gibi, "Lütfen," diye araya girdi. Clay gözlerini devirdi. "Lütfen," diye tekrarladı.

"Başım belada mı? Frederick hafifçe sordu.

Clay boştaki elini yüzüne sürdü. 'Hayır. Sadece Stevie'yi izliyorum. O ve Paige seçkinleri çağırıyorlar. Kibirli görünmek için sesini yükseltti.

"Stevie'nin ses ve görüntü bağlantısı var," diye açıkladı Taylor. 'O ve Paige, Patricia'nın bağış toplama grubundaki kadınlarla konuşmaya gittiler, kocası ve muhtemelen o çocuk hakkında daha fazla bilgi edinmeye çalışıyorlar...' Alnı kırıştı. "İlişki" kulağa yanlış geliyor. Eğer o kadar gençse, bu bir saldırıdır. Ama çocuğun kim olduğunu bulana kadar ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Şimdiye kadar bir şey buldular mı?

Clay gözlerini devirdi. "Sadece bu kadınların çoğunun çok fazla boş vakti var.

"Bu haksızlık," diye çıkıştı Taylor. 'Birçoğu toplum için harika işler yapıyor. Ama birkaçı çok fazla tenis oynuyor ve çok fazla manikür-pedikür yaptırıyor,' diye izin verdi.

"Mani-pedi nedir? Frederick sordu.

Taylor açıklamaya başladığında Clay bir bakışla onun sözünü kesti. "Seninle konuşmak istediğim konu bu değil," dedi.

Çünkü Clay, Jamie'yi Phil'i görmeye bırakır bırakmaz ona gelmesini söylemişti.

"Beklettiğim için özür dilerim," dedi Frederick. 'Jamie sonunda uyudu, ben de hastaneye dönmek için onu uyandırmak zorunda kalmadan önce dinlenmesine izin vermek istedim.

Sonra da iyi durumda olan Sally Brewster'ı kontrol etmek için durmuştu. Bir gece önceki şiddet olaylarından sonra onun için daha da endişelenmişti.

Clay elini salladı. 'Sorun değil. Aslında bu daha önemli. Konuşmak istediğim şey zaten birkaç gün sürecek. Taylor'a başıyla işaret etti. "Söyle ona. Aynı anda hem konuşup hem de Stevie'yi izleyemem.

Gözlerini devirme sırası Taylor'daydı. "Sanki o eski bir polis ya da Paige dünya dövüş sanatları şampiyonu ya da ikisi de senin kadar iyi atış yapıyor," dedi alaycı bir şekilde ve Clay'den sahte bir bakış aldı.

"Saygısızlık etme," dedi ve Taylor güldü.

"Tamam, babalık," dedi neşeyle, Clay'in gözleri kısılınca tekrar güldü. Frederick onun kahkahasını her duyduğunda, Kuzey Kaliforniya'daki çiftliğini satın evini Maryland'e taşımakla doğru kararı verdiğini anlıyordu. "Yani," dedi Taylor, yüz ifadesi ciddileşerek. "Clay ve Stevie bebeğin vaftiz törenini erteleyecekler.

Hayır, bunu yapma demek istedi ama yapmadı çünkü Clay ve Stevie'nin ihtiyatlı davrandıklarını biliyordu. Arkadaşlarının çoğu Thorne'un da arkadaşıydı. Vaftiz töreni hepsinin aynı anda aynı yerde olacağı anlamına geliyordu ve Tavilla'nın adamı Clay'in mülküne güpegündüz girebileceğini çoktan kanıtlamıştı.

"Fıçıdaki balığı vurmak gibi bir şey olacak," diye mırıldandı. "Aynen öyle," dedi Clay suratsızca.

'Ama Tavilla'nın ya da yandaşlarından herhangi birinin vaftiz töreninin iptal edildiğini bilmesini istemiyorlar. Stevie bebeği Chicago'ya götürüyor. Clay'in eski ortağı Ethan karısıyla birlikte orada yaşıyor. Onları orada koruyabilirler. Kötü adamların buraya gelmesini istiyorlar. Bizim mutlu ve çaresiz olduğumuzu düşünmelerini istiyorlar.

Frederick planı beğenerek başını salladı. "Peki ya geri kalan kadınlar ve çocuklar?

Taylor, "Julie de dahil olmak üzere herkes hafta sonu için tahliye ediliyor," dedi.

Clay monitörden başını kaldırdı, yüzünde sert bir ifade vardı. 'Tavilla, Thorne'la oynuyor ve biz de

Çapraz ateş. Chad Ingram hâlâ yaşam savaşı veriyor. Sam de Phil gibi birkaç haftadır görevde değil, yani hem Ruby hem de Jamie'nin dikkati dağınık, ki bu tamamen anlaşılabilir bir durum. Benim de dikkatim dağınık, ki bu tamamen anlaşılabilir bir durum. Karımın ve çocuklarımın evden her çıkışlarında vurulmaları konusunda endişelenmek istemiyorum. Birinin Julie'ye ulaşacağından endişelenmenizi ya da JD'nin sürekli Lucy ve çocukları için endişelenmesini istemiyorum. Bu ihtiyat seviyesini o kadar uzun süre sürdüremeyiz.

Frederick acımasızca, 'Sanırım Thorne böyle devam ederse kendini ele vermeyi planlıyor,' dedi. 'Jamie bunu yapacağından korkuyor.'

"Ben de aynı şeyi düşündüm," dedi Clay. 'Bunu yapmasına izin veremeyiz. Nasıl olsa bir önemi olmayacak. Tavilla Thorne'u istemiyor gibi görünüyor. Thorne'a zarar vermek istiyor.'

'Yani tüm kadınlar ve çocuklar gönderiliyor. Bu hoşuma gitti. Frederick Taylor'a baktı. "Sen ne yapacaksın?"

Ben de onlarla gidiyorum. Julie'yi korumak zorundayım, en azından onlar oraya varana kadar. Oraya vardıklarında geri dönebilirim. Görünüşe göre Ethan'ın karısı, işlettiği yerel bir kadın sığınma evinde gönüllü olan bazı hemşireler tanıyor. Yardım etmeyi teklif ettiler. Cumartesi sabahı dönebilirim.'

Clay, "Ona orada kalmasını söyledim," dedi ve Frederick adamın, göğsüne yasladığı bebeğe kocaman bir el sardığını bilip bilmediğini merak etti. "Beni dinlemiyor. Ben de ona senin söyleyebileceğini düşündüm."

Frederick buna güldü. 'Beni dinleyeceğini mi sanıyorsun? Benim hakkımda olması gerekenden çok daha fazla fikre sahip olmalısın.'

Taylor kendini beğenmiş bir tavırla, "Söylemiştim," dedi.

Clay ona ters ters baktı. "Velet."

'Bu adil,' diye izin verdi. 'Yine de geri geleceğim. En iyi atışlarınızdan biriyim. JD benden daha iyi olabilir ama sadece gerçekten iyi bir gün geçiriyorsa.'

Clay, "Küstah velet," diye düzeltti.

"Atılğan genler," dedi gülümseyerek, sonra Frederick'in elini tutmak için uzandı. "Ve süper atılğan eğitim."

Çünkü Frederick onu iyi eğitmişti. Ona her gün hem atış hem de dövüş sanatları pratiği yaptırmıştı. Geleneksel bir dojo'da eğitim almış olsaydı siyah kuşak sahibi olurdu. Frederick'in ordu günlerinde kendi takımında görmekten gurur duyacağı, azılı bir dövüşçüydü. Ama o da Clay'in kızıydı.

"Babanı dinlemelisin," dedi sessizce ve bunda ciddiymi.

Clay ona minnettar bir bakış attı ama Taylor sadece başını salladı. "İkinizi de sevdiğimi biliyorsunuz ve bu kadar iyi anlaşıyor olmanız içimi ısıtıyor, ama boş verin gitsin. İkiniz de. Sırada ne var?" diye sordu Clay'e dönerek. 'Vaftiz törenini iptal eden genel bir e-posta göndermek istemediğini söyledin çünkü yanlış ellere geçebilir ve Tavilla'nın haberi olup buraya hiç gelmeyebilir. Ama vaftiz töreni yaptığımızı düşünerek buraya geldiğini varsayarsak, diğer masum insanların gelip zarar görmemesini nasıl sağlayacağız?

'Bunu eski usul yapmamız ve insanları teker teker aramamız gerekecek. Katılanların çoğu Stevie'nin vurulduğunu biliyor. Çoğuna güvenim sonsuz. Söyleyeceğimiz şey, onu yoldan ittiğimde eski sakatlığını zorladığı ve tüm konuklarla aynı anda başa çıkabileceğini düşünmediği. Bu yüzden sadece bu Cumartesi günü ailesinin ve vaftiz ailesinin katılmasını sağlayacağız ve yazın daha sonra büyük bir parti düzenleyeceğiz.

"Vaftiz ebeveynleri kimler? Frederick sordu.

"Stevie'nin kız kardeşi Mason'ın vaftiz annesi," dedi Clay. 'Ve arkadaşım Ethan da vaftiz babası. Ethan ve eşi yarın gece uçakla gelmeyi planlamışlardı. Ethan yine de bunu yapacak, sonra Stevie ve diğerleriyle birlikte geri dönecek. Ona hayatım pahasına güveniyorum. Ve daha da önemlisi Stevie, Cordelia ve Mason'ın hayatları konusunda.

Frederick kaşlarını çatı. 'Bu da tehlikeli görünüyor.

Açık yolda kolay hedef olacaklar.'

Clay onun endişesini başını sallayarak onayladı. 'Araç değişimi yapmayı planladık. Kendi özel araçlarımızla yola çıkıp kapalı bir garaja gideceğiz, sonra da diğer minibüslere aktarma yapacağız. JD ve ben şahsi araçlarımızla uzaklaşıp yem olacağız. Paige ve ben geçen yıl personelimize birkaç koruma ekledik. Onları rotasyondan çıkardım ve gruba eşlik edecekler. Hepsi eski polis ya da asker. Hepsine güveniyorum. Daha önce de böyle operasyonları koordine etmiştim.

Clay personeline güvenebilirdi ama Frederick onları tanımıyordu. "Ben de gideceğim.

Clay başını salladı. 'Ben de en az senin kadar gitmek istiyorum ama operasyonun amacı da bu zaten. Biz kalıp soruşturmayla ilgileneceğiz ve Tavilla'nın adamlarını çekeceğiz.

Frederick derin bir nefes aldı. "O zaman bu benim için yeterince iyi olmalı. Taylor'a baktı. "Ford tüm bunların neresinde?

"Oraya gitmemize yardım ediyor. Duvardaki saate baktı, kaşları hafifçe çatıldı. "Şu anda Alec'le birlikte Thorne ve Gwyn'in yanındalar. Neredeyse bir saattir geri dönmedi. Biraz endişelenmeye başladım.

Tam o sırada üçünün de telefonu aynı anda çaldı. İyi değil, diye düşündü Frederick, ekrana baktığında sezgileri doğrulandı. Lanet olsun. "Benimki Gwyn'den," diye mırıldandı.

Clay, "Benimki Alec'ten," dedi.

Taylor iç çekti. "Ford. Kötü kokan bir ceset daha bulmuşlar.'

Darian Hinman ölmüştü. Frederick sessizce, 'Thorne'un geçmişiyle ilgili bir bağlantı daha ortadan kalktı,' dedi. Bu çılgınlıktı. "Çocukları kesinlikle dışarı çıkarıyoruz.

"Evet. Clay'in vücudu gerilmişti ama oğlunun üzerindeki eli yumuşaklığını koruyordu. Yazıcısından kâğıtlar çıkardı. 'İsimleri ayırdım ve aşağıdaki metni yazdım. Bunlar iptal etmemiz gereken tüm konuklar ve benim istediklerim

söylemeni istiyorum. Biri beni neden aramadığımı sorarsa, onlara en kısa zamanda kendilerini arayacağımı söyleyin.

Frederick tereddüt etti, sonra başlamadan önce bir ayrıntıyı halletmezse ihmalkâr davranmış olacağına karar verdi. "Bakın, Bernice Brown'ın arkadaşı Sally Brewster'ı uyarmak istiyorum. Dün gece Phil, Sam ve Ajan Ingram'a ne olduğunu biliyor. Dikkatli olması gerektiğini biliyor ama bence bu son ölümü de bilmesi gerekiyor.

Taylor'ın gözleri büyüdü. 'Sally Brewster? Julie ile konuşmaya çalışan kadın mı?'

"Evet. Onunla biraz zaman geçirdim. Bir gece önce bekleme odasına gelmiş ve mola sırasında onunla oturmuş, Phil ve diğerlerinden haber beklerken sadece elini tutmuştu. "Aslında Tavilla'nın dedektif kılığındaki adamlarından biriyle konuşmuş. Ya Tavilla onun da gevşek bir ip olduğunu düşünüyorsa?

Clay bunu düşündü, sonra başını salladı. 'Yakında haberlere çıkacaktır. Darian Hinman finans dünyasında büyük bir olay ve Thorne'la da bağlantılı, yani manşetlerde olacak.

Frederick Sally'ye mesaj atmaya başladı, sonra başlangıçta tehdit edildiği sahte numarayı hatırladı. Onu uyandırmamayı umarak numarasını çevirdi. Saatleri çok ilerlemişti.

İkinci çalışında cevap verdi. "Frederick?

"Evet. Thorne'la ilgili başka bir ölüm daha olduğunu size bildirmek istedim, bu kez geçmişle ilgili.

"Olamaz. Çok özür dilerim.'

"Ben de. Ama sadece bu adam ihtiyacımız olan bilgiye sahip olduğu için. Darian Hinman hakkında bildiklerini bildiğinden, onun yasını tutmayacaktı. "Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim.

"Ben iyiyim. Oğlum burada benimle birlikte. O bir polis memuru, bu yüzden iyi korunuyorum.

Frederick arka planda sesler duydu, sonra hatta bir adam geldi. 'Bay Dawson, ben Ed Brewster, Sally'nin

Oğlum. Vardiyasından sonra eve sağ salım dönmesini sağladığınız için size teşekkür etmek istedim. Kız kardeşim ve ben minnettarız.'

"En azından bunu yapabilirdim.

"Az önce ona başka birinin öldüğünü mü söyledin?

Ben yaptım. Darian Hinman. O bir şirket kodamanı. Ama on dokuz yıl önce, Pazar sabahı öldürülen kadının kardeşiyle arkadaşı. İkisi de meslektaşım Thomas Thorne ile bağlantılı.

"Thorne'un kulübü uyuşturucu yüzünden kapatıldı. Ed Brewster'in sesi kuşkuluydu.

'Ona tuzak kuruluyor. Suçlamalarla mücadele edeceğiz. Bakın, onu henüz mahkum etmeyin. O iyi bir adam. Buna inanmasanız bile, gözünüz annenizin üzerinde olsun. Bu işin arkasındaki insanlar yarım iş bırakmazlar.

Diğer uçtan bir tereddüt sesi geldi ve ardından bir iç çekiş yaşandı. "Biliyorum.

Frederick kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?

'Annem bana kendisinden bilgi almaya çalışan adamlarla yaptığı konuşmayı anlattı. Ona sahte bir adres verdiğini söyledi ama sahte olmadığı ortaya çıktı.

Frederick'in midesinde dehşet birikti. "Açıklayın lütfen.

"Verdiği adres karavan parkında bir yerdi. Bernice'i ziyaret ettiğinde o yer boştu. Kontrol ettim.'

Frederick sertçe yutkundu ve Clay ile Taylor'ın kendisine baktığını görmek için başını kaldırdı. "Ne oldu?

'Birisi karavanını boşluğa taşıdı. Araç ateşe verildi. İçindekiler kaçmasın diye kapılar kapatılmıştı. Olay bir milli parkta gerçekleştiği için park polisinin yetki alanındaydı. Özellikle kontrol etmemiş olsaydım bilemezdim. İki kişi dumandan zehirlenerek hayatını kaybetti, izinli bir profesör ve kocası.

Safra Frederick'in boğazını yaktı. "Yüce Tanrım.

Biliyorum. Bana e-posta adresinizi verin. Sana polis raporunun bir kopyasını göndereceğim.'

Frederick, "Teşekkür ederim," demeyi başardı ve şunları sıraladı

Adres. "Annenle kalmak için biraz izin alabilir misin?

'O raporu okur okumaz zaten yaptım. Hastaneden de izin almasını sağladım. Ona ulaşamayacaklar.'

"Güzel. Frederick tekrar yutkundu. "Eğer şehirden ayrılırsan, yerini bana bildirmeni beklemiyorum ama bir şekilde onun iyi olduğunu bana bildirirsen çok memnun olurum.

"Yapacağım. Bir tereddüt daha. "Tekrar teşekkür ederim.

"Rica ederim. Telefonu gelen e-posta ile pırıldadı. 'Bu bilgi için teşekkür ederim. E-postanız az önce geldi.

Clay, "Sakın açma," diye bağırdı.

"Kim var orada? Ed Brewster tersledi.

"Kızım ve ... arkadaşım. Şu anda aralarındaki tuhaf ilişkinin üzerinden geçecek havada değildi.

"Oh, diğer babasını kastediyorsun. Annemin araştırmasına yardım ettim. Senin hakkında onun bildiği her şeyi biliyorum.

"Harika," diye mırıldandı Frederick.

Brewster kıkırdadı. 'Yirmi yıldır böyle kızarmadığını söyleyebilirim. Bütün bunlar bittiğinde gelip çocuklarıyla tanışmalısın.

"Ed! Sally bağırdı.

Frederick kendi yanaklarının ısındığını hissetti ve boğazını temizledi. "Ne dedi?

Brewster yine kıkırdadı. 'Lafı dolandırmıyorum. Ayrıca ona kızınızla bu şekilde temasa geçmenin gerçekten aptalca olduğunu ve bu konuda nazik davrandığınız için şanslı olduğunu söyledim.

"Sana bir daha hiçbir şey söylemeyeceğim! Sally yüksek sesle söyledi ve bu Frederick'i gülümsetti.

Brewster iyi niyetle, 'Evet, evet, sözler, sözler,' dedi. 'Kızınızın diğer babasına söyleyin, benim eklentimi hangi yıkayıcıyı kullanıyorsa ondan geçirsin. Güvenli olacaktır. Virüs yok. Mümkün olduğunca bu dava hakkında bilgi verirseniz sevinirim.

"Aynısı geçerli. Bağlantı kesildi ve Frederick, Clay ve Taylor'ın ağzı açık kendisine baktıklarını gördü. Sözünü sakınmadan Clay'e telefonunu uzattı.

Clay, "Mesajı kendi e-postama yönlendiriyorum," dedi. 'Bir temizleyiciden geçireceğim.

Frederick gözlerini Clay'in göğsünde kundaklanan bebekten ayırmadı. Güvenli bölge. Bebekler yargılayamazdı. "Oğlu da böyle yapmanı söylemişti. Ama Taylor'ın bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu ve bir bakış atma riskini göze aldı.

Ağzı sinsi bir gülümsemeye dönüşmüştü. "Ondan hoşlanıyorsun!" diye bağırdı. 'Sally Brewster. Ondan gerçekten hoşlanıyorsun! Seni yaşlı büyücü seni.

Kaşlarını çattı. "Ben yaşlı değilim.

Julie'nin mutlu olduğunda yaptığı gibi ellerini çırpı. "Harika. Zamanı gelmişti.

Frederick gözlerini tekrar bebeğe çevirdi. "Dur.

Kadın homurdandı. "Asla olmaz. Bu çok iyi. Daisy'ye söylemeliyim. Ama önce Ford'a söyleyeceğim. O da annesine söyleyecek. Sonra herkes öğrenecek.'

Kolunu tuttu ama nazikçe. 'Hayır. Yapma. Bu Lütfen yapma.'

Aniden ayıldı. 'Baba, sen mutlu olmayı hak ediyorsun. En azından iyi bir kadınla çıkmayı hak ediyorsun. Eğer bu kadın iyi biriye, hepimiz iyi olacağız.

Endişelendiği 'herkes' değildi. Kendisiydi. "Sadece ... geri çekil, bebeğim. Lütfen.

Ağzı düz bir çizgi halinde gerildi. 'Şimdilik, tamam. Ama bu işin peşini bırakmayacağım. Kulak misafiri olduğum kadarıyla oğlu seninle görüşmesine karşı değil gibi görünüyor. Tüm bu saçmalıklar yatışana kadar biraz erteleme alacaksın, ama konuyu tekrar gündeme getireceğim.

Ayağa kalkıp onun yanağını öptü, masanın etrafından dolaşp Clay'inkini öptü, sonra da bebeği kucaklamak için eğildi. 'Yakında beslenmeye ihtiyacı olacak. Alt kattaki buzdolabında Stevie'nin sağılmış sütü var. Bir biberon ısıtıp sana getireceğim.

"Teşekkürler, tatlım. O gittiğinde Clay, Frederick'in gözleriyle karşılaştı. "Onu sen büyüttün," dedi omuz silkerek. "Onun kim olduğu tamamen sana bağlı.

Frederick tedirginliğine rağmen güldü. "Onun kim olduğu harika.

Clay gülümsedi. "Bu doğru bir ifade. Sonra ayıldı ve ekrana döndü. 'Brewster'in oğlu da doğruyu söylüyordu. Virüs yok. İç çekerek polis raporunu taradı. "Lanet olsun. Bebeğe kaçamak bir bakış attı. 'Umarım henüz ne dediğimi anlamıyordur. Küfretmeyi bırakmalıyım. Belki bu hafta olmaz. Frederick'in telefonunu ona geri verdi. "Eklentiği açmak güvenli.

Frederick mektubu okudu, sonra Clay'in iç çekişini yankıladı. "Bunu JD'ye iletmeliyiz ki Hyatt'a söyleyebilsin.

Clay kaşlarını kaldırdı. "Ya da Hyatt'a söyleyebiliriz. Ya da Joseph'e." Frederick masanın üzerinden ona baktı.

'Bunu yapabilirsin. Sanırım

Joseph iyi ama Hyatt'a güvenmiyorum.'

"Ben de bilmiyorum," diye itiraf etti Clay. 'Ama Stevie biliyor. Onu arayacağım. Zaten ona vaftiz törenine gelmemesini söylemem gerekiyor. Davetli listesinde adı var.

Frederick başını sallayarak misafir isimlerinden payına düşeni aldı ve telefon görüşmeleri yapmak üzere başka bir odaya yöneldi.

Chevy Chase, Maryland, 14
Haziran Salı, 20.15.

"Ne oluyor lan Thorne?

Thorne, Gwyn, Ford ve Alec'ten ayrı tutulduğu sorgu odasındaki masadan başını kaldırdı. JD Fitzpatrick küçük odaya girmişti - neyse ki yalnızdı - ve çok öfkeliydi.

"Bu soruya nereden başlayacağımı bile bilmiyorum," dedi Thorne. "Bana bir ipucu ver.

JD ağır bir iç çekişle sandalyelerden birine çöktü. 'Neden beni aramadın? Seninle gelirdim.

'Çünkü bütün gece çok yoruldun ve uyumaya ihtiyacın vardı. Uyandığında da Lucy'ye, vaftiz oğluma ve Gwyn'in vaftiz kızına göz kulak olman gerekiyordu. Parmaklarını şakaklarına bastırdı. "Ve çünkü daha fazla ceset bulmayı beklemiyordum.

Bunun üzerine JD'nin ifadesi gevşedi. "Bana güvenmediğini sanıyordum.

Thorne neşesiz bir şekilde güldü. 'Sen güvendiğim tek polissin. Arkadaş olduğumuz için başının belaya girmesini istemiyorum.

JD buna gülümsedi. "Ah, Thorne, sanırım neredeyse umursuyorsun.

Thorne onun gözlerine baktı. "Önemişiyorum. Lucy'yi de önemişiyorum. Onu kardeşim gibi seviyorum ve dul kalmasını istemiyorum. Ya da daha kötüsünü.

Hüzünlünen JD başını salladı. "Katılıyorum. Tamam, şimdi olması gereken şu. Joseph, Dedektif Rivera'nın Darian Hinman'ın evine takviye kuvvet çağırmasının ardından benimle konuştu.

'Hinman mıydı? Ölü beden mi?'

'Kararı adli tıp verecek ama öyle görünüyor. Aynı boy, kilo ve saç rengi. Muhtemelen diş kayıtlarını karşılaştıracaklar.

Çünkü kurbanın yüzü tanınmayacak kadar dövülmüştü. Tıpkı Patricia'nın gibi. Tıpkı cesetleri Sheidalin kibrit kutularıyla doldurulmuş halde bulunan iki Circus Freaks uyuşturucu satıcısı gibi.

Thorne'un bu düzeni ele almaya fırsatı bile olmamıştı. Tavilla onu zıplatıyordu. Ve korkutuyordu. "Sadece Hinman mıydı?" O devasa malikâneyi düşündü. "Başka biri bulundu mu?

Hayır, sadece Hinman. Bekârdı ve anahtar erişimi olan sadece birkaç ev personeli vardı. Şu anda nerede olduklarını ve neden kimsenin onun kaybolduğunu fark etmediğini anlamaya çalışıyoruz.

Bu iyi bir soruydu. Bir şirketin başkan yardımcısı dikkat çekmeden işe gelmemezlik edemezdi. "Vücudunda ne vardı? Bilmeye iznim var mı?'

JD'nin ifadesi anında düzeldi. Okunamaz hale geldi. Ve Thorne cevabın iyi olmayacağını biliyordu. "Aslında başka bir madalyaydı," dedi.

Thorne gözlerini kapattı. 'Darian son senemizde bizimle birlikte şampiyon olan futbol takımındaydı. Lütfen bana onun olduğunu söyle. Ama öyle olmayacağını biliyordu.

"Hayır.

Thorne gözlerini açtı ve JD'ninkilerle buluştu. "Benim miydi? JD başını salladı. 'Korkarım öyle. Ya da birinin seninkine benzesin diye oyduğu bir tane.

"Bu yüzden beni Gwyn ve diğerlerinden ayrı tuttular.

Bir baş daha salla. 'Ve ayı için yüklendi. Onu hiç bu kadar üzgün gördüğümü sanmıyorum.

"Sonunda tutuklandım mı? Thorne nefesini içine çekti. "Bekle. Sakın beni tutuklamak için seni gönderdiklerini söyleme.

Hayır. Buraya sizi tutuklamaya gelmedim. Seni ve Gwyn'i eve götürmek için buradayım. Ya da nereye gitmek isterseniz, şehir dışına çıkmadığınız sürece. Biz konuşurken Joseph, Ford ve Alec'i alıyor. Ayağa kalktı ve elini uzattı. "Haydi, Gwyn görüşme odasının zemininde bir hendek giymeden önce.

Thorne kıpırdamadı, öylece oturup JD'ye baktı. "Neden tutuklanmadım?" diye sordu.

JD tekrar yerine oturdu. 'Çünkü sen, Thomas Thorne, şanslı bir herifsin. Rigor geçti, yani adli tabip ölüm sebebini otuz altı saatten önce bir yere koydu.

Thorne hesap yaptı. "Pazartesi sabahından bir süre önce. Ya herkesle birlikte Gwyn'in evindeydim ya da Gwyn'le birlikte Jamie ve Phil'in evindeydim. Yani bir mazeretim olabilir mi?"

'Evet, ama belki de bundan daha iyi bir şey. Hinman'ın güvenlik sisteminin içinde ve dışında kameralar var, hepsi de iki DVR'a bağlı. Sadece bir DVR çalınmış. Diğerleri bir depoda saklıymış. Görünüşe göre, Bay Hinman genç ve güzel eski karısının kendisini aldattığından şüphelenmiş, bu da ona imzalattığı evlilik sözleşmesini tetiklemiş. Karısının ilk DVR'dan haberi olduğunu biliyordu.

bahçıvanın kulübesine ikinci bir tane yerleştirmiş. Rivera araziyi ilk aradığında bunu buldu.

"Ve hâlâ hayatta, değil mi?

Rivera?' JD irkilmiş görünüyordu.

"Evet, neden?

"Çünkü ona teşekkür etmek istiyorum ve bunun için onun adını hatırlamama izin vermeliyim.

JD kıkırdadı. 'Evet, kendini kaptırabilirsin. Her neyse, Hinman Cumartesi akşamı saat sekiz kırkta evinden çıkarken güvenlik kamerasına yakalanmış. Saat dokuz on beşte evdeki tüm çalışanlarına telefonundan bir mesaj göndererek evi boşaltmalarını ve gelecek haftaya kadar geri gelmemelerini söylemiş.

"Sahte mi?

Henüz emin değilim. Hinman'ın telefonu bulunamadı. Şu anda arama kayıtlarını inceliyorlar ama bu biraz zaman alacak.

"Personel bunu olağandışı bulmadı mı?

Pek sayılmaz. Rivera, Hinman'ın uşağının adını ve numarasını evdeki ofiste telefona bantlanmış olarak buldu.

İçinAra. Arayan uşak dedi o Hinman

Bazen eve "başka bir adamın yüzüğünü takan kadınlar" getirirdi ve bunu yaptığında tanık istemezdi.

Cumartesi gecesi, kamera arabasını saat 11'de garajına girerken yakaladı. Sam'in güvenlik kamerasına yakaladığı adamla aynı boyda olan maskeli bir adam cesedi bu gece bulunduğu yere atmış, sonra sola üzerinde ayak hemen Sonrasında. Ondan sonra evin içinde ya da dışında hiçbir hareket görülmedi. Anlama şafağı söktü ve rahatlama onu ürpertti. "Evimde poker oynadığımız sırada öldürüldü.

Cumartesi gecesi.'

"Sanırım öyle. Yani mazeretin makul olandan daha iyi, bu yüzden şu anda tutuklu değilsin. JD tekrar ayağa kalktı. 'Haydi. Gwyn muhtemelen o kadar derin bir çukura girmiştir ki şu anda bodrumdadır.

Thorne kendini ayağa çekilirken buldu, arkadaşının elleri omuzlarını sertçe sıkıyordu. Ve gözleri acıdı. Kendisine kızarak başka tarafa baktı.

JD ellerini yanlarına indirmeden önce bir kez daha omuzlarını sıktı. "Hazır mısınız?"

"Evet." Etrafına bakındı, kendisini çevreleyen duvarları ilk kez görüyormuş gibi hissediyordu. "Şüpheli olarak ikinci kez sorgu odasına giriyorum. İlk seferinden daha fazla hoşlandığımı söyleyemem.

JD sempatik bir şekilde yüzünü buruşturdu, sonra telefonunu kontrol etti ve mağdur bir şekilde inledi. 'Gwyn bana cehennemi yaşıyor. Artık seni çıkarabilir miyiz lütfen?

Thorne kendini gülümserken buldu. "Evet.

Gwyn lobide endişeyle volta atarak onları bekliyordu. Onları gördüğünde yüzü aydınlandı ve kendini onun kollarına bıraktı. Adam onu kolayca yakaladı, ayakkağıları ayak parmaklarının ucundan sarkana kadar kaldırdı, alnını onunkine değdirdiğinde rahatlamış bir nefes daha verdi.

"İyi misin?" diye sordu boğuk bir fısıltıyla.

"Ben iyiyim. Hadi eve gidelim. Kimin evi olduğu umurunda değildi. Onunla birlikte olduğu sürece, bu onun için yeterli bir ev olacaktı.

"Clay'in," dedi kulağına. "Toplantıya çağırıldılar.

Aniden korkarak geri çekildi. "Başka ne oldu?"

Yanaklarını hafifçe okşadı. Rahatlatıcı bir şekilde. 'Kimse incinmedi. Bu sadece bir strateji. Artık beni yere bıraksan iyi olur. İnsanlar bakmaya başladı.'

Montgomery County polis departmanının lobisinde oturanların aval aval baktığını görünce sinirlenerek etrafına bakındı. Sırf tersini düşünmek için onu birkaç dakika daha tuttu, sonra ayakları yere değene kadar dikkatlice indirdi. Kadının elini tuttu, parmaklarını onunkilere doladığında mutlu oldu.

JD'nin arabasına giden yolu yarılamlışlardı ki Thorne olduğu yerde durdu. 'Bekle. Eğer adam Hinman'ın cesedini atıp hemen gittiyse, bu madalyamı Hinman'dan almadığı anlamına gelir. Katilinde zaten vardı.'

JD'nin kaşları kalktı. "Bunu anlamamanın ne kadar süreceğini merak ediyordum.

Gwyn kaşlarını çatarak ikisinin arasına baktı. "Ne kaçırdım?" "Sana arabada anlatırız," dedi JD. "Hadi gelin.

Arabaya binmek istiyorum.

"Sizi kurtarmak zorunda kalacağım başka bir şey olmadan önce buradan çıkın.

OceanofPDF.com

On dokuz

Baltimore, Maryland,
14 Haziran Salı, saat 20.55.

Önce hastaneye uğramaya karar vermişlerdi çünkü ziyaret saatleri neredeyse bitmişti ve Thorne'un Phil'i görmesi gerekiyordu. Olan biten her şeyden sonra - hem iyi hem de kötü - eski kabus boyunca yanında olan adamlarla temasa geçmesi gerekiyordu. Ve bu yeni kabus yüzünden hedef haline gelmiş olanlarla.

İşin iyi tarafı, Gwyn karakoldan ayrıldıklarından beri onun elini bırakmamıştı. Hâlâ ona sarılıyor, hastanenin kalp bakım ünitesinin uzun koridorunda onun yanında yürürken topukları parlak fayanslara vuruyordu. İyi gibi davranıyordu, ama ağzının kenarlarındaki stres çizgilerini görebiliyordu ve onları bir zamanlar çok zahmetsiz olan o sırtışlardan biriyle değiştirebilmeyi diledi.

Bu kabustan önce. Evan'dan önce. Tüm bu zaman boyunca uyuşturulmamıştım. Kelimeler onu yiyip bitirdi. Onları anlaması gerekiyordu. Tavilla'nın hem gerçek hem de mecazi kurşunlarından kaçmadığı lanet bir dakika bulması gerekiyordu. Arkadaşları hedefti, babası saldırıya uğramıştı, uyuşturucu satıcısı bir çete lideri onlara meydan okuduğunu düşünüyordu, gece kulübü kapatılmıştı, çalışanları uyuşturucu suçundan kefaletle serbest bırakılmıştı, Tanrı aşkına, ziyaret ettiği insanlar ölmeye devam ediyordu.

Ve tüm bunların ortasında Gwyn vardı. Onun vahasıydı ama kendi kabusları vardı. Tüm bu zaman boyunca uyuşturulmamıştım.

Gözlerini kapattığında ne gördüğünü bilmesi gerekiyordu. Bunu onun için ortadan kaldırmanın bir yolunu bulmalıydı.

Umutsuzca onu güvende tutmaya ihtiyacı vardı. Onu tekrar mutlu etmeye. Ve bunların hiçbirini yapamıyordu.

Bunu çözmek için zaman bulacaktı. Phil'i ziyaret ettikten sonra. Jamie'nin gerçekten iyi olduğundan emin olduktan sonra. Ve hapisten kurtulmasına yardım etmek için hayatlarını tehlikeye atan arkadaşlarıyla buluştuktan sonra.

"Clay'e biraz geç kalacağımızı söylemem gerekiyor," diye mırıldandı.

"Çoktan yaptım," dedi JD ona, arkalarından yakından takip ederek. Thorne omzunun üzerinden minnettar bir bakış fırlattı.

"Teşekkürler, dostum.

JD ileriye, Phil'in odasının kapısını işaret etti. "Bak, bir sıra var. Bu doğrudur. Kapının bir tarafında, bir hemşire tekerlekli bir iş istasyonunda daktilo yazıyor, odaya kaçamak bakışlar atıyor, dudaklarını büküyordu.

Kapının diğer tarafında Frederick duvara yaslanmıştı, yorgun ama tetikteydi, sürekli olarak etrafı tehditlere karşı tarıyordu. JD, "Bir zamanlar askerdim," diye mırıldandı ve Thorne JD'nin de bir zamanlar asker olduğunu hatırladı, aslında bir keskin nişancıydı.

"Ne tür? Gwyn sordu. "Sormak istedim ama bu konuda konuşmaktan hoşlanmıyor.

JD sabırsız bir ses çıkardı. "O zaman ondan bu konu hakkında konuşmasını isteme.

Gwyn sert bir ifadeyle, "Ben sormuyorum," dedi. "Ben sana soruyorum.

JD sesi tekrarladı. "Tam olarak bilmiyorum ama o bakışı biliyorum. O bakışı ben takmıştım.

"Hâlâ öyle," diye mırıldandı Gwyn. "Bu biraz ürkütücü, JD.

JD, "Muhtemelen Frederick'in bu konuda konuşmak istememesinin nedeni de bu," diye tersledi.

Thorne ona sessizce, 'Özel Kuvvetler'deydi,' dedi. Tüm bildiğim bu. Bilmem gereken tek şey. Adam kendi başının çaresine bakabilir, şirket için çalışmayı kabul ettiğinde ben de bunu soruyordum.

Başını salladı. "Benim de bilmem gereken tek şey buydu.

Thorne suçlulukla, "Bütün bu becerilere ihtiyacı olacağını bilmiyordum," diye homurdandı ve Gwyn onun elini sıktı. O kadar sert sıktı ki adam irkildi. "Ah. Bu acıttı."

"Zavallı bebek," dedi, sesi yüzde sıfır sempatik geliyordu. 'Kendini suçlamayı bırak. Bu artık eskidi.

JD, "O ne dedi," diye ekledi.

"Durumu nasıl? Thorne sordu, çünkü hemşireye ulaşmışlardı, hemşire yazmakta olduğu şeyden başını kaldırıp baktı. Gülümsemesi kalbini rahatlattı.

"Durumu iyi. Muhtemelen yarın ya da ertesi gün onu serbest bırakacaklar.

"Rehabilitasyona mı? Thorne, Phil'in güvenli olana kadar burada biraz daha kalmasını dilemekten nefret ederek sordu. Asansörle odası arasında hâlâ bir polis görev yapıyordu. Polisi orada görmek bile Thorne'un tansiyonunu düşürmüştü.

"Bir süre için. Ondan sonra da sigortası bir hemşirenin ev ziyaretlerini karşılamalı.

Thorne'un beyni şimdiden Phil serbest bırakıldığında ona nasıl bakacağını düşünmeye başlamıştı çünkü her şeyi Jamie'ye bırakmayacağı kesindi. "İçeri girebilir miyiz?

Hemşire odanın içini görebilmek için boynunu bükte. 'Şu anda yanında iki kişi var. Onlardan biri çıkana kadar beklemeniz gerekecek.

Thorne etrafını görebilmek için gerindi ve gözlerini kırıştırdı. "Dedektif Prew? Gözleri Frederick'inkilere kaydı, kaşları soru sorar gibi kalktı.

Frederick omuz silkti. 'On dakika önce geldi. Phil'e bir kitap getirmiş. Bir biyografi sanırım. Bir de torunundan birkaç pastel boya resim.

"Ah, doğru. Prew'le konuşmaya başlamalarına neyin sebep olduğunu neredeyse unutmuştu. "Birbirlerini yıllardır tanıyorlar. Prew'in oğlu Phil'in öğrencilerinden biriydi.

"Bu beni daha iyi hissettirdi," diye itiraf etti Frederick. "Ortaya çıktığında biraz şaşırmıştım.

"Neden buradasınız? Gwyn sordu. 'Sanırım biz

Clay'de toplantı.'

Öyleyiz. Jamie'yi götürmek için buradayım. Bir süre kimse tek başına bir yere gitmeyecek. Bu gece konuşacağımız yeni kurallardan biri.

JD homurdanarak onayladı. "Ve siz ikiniz bensiz hiçbir yere gitmiyorsunuz.

Thorne kaşlarını çatı. "Peki ya Dedektif Rivera?

'Joseph'in onu soruşturmanın içine çekmesi gerekiyor, bu yüzden bana kaldın.

Thorne bir kez başını salladı. "Bu konuda kendimi daha iyi hissediyorum," dedi çünkü JD'nin kendisine güvenmediğine inanmış olması hâlâ onu üzüyordu.

JD'nin dudakları kıvrıldı. "Bildiğim iyi oldu.

Prew gözlerini kapıya çevirmek için o anı seçti. Thorne'u görünce hemen ona doğru geldi. 'Ona hoşça kal demem için bana bir saniye ver, sonra yakandan düşeceğim. Zaten ziyaret saati neredeyse doldu.

Prew gittiğinde Thorne isteksizce Gwyn'in elini bıraktı, böylece adamın yerini o alabilecekti. Phil'in daha iyi görüldüğünü görünce daha rahat nefes aldı. Phil'in kucağındaki ciltli kitabı ve yanındaki yatağın üzerinde duran bir yığın çocukça pastel boya çizimini görünce, "Kendimi kötü hissediyorum," dedi. Üç dosya kutusundan oluşan bir yığının üzerinde pelüş hayvanlar ve birkaç Sudoku kitabı duruyordu. 'Bolca hediye var ve ben sana hiçbir şey getirmedim. Bütün bunlar da ne?

Phil gülümsedi ve Thorne'un kalbi üzerindeki baskı biraz daha azaldı. 'Çizimler Prew'in torunlarından ve doldurulmuş hayvanlar da öğrencilerimden bazılarının. Kutular Jamie'nin. Dosyalar ofisinizden. Anne onları ve Sudoku bulmacalarını benim için getirdi.

Arkasında Gwyn, hiç sevmediği ama endişelenmesi için bir neden olmayan Anne'den söz edilince hırıltılı bir ses çıkardı. "Thorne'dan sana boyama kitabından birkaç resim getirmesini iste," dedi elini tekrar onun elinin içine sokarak.

Thorne kızardı, Kama Sutra renklendirmesini düşündü.

Ona verdiği kitap - ve o öğleden sonra bizzat denedikleri pozisyonlar. 'Hemşire bir seferde sadece iki kişİ dedi. Seni dışarı atacak.

"Küçük olduğumu ve sessiz görüldüğümü söyledi," dedi Gwyn kıs kıs gülererek.

"Oğlum, yanılıyor," diye söylendi Jamie. "Ama şunu söylemeliyim ki çok güzel görünüyorsun.

Tereddütlü bir elini güzel saçlarına doğru kaldırdı. "Teşekkür ederim. Bugün Angie ile randevum vardı.

Phil'in gözleri büyüdü. "Bunu tamamen unutmuştum. Ne öğrendin?" Yatağının kenarına vurdu ve Gwyn oturdu. Angie'nin serbest bıraktığı kıvrıcık saç tellerinden birini çekti. "Ve çok güzel görünüyorsun.

"Teşekkür ederim. Phil'e gülümsedi ve Thorne kalbinin biraz daha hafiflediğini hissetti. Bunun bir soluklanma olduğunu fark etti. Bektan bir fırtınanın içinde küçük, sevimli bir cep.

Bunu alacağım. Bunu alacağım, saklayacağım ve tekrar kötüleştğinde hatırlayacağım.

Jamie'ye baktığında onun da gülümsediğini gördü, gözlerinde babacan bir sevinç vardı. Bu onun yanaklarının ısınmasına neden oldu ve başını eğerek fazladan sandalyeyi yatağı yaklaştırdı.

Angie, Liam ve Richard hakkında çıkardığı sonuçları anlatmaya başladığında Gwyn'in gülümsemesi soldu.

Phil'in ağzı düzleşti. "Orospu çocuğı. O çocuğın onu incittiğini biliyordum. Ama ona tecavüz ettiğı aklıma gelmemiştİ. Lanet olsun.'

Jamie monitörlerine hızlıca bir göz attı. "Yavaş olun. Hemşirenin hepimizi buradan atmasını istemeyiz. Şimdi ne yapacaksınız?" diye sordu Thorne'a.

"Richard'ın ekibinin diğİr iki üyesiyle konuşmam gerekiyor, bu yüzden ben-

Gwyn yüksek sesle homurdanarak ve kaşlarını kaldırarak onun sözünü kesti. 'I?'

Thorne içini çekti. 'Biz -ki buna JD de dahil, çünkü lanet olası kapıda durmuş bana baktığını biliyorum- Memur Chandler Nystrom ve Colton'ı ziyaret edeceğiz.

Brandenberg'in kız kardeşi. Onları uyarmak için başka bir sebep yoksa.

Hem Phil hem de Jamie kaşlarını çattı ve Thorne son gelişmeleri duymadıklarını fark etti. Phil'e temkinli bir bakış attı. 'Çünkü Darian Hinman öldü. Öldürüldü.

Phil bir kez başını salladı, yüz ifadesi ölümcüldü. 'Onun için ağlamayacağım. Kafana attığı tekmeden sonraki yüzünü hala görebiliyorum.

"Şüphelenmiyorsunuz, değil mi? Jamie kaşlarını çatarak sordu. "Hayır," dedi Thorne basitçe, çünkü Phil'e çoktan O gün için çok fazla sürpriz vardı. İkisinin de Hinman'ın cesedinde kendi madalyasının bulunduğunu bilmelerine gerek yoktu. 'Onları gördükten sonra Ming, Mowry ve Laura'yı kontrol edeceğim. Bu sabah hepsini aradım. İyidiler. Tutuklama kayıtlarının olmasından memnun değiller ama umarım her şeyi açıklığa kavuşturduktan sonra bunları sildirebiliriz.

"Ama önce, bir toplantı için Clay'e gitmemiz gerekiyor," dedi Gwyn, Phil'in kirli yanağını öperek. "Bu yüzden iyi geceler dilememiz gerekiyor.

"Ziyaret saati bitti zaten," dedi Jamie. Sandalyesini yatağı yaklaştırdı. 'Aracım dışarıda koridorda bekliyor. Siz çocuklar tüyün. Sizinle orada buluşacağım.

"Bizimki de öyle. Thorne eğilerek Phil'in kulağına bir şeyler fısıldadı. "Seni seviyorum. Kendine iyi bak.

Phil'in gözleri yumuşadı. "Ben de seni seviyorum ve seveceğim.

Thorne ayağı kalktı ve Gwyn'e elini uzattı. "Clay'lerde görüşürüz, Jamie. İkisini iyi geceler dilemeleri için yalnız bıraktılar ve salona geçtiler. "Yıllardır ayrı bir gece geçirdiklerini sanmıyorum," diye mırıldandı Gwyn'e.

Kolunu tatlı bir şekilde okşadı ve gözleriyle buluşabilmek için başını eğdi. 'Yakında dışarı çıkacak ve tekrar birlikte olacaklar ve o zaman bu deneyim sadece kötü bir anı olarak kalacak.

Ve bir kez daha kendini onun kötü anılarını düşünürken ve onu dört yıl boyunca hayattan uzaklaşmaya iten şeyin tam olarak ne olduğunu merak ederken buldu. Dur

Şimdilik merak ediyorum, dedi kendi kendine. Şimdilik yüzündeki gülümsemenin tadını çıkar, çünkü bu gerçek ve hepsi senin için.

Bunun yerinde bir tavsiye olduğuna karar verdi. "Haklısın. Hadi gidelim. Çünkü bu görüşmeyi ne kadar çabuk bitirirlerse, o kadar çabuk onun yatağına dönecek, onu kollarına alacaktı.

Hunt Valley, Maryland,
14 Haziran Salı, 9.40.

Clay'lerde akşam yemeği pizzaydı ve Gwyn'in midesi peynir ve sucuk kokusu burnuna gelir gelmez guruldamaya başladı. "Aman Tanrım," diye inledi. "Bugün yemek yemeyi unuttuk.

Lucy onları kapıda karşıladı ve kolunu Gwyn'in omuzlarına dolamadan önce JD'ye bir merhaba öpücüğü verdi. "Onları beslemedin mi, JD?

"Aç olduklarını hiç söylemediler," diye itiraz etti JD, sonra kendisine doğru koşan çocuğu kucağına almak için eğildi. "Merhaba sana," dedi ve oğlunun karnına ahududu üfledi. 'Ben de açlıktan ölüyorum. Arkadaşlarını kurtarmak zor iş.

Oturma odasındaki sehpanın üzerine yığılmış pizza kutularına doğru yürümeye başladı ama Jeremiah'nın başka fikirleri vardı. JD'nin kollarından fırlayarak Thorne'un kollarına atladı ve onun kirli yanağına bir öpücük kondurdu.

Küçük çocuk kıkırdayarak tombul parmaklarını Thorne'un çenesine sürttü. 'Gıdıklıyor. Yukarı. Uçmak istiyorum.

Gwyn, Thorne'un yüzündeki ifadeyi görünce yürümeyi bıraktı. Jeremiah'ya öyle saf bir sevgiyle gülümsüyordu ki, görmek neredeyse canını acıtacaktı. Bunu nasıl kaçırmıştı? Bunu mu istiyordu? Bebekli bir aile mi?

Yapabilir miyim? Yapabilir miyim? Lucy'nin bebeklerini kucağına almaktan memnundu, kendi çocuğuna sahip olmaya en fazla bu kadar yaklaşılabileceğine inanıyordu - uzun zaman önce bir daha asla yapmayacağına dair kendine söz vermişti.

Ama bu sefer farklı olacaktı. O olmayacaktı

Genç, beş parasız, eğitimsiz ve korkmuş. Kırkıma merdiven dayamış, tüm bunlar bittikten sonra hala sahibi olmayı umduğum bir işle uğraşüyor ... ve dehşete düşmüş olurdum.

"Ne? Lucy talep etti. Gwyn'in çenesini kavradı ve yüzünü yukarı kaldırdı. "Ölümcül bir hastalık teşhisi konmuş gibi görünüyorsun.

Gwyn gözlerini kırptırarak yüz ifadesini hızla eski haline getirdi ama artık çok geçti. Lucy çoktan görmüştü. "Önemli bir şey değil. Lucy tartışmak için ağzını açtığı anda en iyi arkadaşına yalvaran bir bakış attı. "Lütfen. Önemli bir şey değil.

"Ama ... Lucy kaşlarını çatı, üzgün olduğu belliydi. 'Bu öğleden sonra hep birlikte seksi olduğunuzu duydum. Bu doğru değil miydi?

Gwyn gözlerini devirmek istedi. "Ford ve Alec küçük dedikoducular.

"Şey, evet. Ama yanıldılar mı?"

'Hayır,' diye itiraf etti. 'Gerçekten çok açım. Beni ızgara yapmadan önce bir şeyler yiyebilir miyim?

Lucy geri çekildi ve gözlerini kırptırarak acısını dindirdi. "Elbette. Elbette. Jeremiah'ı başının üzerine kaldırmış olan ve ikisi de uçak sesleri çıkararak pizzaya doğru koşan Thorne'a doğru dönmeye başlamıştı. Gwyn onun kolunu tuttu.

"Bekle. Clay'in girişinde artık sadece ikisi vardı. "Yanılmıyorlardı. Ben sadece ... Her şeyi kabullenmek zor, tamam mı? Bana biraz zaman ver.

"İşe yaramayacağına dair tüm nedenleri kendine anlatman için yeterli zaman var mı?

Gwyn başka tarafa baktı. "Muhtemelen.

Lucy'nin kolu tekrar omuzlarına dolandı. 'Jeremiah'tı, değil mi? Thorne'u onunla görmek?'

"Biraz, evet. Sanırım ona nasıl baktığını özledim. Uzun zamandır bu işin dışındaydım, sadece ...' Söylediklerinin hiçbirisi doğru değildi. Sadece gerçeğin tamamı değildi.

Lucy gülümsedi. 'Thorne'un Jeremiah'ya onu seviyormuş gibi bakmasını mı kastediyorsun? Bunu daha önce fark etmemiştin. Pek değil. Thorne genelde kimsenin

bakmadığını düşünmediği sürece bunu belli etmez. Tanıklar
varken çok huysuzdur ama

Sadece o ve Jeremiah varken mi? Bu bakışı daha önce de görmüştüm. Şu anda onu korumuyor olması bence çok şey anlatıyor. Açılıyor. Bu deneyim, bu korkunç, dehşet verici deneyim, onun gruptan şefkat görmesini sağladı. Yani her şey o kadar da kötü değil.

'Hayır, o kadar da kötü değil,' diye mırıldandı Gwyn.

Lucy onun omuzlarını sıktı. "Ve senin de açılmanı ve belki de daha önce görmediğin şeyleri görmeni sağladı.

"Belki," diye izin verdi. Sertçe yutkundu. "O iyi bir adam.

Öyle. Ve eğer onun daha iyi birini hak ettiğini söyleyecek olursanız, şahsen kışınıza tekmeyi basarım.

"Bundan kaçınalım," dedi Gwyn kuru bir sesle, çünkü o da tam olarak bunu düşünüyordu. 'Gerçekten acıktım. Bu konuşmayı daha sonra yapabilir miyiz?

"Bir saniye," diye yalvardı Lucy. 'Sadece bir ayrıntı, lütfen. Umduğun gibi miydi?

Gwyn'in dudakları kıpırdadı, tüm çabalarına rağmen gülümsemesi kırıldı. 'Tamam, iyi. Mükemmeldi. Hayal ettiğimden çok daha iyiydi. Şimdi mutlu musun?

"Evet. Gülümsedi ve Gwyn'i yemeğe doğru yönlendirdi. 'Otur ve ye. Herkesi bir araya getireceğiz. Bu arada, bugünkü kesinti inanılmazdı. İyi iş çıkardın kızım.

"Teşekkürler. Tabağını tepeleme doldururken Thorne'un bir koltuğun çoğunu kapladığını gördü ve ona sadece yanına sokulabileceği kadar yer bıraktı. Yemeklerini düzenli bir şekilde yediler, Jamie ve Frederick geldiklerinde onları selamlamak için durakladılar ve etraflarındaki sandalyeler arkadaşlarıyla dolduğunda başlarını salladılar.

Gwyn herkes bir araya geldiğinde Thorne'un gerildiğini hissedebiliyordu. Yüzünü görebilmek için ondan uzağa doğru eğildi. Böyle zamanlarda, Thorne'a doğru sokulduğunda, on santimlik topuklu ayakkabıların faydası olmadan, onun varlığından bunaldığını hissediyordu. Hem de tamamen iyi bir şekilde.

Adam yalanabilirdi. Bunu artık kendisi de biliyordu. Şu anda, onun yalayabilir adamı

ama o buna kanmadı. "Kes şunu," diye mırıldandı. Adam ona baktığında, kadın sadece gülümsedi. 'Arkadaşlar, Thorne. Burada olmak istedikleri için buradalar. Sana yardım ediyorlar çünkü bunu istiyorlar. Tıpkı senin onlar için yaptığın gibi.

Sertçe başını salladı. "Biliyorum," dedi sessizce. "Sadece benim yüzümden herhangi birinin zarar görmesi düşüncesine dayanamıyorum.

Lucy, Thorne'un yanındaki koltuğun koluna yerleşti. 'Senin yüzünden olmazdı. Bir keresinde ona hayır dediğin için kafayı yiyen hasta, sadist bir piç yüzünden olacaktı.

Thorne dudaklarını büzdü ama bu kez gülümsemesini gizlemek içindi. "Sen az önce "fındık fıstık" mı dedin?

Lucy onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Öptüm. Ve tüm çocuklar aşağıya indiğinde daha yüksek sesle tekrar söyleyeceğim.

"Onları kim izliyor? Gwyn cevabı bildiği halde sordu. Vaftiz kızına bakmayı özlemişti. Lucy'nin çocuklarına bakmak dört gözle beklediği şeylerden biriydi ama Taylor işi almak için öne çıkmış ve Gwyn de ona izin vermişti çünkü genç kadının yeni ailesinin dünyasında hâlâ yerini bulmaya çalıştığını ve yardım etmenin kolay bir iş olduğunu biliyordu. Gwyn bunu anlıyordu. Lucy'ye çocuklarla ilgili yardım etmek onu iyileştirdiği gibi Lucy'ye destek olmasını da sağlıyordu. Çünkü konu neredeyse diğer her şeye geldiğinde oldukça boktan bir arkadaşım. Bebekler yargılamaz, soru sormazdı. Sadece sizi severlerdi.

'Taylor ve Ford,' dedi Lucy, tam da düşündüğü gibi. 'Taylor'ın kulaklığı var, çünkü burada neler olup bittiğini bilmek istiyor. Bu arada Sam de burada. Evde yani. Ruby onunla birlikte, üst kattaki yatak odalarından birinde dinleniyor.

"Peki ya Ajan Ingram? Gwyn sordu.

Lucy gülümsedi. 'Uyandı. Henüz tehlikeyi atlatmış değil ama şansı şimdi çok daha yüksek.

"Tanrı'ya şükür," dedi Thorne sessizce. "Sormaktan korkuyordum. Jamie sandalyesini Gwyn'in yanına yuvarladı. 'Frederick ve ben bu gece hastaneden çıkarken onu görmek için uğradık. Karısı onun elini sıkıldığını söyledi, bu çok cesaret verici. Hâlâ solunum cihazına bağlı ama biraz umutlu olmak güzel.

Bunun üzerine Gwyn, Thorne ve Lucy, en başından beri olduğu gibi birbirlerine bağlı bir şekilde oturdular. Çok tatlıydı. Ve güçlüydü. Onlar onun ailesiydi. Ve şimdi Jamie ve buradaki diğer tüm insanlar da onun ailesi olmuştu.

Clay ve Frederick odaya ayaklı bir ilan panosu getirirken, aile üyelerinin işlerinde çok iyi olduklarını düşündü. Pano, biri Cesar Tavilla'nın diğeri de Thorne'un olmak üzere ortadaki iki resmin etrafında kümelenmiş fotoğraflarla kaplıydı.

"Ne oluyor be? Thorne fısıldayarak baktı.

Lucy komplocu bir tavırla, 'Bu bizim suç panomuz,' dedi. "Lütfen İyi Adam tarafında olduğunuza dikkat edin. Gözden kaçırmak zordu. Panonun tepesine iki büyük işaret yapıştırılmıştı: Kötü Adam ve İyi Adam.

Thorne'un fotoğrafı Gwyn'in yıllar önce sahnede bas gitar çalarken çektiği bir fotoğraftı. O anda huzur içinde görüldüğünü hatırlıyordu. Ve o zaman da onu istemişti.

Onu çalarken dinlemeyeli uzun zaman olmuştu ve nedenini merak ediyordu. Ama şimdi biliyordu. Dört buçuk yıl olmuştu. O da yas tutuyordu, çünkü kendi zihninde çok kaybolmuştu.

"İyi bir adam olduğumu gördüğüme sevindim. Thorne tabağını bir kenara bırakıp öne doğru eğildi, kollarını dizlerine dayayarak ekranı taradı. Düzinelerce fotoğraf ve not vardı, bunları birbirine bağlayan ipler vardı.

"Yani," dedi Clay. 'Hedef olmaktan bıktık. Sorumluluğu üstleniyoruz. Hepimiz, Thorne, ve buna sen de dahilsin.

Thorne, 'Bununla yaşayabilirim,' dedi.

"Biz de öyle düşünmüştük. Clay dört Post-it notunu işaret etti.

Birisi birden dörde kadar numaralandırmıştı. İkisinin üzerinde basitçe 'erkek', üçüncüsünde 'erkek/katil', dördüncüsünde ise 'kadın' yazıyordu. Dördü de Tavilla'ya bağlıydı. 'Ona yardım eden en az dört kişi olduğunu biliyoruz. Sizi uyuşturan ve evinize taşıyan iki adam, müşteriniz Bernice Brown kılığında sizi arayan kadın ve iki adamı evinizden uzaklaştıran, sonra geri dönüp birkaç saat daha kalan maske takan adam. Patricia'yı muhtemelen onun öldürdüğünü düşünüyoruz.'

Patricia'nın bir fotoğrafı tahtanın ortasına yerleştirilmiş ve ipler onu hem 'erkek/katil'e hem de Thorne'a bağlayan Richard Linden'in fotoğrafına bağlamıştır.

Thorne kaşlarını çattı. "Muhtemelen mi?"

Alec başını salladı. 'Sam'in evinizden aldığı videoya daha yakından baktım. Maskeli adam oradaydı ama orada başka biri daha vardı.

Gwyn'in yanında Thorne rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Kim?"

Bilmiyorum. Kişi yatak odanızdan garaja doğru giderken koridorda sadece bir gölge var. Adam -ya da kadın- asla kamera görüntüsüne girmiyor ama bir noktada açıkça iki farklı gölge var. Biri maskeli adamın, diğeri de ikinci kişinin.

Thorne ensesini ovuşturdu. "Bu Bilmiyorum. Bilincim yerinde değilken evimde ürkütücü bir adam olduğunu bilmek yeterince kötüydü, ama iki tane? Tavilla'nın kendisi olup olmadığını merak ediyorum. Bu beni korkutuyor.

Ben de, diye düşündü Gwyn. Thorne'un bu kadar savunmasız olması. Ona her şeyi yapabilirlerdi. Kendini ona sadece ilaç verdikleri için minnettar bulmuştu. Sertçe yutkundu. Çok daha kötüsü olabilirdi.

Alec ona sempatik bir bakış attı. "Üzgünüm dostum. Daha fazla tanım bulmaya çalıştım ama bulamadım. Dosyayı polislere gönderebilirim, bakalım yapabilecekler mi?"

Thorne yavaşça başını salladı. "Evet, lütfen.

"Joseph'e gönder," dedi JD. 'FBI'nın daha iyi

Hyatt'ın BPD'deki ekibinden daha iyi bir ekipman." Alec başını salladı.

"Göndermek istiyor musun, JD?"

'Bu en iyisi olur. Gmail hesabıma e-posta ile gönderelim. Bana bir tarayıcı penceresi aç. Alec kendisinden isteneni yaptı, ardından dizüstü bilgisayarını JD'ye uzattı, o da birkaç tuşa dokunup dizüstü bilgisayarını geri verdi. "Bu şekilde daha sonra kimse seni mahkemeye çağıramaz.

Gwyn arkasına yaslandı, Thorne öne doğru eğildiği için Lucy'yi daha iyi görebiliyordu. "JD bizden biri olmaya başladı.

Lucy sırtıttı ve JD'ye bir öpücük gönderdi. "Ve çok seksi, değil mi?"

Gwyn ürperdi. "İyy. Hayır. JD onun için bir kardeş gibiydi, tıpkı Thorne'un Lucy için olduğu gibi.

Thorne onlara doğru başını salladı. "Hanımlar, odaklanın. Gözlerini kısarak fotoğraflara baktı. 'Patricia'yı, Sheidalin'i satmaya çalışan iki Circus Freaks adamını, Ramirez ve karısını ve Darian Hinman'ı görüyorum. Hepsi kurban. Ama Hinman'ın altındaki iki kişi kim?"

Bir kadın ve bir erkek. Her ikisi de hemşire önlüğü giymiş bir kadınla bağlantılıydı ve bu kadın da Cumartesi gecesi Thorne'u dışarı çıkaran kişi tarafından taklit edilen Bernice Brown'la bağlantılıydı. Bernice Brown da Thorne ve Tavilla için çalışan gizemli kadınla bağlantılıydı.

Gwyn'in bu iki insan hakkında kötü hisleri vardı, Frederick konuşmaya başlayıp sonra duraksayınca daha da belirginleşti. "Senin hatan değil, Thorne," dedi. "Bunu unutma.

Thorne tekrar koltuğa yığıldı. "Onlar da öldü," dedi kesin bir ifadeyle. "Kimdi onlar?"

"Kocasıyla birlikte izinde olan bir profesör. Karavanları Sally Brewster'ın - hemşireyi işaret etti - 'kendisini arayan ve Bernice Brown'ın yerini soran adama tarif ettiği yere park edilmişti. Sally o alanın boş olduğunu düşünmüştü.

"Olamaz," diye nefes aldı Gwyn.

Frederick başıyla onayladı. 'Sally'nin oğlu bir polis. Adamın annesinden bilgi almak için pompalaması, sonra da birinin aynı numarayı kullanarak Julie'den bilgi alması hakkında kötü hisleri varmış.

"Ramirez'in kullan-at cep telefonu numarası," dedi Thorne acımasızca. "Evet, ama bunu ona ben söylemedim," dedi Frederick. 'O annesine göz kulak olmak için izne ayrılacak kadar tehlikeye ikna olmuştu.

Thorne arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı. 'En azından güvende o zaman. Joseph'e o zavallı insanlar ile benim davam arasındaki bağlantıyı anlatan oldu mu?

"Evet," dedi Clay.

Thorne aniden doğruldu. "Bernice Brown'ı kontrol ettik mi?

"Evet," dedi Frederick sakince. 'Bu öğleden sonra Bernice ve kuzeniyle konuştum. Onlara ölen çiftten bahsettim, gerçi onlar bunu zaten duymuşlardı. Bernice oldukça sarsılmış durumda. Sally de öyle. Onları öldürülmeye mahkum etmiş gibi hissediyor.

Thorne, "Hayır," dedi. 'Tavilla'ydı, uçları kesiyordu. Bu işte çok iyidir.

Gwyn ve Lucy bir kez daha bakiştılar. Thorne onlara baktı. "Ne?

"Kendini suçlamıyorsun," dedi Gwyn. "Bu bir gelişme.

"Kesinlikle öyle," dedi Lucy. 'Sırada ben varım. Fazla bir şey değil ama Patricia Segal'in ön otopsi raporunun bir kopyasını aldım. Ölüm nedeni bıçak yaraları. Kanında aşırı düzeyde GHB ve kandaki alkol oranı .35.' İçini çekti. "Ve cinsel saldırıya uğradığına dair kanıtlar vardı.

"Olamaz," diye mırıldandı Gwyn. Lucy ona üzgünüm der gibi bir bakış fırlattı ama Gwyn, Lucy'nin tepkisini kimsenin fark etmemiş olmasını umarak elinin tersiyle itti, çünkü bu çok anlamlıydı. "Tecavüzcü arkasında bir şey bıraktı mı?" diye sordu, Thorne'un yanında ne kadar hareketsiz kaldığının farkındaydı.

"Bir saç teli," dedi Lucy üzüntüyle ve Gwyn zntnn Patricia Segal için değil kendisi için olduğunu biliyordu. Gerçi her ikisi için de olmalıydı, çünkü hiçbir kadın bunu hak etmiyordu. Hiçbir zaman. Lucy omuzlarını dikleştirdi. 'Cesedi bugün serbest bırakıldı. Cenaze töreni Cuma günü yapılacak. Perşembe akşamı ailesiyle birlikte kapalı bir tabut ziyareti olacak.

Bir an sessizlik oldu ve Gwyn herkesin ona baktığını hissetti. Bundan hoşlanmamıştı. 'Patricia'nın ziyareti ve cenazesi için bir plana ihtiyacımız var. Katilinin ortaya çıkma ihtimaline karşı birimizin orada olması gerekiyor. Katılımcıların yüzlerini yakalamalıyız.'

"Eylem adımlarının bir listesini tutuyorum," dedi Alec. "Bunu da ekleyeceğim.

"Teşekkürler, Alec." Stevie ayağa kalktı ve ilan panosuna doğru yürüdü. 'Mason'ı birazdan beslemem gerekiyor, o yüzden ben gidiyorum. Paige ve ben bugün Patricia'nın bağış toplama komitesindeki yarım düzine kadınla görüştük. Kocası ve birlikte olduğu ge adam hakkında daha fazla bilgi edinmeye çalışıyorduk.

"Patricia bilgiyi küçük paketler halinde dağıtmayı severdi," dedi Paige yüzünü buruşturarak. "Bir kadına sa rengini, diğerine göz rengini, bir başkasına ... şey, bilirsin işte.

Bunun zerine herkes yüzünü buruşturdu. 'Onlardan herhangi birine söyledi mi?

yaş?' Gwyn sertçe sordu.

Stevie, "Sadece rıza gösterme yaşının üzerinde olduğunu," dedi. "Maryland'de bu yaş on altıdır.

"Bunu anlattığı arkadaşı oldukça dehşete düşmüş," diye ekledi Paige. "Yirmi bir yaşından büyük olduğuna dair güvence almak için onu sıkıştırdığını söyledi ama Patricia sadece kıkırdadı ve kendisini daha ge hissettirdiğini söyledi. Sonbaharda niversiteye gidene kadar bundan zevk alacağını söylemiş.

"Onlardan herhangi birine onun adını söyledi mi? Thorne, yüzü taş kesilmiş bir halde sordu.

Çünkü suç işlemiş ge adamları temsil etmişti, ancak davranışlarının kaynağının

sorunlar, güvenebilmeleri gereken biri tarafından cinsel saldırıya uğramalarıydı. Hem erkek hem de kadın tacizciler papazlar, rahipler, hahamlar, öğretmenler, izci ustaları ve çoğu zaman da bir arkadaşlarının ebeveynleriydi.

"Hayır," dedi Stevie. "Ama bir arkadaşına oğlunun lakros oynarken kas yaptığını, bir diğerine de burs kazandığını söylemiş. Oğluyla aynı liseye gittiğini düşünerek, lakros takımının en son fotoğrafının bir kopyasını aldık ve burs alan son sınıf öğrencileri için biraz çapraz kontrol yaptık. Söylediği saç ve göz renklerini kullandık ve bu ikisine indirgedik. Elinde bir lise yıllığı tuttu ve iki çocuğu işaret etti.

Paige hikayeye devam etti. "Sonra koçlarını bulduk. Lisede yaz okulunda öğretmenlik yapıyor. Ona, oyuncularından birinin muhtemelen yaşlı bir kadın olan bir tacizcinin kurbanı olduğuna dair bir ihbar aldığımızı söyledik. "Harika değil mi, keşke ben de o çocuk olsaydım" diyeceğini düşündük. "Hot for Teacher" şarkısındaki gibi.

Lucy, "Bu tavır beni çok kızdırıyor," diye tısladı.

Thorne'un elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı.

Paige, "Kızmazdınız," dedi, "çünkü koç da en az bizim kadar dehşete düşmüştü. Ve çok yardımcı oldu. Bize oyunculardan birinin sürekli bir kız arkadaşı olduğunu ve onun yaptığından şüphelendiğini söyledi.

"Ama bu," dedi Stevie, sayfayı göstererek, "Tristan Armistead, yılın ikinci yarısı boyunca garip davranıyordu. Ketumdu, takım etkinliklerine katılmıyordu. Notları düştü, lakros sahasındaki performansı da öyle. Neredeyse bursunu kaybediyordu.

"Ve," diye ekledi Paige, "Patricia'nın oğluyla arkadaşmış ama sonra araları bozulmuş gibi olmuş. Koç, Patricia'nın oğlunun kendisine tavsiye almak için geldiğini çünkü şaşkın olduğunu söyledi. Neyi yanlış yaptığına dair hiçbir fikri yoktu.

"Ve sonra," diye dramatik bir şekilde bitirdi Stevie, "koç gerçekten hareketsiz kaldı ve yaşlı kadının Patricia olup olmadığını sordu.

Segal.'

"Ona öyle olduğunu söyledin mi? JD talep etti.

Stevie başını salladı. 'Hayır ama o çoktan anlamıştı. Çocuğun tehlikede olup olmadığını sordu, biz de ona dürüstçe bilmediğimizi söyledik.

"Ama oğlumuz olsaydı endişelenirdik," diye bitirdi Paige. "Tristan'ı bulmamıza yardım edip edemeyeceğini sorduk ve o da daha iyisini yaptı. Bizimle birlikte çocuğun evine gitti ama Tristan evde değildi. Bir komşu koça ailenin tatile gittiğini ama Tristan'ın kediye beslemek ve postaları getirmek için geride kaldığını söyledi. Onu birkaç gündür görmemişler ve posta kutusu doluymuş.

"Koç ve komşuya kartlarımızı verdik ve onu görürlerse aramalarını istedik. Stevie yıllık Paige'e uzattı. "Gitmem gerek. Güle güle. Bastonuna ağır ağır yaslanarak asansöre doğru ilerledi.

Alec, "O yıllık sayfasının bir kopyasını çıkaracağım," diye önerdi. 'Tristan'ın fotoğrafını büyüteceğim, böylece Clay onu panoya asabilir.

"Önce yıllıkı görebilir miyim?" diye sordu Thorne ve Paige yıllıkı uzattı.

"Tristan en soldaki sarışın," dedi. "Patricia'nın oğlu Blake Segal'in hemen yanında duruyor.

Thorne yıllıkı aldı ve Gwyn görmek için daha yakına eğildi. Sonra nefesi kesildi. "Aman Tanrım. Kitabı kaptı ve daha yakına çekti. "Aman Tanrım.

"Ne? Lucy talep etti.

Gwyn başını kaldırıp Thorne'a baktı. 'Ona bak, Thorne. Blake Segal. Ona bir bak.'

"Anlıyorum," dedi Thorne, sesi boğuklaşmıştı. "Neyi görüyorsun? Lucy neredeyse bağıracaktı.

Gwyn başını kaldırıp arkadaşlarının endişeli bakışlarıyla karşılaştı. "Blake Segal Liam'ın ikizi olabilir.

Alec'in ağzı açık kaldı. "Ne?

Onların görebilmesi için yıllıkı çevirdi, sonra Angie'nin dükkânında telefonuyla çektiği fotoğrafı getirdi ve Liam'ın yüzü görünene kadar büyüttü.

"Aman Tanrım," diye yankılandı Jamie sessizce. "Haklısın. Bu mümkün mü? Richard'ın Patricia'nın oğlunun babası olması? Kendi kız kardeşine tecavüz etmiş olabilir mi?"

Hunt Valley, Maryland,
14 Haziran Salı, saat 10.15.

Richard'ın kendi kız kardeşine cinsel tacizde bulunduğu düşüncesiyle öfkesini bastıran Thorne, nefesini sert bir şekilde dışarı verdi. 'Ama bu bir şey ifade etmeyebilir. O onun kardeşiydi. Yani, aynı genleri taşıyorlardı. Yeğeninin ona benzemesi mantıklı olabilir.

"Hayır. Gwyn başını sertçe salladı. 'Hayır. Sana Patricia'nın geçmişini araştırdığımı söylediğimi hatırlıyor musun? Richard öldürüldükten sonra okulu bıraktığını ve duruşma bitene kadar geri dönmediğini öğrendim. Sözde Avrupa'ya gitmiş. Bir yıldan fazla bir süre gitmiş.

Thorne, 'Hâlâ bir şey ifade etmeyebilir,' diye ısrar etti.

Gwyn yılmamıştı. 'Richard ve Patricia kan kardeşi değillerdi. Bekle. Bulmama izin ver...' Telefonunun tuşlarına hızla basıyordu. 'Richard Linden'in ölüm ilanı. İşte burada. "Richard'ın babası Richard Linden Senior, annesi Elizabeth Hale Linden, üvey annesi Judith Linden ve üvey kız kardeşi Patricia hayatta." Ona baktı. "Judith, cinayet sırasında Richard Senior ile evli olan kişiydi ve şu anki Bayan Linden olmaya devam ediyor.

"Patricia'nın ölüm ilanını aldım," dedi Alec. "Bu sabahki Washington Post gazetesinde yayınlandı. "Patricia'dan geriye annesi Judith Linden, babası Harold Martelli ve üvey babası Richard Linden Senior kaldı." Haklısın, Gwyn. Richard ve Patricia arasında ortak kan yok. Tamamen farklı genler.'

Thorne tekrar öne doğru eğildi ve yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Tanrım. Neredeyse bir inilti gibiydi ama umurunda değildi.

Gwyn yatıştırıcı bir şekilde sırtını ovdu. "Sorun ne?"

Thorne?' diye mırıldandı.

"Bunu nasıl yapabildi? Ve nasıl hiçbirimiz bunu göremedik? Önce Angie, şimdi de Patricia. Nasıl olur da her gün aramızda bir tecavüzcü varken bunu bilmeden devam edebilirdik? Ama bu kelimeler bir türlü gelmiyordu, o da daha önce kullandığı kelimeleri tekrarlardı. "Bunu nasıl yapabildi?

"Bunun cevabını biliyorsun," dedi Jamie yumuşak bir sesle. 'Richard basitçe kötüydü. Linden Senior'un Richard'ın cinayetini senin üstlenmene bu kadar hevesli olmasının nedeni de bu olabilir. Başka birinin Richard'ı öldürmek için bir nedeni olduğunu biliyordu. Richard, Angie ve Patricia'dan daha fazla kıza tecavüz etmiş olabilir. Eğer suçları ortaya çıkarsa, bu onların değerli aile ismine leke getirebilirdi.

'Ve Patricia'da da,' diye mırıldandı Gwyn. 'Aman Tanrım. Tecavüze uğramış bir çocuk yetiştirmiş.

Thorne iç çekerek ürperdi ve Gwyn'in zihninde ne gördüğünü merak etti. Evan'ın ona ne yaptığını merak ediyordu. "Bunun rızaya dayalı olduğuna inanmak istiyorum," dedi kısık sesle, çünkü Gwyn'in Evan'la yaşadığı fiziksel ilişkinin de rızaya dayalı olduğuna inanmak istiyordu. "Ama bunun doğru olmadığını biliyorum. İkisinin de doğru olmadığını biliyordu. Ve hasta olacağını düşündü.

Bir arada tut. Onun için. Kızın eli adamın sırtında yavaş daireler çiziyor, Lucy de saçlarını okşuyordu; ikisi de rahatlatıcıydı ama ikisi de tamamen farklı dokunuşlardı.

"Anahtarlık," dedi sonunda, tutunacak başka bir şey arıyordu. 'Richard tecavüz ettiği biri yüzünden öldürüldüyse - ya Angie ya Patricia ya da Tanrı korusun, başka biri Anahtarlığın bir anlamı var. Her şey dönüp dolaşıp o lanet anahtarlığa geliyor.

"Ya da belki sadece anahtar," dedi Gwyn düşünceli bir şekilde. 'Futbol madalyasının bununla bir ilgisi olmaması mümkün. Anahtarın neye uyduğunu merak ediyorum. Linden Senior'un bu konuda ne bildiğini merak ediyorum, çünkü biri onu ortadan kaldırdı.

Lucy, 'Bu da genellikle para izi anlamına gelir,' dedi.

Alec başını salladı, yazmaya başladı. 'Daha fazla bilgi almamız

gerekiyor

O ME teknisyeninin dul eşı hakkında,' dedi. 'Onun parasının nereden geldiğini bulmamız gerekiyor. Yapılacaklar listesine ekliyorum.

Thorne, Gwyn'e ne olduğunu düşünmek zorunda kalmamak için Alec'e odaklandı. Ya da Patricia'ya. "Angie'nin mali işlerine bu kadar çabuk nasıl ulaştın?

Alec sanki onu ihbar edip etmeyeceğini sorar gibi JD'ye baktı.

JD gözlerini devirdi. "Söyle ona. Ben de biraz merak ediyorum.

Alec omuz silkti. "Temelde bir Hail Mary yaptım ve salonun e-posta hesabına bir e-posta içinde bir Truva atı gönderdim. Silmeniz gereken şu "fatura ekli" e-postalardan biriydi. Bilgisayarın başındaki her kimse hemen tıklamış ve bingo, sistemlerine girmişim. Titiz kayıtlar tutmuşlar. Her banka ekstresi PDF olarak indirilmiş ve aynı titizlikle etiketlenerek saklanmıştı. İhtiyacım olanı bulana kadar belgeler arasında gezinmem yeterli oldu.

"Bizim tarafımızda olmana sevindim," diye mırıldandı JD.

Alec ona sıırttı. "Yeteneklerimi iyilik için kullanırım, kötülük için değil. Sonra ayıldı. 'Eğer ME teknisyeninin dul eşı de bu kadar dikkatsizse, şansım yaver gidebilir. Eğer şanslıysam, Truva atını kendini imha edecek şekilde ayarlarım, böylece Joseph'in adamları nihayet oraya vardığında, benim zaten orada olduğumu bilemezler. Eğer şanslı değilsem, onun sistemine girmesi biraz daha uzun sürebilir.

"Ne yapman gerekiyorsa yap," diye yönlendirdi Clay. "Sadece, bilirsın, her zamanki gibi.

Alec eğlenmiş görünüyordu. 'Sakın yakalanma. Anladım. Ama zavallı JD'nin karnı ağrıyormuş gibi görünüyor.

JD yüzünü buruşturdu. 'Evet, ama senin yüzünden değil. Şimdi Patricia'yı kaçırıldığı yere nasıl çektiklerini merak ediyorum. Yani, Thorne'la bağlantısı olduğu için dikkatle seçilmişti ama nasıl? Ve neden? Neden şimdi? Tavilla'nın onunla nasıl bir bağlantısı var? Ya onu dışarı çekti ya da takip ettirip kaçırdı. Bu çocuk aracılığıyla mı? Lakros oyuncusu mu? Ya da kocası

. . . Tanrım, buna ilişki demek bile istemiyorum. Yargıç Segal öğrendi mi? Yani, sıradan bir ilişkiyi umursamayabilirdi ama karısının, oğlunun arkadaşı olan zar zor yasal bir çocuğun peşine düşmesi? Bu onun için iyi görünmeyecek.'

Paige düşünceli bir şekilde dudağını ısıırıyordu. "Stevie'yle bugün konuştuğumuz kadınların çoğu evliliklerinde sorunlar olduğunu söyledi. Patricia'yı tanıdıklarından beri sallantıdaymış. Geçmişte ilişkileri olmuş, bu yüzden buna alışkınlarmış. Onları endişelendiren bu genç adamın yaşıydı - ve Patricia'nın da, ayık olduğu zaman. Ayıkken -ya da en azından daha az sarhoşken-kocasının bunu öğrenip onu öldürmesinden korkuyordu. Onun sözleri olduğunu söylediler. Ayrıca çok sık ayık olmadığını da söylediler. Görünüşe göre çok içiyormuş. Belki şimdi bunun arkasındaki nedeni biraz anlayabiliriz.

Yanı başındaki Gwyn gerildi ama Thorne buna dikkat çekerek onu utandırmak istemedi ve bakışlarını fotoğrafların ve iplerin bulunduğu ilan panosuna sabitleyerek kendini davaya odakladı.

'Eğer Yargıç Segal'in çocuktan haberi varsa, karısını öldürtmüş olması da mümkün. Onu kendisi öldürmeyecek kadar akıllıdır. Tabii bir tutku cinayeti değilse, ki bu değildi. Çok planlıydı. Eğer yargıç işin içindeyse, bir şekilde Tavilla'yla bağlantısı vardır çünkü Tavilla bir şekilde Patricia'yı ve o lanet anahtarlığı ele geçirmiştir. Eğer yargıç işin içinde değilse, Tavilla'nın Patricia'ya nasıl ulaştığını bilmemiz gerekiyor. Patricia'nın fotoğrafına baktı ve hem gençliğinde hem de ölümünden önce maruz kaldığı saldırılar için acı verici bir sempati duydu. "Cep telefonu kayıtlarına ulaşabilir miyiz?

JD rahatsız görünüyordu. 'Hem Hyatt'ta hem de Joseph'te var. Ne bulmayı umuyorsun?'

Thorne, 'Cumartesi gecesi nasıl dışarı çıkarıldı,' dedi. 'Benim gibi biriyle buluşmak için mi çağrılmıştı? Yoksa kendi isteğiyle gittiği bir barda birisi içkisine bir şey mi kattı? Nasıl kaçırıldığını bilmek istiyorum.

"Bakalım bulabilecek miyim," diye söz verdi JD. 'Joseph bir

Bugün Hinman'ın evinden gelen detaylar gibi birkaç şey gözümün önünden "kayıp" gidiyor. Elinden geldiğince bize yardım etmeye çalışıyor.

"Bunu takdir ediyoruz," dedi Clay. 'Ama Patricia'nın öğrenmesi halinde olacaklardan korkması dışında başka bir sebep yoksa, yargıçla olası bir bağlantıyı göz ardı edemeyiz. Segal ve Tavilla ile olası bağlantıları hakkında daha fazla bilgi sahibi olmamız gerekiyor. Paige, Grayson bizim için biraz araştırma yapmak ister mi? Onun hakkında söylentiler var mı diye bakabilir mi?

Paige'in kocası Grayson Smith, savcılıktaki en yüksek mevkilerden biri olan kıdemli eyalet savcı yardımcısıydı. O ve Joseph'in yine savcı olan eşi Daphne, soruşturmaya müdahale ederek kolluk kuvvetlerinin inşa edebileceği herhangi bir davayı tehlikeye atmak istemedikleri için kendilerini geri çekmişlerdi, ancak Grayson yine de değerli bir kaynak olabilirdi.

"Ona soracağım," diye söz verdi Paige. 'Bana birkaç şey söyledi, Segal'in görevinin atanmış bir görev olduğu gibi, bu yüzden bir seçmen kitlesini memnun etme konusunda endişelenmesi gerekmiyor. Ancak bu onu söylentilere karşı daha savunmasız hale getirebilir. Ayrıca Segal'in geçmişte suça karşı sağlam bir sicili olduğunu, ancak son zamanlarda bazı garip kararlar verdiğini söyledi. Sabah ilk iş bunu araştırmayı planlıyordum.'

Çünkü geç oluyordu, Thorne fark etti. "Özür dilerim. Hepinizi yatma vaktinizden çok önce uyanık tuttum. Bu işi bitirmeliyiz.

Clay'in yüz ifadesi alaycı bir eğlenceye dönüştü. "Mükemmel bir geçiş, çünkü şimdi sıra bende. Thorne, bu bölüm için senin için işaretler hazırladık. Herkes? Gwyn ve Thorne dışında odadaki herkes yanlarında sakladıkları bir parça poster tahtasına uzandı. Lucy ve Jamie bile onları tutuyordu. "Çevirin onları," diye talimat verdi Clay.

Hepsinde çeşitli renk, yazı ve fontlarda SENİN HATAN DEĞİL, THORNE! yazıyordu ve hepsi sim ve yıldızlarla süslenmişti. Lucy'nin tabelasının altında, Thorne

küçük bir imza görebiliyordu. Cordelia Maynard. Stevie'nin on yaşındaki kızı.

Boğazındaki ani yumruyu yutmak zorunda kaldı. "Parıltı mı? Vay canına, elinizden geleni yapmışsınız."

Clay kuru bir sesle, 'Cordelia'yı saatlerce meşgul etti,' dedi. 'Gerekirse parıltıyı kendi yararına kullanacağımı söylemekten utanmıyorum. Anlaşmamız bu Thorne ve eğer bunun senin hatan olduğunu düşünüyormuş gibi bir halin varsa, başka malzemelerimiz de var.

"Su tabancaları," dedi Paige öyle utanmaz bir keyifle ki Thorne güldü.

Clay ona gülümsedi. "Yani sonuçları ağır olacak, haberiniz olsun. Bir kavgaya hazırlanıyormuş gibi omuzlarını yuvarladı. "Pekâlâ. Hem vaftiz törenini hem de sonrasındaki barbekü partisini erteliyoruz ama törenin hâlâ devam ettiğini ve sadece arkadaşlarla ailenin katılacağını duyurduk.

Thorne'un ağzı açık kaldı. Hayır. İmkânı yok. "Ama-" diye söze başladı, ancak yarım düzine parıltılı işaretin kendisine doğru sallandığını gördü. Çaresizce Gwyn'e baktı. Gwyn de ona baktı, gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu ve bu destek ifadesini takdir ettiği belliydi.

'Anneleri ve çocukları Chicago'ya gönderiyoruz,' diye devam etti Clay. 'Arkadaşlarım orada ve Stevie, Lucy, Paige ve tüm bebeklerimize onlar bakacak. Julie ve Cordelia da gidiyor, yani evde sadece yetişkinler ve sadece ateşli silah kullanabilen yetişkinler olacak.

Thorne şok içinde Lucy'ye baktı. "Bunu biliyor muydun?

Başını salladı, gözleri yumuşacıktı. "Evet.

JD'ye baktı ve onun da başını salladığını gördü. "İşaretler benim fikrimdi," dedi JD tüm ciddiyetiyle.

Paige kendini beğenmiş bir tavırla, "Su tabancaları benimdi," diye ekledi.

Thorne gülümsemesini engelleyemeyerek başını salladı. "Elbette öyleydiler.

"Bekle," dedi Gwyn, ağzı ani bir kaş çatmayla eğilmişti.

"Bir grup yeni anne ve bebeği Chicago'ya yalnız mı gönderiyorsunuz?"

Paige gücenmiş görünüyordu. 'Dilini ısır, kızım. Biz sadece bir grup "yeni anne" değiliz. Bizler süper anneleriz. Stevie ve ben kendi başımızın çaresine bakabiliriz. Ve Lucy de ... şey, kemaniyla kötü adamlara vurabilir.

Lucy bu fikir karşısında ürpermiş gibi yaptı. 'Dilini ısır kızım,' dedi ve sonra Gwyn'e gülümsedi. 'Merak etme büyükanne. Biz iyi olacağız.

"Ve her neyse, yalnız gitmiyoruz," diye ekledi Paige. 'Grayson da bizimle geliyor. Yardım etmek için başka bir şey yapamadığı için can atıyor. Bir şahin gibi izleniyor,' dedi özür dileyerek. "Lanet olası yargı politikaları.

Yine de yardım etmek için çok şey yapmıştı, diye düşündü Thorne. Savcı Paige'in bu işe karışmasını tamamen desteklemişti, her ne kadar daha sonra siyasi açıdan zor durumda kalmasına neden olsa da.

"Ayrıca Taylor ve Ford da onlarla gidiyor," dedi Frederick. 'Ve Clay'in arkadaşı Ethan. Her şey ayarlandı. Aile ve arkadaşların katıldığı küçük bir etkinlik görüntüsü vereceğiz ve Cesar Tavilla'nın karşı koyamayacağı bir hedef olduğumuzdan emin olacağız. Gözlerini kısmıştı. 'Tüm adamlarınız tek bir yerde. Hepsi silahlı ve orospu çocuğu için hazır.

Thorne ağzını açtı, sonra kapattı, çünkü gerçekten bunalmıştı. Bu insanlar hayatlarını altüst etmişlerdi. Hayatlarını riske atmışlardı. Benim için.

Lucy kıkırdadı. 'İmkansızı başardık. Thorne'un nutku tutuldu.

Gwyn onun yakasından tuttu ve yanağından öpmek için yavaşça aşağı çekti. "Teşekkür et, Thorne.

Thorne ürpererek bir nefes verdi. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Hepsi bu kadar mı? Paige dudaklarını büzerek sordu. "Bizimle dövüşeceğini umuyordum.

Alec ayağıyla onu dürttü. 'Sen sadece

su tabancaları.'

"A y n e n ö y l e , " diye homurdanarak Thorne'u tekrar güldürdü.

"Teşekkür ederim," diye tekrarladı, sesi nihayet düzene girmişti.

'Gerçekten.

Teşekkür ederim.'

OceanofPDF.com

Yirmi .

Annapolis, Maryland,
14 Haziran Salı, saat 11.00.

Bakışlarını bilgisayarından tembelce kaldırdı ya da en azından konuğuna öyle göründü. Yargıcı kasıtlı olarak bekletmiş, kibirli adamı kendi suyunda pişirmişti.

"Size yardımcı olabilir miyim, Yargıç Segal?" diye kibarca sordu.

Yargıç sinirli bir şekilde ileri doğru bir adım attı, ancak Patton'ın kolunu tutmasıyla durduruldu. Patton'dan kurtulmaya çalıştı. İkisi de cüsse ve kas bakımından birbirine denkti ama Patton yirmi yaş daha genç ve silahlıydı.

Yargıç silahlı değildi. Patton onu iyice aramıştı.

Patton'a, 'Onu bırakabilirsiniz,' dedi.

Yargıç, haksızlığa uğramış bir adamın havasıyla takım elbisesinin ceketini düzeltti. "Sen kim olduğunu sanıyorsun lan?" diye tısladı.

Ellerini masasının üzerinde kavuşturdu. 'Cesar Tavilla. Los Señores de la Tierra'nın Başkanı ve CEO'su.

Segal sanki bunun bir önemi yokmuş gibi başını salladı. Ama önemli olacaktı. Bu iş bittiğinde, çok büyük bir önemi olacaktı.

Bu iş bittiğinde, adamın sahibi ben olacağım.

Segal masasının üzerinden ona doğru eğildi. "Sen benim karımı öldürdün.

Gözlerini kırpıştırarak Segal'e baktı. "Yaptım, evet. Bileğini salladı ve koluna sakladığı bıçak kayarak eline geldi. Başparmağının bir hareketiyle sustalıyı açtı ve ahmağın hırlayan suratının bir santimetre yakınına sapladı. 'Bu bıçakla. İşimiz bitti mi?'

Segal'in rengi soldu ve bir adım geri çekildi, elleri iki yanında yumruk oldu.

İsteksiz bir hayranlık duyduğunu itiraf etmek zorundaydı. Yargıcın kaçmasını bekliyordu. Adam korkak değildi.

"Anlaşmamız böyle değildi," diye homurdandı Segal.

Patton'ın gerekirse Segal'i yerinden söküp atacak kadar yaklaştığının bilinciyle, yargıca ağırbaşlı bir ifadeyle baktı. 'Onun yerine genç bir adamı öldürmemi mi isterdiniz? Oğlunuzun en iyi arkadaşını mı? Tek suçu karınız ona peri masalı gibi bir son vaat ettiğinde ona inanmak olan genç bir adamı mı?

Segal'in çenesi sıkıştı. "Anlaşmamız böyleydi.

"Hayır, bu sizin anlaşmanızdı. Anlaşmamız şuydu: Eğer bana Thomas Thorne'un itibarını sarsabileceğim bilgiler verirsen, ben de senin adli patavatsızlıklarını baroya bildirmekten kaçınacaktım.

"Ama karımı asla öldürmemen gerekiyordu!

Kaşlarını kaldırdı. 'Onu sevdiğine inanmamı mı istiyorsun? Gerçekten mi?'

Segal sertçe yutkundu. 'Ölene kadar içiyordu. Yardıma ihtiyacı yoktu.

Bir an için adamın kaybına biraz sempati duydu. Sonra kiminle konuştuğunu hatırladı. "Yani karınızın sarhoş araba kullanırken kendini ve muhtemelen bir başkasının sevdiği birini öldürmesi sizin için sorun olmaz mıydı?

Yargıç tekrar yutkunarak başka tarafa baktı. "Hayır.

"Çünkü onun alkollü araç kullanma suçlarını sonsuza kadar saklayamayacaktınız, Yargıç Segal.

"Bunu biliyorum. Segal'in bakışları geri döndü, gözleri alev alev yanıyordu. "Ama sen de ona tecavüz etmek zorunda değildin," diye fısıldadı kısık sesle. "O bunu hak etmedi.

Ağzı bir karış açık kaldı. "Ne öneriyorsun?

Segal'in ağzı buruştu. "Ben hiçbir şey önermiyorum. Otopsi raporunda ne yazdığını söylüyorum. Cinsel saldırıya uğramış. Ve bunun çocuk tarafından yapılmadığını biliyorum, çünkü çocuğun bütün akşam nerede olduğunu biliyorum. Kızın evinde onu bekliyordu.

onu almanız gereken yer olan lanet parkta.'

Segal'in suçlaması karşısında dehşete kapılarak sandalyesine geri oturdu. Adli tabibe göre olanlardan dehşete düşmüştü. "Bunu benim yaptığımı mı düşünüyorsunuz?"

"Bunu başka kim yapmış olabilir? Segal hâlâ elinde tuttuğu bıçağı gösterdi. "Onu tıpkı ... gibi doğradın. Sözünü yarıda keserek tekrar başka tarafa baktı.

"Ne gibi, Yargıç Segal?" diye sordu sessizce. "Kardeşinin katili tarafından parçalara ayrılması gibi mi?"

Segal başını salladı. "Bunu hak etmedi.

Muhtemelen hayır. Ama o sırada bilinci yerinde değildi. Acı çekmedi. Kardeşinin aksine.'

"Umurumda değil! Segal ağladı, gözleri içtenlikle dökülmüş gibi görünen yaşlarla dolmuştu. "Korkunç bir eşt. Korkunç bir anneydi. Ama tecavüze uğramayı hak etmedi. Tekrar söylüyorum. Ve bu şekilde ölmeyi de hak etmiyordu. Oğluma annesine ne olduğunu anlatmak zorundaydım çünkü medyanın sessiz kalmayacağını biliyordum. Oğluma annesinin tecavüze uğradığını söylemek zorundaydım.

Göz ucuyla bir bakış Patton'ın da cinsel saldırı haberi karşısında en az onun kadar şaşkın olduğunu gösterdi. "Harrelson ve Schwab olmalı," dedi sessizce. "Onu bana zaten uyuşturulmuş halde getirdiler.

İç çekti. "Özür dilerim Yargıç Segal. Bu benim emrimle yapılmadı. Eğer yardımı olacaksa, karınızı kaçıran adamlar öldü.

Segal gözlerini kapattı ve gözyaşları yüzünden aşağı süzölmeye başladı. 'Elbette bir faydası yok. Patricia hala ölü. Oğlum hâlâ yas tutuyor.

Başını eğdi, düşünüyordu. Segal'in kariyerini yıllardır takip ediyordu. Adam kurnazdı, iyi bir nedeni olmadan asla bir şey yapmazdı. 'Karınız cumartesi günü geç saatlerden beri ölü. Bugün Çarşamba. Benimle yüzleşmek için neden üç tam günden fazla beklediniz?

"Çünkü meşguldüm," diye tersledi Segal. 'Benim oğlum

tam bir enkazdı. Polislerden ve muhabirlerden kaçmanın yanı sıra mahkeme takvimimi yeniden planlamak ve bir cenaze töreni düzenlemek zorunda kaldım. Bir kez daha yutkunurken boğazı düğümlendi. "Otopsi raporuydu. Onu öldürdüğün için çok öfkeliydim ama onun da tecavüze uğradığını öğrendiğimde... Bir şeyler yapmak zorundaydım.

"Bu sefer mi demek istiyorsun?

"Evet," diye tısladı. "Bu sefer. Ama tıpkı daha önce olduğu gibi, yapabileceğim hiçbir şey yok.

"O çaresizlik hissini anlıyorum," dedi soğuk bir sesle. 'Oğlum hapse girdikten sonra karım öldüğünde bunu hissettim. Ve oğlum hapishanede öldürüldüğünde.

Segal başını salladı. "Bu benim hatam değildi.

"Bu hâlâ tartışmalı efendim. Parmaklarını dikleştirdi ve adama ne yapacağını düşündü. Segal onunla Margo aracılığıyla bağlantı kurmuştu ve Patton onu buraya getirirken gözlerini bağlamıştı. Patton'ın bunu kendi onayı olmadan yapmış olması ayrı bir konuydu ve asistanı en ağır şekilde cezalandırılacaktı. Yargıca, 'Seni şu anda öldürebilirim, biliyorsun,' dedi.

"Biliyorum. Segal çenesini kaldırdı ve bakışlarını onunkilere dikti. "Ama tamamen aptal değildim. Kasama ne yaptığımı ve seninle yaptığım anlaşmayı ayrıntılarıyla anlatan bir belge bıraktım. Ve seni bu gece görmeyi planladığımı.

Eğer blöf yapıyorsa, bu işte iyiydi. Ve doğruyu söylemediğine inanmak için hiçbir neden yoktu. Bu noktada adamın kaybedecek çok az şeyi vardı.

Eğer onu öldürürsem, Patricia'nın cinayetiyle ilişkilendirilme riskim var. Elbette, Thorne zaten bundan şüpheleniyordu ama adamın elinde kanıt yoktu. Somut bir bağlantı yoktu. Polis onun yolunu bile koklamamıştı. Ve o biliyordu. BPD'de, teşkilatın her kademesinde kaynakları vardı.

Onu öldürürsem, yedek kulübesindeki değerli bir kaynağı kaybederim. Ve bunlar kurulması çok daha uzun süren ittifaklardı.

Eğer yaşamasına izin verirsem, o gevşek bir iplik olur.

Tabii daha önce tamamen farklı bir şey için gözden düşmezse.

parmakla göstermeye başlarsın. Ki bunu yapabilirim. Kolayca.

Karar verildi. 'Karının onurunun intikamını almaya geldin,' dedi sonunda. 'Buna saygı duyabilirim. Seni öldürmeyeceğim.

Segal'in kahkahası karanlık ve alaycıydı. "Çok teşekkür ederim.

Bıçağını adamın boğazına gömme isteğini bastırdı ve ifadesini soğukkanlı bir şekilde nötr tuttu. "Bir şey değil. Şimdi, eğer benimle bir daha iletişime geçmeye çalışırsan, her ne şekilde olursa olsun, pişman olacaksın.

Segal'in başını sallaması saygısızcaydı. "Aynı şarkı, ikinci dize. Beni öldürürsen, belgelerimi veririm. Buna kaldıraç denir.'

Genellikle erkeklerin korkudan titremesine neden olan o ürpertici gülümsemesiyle gülümsedi. Segal'in bağışıklığı olmadığını görmek onu mutlu etmişti. "Hâlâ kaybedecek bir şeyiniz var, Bay Segal.

Segal'in rengi soldu. "Hayır. Buna cesaret edemezsin. "Cesaret etmek mi? Bu yanlış bir kelime. "Oğlum bunun bir parçası değil.

'Senin için değerli olan her şey bunun bir parçası. Bahisleri yükselttin. Kasa kazandığında sızlanamazsın. Çünkü ev her zaman kazanır. Eğer benimle bir daha iletişime geçersen ya da adımın seninkiyle bağlantılı olarak en ufak bir fısıltısını duyarsam, çocuk ölür. Ama önce ona tam olarak kim olduğunu söyleyeceğim. Anlaşıldı mı?'

Segal azı dişlerini gıcırdattı. "Kristal.

"Güzel. Patton'a eliyle işaret etti. 'Lütfen Yargıç Segal'in aracına geri döndüğünden ve doğrudan evine gittiğinden emin olun. Geç oldu ve sokaklar tehlikeli. Başına bir şey gelmesini hiç istemem.

Patton afallamış görünüyordu, sanki kendisine onu öldürmesinin söylenmesini bekliyormuş gibiydi. "Evet, efendim.

"Ve sonra buraya geri gel.

Patton yutkundu. "Tabii ki.

Patton'ın Segal'in gözlerini bağlamasını ve hiç de nazik olmayan bir şekilde onu götürmesini izledi, sonra telefonu aldı ve Margo'yu aradı.

"Geç oldu," dedi sertçe. "Benny uyuyor."

"Özür dilerim," dedi sertçe. Gerçekten de üzgündü. Öfkesinden torununu unutmuştu. 'Ama bu acil bir durum. Segal'in kasasında beni suçlayan belgeler var. Onları almanı istiyorum.

"Bu o kadar basit değil baba," dedi kuşkuyla.

'Ama bunu yapmanız çok önemli. Elimdeki tüm kaynakları kullanacağım'.

"Deneyeceğim.

Sinirlenerek bir nefes çekti. Ona karşı çok gevşek davranmıştı. Oğluya olan ilişkisinden faydalandı. Ve benimle. Onun itaati durumsal değildi. Cevabının içine soğuk bir demir yerleştirdi. "Başaracaksın.

Bir an tereddüt etti. "Evet, efendim. Bu daha iyiydi.

"Teşekkür ederim.

Baltimore, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, saat 12.15.

Sonunda Clay'in kalabalık evinden ayrılmışlardı ve Gwyn apartman dairesinin sessizliği için minnettardı. Tüm arkadaşlarını seviyordu ama Lucy'nin kendisini onların önünde cinsel saldırı kurbanı olarak ifşa ettiği andan itibaren kaçmaya hazır hissetmişti.

Hayır. Kurban değil. En azından sadece o değildi. Hayatta kalan biriydi. Sonunda yeniden yaşamaya başlamıştı. Hiçbir şekilde karanlığa geri dönmeyecekti. Orası çok yalnızdı.

Bütün gün üzerinde taşıdığı silahları çıkardı, bıçakları ve silahlardan birini komodinin çekmecesine yerleştirdikten sonra Tweety'nin etrafından dolaşarak kalan silahı Thorne'un kullanması için yatağın diğer tarafındaki komodinin üzerine koydu.

"Ne olur ne olmaz," diye mırıldandı köpeğe, her gece yaptığı gibi onunla konuşuyordu. Ama bu gece diğerleri gibi değildi, çünkü bu gece yalnız değildi.

Her düşüncesinde, her hareketinde, kendisini karşıdan izleyen dev adamın bilincindeydi.

Kapı aralığından. "Bugün şanslıydım," dedi konuşur gibi, çünkü gerçekten kekelemek ve kafasına bir battaniye çekmek istiyordu. Onun ne bilmek istediğini biliyordu. Er ya da geç ona söylemek zorunda kalacağını biliyordu.

Thorne onu istek ve bir tür umutsuz korkunun birleşimiyle izliyordu. Arzu onu çekici hissettiriyordu ama içinde kabaran korku onu oldukça iyi bastırıyordu.

Yüzünde gölgeler ve gözlerinde sorular vardı. Sorular günün büyük bir bölümünde ara ara ortaya çıkmıştı ama Lucy'nin bu gece herkesin önünde yaptığı küçük gaftan sonra ne gölgeler ne de sorular azalmıştı. Ona ne olduğunu bilmek istiyordu. Evan'a.

İkisi de dağılmadan bunu ona söylemenin akla yatkın bir yolunu bulmaya çalışıyordu. Ve sefilce başarısız oluyordu.

"Nasıl yani?" diye sordu, sesi ona bir şeyler yapan alçak bir gürültüydü. Çok kötü, lezzetli şeyler.

Titreyerek omzunun üzerinden bir bakış fırlattı. Gömleğini çıkarmıştı ve sanki onu dik tutan tek şeymiş gibi kapı çerçevesinin kenarlarını kavrarken pazuları geriliyordu. Tüm bu güzel teni görünce ağzı kurudu. "Ne?" diye sordu, konuşmanın akışını tamamen kaybetmişti.

Ağzının bir tarafı kalktı ama üzgün bir şekilde. "Bugün şanslı olduğunu söylemiştin.

Hatırlamadan önce gözlerini kırptırdı. "Ah. Doğru. Kasaya döndü, şifreyi tuşladı ama parmakları yarı yolda durdu. Şifresi bir dizi rakamdı, kimsenin önemini bilmediği bir doğum günüydü. Benden başka kimse.

Şey, o ve çocuğun kendisi, evlat edinen ebeveynleri ve yıllar boyunca doğum günü partilerine katılan diğer herkesle birlikte. Ki buna ben dahil değilim.

Thorne'a da ondan bahsetmesi gerekiyordu. Ama her seferinde büyük bir açıklama. Evan olayını hallet. Sonra da

geri kalanını çıkardı. Hızlıca şifreyi tekrar girdi, çünkü kasa zaten kendini sıfırlamıştı. Kapağı açarak daha büyük olan 45'liğini uzatılmış şarjörüyle birlikte çıkardı ve komodinin üzerine koydu. Kıyafetlerinin altında rahatça gizleyemeyeceği kadar büyük ve ağırdı ama ateş ederken kendini en rahat hissettiği silah buydu. Ve eğer gece bir sürprizle karşılaşırlarsa, her türlü avantaja sahip olmak istiyordu.

Diğer üç tabancasını kasada bırakarak kapıyı kapattı. "Rivera bugün orada olduğu için şanslıydım," dedi. 'Silahlarımı aldı ve Joseph oraya gelene kadar sakladı. Joseph onları bana geri verdi. Başka tabancalarım da var ama en iyi onlar saklanıyor. Thorne'un yüzüne döndü, gülümsemesi tekrar yerine oturmuştu. "Joseph önce gizli taşıma iznim olup olmadığını kontrol etti. Gözlerini devirdi.

"Ben de bunu merak ediyordum," dedi Thorne. Omuz silkti, sonra ellerini kapı çerçevesinden yanlarına indirdi. 'Gwyn. Konuşmamız gerek. Anlamaya ihtiyacım var.

Gözlerini kapattı, hâlâ tamamen giyinik olmasına rağmen kendini aniden çıplak hissetti. "Biliyorum. Ama sanırım bu konuşma için biraz şaraba ihtiyacım var. Gözlerini açtığında adamın kapı aralığından çıktığını gördü. Sessizce onu mutfığa kadar takip etti ve arkadaş oldukları on iki yıl boyunca daha önce yüzlerce kez yaptığı gibi ona uzattığı şişeyi açtı.

Dolaptan bardakları aldı, sonra ona döndü. "Bir gömlek giyebilir misin?

Adam bir adım geri çekildi, gözlerinde suçlu bir endişe vardı ve kadın onun kendisinden korktuğunu düşündüğünü çok geç fark etti. "Hayır, öyle değil," dedi hemen. "Sadece daha iyi konsantre olabilirim.

Gözle görülür bir şekilde rahatlayan adam başını salladı ve kadın bardakları doldururken yatak odasına geri döndü. Adam temiz gömleğinin düğmelerini ilikleyerek döndüğünde, kadın bardakları sehpanın üzerine koymuş ve gazlı ateşi yakmıştı.

Kaşlarını çattı. "Üşüyor musun?"

Bu doğrudu, çünkü akşam ılık ve nemliydi. 'Hayır ama ateş sakinleştirici. Endişelenme,' diye ekledi, adam aniden endişeli görüldüğünde. 'Ben ateşçi falan değilim. Bazı insanlar dalgaları izlemeyi sakinleştirici bulur. Ama benim için alevler. Meditatif bir şey.

"Pekâlâ. Kanepeye oturdu ve belki de ilk kez kanepenin büyüklüğünden şikâyet etmedi. "Bana ne söyleyebiliyorsan söyle," dedi huysuzca. 'Ve eğer yapamazsan, seni incitmemem için kesinlikle bilmem gerektiğini düşündüğün şeyleri söyle.

O zaman başını kaldırdı ve kadının nefesi boğazında düğümlendi. Gözleri çok fazla acıyla doluydu. Çok fazla korkuyla. Ama orada daha fazlası vardı. Tatlı ve sevimli bir şey. Şefkatli. Ve sevgi dolu.

Ayakkabılarını çıkarıp onun yanına, kucağına oturmadan olabildiğince yakınına oturdu ve yanağını onun sert göğsüne sokmak için kolunu ona dolamasını bekledi. Ona gerçekten bakmak zorunda kalmazsa bu daha kolay olacaktı.

'Bana zarar vermeyeceksin,' dedi sessizce. "Bunu biliyorum. Bunu hep biliyordum.

"O zaman ..." diye boğazını temizledi. "Neden bana söylemedin?"

Sesindeki acı açıktı ve aniden onun yüz ifadesini görmek istedi. Yüz yüze gelecek şekilde dizlerinin üzerinde dönerek çenesini ellerinin arasına aldı. 'Sana güvenmediğim için değildi, eğer böyle düşünüyorsan, düşünme. Lütfen.

"Tamam. Dudakları avucunun üzerinde olacak şekilde başını çevirdi ve onu oradan öptü. "O zaman neden?"

İç çekti. "Sen benim güvenli yerimdi, Thorne. Bilmeni istemedim çünkü bana benden korkuyormuşsun gibi bakmanı istemedim. Bana acıyormuşsun gibi. Biliyormuşsun gibi. Çünkü o zaman her şeyi yeniden düşünmek zorunda kalacaktım. O ölmüştü. Gitmişti. Her şey bitmişti. Herkes bana bittiğini söyledi.'

Dikkatli ellerini kızın yüzüne götürdü, gözyaşlarını sildi.

yanaklarından akıttığının farkında değildi. "Ama senin için her şey bitmemiştir," diye fısıldadı.

"Hayır," diye fısıldadı. "Değildi. Unutmaya çalıştım. Unutmaya çalıştım. Ama yardımcı olan tek şey onu engellemekti. Bir şeyleri engelleme konusunda iyiyimdir.

Kulübe katıl. Sen, ben ve Lucy. Tüm şampiyon engelleyiciler. 'Artık yapamayana kadar,' dedi üzüntüyle.

Avucunu tekrar öptü. "Paylaşımçı değiliz, en azından gönüllü olarak. Lucy, bir katil tarafından kovalandığı için anlatmak zorunda kalana kadar bize hikayesini anlatmadı. Ben size duruşmamdan hiç bahsetmedim. Ya da Sherri'den. Bunu hiç yapmayabilirdim ama siz beni yatağında ölü bir kadınla buldunuz ve ben de buna mecbur kaldım.

"Onu seviyor muydun?

Sherri? Evet, gördüm.' Dudakları yukarı kalktı, melankolinin resmiydi. "Üniversiteyi bitirdiğimizde evlenmeyi konuşmuştuk. Bir planımız vardı, çoğu beni kabul etmesi için babası için bir şeyler yapmamı içeriyordu.

Gwyn alnını onunkine yasladı. "Öldüğü için çok üzgünüm.

"Ben de. Gözlerini kapadı ve sertçe yutkundu. 'Bu kâbusun peşine daha önce hiç düşmediğim için üzgünüm. Katilin gitmesine izin verdim çünkü bu daha kolaydı.

"Hayır," diye fısıldadı.

'Evet,' diye fısıldadı. 'Adımı Thorne olarak değiştirip yeni bir başlangıç yapmak ve asla arkama bakmamak daha kolaydı. Onun katilini bulana kadar aramaya devam etmeliydim. Ona adalet sağlamalıyım.

"Bebeğim. Onun alnını, sonra göz kapaklarını, sonra da yanaklarını öptü. 'Sen hayatta kaldın. Cehennemden geçtin ve diğer taraftan çıktın. Sence o senin acı çekmeni ister miydi?

Başka bir melankolik gülümseme. 'Hayır ama adalet için savaşmamı isterdi. Birlikte geçirdiğimiz son gün, kovulduktan sonra beni okula geri almaları için okula dava açmamı sağlamaya çalışıyordu. Kıkırdaması suluydu. "ACLU ile iletişime geçmek istedi.

'Kulağa tam bir ateş parçasıymış gibi geliyor. Ne dedin sen?'

"Dava açma konusunda mı?" Yine kıkırdadı, bu kez sevgiyle. "Ona mahkemeye gitmenin iyi bir şey olmadığını söyledim.

Gwyn sırtıttı. 'Oh, vay canına. Ve şu haline bak. Seninle çok gurur duyardı, Thorne.'

Sertçe yutkundu. "Umarım öyledir. Gerçekten öyle umuyorum. Ama bunu kendimle ilgili yapmak istememiştim. Sadece bazı şeyleri kendine sakladığın için seni suçlamadığımı söylemek istedim. Öyle yapsaydım ikiyüzlü olurum.

Onu tekrar öptü, usulca. "Biliyorum. Anlıyorum. Sana söyleyeceğim şeyi sana hiç söylememiş olabilirim. Ama birine anlattım ve bunun yardımı oldu.

"Kim?

Terapistim. Bir yılı aşkın süredir onunla görüşüyorum ve o olmasaydı burada olabileceğimi, seninle bu adımı atabileceğimi hiç sanmıyorum. Ama ona gerçekte ne olduğunu hemen anlatmadım bile. Aylarca söyleyecek kelime bulamadım.'

"Onu aramana ne sebep oldu?

"Bir sabah uyandım ve hayatım darmadağın olmuştu. Özellikle o sabahı hatırlıyordu. Şubat'ın on yedisi. Güzel bir oğlan çocuğu doğurduktan on yedi yıl sonra. Geçtiğimiz on altı yıl boyunca, on yedinci Şubat, oğlunu kucağına aldığı tek fotoğrafa ağlamak için uyandığı gün olmuştu. Bir yıl içinde on sekiz yaşına gireceğini ve varlığından haberdar olacağını bilmek, o gün ihtiyacı olan motivasyondur. "Hayatımı düzeltmem gerekiyordu ama o zamana kadar nereden başlayacağıma dair en ufak bir fikrim bile yoktu. İnternete girdim ve TSSB ile çalışan terapistleri araştırmaya başladım. Yaşadığım şeyin bu olduğunu düşündüm.

"Öyle miydi?" diye sordu.

"Evet, ve bunun altında yatan sebep ... Gözlerini kapattı, kelimeleri fısıldarken ona bakmadı. "Tecavüze uğramak. Evan tarafından.

Annapolis, Maryland,
15 Haziran arşamba, 12.40.

Patton gerçekten de geri dönmüştü. Dönmesini beklemiyordu ama adam Şimdi masasının önünde duruyordu, ayaklarını iki yana açmış, ellerini arkasında kavuşturmuş, yüzünde acımasız bir kararlılık ifadesi vardı.

"Beni Őaşırtmaya devam ettiğınızı söylemeliyim, Bay Patton. 'Ne düşündüğünüzü biliyorum. Ve bu doğru değil.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve Patton'ı ciddi bir şekilde inceledi. "Ben ne düşünüyorum?

"Dikkatsiz davrandığımı ve yargıcı buraya tek başıma getirdiğimi.

"Yapmadın mı?

"Hayır. Gelininiz söyledi. Efendim.'

Kaşlarını attı. "Margo bunu yapmazdı.

O yaptı. Bana inanmadığınızı biliyorum ama gerçek bu. Onu göndermesini senin söylediğini söyledi.

Kaşları daha da çatıldı. "Söylediğim Şey Şehir merkezindeki ofise geleceğimdi. Yargıç da onu görmek için oraya gelmişti.

"Yanlış anlamış olmalı. Yorgun görünüyordu. Sanırım bebek diş çıkartıyor. Belki de yeterince uyumamıştır.

"Bu doğru olabilir. Bana gerçeğİ söylediğiniz için teşekkür ederim, Bay Patton.

Adam gözlerini kısmıştı. "Bana inanıyor musun?

"Buradasın. Yalan söylüyor olsaydın, kaçardın. Ya da belki yalan söylüyorsun ve ters psikoloji uygulamaya çalışıyorsun?

Patton başını salladı. "Düz psikoloji ile yeterince sorunum var.

Dudakları seğirdi, Patton'ın kimsenin inanmasını istemediğinden çok daha zeki olduğundan emindi. 'Margo'yla daha fazla uyuması konusunda konuşacağım. Bu arada, senin için başka bir görevim var. Ona bir isim listesi uzattı ve

Telefon numaraları, her birine o kişiye en çok korku verecek tek bir cümle. 'Sabahtan başlayarak bu kişilerin her birini arayın ve adının yanındaki cümleyi okuyun, ardından telefonu kapatın. Cesaretlenip polise gitmeleri ihtimaline karşı, her bir kişinin biraz farklı bir ses duyması için ses değiştirici bir uygulamaya sahip kullan-at bir telefon kullanın. Ama yapacaklarını sanmıyorum.'

"Kim onlar?"

O gülümsedi. 'Bu daha az sen Biliyorum, ve daha az sen onlara yanlışlıkla söyleyebilir.'

Patton kâğıdı katladı ve omuz silkererek cebine koydu.

"Evet, efendim.

Adam öğreniyordu.

Baltimore, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, 12.40.

Tecavüze uğramak. Evan tarafından.

Thorne kelimeleri duyabilecek kadar güçlü olduğunu düşünmüştü. Yanılmışım.

Boğazındaki safra yükseldi ve oturduğu yerde titremeye başladı, kadın onun yanında diz çöküp yan tarafına bastırırken, elleri hâlâ onun için değerliymiş gibi yüzünü tutarken bembeyaz öfke onu çaresiz bıraktı.

Ama gözleri kapalıydı ve sanki hâlâ onu utandırıyormuş gibi kelimeleri fısıldamıştı. Tecavüze uğramak. Evan tarafından.

"Artık bana anlatmak zorunda değilsin," diye boğuk bir sesle konuştu.

Gözlerini açtı ve gözlerinde hafif bir meydan okuma vardı. Daha yumuşak bir sitem. "Sen sordun, Thorne. Hangisi olduğunu? Bilmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Bu önemliydi. Vereceği cevap önemliydi. Ama felç olmuş gibi hissediyordu, ne söyleyeceğinden emin değildi. "Bilmemi istiyor musun?"

'Hayır. Ama artık kutuyu açtığına göre içine bakmalısın yoksa hep merak edeceksin. Merak ettiğini bileceğim ve bu beni deli edecek. O yüzden hadi kutunun içine bakalım.'

sonra tekrar kapat.'

Sesi sakindi. Çok sakindi. Bu onu tedirgin etti. "Pekâlâ. Eğer o anlatabiliyorsa, o da dinleyebilirdi.

Bir kez başını salladı, sonra geri kayarak onun yanına oturdu, başını göğsüne yasladı. İki kadeh şaraba dokunulmadan sehpanın üzerinde duruyordu ama tek bir yudum bile içebileceğini sanmıyordu.

Bardakları göstererek, "Eğer ikisini de istiyorsanız, buyurun alın," dedi.

'Hayır. Ben ... um ... Döküyorum ve genellikle sonunda kanalizasyona boşaltıyorum.

O bunu bilmiyordu. "Sanırım sana daha ucuz bir şarap alacağım.

Kıkırdadı. 'Yeterince adil. Ateş yanmaya başlayınca ve meditasyon yapmaya başlayınca artık istemiyorum. Ve bu gece Patricia'yı düşünüyorum, çok fazla içiyor. Aynı tuzağa düşmek istemiyorum. İçini çekti, nefesi adamın göğsünü ısıtıyordu. "Babam kötü bir ayyaştı. Ortada olduğumda bunu hatırlıyorum. Oraya gitmek istemiyorum.

Uzun zamandır babasından bahsetmemişti. Thorne'un tek bildiği ailesinin çok katı olduğu ve sirke katılmak için kaçtığıydı. Şimdi bu hikâyenin ne kadarının doğru olduğunu merak ediyordu.

Ama her şey sırayla. Yani. Evan. Uyuşturulmadığını söylemiştin.'

"Her zaman değil, hayır. Beni öldürmek istediğini sanmıyorum. Başta öyle değildi. En azından bunu söylediğinde ...' Kadın sözünü kesti ve adam onun vücudunun değiştiğini hissetti. "Onun kim olduğunu anladım, biliyorsun. Katilin o olduğunu. Lucy'nin çantasına bir takip cihazı koymuştu.

"Bunu hatırlıyorum. O kadar kızgındı ki. Şimdi çok daha öfkeliydi.

Benimkine de bir tane koymuş. Lucy bana onunkinden bahsedince merak edip kontrol ettim ve beni de takip ettiğinden emin oldum. Ama içeri girdi ve beni daha fazlasını ararken buldu.

"Çantanda mı?

Hayır. Spor çantasında. Çantamdakine benzer bir şeyi daha önce de görmüştüm ama bunun bir takip cihazı olduğunu bilmiyordum. Eşyalarının arasında beş tane daha buldum. Sanırım en uzun süre onlara baktım. Geriye dönüp baktığımda keşke daha hızlı hareket etseydim diyorum. O içeri girdiğinde Lucy'yi aramaya başlamıştım. Hiç memnun değildi.

Thorne'un midesi bulandı çünkü kurtarılmalarının ardından Gwyn ve Lucy'yi hastanede ziyaret ettiğini hatırlıyordu. Lucy'nin burnu ve bacağı kırılmıştı. Gwyn'in iki kırık kaburgası, bir kırık parmağı ve çürükleri vardı. Her yerinde.

Boğazının etrafındaki parmak izi şeklindeki morlukları net bir şekilde hatırlıyordu. O sırada, bunları nasıl aldığını düşünmek istememişti.

Şu anda bunu düşünmek istemiyordu. Ama kız haklıydı. Her zaman merak edecekti ve bu ikisi için de adil değildi. Bu yüzden erkek ol ve bu bokla şimdi ilgilen.

"O ne yaptı?

"Beni yakaladı ve öyle bir sarstı ki yıldızları gördüm. Kaçmaya çalıştım ama saçımdan tutup beni geri çekti. Bu sabahın üçünde oldu.

Thorne nefes almak için kendini zorladı. Evan Lucy'yi ertesi sabah sekiz civarına kadar kaçırmamıştı. "Yani seni saatlerce yalnız bıraktı.

Evet. Sanırım saat yedi buçuk civarıydı ve sonunda bana ilaç verdi. Onunla savaştım, Thorne. Sana söz veriyorum yaptım.'

Kolunu kızın omuzlarına dolayarak onu kendine daha da yaklaştırdı, diğer eli hâlâ Angie'nin topuzundaki saçlarını okşuyordu. "Yaptığını biliyorum," dedi kısık sesle. "Çürükleri hatırlıyorum.

"Hastaneye gittiğimizde aradan on iki saatten fazla zaman geçmişti. Prosedür gereği tecavüz testi yaptılar ama onlara tecavüze uğramadığımı söyledim. Bunun ...' Sözüünü yarıda kesti, yutkunması duyulabiliyordu. "Rızaya dayalı.

"Neden?" diye mırıldandı.

"Çünkü o zamana kadar ölmüştü ve JD Lucy'yi kurtarmıştı.

Ben tüm bu kabusun sadece bir dipnotuydum. Ben "seri katilin kız arkadaşıydım", onun yalanlarına inanan kadındım. Onu yatağına davet eden kadın. Kendimi yeterince aptal hissettim, Thorne. Gerçekte ne olduğunu tekrar anlatmak istemedim.

"Anlıyorum. Gerçekten anlıyordu. "Bu benim adım Thorne olarak değiştirip hayatıma devam etmem gibi bir şeydi.

"Kesinlikle," dedi rahatlamış bir sesle. 'Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, fiziksel tekniği oldukça basitti ama beni aşağıladığından emin oldu. Canımın yanmasını sağladı. İri yarı biriydi, o yüzden çok acıttı.

İri biriydi. Evan en az altı-dört yaşındaydı. Benim gibi iriydi. Thorne kusacağını sandı.

Adamın eli refleks olarak kızın saçlarında sıkılaştı ve kız irkildi. "Özür dilerim," dedi adam, hemen elini gevşeterek. 'Şu tokaları çıkarabilir miyim? Saçlarını açık seviyorum.

"Nasıl istersen," dedi, ama kaba bir şekilde değil. "Zaten başımı ağrıtıyorlardı.

"Neden onları daha önce dışarı çıkarmadın?" diye sordu, ikisine de biraz soluk aldırma için kasıtlı olarak bu yeni konunun peşine düşmüştü.

"Çünkü saçlarım güzel ve prenses gibiydi.

Bir kahkaha attı ve kızın başının üstünü öptü. 'Siz kadınların güzel görünmek için neler yaptığınızı asla anlayamıyorum. Sadece ayakkabılarınıza bakmak bile beni harekete geçirmeye yetiyor.

'Hey,' diye itiraz etti, ama arkasında bir sıcaklık yoktu. 'Topukluları kötüleme. Onlar olmasa göbek deliğine bakıyor olurum.

Bir saç tokası çıkardı. "Hayır, yapmazsın. Gerçi o büyük ihtimalle yapardı. "Ama topuklu ayakkabı giydiğinde bacaklarını takdir edebiliyorum, o yüzden ne istersen yap bebeğim.

Gömleğinin birkaç düğmesini çözdü ve göğsünün ortasına bir öpücük kondurdu. "Buraya bakmayı seviyorum. Sen çok güzel bir adamsın Thomas Thorne.

Daha önce de düzinelerce kadın tarafından düzinelerce şekilde güzel olarak adlandırılmıştı, ama bu ona hiç

Gwyn'in basit sözlerinin verdiği haz. "Teşekkür ederim.

Onun göğsünü tekrar öptü. "Bir şey değil. Bir nefes aldı ve bıraktı. "Acılı bilgi dökümünün ikinci raunduna hazır mısın?

Onun mola vermesine aldanacağını düşünmemiştir. Saçındaki tokaları bulmaya odaklandı ve kendini cevap vermeye zorladı. "Evet.

Pekâlâ. Tacizlerinin çoğu bana Lucy'yi kandırmak için çalabileceği bir mesaj kaydettirmeye odaklanmıştı. Ben reddettim. Saatlerce sürecekmış gibi görünen ama bir dakikadan kısa süren bir an için durakladı. "Birkaç kez reddettim.

Göğsü acıyla daraldı. "Bebeğim," diye fısıldadı ve kadın rahatlatıcı bir şekilde göğsünü okşadı.

"Ona hayır demek biraz güç vericiydi," diye düşündü. 'Kaçamadım, çılgılık bile atamadım çünkü en kötüsünü yaparken ağzımı bantlamıştı ama bandı çıkarıp mesajı kaydetmemi istediğinde ona hayır diyebilirdim. Lucy'yi öldürmesine yardım etmeyecektim, bundan kesinlikle emindim. Benim aptallığımın bedelini ödemesi için hiçbir neden yoktu.

Hayır. Hayatta olmaz. "Sen aptal değildin," diye hırladı. 'O hepimizi kandırdı.'

Tekrar göğsünü okşadı. 'Bunu artık biliyorum. Hatta bazen buna inanıyorum. Ama o zamanlar kesinlikle buna inanmıyordum. Beni kullanmasına izin verdiğim için kendimi tekmeliyordum. O saatler boyunca bana tekrar tekrar hatırlattığı şey de buydu. Beni nasıl kullandığını. Beni nasıl manipüle ettiğini. Yalanlarına inandığım için ne kadar aptal olduğumu. Beni her becerdiğinde kendi kendine nasıl güldüğünü.

Thorne başını kanepenin minderine yasladı ve nefeslerini saymaya başladı. Nefes alıyor, altı, beş, dört, üç, iki, bir. Dört saniye tut. Nefes ver, altı, beş, dört, üç, iki, bir. Tekrarla. Tekrarla. Tekrar. Tekrar.

Ta ki artık onu kazıp cesedini parçalara ayırmak istemeyene kadar. Nefes al. Nefes al. Nefes al.

Boğuk bir ses duydu ve sesin ondan geldiğini anladı.

kendi boğazını. Ama onu durduramadı. Geri yutamadı. Nefes al. Nefes al.

Bir arada tutmak. Ama yapamadı. Molekül molekül dağılıyordu.

Thorne? Oh, tatlım.' Gwyn onun kalçalarından birine sarıldı ve kollarını başına dolayarak onu göğsüne yasladı.

Çünkü ağlıyordu, yıllardır ağlamadığı gibi ağlıyordu, Jamie ona Sherri'nin öldüğünü söylediğinden beri ağlamıyordu.

Onu salladı, kulağına teselli mırıldanıyordu ama adam duyamıyordu çünkü baraj yıkılmıştı ve adam yüksek sesle hıçkırıyor, ona öyle sıkı sarılıyordu ki nefes alamadığından emindi. Ama ondan gitmesine izin vermesini hiç istemedi, o da tuttu.

Başının üstüne öpücükler bırakıyor, şakaklarına bastırıyor, tüm bunları yaparken onu sallıyor, ona fısıldıyordu. Onu rahatlatması gerekirken onu rahatlatıyordu.

Çenesini sıktı, dişlerini sıktı, kendini kontrol etmek için savaştı. "Tanrım," diye fısıldadı. "Özür dilerim. Çok üzgünüm.

"Ne için?" diye makul bir şekilde sordu. 'Onu durdurmadığın için mi? Sonrasında aklımı okumadığın için mi? Onu kendin öldürmediğin için mi?

"Evet. Sözcükler havada uçtu. "Yukarıdakilerin hepsi.

Onu sadece alnından ve şişmiş gözlerinden öpecek kadar serbest bıraktı. "Biliyor musun? Eğer bilseydin, yapardın. Tek bir şüphem bile yok.

Ve bir şekilde, bu yardımcı oldu. "Şimdi ne yapacağım? Senin için?"

"Burada ol. Dün sabah ve öğleden sonra yaptıklarını tekrar yap. Buna değdiğimi düşündüğünü göster bana.'

Buna değer, buna değer, buna değer. Onu kendi kızı olarak sahiplenirken, onunla sevişirken bu sözleri söylüyordu ama zihninin içinde seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum diye sayıklıyordu. "Sen buna değersin," diye fısıldadı. Seni seviyorum. Bu yüzden

Hem de çok. Ama bunu söylemedi, çünkü sonunda bu sözleri söylediğinde iinin burkulmasını ve üzülmelerini istemiyordu. Her şeyin mükemmel olmasını istiyordu. Onun hak ettiğı gibi. "Beni buna inandırırıyorsun.

Onu tekrar öptü, bu sefer Aynı anda hem tatlı hem de seksi. 'Beni sonsuza dek sahip olabileceğime inandırırıyorsun, Thorne. Ve geçen hafta bunun mümkün olmadığını söyledim. Ama şimdi, ben . . . Bunu istiyorum. Sonsuza dek. Seninle birlikte.'

Gözlerini açtığında onu kendisine bakarken buldu, saçları yarı açık yarı kapalı, sanki aya asılmış gibi ona gülümsüyordu. "Seni seviyorum," dedi, çünkü kelimeler susturulamazdı.

Ağız açık kaldı, gözleri yaşlarla doldu.

Parmakları titreyerek onun dudaklarına dokundu. "Karşılık vermek zorunda değilsin.

Parmaklarını tuttu, elini parmaklarına dolamadan önce onları öptü. 'Ben de seni seviyorum. Sanırım hep sevdim. Sadece bunu itiraf etmekten çok korkuyordum.

Tekrar ağlayabileceğini düşündü. "Şimdi korkmuyor musun?

Senden mi? Hayır. Bundan mı? Hayır. Her şeyi berbat edebileceğimi mi? Evet.'

"Bunu berbat edemezsin. Sadece burada ol. Benimle ol.'

"Tamam," diye fısıldadı. "Benim için yapabileceğın bir şey daha var.

Ne? Adını söyle.'

'Sana söylediklerimin bana dokunmana engel olmasına izin verme. Sen beni asla incitmezsin, Thorne. Bu senin doğanda yok. Sen bir koruyucusun. Eğildi, her kelimeyi vurgulayarak telaffuz etti. "Beni asla incitmezsin. Yanağını onunkine yaklaştırdı ve kulağına fısıldadı. "Evan'dan önce seksi severdim. Hem de çok. Seninleyken de seviyorum. Hem de çok. Bunu benden çalmaya çalıştı ve dört yıl boyunca ona izin verdim. Artık bunu benden çalmasına izin verme. Bizden çalmasına.'

Yorgunluktan bitap düşmüş olan Thorne sadece başını sallayabildi ama kadın tatmin olmuşa benziyordu çünkü ona tekrar gülümsedi. 'Biz bir

Uzun bir gündü. Uyumaya hazırım. Buna hazır mısın?

"Seninle mi? Her zaman. Ayağa kalktı, onu kendisiyle birlikte yukarı çekti, bacaklarını etrafına sarabilmesi için eteğini yukarı itti.

"Bil diye söylüyorum." dedi adam onu yatak odasına götürürken. "Buna tamamen alışabilirim.

"O zaman bu benim yeni hedefim. "Eski hedefin neydi?

Yüzünü onun boynuna gömdü. "Beni sevdiğini söylediğini duymak.

Sustu, sonra titrek bir nefes verdi. "İyi goldü Thorne," diye fısıldadı, sesi gözyaşlarıyla kalınlaşmıştı. "Çok iyi bir goldü.

Yatağa oturdu ve onu dizlerinin arasında duracak şekilde ayağa kaldırdı. 'Ben de öyle düşünmüştüm. Tekrar söyle. Lütfen.

Gözleri parlıyordu. "Seni seviyorum Thomas Thorne.

Ellerini kalçalarına koyarak, yanağı göğüslerine yaslanacak şekilde onu kendine doğru çekti. Dünya başlarına yıkılıyor olabilirdi ama o an için mutluydu. Hiç hatırlamadığı bir şekilde mutluydu. "Ben de seni seviyorum.

OceanofPDF.com

Yirmi bir

Silver Spring, Maryland,
15 Haziran arşamba, saat 10.00.

Thorne, Richard Linden'in ekibinden Colton Brandenburg'in ablasının evi olarak kullanılan küçük perdecı dükkanına baktı. On dokuz yıl önce onu dövdüklerinde onu en çok şaşırtan kişi. Lise mezuniyetinden sonra ortadan kaybolan kişi.

"Sorun nedir? Gwyn yolcu koltuğundan sessizce sordu.

"Gerginim," diye itiraf etti Thorne. JD ile buluşmak için aşağı indiklerinde Gwyn'in dairesinin dışında bekleyen SUV'un dikiz aynasına baktı. SUV Joseph'in şahsi araçlarından biriydi ve Fed, Thorne ve Gwyn'den tüm bu kâbus sona erene kadar onu kullanmalarını istemişti. Kurşuna dayanıklı camları ve kapı panelleriyle ağırlığınca altın değerinde bir hediye idi.

Bu süre için kişisel vasileri olarak atanan JD, Joseph'in SUV'lerinden biriyle arkalarından yanaştı. İnmedi, onun yerine Thorne'u bekledi.

Gwyn orta konsolun üzerinden uzanarak Thorne'un koluna dokundu. "Neden gerginsin?"

"Öncelikle, ölmüş olmasından endişeleniyorum. 'Bu aslında adil. Başka ne olabilir ki?"

İç çekti. "Colton Brandenburg ve ben bir zamanlar arkadaştık. Ben Ridgewell'e yeni başlamıştım, o da öyle. İkimiz de yeni çocuklardık. İkimiz de futbol oynardık ve ikimiz de fen dersini severdik.

"Tarih ve müzikten hoşlandığını sanıyordum.

Omuz silkti. 'Her şeyi sevdim. Burs almak istiyorsam bütün fen derslerini başarmam gerektiğini biliyordum. Colton

benden daha iyiydi ve eski okulum Ridgewell kadar iyi değildi. Geride kalmıştım. Ben yetişene kadar bana özel ders verdi. Sonra ikinci yılımızda Richard'ın ekibine katıldı. Neden ya da nasıl olduğunu bilmiyorum. Richard çevresine kimi alacağı konusunda oldukça seçiciydi.

"Mean Girls gibi, ama erkeklerle mi?"

Aynen öyle. Richard'a katıldıktan sonra bile bana karşı bir pislik gibi davranmadı. Ta ki okuldaki o güne kadar.

"Richard'ı Angie'den sürüklediğin zaman.

Doğru. Richard gerçekten yumruk attı mı bilmiyorum ama bana birkaç kez tekme attı. Colton birkaç yumruk attı. İlk yumruğu Darian attı. Çeneme geldi. Chandler, şu anda polis olan, ikinci yumruğu o attı, dilimi ısırma ve her yere kan tükürmeme neden olan bir aparkat. Ve muhtemelen dizime en çok zarar veren Chandler'dı. Ama o gün burnumu kıran Colton'dı. Koridorda yerde yattığımı ve bana ateş ederken ona baktığımı hatırlıyorum. Ben . . . Bilmiyorum. Sersemlemiştim.'

"İhanete uğradım," diye mırıldandı Gwyn.

Evet. O da var. Hatta daha fazlası. Ortadan kaybolmasına ne anlam vereceğimi bilemiyorum.

"Ya da duruşmanızda ifade verirken bir zombi gibi görüldüğünü?"

"Bunu hatırlamıyorum," diye itiraf etti. "Sadece o gün benden bu kadar nefret etmesine neden olacak ne yaptığımı merak ettiğimi hatırlıyorum. Çünkü bu sadece saldırganlık değildi, Darian ve Chandler'da olduğu gibi değildi. Onlar zorbaydı. Richard'ın dövün dediği herkesi döverlerdi. Colton benden nefret ediyor gibiydi.

Onun kolunu sıktı. 'Gidip kız kardeşiyle konuşalım. Belki o bize biraz ışık tutabilir. Ayrıca, burada bir çeşit ördek gibi oturuyoruz.

Dikkatli olmayı unuttuğuna inanamayarak başını kaldırdı. "JD deli olup olmadığımı merak ediyor olmalı.

"Sanırım bunun cevabını uzun zamandır biliyor. Emniyet kemerini çözdü. "Yine de seni seviyor. Yanağından öpmek için eğildi. "Ve sen sormadan söyleyeyim, ben de seni seviyorum. Şimdi yürü bakalım koca adam.

Şimdi gülümseyerek cipten indi ve onun inmesine yardım etti. Her zamanki topuklu ayakkabılarını onun isteği üzerine koşu ayakkabılarıyla değiştirdiği için bugün çok daha kısaydı. Her ihtimale karşı.

"Her şey yolunda mı? JD onlara yaklaşırken temkinli bir şekilde sordu.

'Evet. Sadece içerideki herkesin nefes almasını umuyorum,' dedi Thorne.

JD üzüntüyle yüzünü buruşturdu. "Gidip emin olalım.

Üçü birlikte, üzerinde renkli bir tabela bulunan dükkânın ön kapısına doğru yürüdüler: Christina'nın Kreasyonları. Vitrinde güzel bir dantel gelinlik giyen bir manken vardı. Mankenin ayaklarının dibindeki daha küçük bir tabelada şöyle yazıyordu: İstek Üzerine Özel Tasarımlar Mevcuttur.

Gwyn hafifçe ıslık çaldı. 'Eğer bu elbiseyi o tasarladıysa, Prew'in karısının söylediği kadar yetenekli demektir. Thorne ve JD'ye baktı, başını her zamankinden daha fazla geriye eğmek zorunda kalınca kaşlarını çattı. "Kim ön planda?

"Ben değilim," dedi JD. 'Buraya sadece arkadaşın olarak geldim. Resmi bir sıfatım yok.

"Müşteri gibi davranabilirim," dedi Gwyn. "Angie'ye yaptığım gibi.

Thorne, 'Hayır, yerinde olacağım,' dedi. 'Olabilecek en kötü şey bana cehenneme gitmemi söylemesi olur.

Kapıyı çaldı ama kimse cevap vermedi. Kapı kolunu çekiştirince kilidin açık olduğunu gördü. Çünkü burası bir iş yeri, salak. Kapıyı açtı ve içeri girdi, Gwyn ve JD'ye içeri girmelerini işaret etmeden önce temiz olduğundan emin olmak için kapı aralığında durakladı, burada bir country müzik radyo istasyonu bir dikiş makinesinin vızıltısıyla savaşıyordu. Dükkânın önü tamamen kumaş ve büyük desen kitaplarıyla doluydu.

ve çeşitli aşamalarda giydirilmiş terzi mankenleri. Açık bir kapı, muhtemelen dikiş alanı olan başka bir odaya açılıyordu.

"Alo?" diye seslendi Thorne ve dikiş makinesinin vızıltısı hemen kesildi. Birkaç saniye sonra radyo kapatıldı ve kapıya bir kadın geldi. Uzun boylu ve zayıftı, koyu kahverengi saçlarında gümüş rengi çizgiler vardı.

Christina Brandenburg, Colton'ın kız kardeşi. Onlardan dört yıl önce mezun olmuştu, bu yüzden Thorne onu okulda tanımıyordu. Ama onu, Colton Richard'ın arkadaş çevresine dahil olmadan önce Colton'ın evinde takıldığı zamanlardan hatırlıyordu.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Umarım öyledir," dedi Thorne. "Beni hatırlıyor musun?"

Bakışlarını birkaç dakika boyunca hiçbir şok belirtisi göstermeden adamın yüzüne dikti, sonra gözlerini kapattı. "Elbette. Tommy White. Gerçi artık bu ismi kullanmıyorsun.

"Hayır. Bilmiyorum. Bakın, sizi rahatsız etmek istemem ama bazı bilgiler arıyorum ve bu bilgiler kardeşinizle ilgili olabilir.

Elini bir trafik polisi gibi kaldırdı. 'O burada değil ve nerede olduğunu bilmiyorum. Size yardım edemem, o yüzden kendiniz çıkarsanız iyi olur, yapacak işlerim var. Dönmeye başladı ama Gwyn öne doğru bir adım attı ve kısaca koluna dokundu.

"Bekleyin, lütfen. Kardeşin tehlikede olabilir."

Christina dondu kaldı. 'Size söyledim, nerede olduğunu bilmiyorum. Onunla ilgili hiçbir iletişim bilgim yok.

Gwyn başını salladı. "Seni duyuyorum. Ama haberleri gördün mü?" "Kimsin sen? Christina gözlerini kısarak sordu.

Benim adım Gwyn Weaver, bu da arkadaşımız JD Fitzpatrick. Ben . . . Thorne bizim arkadaşımız. Şu anda önceliğim onun adını temize çıkarmak.

'O zaman önünüzde büyük bir görev var. Cinayet kolay atlatılacak bir suçlama değil.

Thorne dikkatle, "Biliyorum," dedi. "Bunu zaten bir kez yaptım.

Christina başka tarafa baktı. "Biliyorum. Ama bu sefer sana yardım edemem.

Bu sefer mi? Thorne onun ne demek istediğini sormak istedi ama Gwyn bir adım daha attı çünkü Christina ikinci kez gitmek için dönmüştü.

'Üzgünüm,' dedi Gwyn, 'ama en azından birkaç soru sormadan ve sizi düzgün bir şekilde uyarmadan çekip gidemem. Dün Darian Hinman'ı görmeye gittik. Kardeşinin arkadaşlarından biriydi ve hepsi de on dokuz yıl önce Richard Linden'in arkadaşıydı. Oraya gittiğimizde Darian ölmüştü. Günlerdir ölüydü ve Thorne'un cinayet zamanı için sarsılmaz bir mazereti var. Baltimore cinayet masası dedektifi ve eyalet savcısının kıdemli yardımcısının da aralarında bulunduğu bir grupla birlikteydi.

"Bunun kardeşimle hiçbir ilgisi yok," dedi Christina, ama gözleri endişeyle titriyordu.

'Haklı olabilirsin,' dedi Gwyn, 'ama biz öyle olduğunu düşünmüyoruz. Richard Linden'in kız kardeşi Darian Hinman'dan kısa bir süre sonra, sadece birkaç saat arayla öldürüldü. Aynı adamın yaptığına dair işaretler var. Birileri o zamanlar Richard Linden'la bağlantısı olan insanları öldürüyor. Kardeşin o zaman onunla bağlantılıydı.

Christina yüzündeki tüm renklerin solmasıyla sallanmaya başladı. Kendini sabitlemek için bir elini açık kapının çerçevesine dayadı. "Ah. Şey. Sesi küçümsemekten çok korkmuş gibi çıkan bir nefes çekti. 'Bunların Colton'la ne ilgisi olduğunu hâlâ bilmiyorum. Mezun olduktan sonra eyaletten ayrıldı. Bir daha da geri dönmedi. Şimdi gidersen çok memnun olurum.

Gwyn daha fazlasını söylemeye başladı ama Thorne hafifçe dirseğini kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Tamam," dedi. "Gidiyoruz. Cüzdanından bir kartvizit çıkardı ve kadının tezgahının üzerine bıraktı. 'Cep numaram orada yazıyor. Aklına bir şey gelirse ya da biri seni rahatsız ederse lütfen beni ara. Kapıya doğru bir adım attı, Gwyn de arkasındaydı. 'Ve kapını kilitlemelisin. Bir iş yeri olduğunu biliyorum,

Ama bunun arkasındaki insanlar oyun oynamıyor. Yarım kalmış işleri tamamlıyorlar ve ikisi sadece yanlış zamanda yanlış yerde oldukları için olmak üzere sekiz kişi şimdiden öldü. Lütfen dikkatli olun.'

Üçü birlikte kapıyı kapatarak çıktılar. Christina kapıyı arkalarından kilitlerken Thorne belirgin bir tıkırtı duydu.

JD, Thorne ve Gwyn'i ödünç aldıkları cipe kadar geçirirken, "En azından seni dinledi," dedi. Omzunun üzerinden baktı. 'Bizi izliyor. Şu anda küçük kardeşiyle telefonda konuştuğuna bahse girer misin?

"Umarım öyledir," diye mırıldandı Thorne. "Ve umarım dikkatli olur.

JD onun omzuna vurdu. 'Onu uyardın. Yapabileceğin tek şey bu. Nereye?'

Thorne yüzünü buruşturdu. "Chandler Nystrom, eski polisten kişisel güvenlik görevlisine dönüştü.

"Alışveriş merkezi polisi mi? JD sordu.

Gwyn başını salladı. 'Hayır. Resepsiyonistimiz Anne iş bilgilerini bulabildi. En son Hinman Enterprises tarafından istihdam edilmiş, Howard County PD tarafından görevden alındıktan sonra Montgomery County PD tarafından görevden alındıktan sonra oraya gitmiş.

"Darian Hinman'ın babası için çalışıyor," diye açıkladı Thorne. "Şehir merkezindeki binalarında güvenlik görevlisi.

"İş için açıklar mı? JD şaşırarak sordu. "Darian'ın cesedi bulunalı daha yirmi dört saat bile olmadı.

Thorne omuz silkti. 'Jamie resepsiyonu arayıp teslimat alıp almadıklarını sordu. Her zamanki gibi mesai saatleri içinde olduklarını söylediler.

JD, "O zaman sanırım seni oraya kadar takip edeceğim," dedi.

Chevy Chase, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, saat 11.00.

Thorne Hinman Enterprises'ın adını taşıyan binanın kapısından içeri girerken JD, Gwyn'in arkasından, "Bunun iyi sonuçlanacağını sanmıyorum," diye mırıldandı.

"Haklı olduğunu düşünüyorum. Aralarında durduğu için kendini biraz klostrofobik hissediyordu ama Thorne'un kapıyı açarken esneyen sırt kaslarını görebiliyordu ve bu da iyi bir şeydi.

Kapılar siyahla kaplıydı, lobinin havası kasvetliydi. Mekânın neredeyse tamamı mermerdi - zeminler, sütunlar, hatta duvarlar. Bina tek başına bir servete mal olmuş olmalıydı. Ama neredeyse sessizdi, sadece fısıltılar duvarlardan yansıyor. Zengin bir kütüphane gibiydi.

Thorne kapıdan çıkar çıkmaz onu yanına yatırdı. "Eski para," diye eğilerek kızın kulağına fısıldadı. "Hem de çok.

'Bunu anladım,' diye fısıldadı. "Hangisi Chandler Nystrom?

Thorne durup etrafına bakındı ve hemen ardından eski polisi gördü. "Bu o, bize doğru geliyor.

Üzerine tam oturmayan bir üniforma giymiş olan Nystrom, lüks lobide eğreti duruyordu. Yüzü bir fırtına bulutu kadar karanlıktı.

Omuzlarını dikleştiren Thorne, Gwyn'i daha yakına çekti. JD sadece iç çekti.

Chandler Nystrom, vücudunun tohumlanmasına izin vermiş bir sporcunun yapısına sahipti. Yüzü sararmıştı, burnunun etrafında kılcal damarlar vardı.

Gwyn'in ilk aklına gelen, onun çok içtiği oldu. Bunun nedenini merak etti. Adam önlerinde durdu ve Gwyn Thorne'un rahatlıkla on beş santim daha uzun olduğunu görmekten memnun oldu. Belki de on.

Thorne'un yüzünü görmek için başını kaldırmak zorunda kalan Nystrom'un gözlerindeki endişe titreşimini görünce daha da sevindi. Adam gergindi. Güzeldi. Gergin olmalıydı.

"Burada ne halt ediyorsun? Nystrom tısladı.

Thorne gözünü kırpmadı, geri adım atmadı. Ama kadının sırtındaki eli gerildi. "Seninle konuşmaya geldim.

Nystrom'un yüzü öfkeyle daha da kızardı. 'Peki, sadece

Çık dışarı. Şimdi. Sende büyük bir cüret var. Önce Richard'ı, sonra Patricia'yı öldürdün, sonra da Darian'ın cesedini "tesadüfen" buldun. Hapse atılmalısın.'

Thorne'un yüzüne bakan biri sözlerden etkilendiğini asla anlayamazdı ama Gwyn'in sırtındaki eli titredi ve bluzunun kumaşını sıktı. Yine de adamın öfkeli bakışlarını sabit bir şekilde karşıladı.

Ben kimseyi öldürmedim. Bunu artık biliyorsun. O zaman da biliyordun.'

Gözleri kısıldı. 'Sen tam bir pisliksin, Beyaz. Her zaman öyleydin.'

Thorne yine hakaretin uçup gitmesine izin verdi. "Patricia'nın ölümüne çok üzüldün," dedi sakince. 'Acaba neden daha lisedeyken erkek kardeşi tarafından tecavüze uğradığında daha fazla üzülmedin?

Nystrom'un yüzünün rengi soldu ve ağzı açık kaldı. "Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok" diye kekeleyecek kadar soğukkanlılığını geri kazanması tam on saniye sürdü.

Thorne'un eli Gwyn'in sırtında gevşedi. 'Polis teşkilatında nasıl bu kadar uzun süre kalabildin bilmiyorum. Şüpheliler senin numaranı anında öğrenmiş olmalı. Poker yüzün hiç yok.

Nystrom'un burun delikleri alevlendi, öfkesi geri döndü. "Siktir git, Beyaz.

"Richard'ın katili anahtarlığı neden onun vücuduna yerleştirdi? Thorne sessizce sordu ve Nystrom bir kez daha uzun saniyeler boyunca sessizliğe gömüldü.

"Anahtarlık yoktu," dedi sonunda sertçe. "Ama onu sen öldürdüğüne göre bilmen gerekir. Thorne sadece ona baktı ve Nystrom kıpırdanmaya başladı. "Çık dışarı dedim. Sizi polise ihbar edeceğim. Onlara hançer gibi bakarak kapıyı açmak için yanlarından geçti. "Dışarı. Burası özel mülk ve izinsiz giriyorsunuz.

Thorne soğukkanlılığını hiç kaybetmeden, "Pekâlâ," diye cevap verdi. Gwyn onun kendini kontrol etmesinden gurur duydu, çünkü biliyordu ki

Bu kolay bir yüzleşme olmamıştı. Bu adamı en son mahkemede, Nystrom bir cinayet suçlamasıyla ona karşı ifade verirken görmüştü. Ondan önce de Nystrom'un kafasını tekmelerken çizmesini görmüştü.

JD ve Gwyn adama tek bir kelime bile söylemeden üçü de ayrılmak için döndüler. Thorne kapıda durdu ve Nystrom'a kartını verdi. 'Dikkatli ol,' dedi. 'Birileri gevşek uçları kesip atıyor. Kendilerini size açıklamamış olsalar bile kim olduğunuzu bilmediklerini sanmayın.

Nystrom alaycı bir tavırla kartı küçük parçalara ayırdı ve büyük bir dramla kapıdan dışarı fırlattı. Hafif esintiye kapılıp dağıldılar ve dışarıdaki çimlere düştüler. "Siktir git, Beyaz.

Thorne ona başıyla bir selam verdi ve dışarı çıktı, Gwyn'in kolunu kendi koluna doladı, adımlarını yavaş tuttu, böylece Gwyn ona yetişmek için koşmak zorunda kalmadı. Ancak JD kapıda durup Nystrom'a başka bir kart uzattığında dinlemek için durakladılar.

"Resmi bir sıfatla burada değilim," dedi JD sessizce, "ama patronum size kartını vermemi söyledi. Yardıma ihtiyacınız olursa ya da aklınıza yardımcı olabilecek bir şey gelirse lütfen onu arayın. Ben Teğmen Hyatt. İki T.'

Nystrom'un gözleri yarıklara dönüştü. "Patronuna söyle, onun lanet olası yardımına ihtiyacım yok.

"Bunu söyleyeceğini tahmin etti," dedi JD dostça. 'Sana gözünün üzerinde olduğunu söylememi ve onu aramak için çok geç olana kadar beklememeni istedi. Onu bulduğumuzda arkadaşın çürüyordu. Gülümsedi. "İyi günler dilerim.

Binadan çıktı ve cipleri park ettikleri yere doğru yürüdü, Gwyn ve Thorne'u şaşkın bir sessizlik içinde takip etmeleri için bıraktı.

"O da neydi? Thorne araçların yanına vardıklarında patladı.

"Hyatt bütün bunları gerçekten söyledi mi? Gwyn sordu.

O yaptı. Benim için Nystrom'u araştırmıştı. İç İşleri soruşturmaları gizli olduğu için bana detayları veremedi ama Nystrom'un bir sorun olacağını bilecek kadar bilgi edindi. Hinman dün gece bulunduktan sonra, bana Nystrom'a kişisel mesajını iletmemi söyledi.

"Huh. Gwyn'in söyleyebildiği tek şey buydu. Belki de Hyatt o kadar da kötü değildi. En azından bu sefer büyüklenmesini hak eden birine yöneltmişti.

"Sırada ne var? JD neşeyle sordu.

Thorne, 'Bundan çok fazla zevk aldın,' diye homurdandı. 'Ama ben de eğlendim. Kulübü konuşmak için Ming ve Mowry ile buluşmamız gerekiyor. Çalışması gereken çalışanlarımız var.

JD, "Belki yemek siparişi verebiliriz," diye önerdi. 'Eğer bir durgunluğa girdiysek yemek yemeliyiz. Dünün tekrarlanmasını istemiyorum. Pizzayı ve kutuları yiyecek kadar acıkmıştım. Onları bıraktı ve cipine bindi.

Gwyn kendini kendi koltuğuna attı, sonra direksiyonun arkasına geçtiğinde Thorne'a boğucu bir bakış fırlattı. "Vakit geçirmek için başka pek çok yol düşünebilirim," dedi.

Thorne bir kahkaha attı. "Çok şakacısın.

Alınmış gibi yaparak burnunu çekti. "Eğer teslim etmezsem sadece alay etmiş olurum.

Thorne cipi vitesine taktı. "Hızlı bir toplantı yapacağız.

Baltimore, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, saat 12.00.

Mowry toplanmıştı. Taşınmak için toplanmıştı. Thorne, Gwyn ve JD menajerinin küçük dairesine girdiklerinde duvara yığılmış kutuları görünce kaşlarını çattı. Bazılarının üzerinde odalar -mutfak, yatak odası, banyo- yazıyordu ama bazılarının da isimleri vardı. Mowry'nin farklı el yazısıyla yazılmış kendi adını, Gwyn'in ve Ming'in adlarını gördü.

"Bunu nereden istiyorsun? Thorne, hep birlikte gittikleri Etiyopya restoranından aldığı paketleri kaldırarak sordu

sevdim. "Peki bu kutular da ne?

Mowry kapıyı arkalarından kapattı ve JD'ye biraz sinirli bir bakış attı. 'Sana sonra anlatırım, Thorne. Yemeği masaya koy. Ming tabakları getiriyor.

JD ellerini bir teslimiyet jestiyle havaya kaldırdı. "Gizli bir işiniz varsa dışarıda bekleyebilirim.

Mowry başını salladı. 'Hayır, sorun değil. İçeri gel ve yemeğini ye. Nasıl olsa yakında söyleyeceklerimi duyacaksın. Ben bu ikisine söyleyeceğim, onlar Lucy'ye söyleyecek, sonra o sana söyleyecek. Aracıyı ortadan kaldırabilirim.

Thorne, en az kendisi kadar endişeli görünen Gwyn'le baktı.

Masaya geldiklerinde Ming, "Selam patron," dedi. "Sana da selam Thorne.

"Hiç saygı yok," diye yakındı Thorne, Ming'in uzattığı yumruğa çarparak. Adam en az Thorne kadar iriydi. Belki de daha iriydi. Ming Samoalıydı, teni Thorne'unkinden bir ton daha bronzdu. Boyutları, benzer etnik kökenleri ve rugby sevgileri onları yıllar önce bir araya getirmişti.

Gwyn Ming'i yanağından öpmek için aşağı çekti, gülümsemesi gergindi. 'Demek dün iyiydiniz. Kızgın ama iyiydiniz. O zamandan beri ne oldu?

"Otur. Mowry masanın başındaki sandalyeye oturdu. 'Önce kolay işleri halledelim. Ming ve ben kitapların üzerinden geçtik.

Ming homurdandı. "İşin kolay kısmı bu değildi.

Mowry ona bir strafor kutu uzattı. "Ye. Kitapların kolay kısmını kastetmiştim. Bilirsin, iyi haberler. Kendi yemeğini açarken bu kelimeyi alaycı bir şekilde söyledi. 'Onlara nakit rezervlerimizi tüketmeden önce sadece bir hafta daha kapalı kalabileceğimizi söylediğimiz kısım. Ve bu maaş çeklerini saymıyor. İçki dağıtıcısı şimdiden parasını talep ediyor. Gelecek haftaya kadar vadesi yok ama polislerin mal varlığımıza el koymasından korkuyor. Yufka ekmeğine sarılı biftekten bir lokma ağzına attı.

Gwyn'in gözleri birkaç saniyeliğine kapandı. "İyi haber bu mu?"

Mowry yutkundu ve başını salladı. "Evet."

Thorne kaşlarını çatı. "Bundan daha fazla nakdimiz olmalı. Maaş çeklerini ödemeye hazırdı ama bir haftadan daha uzun süre idare edebileceklerini düşünmüştü."

"Kötü haberlerin bir kısmı," dedi Ming sessizce. 'Rezervlerin yaklaşık yarısı hortumlandı, hepsi de son iki hafta içinde. Mowry'ye baktı. "Para küçük kasaya aktarılmış ve geri çekilmiş."

Gwyn başını sallayarak gözlerini tekrar kapattı. "Siktir."

"Neden sikeyim? JD sordu."

"Çünkü Mowry küçük paralarla ilgileniyor," dedi Thorne acımasızca. "Ve çünkü," diye ekledi Mowry, gerginliği ses tonundan belli oluyordu,

"Mowry, Circus Freaks çetesinin bir üyesine kardeşler grubu hakkında bilgi vermesi için para ödüyordu."

"Pazar gecesi kimi kovacağımızı da bu şekilde biliyorduk," diye bitirdi Ming. "Ama bu Mowry'nin kulüpten çalışmış gibi görünmesine neden oluyor."

"Yapmadığını biliyoruz," diye mırıldandı Thorne. "Bu yüzden mi kaçmak için toplandınız?"

Mowry JD'ye kaçamak bir bakış daha attıktan sonra içini çekti. "Kahretsin. Bakın, tutuklandığım anda ayrılmak zorunda kalacağımı biliyordum."

"Sheidalin'e gelmeden önce kim olduğun yüzünden," dedi JD, Mowry'nin kendi gözleri şokla irileşince gözlerini devirerek. 'Seni kontrol etmediğimi mi sandın Sheldon? Lucy ile temasa geçen, ona zarar verecek kadar yaklaşan herhangi birinizi? Ev ile yaşadıklarımızdan sonra-' Sözüne kesti. "Özür dilerim, Gwyn."

'Sorun değil,' dedi ama yanaklarında utancın koyu kızarıklığı vardı. 'Beni biliyor muydun? Evan'ın ne yaptığını?"

Ming gerildi ve o kadar iri bir adam için bu dehşet verici bir görüntüydü. "O ne yaptı?"

Thorne ona başını hafifçe salladı. "Sonra görüşürüz, dostum."

Ming başını salladı, mutsuz görünüyordu.

JD'nin başını sallayışı daha da az mutluydu. 'Hastanede onlara ne söylediğini biliyordum ve yine de bir kit yaptıklarını biliyordum. Neredeyse sana soracaktım ama bu senin işin. Senin anlatacağın hikâye. Lucy'ye bile söylemedim. Yüzünü buruşturdu. "Dün gece bana söyledi ve şaşırmadığımı biliyordu. Ona hiçbir şeyi anlatamıyorum. Ona söylemediğim için bana çok kızdı, haberin olsun.

Thorne polise duyduğu saygı ile JD'nin kollarını koparıp onunla dövmek arzusu arasında kalmıştı. Biliyordu. Dört lanet yıl boyunca. Gwyn'in hayatında bir zombi gibi tökezlemesini izlemiş ve hiçbir şey söylememişti. Bir şeyler yapabilirdim. Ona yardım edebilirdim.

Gwyn'in yumruk haline getirdiğini fark etmediği elini sıkıldığını hissedince başını kaldırıp baktı. "Fark etmezdi," diye fısıldadı, bir kez daha onun düşüncelerini okumuş gibiydi. 'Henüz bununla başa çıkmaya hazır değildim. Bunu kendi başıma yapmak zorundaydım. Böylece her şey yoluna girdi. Bırak gitsin, Thorne.

Dişlerini sıkarak başını salladı. 'Tamam. Yani hepimizi kontrol ettin mi, JD? Beni bile mi?'

JD onun gözlerine doğrudan baktı. Özür dilemeden. "Evet.

Ve Thorne kabul etmek zorundaydı ki o da aynısını yapardı. Ama bu onunla, Gwyn'le ya da hatta Evan'la ilgili değildi. Her an kaçmaya hazır görünen Mowry ile ilgiliydi. "Mowry'nin üzerinde ne buldun?

"Bazı tehlikeli adamlara gözcülük yapan ama bir dükkânı soyup sahibini öldürdüklerinde onları ihbar eden salak bir serseriymiş. Gitarını alıp kaçmış, içi sağlammış ve kafası takılıymış. Ve daha fazlasını değil. Kulübü açmadan kısa bir süre önce grup için seçmelere geldiğinde tanışmıştınız onunla. JD'nin gülümsemesi nazikti. "Ve ona yeni bir kimlik verdin, böylece o haydutlar onu bulamadı ve ona yeni bir başlangıç verdin.

Mowry ağzı açık bir şekilde JD'ye bakıyordu. Gwyn Thorne'a bakıyordu, gözleri yumuşacıktı. Ona hiç söylememişti ve gerçeği öğrendiğinde çok kızacağını düşünmüştü.

ama hiç öfke görmedi. Sadece onaylanmıştı.

Bu onayın içinde boğulmak istediği ama buna vakti olmadığı için Thorne kendini JD'ye dönmeye ve onu şüphelye incelemeye zorladı. "Bütün bunları nasıl buldun?"

"Ben bir dedektifim," dedi JD çok yavaş bir sesle. 'Benim işim dedektiflik.

İnsanlar hakkında bir şeyler buluyorum. Benim işim bu.'

Ming kahkahasını bastırmak için öksürdü. Thorne ters ters bakınca, "Özür dilerim," dedi.

"Evet, evet, süper polis olduğunuzu anlıyorum, ama nasıl?"

JD omuz silkti. 'Mowry sistemde görüldüğünde şüphelendim. Bir dahaki sefere yeni bir kimlik oluşturduğunuzda, Tanrı aşkına, kişiye bir arka plan hikayesi verin. Araştırmaya başladım, orada burada sorular sordum. Biraz zamanımı aldı,' diye itiraf etti. 'Bu iyi bir kimlik. Polislerin sizi soruşturmaya başlayacağından endişeleniyorsanız, bu pek olası değil. Ve eğer öyle bir şey duyarsam, bunu engelleyeceğim.

"Neden? Mowry, JD'nin yardımseverliğine inanmadığı belli bir şekilde sordu. 'Çünkü Lucy seni bir kardeş gibi seviyor. Sen iyi davrandın

ona. Eğer bu yeterli bir sebep değilse, sana bir U-Haul kamyon kiralayacağım ve kaçabilirsin.

"Yine de araştıracaklar," diye ısrar etti Ming. "Para gitti.

Gwyn hararetle telefonuna dokunuyor, banka hesabına erişiyordu. "Lanet olsun," diye tısladı. 'Gerçekten de gitmiş, ama bugün itibariyle, son birkaç haftadır değil.

Ming omzunun üzerinden telefonuna baktı. 'Huh. Defterler aynı bakiyeyi veriyor, ancak paranın zaman içinde çekildiğini gösteriyor.

Gwyn başını salladı. "Salı sabahı defterlere baktım - en son gece üçte bakmıştım. Polislerin dikkatini çekecek bir şey var mı diye saatlerce defterleri taradım. Hiçbir şey yoktu. Ve küçük kasa hesabına dokunulmamıştı. Banka hesabı da öyle.'

"Salı sabahı ile şu an arasında birinin defterleri değiştirdiğini mi söylüyorsunuz? Mowry sordu. 'Bunu kim yapmış olabilir? Ve nasıl? Ve neden?"

'Ben de tam olarak bunu söylüyorum,' dedi Gwyn acımasızca. 'Ve bunu kanıtlayabilirim. Geçen yılın defterlerinin çıktısını aldım. Kim olduğuna gelince. Tavilla Thorne'u alaşağı etmeye çalışıyor. Yine de değişiklikleri gerçekten kimin yapmış olabileceğini bilmiyorum. Sunucumuza erişimi olan ve muhasebe yazılımından anlayan biri. Bunu tam olarak nasıl yaptıklarını bilmiyorum. Ama olan bu.'

JD başını sallıyordu. "Çıktılar hala sende mi?"

"Evet.

Güzel. Çünkü eyalet savcısı kitaplarınız için arama emri çıkartmaya çalışabilir. Bunu durduramayız ama onlara mevcut kitapların üzerinde oynanmış olduğunu gösterebiliriz. Bu da geri kalan kanıtları sorgulanır hale getirir.

Mowry rahatlayarak ürperdi. "Hareket etmek zorunda kalmayabilirim.

Ming onun sırtına vurarak neredeyse yüzüstü yemeğine düşmesine neden oldu. "Benim için doldurduğun kutunun içindekini hâlâ istiyorum.

Mowry hafifçe yüzünü buruşturarak sırtını dikleştirdi. "Siktir git, Clive.'

Ming bu şakayı iyi huylu bir şekilde karşıladı. 'Bunu sana bedava olarak vereceğim çünkü şu anda başın dönüyor. Ama bana bir daha böyle ders konuşuruz Sheldon.

"Çocuklar," diye uyardı Gwyn. Banka uygulamasını kapattı. 'Defterler doğrulanabilir ama para hâlâ kayıp. Bankanın yerine yenisini koyabilmesi için çalışıldığını gösterebilmemiz gerekiyor. Eğer parayı biz çekmişiz gibi görünürse, hak talebinde bulunamayız.

Thorne, 'Bunu sonra düşünüyoruz,' dedi. 'Hâlâ maaş bordrosu yapabiliriz.

Gwyn ağlamaya yakın görünüyordu. 'Nasıl? Bize güvenen o kadar çok insan var ki'.

Thorne yumuşak bir sesle, "Maaşları ben karşılayabilirim," dedi.

"Merak etme.

Başını iki yana salladı. "Şirketimizin maaş bordrosu için birikimlerinizi sıfırlamanıza izin vermeyeceğim.

Kadının elini dudaklarına götürdü. "Bunu daha sonra

tartışırız," dedi kararlı bir şekilde, sonra Ming ve Mowry'ye baktı.

onları hevesle izliyordu. "Ne?

Mowry'nin sırtışı hızlı ve keskindi. 'Tam zamanında. Aferin, Thorne.'

Ming'in sırtışı daha yavaş yayıldı ama neredeyse yüzünü yarıyordu. "Aynen patron.

Thorne kendi sırtışını bastırmak zorunda kaldı çünkü Gwyn kekelemeye başlamıştı. "Başka ne var?" diye sordu Gwyn daha tek kelime edemedi.

Mowry telefonunu masanın üzerine koydu ve Thorne ile Gwyn'in görebileceği şekilde çevirdi. "Bu siz buraya gelmeden hemen önce geldi," dedi. "Ucubeler Sirki'ndeki bağlantımdan.

Bir mesajdı. Thorne, "Patronlarımızın konuşmaya ihtiyacı var," diye okudu. Ucubelerin satıcıları Sheidalin kibrit kutularıyla dolu olarak ölü bulunduğundan beri bir tür çağrı bekliyordu. "Nerede ve ne zaman?

"Hayır! Gwyn patladı. "Kesinlikle olmaz.

JD, "Ucubelerin lideriyle konuşamazsın, Thorne," diye itiraz etti. "Şu anda olmaz.

Thorne omuz silkti. 'Bence onunla konuşmak, var olmayan bir bölge için bir tür savaş başlatmaktan daha iyi. Oğullarının ölümünün arkasında bizim olduğumuza inandığını sanmıyorum. İnansaydı çoktan bir şeyler yapardı; kulübü, evimi ya da Mowry'nin apartmanını yakmak gibi. Ateşi seviyor,' diye ekledi JD ona bakınca.

"Bu doğru," dedi Mowry. 'Misilleme yapmak için bir günden fazla beklemezlerdi.

"Buraya geldiğimizi nereden biliyorlardı? Gwyn şüpheyile sordu. "Biz gelmeden hemen önce size mesaj göndermeleri çok büyük bir tesadüf gibi görünüyor.

'Muhtemelen bizi izliyorlar,' dedi Thorne. 'İşin içinde olduğumuzu düşünmediklerine inanmak için bir neden daha. Bizi izlediklerini ve henüz öldürmediklerini bilmemizi istiyorlar. Bağlantınıza patronuyla görüşmekten mutluluk duyacağımı söyleyin.

"Bundan hoşlanmıyorum," diye homurdandı JD. "Güvenli değil.

Mowry, 'Bence onları geri çevirseydi daha az güvenli olurdu,' dedi.

"Anlaştık. Thorne Gwyn'e baktı.

İsteksizce başını salladı. "Ben de seninle geliyorum. Sözünü kesmek için bir parmağını kaldırdı. "Ve eğer benim için güvenli olmadığını söylüyorsan, o zaman senin için de güvenli değildir.

Riski düşünerek gözlerini ona dikti. Ne yazık ki haklıydı. "Peki. Başka ne var?" diye sordu çalışanlarına.

"Sadece Laura," dedi Ming. "İstifa etti. Thorne sustu. "Ne demek istiyorsun?

"İstifa etti," diye tekrarladı Ming. "Bu sabah onu aradım ve bu toplantıya gelip gelemeyeceğini sordum, o da bana söyledi. Eve, ailesinin yanına gideceğini söyledi. Ona ortalık yatışana kadar beklemesi gerektiğini, eğer hala istifa etmek istiyorsa ona bir referans verebileceğimizi söyledim. Yine de kararlıydı.'

"Ailesi nerede? Gwyn sordu.

"Virginia'da. Omuz silkti. "Ona eyaletten ayrılamayacağını hatırlattım. Sinirlendi ve kefaletle serbest kalmayacağını söyledi. Eve gitmek istediği için onu suçlayamazdım. Bizden daha uzun süre gözaltında kalmıştı ve bu durumdan hiç memnun değildi. En azından annesi bütün gece bebeğe bakabili.

'Gidip onunla konuşacağız,' dedi Gwyn. 'Eğer gerçekten bırakmak istiyorsa, elbette ona engel olmayacağız, ama bu uyuşturucu suçlamasını onunla birlikte takip edeceğimizi bilmesi gerekiyor. Ya Jamie ya da Frederick onu temsil etmeye devam edecek.

Ming rahatsız görünüyordu. "Kendi avukatını tutacağını, onu korkutmayacağınız konusunda size güvenmediğini söyledi.

Gwyn dudağını ısırıldı. "Çocuklar, Laura'nın sunucuya erişimi var mıydı?

Mowry başını salladı. "Hayır. Şey, evet, ama sadece envanter veri tabanına. Gözleri kısıldı. "Parayı onun aldığını mı ima ediyorsun?

"O burada değil," dedi Thorne. 'Ve aramıza mesafe koyuyor. En azından bunu düşünmek zorundayız. Alec'ten muhasebe yazılımındaki değişiklikleri ve bankadan para çekme işlemini takip etmesini isteyeceğiz. Bu arada biz de onu görmeye gideceğiz. Gwyn'i ayağa kaldırarak ayağa kalktı. 'Mowry, bağlantını ara ve gerçekten mesaj atıp atmadığını ya da yanıtılıp yanıtılmadığımızı öğren. Doğrulandıktan sonra beni ara. Bundan sonra sesleri duymak istiyorum. Müdürün omzunu sıktı. 'Ve ciddi, eğer bir şeyler değişir ve kaçmanız gerekirse, yapmanız gerekeni yapın. Ama sonra beni ara. Sana yardım edeceğim.

Mowry başıyla onayladı. 'Teşekkürler patron. Yapacağım.'

OceanofPDF.com

Yirmi iki

Baltimore, Maryland,
15 Haziran arşamba, 13.45.

Thorne ödün aldıkları cipi Circus Freaks'in ön bürosu olarak kullanılan yengeç kulübesinin önüne park ederken Gwyn'in ruh hali karanlıktı. Gerçekten çok eskiydi. Boyası soyulmuş, panjurları eksik ve pencereleri tahtayla kapatılmıştı. Rıhtımın aşağısındaki Patapsco Nehri'nin kıyısına tünemiş olan bu yer kesinlikle köhneydi. Ama terk edilmemişti. Dışarıda yirmi motosiklet park edilmişti. Ve SUV'un havalandırmalarından inanılmaz kokular yayılıyordu.

Old Bay baharatlı buharda pişmiş yengeç, Gwyn'in çocukluğuna dair birkaç hoş anıdan biriydi. Neredeyse mutlu bir şekilde iç çekmesi için yeterliydi. Ama mutlu değildi. Hem de hiç.

"Bunun aptalca bir fikir olduğunu tekrar söylemek istiyorum, Thorne.

Adam ona baktı, ifadesi aynı derecede karanlıktı. 'çok dikkat ettim ama fikrini değıştirmek için artık çok geç. Seni güvenli bir yere götürecek zamanım yok ve seni SUV'de bırakmamın hiçbir yolu yok.

"Fikrimi değıştirdiğimi söylemedim," dedi sertçe. Ne olursa olsun onunla birlikte olacaktı. Bu, hoşuna gitmesi gerektiğİ anlamına gelmiyordu.

Cevabı da aynı şekilde kısaydı. "Güzel.

Tam bir dakika boyunca sessizce oturdular, sonra adam öfkeli bir nefes verdi ve onları Ucubeler Sirki'nin lideriyle buluşmalarından daha çok endişelendiren şeyi dile getirdi. "Laura'yla olan bu şeyi nasıl kaçırdık? Onun mutlu ve dürüst olduğunu sanıyordum.

Gwyn burun kemiğİni sıktı. Kayıp barmenleri, daha da büyük bir sorun olduğunu kanıtlamıştı.

korkmuşlardı. Sadece işi bırakmakla kalmamış, evini de boşaltmıştı. Ve sadece bunu yapmakla kalmadı, komşuları onu bir aydır görmemişti ve hiçbirini onu bebekle görmemişti. Hem de hiç.

İşe aldıkları, besleyip büyüttükleri ve kendilerinden biri gibi davrandıkları kadın gerçekten de onlardan biri olmuştu. Büyük bir tane. Ne kadar büyük olduğu henüz bilinmiyordu.

Gwyn bunların hiçbirini hakkında iyi şeyler hissetmiyordu. 'Bilmiyorum. Onu yıllardır kullandığımız işe alma sürecinden geçirdik. Aynı geçmiş kontrolü. Yani, ben yapmadım ama siz yaptınız.

"Hayır, yapmadım," diye mırıldandı Thorne. 'Bir davayla meşguldüm.

Anne yaptı.'

Anne Poulin, Thorne'un güzel, uzun boylu, salkım söğüt gibi Fransız resepsiyonisti, Gwyn'in ilk görüşte hoşlanmadığı kişi. En azından Fransız Kanadalıydı. Önemli değildi. Kadın hâlâ seks kokuyordu.

Gwyn kaşlarını çatı. "Neden benden ..." diye sormadın? Soruyu geçiştirdi, çünkü cevabı biliyordu. Şirkette Thorne'un işe alımlarını hep o yapmıştı. Dört yıl öncesine kadar. Ama Laura altı ay önce işe alınmıştı. Laura'yı işe aldığımızda ben daha iyiydim. Neden bana sormadınız?

"İyileştiğini biliyor olabilirdin," dedi bıkkınlıkla. "Böyle bir şeyden haberim yoktu ve seni zorlamak istemedim.

'Bir dahaki sefere beni it,' dedi.

'Çok iyi not edilmiş,' diye bir kez daha cevap verdi ve kadın iç çekti. Özür dilerim, Thorne. Bu konuda seni sorgulamamalıydım. Çok üzgünüm.'

"Biliyorum. Kızın elini tutarak ağzına götürdü ve parmak eklemlerini öptü. "Geriye dönüp baktığımda, muhtemelen seni zorlamalıydım. Seni çok uzun süre beklettim.

"Bana karşı benim sana karşı olduğumdan daha sabırlı olduğunu söylemiştim.

"Evet, bu doğru. Telefonunu kontrol etti. "Anne'e sesli mesaj bıraktım, Laura'nın geçmiş kontrolünü sordum ama beni geri aramadı. Ya sen?

"Beni aramazdı. Benden hoşlanmıyor."

Adamın bunu inkâr edeceğini düşündü ama adam hafifçe omuz silkti. "Kıskanıyor. Herkes onu seninle kıyaslıyor ve bu onu rahatsız ediyor. Omuzlarını dikleştirdi. "İçeri girip Alistair'le konuşmalıyız.

"Kim o?

Thorne'un gülümsemesi alaycıydı. "Ucubeler Sirki'nin patronu." "Peki adı Alistair mi? Neden Alistair olarak değiştirmedin?"

Rocco falan mɪ?'

Rocco alındı. Artı . . .' Tereddüt etti. "Kimse onunla dalga geçmiyor. Bu konuyu kapatalım.

"Çok güzel. Karnını okşadı, giydiği kuşağın içinde kılıfında duran tabancayı hissetmek onu rahatlatıldı. "Hadi şu işi bitirelim.

Adamın elini sıkıca kavrayarak kulübeye girdi, karanlığa alışmak için gözlerini kırptırdı. Tanıdık bir manzaraydı, gazete kağıtlarıyla kaplı piknik masaları ve yengeç kabuğu yığınları - mavi yengeçlerin tadını gerçekten çıkarmanın tek yolu.

Thorne eğilip onun kulağına fısıldadı. "Eğer ölmezsek, bir kile alıp gidelim."

Bu onu güldürdü, bu yüzden şimdiye kadar gördüğü en büyük, en iri adamla yüz yüze geldiklerinde hala gülümsüyordu. Adamın yüzünü görmek için başını arkaya doğru çevirdiğinde gülümsemesi kayboldu.

"Vay anasını," diye mırıldandı nefesinin altında. Alistair kocaman bir adamdı. Tanrı aşkına, kel kafası ve sol gözünden başlayıp sakalının altında kaybolan kötücül yara izi olmasaydı onu komik gösterecek bir bıyığıyla Thorne'un üzerinde yükseliyordu. Gözleri maviydi. Ve soğuktu. Deri yeleği çete yamalarıyla, teni dövmelemlerle kaplıydı. Sadece Thorne'un elinin sırtının küçük kısmına yaptığı sabit baskı onu dönüp canını kurtarmak için kaçmaktan alıkoymdu.

Onu sıkıca tutmaya devam eden Thorne, çete liderinin tokalaşması için boştaki elini uzattı. "Alistair. Seni tekrar görmek güzel.

Adam Thorne'un elini sıktı. "Ben de," dedi dışarıdaki motosikletlerin hepsinden daha gür bir sesle. Gözlerini Gwyn'e dikti. 'Bayan arkadaşınızı getireceğinizi bilmiyordum. Korkarım elimizdeki tek koltuklar bu banklar.

'Sorun değil,' dedi Gwyn. 'Ben bir yengeç teknesinde büyüdüm. Çok daha kötülerinde oturdum.

Kel kafasını eğip onu inceledi. "Sen Gwyn Weaver'sın. Thorne'un kulübünü yönetiyorsun.'

"Öyleyim. Çenesini kaldırarak onun gözleriyle buluştu. 'Bu benim de kulübüm. Sen Alistair'sin. Korkarım soyadınızı bilmiyorum.

Bıyığı seğirdi. 'Kimsenin yok. Hadi oturalım. Onlar oturana kadar bekledi - Alistair masanın bir tarafında, Thorne ve Gwyn diğer tarafında - öne doğru eğilmeden önce. "Yengeç tekneniz neredeydi?" diye sordu, ses tonu meydan okurcasına.

"Doğu kıyısında Anderson Ferry adında küçük bir kasaba.

"Ben de oradaydım.

"Özür dilerim," diye cevap verdi hiç vakit kaybetmeden. On altı yaşında evden kaçmış ve sadece bir kez geri dönmüştü. Ve o da çok kötü sonuçlanmıştı.

Bıyıkları tekrar seğirdi. Tek söylediği 'Yengeçler iyiydi,' oldu, sonra avuçlarını gazetenin üzerine koyarak arkasına yaslandı. "Evet, Thorne. Kendine bir durum bulmuşsun.

Bunu biliyorum. Başka bir şey biliyor musunuz? Belki de benim için yeni olan bir şey?

Soğuk mavi gözler onlara baktı. "Sana bir borcum var," dedi Alistair. "Hâlâ nefes alıyor olmanızın tek sebebi bu.

Gwyn bir nefes aldı ve yavaşça dışarı verdi.

Thorne, birkaç saat önce Chandler Nystrom denen şerefsizle olduğu kadar kararlıydı. 'Oğullarının öldürülmesiyle benim hiçbir ilgim yok. Umarım bunu biliyorsundur.

Biliyorum. Ama bunun bir önemi olmazdı. Sana hiçbir şey borçlu olmasaydım, kardeşlerimin intikamını almasaydım ihmalkâr davranmış olurdum. Ama sana borçluyum. Senin sayende oğlum

bir hayat. Bu arada Avery'nin durumu iyi.'

Ah, diye düşündü Gwyn. Avery, Thorne'un mahkemede temsil ettiği ve Tavilla'nın oğlu Colin'e karşı tanıklık etmesi için cesaretlendirdiği genç adamdı. Şimdi bazı şeyler daha mantıklı geliyordu.

Thorne'un dudakları kıvrıldı. "Biliyorum. Her Noel'de bir kart alırım.

"Annesi onu iyi yetiştirmiş. Alistair parmaklarını kısa bir süre masaya vurduktan sonra susturdu. "Burada işimiz bittiğinde borcumu ödemiş olacağım.

'Anlaşıldı. Ve bizi öldürmediğiniz için teşekkür ederiz,' diye ekledi Thorne kuru bir sesle.

Bir bıyık seğirmesi daha. "Bir şey değil. Barmeniniz bir bitkiydi.'

Gwyn sersemlemiş bir halde gözlerini kırıştırdı. Hızlı bir bakış Thorne'un da aynı şeyi yaptığını gösterdi.

"Barmenimiz hakkında ne biliyorsun?" diye sordu, çünkü Thorne hâlâ gözlerini kırıştıırıyordu. "Laura'dan bahsediyoruz, değil mi?

Tek bir baş sallama. "Ucubeler'e sızmaya çalıştığında bu ismi kullanmıyordu. Bize kendini Bianca olarak tanıttı. Kendini Bart'a bağladı ve bir süre bizi kandırdı. Şansımıza, Bart kıskanç bir piçti ve bir gece onu takip etti çünkü onu aldattığından şüpheleniyordu.

"Bart mı? Gwyn sordu.

"Kibrit kutularınızla doldurulmuş halde bulunan genç adamlardan biriydi," dedi Alistair, Gwyn'in mümkün olduğunu düşünmediği bir şekilde gözleri daha da soğuklaşarak.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. Bu, Bart'ın Pazar gecesi Sheidalin'de olduğu anlamına geliyordu. "Onu tanıdı mı?

"Onu tanıdı," diye düzeltti Alistair. "Ama kadın da onu görmüş olmalı, çünkü adam öldü.

'Bart'ın onu takip ettiği gece nereye gitti? Ucubelerin arasına sızmaya çalıştığı zaman mı? Thorne sordu ama ses tonundan cevabı zaten bildiği anlaşılıyordu,

ve o anda, Gwyn de öyle yaptı.

'F-' Motorcu çetelerinin görgü kurallarından emin olamadığı için küfrü yarıda kesti. "Yok artık. Bianca'nın, Laura'nın, her kimse onun için çalıştığını mı söylüyorsun?" - sesini alçalttı - "Tavilla için mi?"

Alistair bir kez başını salladı. "Bart'ın yatağını terk etti ve Tavilla'nın sevdiği restorana gitti.

Thorne kesin bir ifadeyle, "Bruno'nun," dedi.

"Yüksek mutfak," diye alay etti Alistair. 'Kibirli bir pislik. İki bin dolarlık takım elbise giydiği ve serçe parmağını uzatarak şampanya yudumladığı için bir tür centilmen olduğunu sanıyor.

"Sıradan bir haydut olduğunda," diye mırıldandı Thorne, kendisi de pahalı bir takım elbise giymiş olmasına rağmen. "İkimiz gibi.

Alistair homurdandı. 'İkimiz kadar iyi değil. Yalaka küçük serseri.'

Thorne kıkırdadı. 'Keşke yasal olsaydın, Alistair. Seni poker oyunuma davet ederdim.

Bıyığı tekrar seğirdi, bu kez beyaz dişleri bir anlığına ortaya çıktı. "Seni soyup soğana çevirirdim.

"Biliyorum. Hâlâ Gwyn'in elini tutan Thorne diğer elini saçlarının arasında gezdirdi. "Geçmiş kontrolünde bir şeyi gözden kaçırmışız.

Alistair başını salladı. "Buna katılmak zorundayım.

Gwyn boğazını temizledi. "Sizinkiler Pazar günü Sheidalin'e nasıl gittiler?"

Dövmeli kocaman bir omuz kalktı. 'Onları oraya ben gönderdim. Yıllardır gözüm kulübünüzdeydi. Kapalı olması çok kötü. Gerçekten. İçeride sizinle bir anlaşma yapamasak bile, müşterileriniz çıkarken onlara satış yaparak çok para kazandık.

Thorne yüzünü buruşturdu. 'Bunu bilmek istemiyorum.

Şimdi tekrar açıldığımızda seni durdurmak zorundayım.

Çünkü tekrar açacağız. Alistair, "Sıkılmanı istemem,

T h o r n e , " diye söylendi. Cebinden bir kâğıt parçası çıkardı.

yeleğini çıkarıp uzattı. "Borcumun son ödemesi.

Thorne kâğıdı açtı ve kaşlarını çattı. "Kim ... Gözlerini kıstı. "Bu Laura. Bianca. Her kimse.

Gerçek adı Kathryn. Yıllardır Tavilla için çalışıyor. Sorun nedir?'

Thorne çok ama çok durgunlaşmıştı. Sonunda kendine gelir gibi oldu, sonra kâğıdı yeniden katladı ve kendi cebine koydu. "Teşekkür ederim, Alistair. Gerçekten.

Alistair konuyu zorlayacak gibi görünüyordu ve Gwyn bunun Thorne'un tartışmayacağı bir konu olduğunu hissetti. Öne doğru eğildi ve motorcuyla göz göze geldi. "İzin verirseniz ..." diye başladı, Thorne başını sallayınca cesaretlendi. "Kulübünüzün adı neden Circus Freaks?

"Çünkü ben bir sirk ailesinden geliyorum," diye yanıtladı onu şaşırtarak. 'Büyükbabam güçlü bir adamdı. Babam da öyleydi. O benden bile iriydi.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi içtenlikle ve bu doğrudu. 'Gösteri sanatçıları tanıyım ve onlar dünyanın tuzu biberi. Sadece isimlerini kullanmadığınıza sevindim.

Alistair onu inceledi. "Sen bir akrobattın.

Yine onu şaşırtmıştı. "Herkes bunu hep hatırlar," diye homurdandı. "Ben de bir ip cambazıydım.

"Yaralandığından beri o kadar da iyi değil. Bu yüzden sirki bıraktın.'

Adil bir değerlendirmeydi. "Araştırmanızı gerçekten yapmışsınız. Bu bilgi kulübün web sitesinde yayınlanan biyografide yer almıyordu.

Elbette. Seni getireceğini düşünmüştüm. Günlerdir birbirinize bağlısınız.'

'Bizi izliyordun,' dedi, biraz da meydan okuyarak.

'Ve ben tek değilim. Dikkatli ol, küçük akrobat,' dedi çok ciddi bir şekilde. 'Seni izleyen bazı insanlar benim kadar iyi değiller.

"Yapacağız. Elini uzattı. "Bizi öldürmediğiniz için tekrar teşekkür ederiz.

Elini etli pençesinin arasına aldı ve nazikçe salladı. "Bir şey değil. Şimdi git. Misafirperverliğim sadece

uzak.'

Gwyn Thorne'u da yanına çekerek ayağa kalktı. O da onu takip etti, kaşları çatıktı. Belli ki sıkıntılıydı.

"Bu da neydi?" diye sormadan önce cipe binmelerini bekledi. Adam ona kâğıdı verdi ve o da Laura'nın, yani Bianca'nın, yani Kathryn'in fotoğrafını dikkatle inceledi. "Gerçekten farklı görünüyor. Sadece saç rengi değil, bizim için çalışırken yüz protezi gibi bir şey takıyordu. Yüzü neredeyse bir yabancınıninki gibi.

"O kadar da değil," dedi. Telefonunu açtı, ekranı kaydırды ve dokundu, sonra ona uzattı. "Bu Ramirez'in geçen Ağustos'ta bana gönderdiği bir fotoğraf.

Cesar Tavilla'nın yanında takım elbiseli ve kravatlı bronzlaşmış bir adam oturuyordu ve dizine genç ve güzel bir kadın tünemişti. "Bu Gage Jarvis mi?

Karısını öldüren ve cinayete tanık olduğu için kızını öldürmeye çalışan adam. Thorne, Joseph ve JD'nin onu yakalamasına yardım etmişti ve bu nezaket hareketi Tavilla'nın dikkatini bir kez daha çekmişti.

"Evet. Dizindeki kadına bak.

Gwyn fotoğrafı büyüttü ve nefesi kesildi. Bu Laura olarak tanıdıkları kadındı. Onlara uyuşturucu suçlamasıyla tuzak kuran ve muhtemelen nakit rezervlerinin yarısını temizleyen kadın.

"Altı ay boyunca bizim için çalıştı," dedi Thorne. "Ve tüm bu süre boyunca bekledi. Sadece bekledi.

Kanı dondu. "O zaman uzun zamandır seni öldürmeyi planlıyordu," diye mırıldandı. "Oğlu hapishanede öldüğünde tetiği çekti.

Thorne cipi çalıştırdı ve yengeç kulübesinden uzaklaştı. 'Laura geçmiş kontrolünden hemen geçti. Anne'le konuşup bunun nasıl olduğunu öğrenmeliyiz. Jamie'yi arayabilir misin? Tüm çalışan dosyaları onda. Bize kızın adresini verebilir.'

Gwyn onun dediğini yapmaya başladı, sonra dondu kaldı, nabızı stratosfere sıçradı. Vay anasını. Lanet olsun.

Fotoğrafi maksimum ölçeğe büyüttü, kalbi kaburgalarını kırmakla tehdit ediyordu. "Thorne," diye fısıldadı. "Aman Tanrım. Kenara çek. Hemen.

Bir fren gıcirtısıyla arabayı kenara çekerek ona uydu. Sözsüzce, elleri titreyerek ona telefonunu geri verdi.

Odanın arka tarafında, oturan Tavilla'nın arkasında duran kadını fark ettiği anda anlamıştı. Sade beyaz bir kılıf elbise giymiş, sarı saçlarını zarif bir şekilde toplamış olan kadın zenginlik ve asalet yayıyordu.

Thorne'un ağzı açıldı ama hiçbir kelime çıkmadı. Yutkundtu, dudaklarını ıslattı. "Anne," dedi kısık sesle. "Nasıl?

"Bilmiyorum. Ama şunu biliyordu ki, eğer son dört yıldır biraz insan gibi davransaydı, Anne en başta işe alınmazdı. "Bu bir sorun.

"Evet. Hukuk bürosundaki tüm müşteri kayıtlarımıza erişimi var. Her şeyi biliyor.'

Sessizce oturup bu yeni gerçeği özümsemeye çalıştılar. Sessizlik Thorne'un telefonunun uğultusuyla bozuldu. Arayan Jamie'ydi. Onu hoparlöre aldı.

"Gwyn'le birlikteyim," dedi Thorne, sesi hâlâ kısıktı. "Phil mi?

"Hayır," dedi Jamie, kendi sesi de gergindi. 'Phil iyi. Şu anda odasının önünde duruyorum. Ama bazı yeni gelişmeler var.

Thorne'un kahkahasını duymak acı vericiydi. 'Biz de öyle. Önce sen git.'

'Müşterilerimden birkaç telefon aldım. Birileri onlara sadece size söylediklerine yemin ettikleri bilgilerle şantaj yapıyor.

Thorne gözlerini kapattı. Yine konuşmaya çalıştı ama konuşamadı.

"Orada mısın? Jamie talep etti.

"O burada," dedi Gwyn. 'Anne, Jamie. Ve kulüpten Laura. İkisi de Tavilla için çalışıyor.

Bir anlık şaşkın bir sessizlik oldu. "Ne? Emin misiniz?"

Evet. Onları birlikte gösteren bir fotoğrafımız var. Üçünü de. Laura'nın gerçek adı Kathryn. Anne'inkini henüz bilmiyoruz.

"Bu bir kâbus," diye mırıldandı Jamie. 'Düşünmek zorundayım. Thorne iyi mi?'

Thorne pencereden dışarı bakıyordu, normalde koyu olan teni griye dönmüştü.

"Hayır, o iyi değil ama onu sağ salim size ulaştıracağım. Yan aynayı kontrol etti. JD arkalarında durmuştu ama henüz yaklaşmamıştı ki bunu yapmasını bekliyordu. Onun yerine oturmuş, dümdüz önüne bakıyordu. "Başka ne oldu Jamie?"

Stevie yine vuruldu. Durumu iyi ama kurşun kolunu sıyırmış. Bu onun baston koluydu ve dengesini kaybedip yere düştü. O noktada kolay hedef olmasına rağmen başka kurşun atılmamış. Ateş edenin ya inanılmaz derecede yetenekli ya da inanılmaz derecede sakar olduğunu söyledi.

Thorne'un rengi ölümcül derecede solmuştu. Gwyn emniyet kemerini çözdü ve dizlerinin üzerine çökerek onun çenesine uzandı. 'Thorne. Thorne!'

Yeniden yıkılmış bir halde ona baktı. "Her şeyi parçalara ayırıyor. Parça parça. Ailemi, arkadaşlarımı, kulübü, şirketi. Phil'i. Stevie. Gözlerinin önünde yaşıyor gibiydi. "Sen. Onu dizlerinin üzerinden oturur pozisyona itti, sonra başı konsolun üzerinde yan yatana kadar itmeye devam etti. Tüm bu süre boyunca elleri nazikti ama titriyordu. Buna izin verdi, kendisini pencerelerin görüş alanından çıkarmasına izin verdi, Joseph'in SUV'unun neredeyse kurşun geçirmez olduğunu hatırlatmadı çünkü sözlerini duyacağını bile düşünmüyordu.

Onun yerine sesini sakın tutarak, "Ben iyiyim Thorne," dedi. 'Stevie iyi. Phil de iyi. Hepimiz iyiyiz.

Dışarıda olabilir. Herhangi bir yerde. Seni güvenli bir yere göndermeliydim. Neden seni güvenli bir yere göndermedim?

Güvende mi? Neden yapmadım? Yapmalıydım...' Sesi kesildi. "Ama bunun bir faydası olmazdı," diye fısıldadı, sesi çok savunmasız geliyordu.

İçini korku kapladı. Bu Thorne değildi. Bu onun Thorne'u değildi. "Neyin yardımı dokunmazdı?" diye sordu sessizce.

"Thorne. Jamie'nin sesi telefonun içinden aynı korkuyla çatlayarak geldi.

Ama Thorne cevap vermedi. Gwyn kravatından bir tutam yakaladı ve tüm gücüyle çekti. Başını yukarı kaldırarak bakışlarını ona dikti. "Neyin yardımı olmazdı? Kendini sunmak mı?" diye sordu Thorne hiçbir şey söylememeye devam edince.

Başını salladı. "Ölmemi istemiyor. Fiziksel olarak acı çekmemi istemiyor. Bunun daha kötü olduğunu biliyor. Yutkundu. "Çok daha kötü.

Kravatını çekiştirerek onu, yüzü kendisinininkine birkaç santim kalana kadar yaklaştırdı. "Kazanmasına izin vermeyeceğiz. Telefona bir göz attı. "Değil mi, Jamie?

"Tamam," dedi Jamie acımasızca. 'Benimle Clay ve Stevie'lerde buluş.

Ne yapacağımıza karar vereceğiz.'

Telefonu kapatır kapatmaz JD'nin yüzü pencerede belirdi, Thorne'dan bile daha bitkin görünüyordu. Yeni bir korku boğazını sıktı, çünkü JD solgun ve titriyordu. Lucy. "Hayır," diye fısıldadı. "Hayır, hayır, hayır.

JD cama vurdu ve Thorne solgunlaşır gibi oldu, kilidi açıp kapıyı açarken tüm vücudu titriyordu. JD çerçeveyi kavradı, omuzları çöktü.

"Yaşıyor," diye homurdandı JD. "Lucy. Ve çocuklar. Ama evimiz yanıyor. Onları zamanında dışarı çıkardı. Onlar iyi.'

Thorne koltuğunda dönerek JD'ye baktı. "Ben ... "Üzgünüm" kelimesini söylemedi. Sadece JD'yi yakaladı ve kucakladı, diğer adamın ağırlığını aldı ve o titrerken onu tuttu. Gwyn konsolun üzerinden kayarak vücudunu Thorne'un sırtına doladı ve ikisini de tuttu. JD kendini tutup çekinceye kadar bu şekilde sarıldılar,

ıslak yanaklarını siliyor.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı JD. "Bu berbat bir şey.

Gwyn şaşkın bir kahkaha atarak kendi gözyaşlarını sildi. 'Evet, öyle. Lucy şimdi nerede?'

"Joseph'le birlikte havaalanına gidiyor," dedi

JD. "Havaalanı mı?" diye temkinli bir şekilde sordu. "Çok hızlıydı.

"Evet. JD'nin dudakları büküldü. "Aklını başına topladı. Önce Joseph'i aramış çünkü beni aradığında, kendimi kaybetmemem için telefonda kalması gerektiğini biliyormuş. Joseph onu ve çocukları alıp doğrudan Martin State'e götürmüş.

Gwyn küçük havaalanının özel jetlere hizmet verdiğini biliyordu. Sheidalin'de çalmış olan yüksek fiyatlı gruplardan birkaçı Martin State'e uçmuştu. "Joseph'in kendi uçağı var mı? Joseph zengindi ama o kadar zengin olduğunu bilmiyordu.

"Babası biliyor. Joseph, Paige ve Stevie'yi havaalanına götürmeleri için onlara da araba gönderdi.

"Ya Julie? Gwyn Frederick'i düşünerek sordu.

JD başını salladı, hâlâ titriyordu. "Evet. Hâlâ Stevie'lerde. Joseph hepsini Chicago'ya götürme planından ona bahsetmediğim için bana çok kızdı. Onları oraya kendisi götürecektir. Uçmanın daha güvenli olduğu konusunda ısrar ediyor. Ellerini saçlarının arasında gezdirdi. 'Havaalanına gitmem gerek. Onlar gitmeden önce onları görmeliyim.

Gwyn Thorne'a uzun uzun baktı. JD'ye teselli vermek onu kendi uçuşundan geri getirmiş gibiydi. Perili bakış gitmiş, yerini güvenmeye başladığı acımasız kararlılık almıştı. "JD araba kullanmak için güvenli değil," diye mırıldandı.

Ama ben öyleyim. Sen JD'yi al. Ben takip edeceğim.' Onu sert ve hızlı bir şekilde öptü. "Ben senin arkadayım.

"Biliyorum.

Annapolis, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, 16.40.

Videoyu geri sardı ve tekrar oynattı, gülümseyerek

eski cinayet masası dedektifinin sadece küçük bir kurşun sıyrığıyla nasıl öldüğünü düşündü. Vücut kamerası her şeyi o kadar güzel yakalamıştı ki, sanki bir film yönetmeni tutmuş gibiydi. Stevie Mazzetti-Maynard tek bir çığlık bile atmadan yere düşmüştü ve bu yüzden ona isteksizce hayranlık duydu.

Ne olduğunu anladığında, incinmiş ya da korkmuş olmaktan çok sinirlenmişti. Cep telefonunu almak için kaldırırda sürünerek ilerlediğinde, ardından sürdüğü büyük siyah SUV'ye yaklaştığında, adam tüfeğini sökmüş ve kılıfına koymuştu. Kadın polisi aradığında, adam kendi aracına binmişti.

Siren sesleri duyulduğunda da diğer yöne doğru gidiyordu.

Son vurulma olayını öğrendiğinde Thorne'un yüzünü görebilmeyi diliyordu. Son seferinde Patton'a güvenmişti, çünkü kasıtlı olarak ıskalaması gerekiyordu, Patton da bunu yapmıştı. Ama bu sefer biraz daha incelik gerekiyordu. Stevie Mazzetti Maynard'ı öldürmek istemiyordu. Sadece Thorne'un bunu yapabileceğini bilmesini istiyordu. Ona acı verecek kadar vurmuştu ama ciddi bir yaralanmaya yol açacak kadar değil.

Ve bunu herhangi bir zamanda herhangi birine yapabilirdi. Ve yapacaktı da. Yarın gitmeyi planlıyorlardı. En azından bazıları. En savunmasız olanları. Kadınlarını ve çocuklarını minibüslerle gönderiyorlardı. Onları 'güvenli' bir yere götürüyorlardı.

Onları öldürmeyi planlamıyordu. Henüz değil. Ama onlara kendisinden kaçamayacaklarını gösterecekti. Gerçi lastiklerine ateş ettikten sonra bir ağaca çarpıp yaralanırlarsa da sorun olmazdı.

Çocukları araba koltuklarında düzgün bir şekilde sabitlemeyi planladıklarını umuyordu.

Ofisinin kapısının hafifçe vurulduğunu duyunca videoyu durdurdu. "İçeri gel.

Margo kafasını içeri soktu. Mutlu görünmüyordu. Aslında,

gergin görünüyordu. "Merhaba, baba.

Onu içeri buyur etti ve sandalyeyi işaret etti. "Benny mi?"

"Hayır, o iyi. Sadece diş çıkarıyor ve salyası akıyor. Göz ucuyla baktı

bluzuna baktı. "Bu sabah evden çıkmadan önce iki kez üstümü değiştirdim. Omuzlarını dikleştirerek ellerini kucağında kavuşturdu. "Sana kötü haberlerim var. Çoktan gittiler.

Dondu kaldı. "Kim?

'Kadınlar ve çocuklar. Özel uçakla dışarı çıkarıldılar. Yaklaşık bir saat önce.'

Gözleri kısıldı. "Bundan haberin yok muydu?

Dudaklarını ıslattı. 'Hayır. Rezervasyonların hiçbirini ben yapmadım. FBI tarafından halledildi. Bu sabah eski polise ateş etmen ve ardından Patton'ın Fitzpatrick'in evini kundaklaması onları hızlı hareket etmeye itti.

İçinde öfke alevlendi ama onu bir kenara bıraktı. En savunmasızlarını koruyorlardı. "Nereye gidecekler?

Uçuş planlarını ele geçirmeye çalışıyorum. Uçağın Ajan Joseph Carter'ın babasına ait olduğunu söyleyebilirim. Carter ailesinin ülke genelinde ve yurtdışında birçok mülkü var. O yerlerden birine gittiklerini varsayıyorum.

En sevdiği oyuncacı çalınmış bir çocuk gibi hissetmemeye çalışarak parmaklarını masaüstüne vurdu. "Anlıyorum. Peki ya yangın? Patton kutuyu bıraktı mı?"

'Evet. Ateş soğuduğunda, Crabshack ve Circus Freaks yamalarının kibrit kutularıyla dolu olduğunu görecekler. Ama satın alacaklarını sanmıyorum.

"Neden olmasın?" diye tersledi. "Alistair'in ateşe olan sevgisi iyi bilinir.

'Çünkü Alistair iki çete üyesinin ölümünden Thorne'un sorumlu olduğuna inanmıyor. O ve Thorne bugün Crabshack'te buluştular, tam da Patton'ın Fitzpatrick'lerin evini ateşe verdiği sırada.

Margo kelimeleri hiçbir duygu katmadan söyledi. Yine de bir azarlama gibi hissettirdi. Bir azarlama. 'Nereden biliyorsun

Bu mu?'

Aynı şekilde herkesi kamyonetle Chicago'ya göndermeyi planladıklarını da biliyorum. Maynard'ların evinde söyledikleri her kelimeyi hala duyabiliyorum. Adamlar Gwyn ile birlikte birkaç dakika önce geldiler. Thorne ve Gwyn tartışıyorlardı çünkü Gwyn uçağa binmeyi reddetti.

'Yani hala burada mı? Şimdilik yeterince iyi olmalı.'

Margo tereddüt etti. "Onlar da beni biliyor.

Eli yumruk şeklinde kapandı. "Nasıl?

Nazıkçe omuz silkti. "Bilmiyorum. Ama çok fazla "Anne'yi siktir et" ve "Eğer onu elime geçirirsem ..." vardı. Bilirsiniz işte. Her zamanki gibi. Kim olduğumu bilmiyorlar ama senin için çalıştığımı biliyorlar.

"Bütün bunları duydun mu?

"Zil kadar net. Müşteri dosyalarının bulunduğu kutuya yerleştirdiğim mikrofon çok güzel yayın yapıyor. Ve şu ana kadar sinyelimizi engellemeye yönelik hiçbir girişim olmadı.

Nefesini dışarı üfledi. Bunun kolay olacağını düşünmemişti. Thorne'un arkadaşları zorlu bir gruptu. Yine de onların savunma avukatına sırt çevirmelerini ya da en azından onu terk etmelerini beklemişti. Sadakatlerini takdir etmek zorundaydı. "Onları duyabildiğimizi bilmiyorlar mı?

"Hayır. Karşı koyamayacağınız bir ayartma ayarladıklarını düşünüyorlar.

"Cumartesi günü vaftiz töreni

var. "Evet, efendim.

Güzel. Bırakalım böyle düşünmeye devam etsinler. Kadınların ve çocukların nereye gittiğini öğrenir öğrenmez bana haber verin. Onlarla oynamayı henüz bitirmedim.

"Tabii ki.

"Suçlayıcı mektup için yargıcın kiralık kasasına girmenin bir yolunu buldunuz mu?

"Hayır, efendim. Henüz değil, ama hala üzerinde çalışıyorum.' "Daha hızlı çalış.

Ayağa kalktı. "Geleceğim. Bir şeye ihtiyacınız olursa ofisimde olacağım.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Yirmi üç

Hunt Valley, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, 16.45.

Clay'in oturma odasındaki hava karanlıktan da öteydi, diye düşündü Frederick, ne yapacağını bilmek istiyordu ama diğerlerine yardım edemeyecek kadar kendi derdine düşmüştü. Normalde gürültülü olan ev garip bir şekilde sessizdi.

Çocuklar gitmişti. Anneler gitmişti. Sonunda Joseph Stevie, Paige, Lucy ve Cordelia ile Julie de dahil olmak üzere tüm çocuklarını, ayrıca Ruby ve Sam'i yanına almıştı çünkü ortalık karışırsa adam yoldan çekilemeyebilirdi. Eğer Clay'in evi de JD'ninki gibi ateşe verilirse, geçirdiği beyin sarsıntısı hâlâ hızlı hareket etmesine ve baş dönmesine yol açtığı için Sam bir sorumluluk altına girecekti. Bu acı bir haptı ama o bunu metanetle yutmuştu.

Joseph, Phil'in Gizli Servis'inkine eşdeğer bir güvenlikle özel bir hastaneye nakledilmesini bile ayarlamıştı. Ama bu Jamie'nin Phil'le mi yoksa Thorne'la mı kalacağına karar vermesi gerektiği anlamına geliyordu. Hem Phil hem de Jamie, Thorne'un ona daha çok ihtiyacı olduğuna karar vermişlerdi, bu yüzden Jamie oğlunun yanındaki sandalyesine oturdu. Çünkü Thorne her açıdan onun oğluydu.

Frederick Jamie'nin yanına oturmuştu, çünkü Jamie'nin seçiminden pişmanlık duymasa da Phil için hâlâ endişelendiğinden emindi. Jamie'ye destek vermek Frederick'in yapabileceği tek şey gibi görünüyordu, en azından bu bekleme düzeninde oldukları sürece.

Taylor Julie ile gittiği için odada kalan tek kadın Gwyn'di ve bu gerçekten destansı bir savaş olmuştu. Thorne onu uçağa binmesi için bedensel olarak zorlamaya çalışmıştı ama Gwyn herkesin beklediğinden daha cesurdu.

Ve daha fazla hareket. Kadın kayabiliyor, kayabiliyor ve vücudunu Frederick'i hâlâ şaşırtan şekillerde kıvrılabiliyordu ve o her şeye tanık olmuştu. Thorne sanki kaygan bir balığı tutuyormuş gibiydi.

Şimdi Gwyn, Thorne'un el koyduğu koltuğun koluna tünemişti. İkisi de kollarını kavuşturmuş, hâlâ birbirlerine kızgın bir halde oturuyorlardı. Clay arka pencerenin önünde durmuş gün batımını seyrediyor, JD de onunla birlikte volta atıyor ve düşüncelere dalıyordu.

JD'nin evi yanıp kül olmuştu. Lucy çocuklarını almış, sonra da kemanlarını almak için geri dönmüştü. Diğer her şey yok olmuştu ve artık sadece sırtlarındaki giysileri vardı. Bir de kemanları. J.D. onu canlı gördüğüne çok sevinmiş ve enstrümanları kurtarmak için kendini riske attığı için onu azarlamıştı. Frederick bunun daha sonra bir sorun haline gelebileceğinden şüphelenmişti. Diğerleri akıllıca davranarak bu konuda sessiz kalmışlardı.

Frederick de dahil olmak üzere herkes rahatsız edici bir sıklıkta telefonlarına bakıyordu. Uçak hâlâ havadaydı ama çok yakında iniş yapacaktı.

"Bir şey var mı? Jamie eğilip Frederick'in ekranına bakarak mırıldandı.

"Duruma göre değişir," diye cevapladı Frederick sessizce, sanki baskıcı bir kütüphanedeymiş gibi hissederek. 'Uçakta Wi-Fi var, bu yüzden Julie bana bir sürü fotoğraf gönderdi. Çok eğleniyor. Sadece ikinci kez uçağa biniyor. Taylor, Julie, Cordelia ve Paige'e "Duvarda doksan dokuz şişe çikolatalı süt" şarkısını söyletiyor ve Stevie nükleer silahlanmak üzere.

Jamie kıkırdadı. "Çikolatalı süt mü?

"Bira hakkında şarkı söyleyecek yaşta değiller. Gülümseyen kızlarının fotoğrafına dokundu ve hüznünlendi. "Sanırım Julie öyle, ama ... pek değil. Onunla iyi bir iş çıkaramadım.

"Ne? Jamie başını salladı. 'İyi iş çıkardın. Kes şunu.'

Ama Jamie onun arkadaşıydı, o yüzden bunu söylemek zorundaydı. "Bir yabancı bir saat içinde kızım hakkında benim bildiğimden çok daha fazlasını öğrendi.

"Sally Brewster? Jamie sordu. 'Bak, o bir hemşire. Bir pediatri hemşiresi. Genç insanlarla konuşmak için eğitilmiş. Ve Julie onunla bağlantı kurmuş gibi görünüyor. Belki de sadece bir annesi olmasını özlüyordur.

"Olabilir. Sally tüm bunlar bittikten sonra onunla vakit geçirmeyi teklif etti.

Jamie'nin kaşları kalktı. 'Sally mi? Hah. Ona izin verecek misin?'

Sanırım öyle. Onu kontrol ettim. Yasal biri. Gerçekten iyi bir insan. Frederick tereddüt etti. "Ve mesajlaşıyoruz.

Jamie'nin sırtışı yüzüne yayıldı. "Seni sinsi köpek seni. Sen onun gibi.'

"Tanrım. Taylor gibi konuşuyorsun.'

'Taylor zeki biri. Onun gibi konuşmak umurumda değil. Jamie eğildi ve omuzlarını çarpıştırdı. "Peki ne hakkında mesajlaşıyorsunuz?

Frederick ona alaycı bir bakış fırlattı. "Sana zarar vereceğim.

Jamie kıs kıs güldü. "İyi, iyi. Sadece devam et, dostum. Çok sıkısın.'

"İkiniz de ergen kızlar gibi konuşuyorsunuz," diye homurdandı Thorne, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, koltuğa yayılmış bir şekilde oturduğu yerden.

Gwyn onun göğsüne, yüzünü buruşturmasına neden olan bir ters vuruş yaptı. 'Bu söylediğin çok kibirli ve küçümseyici bir şey. Ve lanet olsun, neden o lanet yeleği çıkarmadın? Acıtıyor. Joseph havaalanından Clay'in evine dönerken hepsine çelik yelek giymeleri için ısrar etmiş, yelekleri Cadılar Bayramı'nda şeker dağıtır gibi dağıtmıştı.

Frederick, 'Hâlâ benimkini giyiyorum,' dedi.

"Ben de," diye ekledi Jamie. 'Neden sen değilsin? O kadar da rahatsız edici değiller.

Ve Clay'in evi silahlı bir adam tarafından yakılırsa, onları batan bir gemiden kaçan fareler gibi kaçmaya zorlarsa işe yarayacaktır.

gemi. Bunun olabileceği bilgisi, Frederick onlara veda ederken Lucy ve çocuklarının giysilerindeki duman kokusunun anısıyla birleşince . . .

Evet. Ayıltıcıydı, tamam. Kızlarını uzaklara götürdüğü için rahatlamıştı. Daisy'den haber aldığında daha da rahatlayacaktı. Telefonlarına cevap vermiyordu. Geçen hafta boyunca sessiz kalmıştı ve bu onun yapacağı bir şey değildi. Ona iki kez mesaj atmıştı. Birinde ona seyahat programını bildirmiş, sonra da hayatta olduğunu ve mesajlarını aldığı söylemişti ama bu, ona Baltimore'a henüz gelmemesini ve gidişini ertelemesini söylemeden önceydi. O zamandan beri hiçbir şey duymamıştı.

O yüzden endişeliydi.

"Yelegi çıkardım çünkü çok büyüktü," dedi Gwyn, onu düşüncelerinden kopararak. 'Popomu geçiyordu. Onun içinde doğru düzgün oturamıyorum.

Thorne, "Eğer ölürsen hiç oturmayacaksın," diye mırıldandı. "Chicago'da olmalıydın.

'Burada olmalıydım,' diye cevap verdi. 'Kulüple ilgili bu karışıklık beni de etkiliyor. Şirketteki karışıklık da öyle. Hâlâ bir memur ve çalışan olarak listeleniyorum.

Thorne kaşlarını çattı. 'Kovuldunuz. Hepiniz, hepsinden.'

"Önemli değil. Başının üstünü öptü, kızgınlığının arasından şefkati görünüyordu. 'Bizi kovsan bile, bizi sevdiğin için kovacaksın. Yani bize bağlısın.

"Hepiniz ölene kadar. Aniden ayağa kalktı. "Burada öylece oturamam. Bir şeyler yapmam gerek. İlan panosuna doğru yürüdü ve şimdi Tavilla'nın fotoğrafının yanında duran ofis müdürünün fotoğrafına vahşi bir ses çıkardı.

Anne Poulin, diye düşündü Frederick. Hepsini kandırmıştı. Beni bile. Kadınları çok iyi anladığından değil ama... Sadece Gwyn'in çekinceleri vardı, gerçi Frederick bunu kıskançlığa bağlamıştı.

Yine yanılmıştı. Gwyn'in kadın hakkında hepsinin görmezden geldiği bir sezgisi vardı. Gwyn'in kendisi bile.

"Gerçek Anne Poulin kim? Frederick sordu. 'Geçmiş kontrolünden geçti. Tüm bunların başladığı gün çalışan dosyalarını incelemeye başladım. Mowry'nin tutarsızlıkları göze batıyordu ama Anne'in sicilinde hiçbir sorun yoktu. Bir geçmişi, iş geçmişi, sosyal medyası, hatta ailesinin sosyal medyasında ilkokul fotoğrafları bile var. Çalışma vizesinin bir kopyasını buldum ve devlet kayıtlarıyla karşılaştırdım. Yasal. Beş yıl önce Montreal'den buraya üniversite için taşınmış. Derslere girmeye devam etmiş. Sahte bir kimlik için, bu son derece iyi yapılmış. Ve ben nasıl sahte kimlik yapılacağını biliyorum.'

Clay pencereden döndü. "Biliyorum," dedi kuru bir sesle.

Çünkü Frederick, Taylor'ı yıllarca Clay'den saklamasını sağlayan sahte kimliği yaratmış, onun vahşi ve intikamcı bir adam olduğuna inanmıştı. Clay konusunda yanılmıştı ama bu konuda yanılmamıştı.

Clay onun düşüncelerini doğrulayarak, "Haklısın," diye devam etti. 'Bu iyi bir sahte. Alec'ten biraz araştırma yapmasını isteyeceğim. O anda tüm telefonları çalmaya başladı, herkes arıyordu. 'Onlar Orada,'

Frederick mırıldandı sonra

Taylor'la konuşuyordu. "Ethan'ın evinde güvende. "Tanrı'ya şükür," diye nefes aldı Gwyn.

JD pencerenin önünde öne doğru sarkarak alnını cama dayadı. Clay omzunu destekleyici bir şekilde sıktı. 'Hadi JD. Artık güvendeler ve Tavilla'yı cehenneme göndermek için işe koyulabiliriz, böylece onları eve getirebiliriz.

JD başıyla onayladı. "Bir evimiz olmaması dışında.

Frederick, 'Bizimkini kullanabilirsin,' diye teklif etti. "Siz yeniden inşa edene kadar Julie ve ben burada kalabiliriz.

JD yorgun bir şekilde gülümsedi. "Konuşacağız. Ama teşekkür ederim. Kanepelerden birine yığıldı. "Hadi şu pisliği aşağı indirelim, Thorne.

Thorne başıyla onayladı. İlan panosundan ayrılmamıştı, vücudu hâlâ kaskatı kesilmişti. "Doğru. Onu bulmam gerekiyor. Tavilla.'

"Ve ne yapacaksın? JD sordu.

"Onu durduracağım.

Gwyn içini çekti. 'Tavilla'nın kafasına bir kurşun sıkmaktan daha çok istediğim bir şey yok ama bunu yapar yapmaz hapse gireceğiz. Sanırım bu hoşuna giderdi.

Thorne, "Mezardan," diye mırıldandı.

Gwyn dikkatle, 'Ama yine de hapiste olurduk,' dedi.

"Biz" değil, diye düzeltti Thorne. "I". Ve buna degecektir.

Jamie burun kemiğini sıktı. "Peki, senin kıcını ikinci kez cinayet suçlamasıyla savunmak zorunda bırakmayacak gerçek bir plan yapmaya ne dersin?

Thorne döndü, ağzının bir tarafı yukarı doğru kıvrıldı. "Evet baba," dedi, sesi biraz alaycıydı ama altında şefkat vardı. 'Chandler Nystrom'u denedik ama o da işe yaramaz. İşkence altında konuşabilir ama bilemiyorum. Denemek isterdim ama bu Jamie'nin beni tekrar azarlamasına neden olur. Patricia'yı Tavilla öldürttü. Bunu biliyoruz, değil mi? Gerçekten soruyorum. Çünkü bu bulmacanın pek çok parçasını birbirine bağlayan o kadar çok ip var ki bir kilim örebilirim.

"O da işin içinde," dedi Clay. 'Patricia'yı kendisi öldürmüş olsun ya da olmasın, bu işin içinde. Onun tetikleyicisi oğlunun ölümüydü.

Thorne yavaşça başını salladı. 'Ama Anne bir yıldır bizimle birlikte. Tavilla her ne planladıysa, bunu uzun zaman önce harekete geçirdi.

Gwyn, 'Yani bu noktada onu sadece söndürmek onu durdurmayacaktır,' dedi. 'Lütfen bunu gerçekten düşünmediğinize dair bana söz verin.

Thorne omuz silkti. 'Mecbur kalırsam yaparım. Eğer onu ararsam ve beni öldürmeye çalışırsa, yaparım. Ama köpeğini gezdirirken ona ateş etmeyeceğim. Tabii köpeği varsa. En azından barmenimizin onun emrinde olduğunu gösterebilirsek kulüp için sorun olmaz. Barmen - Laura ya da Bianca ya da Kathryn ya da her kimse - uyuşturucu kullanan tek kişiydi. Ve bu kötü şöhret, yeniden açtığımızda kalabalığı çekecektir. Beni endişelendiren firma. Şirket hakkında ne biliyoruz?

Müşteriler şantaj telefonları mı alıyor?'

"Altı müşteri beni aradı," dedi Jamie. 'Sanırım henüz ortaya çıkmayan ya da çıkmayacak olan daha fazlası vardı. Her biri farklı bir numaradan arandı. Her biri farklı bir ses tarif etti. Yüksek, alçak, hırıltılı, erkek, kadın, bozuk. Aramaları her kim yaptıysa bir tür ses değiştirme uygulaması kullanmış. Her bir kişi en kötü sırlarını, size açıkladıkları şeyleri ifşa etmekle tehdit edildi. Henüz hiçbirine şantaj şartları verilmedi.

"Yani onları kışkırtmaya yetecek kadar," diye mırıldandı Thorne. 'Eğer bu ortaya çıkarsa, baroyla birlikte suçlanabilirim.

Gwyn, 'Anne-Poulin'in Şeytan için çalıştığını düşünürsek,' dedi, 'baronun anlayış göstereceğini düşünüyorum. Ancak, itibarınız ayakta kalamayabilir. Şirket de öyle.

Thorne içini çekti. "Biliyorum. Şu anda en büyük endişem bu değil. Ben daha çok firmanın itibarının sarsılmasından ve daha sonra başka bir işe girmek zorunda kalan çalışanlarımızın itibarının zedelenmesinden endişe ediyorum. En azından kulüpten ziyade firmadan etkilenen daha az çalışanımız var. Tavilla'nın fotoğrafına dokundu. 'Amacımız onu durdurmak. Bunu da planını ve ipleri onun elinde tuttuğunu ifşa ederek yapacağız. Mali tabanını yok edeceğiz ki hiçbir çalışanına ödeme yapılmasın. Bu şekilde, herhangi birimizle yaptığı sözleşmeler yerine getirilemeyecek.

JD, "Ne Baltimore Polisi'nin ne de FBI'ın onu durdurabildiğini düşünürsek," dedi.

"Doğru. Thorne dudağını çiğnedi. 'Ama o lanet anahtarlık ondaydı. Ve benim madalyam, Darian Hinman'ın katilinin onda bıraktığı madalya. Tavilla onları bir yerden almış olmalı. Pazartesi günü konuştuğumuz acil yardım görevlisi Brent Kiley, Richard'ın cesedinde anahtarlığı gördüğünü söyledi ama aldığını reddetti. Zincirdeki tek kişi ME teknisyeni, o da öldü.

"Ama dul eşi on dört yıl sonra hâlâ şehrin lüks bir semtinde yaşayacak kadar para kazanıyor," dedi Jamie. 'Eğer ME teknisyeni aldıysa, o zaman kime verdi?

"Dul kadına ödeme yapacak kadar parası olan biri. Thorne, Linden Senior'un fotoğrafını işaret etti.

'Sadece o değil,' diye mırıldandı Gwyn. 'Hinman'ların da parası vardı. Yani, bu sabah girdiğimiz lobi müzeden fırlamış gibiydi. Ayrıca, ME teknisyeni öldüğünde Patricia ve Yargıç Segal evliydi. O zaman yargıç değildi tabii. Üniversiteyi yeni bitirmişti. Ama ailesinin de parası vardı. Linden'lar, Hinman'lar ve Segal'ların hepsinin parası vardı. Linden'lerin bir nedeni olduğunu varsayıyoruz, ama ya sadece onlar değilse?'

Thorne sabırsız bir iç çekti. 'Şu Nystrom denen pisliği bizimle konuşmaya ikna etmeliyiz. Ya da Colton Brandenburg'i bulmalıyız. Richard kız kardeşini, Angie'yi ya da başka birini taciz ediyor olsaydı, bu konuda bir şeyler biliyor olurlardı. Richard kurnaz değildi. Bu kuruldaki biri Tavilla'yı Patricia'ya bağlayacak bir şey biliyor. O kişiyi bulduğumuzda, onun üzerine gitmesini sağlamalıyız.

"Joseph ve ben demek istiyorsun, değil mi? JD endişeli görünüyordu. 'BPD ve FBI. Sen değil, Thorne.'

'Övgüyü kimin aldığı umurumda değil,' dedi Thorne. 'Ben sadece onun durdurulmasını istiyorum. Alec, ME teknisyeninin dul eşinin banka kayıtlarında nerede?'

Clay telefonunu çıkardı. "Gelip bize rapor vermesi için mesaj atıyorum.

"Nerede o? Frederick sordu.

"Alt kattaki odasında. Mesaj attığım için beni yargıladığını hissediyorum.

Frederick onun sesindeki mizahı duydu. 'Belki biraz. Benim yaşlı adam olmam gerekiyor.'

Clay sırıttı. 'Ona dokunmayacağım. Bir, kalkıp oraya seslenemeyecek kadar yorgunum. İki, eğer işlemcileri kapalıysa zaten bağırdığımı duymayacaktır.

Bodrumun kapısı açıldı ve Alec de onlara katıldı ama sinirli görünüyordu. "Ben de tam ara vermek üzereydim. Saçları diken diken olmuştu, sanki ellerini

içinden. 'Dul kadının ev sistemine girmenin bir yolunu arıyordum ama o çok kurnaz ve benim internetim de çok kötü. Düşük teknolojili yolu seçip ona sormanız gerekebilir.

Thorne içini çekti. 'Elimizdeki tek gevşek iplik o - en azından benim geçmişimle ilgili. Hâlâ yargıç, oğlu ve Tristan Armistead var, Patricia'nın birlikte olduğu çocuk? Taciz mi? Kahretsin.'

"Stevie vurulduğunda Tristan'ın evine gidiyordu," dedi Clay. 'O ve Paige koçla görüşmek için okula uğramışlardı. Onunla hiç konuşamamışlar. Bugün dışarıdaydı. Vurulduklarında okul ofisinden çıkıyorlarmış. Avuçlarıyla yüzünü ovuşturdu, titriyordu. "Tanrım. Stevie vurulduğunda en az on saniye boyunca olduğu yerde kalmıştı. Silahlı adamın ateş etmek için zamanı vardı ama hafif bir sıyrıktı. Dikişe bile ihtiyacı yoktu. **B u n a** sevindim ama...' Omuz silkti, gri görünüyordu. 'On saniye uzun bir süre. Eğer silahlı adam biraz yetenekli olsaydı, onu tam kalbinden vurabilirdi.

"Ama durmadı," dedi Gwyn, kolunu sıvazlamak için uzanarak. "Onu durduran neydi?"

"Ah. Clay kafasını temizlemek istercesine salladı. "Benim numaramdan bir mesaj almış. Evin saldırı altında olduğunu, Cordelia'nın vurulduğunu ve hava yoluyla acil servise götürüldüğünü söylüyordu.

"Oh," diye nefes aldı Gwyn. 'Zavallı Stevie.

"Evet. Clay yutkundu. "Aramızda bir şifre oluşturmuştuk, benim olduğumu anlaması için bir kelime kullanacaktık. Mesajın sahte olduğunu anladığında vurulmuştu.

"Bu iyi bir fikir," dedi Jamie. 'Konuşmamız gerek. Ne-'

"Dur," diye araya girdi Alec. Kaşlarını çatarak etrafına bakındı, sonra parmağını dudaklarına götürdü ve aşağıya koştu. O elinde bir tarayıcıyla dönene kadar kimse tek kelime etmedi, kılını bile kıpırdatmadı.

Kahretsin. Frederick o tarayıcıyı tanıdı. Dinleme cihazlarını aramak için kullanılırdı. Hayır. Hayır, hayır, hayır. Alec bir yığın kutunun önünde dizlerinin üzerine çökmeden önce kapsamlı bir arama yaparken odadaki diğer herkesle dehşet dolu bakışlar alışverişinde bulundu.

"Hayır. Jamie ağzını kapattı, yanakları solmuştu.

Vay anasını. Frederick onun gözleriyle karşılaştı. "Anne," diye mırıldandı ve Jamie sefilce başını salladı. Anne'in bir gün önce Phil'in hastane odasına getirdiği ve Frederick'in, Jamie'nin minibüsünde bırakmak çok güvensiz olduğu için Clay'in oturma odasının köşesine yığıldığı müşteri dosyaları kutularıydı bunlar.

Lanet olsun.

Alec kutulardan birini boşalttı, kâğıtları ve dosya klasörlerini yere yığarken içindekileri dikkatle taradı. Sonunda kutunun dibine ulaştı ve yastıklı bir zarf çıkardı. Bir çekiş yaptı ve karton kutu yan tarafından yarılıp bir kablo ortaya çıktı.

Ve mikrofon. Alec mikrofonu görmeleri için havaya kaldırdı, kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

Clay kapıyı işaret etti. "Kurtul şundan," diye bağırdı ve Alec başını salladı.

Jamie kapı kapanır kapanmaz, "Özür dilerim," dedi. "Onlar benim kutularım.

"Dur," dedi Clay. 'Ofis müdürüne güvenemeyeceğini bilmiyordun. Bunu anlamaya çalışalım. Onları oraya ne zaman koydun?

"Dün akşam," dedi Frederick. 'Yani dün gece yaptığımız tüm planları duydular.

JD titreyen elini saçlarının arasından geçirdi. 'O zaman tahliye planlarını biliyorlardı. Bunu farklı bir şekilde yapmış olmamız hayatlarını kurtarmış olabilir.

Frederick'in midesi bulandı. "Ethan'ın evinde güvende olduklarını söyledim. Yavaşça söyledim ama söyledim. Mikrofonun ne kadar hassas olduğuna bağlı. Senin geçmişini araştıran herkes Ethan'ın kim olduğunu bilir Clay. Clay

ve eski ortağı, Clay'in mevcut özel araştırma şirketine dönüşen kişisel güvenlik işinin ortak sahibiydiler.

"Şimdi Ethan'ı arayacağım," dedi Clay, aramaya başlamıştı bile. Bilgileri arkadaşıyla paylaştıktan sonra aramayı sonlandırdı. 'Ek güvenlik önlemleri alıyor. İzliyor olacak. Şimdilik yapabileceğimiz tek şey bu.

Alec dışarıdan geldi, ellerinin tozunu alıyordu. 'Onu gübre yığınının atmak istedim,' dedi, 'ama parçalarına ayırmak için bir şans istiyorum. Bağlantısını kestim ve arabamın bagajındaki silah kasasına koydum. Kurşun kaplı.

"Bu iyi," dedi Clay. "Onu arayacağını nereden bildin?"

'İnternet bağlantım kesiliyordu. Clay'in ofisindeki yönlendiriciden çok uzakta olduğum için bu bazen alt katta oluyor. Burada daha iyi olacağını düşünmüştüm ama daha da kötüydü. Birkaç gün önce herkes burada toplanmaya başlamadan önce rutin bir tarama yapmıştım, bu yüzden bunun yeni olduğunu biliyordum.

Clay'in gururlu ifadesi yüzünden okunuyordu. "İyi iş çıkardın. Bu evi ince dişli bir tarakla tekrar gözden geçirmek istiyorum. O zamana kadar burada hiçbir şey konuşmayacağız.

Thorne telefonunu çıkardı ve bir mesaj yazdı ama göndermedi. ME teknisyeninin dul eşini kontrol edeceğiz. Telefonu elden ele dolaştırdı. "Tamam mı?" diye yüksek sesle sordu.

"Peki," dedi Clay. "JD ve Frederick, siz de onlarla gidin. Gwyn'i gösterdi. 'Ama gidecekseniz bir yeleğe ihtiyacınız var. Stevie'nin üst kattaki dolabında fazladan birkaç tane var. Bir gemi seyahatine çıktığımızda giydiği ışıltılı gece elbisesinin yanında. Sanki hatırlıyormuş gibi dudakları hafifçe kıvrıldı. "Onları kaçıramazsın.

"Teşekkürler. Yanağına bir öpücük kondurdu ve merdivenleri ikişer ikişer çıktı.

Thorne Clay'e ters ters baktı. "Ondan burada kalmasını isteyebilirdin.

Clay **homurdandı**. "Öyle mi? Hayır. Benim yeterince sorunum var.

Stevie. Gwyn'in burada kalmasını istiyorsan, onunla sen ilgilen. Jamie, yardımına ihtiyacım var. Alec, ona bir tarayıcı ve uzun saplı bir uzatıcı getir. Jamie, bu kattaki her duvarı tara. Alec, sen alt katı al. Ben üst katı alacağım. Çevreyi tara, tavana kadar, sonra halı boyunca ileri geri.'

"Anladım. Jamie Thorne'un kolunu tuttu. 'Sakin aptalca bir şey yapma. Seni cezalandırmak zorunda bırakma beni.

Thorne gülümsedi. "Tamam, baba.

Ve bu sefer hiç de alaycı değildi.

Chevy Chase, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, 18.20.

ME teknisyeninin dul eşi Eileen Gilson, evinin önündeki tek boş alan için sportif bir Mercedes ve düzenli bir Kia sedanın yarıştığı, ağaçlarla çevrili güzel bir sokakta yaşıyordu. Neyse ki komşuları evde görünmüyordu, bu yüzden Thorne park edecek bir yer bulabildi. Alec'in SUV'de dinleme cihazı olmadığını söylemesine rağmen, dördü Clay'in evinden gelirken çok az konuşmuşlardı.

Thorne kendini gergin ve paranoyak hissetti ve arabadan inmeden önce bir nefes almak zorunda kaldı. Dördü kaldırımında toplanırken, 'Onu alt edeceğiz,' dedi.

"Ben önden gideceğim," dedi Gwyn. "Siz üçünüz benim maiyetim olabilirsiniz.

Tartışmayı beklemeden aceleyle yukarı çıktı ve kapıyı çaldı. Kırklı yaşlarının ortalarında bir kadın açtı. Ufak tefek ve fit görünümliydi, düz siyah saçları keskin bir açıyla kesilmişti ve aynı derecede sert çene çizgisini takip ediyordu. Bakışları yüzlerini taradı ve Thorne'un kinde durdu.

"Merhaba," dedi Gwyn. 'Rahatsız ettiğimiz için özür dileriz ama sizinle konuşmak istiyoruz. Ben Gwyn Weaver, ve bu da-'

Kadın elini kaldırdı. 'Kim olduğunuzu biliyorum. Sen ve

Bay Thorne, her neyse. İçeri gelin,' dedi. "Biz de sizi bekliyorduk.

Omzunun zerinden Thorne'a şaşkın bir bakış atan Gwyn onu takip etti ama küçük oturma odasına girdiğinde aniden durdu. Thorne neredeyse onu deviriyordu ve JD ona çarptığında tökezledi. Ama neden kısa durduğunu hemen anladı. Merdivenin dibinde  bavul duruyordu.

Dedektif Prew kanepede oturuyordu, yanında da küçük sarışın bir kadın vardı.

"Tamam," dedi Gwyn yavaşça. "Ama sizi beklemiyorduk.

"Hayır," diye onayladı Thorne, neler olup bittiğini merak ederek. 'Biz yapmadık. Frederick ve JD, bu Dedektif Christopher Prew, yeni emekli oldu. Dedektif, ortaklarım, Frederick Dawson ve JD Fitzpatrick.'

Prew, 'Karım Delia,' dedi.

Eileen Gilson yemek masasından oturma odasına ektiğı dört sandalyeyi işaret etti. 'Tanışma faslını tamamladığımıza göre, lütfen oturun. Sizin için daha rahat koltuklar ayarlayamadığım için şimdiden özür dilerim.

'Geleceğimizi biliyordun,' dedi Gwyn.

'Evet,' diye onayladı Eileen.

"Neden buradasınız, Dedektif? Thorne, kadının bundan daha fazlasını söylemeyi planlamadığını anlayınca sordu.

"Açıklayacağım," diye söz verdi Prew. 'Saatler nce Phil'i aradım ama başka bir hastaneye nakledilmişti. Evde değildim ve bana verdiğiniz kartvizitler de yanımda değildi. Phil iyi mi?'

"O iyi," diye yanıtladı Thorne. "Sadece güvenlik.

Prew'in bakışları JD'ye kaydı. "Anlıyorum. Evinizi haberlerde gördüğüme zldm, Dedektif Fitzpatrick.

JD bir kez başını salladı. 'Bunlar sadece eşya. Değerli olan her şey güvende.

Prew gülümsedi. "Bunu duyduğuma çok sevindim.

Gwyn'in gözleri kısıldı. 'Nasıl oldu da bizim

Geliyor musun?'

Prew boğazını temizledi. "Phil'e ulaşmaya çalışırken hastaneye karşı biraz sert davranmış olabilirim. Bana Jamie'nin numarasını da vermediler ama telefonu yüzüme kapattıktan sonra onu arayıp kendilerini rahatsız ettiğimi söylediler. Jamie beni aradı ve ona burada olduğumu söyledim. Sıkı durmanızı, size haber vereceğini söyledi ama bu sadece birkaç dakika önceydi. Sana söylemediğini hissediyorum.'

Thorne'un telefonu o anda çaldı. Kontrol ettiğinde Jamie'den gelen ve şifreli sözcüklerini de içeren bir mesaj buldu. "Az önce yaptı. Soruma geri dönelim. Neden buradasınız, Dedektif?'

"Karım bugün güzellik salonundaydı. Beni cep telefonumdan aradı ve oraya gitmemi söyledi.

Bayan Prew yumuşak bir sesle, 'Bu kelimelerle değil,' diye itiraz etti. 'Chris benden Patricia Segal hakkındaki dedikodu ve söylentilere karşı kulağımı açık tutmamı istemişti. Yine de Bayan Gilson'ı sandalyelerden birinde görünce çok şaşırdım. Birbirimizi uzun zamandır görmemiştik.

Eileen kimsenin gözlerine bakmadan başını salladı. 'Telefonda oğlumla konuşurken kulak misafiri oldu. Ona bir son dakika seyahati planladığınızı ve benimle burada buluşması gerektiğini söylüyordum. Gülümsemesi gergindi. 'O üniversitede okuyor. Zaten planları vardı. Oldukça ısrarcıydım. Sesimin taşındığını fark etmemiştim.

Bayan Prew biraz rahatsız görünüyordu. 'Gerçekten öyle olmadı. Aktif olarak dinliyordum çünkü Bayan Gilson'ın sizin için ilgi çekici bir kişi olduğunu biliyordum. Oğluyla telefonu kapattıktan sonra bir komşusunu aradı ve postalarını iletene kadar almasını istedi. Bir süreliğine şehirden ayrılacağı izlenimine kapıldım. Ben de kocamı aradım.

Thorne emekli dedektifin davayla ilgili gerçekleri karısıyla paylaşması konusunda ne hissettiğinden emin değildi ama sonra kendisinin de Gwyn'e aynısını yapacağını fark etti.

'Onu buraya kadar takip ettik,' dedi Prew, 'arabasını

yüklediğini gördük ve kalmasını istedik. Onlara söylemelisin,' dedi.

Eileen'e nazikçe söyledi.

Titrek bir nefes aldı. "Biliyorum. Bunca yıldan sonra çok zor. Ayağa kalktı ve ellerini sıkarak ön pencereye doğru yürüdü. 'Keşke oğlum burada olsaydı. Onun güvende olduğunu bilseydim sana bunları anlatırken kendimi çok daha iyi hissederdim.

"Oğlunuz tehdit mi edildi? Gwyn sordu, sesi çok daha yumuşaktı.

'Evet. Bu sırrı bu kadar uzun süre saklamamın tek nedeni o. O ve hapse girmek istemediğim gerçeği. Kollarını hızlıca ovuşturdu. "Tamam. Kocam Kirby, Richard Linden öldürüldüğünde Adli Tıp'ta çalışıyordu. Cesedi o hazırladı. Anahtarlığı zaten biliyorsunuz. Ve Dedektif Prew'e göre, onu Kirby'nin aldığı çoktan anladınız.

"Neden yaptı? Thorne sordu.

"Çünkü ... Eileen gözlerini kapattı. "Dürüsttü. O ana kadar çok dürüsttü. Ve o an, o kötü karar, hayatlarımızı mahvetti. Kurbanın babası ondan bunu istedi. Morga geldi ve ona sordu. Kirby şok olduğunu ve hayır dediğini söyledi. Adam da ona ödeme yapmayı teklif etmiş. Kirby başını salladı. "O zamanlar oldukça çaresizdik. Oğlumuzu hamileydim ve yatak istirahatindeydim. İşimi kaybetmişim ve kredilerimiz vardı ve ... O yanlış bir şey yaptı.

"Gel ve bizimle otur, Eileen," dedi Gwyn nazikçe. "Pencere şu anda durmak için pek akıllıca bir yer olmayabilir.

Eileen irkildi ve koltuğuna geri döndü, gergin bir şekilde odanın karşısındaki pencereden dışarı baktı. "Tanrım. Bu bir kabus.

Gwyn onun elini okşadı. "Biliyorum. Bu hafta bunu yaşadık ama sen çok daha uzun süredir bununla yaşıyorsun, değil mi?

Kalın kalın yutkunarak başını salladı. "Evet.

"Kocanızın ne yaptığını ne zaman öğrendiniz?

"Beş yıl boyunca değil. Ağzını kapattı, gözleri yaşlarla doldu. "Bir şeyler olduğunu hep biliyordum,

Çünkü Kirby bir gün mutluydu ama sonra değildi. Ondan sonra eskisi gibi olmadı. Bir süreliğine aldattığını düşündüm. Sırt üstü yatmışım ve hiçbir şey yapamıyordum. Ama o aldatmadığı konusunda ısrar etti, Linden'li çocuğun cesedi onu çok etkilemişti. Olayı gazetede okumuştum, bu yüzden ona inandım.

Bayan Prew çantasından bir mendil paketi çıkardı ve Eileen'e verdi. Kadın başıyla teşekkür etti ve gözlerini kuruladı.

"Oğlumuz dört buçuk yaşındayken her şey ortaya çıktı. Ona lösemi teşhisi konmuştu ve biz ... yıkılmıştık. Ayrıca fakirdik. Kirby geceleri okula gidiyordu, ben de yarı zamanlı çalışıyordum ve sigortamız vardı ama her şeyi karşılamıyordu. Ve karşılamadığı şeyler bizi ilk ayda iflas ettirdi. Çaresizdik. Sonra birdenbire paramız oldu. Hem de çok. Oğlumuzun tedavi masraflarını karşılayacak kadar. Kirby'nin parayı nereden bulduğunu öğrenmek istedim ve o zaman bana anahtarlıktan bahsetti. Çocuğun babasına geri döndüğünü ve ona daha fazla para ödemezse polise anlatacağını söylediğini anlattı. Linden bunu yaptı ve oğlumuz yaşadı.

Thorne sessizce, 'Ama kocanız yapmadı,' dedi.

"Hayır. Yine de hiçbirini atlatamadı. İlk kez para aldığı anda kötü bir zaman geçirdiyse, ikinci seferde suçluluk duygusuna kapılırdı. Oğlumuzun yatağının başında durur ve ağlardı. Bana gizlilik yemini ettirdi. Biri öğrenirse hapse gireceğimizi söyledi. Ve sonra bir gün, polisten kocamın morgda olduğunu söyleyen bir ziyaret aldım. Bir çatışma mahalline gittiğini ve "serseri bir kurşunun" ona isabet ettiğini söyledi. Ama ben gerçeği biliyordum. Onun susturulduğunu biliyordum.

"O zaman neden bir şey söylemedin? Prew sordu.

Acı acı güldü. 'Ve sonum kocam gibi mi olsun? Oğlum iyileşme sürecindeydi ama bu her an değişebilirdi. Bunu biliyordum. Ona bakacak tek kişi bendim. Kirby'yi gömdükten yaklaşık iki hafta sonra,

kapım çalındı. Bay Linden'dı. Hiçbir şey söylemediğimi ve akıllı olduğumu bildiğini söyledi. Akıllı olmaya devam edersem her şeyin yoluna gireceğini söyledi. Tek kelime edemeyecek kadar korkmuştum. Ertesi gün hesabıma para yatırıldı. O zamandan beri her ay böyle devam ediyor.

Frederick öne doğru eğildi. 'Para nereden geliyor? Linden'in adına bir hesap mı?'

Hayır. Bir şirketten geliyor. Bir keresinde şirketin gerçek sahibinin kim olduğunu bulmak için katmanlar arasında dolaşmaya çalışmışım, eğer Linden olduğunu gösterebilirim özgür kalabileceğimi düşünmüştüm. Ama çözemedim.

"Özgür olmak da ne demek? Gwyn sordu.

"Çalışmaya devam etmeye çalıştım, tüm maaş çeklerimi ayrı bir hesaba yatırdım, eğer mecbur kalırsam çekip gidebileceğimi düşündüm. Sonra bir gün Bay Linden'in avukatlarından biri elinde buranın anahtarlarıyla çıkageldi. Bay Linden'in şehri terk etmemden korktuğunu söyledi. Eğer denersem, ondan zorla para aldığımı iddia edeceğini ve hapse girebileceğimi söyledi. Ki bu çok ironik. O yüzden beni izleyebileceği bir yerde kaldım.

"Bay Linden ile tekrar temasa geçtiniz mi? JD sordu.

'Hayır. O bir nevi benim hayatım oldu. Ve sonra hakkında okudum

Linden'in kızı Patricia'ya ne olduğunu. Neredeyse ortaya çıkacaktım, ama . . . Ama yapmadım. Onun yerine toplanmaya başladım. Gözlerini kaçırdı, utanmış görünüyordu. "Ve sonra Darian Hinman ölü bulundu. Duruşmanızda ifade verdiğini biliyordum, Bay Thorne. Kirby her ayrıntıyı takip etmişti. Bana her şeyi anlatmıştı. Hinman ve Richard Linden'in arkadaş olduklarını biliyordum. Ve şimdi Brent Kiley, acil yardım görevlisi, öldürüldü ve-'

Thorne koltuğunda öne doğru sarsıldı. "Bekle, ne?

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Haberlerde okudum. Ben salondayken. Cesedi bu öğleden sonra bulunmuş. Bu yüzden oğlumun eve gelmesini istedim, böylece kaçabilirdik.

Thorne sandalyesinde dönerek ağzı hafifçe açık olan JD'ye baktı.

"Bilmiyordum," diye mırıldandı.

Thorne başıyla onayladı. "Patronunla konuşmamız gerek. JD acımasızca başını salladı. "Haklısın. Haklıyız.

Prew kaşlarını çattı. "Özür dilerim. Duymuşsundur diye düşünmüştüm. Buraya bu yüzden geldiğini sanıyordum.

"Hayır," dedi JD. 'Başka bir silahlı saldırı ve bir ev yangını nedeniyle biraz meşguldük.

Frederick telefonunu uzattı. "İşte burada. Brent Kiley bu öğleden sonra vardiyasına gelmeyince itfaiyeden biri tarafından bulundu. Henüz ayrıntı yok.

"Onları bulacağım," diye yemin etti JD. Joseph anneleri ve çocukları Chicago'ya götürmekle meşguldü ama Hyatt arayabilirdi. Aramalıydı.

Eileen yüzlerini aradı. "Benimle ne yapacaksınız?

'Hiçbir şey,' dedi Thorne. 'Ben polis değilim ve JD de resmi bir sıfatla değil, arkadaşım olarak burada. Ama ifade verirsiniz bir fark yaratabilir. Anahtarlık önemli. Richard Linden'in katili de böyle düşünüyordu. Kız kardeşinin katili de aynı fikirdeydi. Darian Hinman'ınki de öyle. Linden Senior'un sessiz kalmanız için size yıllarca para ödemesi, onun da bunun önemli olduğunu bildiği anlamına geliyor.

Gözlerini kaçırdı. 'Üzgünüm ama yapamam. Kayıtlara geçecek ve tanıklık etmek zorunda kalacağım. Dünyada oğlum için yeterince güvenli bir yer olmayacak.

Seni lanet sürtük. Thorne'un öfkesi serbest kaldı. "Bana bak, Eileen," diye bağırdı, azılı suçluların dik durup ona her şeyi anlatmasını sağlayan ses tonunu kullanarak. Kadın bakışlarını onunkilere dikene kadar bekledi. 'On dört yıl boyunca sessiz kaldın çünkü korkuyordun. Bunu hepimiz anlıyoruz. Korkuyoruz. Ben korkuyorum. Arkadaşlarım vuruldu. Çalışanlarım yaralandı ve işlemedikleri suçlar için tuzığa düşürüldü. Babam evinde saldırıya uğradı. Ve bu öğleden sonra, birisi Dedektif Fitzpatrick'in evine tuzak kurdu.

yanıyordu. Karısı ve çocukları içerideydi. Çocukları, Eileen. Bebekler.'

Kızın bakışları tekrar başka yöne kaydı ve adam kızın yüzünü tutup onu kendisine bakmaya zorlama isteğine karşı koymak zorunda kaldı. Eğer şirketin izi Linden'a kadar sürülebilirse, Linden'ın evini ve ofisini arama izni almalarını sağlayabilecek bilgilere sahipti. Onun doğru şeyi yapacağını ummuştı ama çenesi inatçı bir çizgi halini almıştı.

Bu, sessizliği için para almış bir kadındı. Paranın sağladığı yaşam tarzını benimsemişti. Kendi isteğiyle tanıklık etmeyecekti.

'Dedektif Fitzpatrick'e bak,' diye tükürdü. 'Ona bak ve çocuğunun onun bebeklerinden daha önemli olduğunu söyle. Hayır mı? Sana ne yapacağımızı sordun. Onları bilmem ama ben ne yapacağımı çok iyi biliyorum. Hikayemi anlatmamı isteyen muhabirlerden kaç tane talep aldığımı biliyor musun? Yüzlerce. Birçoğu ulusal ve uluslararası kanallardan. Yapacağım şey onlara istediklerini vermek. Ve herkese ne yaptığınızı anlatacağımdan emin olabilirsiniz. Onlara kullandığınız Mercedes'ten, keyif aldığınız yaşam tarzından, sahip olmadığınız işten bahsedeceğim.

Sonra ona baktı, gözleri nefretle doluydu. Ve korkuyla. Bu korkunun ondan mı, Linden'den mi, hatta Tavilla'dan mı kaynaklandığını bilmiyordu ve umurunda da değildi. "Buna cesaret edemezsin," diye meydan okudu ama sesi titriyordu.

O da en az onun kadar acı acı güldü. "Beni izle. Birileri hayatımı parça parça ediyor, sevdiğim insanlara zarar veriyor. Kaybedecek hiçbir şeyim yok.

Saniyeler geçtikçe bakışlarını onun üzerinde tuttu. Sonra başını salladı. "Peki. Ama oğlum için koruma istiyorum.

Asla olmaz, diye hırlamak istedi ama kendini tuttu. Bu çocuğun suçu değildi, Richard öldürüldüğünde Thorne'un suçu olmadığı gibi.

Gwyn bir elini onunkinin üzerine koydu ve Thorne onun titrediğini fark etti. "Sorabiliriz," dedi sessizce. Sakince. Thorne

ürperdi ve öfkesinin akıp gittiğini hissetti. Daha fazla dayanamayacak kadar bitkin düşmüştü ama Gwyn bayrağı devralmıştı ve ona minnettardı.

Eileen kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Pekâlâ. Görünüşe göre fazla seçeneğim yok.

Gerçekten istemiyordu. Onu zorladığı için vicdan azabı duydu, sonra JD'nin o öğleden sonra kollarında nasıl hıçkıra hıçkıra ağladığını hatırladı. Arkadaşları -ailesi- acı çekiyordu. Ve o bunu durdurabilirdi. Bir şekilde durduracaktı.

Derinlere indi ve mahkeme salonundaki duruşunu ve onunla birlikte sakinliğini buldu. Soğukkanlılıkla, 'Tamamen açıklığa kavuşturulalım,' dedi. 'Kocanızın delilleri kararttığı, anahtarlığı para karşılığında Richard'ın babasına teslim ettiği ve daha sonra sessiz kalması karşılığında Linden'lara şantaj yaptığı konusunda tanıklık etmeyi kabul ediyorsunuz. Ölümünden sonra da sessizliğiniz için para almaya devam ettiniz. Bu doğru mu?'

Dişlerini sıkarken çenesi esnedi. "Evet. Bu doğru.

Linden'in kayıtları için arama emri çıkartmaya yeterliydi. Umarım bu Tavilla'yla bir bağlantıya yol açar, çünkü bulmacanın onlardan kaçmaya devam eden tek parçası buydu.

"Teşekkür ederim," dedi sert bir sesle. "İşbirliğiniz için minnettarız.

Yirmi dört

Annapolis, Maryland,
15 Haziran arşamba, 18.45.

Gümbürtü dikkatini çekti ve lombozunun dışındaki manzaraya döndü. Bu manzarayı her zaman sevmişti ama şimdi bir önemi yokmuş gibi görünüyordu. Madeline'i kaybettiğinden beri bir önemi kalmamıştı. İki yıl olmuştu. İki uzun yıl.

En azından oğullarını gömecek kadar uzun yaşamamıştı. O bunu atlatamazdı. Ben zar zor kurtuldum.

"Patton döndü.

Kathryn'in bacak bacak üstüne atmış oturduğu masasının önündeki sandalyeye döndü. Bacaklarını uzun ve zarif gösteren siyah, hoş bir kokteyl elbisesi giymişti.

"Biliyorum," dedi. 'Sanırım istediğim bir şeyi teslim etti. Ya da daha doğrusu birini. 'Bu gece çok hoş görünüyorsun. Her zaman elbise giymelisin. Thorne'un kulübünde sana giydirdikleri üniformadan nefret ediyordum.

Ona gülümsedi, yanağında bir gamze belirdi. "Bilmiyorum. Tüm o deriyi giymek beni çok havalı hissettirdi. Yine de sütyenimin sürtündüğünü ve pantolonun içinde oturamadığımı söylemeliyim. Yine de seksi görünüyordum.

Geriye dönüp baktığında, planını bir araya getirmek için biraz daha zaman kullanabilirdi. Bazı şeyleri çok çabuk yapmak zorunda kalmıştı. Kathryn'in daha uzun süre yerinde olmasını tercih ederdi. Paranın taşınması, uyuşturucunun barın arkasına saklanması ...

Özensiz olmuştu. Thorne'un adamlarına karşı yapılan suçlamalar asla tutmayacaktı ama sorun değildi. Bu sefer ucuz kurtulacaklardı ama bir dahaki sefere polis onun en iyisine inanmaya daha az meyilli olacaktı.

Ve saldırmaya devam edeceğim. Yavaşça. Israrla. Zamanı vardı,

Her şeyden sonra.

Artık zamandan başka bir şey yok.

Kathryn akıcı bir şekilde ayağa kalktı ve gelip kollarını onun boynuna doladı. "Seni böyle görmekten nefret ediyorum," diye fısıldadı. "Çok üzgünsün.

Omuz silkti. "Geçer.

Yanağını onun omzuna yasladı. "Madeline senin için bunu istemezdi.

"Hayır. Muhtemelen değil.

"Beni uyarmıştı, biliyorsun. Buna dikkat etmem için.

Ona bakmak için arkasına yaslandı. Kathryn çok güzeldi. Elbette gençti, pürüzsüz kaymaktaşı teni ve zekâyla parıldayan geniş kahverengi gözleri vardı. İnsanları da iyi okuyordu. Bir önceki yaz ona Gage Jarvis'i kovmasını söyleyen oydu. Ona güvenilemeyeceğini söylemişti.

Haklıydı. Onu Ramirez konusunda da uyarmıştı. Adam zayıftı, Kathryn'in cazibesine kapılmıştı. Karısını aldatmıştı. Yastık konuşması sonunda onu mahkum etmişti, çünkü ona ailelerinin son erkeği olan yeğeninin ölümüyle nasıl yıkıldığını anlatmıştı. Benim fark edemediğim nefreti o fark etmişti.

"Madeline sana neye dikkat etmeni söyledi?

Madeline'i hiç aldatmamıştı. En azından geleneksel olarak. Karısı hayatının son yıllarının çoğunda yatalaktı. Öleceğini biliyordu ve Kathryn'i kendi elleriyle seçmiş, ona tüm onayını vermişti.

Kathryn onun ölümünü atlatmasını kesinlikle kolaylaştırmıştı. Ama böyle gecelerde Madeline'ini hâlâ o kadar çok özliyordu ki içi acıyordu.

"Senin melankolin. Kathryn onun yüzünü okşadı. 'Bazen seni kendi karanlığından çıkarmak zorunda kaldığını söyledi. Çok üzölmene izin vermemem gerektiğini. Onu özlediğini biliyorum. Colin'i özlediğini biliyorum. Ama seni neşelendirecek bir şeyim var.

Kulağına doğru öpücükler konduruyordu.

kapının çalınmasıyla bölündü. İsteksiz bir el hareketiyle onu sandalyesine geri gönderdi ve kapıyı açtı. "Evet, Bay Patton?"

"O burada. Patton başını sallayarak ceza odasını gösterdi. "Dikkatli olun. Beklediğimden daha erken uyanıyor. Çenesini ovuşturdu. "Beni sert kafatasıyla yakaladı.

Teşekkür ederim. Margo nerede?"

"Evden çalıştığını söyledi. Bebek  ş tm ş ve onu dışarı çıkarmak istememiş. Weaver'ın işleriyle yeterince uğraştığı için gecenin büyük bir kısmını meşgul geçirdiğini söyledi.

Kaşlarını kaldırdığında Patton gözlerini devirdi. "Evet, efendim. Torununuzun annesi "bok" diyor. Sizi kırdığım için  zg n m."

Kendini gülümserken buldu. "Yıllar boyunca bunu söylediğini duydum. Söylemesi gerekenden çok daha fazla. Birkaç saat içinde geri gel. O zamana kadar Bay Nystrom'la işim bitmiş olur.

Patton ona bir selam verdi, sonra koşarak merdivenlerden çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Kathryn'e döndü, gülümseme si genişliyordu. "Sanırım melankolime bir çözüm buldum.

O da gülümsedi. " zleyebilir miyim?"

Ona hoşg r l  bir öpücük vermek için eğildi.

"Elbette. "Nystrom'u neden öldürüyorsun?"

Çünkü o zayıf. Bu sabah Thorne tarafından sorgulandı. Tüm doğru şeyleri söyledi ama Thorne ona tekrar baskı yaparsa çatlar. Özellikle de Hinman'ın ölümünü duyduktan sonra. Çok korkmuştu ve korkmuş adamlar aptalca şeyler yaparlar.

"Onlara g venmenizi beklediler," dedi başını sallayarak. 'Ama sana arkadaşları hakkında bilgi sattılar. Bıçağın kendi sırtlarına saplanmasını beklemeleri gerekirdi.

"Aynen  yle. Kravatını çekiştirerek çıkardı. "Bıçakları mı yoksa sopaları mı kullanmalıyım?"

Ayakkabılarını çıkardı ve elbisesinin fermuarını açtı. "Neden ikisi birden değil?"

Kıkırdadı. "Sen en iyisisin.

Elbisesinden sıyrıldı ve ona sıırttı. "Biliyorum. Durakladı, sonra ayıldı. "Margo için endişeleniyorum.

Takım elbisesini masasının üzerine bıraktı ve kaşlarını çatarak ona döndü. "Nasıl yani?

"Kendini kaybetti. Yani, evet, üzgün olmalı çünkü Colin'i çok özlüyor ama bundan daha fazlası var. Kendini çok zorluyor. Anne olmak yeterince zor. Ona yardım etmeye çalıştım, Benny'ye elimden geldiğince sık baktım. Ama ona bakmak için orada olduğumda bile hiç dinlenmiyor.

Kathryn ve Margo her zaman yakın olmuşlardı. Thorne Colin'i temsil etmeyi reddedip onun yerine Ucubeler'in oğlu için çalıştığında ve sonunda Colin'i hapse gönderdiğinde, Thorne'un işlerine sızma planını birlikte yapmışlardı. Margo'nun yetenekleri bir ofis müdürü için mükemmeldi ve takma adının geçmiş kontrolünden sağ çıkacağından emin olur olmaz Thorne'un şirketine başvurmuştu.

Margo, Thorne'un ofis müdürü olarak Kathryn'in kulüpte çalıştığından çok daha uzun süredir görev yapıyordu ve Thorne'un işlerinin çok daha fazla bölümüne erişim sağlayabilmişti. Güven zaman alırdı.

Ama Kathryn'i Sheidalin'le paylaşmaktan nefret ediyordu, bu yüzden Kathryn'in orada çalışmasına izin vermesi bu kadar uzun sürmüştü. Ancak işe başladıktan sonra, kızlar Kathryn'in Benny ile çekilmiş fotoğraflarını 'barmen Laura'nın' sosyal medyadaki varlığını güçlendirmek için kullanmışlardı. Bu şekilde, çalışma saatlerini sıkı tutmak ve sosyal teklifleri reddetmek için bir nedeni vardı. Bu şekilde eve, onun yanına dönecekti.

"Sence Margo'nun bir tatile ihtiyacı var mı?" diye sordu.

'Evet. İnternetin olmadığı ve onun çalışmadığı bir yerde. Belki demir alıp sıcak, güneşli ve egzotik bir yere yelken açabiliriz. Kathryn'in gülümsemesi arsızcaydı. "O da ben de şu anda işsiziz.

Kıkırdadı. 'Bir şeyler planla ve bana danış. Biz de

Bu iş bittiğinde kutlama yapacağız.'

Ellerini çırpı. "Bu arada, Chandler Nystrom ile parti yapıyoruz.

Baltimore, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, saat 19.00.

"Bir dakikaya geliyorum," dedi Gwyn, Thorne, JD ve Frederick başında beklerken ön kapının kilidini açarak. Onların korumasının yarattığı hafif klostrofobiye alışmıştı. 'Zavallı Tweety. Kesinlikle bacak bacak üstüne atacak.

Thorne sert bir sesle, "Ben onunla yürürüm," dedi. "Sen eşyalarını topla.

Onun ses tonuna alınmadı. Adamın kendini zar zor toparladığını ve kopmak üzere olduğunu biliyordu. EMT'nin ölüm haberi onu çok etkilemişti.

Eğer Hyatt ve Joseph'e Kiley'nin anahtarlığı gördüğünü söyleseydim, Joseph Eileen Gilson'la ilgilenmek için geldiğinde ve dördü Gwyn'e döndüğünde ona fısıldardı. Polis Kiley'nin kritik bilgilere sahip olduğunu bilir ve onu koruyabilirdi.

Senin hatan değil, diye fısıldamıştı.

Brent Kiley sırrını çok uzun yıllar saklamış ve bunun bedelini ödemişti. Ailesi için duyduğu korku meşruiyet ama doğru olanı yapmayı reddetmesi evliliğinin çökmesine yol açmış, onu boş pizza kutuları ve bira kutularıyla baş başa bırakmıştı.

Thorne peşini bırakmadı. Onu zorlayabilirdim. Eileen Gilson'a yaptığım gibi.

Olabilir. Ama acil yardım görevlisi hiçbir şeyi koz olarak kullanacak kadar önemsememişti. Diğer yandan Eileen önemsiyordu. Hem yaşam tarzını hem de oğlunu. Gwyn kadını görür görmez ondan hoşlanmamıştı ve Thorne'un onun şefkatli olduğunu düşünmüş olması, tüm bu karmaşanın onu ne kadar dengesizleştirdiğini gösteriyordu. Onu ikna edemeyince, sadece

Eileen'in ifadesinin arama izni almalarını sağlayacağını umuyordu.

Hemen Christina Brandenburg'i, hâlâ kayıp olan Colton'ın kız kardeşini aradı. Aramasına cevap vermemiştir ve ona ortak geçmişleriyle ilgili başka birinin öldürüldüğüne dair bir mesaj bırakmıştı. Hiç değilse korunmak için öne çıkmasını istemiştir. Ve bir kez daha kardeşini bulmak için ondan yardım istedi.

Hatta Chandler Nystrom'a ait olan numarayı aradı ve eski polisin o sabah kendisine yaptığı aşağılık muameleye rağmen ona bir uyarı mesajı bıraktı.

Sonra Frederick köpeğini almak için onları Gwyn'in dairesine getirdiğinde sessiz bir sefalet içinde gözlerini kapattı. Clay'le kalmaya karar vermişlerdi çünkü birlikten kuvvet doğardı.

Çaresiz hissettirdi, çünkü çaresizdi. Thorne'un köpeğini gezdirmeyi teklif etmesi korkunç bir anlam ifade ediyordu. Çünkü Tavilla Thorne'u öldürmeyecekti. Beni öldürür ve Thorne'un acı çekmesini izlemekten zevk alırdı.

"Umarım o hayvana biraz yiyecek bırakmışsındır," diye homurdandı JD. "Bana hep domuz pirzolasıymışım gibi bakıyor.

"Yok. Gwyn kıkırdayarak kapıyı itti ve ... dondu. 'Aman Tanrım.

Çünkü dairesi darmadağın olmuştu. Tamamen dağıtılmıştı. Kanepesi yırtılmış, derisi bıçakla kesilmiş ve yere dökülmüştü. Duvarlardaki aynalar kırılmış, camlar halıya saçılmış, halı da duvarlardan sökülmüş resimlerle dolmuştu.

"Tweety. Dairesine doğru fırladı, ancak üç çift kol onu sırtından yakaladı.

"Burada kal," diye emretti JD. "Frederick?

"Onu tutacağım," diye söz verdi Frederick, çünkü Thorne çoktan koşarak daireye girmişti.

Gwyn yaşlı adama doğru sarktı, nefesi kesik kesik geliyordu. Onun evi. Onun güvenli yeri. Artık değil.

"Alarmı sen mi kurdun? Frederick ona nazikçe sordu.

"Evet, tabii ki. Sesi kırıldı. "Biliyorum. Frederick onun saçlarını okşadı. "Nefes almaya çalış, tatlım.

"Onu buldum! Thorne aradı. "O iyi.

Gwyn hıçkırıklarını bastırdı. "Tanrı'ya şükür.

Thorne ve JD tekrar bir araya geldiler. "Temiz," dedi JD. "İçeri gel, kapıyı kapat.

"Tweety'yi banyoda bıraktım," dedi Thorne, "camı temizleyene kadar.

"Dışarı çıkması gerekecek," dedi Gwyn, zihni gördüğü felaketi kavramayı reddederek. "İşemesi gerekiyor.

Thorne onu Frederick'in kollarından kendi kollarına alarak, "Zaten yaptı," dedi. 'Banyoyu temizleyebiliriz. Evin geri kalanını temizlemek daha zor olabilir. Çok dağınık. Çok özür dilerim.

Boynuna uzandı, sadece ona yaklaşmak için topuklu ayakkabılarını diledi. Adam bu sorunu onu kaldırıp göğsüne bastırarak çözdü. Yüzünü onun boynuna gömdü ve nefesini içine çekti.

"Senin hatan değil," diye fısıldadı. "Bunların hiçbirisi senin suçun değil.

"Dizüstü bilgisayarınız masanızın üzerinde miydi? JD sordu.

"Hayır. Clay'de bıraktım. Pazartesi gecesi kitapları gözden geçirmek için kullanıyordum. İşte o zaman oldu. Belgeleri güvendeydi. Ama . . .

Karnı sıkıştı ve aniden Thorne'dan uzaklaştı. "İndir beni. Thorne hemen ona uydu ve kadın yatak odasına koşarak dolabını açtı.

Boştu. Tamamen boştu. Askılar yere saçılmıştı ve tüm raflar boştu. Oh Tanrım. Olamaz. Dizleri titredi ve hemen arkasından gelen Thorne'a tutundu.

Gitmişti. İçinde önemli evrakları olan yangın kasası. Hayatını. Sırları. Açabilirler miydi? Muhtemelen. Anahtarlı bir kilidi vardı. Açması çok zor değil.

Peki ne bulacaklardı? Doğum belgesini. Pasaportunu. Ve topladığı tüm gazete kupürlerini.

Yıllar boyunca. Bazıları Thorne'un, bazıları Lucy'nin. Bir tanesi de ipin üzerindeki kendisiydi. Ama çoğu Aidan'a aitti. Çocukluğundan birkaç tane, genellikle bir ödülle ilgili okul gazetesinde yer alan grenli bir fotoğraf. Daha iyi kupürler liseye başladığında gelmişti. 54 numara. Hücum hattı.

Kasayı çalan kişinin onu teşhis edebileceği kesindi. Soyadı formasının arkasındaydı. Peki ya onun için kim olduğunu anlarsa? Daha az muhtemeldi ama kesin ilişkiler gerekli değildi. Kupürlerin varlığı onun önemini haykırıyordu. Midesi acıyla burkuldu. Onu uyarması gerekiyordu. Bu karmaşık olabilirdi. Nasıl yapacağımı bulmalıyım.

"Giysilerinizi mi aldılar? Frederick arkalarından yaklaşıp sordu.

"Hayır," dedi JD. 'Yatağın yanında, yerde yatak örtülerinin arasına karışmışlar. Ama onlar da çöpe atılmış. Yırtılmışlar. Üzgünüm, Gwyn.'

Giysiler umurunda değildi. Yavaş bir daire çizerek dönerken, parçalanmış kozmetik ve parfüm şişelerine, kırık aynaya, Thorne'la ilk seviştikleri yatağa baktı. Kanepeyle aynı muameleyi görmüştü, bıçakla kesilmişti, her yer doluydu.

Ve sonra gerçek mesajı aldı. Silah kasası açık duruyordu ama silahlar hâlâ oradaydı. 'Şifremi biliyorlardı. Alarmı bu şekilde geçtiler.'

"Silah kasanızla güvenlik alarmınız için aynı kombinasyonu mu kullandınız? JD sordu.

Uyuşmuş bir şekilde başını salladı.

"Alarm 0-2-1-7 idi," dedi Thorne, çünkü bunu hep biliyordu. Sadece ne anlama geldiğini bilmiyordu. Sesi düşünceli bir hal aldı. Sorgulayıcı. "Senin kasanın da aynı kombinasyonda olduğunu hiç bilmiyordum.

Tek söyleyebildiği 'Evet,' oldu.

"Başka kim biliyordu? JD telefonunu çıkarmış, BPD'yi aramaya hazır bir şekilde sordu.

Lucy. İşte bu. Bunun dışında...' Açık kasadan, şifonyerinin üzerindeki daha az üzücü dağınıklığa doğru döndü. "Anne. Bir keresinde benimle eve gelmişti. Arabamda sorun vardı ve Thorne ile Lucy meşguldü. Tuvalete gitmesi gerektiğini söyledi, ben de yukarı gelmesini istedim. Alarm kodumu girdiğimi görmüş olabilir.

"Bu ne zaman oldu? JD sordu. 'Kulüpte mi? Çünkü birkaç yıldır şirkette çalışmıyorsun.

'Hala zaman zaman orada stajyer avukat olarak çalışıyorum. Thorne ya da Jamie'nin gerçekten hassas davaları olduğunda başka kimseye güvenmezlerdi.

"Doğru," diye mırıldandı JD. 'Pazar günü Thorne hastanedeyken Hyatt'a bunu söylemiştin. Aslında yalan söylediğini düşünmüştüm.

Ona sertçe baktı. "Yalan söylememe izin mi verecektin?

JD ciddiyetle başını salladı. 'Thorne'u korumak için mi? Tabii ki evet." Bu konuda gülümseyebildi.

"Teşekkür ederim.

"Ama Anne köpeğinizi nasıl atlattı? Frederick sordu.

Gwyn omuz silkti. 'Onu tanıyor. Ofise her geldiğimizde ya da Thorne'a imzalaması için kulübe her kağıt getirdiğinde ona hep bir şeyler ikram ederdi. O zamanlar ona ikramda bulunmasının tatlı olduğunu düşünüyordum ama şimdi ...'

Thorne parmaklarını kızın saçlarının arasından geçirdi. "Her şeyi değiştirebiliriz.

Her şeyi değil. Bir yangın kasam vardı. Dolabın rafında. Tüm önemli evraklarım içindeydi. Midesi bir kez daha bulandı. Tanrım.

"Aynı kombinasyona mı sahipti? Frederick sordu.

"Hayır. Anahtarım vardı. Sesi şimdi sakindi ve onu şaşırtmıştı. "Ama eğer dairemin anahtarını kopyalayabildiyse - ki alarmı devre dışı bırakmayı başardığına göre bunu yaptığını varsayıyorum - muhtemelen yangın kasasının anahtarı da ondadır.

Thorne elini kızın ensesine koymuş, acı vermeden güven vermeye yetecek kadar baskı yapıyordu. "Burada kalmamız gerekiyor mu?" diye sordu JD'ye. 'Bir şeyler almak istiyorum.

Clay'e geri döndü.'

JD başını salladı. "Evet. Hadi kapıyı kilitleyelim. Olay yeri inceleme ekibini buraya getirene kadar nöbet tutması için bir üniformalı talep edeceğim. Gwyn'e hüzünle gülümsedi. "Görünüşe göre ikimiz de yakında kıyafet alışverişine çıkacağız.

"Öyle görünüyor. Bir inilti dikkatini çekti ve ardından tırmalama sesi duyuldu. "Zavallı Tweety. Kapıyı kazmadığı için şanslıyız.

"Denedi. Thorne onun elini tuttu. "Sanırım bu iş bittiğinde banyonuzun ciddi bir revizyona ihtiyacı olacak.

Lütfen Tanrım, yakında olsun. Uçları yıpranıyordu. Hepsinin.

İçlerinden biri hata yapmadan önce sadece bir süre tetikte kalabilirlerdi. Yaralanmadan önce. Ya da daha kötüsü. Ve sonra Thorne ölmüş olmayı dilerdi.

Tavilla'nın istediği de tam olarak buydu.

Hunt Valley, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, saat 9.30.

Thorne telefonunu Clay'in bodrumunda Gwyn'le paylaştıkları misafir odasındaki şifonyerin üzerine attı. Nefes almak için bir an durmak zorunda kaldı. Kendini sakinleştirmek için. Şu anda onun hayal kırıklığına ihtiyacı yoktu. O da kendi şokunu yaşamıştı. Evi işgal edilmiş, sığınağı yok edilmişti.

Hâlâ giyinikti ve yastıklarla desteklenerek yatağa uzandı. Tweety yerde oturmuş, çenesini yatağın kenarına dayamış, onu izliyordu. Sanki o da bu gece ekstra bakıma ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Dizüstü bilgisayarından başını kaldırdı. "Bir şey var mı?" diye temkinli bir şekilde sordu. Hâlâ çok solgundu, kaşları endişeyle çatılmıştı.

O duyguyu biliyordu.

"Hayır." Yatağa oturdu, kollarını dizlerine dayadı ve başını eğdi, Tweety çenesini yatağın kenarından dizine doğru kaydırduğunda yorgun bir kıkırdama çıkardı. Kaşdı

köpeği kulaklarının arkasından. "İkisini de tekrar aramaya çalıştım. Hem Nystrom'u hem de Christina Brandenburg'i. İkisi de sesli mesaja düştü. Onunki on kere falan çaldı ama onunki doğrudan telesekretere düştü.

'O zaman seni görmezden geliyor. Ya seni engelledi ya da telefonunu kapattı.'

Biliyorum. Ben sadece . . . Tanrım, Gwyn. Başka kimsenin ölmesini istemiyorum.'

"Biliyorum bebeğim. Dizüstü bilgisayarını bir kenara bıraktı ve sürünerek vücudunu adamın sırtına yasladı, yanağını adamın kürek kemiklerinin arasına dayadı. "Biliyorum.

"Alec'ten Colton Brandenburg'i aramasını istedim. Bu noktada başka ne yapabilirim bilmiyorum.

"Umarım Alec bizim için sihrini konuşturabilir," diye mırıldandı, sesi o kadar kendinde değilmiş gibi çıkıyordu ki, Alec aniden dönerek yüzünü ellerinin arasına aldı.

'Bunu durduracağız,' diye söz verdi. "Durdurmak zorundayız.

Avucuna yaslanarak başını salladı, sonra kapılarının çalınmasıyla irkildi. "Evet?" diye seslendi.

"Benim," dedi Alec kapıdan. "Siz iyi misiniz?"

Thorne yanaklarının gerçekten ısındığını hissetti. "Evet," dedi utanarak. "İçeri gel.

Alec başını belli belirsiz içeri uzattı, sonra da içeri girebilmek için kapıyı daha geniş açtı. "Brandenberg'i buldum.

Thorne gözlerini kırıştırdı. 'Bu kadar çabuk mu? Nasıl?'

Alec ona biraz sinirli bir bakış attı. 'İşimde çok iyi olduğum için mi? Duruşmanız sırasında ilaç kullanmak zorunda kalacak kadar sinirlendiyse-'

"Bekle," diye araya girdi Gwyn. "Ne?"

"Tutanakları ve Jamie'nin notlarını okudum. Jamie'nin anlattığı davranışlar, anksiyete ve depresyon nedeniyle ciddi sakinleştiriciler kullanan bir arkadaşımın davranışlarına benziyordu. Belki bipolar bile olabilir. Ona teşhisini hiç sormadım. Ama tıpkı Jamie'nin Brandenburg'i tarif ettiği gibi bir zombiydi. O kadar üzgünse, belki de adını değiştirdiği için onu bulamayacağımızı düşündüm. Tıpkı senin yaptığın gibi.

Tanrım, çocuk çok iyi. "Öyle miydi?"

Evet. Birkaç varyasyonla oynadım, o dönemde Maryland'deki isim değişikliği kayıtlarına baktım ve bading. Bilgileri telefonunuza gönderdim. Alec bir an durakladı, bakışları Gwyn'in üzerinde gerekenden birkaç saniye daha uzun süre kaldı. "Tamam mı?"

Başını salladı. 'Kulağa harika geliyor, teşekkürler. Yeni adı ne ve nerede?'

O artık Brandon Colt. Eski moda bir taşra doktoru, Appalachia'da yaşıyor. Gezici bir muayenehanesi var. İhtiyacı olan topluluklarla çalışıyor. Size geçen yıl birinin onun hakkında yazdığı bir makalenin linkini gönderdim. Yirmi yıllık bir kamyoneti var ve hepsi bu. Adresi yok, mal varlığı kaydı yok. Muhabir eski maden kasabalarındaki akciğer rahatsızlıkları üzerine bir dizi hazırlıyordu ve ondan bahsetti. "Son derece alçakgönüllü" olduğunu ve övgü istemediğini söylemiş.

Thorne sessizce, "Kefaret," dedi. Bunu anlamıştı. "Ben de bunu anladım," diye onayladı Alec. 'Tıpkı bütün yaptığınız ücretsiz iş. Jamie'nin maddi desteğini alacak kadar şanslıydınız. Görünüşe göre Dr. Colt'un kimsesi yok.

'Çok az insanın kimsesi yoktur,' dedi Gwyn. 'Kız kardeşi onun nerede olduğunu biliyor. Sadece bize söylemek istemedi.

Yeterince adil. Onun için bir telefon numarası buldum ama aradığımda telesekretere düştü. Kullan-at bir numara kullandım, yani tanımadığı numaralardan gelen aramalara cevap vermiyor olabilir ama doktor olduğu için bundan biraz şüpheliyim.

"Teşekkür ederim Alec," dedi Thorne içtenlikle. 'Sabah başlamanız gereken bir yer daha var.

"Rica ederim. Bir şey daha var. Odaya doğru birkaç adım attı ve her birine bir post-it notu uzattı. "Evdeki tüm alarmları kurdum. Eğer gitmeniz gerekirse bu kodu kullanın yoksa cırtlak sesler kulaklarınızı gerçekten acıtacak.

Gwyn onun notunu aldı ve ikiye katladı. "Kulakların değil mi?"

Sırıttı. "Hayır. Odamda alarmla birlikte devreye giren bir yatak çalkalayıcı ve flaş ışıkları var. Ne zaman ben

işlemcilerimi çıkarıyorum, hiçbir şey duymuyorum. Ve onları gece için çıkarmak üzereyim. Kaşlarını salladı. "Siz ikiniz bir şeye başlamadan önce yerleşmem için bana iki dakika verin, tamam mı?"

Kapıyı çekerek kapattı ve her ikisini de arkasından bakakaldı.

"Şey," dedi Gwyn yarı gülererek. "Bu çok zekiceydi.

Thorne bir nefes verdi. Çünkü onunla gerçekten bir şeyler başlatmak istiyordu. Kendini onun bedeninde kaybetmek ve kendi kafasından çıkmak istiyordu. Sadece kısa bir süre için. Bütün gün bunu istemişti ama şimdi ... Bir şok geçirdi. Kendinde değildi.

Ama aynı zamanda ona varsayımda bulunmaması için meydan okudu.

Temkinli bir şekilde ona doğru uzandı ve kız kucağına emekleyip kollarını boynuna doladığında rahatlayarak iç çekti. "Sessiz olmamız gereken yaklaşık bir buçuk dakikamız var," dedi. "O zamana kadar boynumuzu uzatabiliriz.

Ona gülümsedi. "Burada olmana sevindim.

Tek kaşını kaldırdı. "Yani bu öğleden sonra Joseph'in uçağına binmemekte haklı mıydım?"

Onu hafifçe öptü. 'Hayır. Hâlâ güvende olmanı diliyorum. Ama inatçı olman gerekiyorsa, burada benimle olduğun için mutluyum. Alnını onunkine yasladı. "Şu anda kendi kafamdan kaçmaya gerçekten ihtiyacım var," diye itiraf etti.

"Ben de. Ama ...' Bir nefes aldı. "Sana bir şey söylemem gerekiyor. Ve bu basit olmayacak.

Sustu, çünkü böyle bir şeyin olacağını hissetmişti. Dolabına bakıp yangın kasasının yerinde olmadığını gördüğünden beri. "Kasanın içinde ne vardı, Gwyn?"

"Fark ettin.

"Evet. Başka hiçbir şey umurunda değildi. Sadece yangın kasası. Neden? Doğum belgeleri değiştirilebilir.'

Biliyorum. Kasadaki hemen hemen her şey teknik olarak değiştirilebilirdi. Ama Anne ya da gerçekte her kimse o kutuyu açarsa, bu onlara bana karşı kullanabilecekleri bir cephane verir. Bana acı çektirmek için. Bu da sana acı çektirir.

Arkasına yaslandı, bekledi. Köpek de onun sıkıntısını hissederek Thorne'un bacağına yaslandı, başı Gwyn'in kalçasındaydı. Dalgınca kulaklarını okşadı. "On altı yaşındayken evden kaçtım.

"Bunu biliyordum. Sirke katılmak için.'

"Aslında bir çocuğu takip etmek içindi. Bir erkeği. Maryland Üniversitesi'nden yeni mezun olmuştu. Oraya müzik bursuyla gitmişti.

'Yani daha yaşlıydı. Yirmi bir gibi mi?'

Yirmi üç. Babam onu görmemi yasakladı, çünkü benden büyük olmasından ziyade uzun saçları vardı ve gitar çalıyordu. Bu yüzden tabii ki onu görmek dünyada en çok yapmak istediğim şeydi. Asiydim.'

"Bunu ben de biliyordum," dedi kuru bir sesle.

Dudakları yukarı kalktı. "Evet, evet. Bir adama aşık oldum. Ocean City'deki tahta kaldırımında bir işi vardı, kulüplerden birinde bir grupta çalıyordu. Onunla orada tanıştım. Ocean City'ye otostopla gitmeyi severdim çünkü büyüdüğüm yer olan Anderson Ferry'den çok daha heyecan vericiydi.

Thorne Anderson Ferry'yi biliyordu, çünkü Lucy'nin büyüdüğü yer de orasıydı. "Kulağa pek hoş bir yer gibi gelmiyor.

"Uyum sağlayamazsan olmaz. Ki Lucy ve ben kesinlikle uymuyorduk.

Her neyse, o yaz Terrence'la tanıştım ve birlikte olduk. "On altı yaşındaydın," dedi düz bir ifadeyle.

başkasıyla, özellikle de uzun saçlı bir müzisyenle.

"Ona on sekiz yaşında olduğumu söyledim. Bana bira aldı. Seks yaptık. Bunun bir kaçamak olması gerekiyordu, ama sonra babam onunla görüştüğümü öğrendi ve bir ineği vardı. Onunla görüşmeye devam ettim ve babam son derece mutsuzdu. Babam sıkı disipline inanan biriydi. Kiliseye giden bir adamdı. Mutsuz olduğunda kemerle vurur ya da kendi şalterimizi kendimiz kesmemizi isterdi ki bu da ... istismardı. Sarhoş olduğunda, vuruşları ciddi bir istismara dönüşürdü.

Thorne dişlerini sıktı, ortak noktaları olan ebeveyn istismarından nefret ediyordu. "Ne sıklıkla sarhoş olurdu?

Hem de çok. Onu ben ittim. Ama bu bir mazeret değil. Terrence'la görüştüğümü öğrendiğinde bana çok sert vurdu. Yani, gerçekten sert. Sonunda kendimi Lucy'nin annesini görmeye sürükledim. O zamanlar kasabamızın doktoruydu.

Thorne sertçe yutkundu, öfkesini bastırmak için mücadele etti, çünkü Anderson Ferry'ye gitmek ve Gwyn'in babasının kafasını boynundan koparmak istiyordu. "Biliyorum. Onunla Lucy ve JD'nin düğününde tanıştım. Babanı ihbar etti mi?"

"Hayır. Bana onu ihbar etmek isteyip istemediğimi sordu, ama ben hayır dedim, o da sadece kesiklerimi temizleyip dikti ve beni sardı. Ona kaçmak istediğimi söyledim ve o da bana biraz borç para verdi. Ocean City'ye otostop çektim ve Terrence'ın pansiyondaki odasına gittim. Bana bir kez baktı ve babamı öldürmek istedi. Thorne'un gergin çenesini okşadı. "Tıpkı şu anda senin yaptığın gibi.

Tekrar yutkundu. "Bu düşünce aklıma geldi. "Biliyorum.

Kadın iç çekti. "Terrence'ın bir gün eve gitmeye hazır. Sarasota'ya. Ailesi diplomasını almasını desteklemişti ama mezun olduktan sonra eve dönüp yine aile gösterisinin bir parçası olması konusunda anlaşmışlardı. O bir sirk ailesine aitti. İp cambazları. Terrence aynı zamanda bir okçuydu. Asistanının kafasındaki elmayı vurduğu William Tell tarzı bir gösteri yapmıştı.

Thorne'un kaşları havaya kalktı. Sirk hikâyesinin bu kısmını hiç duymamıştı. "Onun asistanı mıydın?"

"Öyleydim. Ve muhteşemdim.'" "Bahse girerim," diye homurdandı.

"Kıskançlığa gerek yok. Neredeyse yirmi yıldır ortalarda yok. Ama o yıl beni Sarasota'daki evine götürdü. Orası bir sirk kasabası, biliyorsunuz. Faaliyetten Ringling'in kışlık eviydi. Büyük bir sirk müzesi. Eskiden bir palyaço okulu bile vardı. Bir sürü sirk insanı hala orada yaşıyor. Her neyse, annesi beni yanına aldı. Üzerime titredi. Terrence onlara olanları anlattığında babası beni öldürmek istedi. İyi insanlardı.'

"Neredeydi?

"Evet, bir vur-kaç olayında öldüler. İp cambazıydılar ama Terrence ve ben sirkten ayrıldıktan birkaç ay sonra lanet caddede karşıdan karşıya geçerken öldüler. On sekiz yaşına kadar birkaç yıl boyunca onlarla seyahat ettim. Geçimimi sağlamak için çalıştım. Süpürgecilik ve kürekçilikle başladım ama bazı becerilerim vardı. Lisede jimnastik yapmıştım. Olimpiyatları hayal ediyordum ama o tür bir antrenörlük için hiç paramız olmadı. Ama fena değildim ve esnektim.

"Bunun gayet iyi farkındayım," dedi Thorne, küçük bir gülümsemeyi ağzına çekmeyi umarak.

Gülümsedi, sadece biraz. "Evet, şey. Orada akrobasi gösterisi yapan bir kadın vardı. Beni eğitti ve çok iyiydim. Her türlü kilitli kutudan ve bağlı ipten çıkabiliyordum. Kilit açmayı, zincirlerden kurtulmayı öğrendim.

"Gizli görevdeyken, şirket için araştırma yaparken kilit açmayı böyle mi öğrendin?

Evet. Kilit açmak para kazandıran bir beceridir. O zamanlar çok tatlıydım. İyi bahşış alırdım.'

"Şimdi çok tatlısın.

"Teşekkür ederim," dedi gözlerini devirerek. 'Yine de ip cambazlığını denemek istedim. Sonu pek iyi bitmedi.

"Yaralandın.

"Evet. Bir ağ vardı ama diğer oyuncularından biri üzerime düştü. Hava soğuduğunda sırtım hala ağrıyor. Ama hastanenin tıbbi kayıtlarıma ihtiyacı vardı ve sadece on sekiz yaşında olduğum ortaya çıktı. Bu da yaşım hakkında yalan söylediğim anlamına geliyordu. Sirkin - ve Terrence'in ailesinin - beni kimliksiz işe aldıkları için başlarının derde girmemesi için işi bırakmayı kabul ettim. Yine de Terrence mutlu değildi ve okçuluk hedefini kaybetmişti. Gitmek istedi. Ailesi soğukkanlıydı, ikimizi de öptüler ve biraz para verdiler, biz de gittik. Terrence bir grup kurmuştu ve ben de piyano çalıp şarkı söylüyordum. Başlangıçta sadece kilise ilahileri biliyordum ama Terrence'dan birkaç şey öğrendim.

Hırladı. "Onun hakkında daha fazla şey duymak istemiyorum.

İçini çekti. "Yapmak zorundasın, çünkü bunların hiçbiri yangın kasasında değildi.

"Neydi?

"Hamile kaldım. On sekiz yaşındaydım. Bir buçuk. O ve ben yaklaşık altı aydır grupta seyahat ediyorduk. Ona haberi vermeye gittim ve fırtınadaki tek limanının ben olmadığını öğrendim.

Thorne hâlâ 'hamile' kelimesine takılmıştı. Bir bebekten hiç söz etmemişti, yani ya hiç doğurmamıştı ya da evlatlık vermişti. Yine de aklını başına topladı çünkü kadın konuşmayı kesmişti. Kendini mayın tarlasına daha az benzeyen bir konuya kilitlendi. "Terrence aldatıyordu.

Evet. Diğer şarkıcılardan biriyle. Ondan nefret ettim. Histerik bir kriz geçirdim ve o da gitti. Ona bebekten bahsettim ve ondan kurtulmamı istedi. Ama yapamadım. Bazı kadınların bunu yaptığını biliyorum ve onların seçimini destekliyorum ama bu benim için doğru değildi. Bana bir ültimatı verdi. Ben de ayrıldım ve Anderson Ferry'deki evime gittim. Annem ve babam beni gördüklerine sevinmediler. Onlara hamile olduğumu söylediğimde beni evden kovdular.

Thorne dişlerini öyle bir sıktı ki keskin bir acı çenesine saplandı. "Ailenizden gerçekten nefret ediyorum, Gwyn.

"Ben de. Gidecek hiçbir yerim yoktu. Terrence'ın ailesi gitmişti. Baltimore'da bir büyük teyzem vardı. Annemin teyzesi, ölümsüz ruhu için dua etmek dışında hakkında nadiren konuşurlardı. Onu buldum ve beni hiç soru sormadan yanına aldı.

"Aida Teyzen. Sheidalin için mektupların.'

"Sayılır. Teyzemi seviyordum ama çok yaşlıydı ve sağlığı kötüydü. Hamileyken diplomamı aldım ama gerçek bir iş becerim yoktu. Bir bebeğe iyi bir yuva sağlayamayacağımı ve kendi başımın çaresine bakmam gerektiğini anlamama yardımcı oldu, çünkü o daha uzun süre yanımda olmayacaktı. Ailenin kötü kızı olabilirdi ama çok iyi bir kalbi vardı. **Birilerini** tanıyan birilerini tanıyordu. Ve bu sayede

Onu evlat edinen çiftle tanıştık.

Onu. "Oğlun mu oldu?" diye sordu, bu sorunun ne kadar acı verdiğine hazırlıksızdı.

"Evet. Ona teyzemin adı olan Aidan'ı verdim. Çift bu ismi beğendi ve sakladılar.

"Bu senin I-D-A'n o zaman," dedi adam ve kadın başıyla onayladı. "Aileye ne oldu?

Virginia'da, Richmond yakınlarındalar. Aidan liseden yeni mezun oldu. Gelecek yıl futbol oynamak için Virginia Tech'e gidecek.

"Peki yangın kasasında ne vardı? Resimleri mi?"

'Sadece bir fotoğrafım var ve o da oradaydı ama sadece bir kopyasıydı. Orijinali bankadaki kiralık kasamda. Ona sarıldığım tek fotoğrafım bu. Geri kalanlar gazete kupürleri. Çoğu lisede oynadığı futbol maçlarından.

"Onu hiç oynarken gördün mü?"

Kadın gözlerini kapattı, ama adam oradaki acıyı görmeden önce değil. "Bir kez. Sadece bir kez. Kalamadım. Çok acıdı. Büyük bir maçı. Mezunlar günü. Bir sürü insan oradaydı ve hava soğuktu, bu yüzden yüzüme bir atkı sarabilirdim. Ailesinin beni görme ihtimali yoktu. Rahatsız etmek istemedim. Sadece onu görmek istedim. Ama gitmek zorundaydım.'

Onun tribünde tek başına oturduğunu, kalbinin parçalandığını hayal edebiliyordu. Onu dinlerken bile kalbi kırılıyordu. "Onu başka zamanlarda gördün mü?"

"Ara sıra, evet. Bazen - ve bundan gurur duymuyorum - onun mahallesine gider ve onu bir anlığına görebilmek için izlerdim. Sadece oynuyordu. İyi olduğundan emin olmak isterdim. Mutlu olduğundan. Gerçekten iyi insanlar olduklarından. Her zaman gülümserdi.'

Bunu da hayal ederek iç çekti. "Sence Anne yangın kasasını açabilecek mi?"

"Şimdiye kadar yapmadıysa çok şaşıırım. Sen ve Lucy dışında, o çocuk benim için bu dünyadaki herkesten daha önemli. Eğer ben onların yerinde olsaydım ve

sana zarar vermek için en iyisi, beni seçerdim. Ve Lucy'ye ulaşamayacaklarına göre, bana zarar vermek için kullanabilecekleri tek kişi Aidan.

"O zaman ailesiyle iletişime geçmeliyiz.

"Ben de bunu söylemeni umuyordum. I . . .' Gözleri yaşlarla doldu. "Ama yapamam.

"Neden olmasın?

"Çünkü Şubat ayında on sekiz yaşındaydı.

Oh. Oh Tanrım. "On yedisi onun doğum günü mü?" 0-2-1-7. Ne anlama geldiğini bilmeden bu alarm kodunu kaç kez girmişti?

Başını salladı. "Ailesi, on sekiz yaşına geldiğinde ona benden bahsedeceklerini ve benimle iletişime geçip geçmemeyi ona bırakacaklarını söyledi. On sekiz yaşına gireli dört ay oldu ve ben hiçbir şey duymadım.

"Belki de ona söylememişlerdir.

Omuz silkti. 'Onları aramamam için bir neden daha. Onlara baskı yaptığımı düşünmelerini istemiyorum. Bu adil olmaz. Ayrıca, ya o açarsa? Bu garip ve onun için daha da adaletsiz olabilir. Avukatım olarak Jamie'den onlarla iletişime geçmesini isteyecektim. Ama istersen sen de yapabilirsin.

Eğer isteseydi . . . Evet, bunu onun için yapmak istiyordu. Yeterince güçlü olduğunu umuyordu. "Alec'ten bana numarayı bulmasını isteyeceğim.

"Çoktan gönderdi. Telefonuma gönderdi.' "Oh. O bakış bunun içindi.

'Evet. Mahremiyetimi korumaya çalışıyordu. Kim olduklarını sormadı.'

"Alec iyi bir çocuk. Çenesini yukarı kaldırdı ve onu nazikçe öptü. "Bunun senin hakkındaki hislerimi değiştirmeyeceğini biliyorsun, değil mi?

Sertçe yutkundu. "Öyle olmamasını umuyordum," diye fısıldadı.

"Aidan için en iyi olanı yaptın. Onunla tanıştıktan hemen sonraki ilk yılları hatırladı. İki yakasını bir araya getirmek için mücadele etmişti. Diplomasını almak için mücadele etmişti.

Kendisi için bir hayat. Onun yardımını kabul etmeyecek kadar gururluydu, ilk bir ya da iki yıl boyunca sürekli ramen yemişti. "İyi bir hayatı oldu, değil mi?"

Başını titrek bir şekilde salladı. 'Öyle olduğuna inanıyorum ve izledim. Dikkatlice. Daha sonra, diplomamı aldıktan sonra fikrimi değiştirmek istedim. Onu geri istedim, ama bunu yapamazdım, yasal bir dayanağım olsaydı bile, ki yoktu. O mutluydu. Onu her gördüğümde mutluydu.

Köpeğe uzandı, başının yan tarafını avuçlayarak köpeğin onlara yaslanmasını sağladı ve bir kez daha onun ruh halini hissetti. 'Aylardır ondan haber almayı umuyordum. Ama alamazsam da iyi olacağım. Sadece umut...' Bocaladı. "On yedi yaşına girdiği sabah uyandım ve her zaman olduğu gibi yas tuttum. Sonra ... Etrafıma baktım ve o kadar depresyona girdiğimi, hayattan o kadar uzaklaştığımı biliyordum ki beni arasa bile onun için iyi olmayacaktım. Yeterince iyi olmak için bir yılım vardı. Bu kadar kötüye gitmemin üç yılını aldığını, çıkış yolumu kazmanın bir gecede olmayacağını ama bunu bir yıl içinde yapabileceğimi düşündüm.

'Bir amacın vardı,' diye mırıldandı. Dört yıl önce ona gerçek hislerimi söyleme cesaretini göstermiş olsaydım, benim için bir çıkış yolu bulmak için bu kadar uğraşır mıydı? Muhtemelen yapmazdı. O zamanlar Evan'ın çaldığı parçasını kucaklamaya hazır değildi. Ama anne sevgisi ... Stevie, Lucy ve Paige'i bebekleriyle birlikte düşündü. Bu çok güçlüydü. Gwyn'i ışığa doğru çekecek kadar güçlüydü.

"Buldum. Terapisti buldum ve sonra Tweety'yi buldum. Gülümsedi. "Ve sonra seni buldum. Başından beri olduğun yerde.

Bilge bir şey söylemek için ağzını açtı. Rahatlatıcı bir şey. Ama ağzından çıkan tek şey boğuk bir 'İyi ki yaptın' oldu. Çünkü daha ne kadar dayanabileceğinden emin değildi.

"Ben de. Nefes aldı ve saate baktı. 'Geç olsa da onları şimdi aramalıyız. Eğer gece bir şey olursa, onları affetmem mümkün olmaz.

kendim.' Alec'in e-postasının açık olduğu telefonunu ona uzattı ve kucağından indi.

"Ben ararken burada olmak ister misin?

'Hayır. Sanırım yukarı çıkıp biraz su alacağım. Hadi, Tweety.'

Annapolis, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, saat 10.05.

Pantolonunun fermuarını çekti, Kathryn'i duşta becerdikten sonra kendini durgun ve dinlenmiş hissediyordu. Kathryn arkasındaki kanepeye uzanmış, gömleğinin içinde uzun bacaklı seksi görünüyordu. Bu gece özellikle tutkuluydu, çünkü onun bir adamı parçalamasını izlemek onun için bir afrodisyaktı. Bu, Kathryn'in onda sevdiği şeylerden sadece biriydi.

Nystrom ölmüştü, cesedi ceza odasında soğuyordu. Patton onunla sabah ilgilenecekti.

"Thorne konusunda ne yapacaksın? Kathryn sordu.

"Bilmiyorum," dedi dürüstçe. 'Tüm mal varlığını insanlar uzakta. Nerede olduklarını biliyorum ama onlara ulaşmak zor olacak. Onlar da mesajlar konusunda akıllanmaya başladılar, bu yüzden başka bir şey bulmamız gerekecek.

Omuz silkti. 'Ailelerini sonsuza kadar ayrı tutamazlar. Eve dönecekler, normale dönecekler ve hiç şüphelenmedikleri bir anda onları tekrar yakalayacaksın. Bu arada, müşterileri ona kızgın ve kulübü de kapalı.

'Haklısın,' dedi gülümseyerek. "Bu gece burada mı kalacağız yoksa eve mi gideceğiz?

"Hadi eve gidelim. Yani, Nystrom çığlık atarken eğlenceliydi ama şimdi öldüğünü bilmek ve çirkinleşmek biraz can sıkıcı.

Çok da umurunda değildi. Soğumuş bir cesedin görüntüsü onu hiç rahatsız etmemişti. "O zaman gömleğimi ver," dedi. Cebine koymak için masasından cep telefonunu aldı ama Margo'dan yeni bir mesaj geldiğini fark etti

iki fotoğrafla: biri Amerikan futbolu forması giymiş genç bir adamın grenli bir resmi, ikincisi ise kucağında bir bebek tutan bir kadın. Fotoğrafı genişletmek için ekrana hafifçe dokundu ve sonra kadının çok genç bir Gwyn Weaver olduğunu fark etti.

Sana bir şey buldum, mesajda yazıyordu. Adı Aidan. Onunla ne yapmamı istiyorsun?

Gülümsedi ve telefonu, siyah elbisesini çekiştiren ve şimdi ona gömleğini uzatan Kathryn'e uzattı.

"Oh, Margo," diye cıvıladı. "Altın vuruş yaptı. Telefonu geri verdi. "Ne yapacaksın?"

"Sence ne yapmalıyım?"

Kathryn bir an düşündükten sonra, 'Patton onu alsın,' diye karar verdi. "Onu uyuşturun ve bulunması için bir yere bırakın. Gülümsedi. 'Sadece ona yapabildiğini göstermek için. Ona bir fotoğraf gönder. Bu onu şimdilik yeterince incitecektir. Onu henüz kırmak istemezsin. O Thorne'un gözdesi. Onu terk etmekten başka çaresi kalmayana kadar ona eziyet etmek istiyorsun. Çünkü er ya da geç onu suçlamak zorunda kalacak.'

"Beğendim. Margo'ya talimatları mesaj attı ve ekledi: **İyi iş. Biraz uyu canım. Yarın görüşürüz.**

Hunt Valley, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, saat 10.05.

Thorne, Gwyn'in merdivenleri çıktığını duyana kadar bekledi ve sonra Aidan'ın evlatlık ailesinin numarasını çevirdi.

"Alo?" diye bir adam cevap verdi.

"Merhaba. Randy York ile görüşmek istiyorum."

"Eğer bir şey satıyorsanız, ilgilenmiyorum.

Thorne çabucak, "Değilim," dedi. 'Lütfen bana bir dakika izin verin. Benim adım Thomas Thorne. Bu kadar geç aradığım için özür dilerim. Gwyn Weaver sizinle irtibata geçmemi istedi.

Adam duyulabilir bir nefes çekti. 'Kim olduğunu biliyorum. Sen Gwyn'in ortağısın. Senin için aranan **k i ş i**

cinayet.'

Thorne yeniden toparlanmak için bir saniye durmak zorunda kaldı. Şehir dışındaki insanların durumlarını okuduğunu tahmin etmeliydi. 'Bu tam olarak doğru değil. Ben Gwyn'in ortağım.' Her yönden. Ama cinayetten aranmıyorum.

"Haberlerde duyduğum şey bu değil.

Thorne burun kemiğini sıktı. 'Size Baltimore Polisi ve FBI'dan referanslar verebilirim, kendiniz de kontrol edebilirsiniz. Şimdilik Gwyn'in adına arıyorum. Eğer bu hikayeyi haberlerden takip ettiyseniz, ailemin, arkadaşlarımla ve işletmelerimin hedef alındığını biliyorsunuzdur.

Bir sessizlik. "Birinin sana tuzak kurmaya çalıştığını mı söylüyorsun? Adamın şüphesi açıktı.

Özel Ajan Joseph Carter'ı arayın. O size gerçeği söyleyecektir. Şimdilik Gwyn adına arıyorum,' diye tekrarladı. 'Lütfen, Bay York. Bu çok önemli.

"Ne? Gwyn ne istiyor?' Şimdi adamın sesinde korku vardı.

"Sizi uyarmak için. Bu gece dairesine girilmiş. Yağmalandı. Önemli evraklarının bulunduğu kasası çalındı. Bunların arasında oğlunuzla ilgili yıllardır biriktirdiği bazı gazete kupürleri de varmış. Önemli bir şey olmayabilir ama Aidan'ın peşine düşüp ona zarar vereceklerinden endişeleniyor. Bu da bana zarar verir.'

"Bu çok saçma.

"Diğer iş ortağım Lucy Fitzpatrick bu öğleden sonra iki çocuğuyla birlikte yanan bir evden zor kurtuldu. Oğlu henüz üç yaşında bile değil. O benim vaftiz oğlum. Kızı ise neredeyse bir yaşında. Gwyn'in vaftiz kızı.

"Aman Tanrım.

'Evlatlık babam kalp bakım ünitesinde çünkü biri evine zorla girip ona saldırmış. Müfettişlerimden biri beyin sarsıntısı geçirdi ve onları koruyan memur vurulduktan sonra hala kritik durumda.

"Oh. Oh hayır. Sesini kısık bir fısıltıya düşürdü.

"Ve bu insanların Aidan'a zarar vereceğini mi düşünüyorsun?

'Dediğim gibi, bir şey olmayabilir ama Aidan'ın tetikte olması için senin haberdar olmanı istedi. Hâlâ evde yaşıyor olacağını ve henüz üniversiteye gitmemiş olacağını düşündü.

"Evet, hâlâ burada.

"Bu iyi. Bu onu rahatlatacaktır. Ona ne isterseniz söyleyebilirsiniz. Ama ilk önceliğinizin onu güvende tutmak olacağına güveniyor.

Uzun bir nefes. "Pekâlâ. Karım ve ben ona ne söyleyeceğimizi tartışacağız. Şimdilik odasında güvende. Polisin şüphelendiği kimse var mı?"

'I . . . Bilmiyorum. Bu bilgi için Ajan Carter'ı aramanızı tavsiye ederim. Adama Carter'ın telefon numarasını verdi.

"Sabah ilk iş onu arayacağım. Neden? Neden? Gwyn bizi kendisi aramadı mı?"

"Çünkü seni zor durumda bırakmak istemedi. Ve Aidan'ın cevap vermesi riskini almak istemedi. Özellikle de ona baskı yapmak istemedi.

"Çok nazık biri. Birkaç kez duraksadı. "Ona söyledik. On sekiz yaşındayken. Onu evlat edindiğimizi söyledik. Öz annesi hakkında bildiklerimizi anlattık. Tepkisi tipik Aidan tepkisiydi. O soğukkanlı bir çocuk. Duygularını belli etmez.

Thorne yumuşak bir sesle, "Annesi gibi," dedi. "Bakın. Gwyn dört yıl önce korkunç bir travma yaşadı. Aidan'ın yakında on sekiz yaşına gireceğini bilmesi, eski haline dönmesine yardımcı oldu.

"Bunu biliyorum. Ben de onu takip ediyorum. Haberlerden yani. Eşim ve ben o saldırıdan sonra onun iyi olduğunu okuduğumuzda çok sevindik.

İyi değildi, diye düşündü Thorne. Şu anda bile tam olarak iyi değil. Ama iyi olacak. Bundan emin olacaktı.

"Bunu size kendinizi baskı altında hissetmeniz için de söylemiyorum. Sadece Aidan'ın onun için önemli olmaya devam ettiğini bilmeni istiyorum. Eğer onunla görüşmeyi seçerse, o da

Hazır. Şimdilik onun güvende tutulması önemli.

Teşekkür ederim. Size bu numaradan ulaşabilir miyim?
Beni aradığınız numaradan mı?

Şimdilik evet. Bu geçici bir hat. Bana Ajan Carter aracılığıyla da ulaşabilirsiniz.

'Aradığınız için teşekkür ederim. Umarım tüm bunları kısa sürede atlatırsınız'.

"Ben de öyle.

OceanofPDF.com

Yirmi beş

Hunt Valley, Maryland,
15 Haziran Çarşamba, saat 10.35.

Thorne on beş dakika içinde telefonunu otuzuncu kez kontrol etti. Gwyn su alma gezisinden dönmemiştii ve dönmesi gerekiyordu. Onu bulmak için birkaç kez ayağa kalktı ama kendini oturmaya zorladı. Biraz zamana ihtiyacı vardı. Onu rahat bırakacaktı.

Ama endişeliydi. Fort Knox'tan daha iyi güvenliğı olan kilitli bir evdeydiler ve kız gerçekten uzun bir duş alacak kadar uzun süre gözünün önünden ayrılmamıştı. Ama aklını kaçıırıyordu. Böyle bir duruma mı düşeceklerdi? Gruplar halinde seyahat etmeye mi? Aynı evde mi uyuyacaklardı? Anneleri ve çocukları yüzlerce mil uzakta tecrit etmek mi?

Evet. Görünüşe göre öyleymişler. Kimse bunu sürdüremez. Tavilla bunu biliyor. Oğlu hapse girdi ve bizi de hapse attı.

Eğer durum tersine dönseydi, bu şiirsel bir adalet olurdu. Ama bu cehennemdi.

O yüzden sızlanmayı bırak ve onu durdur. Ama önce onu bul. Zihninizi rahatlatın.

Clay'in alt katı ürkütücü bir sessizlik içindeydi, oyun odasındaki oyuncaklar üst üste yığılmış ve terk edilmişti. "Gwyn?" diye seslendi ama cevap gelmedi. Merdivenleri koşarak çıktı ve kısa bir süre durdu. Mutfak masasında Clay ve Jamie'yle birlikte oturuyordu, ikincisi kocaman köpeğine sarılıp boynunda ağlarken saçlarını okşuyordu. Tweety gerçekten de üzgün görünüyordu. Hem Clay hem de Jamie'nin yüzünde acıma ifadesi vardı.

Thorne'un kalbi yeniden kırılma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Clay bir yığın tişört ve kot pantolonu işaret etti. "Ben buldum

Stevie'nin bebek öncesi kıyafetlerinden bazılarını. Şimdi Gwyn'e daha çok uyacaklardır. Yüzünü buruşturdu. "Sakın ona "bebek öncesi" dediğimi söyleme. Bana zarar verir.

Gwyn daha çok hıçkırık gibi gelen bir kahkaha attı. "Evet, öyle olacak," dedi ama başını kaldırmadı.

Jamie Thorne'a çaresiz bir bakış attı. "Sanırım evindeki her şeyi kaybettiğini fark etti.

Hayır, öyle değildi. Eşyalarını kaybettiği için ağlamıyordu. Ama Thorne onlara gerçeği söylemeyecekti. Aidan - ona sahip olmak, onu kaybetmek, onun güvenliğinden korkmak, on sekiz yaşına girdiği ve onunla iletişime geçmediği için yas tutmak ... Tüm bunlar Gwyn'in anlatacağı hikâyelerdi, tabii anlatmaya karar verirse.

"Hey," diye mırıldandı, yanına çömeldi ve ıslak bir dil yüzünü yalamak için dışarı çıktığında köpeği itti. 'Çok yorgunsun. Hadi biraz uyuyalım. Hepimiz uyuyalım. Yarın yapılacak işlerimiz var. Tavilla bizi kaçırttı. Şimdi onu koşturma zamanı.'

"Cehennemin dibine kadar yolun var,"

diye mırıldandı Clay. "Ben olsam buna içerdim," dedi Jamie suratsızca.

"Nasıl?" diye sordu Gwyn, yüzü hâlâ Tweety'nin kürkünün içinde saklıydı.

"Değer verdiği insanlara saldırarak. İki kadın tanıyoruz - ofis müdürümüz ve barmenimiz. Geçen yaz Bruno's adlı İtalyan restoranında çekilen o fotoğrafta yer alıyorlardı.

"Hâlâ takıldığı yerde," dedi Jamie.

Thorne başını salladı. 'Sanırım polis burayı gözetim altında tutuyordur. Ofisleri olduğunu biliyoruz. Anne gerçekten iyi bir ofis yöneticisiydi.

Gwyn alaycı bir tavırla homurdandı. "Saçmalık.

Jamie gülümsedi. 'O cehennemden çıkmış şeytani bir kaltak, ama bu konuda Thorne'a katılıyorum. O kadının inanılmaz bir dosyalama sistemi vardı ve hiçbir doğum gününü kaçırmazdı. Belki Tavilla için de ofis yönetimi yapıyordur.

Gwyn başını kaldırdı. Yüzü gözyaşlarıyla dolmuştu ama hâlâ Thorne'un gördüğü en güzel kadındı.

"Orada bir şey olabilir.

"Laura'nın sosyal medyasında bir çocuk vardı," diye devam etti Thorne. 'Ya da Bianca ya da Kathryn ya da her kimse. Onun olmayabilir ama birine aitti. Bebekler üşütür, aşı olur, çocuk doktoruna ihtiyaçları vardır. Oradan başlarız ve bizi nereye götüreceğine bakarız. Mesele şu ki, seçeneklerimiz var. Biraz uyuyalım, yarını planlarız.'

"Tamam. Gözlerini koluna sildi, sonra giysi yığını eline aldı. "Kıyafetler için teşekkürler Clay. Stevie'ye ne dediğini söylemeyeceğim, çünkü sen bir daha yatana kadar oğlun anaokuluna gitmiş olacak.

Clay yüzünü buruşturdu. "Teşekkür ederim.

Ona gülümsedi. "Bir şey değil. Haydi, Tweety.' Thorne'a dönmeden önce misafir odasına dönmelerini bekledi. "Onlara ulaştın mı?

"Söyledim. Babası uyarı için bana teşekkür etti ve onu güvende tutacağını söyledi.

Tereddüt etti. "Ona söylediler, değil mi? Ona söylemişler ve o benimle görüşmek istemiyor.

Thorne asıl cevaptan kaçarak, "Çocuğa biraz zaman ver," dedi. "Buraya gel. Onu yatağa götürdü ve bluzunun düğmelerini açmaya başladı. "Seni yatağına yatırıp masaj yapacağım ve sen de uyuyacaksın.

Hunt Valley, Maryland,
16 Haziran Perşembe, saat 1.10.

Gwyn yabancı bir yatakta uyandı ama korkmadı çünkü gözlerini açmadan önce Thorne'la birlikte olduğunu biliyordu. Thorne onu sanki büyük boy bir yastıkmış gibi yarı yayılmış bir şekilde vücudunun üzerinde tutuyordu. Başı göğsüne yaslanmış, kolu omuzlarına dolanmış, eli de poposunu sıkıca kavramıştı. Kızın bacaklarından biri adamın güçlü kalçalarının arasına sıkışmıştı ve kız hareket etmeye çalıştığında adam bir uyarıda bulundu.

"Dizine dikkat et, bebeğim.

Çünkü onun kasıklarından sadece birkaç santim uzaktaydı. Ve onun kalkmış sikine. Bir elini onu kavrayabileceği kadar aşağı kaydırđı. Gürültüsü iniltiye dönüştü.

Başını geriye doğru eğerek adamın çenesinin altını öptü ve ne kadar zamandır uyuduğunu merak etti. "Uyudun mu?"

"Hayır," diye mırıldandı. "Sadece sana sarılıyorum.

Omuzlarını deneysel olarak yuvarladı, acı hissetmedi. "Ne masajdı ama.

'Planımız buydu,' dedi. "Seni daha iyi hissettirmek için.

Dakikalar içinde uyuyakalmıştı, bu yüzden karşılıklı bir zevk yaşanmamıştı. Tatmin olmamıştı.

Bu değişecekti. "Gerçekten neyi sevdim biliyor musun?"

"Ben yatağa girdiğimde yatağın içinde eridiğın kısmı. omuzlarını ovuşturdu?"

"Elbette öyle. Ama Salı gününü düşünüyordum. Yatağında.'

"Mmm. Onun saçlarıyla oynadı. "Ne zaman?"

"Hepsi. Ama en çok sırtüstü yattığımda ve sürekli yüzünü görebildiğimde. Kalbinin biraz daha hızlı atmaya başladığını duyabiliyordu. "Bunu tekrar yapabileceğimizi umuyordum. Belki yakında? Mesela şimdi?"

Bildiği bir sonraki şey, sırt üstü yattığı ve adamın vücudundan aşağı kaydığı, bacaklarını omuzlarının üzerine kaldırdığı ve onu yaladığıydı. Sessizce inledi, birilerinin onu duymasından endişe ettiği için değil, o an yüksek sesle bağırarak, homurdanmak ve daha fazlası için yalvarmak için çok önemli, çok kutsal görüldüğü için.

"Thorne," diye fısıldadı.

Başını kaldırdı. "Neye ihtiyacın var?" diye fısıldadı. "Söyle.

Parmak uçlarıyla onun saçlarını okşadı. 'Sadece sen. Sadece sen.

Kalçasının iç kısmını öptü, dudaklarının yumuşak bir fırçasıyla. Sonra tekrar yalıyordu, çok nazikçe, onu heyecanlandıran lüks bir alıştırma, ama bir çılgınlığa değil. Henüz değil.

Bir kedi gibi gerildi, karyolanın pirinç parmaklıklarını kavradı ve adam iki büyük parmağını içine soktuğunda haykırdı.

"İyi misin?" diye mırıldandı.

Kalçalarını sallayarak adamın parmaklarına sürtündü. 'Evet. İyi hissettiriyor. Sakın durma. Lütfen durma.'

"Yapmayacağım," diye söz verdi, sesinde bir gülümseme vardı, sonra ona geri döndü, üçüncü bir parmakla çalışırken klitorisini emdi.

Artık kendini sakın ve sessiz hissetmiyordu. Boşalmak için duyduğu ihtiyaç yukarı doğru yükseliyordu ve hareket etme ihtiyacı duyarak kamburunu çıkardı. 'Thorne, şimdi. Lütfen. Ben hazırım.

Adam durup ona baktı ve kadın loş ışıktaki onun eğlendiğini görebiliyordu. "Değilim," dedi. "Sabırsızsın.

"Aynen öyle. Onu baştan çıkarmaya çalışarak kalçalarını döndürdü ve adam inledi.

'Sabırsız ve kaba,' dedi.

"Sabırsız ve sabırsız," diye düzeltti, parmaklarına karşı kıpırdanarak. "Bunu kendim yapmama beş saniye kaldı.

Kıkırdayarak son bir kez yaladı, sonra parmaklarını çekip kurtardı ve kadının vücuduna tırmandı, devasa kasları yuvarlanıyordu, vücudu şık ve zarifti. Kadın ona yer açmak için bacaklarını araladı. Yumruklarını başının iki yanına yerleştirdi ve hassaslaşmış etine sürtündü.

"Thorne," diye inledi. "Haydi.

"Şşşt," diye mırıldandı. "Bırak beni.

Gözlerini açıp onunkilerle buluştu ve kalbi durdu. İşte o bakış, içine düşmek ve asla ayrılmamak istediği bakış. "Evet.

Boğazının derinliklerinde mırıldandı. "Evet ne?

Ona gülümsedi ve parmaklarını yanaklarında gezdirmek için parmaklıkları bıraktı. "Sen ne istersen.

Sertçe ürperdi. 'Hepsini istiyorum. Her şeyini. Kalçalarını kıvrarak kendini konumlandırdı ve içeri kayd ve kadın ağladı

dışarı, tekrar doldu.

Başka hiç kimseyle bu kadar dolu hissetmemişti. Sadece bedeni değil, kalbi de. Ruhu onunkine bağlıydı. Ve bu muhteşemdi. Gözleri aniden acıdı ve gözlerini kırptırdı, gözyaşlarının yüzünden saçlarına doğru kaydığını hissetti.

Hemen dondu kaldı. "Canını mı yaktım?"

"Hayır. Onun yüzünü avuçladı. 'Hayır. Bu mükemmel. Sen mükemmelsin.

Tekrar ürperdi. "Çok sıkı. Tanrım. Uzun sürmeyecek. Daha sert bir şekilde içine girdi, hızını artırdı, gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı.

Bacaklarını onun kalçalarına doladı, içine doğru kalktı, her hamleyi karşıladı. Orgazmı arttıkça artıyordu, ta ki aniden gelene, kıyıya vuran bir dalga gibi üzerine çökene, nefesini çalana, onu titretip adını haykırmaya bırakana kadar.

Kadın onun etrafında kasılırken kendini tamamen sabit tuttu, sonra kendi vücudu sarsılırken derin ve gırtlaktan bir inilti çıkardı, hamleleri çılgınca ve kontrolsüzce artıyordu.

Sadece izleyebildi, bitkin bir halde. Büyülenmişti. O çok güzel.

Başını geriye attı, vücudu denizden yükselen güçlü bir tanrı gibi onunkinin üzerinde gerilene kadar eğildi. Ve onun kendini kaybettiğini, içinde zonkladığını hissedebiliyor, boşalmasının sıcaklığını hissedebiliyordu, tıpkı onun gibi onu doldururken.

Sonra yere yığıldı, titreyen kolları gevşedi. Şiddetli titremeler vücudunu sarsarken kollarını şilteye dayayarak kendini tuttu.

"Oh Tanrım," diye nefes nefese kaldı. Başını eğdi, saçları kadının yanağını gıdıklıyordu. "Gwyn.

Saçlarını okşamak için yorgun bir elini kaldırdı.

"Teşekkür ederim. Bir kahkaha attı. "Sanırım sana teşekkür etmem gerekiyor.

Parmaklarını adamın yüzünden ensesine kadar takip etti, şimdi sıcak ve terliydi. Ve hâlâ mükemmeldi. 'Sadece

seks.' Dudakları kıvrıldı. "Yine de harikaydı. Bana kendimi geri verdiğin için teşekkür ederim. Uzun zamandır bir daha asla böyle olamayacağımdan çok korkuyordum. Ve senden başka kimseyle birlikte olamazdım.

Sonra onu çok tatlı ve neşe dolu bir şekilde öptü. "Seni seviyorum. Kızın iç çekişi basit bir memnuniyetti. "Ben de seni seviyorum.

Küçük bir iniltiyle dışarı kaydı ve onu da yanına alarak sırt üstü yuvarlandı. Kendisini onun istediği gibi ayarlamasına izin verdi, tam da uyandığı gibi, göğsüne yayılmıştı, büyük ellerinden biri poposundaydı. Kulağı onun kalbindeydi.

Bu huzurdu. Ve bunu elinden geldiğince uzun süre kullanacaktı. Şansları varsa sabaha kadar.

Hunt Valley, Maryland,
16 Haziran Perşembe, sabah 8.30.

Huzur kahvaltının ortalarına kadar sürdü. Clay'in mutfak masasında oturan ve Stevie'nin bebek öncesi giysileri içinde neredeyse yüzen Gwyn, ikinci fincan kahvesine başlıyor ve internetteki haberlere göz atıyordu.

"Eee? Jamie dizüstü bilgisayarını işaret ederek sordu.

Omuz silkti. 'Karışık bir durum, ancak kamuoyunun görüşü bizim tarafımıza kaymaya başlamış gibi görünüyor. Tavilla'nın kendisinin şüpheli olarak adı geçmedi, muhtemelen Joseph ve Hyatt'ın önce tüm ördeklerini sıraya koymak istemelerinden dolayı.

Frederick, "Acele etmeleri gerekiyor," diye homurdandı.

Thorne çalışma odasından içeri girdi, yüzünde sinirli bir ifade vardı ve Gwyn yanındaki boş sandalyeyi okşadı. "Colton Brandenburg hâlâ cevap vermiyor mu?

"Hayır." Sandalyeye yığıldı. 'Ne Nystrom ne de Christina Brandenburg. Teşekkürler,' diye ekledi Frederick kahve fincanını doldururken. "JD telefonda Hyatt'la konuşuyor. Laura'nın Facebook fotoğraflarındaki bebeğin fotoğrafını bölgedeki çocuk doktorlarına dağıtacaklar. Konumlandırıyorlar

İki Circus Freaks üyesinin öldürülmesine karıştığı için olası bir çocuk tehlikesi davası olarak. Onu Tavilla'nın çetelerine sızmaya çalışan ajanlarından biri olarak tanıdılar ve sonra öldüler. En iyi ihtimalle ikinci dereceden bir bağlantı ama BPD'nin bebek üzerinden onu bulmaya çalışması için yeterli.

Gwyn şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Alistair onun Ucubeler'e sızmaya çalıştığını doğrulayacak mı?

Thorne homurdandı. "Tabii ki hayır. Ama Prew biliyordu, en azından öldürülen adamlar onu tanıyordu. Hatırlayın, Ming ve Mowry Pazar gecesi onları kulüpten attıktan sonra onları takip etmişti. Prew onların barmen hakkında konuştuklarını hatırlıyordu ve patronlarını aradıklarında onu getirip getiremeyeceklerini sormuşlardı. Hyatt bu olaya bir çocuğun tehlikeye atılması olarak yaklaşımdan pek hoşlanmıyor ama en azından işbirliği yapıyor gibi görünüyor.

'Çok az, çok geç,' diye mırıldandı Gwyn. 'Acil yardım görevlisinin öldürüldüğünü bize kendisi söyleseydi faydası olurdu. Başka hangi sırları sakladığını merak ediyorum.

"Birkaç tane," dedi yeni bir ses ve hepsi başlarını kaldırıp Joseph Carter'ın mutfak kapısından içeri girdiğini gördüler, Clay de hemen arkasındaydı. Joseph hoşnutsuz görünüyordu ama Clay biraz kendini beğenmiş gibiydi.

"Joseph," dedi Thorne başını sallayarak. "Neden buradasın?

"Seni almaya geldim," dedi ve Clay'e ekşi bir bakış attı.

"Evrak çantamı aramana gerek yoktu.

"Alec'e Joseph'i ve çantasını dinleme cihazları için tarattım," dedi Clay, gözleri parlayarak. O ve Joseph yakındılar ama birbirlerini iğnelemekten büyük zevk alıyor gibiydiler. 'Giren ya da çıkan her şey taranıyor. İstisna yok.

Yusuf gözlerini devirdi. "Tanrım," diye mırıldandı. "En azından bir kahve içebilir miyim?

Thorne taş suratıyla ona verdi. "Başka hangi sırlar?

Yusuf oturdu ve sıcak olduğu için yüzünü buruşturarak büyük bir yudum aldı. 'Nystrom öldü. Onu aramayı bırakabilirsin.

Thorne irkildi, sonra gözlerini kapattı. "Lanet olsun. Nasıl?"

"Oldukça acı verici olduğunu tahmin ediyorum. Joseph başını salladı. "Keşke görmeseydim dediğim şeylerden biri. Başını yana eğdi. "Lisedeyken kaç madalyan vardı?"

Thorne ona şaşkın bir kızgınlıkla baktı. "Ne? Sonra omuzları çöktü. "İçinde benim madalyalarımından biri mi vardı?"

"Evet. Başka da bir şey yok. Yusuf yüzünü buruşturarak kahvesinden bir yudum daha aldı. "Hoş bir sabah geçirmediğim diyelim ve öylece bırakalım.

"Nerede bulundu? Clay sordu.

Evinde. Ama orada öldürülmemiş. Cep telefonu kayıtları dün gece Hyatt'ı aradığını gösteriyor. Bu onun son aramasıymış.

"JD ona Hyatt'ın kartını verdi," dedi Thorne. 'Yardıma ihtiyacı olursa aramasını söyledi. Ben de ona kendi kartımı verdim ama yırtıp attı.

"Hyatt'ı aramak için çok bekledi," dedi Joseph. "Ama ona yardım etmeye çalışarak iyi ettin, Thorne.

"Benim açımdan tamamen fedakârca değildi," diye itiraf etti Thorne. "O lanet anahtarlığı bildiğinden emindim. Gwyn'in elini tuttuğunda o da elini sıktı. 'Ben de Christina Brandenburg'e ulaşmaya çalışıyordum. Tanrım, umarım ölmemiştir. O zamanlar Richard'ın ekibinin üçüncüsü olan Colton'un kız kardeşi. Görünüşe göre şimdi bir doktor. En azından iyi bir şeyler yapmaya çalışmış. Onu koruyor.'

"Biliyorum," dedi Yusuf sakince, fincanından bir yudum alarak. "Ben de bu yüzden buradayım. Bu sabah santralden Dr. Colt adında birinden bir mesaj aldım. O ve kız kardeşi beni görmeye geliyorlarmış.

Gwyn'in ağzı açık kaldı. "Bununla başlayabilirdin.

Joseph gözlerini kıstı. 'Bu sabah bir telefon daha aldım. Bay York diye birinden.

Gwyn başındaki kanın çekildiğini hissetti. "Ne?"

Thorne yüzünü buruşturdu. "Doğrulama için Joseph'i aramasını söyledim.

Özür dilerim. Sana söylemeyi unuttum.'

Çünkü ona harika bir masaj yapmış, sonra da daha harika bir seks yapmıştı. Onun elini okşadı. "Sorun yok. Ne dedi?"

"Thorne'un hikâyesinin doğru olup olmadığını öğrenmek istedi," diye yanıtladı Joseph. 'Ben de doğruladım. Bir dahaki sefere önceden haber versen iyi olurdu. Sonra kısılmış gözleri yumuşadı. 'Bana söylemeliydin, Gwyn. Onlara koruma sağladım.

Clay, Jamie ve Frederick ona bakarken Gwyn'in yüzü kızardı. Bakışlarını fincanına indirdi. "Bir bebeğim oldu. Onu evlatlık verdim. Kayıtları yangın kasamdaydı.

"Ah," dedi Jamie usulca. 'Dün gece bu yüzden ağlıyordun. Ah, tatlım. Sandalyesini çevirip onu kendine çekti ve başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Özür dilerim. Bilmiyordum. Farklı şeyler söyleyebilirdim.

"Biliyorum yapardın, ama teşekkürler. Bir an için ona doğru eğildi, onun da babası olmasını diledi. Dikkatini Joseph'e geri verdi. "Aidan iyi mi?

Joseph kaşlarını çatı ve Gwyn'in nefesi kesik kesik gelmeye başladı. Yanında Thorne kaskatı kesildi. "Hayır," dedi kendi histerisini duyarak.

Joseph içini çekti. 'Bir sorun olduğunu bilmiyoruz. Sadece evde değil. Babası aradığında çılgına dönmüştü. Genç adamın arkadaşları dün gece bir parti verdiklerini ve Aidan'ın bir kızla ayrıldığını söylüyorlar. Kız, şafaktan hemen önce evden ayrıldığını ve eve gittiğini söylüyor.

"Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım. Gwyn elini ağzının üzerine kapattı ve Thorne'un kendisini sıkıca saran kollarına döndü.

Thorne, "Babası dün gece aradığımda evde olduğunu söyledi," dedi.

Joseph tekrar iç çekti. "Evet, o sırada öyle olduğunu düşünüyordu. Bay York oğlunu korkutmadan önce bu sabah ilk iş olarak benimle konuşmaya karar verdi. Arkadaşları Aidan'ın pencereden sıvıştığını itiraf ettiler. Bunu yıllardır yapıyormuş.

Benim gibi. O da benim gibi. Pencereleden sürünerek

Partiler. Tavilla onu yakaladı ve şimdi ölecek. Nystrom gibi.

"Gwyn. Thorne onun omuzlarını kavradı. 'Nefes alman gerek. Onun öleceğini bilmiyorsun. Başka bir arkadaşıyla birlikte olabilir.

Gwyn kelimeleri yüksek sesle söylediğini bile fark etmemiştir. "Yine de buna inanmıyorsun.

Thorne omuzlarını dikleştirdi. 'Hayır, bilmiyorum. Ama onu kendimizi kaybederek bulamayacağımızı da biliyorum. Pazar günü bana söylediğin şeyi sana da söyleyeceğim. Bunu sindirmen için sana zaman vermeyeceğim. Sana burada, yanımda ihtiyacım var.'

Hayır, hayır, hayır, hayır. İlahi kafasını doldurdu. Cenin pozisyonunda kıvrılmak istedi. Hastaneden çıktıktan hemen sonra yaptığı gibi kendini sallamak istedi. Evan'dan sonra.

Hayır. Oraya geri dönmeyeceğim. Kendine gel, Gwyn. Nefesini içine çekti. "Onu bulmak için ne yapıyorsun Joseph?

'Yerel saha ofisi bunu bir kaçırılma olarak değerlendiriyor. Konuştuğumuz gibi görev gücü oluşturuyorlar. Bunu haberlerde ya da başka birinden duymanızı istemedim.

Başını salladı. "Teşekkür ederim. Tavilla'nın evini ve ofisini basacak mısınız?"

"Şu anda olmaz. Elimizde onu bu olayla ilişkilendirecek ve arama emri çıkartmamızı sağlayacak bir şey yok.

Thorne'a doğru eğildi, onu içine çekti. İlan panosunda kurbanları faillere bağlayan tüm iplikleri hayal etti. Henüz açıklayamadıkları bağlantılar Tavilla ile olanlardı. Neden Patricia'yı öldürmeyi seçmişti ve Linden Senior ile nasıl bir bağlantısı vardı. Ve tabii ki o lanet anahtarlık.

"Peki ya Linden Senior?" diye sordu. "Onu da getirebilir misin?

"Eileen Gilson'ı sessizliğe zorladığı için, evet. Belki de on dokuz yıl önce oğlunun öldürülmesiyle ilgili soruşturmaya müdahale ettiği için. Ama bu, onu bu cinayete ilişkilendirmek için yeterli değil.

geri kalan her şey.'

'Brandenberg bunu yapacaktır,' dedi Thorne. 'Yapmak zorunda. Geriye bir tek o kaldı.

Yusuf boş kahve fincanını bir kenara koydu. 'O zaman gidip onunla konuşalım. Yarım saat içinde Hyatt ve benimle buluşacak.

Baltimore, Maryland,
16 Haziran Perşembe, sabah 9.30.

"Clay ne dedi? Gwyn, BPD'nin cinayet masasının bulunduğu kattaki asansörden çıkarken sordu. O, Thorne ve JD buraya Joseph'le birlikte gelmişler, Frederick ve Jamie de Jamie'nin minibüsüyle onları takip etmişlerdi.

Clay, Alec'le birlikte geride kalmıştı ve şimdi kendisini Tavilla için çalışan kadını değil, Montreal'den öğrenci vizesiyle ayrılan gerçek Anne Poulin'i aramaya adanmıştı. Gerçek Anne Poulin, Tavilla'yla bir başka bağlantıydı çünkü bir zamanlar var olmuştu ama görünüşe göre silinmiş ve yerine bir yıl boyunca Thorne için çalışan kadın gelmişti.

Tweety de geride kalmıştı ama Thorne bu kararını yeniden düşünmeye başlamıştı çünkü Gwyn hâlâ solgundu ve sorusuna cevap beklerken tehlikeli bir şekilde gergindi.

Telefonunu cebine kaydırды. "Asansör yüzünden sonlara doğru biraz durgunlaştı ama ana fikri anladım. Stevie bu sabah Patricia'nın oğlunun lakros takımının koçundan bir telefon almış. Tristan Armistead'ı bulmuş ve Patricia'yla "görüştüğünü" doğrulamış. Patricia ona ilk yaklaştığında on yedi yaşındaymış. Onun ilgisinden hem memnun olmuş hem de dehşete düşmüştü. Kendisinden yaşça büyük, deneyimli bir kadın tarafından baştan çıkarılıyordu ama Patricia'nın oğlunun bunu anlamayacağını da biliyordu. Patricia öldürüldüğünde korkmuştu ama yardım için kime gidebileceğini bilmiyordu. Gözlerini Joseph'e dikti. "Hyatt'ın adamlarından birinin onunla konuştuğunu da söyledi. Yatmasını söylemiş.

düşük.'

Yusuf'un gözleri büyüdü ve nadir görülen bir şok yaşadı. "Bunu bilmiyordum.

Thorne ona inandı. "Tristan, kendisini sorgulayan polisin, öldürüldüğü gece Patricia'yı evden uzaklaştırmak için onu aramakla suçladığını söyledi. Bunu reddediyor. Bunu çürütmek için telefon kayıtlarına erişim izni vereceğini söyledi. Takım arkadaşlarından koçunun onu aradığını duymuş ve onunla temasa geçmiş. Polislerin onu tutuklayacağını ya da Yargıç Segal'in onun için geleceğini düşünerek günlerdir ter döküyormuş.

"Polis kimdi? Yusuf sordu, elmacık kemikleri koyu bir renge boyanmıştı. Adam sinirlenmişti. Güzeldi. Thorne da öyleydi.

"Adını Dedektif Hooper olarak verdi.

Frederick usulca nefes aldı. "Bu, Bernice Brown'ı arayan Sally Brewster'a verilen isimle aynı.

Thorne, "Çünkü Bernice Brown Cumartesi gecesi sözde beni dışarı çıkardı," dedi, "ardından iki masum insan karavanlarında öldürüldü çünkü birisi Bernice'in orada olduğunu düşündü.

"Ama Dedektif Hooper diye biri yok," dedi Frederick. "Kontrol ettim.

"Doğru," dedi Thorne, "ama Tristan'ın tarif ettiği adam bana o hıyar Brickman'ı hatırlatıyor.

Gwyn acı bir sesle, "Sanki kirli olması bir şokmuş gibi," dedi. "O adamdan ilk görüşte nefret ettim.

JD yedek kulübesindeki boş bir masaya bakıyordu. 'Geçen yıl Cesar Tavilla ile tanıştığımda tam orada oturuyordu. O masada.

"Tavilla burada mıydı? Thorne sordu. Bu kısmı bilmiyordu.

JD başını salladı. 'Evet. Onu her yerde arıyordum ama bulamamıştım. Ofisleri var ama hiç orada görünmüyordu. Resepsiyonistine bir sürü mesaj bıraktım. Gage Jarvis'i karısını öldürdüğü için arıyorduk. Gage Jarvis'i

Çünkü olaya tanık olan kızının peşine düşmesinden korkuyorduk. Tavilla'nın Gage Jarvis'i gördüğünü biliyorduk çünkü bize o fotoğrafı sen vermiştin Thorne.

"Bunu bağlantım Ramirez'den öğrendim," dedi Thorne acımasızca. "O da artık ölü. Tavilla'nın öylece ortaya çıktığını mı söylüyorsun? Güvenliği nasıl geçti?"

Güzel soru. Lobideki güvenlik kamerasında görünmüyordu, bu da birinin onu buraya getirmek için alternatif bir yol bulduğu anlamına geliyordu. Bir soruşturma başlattık ama bir yere varamadık. Bildiğim kadarıyla, İç İşleri'nde hala açık bir dava.

"Tavilla'nın içeride bağlantıları olduğunu düşündük," dedi Joseph, çenesi asık bir şekilde. 'Yıllardır bizden birkaç adım önde olmayı başardı. Lanet olsun. O pislik Brickman'ı ben de sevmezdim.

"Bu bilgiyle ne yapacağız? JD ona sessizce sordu. "Hyatt tehlikede mi?"

Joseph yüzünü buruşturdu, tedirgindi. "Kahretsın. Omurgasını dikleştirdi ve yüz ifadesini düzeltti. 'Tristan'la ilgili haberleri şimdilik gizli tutacağız. Dr. Colt'la görüştüktan sonra Hyatt'a kendim söyleyeceğim. Brickman odadaysa, gitmesi için bir neden bulacağım.

"Bu ilginç olacak," diye mırıldandı Thorne. Kolunu Gwyn'e doladı ve onu kendine çekti. Gwyn ona doğru eğildi, adımları bir an için duraksadı.

Büyümesini uzaktan izlemek zorunda kaldığı çocuk için dehşete kapılmıştı ve buna hakkı da vardı. Patricia'ya yapılanları ilk elden görmüştü ve diğerlerini de biliyordu. Teselli edecek bir sözü yoktu, bu yüzden onu tutarak sıkıca kavradı.

"Sadece biraz daha, bebeğim," diye fısıldadı, bunun doğru olduğunu umarak. Başını sarsakça salladı ama hâlâ onunla birlikteydi, o yüzden bununla yetinmek zorundaydı.

Gwyn ve Stevie vurulduktan sonra getirildiği odaya, konferans odasına adımını atarken kendini hazırladı. Acil yardım görevlisi Brent Kiley ile konuştuktan hemen sonra. O da artık ölmüştü.

Colton Brandenburg onlar içeri girdiğinde ayağa kalktı,

Yüz ifadesi bitkin. Ve perili. Kız kardeşi sandalyesinin yanında oturmaya devam ederek Thorne'a özür dileyen bir bakış attı. Başıyla onu onayladı çünkü ailesini korumayı anlıyordu. Onun ailesi için her şeyi yapardı.

"Tommy," dedi Colton sessizce. "Yoksa şimdi Thomas mı oldu?" "Sadece Thorne. Geldiğiniz için teşekkür ederim.

Adam başını salladı. "Bana teşekkür etme," dedi karanlık bir sesle. "Lütfen.

Kahretsin, diye düşündü Thorne bitkin bir halde. Şimdi ne olacak?

Gwyn'in masanın diğer tarafındaki sandalyeye oturmasına yardım etti ve arkasındaki Frederick ve Jamie'nin farkında olarak onun yanına oturdu. Joseph Thorne'un solundaki sandalyeye oturdu ve Hyatt tanıştırma konuşmasını yaptı.

"Dr. Brandenburg sen gelene kadar bize hiçbir şey söylemedi, Thorne," dedi, sinirlendiğı her halinden belliydi. 'Artık geldiğine göre, şu gösteriyi başlatalım.

Colton boğazını temizledi. "Artık Brandon Colt, ama insanlar bana sadece Colt der. Okulda gençken sahip olmadığı bir aksanla konuşuyordu ve Thorne onun ne kadar zamandır Appalachia'da olduğunu merak etti.

"Neden size teşekkür etmeyeyim? Thorne sordu. Colt onlara yardım etmeyecekse, bir vahiy ummaya devam etmektense şimdi öğrenmeyi tercih ederdi.

"Çünkü on dokuz yıl önce bir şeyler söylemeliydim," diye acı acı cevap verdi Colt.

"Ama şimdi anlatıyorum ve umarım faydası olur. Bir nefes aldı ve kız kardeşinin elini sıkıca kavradı. "Kız kardeşim bu sabah erken saatlerde ben şehre gelene kadar bu ayrıntıların hiçbirini bilmiyordu. Thorne'a kaşlarını kaldırarak baktı. "Mesajını aldım. Beni nasıl buldun?

"Girişimci arkadaşlarım var.

Yapmalısın. On dokuz yıldır kimse beni bulamadı. Çünkü adımlı değiştirdim ve kaçtım. Bir nefes verdi. Çünkü ben bir korkaktım. Richard Linden'ın babasından korkuyordum. Ve Gil Segal'den.

Thorne ona baktı. 'Segal? Yargıç Segal? Neden?'

'Şimdi değil, yargıç olduğu için değil. O zamanlar ondan korkuyordum. Patricia lisedeyken onunla çıkıyordu. Ailesi çok büyük olduğu için onunla görüşmesini yasaklamıştı. Adam üniversitedeydi ve Patricia sadece on beş yaşındaydı. O dinlemedi.'

Yanında duran Gwyn usulca iç çekti ama hiçbir şey söylemedi. Thorne masanın altından onun elini tuttu ve sıktı.

"Patricia her zaman mutsuzdu," diye devam etti Colt. 'İlk başta sadece huysuz olduğunu düşündük. Biz ne bilirdik ki? Çocuktuk ve kızlar hakkında hiçbir şey bilmiyorduk. "Biz" derken ben, Chandler ve Darian'ı kastediyorum. Richard uzmandı. Bizden çok daha fazla seks yapmıştı. Sorun şuydu ki, kızları ona vermeye zorlaması gerekiyordu.

"Kızlara tecavüz ettiğini biliyor muydun? Thorne sordu.

'Hayır. İlk başta değil. Seni dövdükten sonra bile.

Bakışlarını yere indirdi. "Bunun için o zamandan beri utanıyorum. Başını kaldırıp Thorne'un gözlerine baktı.

"Özür dilerim, Tommy. Yani Thorne'dan. O gün yüzde yüz hatalıydım.

Thorne onun özrünü kabul etmeye hazır değildi, o yüzden sadece başını salladı. "Bize Patricia'dan bahset.

"Richard, Angie Ospina'nın ondan hoşlandığına inanıyordu. En azından inanmak istiyordu. Seni dövdüğümüz gün, bir gece önce Angie'nin ona asıldığını söyleyerek övünmüştü. Birkaçımızı aynı anda alt edebileceğini öne sürmüştü. Sanki bu fikri hâlâ aşağılık buluyormuş gibi yüzünü buruşturdu. 'Chandler ve Darian buna çok sıcak baktı. Ben ... değildim. Tipik maço saçmalıkları vardı. Bilirsiniz, korkak olup olmadığımı ya da kızlardan hoşlanıp hoşlanmadığımı sordular. O zaman bilmedikleri şey, benim öyle olmadığımды.

Thorne bir saniye düşündü. Sonra . . . "Oh.

Colt acımasızca başını salladı. Evet. Evet. Açıkçası o zamanlar dışarıda değildim ve sırrımı saklamak benim için çok önemliydi. Olabildiğince dürüst görünmek. Kız kardeşine baktı. "Ailemiz muhafazakârdı. Bilselerdi beni kapı dışarı ederlerdi.

Kız kardeşinin gülümsemesi aynı anda hem gergin, hem hüzünlü.

hem de sevgi doluydu.

"Seni içeri alırdım.

Colt başını sallayarak, "Sanki o zamanlar bir boğaz daha doyurmaya gücün yeterdi," dedi. "Ama deneyeceğini biliyorum.

"Neden Richard ve arkadaşlarıyla takıldığını hep merak etmişimdir," dedi Thorne. "Daha önce hep çok iyiydin.

"Biliyorum. Onlardan nefret ettim. Kendimden nefret ediyordum. Berbat bir haldeydim. O günkü tüm öfkem sana yönelik değildi. Evde de sorun yaşıyordum. O gün Angie'yi kurtararak doğru şeyi yaptığında, içimde bir şeyler koptu. Kendimden nefret ediyordum. Beni ele geçirdi ve çok kızgın olduğumu hatırlıyorum. Sanki net göremiyordum. Sen en ulaşılabilir hedeftin ve tekrar özür dilerim. Duruşmandan sonra, kendimi toparladıktan sonra seni bulmaya çalıştım ama sen de adını değiştirmiştin.

Thorne şimdi onu affetmeye daha meyilliydi ama bunu yapmak için yalnız kalana kadar bekleyecekti. Ve Colt onlara gerçekten işe yarar bir bilgi verdikten sonra. "O zamanki ruhsal durumunuzu anlıyorum," dedi sadece. "Bize Richard'ın öldürüldüğü günü anlatabilir misin?

Colt'un gözleri Thorne'un özrünü kabul etmediğini fark etti ama başını salladı. "Richard o gece okuldaydı çünkü senin bas gitarını alıp yok edecekti. Darian, Chandler ve ben de onunla gittik ama ben son anda panik atak geçirdim ve içeri girmeyi reddettim. Bana güldüler ve beni dışarıda bıraktılar. Okulun anahtarı onlarda vardı - Richard anahtarı babasından çalmıştı, o da yönetim kurulunda falan olduğu için anahtar ondaydı. Ama fikrimi değiştirirsem onlara katılabilmem için kapıyı bir tuğlayla açık bırakmışlardı. Gil Segal oraya geldiğinde bir çalının arkasına saklandım ve o ... şey, saldıran bir boğa gibiydi. Beni görmedi, çünkü saklanıyordum. Bir korkak gibi.' Sakinleştirici bir nefes aldı. Tuğlayı kaptığı gibi içeri koştu. Kapı arkasından kapandı ve kilitlendi. Colt uzaklara baktı, gözleri geçmişe odaklanmıştı. "Birkaç dakika sonra kapı kırılarak açıldı ve Chandler ile

Darian koşarak dışarı çıktı, hayalet gibi bembeyazdı ve Gil'in Richard'ı öldürdüğüünü, bıçakla bağırsaklarını deştiğini söyleyip bir daha asla Patricia'ya pis ellerini sürmeyeceğini haykırıyordu.

Gözlerini kırptırdı ve gözleri yeniden Thorne'a odaklandı. "Chandler ve Darian kaçtılar. Ben de koşmaya çalıştım ama donup kalmıştım. Sen ve Sherri'nin gelmesi bir dakikadan fazla sürmedi. Sizi kaldırımda konuşurken görebiliyordum. Yutkundü. "Sherri'yi hep sevmişimdir. Ben kötü, nefret dolu bir pislik olsam da o bana karşı nazikti.

Thorne'un boğazı düğümlendi. "Evet," diye kısık sesle fısıldadı, sevdiği kızı canlı bir şekilde hatırlıyordu. "Nazik biriydi.

Gwyn onun elini sıktı ve başını koluna yasladı. Kederini anlıyordu. Ona ilk aşkının tek bir anısını bile çok görmüyordu. Gwyn'in de nazik olduğunu düşündü. Alaycı, dikenli kaktüs dış görünüşünün altında bir lokum gibiydi. Sherri'nin onu tamamen onaylayacağına dair ani bir kesinlik duydu.

"Sen ve Sherri anahtarınızla içeri girdiniz," diye devam etti Colt, "ve birkaç saniye sonra Gil Segal dışarı çıktı, gözü dönmüş ve kanlar içindeydi. Etrafına bakındı ve beni göreceğini sandım ama görmedi. Bir bıçağı arkasına saklandığım çalının yaklaşık beş adım ötesindeki bir çalılığa fırlattı, sonra da tuğlayı ... uzağa fırlattı. Tam olarak ne kadar uzağa bilmiyorum ama park alanına düştü. Parçalara ayrıldı.'

Thorne kaşlarını çattı. "Bu yüz metreye yakın bir mesafe demekti.

Colt omuz silkti. 'Vurulduğunu duydum. Bu sabah için düşüncelerimi toparlarken ben de şaşırmıştım ama Gil'in üniversitede atletizm takımında olduğunu da hatırladım. Gülle atmıştı. Bir tuğla, üniversitedeki gülle ağırlığının sadece üçte biri kadardır. İri biriydi. Ve gerçekten güçlüydü. O gün beni dehşete düşürmüştü. Kelimenin tam anlamıyla bir boğa gibi ofluyordu.

"Polis tuğlayı hiç bulamadı," dedi Jamie arkalarından. 'Ama bıçağı buldular. Ne bulmuşlar?

Sonra ne oldu?'

Dediğim gibi Gil orada oflayıp puflayarak durdu. Sonra hareketsiz kaldı. Yine beni gördüğünü sandım ama cebinden bir cep telefonu çıkardı. Richard'inkiyle aynıydı. Richard'ın olabilir. 911'i aramış ve okula izinsiz girenleri ihbar etmiş. Çıglıklar duyduğunu söyledi. Polislere acele etmelerini söylemiş. Sonra telefonu kapatıp kaçmış. Chandler ve Darian'ın yaptığı gibi değil. Cehennemden çıkmış yarasa gibi oradan kaçmadı. Kamyonetine doğru koştu ve gitti.

Thorne nefesini içine çekti. "Kamyonet mi? Lanet olsun. Sherri ve babasını o mu öldürdü? Gil Segal, kim şimdi lanet bir yargıç?'

Colt yorgun görünüyordu. "Emin değilim. Muhtemelen.

Gwyn alnını Thorne'un koluna dayamış, Jamie de onun diğer omzunu tutmuştu. Onu destekliyordu.

"Tamam," diye nefes aldı Thorne. "Tamam. Gözlerini kapattı çünkü gözleri yaşlarla dolmuştu. Uzaklaştım. Bir katilin serbest kalmasına izin verdim. Özür dilerim, Sherri. Çok üzgünüm. Bir nefes aldı ve bıraktı. "Peki ya anahtarlık?

Colt hasta görünüyordu. Ağzını açtı, sonra içini çekti.

"Tanrım." Kız kardeşi, "Söyle onlara," diye ısrar etti. "Her şey bitecek.

Colt titrek bir sesle başını salladı. "Seni dövdükten sonraki akşamdı. Richard'ın evine gitmiştik çünkü en iyi video oyun sistemi ondaydı ve ailesinin de kilitli olmayan bir barı vardı. O gece evde değillerdi, ebeveynler. Patricia biraz votka almak için aşağı indi ve "Bu da ne?" diye düşündüğümü hatırlıyorum. Daha on beş yaşındaydı.' Dudakları acıyla büküldü. Richard ona bir içki doldurdu ve Patricia da üst kata çıkardı. Daha sonra, hepimiz iyice sarhoş olduğumuzda, Richard anahtarlığı çıkardı ve önümüzde sallandırdı. Madalyana delik mi açtın, delirdin mi sen? Bunun onun özel şans tılsımı olduğunu söyledi, şansa ihtiyacı olduğundan değil. Bize içi toz dolu küçük bir poşet gösterdi. Ona "evet tozu" diyordu. Hepsinin evet demesini sağladığını söyledi. Ya da en azından

Hayır demedi. Sonra yukarı çıktı. Bir süre sonra rahatlamış bir şekilde geri geldi. Sanki yeni sevişmiş gibiydi. Chandler ve Darian ona tezahürat yapıyordu. Onlara anahtarı verdi. Onlara devam etmelerini söyledi.

Thorne boğazını yakan safrayı geri yuttu. "Patricia'nın odasının anahtarı mı vardı?

Colt başını salladı. 'I . . . Ben çıktım. Eve koştum. Yolda çalıların arasına kustum. Bu bilgiyle ne yapacağımı bilemedim. Eve döndüğümde babama anlatmaya başladım ama o senin, Tommy, nasıl bir baş belası olduğundan bahsediyordu. Senin gibi haydutlardan uzak durmam ve Richard gibi "klas çocuklarla" takılmam gerektiğini söyledi. Lisede böyle arkadaşlar edinmek, büyüdüğümde önümü açacaktı. Tek düşünebildiğim Richard'ın o anahtarı önümüzde sallandırmasıydı. Başını iki yana salladı, kendinden nefret ettiği yüzünden okunuyordu. "Ertesi gün okulda, Richard ve diğerleri bir gece önce kaçtığım için beni azarladılar. Erkekliğimi tekrar sorguladılar. Pazar gecesi okula girmeye karar verdiklerinde ben de onlarla gittim. Aslında o anahtarı Richard'dan alıp nehre atabileceğimi düşünmüştüm. Ama önce Gil Segal bulmuş olmalı, çünkü anahtar Richard'ın cesedindeydi.

Thorne'un kaşları havaya kalktı. "Bunu nereden biliyorsun?

"Darian ve Chandler'ı okuldan kaçtıktan sonra yakaladım. Darian'ın evinde buluştuk. Hinman'ların kilitli bir barı yoktu ama pahalı biralarla dolu bir buzdolapları vardı. Yine sarhoş olduk ve Darian ile Chandler bana anlattı. Gil'in Richard'ı doğradıktan sonra anahtarı karnına soktuğunu görmüşler. Yüzünü tuğlayla dövdükten sonra. Asla söylemeyeceğimize dair bir anlaşma yaptık. Sonra eve gittim ve Sherri'nin bir araba kazasında öldüğünü duydum. Bir vur-kaç. Bir kamyonla. Gil'in yaptığını biliyordum. Tek kelime edersem beni de öldüreceğini biliyordum. Bu yüzden söylemedim. Bir katilin serbest kalmasına izin verdim.

Kız kardeşi boğazını temizledi. "Dürüst olmak gerekirse, Colt'un

ondan sonra çöküş. Katatonikti. Annem beni aradı. O sırada üniversiteyi bitirmiştım ve kendi başıma yaşıyordum. Doğruca eve geldim ve Colt odasında idi, ileri geri sallanıyordu, dilsizdi.

Gwyn gibi, diye düşündü Thorne.

Evan'dan sonra. "Hastaneye mi yatırıldın? Jamie Colt'a sordu.

"Evet. Yetmiş iki saat boyunca intihara zorlandım. Çıktığımda babam beni özel bir kliniğe gönderdi. Thorne'un davasında ifade vermeme izin verildi. Klinikte olanları kimseye anlatmadım. Anlatsaydım belki daha çabuk iyileşirdim. Yine de kendi başıma kalabilecek kadar iyileştim. Eve gitmekten korkuyordum. Darian, Chandler ya da daha kötüsü Gil'le karşılaşmaktan korkuyordum. Terapiden çıkan tek şey bendim. Yüzünü buruşturdu. "Ailem pek de hevesli değildi. Beni maddi olarak desteklemediler. Ben de bundan kurtulmaya ve adımları değiştirmeye karar verdim. İyi bir okula girdim ve tıp fakültesi için kredi aldım, dezavantajlı topluluklarda hizmet vererek ödedim. Mali yükümlülüklerimi yıllar önce ödedim ama kaldım.

"Kefaret," diye mırıldandı Thorne.

"Evet," diye onayladı Colt. Ellerini masanın üzerine yaydı. "Hepsi bu kadar. Umarım yardımcı olur.

Joseph ve Hyatt bakiştılar. Joseph, "Artık izin belgesi alabiliriz," dedi.

Hyatt başıyla onayladı. 'Eileen Gilson'ın ifadesiyle birlikte bu bize Linden Senior'un mali kayıtları için arama emri çıkartabilir.

"Peki ya evi için? Gwyn onları şaşırtarak sordu. Odaya girdiklerinden beri tek kelime etmemiştı. "Çünkü o zamanlar Richard'ın anahtarı varsa, birisi Patricia'nın kapısına kilit takmıştır. Ve eğer biri kilidi oraya koyduysa, Patricia'nın kendini korumak için bir nedeni olduğunu biliyordu.

"Ailesi," dedi Colt acımasızca. "İkisinden biri ya da ikisi de Richard tarafından taciz edildiğini biliyordu.

Gwyn, 'Ya da en azından başkalarına saldırdığını ya da bir eğilimi olduğunu,' dedi. 'Bunun önemini biliyorlardı.

o anahtar. Richard'ın cesedine otopsi yapılmadan önce Kirby Gilson'a bunun için para ödediler. Eğer anahtar ortaya çıkarsa, bir cinsel saldırganı barındırdıklarını kabul etmek zorunda kalacaklardı.

"Haklısın," diye mırıldandı Thorne. Bunu hiç düşünmemiştir. "Teşekkür ederim.

Pazılarına kondurduğu bir öpücük onun cevabı oldu.

"Peki ya Segal? JD sordu. 'O da biliyordu. Richard'ı öldürdü ve sonra da örtbas etti. Onun için de tutuklama emri çıkartmalıyız.

"Sohbet etmek için onu içeri alabiliriz," dedi Joseph. "Tavilla'yla olan bağına duymak isterim.

"İçeri gelmesini söyleyeceğim," dedi Hyatt. 'Bugün görüş var ama birkaç saat sonra başlayacak.

Herkes hareket etmeye başladı ama Frederick ve Jamie ellerini kaldırdı. "İzninizle," dedi Frederick. 'Ancak Thorne'un avukatları olarak, BPD ve FBI'dan resmi olarak onu her türlü şüpheden arındıran bir açıklama beklediğimizi açıkça belirtmek istiyoruz. Thorne'un talebi olmasaydı Dr. Colt bugün burada olmayacaktı. Kendisine yönelik bu bariz suçlama girişimleri nedeniyle işleri ve dürüstlüğü büyük darbe almıştır.

Thorne tekrar yutkunmak zorunda kaldı, bu sefer minnettarlıktan. Adamları onun arkasını kolladı.

Jamie sözlerini şöyle sürdürdü: 'Ayrıca bu açıklamanın bu amaca adanmış bir basın toplantısında yapılmasını bekliyoruz. 'Bu açıklama diğer konularla ilgili açıklamaların arasına gömülmeyecek ya da başka bir basın toplantısının sonuna sonradan eklenmiş bir düşünce gibi eklenmeyecektir.

Jamie sormuyordu. Anlatıyordu. Hem Hyatt hem de Joseph başlarını sallıyorlardı. "Bunu yapabiliriz," dedi Joseph.

"Affedersiniz," diye araya girdi Colt'un kız kardeşi. 'Peki ya Colt? Richard'ın arkadaş çevresindeki diğer iki kişi öldü. Kardeşimi koruyacak mısınız?'

Joseph ayağa kalktı. 'Bunu da yapabiliriz. Benimle gelin, Dr. Colt. Sizi geçici bir güvenli eve yerleştireceğiz. Thorne'a döndü. 'Geri kalanınızın eve gitmesini istiyorum.

Lay

Düşük. Bırakın Hyatt ve ben işimizi yapalım.'

Thorne başını salladı. "Elbette. Ama Clay'in evinde saklanmaya hiç niyeti yoktu. Anne Poulin ve Laura'nın yerlerini bulmalıydı, çünkü onlar onu Tavilla'ya götürecekti. Adaletin çarkları çok yavaş işliyordu ve arkadaşlarının - ailesinin- tehlikeden uzak olmasını istiyordu.

OceanofPDF.com

Yirmi altı

Baltimore, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 12.15.

Patton eğilip kulağına bir şeyler mırıldandığında gözlerini risottosundan ayırdı. "Efendim? Biraz konuşabilir miyiz lütfen?"

"Elbette. Patton'ı Bruno'nun mutfağına kadar takip etmeden önce öğle yemeği arkadaşlarına hızlıca bir özür sundu. Kathryn birkaç dakikalığına onlarla ilgilenecekti. Müşterileriyle arası iyiydi. Erkeklerin çoğu onun göğüs dekoltesine bakmaktan hoşlanıyordu. Hiç dokunmadıkları sürece, bununla yaşayabilirdi. "Sorun nedir?"

Çünkü onun için çalışan herkes iş toplantılarında onu rahatsız etmemeleri gerektiğini biliyordu. Rıhtımlar üzerindeki kontrolünü genişletmesini sağlayacak kârlı bir nakliye sözleşmesi imzalamasına beş dakika kalmıştı. Rıhtımları kontrol eden kişi her şeyin akışını kontrol ederdi. Ve o da her şeyi kontrol etmek istiyordu.

"Polis Linden'in evini arıyor.

Çenesi gerildi. Bunun biraz daha uzun sürmesini bekliyordu. "Arama iznini nasıl aldılar?"

'Bu sabah Teğmen Hyatt ve Ajan Carter ile görüşmek üzere bir adam polis merkezine geldi. Thorne ve grubu da oradaydı. Patton duraksadı. "Adı artık Brandon Colt. O-"

"Colton Brandenburg. Elini kızgın bir yumruk haline getirdiğini gizlemek için pantolonunun cebine soktu. "Bu imkânsız. O öldü.

Patton yine tereddüt etti. "Hayır, efendim, değil.

Margo'nun numarasını çevirmeye başlamıştı bile. "Colton Brandenburg neden hayatta?" diye sertçe sordu Margo cevap verdiğinde, selamlamayı es geçerek. Onun sorumluluğundaydı

Adamın ve vicdanının bir sorun haline gelmemesini sağlamak.

"Değil," dedi Margo. Arka planda bebeğin ağladığını duyabiliyordu. Bir kapı kapandı ve ses muffled hale geldi.

"Benny'nin nesi var?"

'Daha fazla dış çıkarıyor. Bir tane kesik var. Yorgun bir şekilde iç çekti. "Bu ne demek oluyor baba? Çok az uyudum.'

Her türlü merhamet duygusunu bir kenara itti. Bu kadın onun gelini ya da torununun annesi değildi. Onun çalışanıydı ve büyük bir hata yapmıştı. "Colton Brandenburg bu sabah emniyet güçleriyle görüştü.

Nefes nefese kaldı. 'Bu mümkün değil. Onu Ramirez öldürdü. Cesedi gördüm.'

"Kimlik tespiti yaptınız mı?"

Bir vuruşluk sessizlik, sonra iki. "Hayır," diye itiraf etti. "Ramirez, Brandenburg'in kamyonunu bir dağ yolundan çıkmaya zorladı. Bir uçuruma yuvarlandı ve yangın çıktı. Yüzü mahvoldu. Biraz daha sessizlik. "Brandenberg onlara ne söyledi?" diye sordu çekingen bir tavırla.

"Linden'in evini aramak için izin almalarına yetecek kadar.

Patricia'yı Thorne'un "kurbanı" olarak seçtiğimizde bunun bir olasılık olduğunu biliyorduk. Tüm bunlar Thorne'un itibarını sarsmak için yapıldı, hatırladınız mı? Onu gerçekten hapse attırmak için değil. Hapis cezası Powerball'u tutturmak gibi bir şey olurdu.

Mantıklı ses tonu onu rahatsız etmişti. Patton isteksiz bir parmak kaldırdığında öfkeli bir karşılık vermekten kurtuldu. "Dahası var," diye fısıldadı.

"Bekle," diye bağırdı Margo'ya telefonu kapatmadan önce. "Neden bir şey söylemedin?"

Patton başka tarafa baktı. "Zaten onu arıyordun.

Patton'a terbiye vermeye çalışıyordu, onu dövmeye değil. Görünüşe göre yeni bir sağ kol arayacaktı.

çok yakında. Margo'nun da bu göreve uygun olmadığı açıktı. En azından şimdi. Dikkati çok dağınıktı.

"Eee? Ne oldu?"

Patton yeşile döndü. "Yargıç Segal'i sorgulama için getirdiler.

Kelimenin tam anlamıyla başındaki kanın çekildiğini hissetti ve soğukkanlılığını toplamadan önce bir an için ayaklarının üzerinde sallandı. "Ne zaman?"

'Tam restorana girerken bildirim geldi. Şimdiye kadar yaklaşık on dakikadır BPD'deydi.

Dişlerini sıktı. Yargıç konuşacaktı. Kırılırdı. Çünkü o zayıf biri. 'Evine git. Oğlunun kapıya gelmesi için ne gerekiyorsa yap. Sonra onu al. Onu öldürme. Beni anlıyor musun?'

Patton hızla, "Evet, efendim," diye ekledi.

Kathryn'i de yanına al. Onu dışarı çekebilir. Onu yakaladıktan sonra bana bir fotoğrafını gönderin.

"Evet, efendim. Dönmeye başladı, sonra durakladı.

"Hepsi bu mu?" "Diğer çocuk nerede? Gwyn Weaver'ın oğlu?"

"Margo'nun bana söylediği gibi onu bıraktım. İstedığınız fotoğraflar onda var.

"Güzel. Git' dedi. Telefonun sesini açtı. "Hâlâ orada mısın?" "Evet," dedi Margo, sesi endişeli geliyordu. "Neler oluyor?" "Yargıcı sorgulamak için getirdiler.

"Ne? Hayır. Bu mümkün değil."

'Sen yapmadı duymak herhangi bir . Buile
senin gizli mikrofon?"

"Hayır. Uzun bir duraklama.

"Sessizliğe gömüldü. "Başka bir deyişle, onu buldular.

'I . . . Sanırım öyle, evet. Belki de.

Bir nefes çekti. "Bana çocuğun fotoğraflarını gönderin."

"Gwyn Weaver'ın oğlu mu?"

Evet. Şimdi yap. Sonra Benny'yi alması için anneni ara. Senin "Dikkat dağınıklığı tüm planlarımı mahvedebilirdi. "Özür dilerim, baba.

"Efendim," diye düzeltti. "Burada "efendim" benim.

Bir sessizlik daha. "Özür dilerim, efendim. Sesinde öfke vardı ama umurunda değildi. Bu işi berbat etmişti. Fena halde. "Yardım etmek için ne yapabilirim?" diye ekledi ve sanki sıkılmış dişlerinin arasından konuşuyor gibiydi.

'Tekneye gel. Derhal. Ofisimde bekle.' "Peki efendim.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra Margo'nun Gwyn Weaver'ın oğlunun fotoğraflarını içeren e-postası gelen kutusunda belirdi. İşe yarayacak bir tane bulana kadar fotoğraflara göz attı. Weaver'ın çocuğunun Patton'ın cipinin arkasında çekilmiş bir fotoğrafıydı. Penceresiz bir garajın karanlığında çekilmişti, tek aydınlatma kapaktaki tavan lambasıydı. Sadece eski bir battaniyeye sarınmış bir figürü görebilecek kadar aydınlıktı.

Yüzünü görmek için yeterli ışık yoktu. Battaniye giysilerini örtüyordu ve hafifçe yamuk bir şapka saçlarını örtüyordu. Yeterince genel bir fotoğraftı. Neredeyse herhangi birinin oğlu olabilirdi.

Aniden gelen sert bir özlem acısı göğsünü sıkıştırıp nefes almasını zorlaştırdı bir an dondu kaldı. Colin'i. Oğlunu özlemişti. Ama ciğerlerini çalışmaya zorladı ve kederini bir kenara itti. Daha sonra, yalnız kaldığında yas tutacaktı. Şu anda Yargıç Gil Segal'i susturmak en önemli önceliği idi.

Fotoğrafı bir metne ilişti ve ekledi: **Akıllı ol. Sessiz ol.** Sonra da gönder tuşuna bastı. Patton ve Kathryn Segal'in oğlunu bulana kadar yapabileceği en iyi şey buydu. Sonra çocuğun yüzünü gösteren başka mesajlar gönderecekti. Yargıç zayıftı ama aptal değildi. Ve çocuk Richard'ın dölü olsa bile, yargıç onu kendi canından biriymiş gibi seviyordu. Doğru seçimi yapacaktı.

Peki ya yargıç doğru kararı vermediyse?

Hayatı zorlaştırabilirdi. Ama sonuçta polise söyleyebileceği hiçbir şey onu daha da suçlu duruma düşürmeyecekti.

Evet, Segal'e yaklaştım. Çünkü Thomas Thorne hakkındaki saplantılı araştırması, hayal edebileceğinden çok daha iyi bir sonuç vermişti. Adamın cinayetten beraat ettiğı kamuya açık bir kayıttı. Ama on dokuz yıl önce biri Richard Linden'ı öldürmüştü ve Darian Hinman ile Chandler Nystrom'dan gerçeğı öğrenene kadar sorular sormaya devam etmişti. Ucuz olmamıştı ama bunu yaptığı en iyi anlaşmalardan biri olarak görüyordu.

O sırada onları öldürmeyi düşünmüştü ama bunun Thorne'u yaklaşmakta olan şey konusunda uyaracağından korkmuştu. Ve Thorne'un tamamen habersiz yakalanmasını istemişti.

Evet, Segal'i ifşa etmekle tehdit ettim. Ama para için değıl. Ne onun paraya ihtiyaçı vardı ne de yargıcın ayıracak parası. O ve karısı servetlerini harcamışlardı. Segal mali açıdan çaresiz bir adamdı.

Ayrıca Thomas Thorne'dan da çok korkuyordu, bunca yıl boyunca Thorne'un sırrını keşfedeceğı korkusuyla yaşamıştı. Segal, Thomas White olarak tanıdığı çocuğun öylece çekip gitmesini hiç beklememişti. Thorne'un Sherri'nin intikamını almasını bekliyordu.

Ben olsam böyle yapardım. Asla çekip gitmezdim. Thorne'un zayıf olduğunu biliyordu ama korkaklığının ortaya çıkması fikrini pekiştirmişti.

Thorne genç bir adamken davadan, Sherri'sini kaybetmekten ve ailesinin ihanetinden dolayı kırılmıştı. Karakterindeki bu çatlak hâlâ varlığını sürdürüyordu ama adını değıştirerek ve hayatını yeniden şekillendirerek bunu örtbas etmişti. Yine de, tüm bunların altında, inşa ettiğı her şeyin elinden alınabileceğinden korkan kırık bir adam vardı.

Bu bilgiye dayanarak planlarını yapmıştı. Bu bilgiye dayanarak Segal'e Thorne'dan duyduğu korkuyu sonsuza dek yok etme fırsatı sunmuştu.

Yargıç teklifini kabul etmişti. Ona suçu kurgulaması için gereken her şeyi sağılamıştı. Tabii Thorne'un yatağında bulunan kurban hariç.

Patricia'nın genç sevgilisini öldürmek yapabileceği en aptalca şey olurdu. Ve adaletsiz. Patricia bağışlanmayı hak etmemiştir. Ve cesedinin Thorne'un yatağında bulunması planını çok daha etkili bir şekilde başlatmıştı.

Ama yargıcın cinayet zanlısı olmaması gerekiyordu. Bu asla planın bir parçası değildi. Colton Brandenburg olması gerektiği gibi öldürülmüş olsaydı, o da olmayacaktı. Şimdi gerçek ortaya çıktığına göre, Segal bir anlaşma yapmak için onu kurban etmeye çalışabilirdi.

Sonunda, Segal polise ne söylerse söylesin, yargıcın sözüne karşı kendi sözü olacaktı. Söylediği her şey, Richard'ın cinayetiyle suçlanan bir adamın gözünden değerlendirilecekti. Patricia'nın ilişki yaşadığı çocuk bile ortaya çıkıp Segal'in kendisini tehdit ettiğini söyleyecekti.

Sorun Thomas Thorne'du. Thorne soruşturmayı zorlamaya devam edecekti. Bu kesin bir şeydi. Yargıç aleyhine yapılacak herhangi bir suçlama Thorne'un üzerindeki spot ışıklarını kaldıracaktı. Hatta aklanabilirdi bile. Ve Thorne'un, yargıcın işlerine ve arkadaşlarına olan her şeyle nasıl bir bağlantısı olduğunu ortaya çıkarmak için bastıracağını hissediyordu. Yargıcın benimle nasıl bir bağlantısı olduğunu.

İlk kez, planlarını gerçekleştirebileceğine dair şüpheleri vardı. Thorne'u öldürmek artık düşünmesi gereken bir seçenektir.

Colton Brandenburg'in dönüşü oyunun kurallarını değiştirdi. Margo'nun yanlış adımı dengeyi tehlikeli bir şekilde bozmuştu. Belki de onun yeterli bir halef olacağını çok çabuk düşünmüştü. O her zaman birlikte görünüyordu. Her zaman çok zeki ve soğukkanlıydı. Ama baskı çok arttığında, çuvallamıştı.

Ondan çok şey beklemişti, bunu artık biliyordu. Aynı anda hem Colin'in yasını tutuyor hem de bebeğe bakıyordu. Hataları için cezalandırılacaktı ama kendisinin de hatalar yaptığını kabul etmek zorundaydı.

Keder insana bunu yapar. Ama şimdi vermesi gereken bazı zor kararlar vardı. Kathryn'i aradı.

Cevap verdikten sonra 'Patton'la birlikteyim,' dedi. 'Yargıcın çocuğunu almaya gidiyoruz. Kuyruğumuzu kaybetmek zorunda kaldık. Bu sefer Federaller gibi görünüyordu. Tereddüt etti. 'Yalan söyleyemem Cesar. Bu durum çok kötü. Brandenburg'in bu şekilde ortaya çıkması... canlı mı? O bütün kuleyi yıkabilecek bir bloktu. Margo onun icabına bakılacağına dair bize söz vermişti.

"Biliyorum," dedi acımasızca. 'Yargıç Richard'ın cinayetini üstlenecek ve beni suçlamaya kalkışmayacaktır. Özellikle de oğlu elimize geçtikten sonra.

Peki ya Thorne? O geri adım atmayacak. Bunu bilmelisin.'

"Biliyorum," dedi tekrar, daha da acımasızca.

İç çekti. 'Bunu sana söyleyen kişi olmaktan nefret ediyorum, ama sahip olduğumu düşündüğümüz tüm o zaman? Dramatik bir şekilde kısaldı. Thorne işe yarar bir şey bulana kadar sizi araştırmaktan vazgeçmeyecektir. Ve bu arada, o ve adamları başınıza bela olacaklar. Poulin'lerin yerini çoktan tespit ettiler.

Omuz silkti. "Bir yıl önce Margo'yu onun için çalışmaya gönderdiğimde bu olasılığı da göz önünde bulundurmuştum. Poulin'leri ortadan kaldırmışlardı. Ama kaşlarını çattı, çünkü Colton Brandenburg'i de ortadan kaldırmış olmaları gerekiyordu.

'Biliyorum ama kazdıklarını ve kazmaya devam edeceklerini söylüyorum. Eninde sonunda planlamadığımız bir şeyi ortaya çıkaracaklar.

Her ne kadar düşünmek istemese de, onun düşündüklerini söylüyordu. "Acı çekmesini izlemektense onu öldürmem gerektiğini söylüyorsun.

"Seçme lüksüne sahip olmayabileceğini söylüyorum.

"Kathryn," diye hırladı.

"Onu bitirmen gerektiğini düşünüyorsun, değil mi?

Kendini Benny gibi surat asarken buldu. 'Evet. Artık bu zahmete değmez. Katılıyorum.'

'O halde yapmanız gereken bu. Ama onu getirmenin kolay olmayacağını farkında olun. Peşinden Patton'ı öylece gönderemezsiniz. O ve arkadaşları tetikte olacaklardır. Ne yaparsanız yapın, hızlı, cerrahi ve güçlü olmak zorunda.

"Mesela? Nasıl oynayacağını zaten biliyordu ama onun da fikrini almak istiyordu. Ve planını dinlerken, onun muhakemesine ne kadar güvendiğini bir kez daha fark etti. "Bunu gerçekleştirebilir misin?"

'Elbette,' dedi kendinden emin bir şekilde. 'Adamlarınızdan bazılarını normal sorumluluklarından uzaklaştırmam gerekecek. Korumalarınıza dokunmayacağım ama sokaktaki en yüksek rütbeli adamlarınıza ihtiyacım var.

Adamlarının normalde bir günde elde ettiği gelirden vazgeçebilirdi. Müşterileri o günkü uyuşturucular için rakiplerine gidebilirdi ama geri döneceklerdi. Aksi takdirde, adamları rekabeti ortadan kaldırırdı. "Yap şunu. Öğle yemeği misafirlerimin yanına dönmeliyim. Nereye gittiğimi merak edecekler. Ayrılırken misafirlerime ne söyledin? Ona kazançlı bir nakliye sözleşmesi vermek üzere olan adamlar.

"Rus müşterilerinizden birinden yeni sözleşme aldığınızı ve bunları tercüme etmemi istediğinizi söylediniz.

"Her zamanki gibi mükemmel. Segal'in oğlunu aldığı anda ve Thorne'u vurmayı planladığında bana mesaj at. Telefon görüşmesini sonlandırdı ve müşterilerinin yemeklerini bitirmekte olduğu masasına geri döndü. "Çok üzgünüm beyler. Umarım yemek lezzetli olmuştur?"

İçlerinden biri, iri fıçı göğüslü bir adam, kıkırdayarak boş tabağını işaret etti. "Nefret ettim," dedi gülümseyerek. "Her lokmayı yemeye zorlanmak zorunda kaldım.

Diğer adam uygun bir şekilde temkinli görünüyordu. "Umarım her şey yolundadır.

Çünkü akıllı başında hiçbir işadama, drama hitap eden bir adamla böylesine kârlı bir anlaşma yapmaz.

'Her şey yolunda. Küçük bir sorun, kolayca çözülür.

Şarap kadehlerini dolduran bir garsona el salladı. "Nerede kalmıştık?"

Hunt Valley, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 14:50.

Frederick, Clay ve Jamie'ye, "Bir şeyler yapmamız gerek," diye mırıldandı. Üçü de oturmuş, pencereden Clay'in arka bahçesine boş bir ifadeyle bakan Gwyn'i perişan bir halde izleyen Thorne'u izliyorlardı. Virginia'da oğlunu arayan Federallerden hiçbir haber alamamışlardı.

"Neler yaşadığını hayal bile edemiyorum," diye mırıldandı Jamie.

Clay kesin bir ifadeyle, "Yapabilirim," dedi.

Frederick yüzünü buruşturdu, çünkü Clay'in acısının nedeni kendisiydi. Taylor'ı hayatının büyük bölümünde Clay'den saklayan oydu. Gwyn oğlunun ölü mü diri mi olduğunu birkaç saatliğine merak etmişti. Clay yıllarca merak etmişti.

Clay sabırsızca, "Kes şunu," diye homurdandı. "Neyi durdurayım?"

Jamie sordu.

Frederick'le konuşuyorum. Yüzünde suçlu bir ifade var. Seni suçlamıyordum.' Clay Frederick'e hafifçe dirsek attı. "Karımızın hatasıydı.

"Ah, doğru. Jamie başını salladı. "İkinizin bir kızın yanı sıra bir de eşi paylaştığınızı unutmuşum.

Frederick, 'En iyi anım değil,' dedi.

"Benim de öyle," diye ekledi Clay. 'Ayrıca, Gwyn'in neler yaşadığını anlıyorsun. Carrie kaçtığında nerede olduğunu merak ederek uykusuz geceler geçirdin.

Hem hatırlanan hem de yeni olan acı Frederick'in kalbine saplandı. "Ben yaptım. Meraklı görünen ama sormayacak kadar kibar olan Jamie'ye baktı. "Büyük kızım ıssız bir yerdeki bir çiftlikte yaşamaya pek alışamadı.

"Sen saklanmaya başladığında," dedi Jamie. "Taylor'ı korumak için.

"Evet," dedi Frederick acı acı. 'Bir hiç uğruna. Ortada bir tehdit yoktu ama o zaman bunu bilmiyordum. Çünkü doğru soruları sormamıştım. Sadece tepki verdim. Çocuğunu koruyan bir baba. Carrie kaçtı, Oakland'a, sonra da Los Angeles'a. O . . . Aşırı dozdan. Başaramadı.'

Jamie usulca nefes aldı. 'Özür dilerim Frederick. Bilmiyordum.' "Onun hakkında pek sık konuşmam. Çünkü hâlâ çok acıyordu.

çok. 'Ama evet, bu tür endişeleri bilirim. Ben de yaptım. Her gece. İyi olup olmadığını merak ettim. Bir yerlerde bataktı mı diye. Evsiz mi, bağımlı mı diye. Bunların hepsi doğrudur. Gwyn'i neşelendirecek mutlu sonlu bir hikayem yok.'

"Evet, biliyorsun," dedi Clay. 'Çünkü Daisy'deki işaretleri fark ettin ve ona yardım ettin.

'Hayır, Taylor Daisy'deki işaretleri fark etti. Gerçek bile olmayan bir tehdide karşı kendilerini savunabilmeleri için kızlarımı birer ölüm makinesine dönüştürmeye çok odaklanmıştım. Taylor, Daisy'ye yardım etmem için bana yalvardı ve kızımın rehabilitasyona gidecek kadar gözümün önünden ayrılmasına izin vermemin tek nedeni buydu.

"Ama sen yaptın," diye ısrar etti Clay. 'Ve o iyi. Değil mi?'

'Doğru. En azından elindeki son raporlara göre Onu. İçki dükkanlarından uzak durmuştu. Kredi kartındaki yemek harcamalarının hepsi küçüktü - yemek için yeterliydi, ama içki için değil. En azından aşırı miktarda içki değil. Ama uzun zamandır ondan haber almadım. Birkaç haftadır yok. Aramalarıma ya da mesajlarıma cevap vermiyor.

Clay'in kaşları kalktı. 'Taylor'a sordun mu? Çok yakınlar, belki Daisy onun yerine onunla iletişim kuruyordur.

Taylor'a sordum. Sorunun etrafında dans etti. Daisy ile konuştu ama Daisy'nin benimle neden konuşmadığını söylemedi. Diğer her şeye cevap veriyor ya da Julie'nin Chicago'da ne kadar iyi olduğunu söylüyor.

Jamie kaşlarını çattı. 'Onu ara ve bir cevap iste. Şu anda kendi endişelerinizle dikkatinizi dağıtmanıza izin veremeyiz. Kızlarınızın iyi olduğunu bilmeniz gerekiyor. Hepsinin.

İyi bir noktaydı. Gruptan uzaklaşan Frederick, Taylor'ı aradı.

İlk zil sesinde cevap verdi. 'Baba, sorun nedir? Gwyn'in oğlu hakkında bir şey duydun mu?'

Arka plandaki yol gürültüsünü duyabiliyordu. "Henüz değil. Neredesin sen?"

"Joseph ile arabada. Beni havaalanından aldı.

Kaşlarını çattı. "Eve mi dönüyorsun? Ayrılırken planı buydu ama Chicago'da güvende kalacağını ummuştı. Daha iyi bilmeliydi.

'Evet. Trafik sıkışık ama yakında orada olacağım. Hoşça kal baba.'

"Bekle. Daisy'yi sormak için aradım. Onun iyi olduğunu bilmem gerek.'

Bir sessizlik. 'O iyi, baba. Söz veriyorum.

Ama kızının cevabında garip bir şey vardı. Ona söylemediği bir şey. 'Taylor, şu anda dikkatimi dağıtacak bir şey yapamayacağımı öğrendim. Lütfen bana neler olduğunu anlat. Neden eve erken geliyor? Neden benimle konuşmuyor?

Taylor iç çekti. "Onu izliyordun, değil mi?

Refleks olarak savunmaya geçti. "Sen neden bahsediyorsun?

Hadi ama baba. Benden gerçeği istiyorsun ve sonra da aptalı mı oynuyorsun? Onu Avrupa'da takip eden, gözetleyen biri vardı.'

Yanakları kızardı. "Casusluk değil. Aynen öyle.'

'O zaman buna ne diyorsunuz? Tam olarak ne? Ben de kızardım. Beni gözetlemiyor olsan iyi edersin,' diye ekledi karanlık bir sesle.

Ben değilim. Bak, ben sadece ... Onun iyi olduğundan emin olmak istedim.'

Öyle. En azından fiziksel olarak. Ama çok deli, baba. Yeniden inşa etmeniz gereken bazı yanmış

köprüler var. "Hâlâ eve geliyor mu?

"Evet. Bunu nasıl düzelteceğinizi düşünün. Benim gitmem gerek. Seni seviyorum.'

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandı. Cep telefonunu cebine koyarak diğerlerinin yanına döndü. 'Daisy iyi. Sadece bana kızgın.

Clay'in kaşları kalktı. "Ne yaptın sen?"

Bir sandalyeye yığıldı. "Onu Avrupa'da takip ettirdim.

Jamie yüzünü buruşturdu. "O zamanlar Thorne için ne kadar endişelensem de bunu yapmamam gerektiğini ben bile biliyordum.

Ama Clay sempatik görünüyordu. 'Bu dürtüyü anlayabiliyorum. Sana neden kızgın olduğunu da anlayabiliyorum. O yirmi beş yaşında. Çocuk sayılmaz.

"Onun için endişelendim, dışarıda o kadar cazibenin içinde. Kanatlarını denemesini istiyordum ama yanmalarını da istemiyordum. Fransa'da içki kültürü çok yaygın. Her yerde barlar var.

Clay mantıklı bir şekilde, 'ABD'nin her yerinde barlar var,' dedi. "Ona güvenmeyi öğrenmen gerekecek Frederick.

"Biliyorum. Şakaklarını ovuşturdu. "Ama en azından hayatta olduğunu biliyorum. Böylece dikkat dağıtıcı şeyi ortadan kaldırdım. Yerine bir başkasını koydum ama en azından onlara ve buna odaklanabilecek kadar kenara itebilirim. Thorne ve Gwyn'i, sonra da hâlâ fotoğraflarla ve iplerle kaplı olan ilan panosunu işaret etti. "Ne yapabiliriz?"

Clay omuz silkti. 'Tavilla'yı bulup ağzını burnunu kırdıktan sonra rakip çetelere parçalayıp yemeleri için mi bırakacaksın?

Jamie başıyla onayladı. 'Bu fikri sevdim. Joseph Carter ve Teğmen Hyatt'la konuşurken Tavilla'nın nerede olduğunu bilip bilmediklerini merak edip duruyordum. Bazen o restoranda takıldığını biliyoruz. Anne ve Laura'nın fotoğrafının çekildiği yer.

Clay, 'Eminim orayı gözetim altında tutuyorlardır,' dedi. 'Sen Joseph'le birlikte karakoldayken, Alec ve ben sabahı Montreal'de Anne Poulin'le ilgili kayıtları arayarak geçirdik. Alec bu isimde on altı yaşında bir kaçakla ilgili bir rapor buldu. Ailenin telefon numarasını buldu ve ben de bir mesaj bıraktım ama sesli mesaj Fransızca'ydı ve benim Fransızcam sıfırdan da kötüdür. Mesajımı bıraktım.

Thorne'un ve Joseph'in telefon numaraları. Daha haber alamadık. Onun için herhangi bir doğum ya da ölüm kaydı bulamadık. Sınırları aştığınızda işler daha da zorlaşıyor, eminim Tavilla da bunu biliyor ve bundan faydalanıyordur.

"Ve barmenin sosyal medyasındaki çocuğun izini sürmek? Frederick sordu.

Clay başını salladı. "Henüz bir şey yok.

Sehpanın üzerindeki telefonun çalmasıyla irkildiler. Jamie, "Seninki, Thorne," diye seslendi ve Thorne telefona cevap vermek için koştu. Pencereden dönen Gwyn'in yüzündeki umut ve korku karışımı ifade Frederick'in kalbini kırdı.

Thorne, 'Numarayı tanımıyorum,' dedi.

"Montreal alan kodu," dedi Clay ona Thorne vururken.

Titreyen bir parmakla KABUL VE KONUŞMA.

"Evet? Thorne'un sesi gerginliğinden hiçbir şey kaybetmemiştir.

Clay kendi telefonuyla mesajlaşıyordu, muhtemelen Alec'e. Çünkü genç bilişimci, Clay'in ofisinden oturma odasına geçerken dizüstü bilgisayarını açtı.

"Merhaba. Ses titrekti ve ... Fransızca mıydı? "Thomas Thorne ile konuşmak istiyorum?

Evet, Fransız, diye düşündü Frederick, bunun oğlulla ilgili olmadığını anladığında kalbi Gwyn'in yüz ifadesiyle birlikte battı.

"Ben Thorne," dedi Thorne. "Size nasıl yardımcı olabilirim?

"Adım Fannie Poulin," dedi kadın, konuşması yapmacıktı. 'Sesli mesajınızı duydum. İngilizcem için özür dilerim. Bu benim ana dilim değil.

"Sorun yok," diye güvence verdi Thorne. "Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye tekrar sordu.

"Sesli mesajınız. . . kızım Anne'i aradığınızı söylediniz.'

"Öyleyiz. Onu en son ne zaman gördünüz?'

'Yüz yüze, belki on yıl önce. Ama telefonda konuşuyoruz.'

Thorne kaşlarını çatı, belli ki aynı şeyi düşünüyordu.

Frederick bunun çok uygun olduğunu düşünüyordu. "Seni hiç ziyaret etmedi mi? Bunca zamandır mı?"

Hayır. Hâlâ hayatta olduğunu bana bildirdi. Hepsi bu kadar. Kaçtı, görüyorsunuz.'

"Neden?" diye sordu Thorne. Konuşmaya devam etmesi için ona el sallayan Alec'e baktı. Konuşmacının kimliği ya da yeri hakkında bazı ipuçları elde etmeyi umarak konuşmayı kaydediyordu.

"Çünkü üvey babası... Anlaşamıyorlardı.' Anlıyorum. Ona ulaşabileceğimiz bir adresiniz var mı? O mu?"

"Evet. Ezberden okudu ve Thorne da not aldı. "Neden onu arıyorsun?"

Thorne tereddüt etti, gözle görülür bir şekilde sözlerini tartıyordu. "Onun tehlikede olabileceğine inanmak için nedenlerimiz var.

"Oh hayır. Kadının sesi yine titredi, bu kez korkuyla. "Lütfen onu bulduğunuzda bana haber verin.

"Yapacağız. Teşekkür ederim. Thorne telefonu kapattı ve iç çekti. "Bunun yasal olduğuna kim inanır?"

Frederick başını salladı. 'Kızının neden tehlikede olduğunu, nerede olduğunuzu ya da onu nasıl tanıdığınızı bile sormadı. Eğer kızım kaçmış olsaydı tüm bunları bilmek isterdim.

Şaşırtıcı bir şekilde, Alec aynı fikirde değildi. 'Sesi sesli mesajdaki karşılama mesajıyla tutarlı olduğu için yasaldı. Bu numara Montreal'in telefon listesindeki numara. Anne'in kayboluşuyla ilgili polis raporunda da bu numara vardı. Bütün i'ler noktalı. İki kez kontrol etmek isterseniz, numarayı geri arayın ve kimin açtığına bakın. Eğer sahte ise, aynı kadın olmayacaktır.

Clay, "Kullan-at telefonlardan birinden ara," dedi. 'Bakalım aynı kişi bir yabancı için açacak mı?"

Thorne öyle yaptı ve aynı kadın cevap verdiğinde hepsi biraz şaşırdı. "Alo?"

"Merhaba Madam Poulin," dedi Thorne hızla. 'Rahatsız ettiğim için özür dilerim ama elinizde birkaç fotoğraf olduğunu umuyordum.

Anne.'

"Sadece küçüklüğünden kalma eski fotoğraflar. Onlar da paketlenmiştir."

"Anlıyorum. Elinizde yeni bir şey yok mu?"

"Hayır," dedi kadın üzüntüyle. "Hiçbir şey. Keşke bilseydim."

"Peki o zaman, zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Thorne aramayı sonlandırdı ve gruba döndü. 'Bu yasal bir ipucu olabilir,' diye izin verdi. 'Belki de yanlış geliyordur çünkü diğer her şeyi zor yoldan öğrenmek zorunda kaldık. Bu bir anda kucağımıza düştü."

Alec, 'Kucağınıza düşmesi zor oldu,' diye itiraz etti. 'O kayıp kişi raporunu bulmak çok zordu. Sanki kıcımdan uydurmuşum gibi davranıyorsun."

Thorne ellerini kaldırdı, avuç içleri dışarıdaydı. "Özür dilerim. Sizi aşağılamak istememiştim. Sadece şüpheliyim."

"O zaman şüpheli ol," diye homurdandı Alec. "Ama buna kolay deme."

"Özür dilerim," diye tekrar özür diledi Thorne. 'Merak etme, Alec. Sana sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu biliyorum."

Alec başını salladı, hâlâ hoşnutsuzdu. 'Anne'in adresi bir apartman. Görünüşe göre bir apartman."

"O zaman ben yokum," dedi Jamie tiksinierek. 'Adresi Joseph'e ver. Bırak o araştırsın."

Thorne kuşkulu görünüyordu. 'Benimle orada buluşmasını sağlarım. Ama bunu ele vermeyeceğim. Eğer bu gerçek bir ipucuysa, Anne'i bulmak istiyorum. Tavilla için kim olduğunu öğrenmek istiyorum."

Alec'in ağzı düzleşti. 'Bu akıllıca, özellikle de Fed'in senden bir şeyler saklıyor gibi görüldüğü için. Biz konuşurken bir grup siyah takım elbiseli adam yargıcın evini arıyor. Kendilerine arama emri falan çıkartmışlar."

Thorne'un ağzı açık kaldı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Polis telsizinde ve şimdi de haberlerde. Muhabirler Segal'in evinin önünde toplanmış. Evde kimse yoktu, bu yüzden kapıyı kırıp içeri girdiler. Bilgisayarları ve dosya kutularını dışarı taşıyorlar. Muhabirlerden biri yargıcın yakın geçmişte garip kararlar verdiğini söylüyor."

Günler önce. Clay bana Bayan Poulin'in aradığını söylediğinde araştırıyordum.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Thorne. "Joseph'e güvenmişim.

"Hâlâ yapabilirsin," diye ısrar etti Clay. 'Onun bir Fed ajandası var ama doğru olanı yapacaktır. Ona ailem konusunda güvendim, Thorne.

"Haklısın. Bunu biliyorum. Thorne ensesini ovuşturdu. "Sinirliyim.

Clay nazıkçe, "Buna hakkınız var," dedi. 'Hepimizin var. Bir nefes al ve bunu iyice düşün.

Frederick, 'Belki de Joseph henüz sana söyleme fırsatı bulamamıştır,' dedi.

"Onunla konuştuğunuz sırada Taylor'la birlikte arabayı kullanıyordu," dedi Thorne ikna olmamış bir sesle. "O zaman bize söyleyebilirdi.

Clay'in iç çekişi bıkkınlık vericiydi. 'Belki de meşguldür. Onu Anne Poulin'in adresiyle arayalım ve bizimle orada buluşmasını sağlayalım.

Thorne aramayı yaptı, sonra sinirli bir nefes alıp telefonu kapattı. "Doğrudan sesli mesaja yönlendirdi. Telefonunda olmalı. Beni araması için ona mesaj atacağım. Bu bilgiyi sesli mesaja bırakmak istemiyorum. Beni duyduğundan emin olmak istiyorum. Yanımda kim var?'

Frederick ve Clay aynı anda 'Ben' dediler. "Ve ben. Gwyn onları kapıya kadar takip etti.

Thorne onun önünde durarak yolunu kesti. "Hayır.

İnatla ona baktı. 'Evet. Sana ne kadar yakın olursam o kadar güvende olurum. Seninle birlikte olursam, vurulma, parçalara ayrılma ya da havaya uçurulma ihtimalim azalır, çünkü seni öldürmek istemiyor. Thorne'a baktı, gözleri donuktu. "Ve eğer Aidan hakkında kötü haberler duyarsam, sana ihtiyacım olacak.

Thorne yine hayır diyecek gibi görünüyordu ama son birkaç kelime duruşunu yumuşattı. "Pekâlâ. Ama yakın dur.'

Hunt Valley, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 15:10.

Vurulmuş ya da parçalara ayrılmış. . . Ödünç aldıkları cipin arkasına saklanan Gwyn, boğazını yakan safrayı bastırdı. Bu şeylerden herhangi biri şu anda Aidan'ın başına geliyor olabilirdi.

Çünkü onu önemsiyorum ve çünkü Thorne beni önemsiyor. Thorne'un yüzündeki yıkımı görmüştü çünkü o da bunun doğru olduğunu biliyordu. Ailesi, arkadaşları, hepsi Thorne onları önemsemişti için eziyet görüyordu.

Er ya da geç kırılacaklarını biliyordu, bu gerginliğe dayanmak çok zordu. Şimdiye kadar Ajan Ingram dışında kimse ciddi şekilde yaralanmamıştı ve görünüşe göre o da hayatta kalacaktı. Hâlâ yoğun bakımdaydı ama durumu kritikten ciddiye yükseltilmişti.

Ama ya onlardan biri ölürse? O zaman ne olacaktı? Thorne onları korumak için çekip giderdi, bunu zaten biliyordu. Kendini Tavilla'ya teslim edecekti, ya bu işe yaramazsa? Bunu düşünmek bile istemiyordu.

Ona baktı, yüzünü görmeye ihtiyacı vardı. Ona her şeyin yoluna gireceğini, Aidan'ın canlı bulunacağını, Tavilla'nın tutuklanacağını ve tüm bunların sona ereceğini söylemesine ihtiyacı vardı. Ama bakışları her yöne kayıyor, bir tehdidi zamanında fark edip etkisiz hale getirmeye çalışıyordu. Ön yolcu koltuğunda oturan Clay de aynı şeyi yapıyordu. Frederick sanki engelli bir parkuru bekliyormuşçasına sert bir şekilde sürdü.

Gelmemeliydim. Önce beni korumaya çalışacaklar. Frederick'ten geri dönmesini ve onu Clay'in evine götürmesini istemek için ağzını açmıştı ki Thorne'un telefonu çaldı.

"Joseph," diye cevap verdi. "Sana ulaşmaya çalışıyordum. Ona Montreal'den gelen telefonda bahsetti. "Mesajı aldığından emin olmak istedim. Clay'in evinden ayrılmak üzereyiz. Benimle Anne'in adresinde buluşmanı istiyorum. Joseph ona Clay'in evine dönmesini söylemiş olmalı, çünkü Thorne'un kaşları

kaşlarını çattı. 'Hayır. Orada görüşürüz. Yargıç Segal'in evine arama emri göndereceğinizi bize neden söylemediniz?

Kendi telefonu gelen bir mesajla çaldığında Gwyn'in dikkati Thorne'un konuşmasından dağılmıştı. Bir fotoğraf. Önizleme ekranında battaniyeye sarılmış bir figür görünüyordu ve üzerine yeni bir korku çöktü. Mesajı açtı ve boğazından kaçan çığlığı durduramadı.

Beton zeminde bir yığın halinde yatan Aidan'dı. Başının etrafında kan birikmişti. "Hayır," diye bağırdı kısık sesle.

Thorne bakmak için eğildi ve küfretti. Clay'in uzun araba yolunun sonundaki yola dönmek için yavaşlayan Frederick dikiz aynasına baktı ve-

Ani çarpma Gwyn'in nefesini kesmiş ve bu kez acı içinde haykırmasına neden olmuştu. Göz ucuyla yaklaşmakta olan Hummer'ın ağaçların arasından kükreyerek çıktığını görmüştü, onlara yandan çarpmadan bir saniye önce. SUV'leri yoldan çıkıp hafif bir tepeden aşağıya doğru kayarak bir ağaca çarparken Frederick kontrolü sağlamak için mücadele etti.

Sonra her şey birdenbire durgunlaştı, çok durgunlaştı. Nabızı hızla atan Gwyn saçlarını gözlerinden uzaklaştırarak yukarı baktı. Ön ve yan taraftaki hava yastıkları açılmıştı. Frederick telefonda 911'i arıyordu. Thorne çarpışma sırasında düşürdüğü kendi telefonunu arıyordu. Clay hızla gözlerini kırıştırıyordu, cipin kendi tarafı ağaçla çarpışmanın en ağır darbesini almıştı.

İlk kurşunlar iyi yağlanmış bir makine gibi senkronize bir şekilde lastiklere isabet etti - bir, iki, üç, dört. Sonraki kurşunlar her taraftan kurşun geçirmez camlara çarptı, SUV'u küçük sarsıntılarla salladı ama arabanın içine girmedi.

Frederick 911 operatörüne acımasızca, 'En az altı silahlı adam var,' dedi. "Hâlâ bizimle misin Clay?

"Evet," dedi Clay kararsızca. Artık sönmüş olan hava yastığını kenara itti ve ayağa kalkarak tüfeğini aldı

"Siktir," diye hırladı. "Dart tabancası. Adam kadının üstüne düştü, neredeyse onu boğacaktı. "Karşı koyma," diye emretti kalın bir sesle. 'Bırak beni hareket ettirmeye çalışsınlar. Sonra ateş et.

Silah sesi aniden kesildi ve Gwyn'in kalbi de onunla birlikte durdu. Frederick ve Clay. İyi olmalıydılar. Sonra havlayan bir komut duydu: "Dizlerinin üzerine çök.

Bu onların iki adamından da gelmemiştir. Lanet olsun.

Ama en azından iki adam diz çökmeye zorlanacak kadar hayattaydı.

Thorne onun üzerinde hâlâ nefes alıyordu. "Seni seviyorum," diye fısıldadı kulağına.

"Seni seviyorum," diye fısıldamaya çalıştı ama nefes almak giderek zorlaşıyordu.

Thorne aniden onun üzerinden kaymaya başladı, ayaklarının yakınında bir yerden homurdanarak bir küfür geldi. 'Piç kurusu ağırmış. Ona o kadar vermedim, yemin ederim!

'Olmasa iyi olur,' dedi başka bir ses. 'Patron son seferinde onu aşırı dozdan öldüren ikisinin bağırsaklarını deşti. Çok kötü.

"Harika, teşekkürler.

Korse kılıfından fazladan bir şarjör çıkaran Gwyn, kapının açıldığını görmek için gözlerini tam zamanında kaldırdı. Söylendiği gibi, dirseklerinin üzerine yaslandı, nişan aldı ve şarjörünü boşalttı.

"Lanet olsun! Adam sendeleyerek geri çekilirken inledi ve Gwyn otomatik pilotta yeniden doldurdu. İkinci bir adam kapısını çarparak kapattı. Dönerek doğruldu, sırtını arabanın kapısına dayadı, zırhlı metaldeki çukurlar tenine batıyordu. Thorne araçtan çıkarılıp yere yatırılmıştı. Sırt üstü yatıyordu, yüzü ve tüm kasları gevşemiştir.

"Orospu çocuğu," diye bağırdı. Eğer onu öldürselerdi, o-

Kapısı hızla açıldı ve bir çift kol onu arkadan yakaladı. "Hayır!" diye bağırdı, umutsuzca bükülüp kurtulmaya çalıştı ama kollar onu tuttu.

Onu tutan adam 'Silahını al,' diye emretti. "Sanki elimde lanet bir yılan varmış gibi.

Aşağı doğru nişan alan Gwyn, çizmeli ayaklara ateş etti. Adam şok içinde küfrederek bileğini öyle sert kavradı ki bir şeylerin patladığını hissetti. Gwyn silahını bıraktı ve bileğinden kurtulup yere düştü. Ayağa kalkarak cipten uzaklaşıp Clay'in evine doğru koşmaya başladı.

"Kıpırdama!" diye seslendi bir ses. "Bir adım daha atarsan aşık çocuk ölür."

Duraksadı ve döndüğünde Thorne'un yanında diz çökmüş, silahını Thorne'un şakağına doğrultmuş maskeli bir adam gördü. Kaçın! Zihninde Thorne'un sesini duyabiliyordu ama ayakları hareket etmiyordu.

"Akıllı kız," dedi adam.

SUV'un arkasında durduğu yerden tüm savaş alanını görebiliyordu. Onlara çarpan kamyon eski model bir Hummer'dı ve hiçbir hasar almamıştı ama SUV'leri tamamen hurdaya dönmüştü.

Maskeli adamlardan ikisi kıpırdamadan yerde yatıyordu. Siyah giysileri koyu ve parlaktı ve etraflarında kan birikmişti. Üçüncü bir adam cenin pozisyonunda cipin yan tarafında yatıyordu. Sallanıyor ve inliyordu.

Sadece bir anlığına acımasız bir memnuniyet hissetti. Evet, birini indirmişti ama geriye üç kişi kalmıştı. İkisi de taş suratlı Clay ve Frederick'in başında duruyordu. Thorne'un yanında diz çökmüş olan üçüncüsü ayağa kalktı.

"Muhtemelen senden daha yaşlıyım," dedi Gwyn açıkça.

"Ne?" diye sordu adam, yüzü kapalı olduğu halde, ona şaşkın bir bakış attığını anlayabiliyordu.

"Bana "kızım" deme. Ben senden daha büyüğüm."

Adam, 'Hem de çok iyi' diye homurdandı. 'Bu iş için iki katı ödemeyi hak ediyoruz. Kaldır kışını da buraya gel. Seni kovalamayacağım.'

Muhtemelen en azından bir kez ayağına ateş ettiği için. Aferin bana, diye düşündü Thorne'un yanına gidip dizlerinin üzerine çökerek elini tutarken, kalbi o kadar hızlı atıyordu ki zar zor nefes alabiliyordu.

Nabzını kolayca buldu, yavaş ama güçlüydü. Daha önce

onu öldürdü. Kamyonun ciplerine çarptığı gibi rahatlamıştı, başı dönüyordu ve diz çöktüğü için minnettardı çünkü ayakta durabileceğinden emin değildi.

Ayağından vurduğu adam işlevini yerine getiremeyecek kadar kötü yaralanmamıştı. Clay ve Frederick'i koruyan iki adamı işaret etti. 'Ellerini ve ayaklarını kelepçeleysin. Sonra biriniz onların başında nöbet tutsun. Diğeri de gelip Thorne konusunda bana yardım etsin.

Yakındaki bir ağaç kümesinin arasından bir minibüs belirdi ve onu gözden gizledi. Yuvarlanarak Thorne'un yanında durdu. Adamlar yan kapıyı açtılar. Sonra biri Thorne'un ayaklarından, diğeri kollarının altından tuttu ve birlikte onu boş kargo bölümüne savurup fermuarlı bağlarla kelepçelediler.

Yetkili adam eğilerek açık minibüs kapısını işaret etti. "Bin yoksa seni içeri atarım," diye hırladı.

Gwyn, kendisini acımasızca izleyen Frederick ve Clay'e çaresiz bir bakış atarak minibüse tırmandı ve direksiyonun başındaki kadını görünce donakaldı.

Laura. Barmenleri. Aka . . . "Kathryn," diye hırladı Gwyn onun adını.

Kathryn şaşırarak güldü. 'Sana da merhaba. Gerçek adımı nasıl öğrendiğinizi bilmek isterdim ama bunu sonra hallederiz. Lütfen onu zapt edin. Ve başka bir şey taşımadığından emin olun.

Adam öyle yaptı, sonra onun arkasından tırmandı. İkinci adamı işaret etti. 'Git cesetleri Hummer'a koymasına yardım et ve iki yaşlı adamı da yerleştir. Seninle orada buluşuruz.

Sonra kapı kapandı ve Kathryn minibüsü yokuş yukarı sürerek tekrar yola çıktı. Gaza basarak kasabaya doğru hızla ilerledi.

Arabayı sürerken neşeyle, 'Hoş geldin derdim,' dedi, 'ama o kadar uzun süre buralarda olmayacaksın. Ve kalan zamanınız da pek keyifli geçmeyecek.

Yirmi yedi

Hunt Valley, Maryland,
16 Haziran Perşembe, saat 15:30.

Frederick kendinden iğrenerek minibüsün uzaklaşmasını izledi. "Sikerim böyle işi," diye mırıldandı. "Thorne ve Gwyn'i kaçıran beyaz minibüs uzaklaşıyor. Bunu olabildiğince dikkatli bir şekilde ifade etmişti, 911 operatörüne hâlâ bağlı olduğunu ve silahlı adamlara Gwyn ve Thorne'un kaybolduğunu ihbar etmediğini umuyordu.

"Biliyorum," diye mırıldandı Clay. "Bize yaşlı dedi.

Frederick şaşkın bir kahkaha attı. "Kapa çeneni. Bu iş ciddi. Ne yapacağız şimdi?

"Çenenin kapatacağın," diye hırladı gardiyan. "Ya da susmayacaksın. Clay'in kaburgalarına bir tekme indirdi. "Seni becermekten zevk alırım. Öldürdüğün adam benim kuzenimdi.

Clay yavaşça nefes verdi ve Frederick onu, bu uzun nefesin bir acı iniltisini maskeleyeceğini bilecek kadar uzun süredir tanıyordu - ve onunla birlikte eğitim almıştı. Sırtını ve boynunu kamburlaştıran Frederick etrafına bakındı ve Thorne'un minibüse sürüklenmesine yardım eden adamı gördü. Bir bacağını tutarak Hummer'a doğru yürüyordu. Gwyn'in ayağından vurduğu adam beyaz minibüsle gitmişti, yani ya o ya da Clay bu adamı yaralamış olmalıydı. Bu gerçeği kendi lehlerine kullanmaları gerekiyordu.

Frederick Clay'e baktı ve onun da aynı şeyi not ettiğini gördü.

Clay'i tekmeleyen adam yanlarına çömeldi. 'Patron seni hâlâ hayattayken doğrayacak. Bunu daha önce yaptığını görmüştüm. Dilimlenen adam bayılana kadar çığlık atar ve bağırır. Patron kendine gelmesine izin verir, sonra her şeye yeniden başlar. Umarım bana da izin verir.

Bu sefer yardım et. Umarım seni kesmeme izin verir. Tabancasını namlusundan tutarak, Clay'in kafasına indirecekmiş gibi havaya kaldırdı. Clay gözlerini kapadı ve darbeye karşı dişlerini sıktı.

Dizlerinin üzerinde doğrulan Frederick, vücudunu silahlı adamın vücudunun içine atmak üzereydi ki bir el daha ateş edildi. Silahlı adam sarsıldı, sonra da inleyerek yere yığıldı. Frederick sersemlemiş bir halde topuklarının üzerine oturdu.

"Ne oluyor lan? Clay mırıldandı. Sırt üstü yuvarlandı ve hantal bir hareketle doğrulup oturdu. Yüzünü buruşturması muhtemelen bir ya da iki kaburgasının çatlamış olduğunu gösteriyordu.

Diğer koruma Hummer'a doğru koşmaya başladı ama beş el daha ateş edildi, dördü lastiklere isabet etti, tıpkı saldırganların SUV'a yaptığı gibi. Müstakbel sürücü yönünü değiştirip ağaçlara doğru yöneldi ama kısa süre sonra ellerini kaldırmış, bir bacağını sürükleyerek dışarı çıktı, arkasında tüfekli iki genç kadın vardı. Biri uzun boylu ve uzun siyah saçlıydı, diğeri ise minyon bir sarışındı.

Frederick sert bir nefes verdi. "Aman Tanrım.

"Ne? Clay'in sırtı ağaçların olduğu yöne dönüktü ve vücudunu bükerek kışının üzerinde bir seksen dönüş yaptı. "Taylor?

"Ve Daisy. Frederick'in büyük kızı onu gördüğüne sevinmiş görünmüyordu.

Taylor onları görünce koşarak geldi. 'Baba! Pops! Tabancayı kanlar içindeki adamın elinden tekmeyle aldı, sonra dizlerinin üzerine çöktü ve botundan bir sustalı çıkardı. Fermuarları kesip yüzlerini inceledikten sonra harabeye dönmüş SUV'a Vay be diye bağırdı.

"Burada ne oldu?" diye sordu.

Clay bileklerini ovuşturarak, "Ben de sana aynı soruyu sorabilirim," dedi. Dört lastiği de patlamış olan Hummer'a baktı. "İyi atıştı, bebeğim.

'Ben sadece bir tarafı yaptım. Daisy diğer tarafı yaptı. Taylor ayağa fırladı ve ölü silahlı adamlardan birinin ceplerini aramaya başladı.

"Ne yapıyorsun? Daisy sabırsızlıkla sordu.

"Fermuarları buluyorum. İşte buradalar. Taylor onları çıkardı ve hayatta kalan iki kişiyi de kelepçeledi, çünkü Clay'in beynini parçalamak üzere olan kişi hâlâ nefes alıyordu. Ve inliyordu. Yüksek sesle.

Taylor, tüfeğini indiren ama ikna olmuş görünmeyen Daisy'ye, "Artık rahatlayabilirsin," dedi.

Taylor'a, "Taşranın sakın ve sessiz olduğunu söylemiştin," dedi ve Frederick onun kendisini tamamen görmezden geldiğinin farkındaydı.

"Öyle, bu hafta hariç. Taylor hem ona hem de Clay'e elini uzatarak onları ayağa kaldırdı. Clay hafifçe inledi ve Taylor endişeli görünüyordu. "Ne oldu?

Clay, "Muhtemelen kaburgası zedelenmiştir," dedi ve Frederick onu düzeltmedi. Clay telefonuna uzanmış ve çevirmeye başlamıştı. 'Bunu bildirmemiz gerekiyor. Beyaz bir minibüsün yanından geçtiniz mi? Gwyn ve Thorne'u aldılar.

"Evet," diye başını salladı Taylor acımasızca. "Joseph onları kovalıyor.

Clay, "Sesli mesaj," dedi ve Joseph'e mesajla bilgi gönderdi.

"Siz ikiniz buraya nasıl geldiniz? Clay 911'i arayıp durumlarını bildirmek için uzaklaşırken Frederick sordu. Umarım polisler Frederick'in ilk aramasından sonra, onlar hâlâ cipin içindeyken yola çıkmışlardır.

Taylor, 'Joseph Daisy'yi BWI'deki gelen yolcu terminalinden almıştı ve sen aradığında buraya kadar gelmiştik,' dedi. 'Thorne'un telefonunu aldığı anda bizi Clay'in evine bırakıp Yargıç Segal'in evine dönmeyi planlıyordu. Kazayı duymuş ve yardıma ihtiyacınız olduğunu anlamış. Neyse ki Thorne ona Clay'in evinden ayrıldığınızı söylemiş. 911 merkezi sen onlara bilgi verdikçe ona da bilgi veriyordu baba. Joseph, Thorne ve Gwyn'in beyaz bir minibüsle götürüldüğü mesajını aldı. Neredeyse Clay'in araba yoluna gelmiştik, o da cipini durdurdu ve inmemizi söyledi, çünkü takip edecekti ve ateş hattında olmamızı istemiyordu. Joseph'in cipinde fazladan tüfek vardı, havaalanından gelirken başımız derde girerse diye. Daisy ve ben ikinizin tehlikede olduğunu biliyorduk,

Biz de tüfekleri alıp dışarı çıktık. Beyaz minibüs birkaç saniye sonra yanımızdan geçti. Enkaz halindeki cipinizi ve bu pisliği görebiliyorduk -' botunun ucunu hala yerde kıvranan silahlı adama batırdı -' silahıyla Clay'e vurmak üzereydi. Ben de onu vurdum. Sonra diğer pisliğin kaçtığını gördük ve onu geri getirdik. Artık her şeyi biliyorsun.'

"İyi zamanlama," diye önerdi Frederick, ama Daisy bilerek başka tarafa baktı.

Taylor kız kardeşinin sözsüz azarlaması karşısında i  çekti. "Yeterince iyi değil, çünkü Thorne ve Gwyn'i yakaladılar. Gözle görülür bir şekilde gergin omuzlarını gevşetmeye çalıştı. "Bu arada Thorne onu ilk aradığında Joseph adamlarından biriyle telefondaydı. Ekibi yargıcın evini arıyor.

Frederick başını salladı. 'Bunu biliyorduk. Alec tarayıcıda yakaladı.'

Taylor kaşlarını çattı. "Bunu tarayıcıda da görecek ve endişelenecek.

"Bekleyin. Frederick Alec'i aradı ve Clay'le kendisinin iyi olduğunu ama Thorne ve Gwyn'in kaçırıldığını söyledi. Telefonu kapatamadan Jamie telefonu aldı. "Ne oldu?

Frederick i  çekti. "Thorne'a ilaç verdiler ve onu sürükleyerek götürdüler. Gwyn işbirliği yapmazsa onu vurmakla tehdit ettiler, o da yaptı. Onu son gördüğümde yaşıyordu ve nefes alıyordu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Jamie. "Hayır. Lütfen.

" ok  zg n m," diye mırıldandı Frederick. 'İki araçta yedi kişilerdi, minibüsün sürücüsü de dahil. Clay, ben ve Gwyn silahlı adamlardan   n  yakaladık. Hayatta kalanlardan biri Thorne ve Gwyn ile birlikte minibüse bindi. Arabayı barmen kullanıyordu.

Jamie inledi. "Hayır. Ona bu işi Joseph'e bırakmasını söyledim.

Frederick onu rahatlatmak istiyordu ama tek yapabildiği ona gerçekleri anlatmaktı. "Joseph şu anda takipte.

"Tamam," diye fısıldadı Jamie. 'Phil'e söylemem gerek. Bu  ld r c  olabilir.

ona.'

"Onları geri alacağız," dedi Frederick kararlılıkla. "Yemin ederim onları geri alacağız."

'Nasıl . . . Neden oradasın? Seni bıraktılar mı?'

"Hayır. Dediğim gibi, iki araçları vardı. Biz ikincisiyle gidiyorduk ama Yusuf o zaman geldi. Hayatta kalan ve nereye gittiklerini bilen bir kişi var. Bize söylemesini sağlayacağız.'

"Nasıl?" diye sordu Jamie, sesi kaybolmuş gibiydi.

Frederick kaçmaya çalışan adama ters ters baktı. 'Bunun için endişelenme. Benimle konuşacak. Gitmem gerekiyor. Seni sonra ararım.'

Clay aynı anda 911'i aramayı bitirdi ve oraya doğru yürüdü. "Ne yapacaksın?" dedi nefesinin altında.

"Sorma," dedi Frederick huysuzca. "Makul inkâr edilebilirlik. Clay kararsız görünüyordu. "Birlikte yaşayamayacağın bir şey yapma. 'Tavilla'nın Gwyn'in bağırsaklarını deşmesiyle yaşayamam, Thorne ise saatler,' diye acı acı tükürdü.

Clay başıyla onayladı. "Yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Kızlarımın bunu görmemesini sağla," diye fısıldadı Frederick.

"Tamam. Clay onun omzunu sıktı. "Thorne ruhunu sağlam tutmanı isterdi.

Frederick, Thorne'un Gwyn'in öldürülmemesinden daha çok endişe duyacağından emindi. Yerde yüzükoyun yatan, elleri ve ayakları fermuarla bağlanmış adama doğru yürüdü. Bakalım Junior'ın bildiklerini bize anlatmasını sağlayabilecek miyiz?

Omzunun üzerinden baktığında Clay'in kızları kısa bir mesafe uzağa götürdüğünü ve onlarla dikkatle konuştuğunu gördü. Muhtemelen olan biten her şey hakkında onları bilgilendiriyordu.

Hayatta kalanın üzerine eğildi, sesini sessiz ama ölümcül tuttu. "Bizi nereye götürdüğünüzü söyleyin."

"Cehenneme git," diye tükürdü adam, tükürüğü Frederick'in ayakkabısına geldi.

Frederick onu dizlerinin üzerine çekerek, "Muhtemelen zaten öyleyim," diye mırıldandı. Parmaklarını adamın saçlarında dolaştırarak başını geriye doğru salladı. "Söyle bana.

Göt herif Frederick'in pençesinden kurtulmak için boşuna çabaladı. 'Git. Cehenneme git. Cehenneme.

Lanet olsun. Bunu yapmak istemiyordu. Frederick parmaklarını çaprazlayarak piçin boğazının çukuruna soktu, öksürmesine ve kıvranmasına aldırmadan. Aniden geri çekildi. "Söyle bana.

Ciğerleri kabaran adam ona doğru döndü ve kustu. Neyse ki Frederick bunu tahmin etmiş ve yolundan çekilmişti.

"Söyle bana," diye homurdandı ve parmaklarını tekrar aynı noktaya koydu. Dokundu. Adam tekrar kustu.

"Hayır," diye yalvardı. "Hayır, hayır, hayır.

Frederick esirinin başının önünü ve arkasını avuçlayarak sertçe bastırdı. Keskin bir acı çığlığı koptu ve Frederick onu serbest bıraktı. Adam titreyerek yere yığıldı, mesanesinin kontrolünü kaybettiğinden pantolonunun önü karardı.

Frederick onu tekrar saçlarından tutarak ayağa kaldırdı. "Söyle bana. Boğazının çukuruna hafif bir baskı uyguladı. "Söyle ve durayım. Zamanın geçtiğinin farkında olarak daha fazla baskı uyguladı. Polisler bir dakika içinde burada olacaktı ve bu adam siren seslerini duyar duymaz Frederick'in elindeki koz da gitmiş olacaktı. "Sen olduğunu anlamayacak. Biraz daha baskı. Biraz daha kusma. "Anlat bana.

"Bir tekne," diye homurdandı adam. "O bir teknede.

"Bu iyi. Frederick hafifledi, sonra tekrar bastırdı. "Adı ne?

"Señ . . . Señor del Mar.' Kelimeleri ısıarak söyledi ve inledi. "Beni öldürecek.

"Onu önce ben yakalarsam olmaz," diye fısıldadı Frederick. 'Şu anda en iyi umudun bu. Nerede demirledi?'

Uzaktan siren sesleri yükselmeye başladı ve adam Frederick'e tekrar tükürdü, gözlerinden yaşlar akıyordu

yüz. "Cehenneme git.

Frederick onu serbest bırakarak yere yuvarlanmasına izin verdi. 'Bana nerede demirlediğini söyle. Eğer ona ulaşırsak, seni öldüremez. Hayatta kalmak için en iyi şansın benim.

Adam inledi. "Şövalye. Şimdi beni yalnız bırakın.'

Aniden bitkin düşen ve yaptıklarının tüm etkisini hisseden Frederick uzaklaştı ve minibüsün saklandığı ağaçlara doğru bir adım attı. Dizlerinin üzerine çökerek kustu ve o gün yediği her şeyi kaybetti. Neyse ki çok fazla değildi. Başı öne düştü, iğrenç anılar zihninde dönüp duruyordu, gerçekten de sonsuza dek gömdüğünü sandığı anılar.

Ama sonsuza kadar diye bir şey yoktu.

Ve görmüşlerdi. Kızları onu görmüş ya da en azından piçin çığlıklarını duymuş olmalıydı. Beş mil yarıçaplı alandaki herkes piçin çığlıklarını duymuştu.

Tanrım. Ben korkunç bir insanım. En azından şimdi Thorne ve Gwyn'i bulabilirlerdi. Ayağa kalkmam gerek. Ama vücudu işbirliği yapmıyor, ayağa kalkmaya her çalıştığında dizleri bükülüyordu. Her yeri titriyordu.

"Şşt. Her şey yolunda. Taylor'ın sesi kulağında sıcaktı, eli yavaş hareketlerle sırtını okşuyordu. 'Sen iyisin. Biz de iyiyiz. Thorne ve Gwyn'i geri getireceğiz. Taylor'ın eline bir su şişesi tutuşturdu. "İç.

Şapkaıyla mücadele etti. "Lanet olsun," diye mırıldandı.

Onun yanında diz çöktü ve dudaklarını şakağına bastırdı. "Sana yardım edeyim baba. Şişeyi onun elinden aldı ve kapağını tek bir hareketle çevirdi, ardından topuklarının üzerine oturması için onu geriye doğru itti. Şişeyi dudaklarına götürerek, "İç" diye fısıldadı.

İtaat etti, rollerinin değiştiğinin farkındaydı, çocuğu ona bakıyordu. Ağzını çalkaladı ve tükürdü, ardından şişeyi birkaç açgözlü yudumda boşalttı. Hâlâ titriyordu ama o kadar şiddetli değildi.

Kolunu onun sırtına doğru uzattı. "Bir şeyin yok.

"Biliyorum," diye mırıldandı. "Ama keşke bunu görmemiş olsaydın.

"Şey," dedi pratik bir şekilde, "bu konuda seninle aynı fikirde değilim. Başı omzuna yaslanana kadar onu çekti. "Ne öğrendin?"

"Bir teknesi var. Señor del Mar."

"Denizlerin Efendisi," dedi usulca. 'Mantıklı. Tavilla'nın çetesi Los Señores de la Tierra, yani Gezegenin Lordları.

Evet, mantıklı geldi. Chevalier adında bir marinaya yanaşmış. Joseph'e haber vermeliyiz. Belki nerede olduğunu biliyordur.

'Clay Joseph'e söyleyecek. Şu anda arkamızda, ona mesaj atıyor. "Dinliyorum," diye mırıldandı mutsuzca. İstememişti

itiraf etmesi için adama işkence ettiğini görmek için. Clay'in kızlarının buna tanık olmasını engellemesi gerekiyordu. Clay ve Taylor dinliyorsa, muhtemelen Daisy de dinliyordu.

Taylor iç çekti. 'Evet, dinliyorduk. Senin için endişeleniyordu baba. Ben de öyle.

"Ben iyiyim," dedi. "Çünkü bana öyle söyledin.

"O zaman doğru, çünkü ben nadiren yanılırım. Adam bununla alay edince güldü. "Marinanın adının Chevalier olması da mantıklı," diye ekledi. 'Şövalye anlamına geliyor. Eğer o Gezegenin Efendisi ise, çetesi de onun şövalyeleri olacaktır.

Tavilla'nın muhtemelen marinasına bu ismi vermiş olması rahatsız ediciydi. Bu, gerçek bir marina olmayabileceği ya da en azından halka açık bir marina olmayabileceği anlamına geliyordu. "Adam lanet olası bir şair.

"Umarım yakında ölü bir şair olur. Dikkatli bir nefes verdi. "Yaptığın şeyi nasıl yapacağını nasıl öğrendin?"

Kelime 'işkence', bebeğim. Ama bunu söylemedi. Bunu olduğundan daha çirkin hale getirmeye gerek yoktu. Ama o daha geri çağıramadan cevap ağzından dökülüverdi. "Deneyim.

İrkilmesi çok küçüktü. "Ordudayken eğitim aldınız mı?"

"Hayır." Dudaklarını birbirine kenetledi, daha fazlasını söylemek istemiyordu. Ama Taylor akıllı bir kızdı. Kıpırdamadan durdu ve

dikkatli bir nefes daha verdi. "Baba?" diye fısıldadı, sesi birden kısılmıştı. "Bu sana mı oldu?

İç çekme sırası ondaydı. "Bunu konuşmayacağız."

"Lütfen. Bilmek istiyorum.

Hayır, bilmiyorsun bebeğim. Gerçekten istemiyorsun. Ama yine cevap verdi. 'Seksenlerde Orta Amerika'daydım. Birkaç hafta esir kaldım. Bitti artık.'

Hayır, değil. Sana bunu yaparsa değil. Ama . . . İsteklerinize saygı duyacağım.'

"Teşekkür ederim. Kıyafetlerine baktı. "Üstümü değiştirmem gerek.

Evet, biliyorsun. Hadi baba. Clay'in evine gidelim ve seni temizleyelim.' Ayağa kalktı, sonra onu da kendisiyle birlikte ayağa kaldırdı.

Dizleri hâlâ sallanıyordu ama onları kilitleyebiliyordu. "Teşekkürler, tatlım.

Birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Seni seviyorum baba.

Döndü ve iç çekti. Çünkü Daisy ve Clay hâlâ orada duruyordu. Büyük bir umutla kollarını açtı ve Daisy kollarına girip ona sarılınca yeniden nefes aldı.

"Çok kötü kokuyorsun baba," diye fısıldadı Daisy.

Başının tepesini öpmek için eğildi. Annesi çok küçüktü. "Biliyorum. Özür dilerim.

'Sana hala çok kızgınım. Ama sonra konuşuruz.'

"Bu adil. Taylor'ı dürttü. 'O pislik Clay'in kaburgalarına çok sert bir tekme attı. Başının çaresine baktığından emin ol. "Elbette. Taylor onun yanından ayrılıp kolunu Diğer baba.

"Clay iyi birine benziyor," diye mırıldandı Daisy.

"Öyle. Ona bakmak için döndü. 'Ve bugün harika bir atış yaptın. Bizi kurtardın. Teşekkür ederim,' dedi.

Başını geriye eğdi ve ağzının bir tarafını kaldırdı. "Bir şey değil.

Onunla birlikte ağaçların arasından polislerin toplandığı yere doğru yürüdü. Joseph'i polisin yanında görünce şaşırdı.

Onlar.

'Grisin, Frederick,' dedi.

Teşekkür ederim. Thorne ve Gwyn'in bulunduğu minibüsü kaybettiniz mi?

Joseph aracını işaret etti, sinirli görünüyordu, ki bu onun için büyük bir olaydı. Adam pek fazla duygu göstermiyordu. "Evet." Camları, onlara ödünç verdiği cipin camları kadar kötü bir şekilde vurulmuştu. 'İyi haber şu ki camlar çok fazla mermiye karşı dayanıklı. Karım çok memnun olacak.

Frederick camlarının birkaç kurşuna daha dayanmasını diledi, çünkü o zaman Thorne ve Gwyn güvende olacaklardı, ama kelimeleri ısırarak geri aldı. Ödünç aldıkları SUV olmasaydı, ilk yayılım ateşinde hepsi ölmüş olacaktı. "Tavilla'nın adamının bana söyledikleri mantıklı mı?

Henüz değil. Chevalier marina listelerinde görünmüyor. Size yalan söylüyor olabilir.'

"Belki de marina hakkında. Çünkü o zamana kadar siren seslerini duymuştu. "Sanırım teknenin adı gerçek.

Joseph, Frederick'in ne yaptığını tam olarak biliyormuş gibi ona uzun uzun baktı. Tek söylediği, "Pekâlâ," oldu.

"Babamlar artık eve gidebilir mi, Joseph? Taylor ona sordu. "Biraz hırpalanmış durumdalar.

"Evet, elbette. Kısa süre içinde ifadelerini alması için birini göndereceğim. Polis merkezine gitmem gerekiyor. Yargıcın evinde yapılan aramada bulunan kanıtlar gelmeye başladı. Umarım onu Tavilla'ya bağlayacak bir şeyler vardır.'

Frederick patlamak istiyordu. 'Bize saldırıp Thorne ve Gwyn'i alması yeterli değil mi?

Joseph başını salladı. 'Bağladığınız adama Tavilla'nın patronu olduğunu itiraf ettiremediğim sürece, hayır, saldırı yeterli değil. Emri onun verdiğini kanıtlayamayız. Onu arayabiliriz ama geçen yazdan beri saklanıyor.

"En azından sevdiği restorana bir üniforma giydirebilir misin? Frederick yavaş ilerlemeden dolayı hayal kırıklığına uğramış bir halde sordu. Çünkü Tavilla'nın elinde Thorne ve Gwyn vardı. Ve

Hepsi onun düşmanlarına ne yaptığını biliyordu.

Midesi tekrar isyan etmekle tehdit etti ve onunla savaştı.

"Evet," dedi Joseph acımasızca. 'Bugün öğle yemeği için oradaydı, ama ona taktığım her kuyruğu kaybetmeyi başarıyor. Piç kurusu çok kaygan.

"Nöbetçi Dedektif Brickman değildi, değil mi? Clay alaycı bir tavırla sordu.

Joseph ona "götlük yapma" der gibi baktı. 'Hayır. Dedektif Brickman idari izne çıkarıldı. Sorun şu ki, dedektif firar etti.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Clay. "Gerçekten mi Joseph?

"Hey," dedi Joseph sertçe. 'Sen bana Patricia'nın kurbanını ziyaret ettiğini söylemeden önce ortadan kaybolmuştu. On sekiz yaşına yeni girmiş birine sevgilisi demeye dilim varmıyor. Her neyse, deniyoruz. Bunu bilmen gerek. Thorne ve Gwyn benim de arkadaşlarım.'

Clay başka tarafa baktı. "Biliyorum.

Frederick sarsak bir şekilde başını salladı. "Jamie'yi bilgilendirmem gerek.

Eminim aklını kaçıırıyordur.'

Joseph gitmek için döndüğünde Clay, "Bekle," diye seslendi. 'Peki ya Thorne'un sana verdiği adres? Anne Poulin için mi?

"Boş bir daireydi," dedi Yusuf. 'Sanırım evinizi terk etmeniz için kandırıldınız. Seni bekliyorlardı.

Frederick de bunu tahmin etmişti ama yutması acı bir haptı. "Bir şey duyduğunda bizi arayacak mısın?

"Elbette," dedi Yusuf nazikçe.

Annapolis, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 17.05.

Lanet olası bir teknedeydi. Bu kötü bir şeydi. Özellikle Kathryn ve arkadaşları yelken açmaya karar verirlerse, kurtarmayı sorunlu hale getirecekti.

Gwyn tökezleyerek güvertenin altındaki küçük odaya girdi.

sinirli bir Kathryn tarafından. GörünüŖe göre kaza yerinde bir Ŗeyler olmuŖtu ve Frederick ile Clay yolda değillerdi. Gwyn buna sevinmek istedi çünkü bu onların güvende olduğu anlamına geliyordu. Aynı zamanda, Thorne'u tek başına kurtarmak zorunda olduğu anlamına geliyordu.

Thorne, eski bir buzdolabı kutusunda gemiye getirilmiŖti. Kathryn ve emrindeki iki adam kutuyu itip kakarak küçük bir tekneye bindirmiş ve yüz elli metrelik bir yatın yanına götürmüşlerdi. Gwyn bu kadar dehŖete düşmemiş olsaydı etkilenebilirdi.

Gözlerini bağlamamış olmaları hiç de hayra alamet değildi. Annapolis'in dışında, deniz kıyısındaki bir malikâneye getirilmişler, sonra da Thorne kutuya konulup bir el arabasına taşınırken ona küçük tekneye kadar eşlik etmişlerdi. Orada nefes alabileceğini ummuŖtu. Bir çıkış yolu bulana kadar onun dayanmasına ihtiyacı vardı. Elleri kelepçeliydi ama hepsi bu kadardı. Ve kelepçeler kaçabilirdi. Ne de olsa bunu daha önce de yapmıştı.

Kutu arkasından odaya itildi ve içinden sessiz bir inilti duydu. Yani en azından hâlâ hayattaydı. Bu onu rahatlatarak ürpertti.

Adamlardan biri kutuya tekme atarken 'Pislik' diye mırıldandı. Ciplerine saldıran altı silahlı adamdan biri değildi, beyaz minibüste Kathryn'le birlikte pompalı tüfek kullanıyordu.

Kathryn onları kaza yerinden bu özel yat kulübüne götürürken adama Patton adını vermişti. Çok özel. Gwyn teknede bulundukları süre boyunca kimseyi görmemiŖti. Bu da yine hayra alamet değildi. Kaçmayı başarsa bile, kimden yardım isteyecekti?

Clay'in evinden birkaç mil uzaklaştıklarında diğer silahlı adam maskesini çıkarmıştı. Tabii ki Dedektif Brickman'dı. Adam ona dudak bükmişti ve Clay onu tekmelemek istemiŖti ama kendini tutmuştu. O tekmeyle daha sonra ihtiyacı olabilirdi.

Kathryn ve iki adam kamaranın kapısını kapattı ve Kathryn bir klik sesi duydu. Dışarıdan kilitlemişlerdi. Bu beklenen bir şeydi. Oda loştu, tek ışık tavana yakın bir lombozdan geliyordu ve güneş teknenin diğer tarafındaydı. Tepede ışıklar vardı ama hiç düğme görmemişti.

Odanın ortasında yere sabitlenmiş iki sandalye duruyordu. Zincirlere bağlı kelepçeler arkalarından sarkıyor ve öndeki iki ayağa bağlanıyordu. Sandalyelerin ayaklarındaki kırmızı lekeler muhtemelen boya değildi.

Bir duvara çelik bir masa monte edilmişti ve şu anda duvarla aynı hizada duracak şekilde menteşelenmişti. Onda da zincirlerden sarkan kelepçeler vardı. Ve muhtemelen boya olmayan daha fazla kırmızı leke vardı.

Gözlerini kaçırdı, çünkü zihni çoktan o masada olanları çağrıştırmaya başlamıştı. O sandalyeler. Ve bana neler olabileceğini.

Dehşete kapılmış bakışları köşedeki bir kişiye takıldı. Bir çocuğa. Kalbi hızlandı. Aidan mı? Ama gözleri ışığa alıştığında, Aidan'ın iri yarı, geniş omuzlu ve siyah saçlı olduğu yerde, bu genç adamın ince yapılı ve sarışın olduğunu gördü.

Hayal kırıklığını ve korkusunu bastırdı. Aidan değil. Oğlu ölmüş müydü? İçinde yattığı kan gölü onun muydu? Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım.

"Kes şunu," diye mırıldandı yüksek sesle. Paniğe kapılmanın şu anda kimseye bir faydası olmayacaktı. Ne Aidan'a, ne Thorne'a, ne de köşedeki canlı çocuğa.

Kendisine doğru hareket ediyor gibi görünmeyen Thorne'un acil bir tehdit oluşturmadığına karar vererek, içinde Thorne'un bulunduğu kutunun yanında dizlerinin üzerine çöktü. "İyi misin?" diye mırıldandı. Alçak bir inilti kulaklarına ulaştı. Henüz uyanmamıştı ama tamamen baygın da değildi.

Aslında fena değildi. İşkenceye başlamadan önce onun uyanmasını bekliyorlardı. Bunu düşünmeyeceğim çünkü ödümü koparacak.

"Kimsin sen?" diye seslendi köşedeki kişiye usulca. Adam cevap vermeyince sürünerek ona doğru gitti. Birkaç adım uzaklaşmıştı ki, onun fotoğrafını daha önce, Clay'in evinde hep birlikte oldukları gece yıllıkta gördüğünü fark etti. "Oh. Seni tanıyorum. Sen Patricia'nın oğlusun. Blake."

Başını kaldırdı, gözleri çökmüştü, teni bu ışıktaki solgundu. Yas tutuyordu. Bir haftadan kısa bir süre önce annesini kaybetmişti. "Evet. Siz kimsiniz?"

'Gwyn Weaver. Senin yaşında başka bir çocuk görmedin, değil mi?'

Başını iki yana salladı. "Birini mi kaybettin?" diye sordu, alaycı görünmeye çalışıyordu ama sesindeki titreme onu ele veriyordu.

"Evet, ben yaptım. Benim ... oğlum."

Blake'in ifadesi değişti. "Özür dilerim," dedi sessizce.

"Neden burada olduğunu biliyor musun?"

Başını salladı. "Öyle mi?"

"Neden burada olduğumu biliyorum, evet. O kutuda bilinci yerinde olmayan bir adam var ve beni seviyor. Beni öldürüp ona izletmek niyetindeler."

Gözleri kapalıydı, boğazı çalışıyordu. "Tanrım," diye fısıldadı. "Neden burada olduğunu tahmin edebiliyorum," diye devam etti. İhtiyacı vardı

Bu çocuk onun tarafında. Ellerini serbest bırakabilirse, lombozdan dışarı tırmanabilirdi ama bir desteğe ihtiyacı olacaktı. "Baban hakkında ne biliyorsun?"

Kaşlarını çattı. "O bir yargıç."

Tamam. Bu doğru. Polis şu anda evinizi arıyor. Pek çok şeyden şüpheleniliyor.'

Çenesi gerildi. "Annemi onun öldürdüğünü düşünüyorsun. Kızın gözleri büyüdü. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Hayır, ama annemin arkadaşlarının bu konu hakkında konuştuklarını duydum."

Oh, tatlım. Bunu duymak zor olmalı. "Aslında, hayır, babanın onu öldürdüğünü sanmıyorum. Ama kimin yaptığını bildiğini düşünüyorum. O kişi beni öldürmeyi planlayan kişi. Bundan kaçınmayı gerçekten çok isterim."

"Ne yapabileceğimi düşünüyorsun?" diye sordu, onun

niyetini kurnazca tahmin ederek.

"Şu lomboza gitmeme yardım et.

Gözleri faltaşı gibi açıldı. 'Benimle dalga geçiyorsun. Oraya sığamazsın.'

"İzle beni. Ama önce bu kelepçelerden kurtulmalıyım. Bağlı mısın?"

"Benim de ellerim arkadan kelepçeli.

"Lanet olsun. Bunu zor yoldan yapmak zorunda kalacaktı. En azından Kathryn minibüse zorla bindirildiğinde çelik yeleğini çıkarttırmıştı. Hâlâ üzerinde olsaydı, yapması gereken şeyi yapmak için hareket özgürlüğüne sahip olamazdı. "Bunu izlemek istemeyebilirsin. Nefes alarak vücudunu gevşemeye zorladı ve omzunu eklem yerinden kaydırıldı.

Nefesini içine çekti. Bunun ne kadar acı verdiğini unutmuştu. "Orospu çocuğu," diye tısladı. Genç adam hevesle onu izliyordu. Dizlerini göğsüne doğru çekerek, birleştirdiği ellerini poposunun altında salladı ve omzunu tekrar içeri soktu.

"Sonofa lanet olası orospu," diye küfretti. Omuzlarını yuvarladı, gözyaşlarını kırıştırdı. "Lanet olsun, çok acıyor.

"Ama çok havalıydı," dedi, sesi gerçekten etkilenmiş gibi çıkıyordu.

"Elbette. Sen olmayınca güzel oluyor, biliyor musun?"

Elleri önündeyken, kelepçeleri açmak için bir duası vardı. Ellerini geçiremeyeceği kadar sıkıydılar. Elinde bu işi yapabilecek bir alet vardı ama ona ulaşması gerekiyordu. Eteğini yukarı kaldırdı ve artık boş olan uyluk kılıfını karıştırdı. Dikişin içine, performans sanatı yaparken en çok kullandığı sert plastik maymuncuklardan ikisini saklamıştı. Birkaç denemeden sonra bunlardan birini dikişte bıraktığı küçük deliğe sokmayı başardı. Kendinden çok memnun hissederek onu çıkardı.

Ancak, kelepçenin kilidini açmak işin zor kısmı olacaktı. Kilit açmak hassas bir işti ve son zamanlarda fazla pratik yapmamıştı. İlk iki kilidi açarken kazmayı düşürdü.

ve kendini rahatlamaya, Thorne'un o kutuda çaresiz olduğunu ve Aidan'ın bir yerlerde ölmüş olabileceğini düşünmemeye zorlamak zorunda kaldı. Bunun yerine Thorne'un en sevdiği şarkılardan birini mırıldandı ve kaslarının gevşemeye başladığını hissetti.

Thorne onu duyabiliyor ve yakınında olduğunu biliyorsa, bu da bir avantajdı.

İki deneme daha yaptı ama sonunda kilidi açmayı başararak ellerinden birini serbest bıraktı. Şimdilik işe yarayacaktı. Sürünerek kutunun yanına gitti ve bir dikişi sökerek arkasını yırttı.

Thorne'un kıpırdamadan yattığını görünce boğazından kaçan iniltiye engel olamadı. Güzel yüzü hırpalanmış ve morarmıştı.

Bu ses onu tekrar harekete geçirdi ve adamın iri omzunu olabildiğince nazikçe iterek, sırtındaki kelepçelere ulaşabilmek için ona manevra yaptırdı. Adam tek kelime etmemesine rağmen onunla birlikte hareket etti. Kilitleri çabucak halletti, sonra kelepçeleri pantolonunun arka cebine soktu ve onu sırt üstü yatırdı. Kan dolaşımına yardımcı olmak için kollarına masaj yaptı ve hızlıca gözleriyle kontrol etti. Kan yok, bariz bir kurşun yarası yok.

Dudaklarına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Ben buradan gidiyorum," diye mırıldandı. 'Senin için geri döneceğim. Seni seviyorum.

Göz kapakları çırpınarak açıldı. "Kaç," diye mırıldandı.

"Uzaklaş. "Yüzmek zorundayım. Bir teknedeyiz.'

"Siktir," diye fısıldadı ve kadın gülme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı.

"Gerçekten. Yüzüne dokunmak için bir saniye daha bekledi, sonra ayağa kalktı. 'Ayak bileklerin fermuarla bağlanmış. Bir bıçağa ihtiyacım var.

Thorne dirseklerinin üzerinde doğrulup başını sertçe salladı ve ilk kez odaya baktı. "Kahretsin. Burası da neresi?"

"İşkence odası olan bir tekne," dedi ona. "Chez Tavilla'ya hoş geldiniz.

Çocuk köşeden, 'Duvardaki dolabı kontrol et,' dedi. 'Beni buraya attıklarında konuşuyorlardı. Hâlâ bu işin dışında olduğumu sanıyordum. Kadın anahtarın kendisinde olmasını dilediğini söyledi. Titreyen bir nefes aldı. "Bıçağını uşakta unutmuş.

Gwyn duvara cıvatalanmış ceviz sandığa baktı. Blake'in gözleri kapalı, çenesi gergindi. Ama gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

Odak noktasını kilide çevirdi ve kazmayı soktu. "Ne demek uşakta?

"Benim ... öğretmenim. **E n a z ı n d a n** resmi olarak. Gayri resmi olarak **ö y l e y d i**. Benimle ilgilenirdi. Kendimi bildim bileli. Bir kez daha hıçkırarak titredi. "Kendisine "manny" derdi.

Gwyn sesini neşeden uzak tutarak usulca, "Gerçekten üzgünüm," dedi, çünkü tam o anda sandığın kilidi döndü ve ... "Lanet olsun.

Thorne dolabı görebilmek için vücudunu döndürdü. "Vay canına.

Her boyutta ve türde bıçak vardı, hepsi de özenle sergilenmişti. Gwyn kendisi için bir cep sustalısı, Thorne için de büyük bir av bıçağı seçti. Ayaklarının dibinde diz çökerek av bıçağıyla fermuarları kesti ve onu serbest bıraktıktan sonra bıçağı ona uzattı.

Sustalıyı eteğinin cebine attı, cebinde bir düğme olmasına sevindi. Umarım bıçağı suda kaybetmezdi. Tekrar silahlara baktı ve planını yeniden değerlendirdi. Bıçaklarla silahlanırlarsa, kabin kapısı açıldığında karşılık verebilirlerdi, ki bu kaçınılmazdı. Tavilla onlar için geliyordu. Kathryn ve yardakçılarının bunu tartıştıklarına kulak misafiri olmuştu.

Onlar yarı otomatik silahlarını doldururken.

Gwyn karşılık verme fikrini bir kenara bıraktı.

Sadece bir aptal silahlı çatışmaya bıçak getirir.

Ayakta durabilir misin? **L u m b o z a** doğru bir desteğe ihtiyacım var. Ben

çocuktan yardım isteyecektim ama sen daha uzunsun. Sen beni kaldırırsan benim için daha kolay olur.

Thorne kendini zorla ayağa kaldırdı ve tehlikeli bir şekilde sallanarak lombozun altındaki duvara doğru sendeledi. Dışarıyı rahatlıkla görebilecek kadar uzundu. Sinirli bir nefes aldı. "Kıydan çok uzaktayız, bebeğim.

"Biliyorum. Bizi buraya getirdiklerinde bilincim yerindeydi. Tekrar lomboza baktı. Böylesine uzun bir yüzme için daha az daralmaya ihtiyacı vardı, bu yüzden bluzunu kaldırarak korse kılıfını yerinde tutan cırt cırtı söktü, sonra aynısını uyluk kılıfı için yaptı.

O kılıfları çıkarırken, Thorne dikkatini lomboza çevirdi. "Bir süredir açılmadı," diye homurdandı. "Sıkışmış.

Küçük pencereyi yerinde tutan kelepçe sonunda gevşediğinde ikisi de irkildi, çünkü lombozun menteşesi gıcırdadı. Yüksek sesle.

Gwyn kollarını kaldırdı ve Thorne ağırlığını duvara vererek iki eliyle onun belini kavradı. Elleri yüzünü kavradı ve onu sertçe öptü. "Yardım getireceğim.

"Güvende olursun," diye homurdandı. "Seni seviyorum.

Sonra onu lomboza doğru kaldırdı ve kadın omuzlarını lombozdan geçirdi, kollarının üst kısmındaki deri sıyrıldığında bir çığlık attı. Tuzlu su çok acıtacaktı.

Thorne onu daha yukarı kaldırdı ve kalçaları kayana kadar sallandı. Lombozun kenarından tutarak, ayakları serbest kalana ve suyun üzerinde sallanmaya başlayana kadar vücudunu eğdi. Geç de olsa köpekbalıklarını merak etti. Özellikle de kolu kanadığı için.

Saçmalama. Cesar Tavilla tarafından köpekbalıklarından çok daha fazla tehlikeye atılmıştı. Kendini yukarı çekti, böylece lombozdan Thorne'un onu izlediği yeri görebiliyordu, yüz ifadesi rahatlama, korku ve umut karışımıydı. Ve umutsuz bir aşk.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı ve sonra kendini bıraktı.

Körfezin içine.

Annapolis, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 17:25.

Thorne yumuşak bir sıçrama sesi duydu ve lombozu kapattı. Evet. Gwyn kaçmıştı. Gwyn kaçmıştı. Kaza mahallinde asla teslim olmamalıydı. Kaçmaya devam etmeliydi. Zihninde ona tam olarak bunu yapması için bağıırıyordu ama bedeni ve sesi ona ihanet etmişti.

'Kim olduğunu biliyorum,' dedi köşedeki çocuk sessizce.

"Öyle mi? Thorne birkaç kararsız adımda ona ulaştı ve dizlerinin üzerine çöktü. 'Arkanı dön. Kelepçelerini çıkarmaya çalışacağım. Çocuk - Blake Segal, yargıcın oğlu - itaat etti ve Thorne Gwyn'in maymuncuklarını karıştırdı.

"Gwyn bu işte benden daha iyi. Parmakları ateş gibi yanıyordu, uzun süre kelepçeli ellerinin üzerinde yattıktan sonra kan dolaşımı hâlâ geri geliyordu. "Sen Thomas Thorne'sun. Babamın, 'Sen Thomas Thorne'sun' dediği adam.

annemi öldürdü.'

Thorne durakladı, sonra kilidi açmaya geri döndü. "Ne düşünüyorsun?

"Bence sen de babam gibi oyuna getiriliyorsun.

Şey . . . 'Tıpkı babam gibi' kısmı yüzde yüz yanılttı ama Thorne gerekirse çocuğu bir süreliğine sakinleştirebilirdi. Kaçma fırsatı doğarsa ona ihtiyacı olabilirdi.

Lanet olası bir tekneye bindirilmeyi beklemiyordu. Gwyn'in lombozdan kayboluşunu ve sıçrayışını zihninde tekrar canlandırdı ve onun güçlü bir yüzücü olduğunu umdu. Tanrı aşkına, bir yengeç teknesinde büyümüştü. İyi bir yüzücü olmalıydı.

Blake'in kelepçelerindeki kilit açıldı ve arkasını dönerek bileğini ovuşturdu ve Thorne'un yüzüne ilk kez bakmasını sağladı.

Vay anasını, çocuk aynı Richard Linden'a benziyordu. On dokuz yıl öncesine gitmek gibiydi.

"Ne?" diye sordu çocuk. 'Az önce gittin. . . Bilmiyorum. Sanki bir hayalet görmüşsün gibi.'

Thorne, "Öyle sayılır," diye mırıldandı, sonra ayağa kalkarken vücudunu işbirliğine zorladı, çünkü neredeyse hayatını mahvedecek olan o pisliğe çok benzeyen bu çocukla arasına biraz mesafe koyması gerekiyordu. Başı döndü ve Pazar günü hastanede aynı şekilde hissettiğini hatırladı. "Yine Deja-fucking-vu.

Blake onu mikroskop altındaki bir tür mikrop gibi inceliyordu.

"Ne? Thorne talep etti.

Çocuk başını salladı. "Senin hakkında neye inandığıma karar vermeye çalışıyorum.

Thorne içini çekti. "Ben masumum. Umarım siz de buna inanmayı seçersiniz.

"Richard amcamı sen mi öldürdün?

Thorne şok olmuştu. "Hayır. Onu kurtarmaya çalıştım. Ve o senin amcan değildi, evlat. O senin babandı.

"Bunu birkaç yıl önce okumuştum. Yani duruşmayla ilgili her şeyi. Annem okumamı istemedi ve babam da bunu yasakladı.

Thorne'un ağzı yukarı kıvrıldı. 'Yani bunu yapmak zorundaydın. Bunu anlayabiliyorum. Bir nefes verdi. "Bak. Annen için üzgünüm. Onu neredeyse yirmi yıldır görmemiştim. Pazar sabahı onu görmedim bile. Bilincim yerinde değildi.'

'Onu ben de okudum. İnternette. Diğer manşetiyle oynadı. "Ayağa kalk. Onun da kilidini açmaya çalışacağım.

Blake bir kez daha elini kaldırarak Thorne'un yüzünü incelemeye devam etti. "Annemi iyi tanır mıydınız?

"Hayır." İkinci manşet üzerinde çalışmaya başladı. 'Benden birkaç yaş küçüktü. Ve utangaçtı.

"Onu utangaç olarak hayal edemiyorum," diye mırıldandı. "Amcamı tanıyor muydunuz?

Kasıtlı duraklama Thorne'un Blake'in yüzüne bakmasına neden oldu ve çocuğun bildiğini fark etti. Ya da en azından şüphelendiğini.

"Evet.

Blake sinirli bir ses çıkardı. "Ve? O nasıl biriydi?"

Thorne içini çekti. "Cevabım hoşuna gitmeyecek, o yüzden hiç sormamışsın gibi davranabilir miyiz?"

"Hayır. Blake gömleğinin kolunu tuttu. "Bilmem gerek. Kimse bana bir şey söylemedi ve benim de bilmeye ihtiyacım var.

Thorne kilidin açıldığını duydu. Kelepçeleri çıkardı ve cebine koydu. Gwyn diğer çifti çoktan arka cebine koymuştu. Yerleri taradı ve kızın atılmış kelepçelerini topladı. Silah kılıfları onun kaçtığını ilan eden bayraklar gibiydi. Onları da aldı, yuvarladı ve ...

Göğsü ağrıyordu. Lavanta. Onun parfümünün kokusunu alabiliyordu. Kılıflarını gömleğinin altına soktu ve onu çaresizliğe benzer bir şeyle izleyen Blake Segal'e döndü.

"Tam olarak ne soruyorsun, Blake? Thorne dikkatle sordu.

"Ona benziyorum.

Thorne yanlış anlamış gibi davranmadı. "Yapıyorsun. Hem de çok. Bıçak sandığına gitti ve düzinelerce bıçak arasından bir stileto'yu bir cebine, kılıflı kısa kabızlı askeri sınıf bir maket bıçağını da diğerine koyarak silahlanmaya başladı. Bunların Tavilla'nın aletleri olduğunu biliyordu ve bunlarla kaç kişinin öldürüldüğünü merak ediyordu.

"Hiç birini öldürdün mü? Blake sordu.

"Hayır. Birkaçını dövdüm ama sadece ilk yumruğu onlar attıysa. Yan gözle çocuğa baktı. "Bıçak konusunda sana güvenmeli miyim?"

"Evet," dedi Blake ayık bir sesle. 'Ama beni tehdit edersen, seni öldürmek için elimden geleni yaparım.

Yeterince makul. "Seni tehdit etmeyeceğim," diye söz verdi Thorne ve çocuğun babası gibi sosyopat bir yalancı olmamasını umdu. Ona orta büyüklükte bir bıçak uzattı.

kullanımı kolay kabza.

"Richard babam mıydı?

Thorne derin bir nefes aldı ve bıçak sandığının kapılarını dikkatle kapattı. "Evet. Sanırım öyle. Gözleri kapalı, hızlı ve sığ nefes alan Blake'e döndü. Çocuğun neler hissettiğini hayal bile edemiyordu, bu yüzden hiçbir beylik laf etmedi. "Şüphelendin mi?

Evet. Bana evlatlık olduğumu söylediler. Daha sonra, amcamın resimlerini gördüğümde, beni seçtiklerini çünkü onlara onun bebeklik resimlerini hatırlattığımı söylediler.

"Bu çok yanlış.

Blake başını salladı. 'Ona tecavüz mü etti? Anneme yani?'

Sanırım öyle. Bir zamanlar amcanızın ya da babanızın arkadaşlarından biri olan bir adamdan duyduğumuz ifade bu. - Richard'ın arkadaşları. Arkadaşı olması şart değil. Daha çok takipçilerinden biri gibi. O zamanlar popülerdi.'

"Ölene kadar. Blake sanki aklına bir şey gelmiş gibi ani bir nefes çekti. "Sen değilsen onu kim öldürdü?

Thorne kendini cevap vermekte tereddüt ederken buldu. "Bak, evlat. Blake. Buradan gidelim, tamam mı? O zaman yemin ederim ki soracağın her soruya bilgim ve yeteneğim dahilinde en iyi şekilde cevap vereceğim.

"Az önce yaptın," dedi Blake donuk bir sesle. Derin bir nefes aldı. "Ne yapmamı istiyorsun?

Soru çok erken gelmedi, çünkü kapıda bir tırmalama sesi duyuldu. Birisi kilidi açıyordu.

Thorne, Blake'e bulunduğu köşeye dönmesini işaret etti, sonra kapının arkasına saklandı, kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki tek duyabildiği buydu. Odayı tarayarak Gwyn'in lombozdan kaçtığına dair başka bir kanıt aradı.

Bir şey bulamadı. Güzel. Onu gemide arasınlar. Ona fazladan birkaç saniye kazandırmak bile fark yaratabilirdi. Ne yazık ki, gemiyi ayarlamayı düşünmemişti.

Hâlâ içerideymiş gibi görünmesi için kutuyu açtım.

Kapı açıldı ve ince yapılı bir adam içeri girdi. Thorne'un şu anda bu teknede kaç kişi olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama yakında bir kişi daha azalacaktı. İnce adam yeterince içeri girdiğinde Thorne kapıyı arkasından kapattı ve onu yakalayarak bir eliyle ağzını kapattı, bir koluyla da boğazını sıktı.

Bu adam kolay bir galibiyet olacaktı. Cılızdı. O . . .

Kahretsin. O Dedektif Brickman'dı. Sikerim böyle işi. Bir polisi öldüremezdi. Kirli bir polisi bile. Bıçağı dikkatlice Brickman'ın boğazına dayadı. "Kımıldama," diye nefes aldı. "Sakın ses çıkarma yoksa seni bir kulağından diğerine keserim.

Brickman'ın titrediğini hissedebiliyordu. Güzeldi. Hızla gömleğinin içinden Gwyn'in tabancalarından küçük olanını aldı ve Brickman'ın ağzına soktu, sonra polisi yere itti, bacaklarının üzerine diz çöktü ve ellerini arkasına doğru çekerek Brickman'ın kendisine uyguladığı kelepçelerin aynısıyla onu zapt etti.

"Karma bir kaltak, değil mi?" diye mırıldandı, sonra Brickman'ın ayak bileklerine ikinci kelepçe setini taktı. Polisi kapının arkasındaki köşeye sürükledi ve üzerini buzdolabı kutusunun kalıntılarıyla örttü. Döndüğünde Blake Segal'in iri gözlerle kendisine baktığını gördü.

"Lanet olsun," diye nefes aldı çocuk. "Onu neden öldürmedin?"

"Çünkü o bir polis," dedi Thorne ve çocuğun gözleri daha da büyüdü. "Hayallerini yıktığım için üzgünüm evlat ama bütün polisler iyi değildir.

"Biliyorum," dedi Blake acımasızca. 'Bütün yargıçlar da öyle değil. Babamın annemi öldürdüğüne inanmıyorum ama son zamanlarda rüşvet aldı. Annemle babamın bu konuda kavga ettiklerini duydum, annemden hemen önce...' Sesi kesildi, başka tarafa baktı. "Lanet olsun.

Thorne çocuğa söyleyecek sözleri olmasını diledi. Ama yoktu, o yüzden önceliklerine odaklandı. Brickman'ı etkisiz hale getirip silahı kendi bel kemerinin arkasına soktu, sonra polisi yokladı ve Brickman'ın telefonunu buldu.

Evet. Joseph'i aradı, adam ilk alışta cevap verince rahatladı. "Carter," dedi Joseph hızlıca.

Thorne'un boğazı aniden kalınlaşarak onu şaşırttı. "Ben Thorne.

Thorne? Neredesin? Joseph sordu.

"Bilmiyorum. Bir yerlerde bir teknede. Thorne ocuğa baktı. "Nerede olduğumuzu biliyor musun?

Blake başını salladı. 'Hayır. Buraya geldiğimizde oldukça sersemlemiştim. Ama evimden çok uzakta olduğunu sanmıyorum.

"Yanında kim var? Joseph sordu.

Segal'in çocuğu. Blake. O iyi. Ben de iyiyim.'

"Bu mantıklı. Evinden ve ofisinden ikna edici kanıtlar elde etmemize rağmen babası tek kelime etmedi.

Thorne tereddüt etti, sonra fikrini söyledi, çünkü Blake on sekiz yaşındaydı ve ocuk sayılmazdı. 'Blake'in gözlerini bağlamadılar. Bakalım bu yargıç için bir fark yaratacak mı?

Yapacağım. Peki ya Gwyn?'

"Kaçtı. Kıyıya doğru yüzüyor.' Umarım. Tanrım, lütfen iyi olsun. Brickman burada. Onu kelepeledim ve ağzını kapattım. Bu onun telefonu.'

Güzel. Seninle kalacağım. Sakın kapatma. Aramanın izini süreceğiz.'

"Yapmayacağım. Gwyn'in burada olmasını diledi. Etraflarına dikkat edebilecek kadar bilinçli olan tek kişi oydu. Hem Joseph'e hem de Blake'e, "Buradan defolup gitmeye çalışacağız," dedi. "Bir tür işkence odasındayız ve Tavilla'nın gelmesini beklemek istemiyorum.

"Özellikle de Blake Segal'in gözlerini bağlamadığı için," diye onayladı Joseph. "Sadece dikkatli ol, Thorne.

"Yapacağım. Blake'in gözleriyle karşılaştı ve onun omuzlarını dikleştirdiğini gördü. "Yüzebilir misin?

"Evet ama o lombozdan geçmemizin imkânı yok.

Thorne neredeyse gülecekti. 'Bir mola vereceğiz

Güverteye. Cehennem gibi koş, tekneden atla ve kıyıya doğru yüz. Hemen arkanda olacağım ama ben daha büyük bir hedefim.' Ve artık çelik yelek giymediğimi fark etti. Hâlâ bilinci yerinde değilken minibüste çıkarılmış olmalıydı. 'Eğer beni yakalarlarsa, sen devam edeceksin. Anladın mı?'

"Anladım. Blake tereddüt etti. "Teşekkürler.

'Sen de benim gibi tüm bunların bir kurbanısın. İkimizin de buradan canlı çıkmasını istiyorum.

Kapının gürültüyle vurulması ikisinin de sıçramasına neden oldu. "Siktir, Dickman," diye gürledi bir adamın sesi diğer taraftan

yan. 'Aç şu lanet kapıyı. Lanet olası anahtar sende.'

Joseph'in konuşmayacağına güvenen Thorne, Brickman'ın telefonunun hoparlörünü açıp pantolonunun cebine soktuktan sonra Blake'e köşesini işaret etti. Brickman bir şey söylemezse, kapının dışındaki adam şüphelenecek ve takviye çağıracaktı.

Brickman'ın mızımız sesini taklit etmeyi denemek bile istemeyen Thorne, av bıçağını kavradı, kapıyı açtı ve adamı içeri çekti. Thorne bıçağı boğazına saplamadan önce bir kez bağırma şansı buldu. Yere düşmeden önce kan fışkırıyordu.

Thorne uzun bir dakika boyunca ona baktı, donup kalmıştı, yaptığı şey karşısında dehşete düşmüştü. Dövüş sanatları eğitimi almıştı, nasıl dövüşüleceğini biliyordu, müvekkillerini savunmanın bir parçası olarak hem videoda hem de yeniden yapılandırılmış olarak yeterince sokak dövüşü görmüştü. Ama bu gerçektir. Bunu ben yaptım.

Sonra acı sırtından karnına doğru ilerlerken haykırmaya başladı. Eli geriye uzandı ve bir bıçağın ince kabzasını hissetti. Gömleğini ıslatan kanı hissetti. Brickman'ın silahının namlusunun belinden kaydığını hissetti.

Orospu çocuğu.

Döndüğünde elinde Brickman'ın silahıyla gülümseyen Cesar Tavilla'yı gördü. 'Gemiye hoş geldiniz, Bay Thorne. Ben de sizi bekliyordum.'

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Yirmi sekiz

Annapolis, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 17:30.

Gwyn suya bastı, tuz kollarındaki sıyrılmış deriye çarptığında acıdan çığlık atmak istedi. Ancak bir dakika kadar sonra acı katlanılabılır hale geldi ve o zaman biraz neşelenebildi. Başardı! Kaçmayı başarmıştı!

Ve şimdi uzun bir yol yüzmek zorundaydı. Kıyıdan yarım mil uzakta demirlemişlerdi.

Havuza girmeyeli dört yıl olmuştu. Yüzme turları bir zamanlar günlük antrenmanının bir parçasıydı. Evan'a kadar. Ondan sonra her şey kuvvet antrenmanı ve kickboks olmuştu. Kendini savunmak için kullanabileceği aktiviteler.

Yüzme becerileri paslanmıştı ve kelepçelerden kaçabilmek için eklem yerinden çıkardığı omzu hâlâ zonkluyordu. Ama en azından su çok soğuk değildi. Tavilla'nın sahildeki devasa evinin kumların üzerinde iki kat yüksekliğinde yükseldiği kıyıya baktı. Evin yakınına gitmeyi göze alamazdı ve arabayla geldiklerinde yakınlarda başka bir ev de görmemişti. Ama rıhtıma bağlı bir tekne vardı.

Görünüşe göre onu gemiye getiren de aynı tekneydi. Omzundaki acıyı görmezden gelerek yat boyunca yüzdü ve kış tarafa geldiğinde suya basmak için durdu. Evet, bu aynı tekneydi çünkü şu anda merdivene bağlı bir tekne yoktu.

Birisi yatı terk etmişti, en azından şimdilik. Bunun Thorne'a biraz zaman kazandırdığını umuyordu. İskeleye vardığında, tekneyi çalıp yardım çağırabilirdi. Eğer anahtarlar daha önce Kathryn'in kullandığı gibi kontakta olsaydı.

Olmazsa, yola doğru ilerleyecek ve yoldan geçen bir arabaya işaret verene kadar yürüyecekti. Her iki durumda da varması gereken yer rıhtımdı.

Akıntıyı test etmek için bir süre sürüklenmesine izin verdi, sonra gözlerini rıhtıma dikti. Bunu yapabilirim. Yapmak zorundayım. Thorne'un ona ihtiyacı vardı. Segal'in çocuğunun da öyle. Bunu yapacağım.

Kurbağalama, omzuna en kolay geleni olacaktı ve hava almak için çıktığında gözünü rıhtımdan ayırmamasını sağlayacaktı. Derin bir nefes alarak başladı.

Annapolis, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 17:30.

Thorne kulübeden sendeleyerek çıktı, dizlerinin üzerine çökmeden önce dar koridorda birkaç metre ilerledi. Bu noktada kaçmaya çalışmıyordu. Ama Tavilla'nın dikkatini dağıtabilirse, belki çocuk kaçabilir ve Gwyn'i güvenli bir yere kadar takip edebilirdi.

Gwyn. Bir yanı onun yanında olmasına ihtiyaç duyuyordu ama çoğunlukla tekneden indiği için çok rahatlamıştı. Kaç. Sakın geri dönme.

Yardım gönderirdi. Eğer mümkün olsaydı, yardım gönderirdi. O zamana kadar dayanabileceğini umuyordu. Çünkü lanet olsun, acıyor.

Tavilla onu yakasından yakaladı ve eğildi, nefesi Thorne'un kulağına değiyordu. "Kalk!" diye hırladı. "Ayağa kalk.

Thorne şakağında bir silahın soğuk namlusunu hissetti. "Beni öldürmeyeceksin," dedi kısık sesle. "Bana zarar vermek istiyorsun. Beni öldürmek değil.

Tavilla'nın gülüşü acıydı. 'Bu sabah bu doğrudu. Artık değil. Silahı daha sert doğrulttu. "Çekil. Şimdi.

"Hayır." O odadan uzak durması gerekiyordu. Vücudunu gevşemeye zorladı.

"Sorun değil," dedi Tavilla, botunun burnu Thorne'un ayağına çarpmadan saniyeler önce sesi yumuşamıştı.

kaburgalar.

Thorne iniltisini bastıramadı ve aklına cebindeki telefon geldi. Bundan sağ çıkamayabilirdi ama Joseph hâlâ dinliyorsa - ve umarım kaydediyordur - iyi bir şeyler yapabilirdi. Ayrıca, Gwyn'e kaçması için ne kadar uzun süre verirse, hayatta kalma şansı o kadar artacaktı. Ve en önemli şey de buydu.

"Neden?" diye mırıldandı. "Neden bütün bunları yapıyorsun?"

"Çünkü oğlum öldü, Bay Thorne. Bir başka şiddetli tekme, bu seferki kalçasına. "Ve bundan siz sorumlusunuz.

"Oğlunuz sorumlu, Bay Tavilla," diye karşılık verdi Thorne, acı içinde sızlanmamak için dişlerini sıkarak. "Suçu o işledi.

Tavilla onu geldiği odaya doğru birkaç metre sürükledikten sonra durup duvara yaslandı ve nefes nefese kaldı. 'Bu çok saçma. Seni nasıl hareket ettireceğimi biliyorum. Thorne'u koridorun zemininde bıraktı, ayak sesleri işkence odasına doğru geri çekildi.

Bir anda bir öfke çılgılığı duyuldu. "Nerede o?"

Thorne nefesini tutmuş, Blake Segal'i bulmasını bekliyordu ama tek duyduğu daha fazla bağırış ve büyük kutunun yırtılma sesiydi.

Tavilla geri geldi ve Thorne'u bir kez daha tekmeledi. "Nerede o? Sevgilin mi?"

"Bilmiyorum. Bu doğrudu. O da bilmiyordu. Kıyıya ulaşmış olmasını umuyordu. Lütfen güvende ol. Seni seviyorum.

'Peki ya çocuk? Yargıcın oğlu mu?'

Saklanıyor. Tanrı'ya şükür. Thorne tekrar, "Bilmiyorum," dedi.

Tavilla onu bir kez daha tekmeledi, bu sefer kafasına.

"Evet, öyle, Bay Thorne. Sesi kısıldı. O kadar soğudu ki Thorne titredi. "Ve bunu size nasıl söyleteceğimi de biliyorum.

Annapolis, Maryland,

16 Haziran Perşembe, 17.40.

"O pisliği öldürmek istiyorum," diye fısıldadı Jamie, sesi boğuk çıkıyordu.

Frederick, BPD'nin sorgu odalarından birinde bir masada tek başına oturan Yargıç Segal'den gözlerini ayırdı ve Jamie'nin gözlem odasının tek yönlü camındaki yansımasını inceledi. Arkadaşının yüzü, çocuğunun tehlikede olduğunu ve yardım etmenin hiçbir yolu olmadığını bilmenin verdiği acıyla buruşmuştu.

Frederick bu ifadeye aşinaydı. Carrie kaçtıktan sonra onu her gün aynada görmüştü. Daha sonra, Carrie ölü bulunduktan sonra, aynadaki yansıması onu kaybetmenin tükenmek bilmeyen acısını göstermişti. Jamie'nin bu acıyı asla tatmaması için dua etti.

Frederick Segal'i öldürmekten çok, ormandaki silahlı adama yaptığığın aynısını yapmak istiyordu - ne yapmak zorunda olursa olsun onu konuşturmak. Çünkü silahlı adamdan kopardığı her şey yeterli olmamıştı. Bir tekne aradıklarını biliyorlardı ama nerede olduğunu bilmiyorlardı.

Joseph'in helikopterleri havadan arama yapıyordu ama şu ana kadar hiçbir şey bulamadılar.

"Onu öldürmek istemeni anlıyorum," diye mırıldandı JD, Jamie'nin sandalyesinin diğer tarafında durduğu yerden. "Ama Joseph ve Hyatt'a işlerini yapmaları için güvenmek zorundayız.

"Hangisi ne? Jamie tısladı. "Hangi cehennemdeler?

Çünkü Joseph cep telefonuyla bir görüşme yapmak için aniden odadan çıkmış, Hyatt da onu takip etmişti. İkili birkaç dakikadır ortalıkta görünmüyordu ve bu da gözlem odasındaki gerilimi artırmaya hizmet ediyordu.

Frederick sessiz kaldı ve Jamie'nin omzunu sıktıktan sonra bakışlarını sorgu masasında tek başına oturan ve ifadesi nötr olan Yargıç Segal'e çevirdi. Ama kalçasını sıkıca kavramıştı. Gergindi. Olmalıydı da. FBI/BPD özel timi

Segal rüşvet almış. Büyük rüşvetler.

Adam hala çözülmemişti. Avukatını görmek bile istememişti. Bu hiç mantıklı değildi.

Sorgu odasının kapısı açıldı ve Joseph ile Hyatt suratları asık bir şekilde yeniden içeri girdiler.

Jamie'nin nefesi kesildi ve Frederick, kendi nabızı da atmaya başlamış olmasına rağmen, ne olduğunu merak ederek tekrar omzunu sıktı. "Kendini toparla Jamie," diye fısıldadı. "Kötü bir şey olsaydı önce sana söylerlerdi. Thorne'un ölmüş olması gibi.

Hayır. Bunu düşünmeyeceğim bile.

Joseph, Segal'in karşısına oturdu. Hyatt yargıcın yanına oturdu, aslında ona dokunmadan kişisel alanına tecavüz etti. Segal rahatsız görünüyordu ama bir santim bile kıpırdamadı.

"Tavilla'nın oğlunuzu kaçırdığını bize söylemeliydiniz," dedi Yusuf açık açık.

Segal irkildi, yüzünde kalan renk de soldu. "Onu buldunuz mu? Blake'i mi?"

"Hayır, ama Tavilla'nın onu bir teknede, bir tür işkence odasında tuttuğunu biliyoruz.

Segal'in gözleri kapandı ama gözlerindeki dehşeti gizleyecek kadar çabuk değil. "Yalan söylüyorsun.

Hem Joseph hem de Hyatt gözlerini kıstılar. "Öyle olmadığımızı biliyorsun," dedi Hyatt sessizce. "Bu işkence odası hakkında ne biliyorsunuz?"

"Hiçbir şey," diye ısrar etti Segal sertçe. Gözlerini açtı, soğukkanlılığının bir kısmını geri kazanmıştı. "Kesinlikle hiçbir şey.

Joseph onu inceledi. "Sesini duydum. Evinizden çok uzağa götürüldüğünü düşünmüyordu ama kendisini kaçırانlar tarafından uyuşturulduğu için sersemlemişti. Durakladı. "Blake'in gözleri bağlı değildi, Yargıç Segal. Yüzlerini gördü."

Segal nefesini içine çekti, bu ifadenin ne anlama geldiği açıkça anlaşıyordu. "Yüce Tanrım," diye fısıldadı.

"Bir teknede olduklarını biliyoruz," diye tekrarladı Joseph. 'Adının Señor del Mar olduğunu biliyoruz. Chevalier adında bir yere demirlediğini biliyoruz. Segal'e sert bir bakış attı. "Bize yardım edebileceğinizi umuyorduk.

Segal gergin bir şekilde dudaklarını yaladı. "Nasıl? "Çünkü Thomas'ı ortadan kaldırmak için Tavilla ile komplo kurdunuz.

Thorne.'

"Oh," diye nefes aldı Jamie. "Bir şey bulmuşlar.

Camın diğer tarafındaki Segal alay etmeye çalıştı ama üst dudağındaki boncuk boncuk ter onu ele verdi. "Balık tutuyorsunuz, Ajan Carter.

Joseph cevap olarak masaya bir kâğıt parçası uzattı. Hyatt eğilip Segal'in omzunun üzerinden baktı ve başını salladı. "Bu bana kötü görünüyor, Yargıç," dedi teğmen sahte bir sempatiyle. 'Kendi kelimelerinizle bir hesap. Sizin tarafınızdan imzalanmış.

Segal kâğıtta ne yazdığını görünce hemen kaskatı kesildi. Kâğıdı masanın üzerinden kaparken elleri titriyordu, korkuyla değil, öfkeyle. "Nereden buldun bunu?

"Kiralık kasanızdan," dedi Joseph. 'Arama emrimiz vardı. Bir yargıç tarafından imzalanmış.

"Şüpheli ölümünüz durumunda paylaşılacak bir itirafı kaleme almak her zaman risklidir," diye ekledi Hyatt, hala alay ederek. "Özellikle de ölmezseniz. Segal'in üzerinden uzanıp sayfanın altına dokundu. "Burada Tavilla'yı gemisinde ziyaret ettiğin ve karın Patricia'nın öldürülmesiyle ilgili olarak onunla yüzleştığın yazıyor. Suçu "özgürce" itiraf etmiş ve eğer birine anlatırsan oğlunu tehdit etmiş.

Yusuf kaşlarını kaldırdı. 'Görünüşe göre sana karşı aceleci davranmış. Oğlun şimdi onun elinde.

Segal sayfayı masaya indirdi ve ellerini üzerinde birleştirdi. "Blake'in gemide olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu, omuzları yenilgiyle çökmüştü.

"Thomas Thorne," diye cevap verdi Joseph sertçe. "O da gemide ve gemiden inmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorlar.

Segal gözlerini tekrar kapattı. "Thorne?" diye inledi. 'Thorne oğlumla mı birlikte? Aman Tanrım. Blake'i öldürecek. Onu öldürecek.

Hyatt'ın çenesi gerildi. 'Biliyor musunuz Yargıç, çocuğunuzla birlikte Thorne olduğu için rahatlamış olmalısınız. Pek çok erkek bunu, işlediğiniz bir cinayetle suçlanmalarına izin verdiğiniz için intikam almak için bir fırsat olarak kullanırdı. Ama bu Thorne'un tarzı değil. Başını iki yana salladı. "Çocuğunuz kaçabilsin diye kurşun yemesi daha muhtemel.

Jamie inlemeye çok yakın bir ses çıkardı.

Kalbi onun için acıyan Frederick tekrar omzunu sıktı. "Kimsenin kurşun yediğini bilmiyorsun," dedi sessizce. "Umarım bu pislik onlara teknenin nerede olduğunu söyler.

"Ama Hyatt," diye fısıldadı Jamie. 'O Orada söylediği gerçekten güzel bir şeydi.

JD boğazını temizledi. "Güzel ve doğru.

Joseph Segal'e, "O haklı," dedi. "Şimdi çok geç olmadan onları kurtarmamıza yardım et. Masanın diğer tarafına doğru eğilerek Segal'in yüzüne baktı. "Tekne nerede?

Segal cebinden bir mendil çıkardı ve alnını sildi. "Tam olarak emin değilim. Muddy Creek Yolu'nun dışında bir yerde. Nehrin ağzına yakın.

Joseph sertçe doğruldu. "Rhode Nehri mi?

Başını salladı. 'Sanırım öyle. Ya da derelerden biri. Gözlerim bağlıydı, o yüzden emin değilim.

Hyatt kaşlarını çattı. "Gözleriniz bağlıyken bu kadarını nasıl biliyorsunuz?

Segal kızardı, solgun yüzünde iki kırmızı çizgi belirdi. "Üzerimde bir izleme cihazı vardı ama sonunda arızalandı.

Joseph'in yüzü de kaşlarını çattı. "Tavilla izleme cihazı olup olmadığını kontrol etmeden teknesine binmenize izin mi verdi?

Aksine, adamın yüzü daha da kızardı. "Kontrol etti. Gorili - Patton - beni soyarak aradı, şerefsiz herif. Bendeydi ...'

Çenesini kaldırdı. 'Onu saklamıştım. Daha fazla koz elde etmek için tam yerini öğrenmeyi umuyordum.

Joseph'in gözleri şaşkınlıkla irileşti ama tepkisi o kadar kısıydı ki, Frederick dikkatle izlemeseydi bunu fark etmeyebilirdi. "Oh. Gizli. Anladım.

Frederick hem JD hem de Jamie ile bakıştı. "Aman Tanrım," diye mırıldandı. "Onu ... içine saklamış.

JD yüzünü buruşturdu. "Öyle görünüyor.

Jamie gözlerini kapattı, rahatladığı her halinden belliydi. "Muddy Creek Yolu. Bu nispeten küçük bir arama alanı. Thorne'u bulabileceklerdir. Ona zamanında ulaşabilirler.

Joseph yakasına takılı mikrofona konuşmak için çenesini indirdi. "Dedektif Rivera, bunu aldınız mı?

Sorgu odasının kapısı açıldı ve Rivera kafasını içeri uzattı, kulaklığı açıkça görülebiliyordu. 'Evet, Ajan Carter. Arama ekibine ilettim. Tavilla'nın teknesini durdurmak için rotalarını değiştiriyorlar.'

"Bay Thorne'dan başka haber var mı?" diye sordu Hyatt.

Rivera başını salladı ve göz ucuyla aynaya hızlı bir bakış attı. "Hayır, ama hâlâ birbirimize bağlıyız.

"Thorne'a," diye fısıldadı Jamie. 'Thorne hâlâ telefonda. Hâlâ hayatta.

Annapolis, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 17:50.

Gwyn kusacak gibi hissetti. Koyda yüzmek havuzda yüzmekten tamamen farklıydı. Rüzgarlı bir gün değildi ama dalgalar yine de onu savuruyordu ve çok fazla su yutmuştu. Ama başarmıştı. Teşekkür ederim. Teşekkür ederim.

İskelenin altından yüzerek kendini kuma sürükledi ve teknenin kontağını incelemeyi önce biraz dinlendi. Lütfen anahtarlar içinde olsun. Lütfen.

Burası sessizdi. O kadar sessizdi ki

bir araba kapısının arpması.

Lanet olsun. Burada biri var. Acele edin. Kendini hareket etmeye zorlayarak tekneye doğru ilerledi. Yan tarafında küçük bir merdiven vardı, böylece sudaki herhangi biri kolayca tekneye tırmanabilirdi. Kendini merdivenin üzerinde kontağı görebileceğı kadar yükseğe çekti.

Anahtar yok. Siktir. Kilit açabilirdi ama düz kontak yapmakta hiç iyi olmamıştı. Bu Thorne'un uzmanlık alanıydı.

Sesler aniden sessizliğı böldü. İki kadın, birbirlerine sesleniyorlardı.

Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun. Gwyn bu iki sestten birini tanıyordu. Laura ya da Kathryn ya da adı her neyse.

Dur. Sakinleş. Nefes alarak odaklandı, çünkü o bir saniye içinde aşırı öfkeli ve sinirli hale gelmişti. Sesler yaklaşıyordu ve düşünmesi gerekiyordu.

Mümkün olduğunca yumuşak bir şekilde suya geri döndü ve ayak sesleri başının üzerinde gümbürderken rıhtımın altına girdi.

"İyi misin? Arayan Kathryn'di. Kahrolası sürtük. Sakin ol.

"Pek sayılmaz.

Gwyn gözlerini kırptırdı, çünkü bu Anne'in sesine benziyordu, sesi tıpkı Thorne için çalışırken olduğu gibi küçük ve çekingendi. Fransızca değildi ama. Sahteydi. Ama belki de çekingenlik sahte değildi.

"Çok mu kızgın? Anne sordu.

Uzun bir duraklama. "Evet, tatlım. Öyle. Kathryn içini çekti, sözleri nazik bir sitemle doluydu. "Colton Brandenburg'in öldüğünden emin olmadığın için gerçekten sıçtın batırdın.

"Ama bu Patton'ın hatasıydı, benim değil.

Ben olsam onunla bu tonda konuşmazdım. Bol bol "evet efendim" ve "hayır efendim" de. Çifte görev yaparken ne kadar yorulduğunu fark ettim. Üçlü görev, aslında. Gündüzleri Thorne, akşamları da Cesar için çalışıyordun.

Benny'ye bakmak. Tabii ki yorgun olacaksın. Dün gece ona tatile ihtiyacın olduğunu bile söyledim. Sadece bunu oyna. Kızacak, bağırıp çağıracak, ama bu bizim elimizde.'

"Yargıç sizde mi? Anne umutla sordu.

Hayır. O polislerin elinde. Ama çocuğu elimizde. Onu evden çıkarmak için uşağı öldürmek zorunda kaldık ama çocuk teknele. Yargıç sessiz kalacaktır.'

"Peki ya Thorne?

'O da elimizde. O ve sürtük kız arkadaşı.'

Gwyn kaşlarını çatı. Bana kaltak mı diyorsun? Başını eğerek daha dikkatli dinledi, çünkü bu son sözler mırıldanılmıştı.

"O ne yaptı? Anne sordu.

"O ve uşak korumaları üç adamımı öldürdü.

Bir uzun duraklama daha. "Adamların mı?

"Cesar'ın adamları. Kathryn güldü. 'Üzölme küçük kardeşim. Senin bölgene burnumu sokmuyorum. Ama o yeniden toparlanırken ve sen Benny ile ilgilenirken biraz yardıma ihtiyacı olacak.

Kız kardeşler. Kathryn ve Anne, ya da gerçek adı her neyse. Onlar kardeş.

"Benny'ye bakmak mı?

"Şey, evet." Kathryn gülmeyi bırakmıştı. 'Yakın zamanda sana tekrar güvenmeyecek. Bunun farkındasın, değil mi? Margo?'

Margo. Anne Poulin gerçekten Margo. Şimdi her şey yerli yerine oturmaya başlamıştı.

"Benim hatam değildi," diye ısrar etti Margo. 'Onu ikna edeceğim. Benim için ayağa kalkacak mısın?'

"Biliyorsun ben-" Bir tangonun boğucu tınıları araya girdi. "Cesar, biz-" Kısa kesildi. "Hiçbir yerde mi? Ufak tefek ve esnek. Yatakların altını ve dolapları kontrol ettin mi?'

Kahretsin. Gittiğimi biliyorlar. Daha hızlı olmalıydım. Ama yüzebildiği kadar hızlı yüzmüştü. Bunu biliyordu.

Nefesini tutarak bekledi.

Çocuk da mı? Lanet olsun, Cesar! Onları bağlamıştım. Üzerlerini kendim aradım. Kathryn'in sesi sinirli geliyordu. "Güvenlik kayıtlarını kontrol edeceğim. Bana iki saniye ver.'

"Kontrol etmek için içeri girmemiz gerekiyor mu?

Margo sordu. "Hayır. Telefonumdan kameralara erişebilirim.

Elbette yapabilir. Gwyn'in nabızı hızlanmaya başladı ve eteğinin cebine iliklediği bıçağı aradı. Elini kabzanın üzerine kapatıp mandalina hafifçe vurarak bıçağı serbest bıraktı. Savaşmadan yenilmeyecekti. "Gwyn? Kathryn seslendi. "İskelenin altında olduğunu biliyoruz. Seni şu anda görebiliyorum.'

Gwyn yığına baktı. Yeterince emindi, bir kamera vardı. Lanet olsun.

"Dışarı çıksan iyi olur," diye ekledi Margo. "Kaçacak hiçbir yer yok.

Gwyn hiçbir şey söylemedi. Buraya gel ve beni al. Buradan canlı çıkamayabilirdi ama o sürtüklerden birini de yanında götürmek için elinden geleni yapacaktı.

Yukarıda bir sessizlik oldu ve sonra başının üstündeki rıhtım boyunca ayak sesleri duyuldu. Gwyn rıhtımın tepesi ile kumsal arasında sıkışana kadar geri çekildi. Tavilla Thorne'a zarar vermek için beni kullanmak istiyor. Yani muhtemelen beni vurmayacaklar. En azından fazla değil.

Kalbi hâlâ çarpıyordu. Bıçağı sıkıca kavrayarak bekledi.

Teknede yüksek bir gümbürtü duyuldu. İçlerinden biri tekneye tırmanmıştı. Gwyn uzun, sarışın bir at kuyruğu gördü. Anne. Hayır, Margo.

Ve sonra bir el saçlarını tuttu, büktü ve çekti. Kathryn olduğunu bilse de değildi. Evan'ın öldüğünü bilse de fark etmedi.

Donup kaldı, kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi çarpıyor, başı dönüyordu. Adam onu saçlarından yakalamıştı ve ...

Adamın söylediği şeyleri hatırladıkça boğazına bir şeyler düğümlendi.

Bitti. Tekrar ve tekrar. Boğazından acı dolu bir ılık koptu ve elindeki bıçak sert bir şeye çarparak adamın pençesinde döndü.

Bir ılık havayı yarararak geçti ve ardından bir küfür seli geldi.

Onu zihnine geri döndüren ılık oldu. Yüksek bir sestir. Falsetto. Derin değildi. Küfürler de yle. Evan değildi.

Saındaki el çekildi ve yengeç gibi geri çekildi.

Kathryn. Evan değil.

Gerçi bunun pek bir önemi yoktu, çünkü her ikisi de yüzüne silah doğrultmuştur.

Gwyn yaklaştıran namluya gözlerini kırptırtarak baktı.

"Bin şu lanet tekneye," diye homurdandı Kathryn. "şimdi.

Gwyn arkasında bir sıçrama sesi duydu, ardından Margo'nun Fransızca olmayan sesi geldi. 'Onu yakaladım, Kat. Sen iyi misin?

"Evet." Ama Kathryn'in sesi nefes nefese çıkıyordu ve sesinde acı vardı. Kolunun etrafındaki su kırmızıydı. Çok fazla kanaması vardı.

Onu yakaladım. Ha! Ama Gwyn'in sevinci kısa sürdü, çünkü Margo'nun kendi silahı vardı, bu silah susturuculuydu.

Tekneye bin Kat. Kaçmasına izin vermeyeceğim. Onu kilit altına aldıktan sonra yarana dikiş atacağım.'

Kathryn tekneye doğru ilerlerken Gwyn'in yanından geçti. "Lanet olası amcık," diye mırıldandı ve Gwyn, Kathryn'in silahının kabzası elmacık kemiğine değdiğinde kr edici bir acı hissetti.

Margo Gwyn'e odaklandı. 'Thorne sen hayatta olduğun sürece yaşayacak. Zaten kayınpederimle başım belada.'

Bekle. Ne? Margo, Tavilla'nın gelini miydi? Gelini bir yıl boyunca bizim için mi çalıştı? Lanet olsun.

"Bu noktada," diye devam etti Margo soğukkanlılıkla, "tekrar kaçarsan onun öfkesini göze almaktansa seni olduğun yerde öldüreceğim. O yüzden hepimize bir iyilik yap. O lanet tekneye binerek Thorne'un ve kendinin hayatını uzat.

Gwyn'in gözleri yaşarıyordu, hem yayılan acıdan hem de

ve Thorne'a yardım etme şansını kaybetmenin hayal kırıklığını yaşadı. Ama bulanık görüşüne rağmen Margo'nun silahının parlak susturuculu bir 45'lik olduğunu görebiliyordu. Kadın ciddi biriydi. Gwyn bir nefes aldı, sonra gözlerinin önünde hâlâ parıldayan yıldızları görmezden gelerek başını salladı.

"İyi seçim," diye alay etti Margo. Gwyn küçük merdiveni tırmanıp tekneye girene kadar bekledi, sonra da onu takip etti. 'Sen sürebilir misin Kat? Bu sürtüğü izlemem gerek.

Kathryn başını salladı. "Sanırım öyle. Sertçe yutkundu. "Bu ... oldukça kötü, Margo. Güçsüzce yatı işaret etti. "Umarım merdivenden çıkabilirim.

"Sana yardım edeceğim," diye söz verdi Margo. 'Gelgit yeni başlıyor, o yüzden tırmanacak fazla basamak yok.

Kathryn çenesi kararlı bir şekilde direksiyonu kavradı ve tekne yata doğru yola çıktı. Güçlü motoru sayesinde Gwyn yolculuğun uzun sürmeyeceğini görebiliyordu.

İskelenin küçülmesini izledi ve omurgasını çelikleştirdi. Başka bir yol bulacaktı. Thorne ve Blake Segal için yardım bulacaktı. Bulacağım. Bulmak zorundayım.

Yata ulaştıklarında, güverteye çıkma zamanı geldiğinde Margo'ya karşı koymadı. Kaçmak için başka bir fırsat bekleyerek zamanını kollayacaktı. Margo kız kardeşinin koluna turnike uygulamak için silahını bırakır bırakmaz bunun olmasını bekliyordu çünkü Kathryn'den hâlâ kan fışkırıyordu. Ama Margo bunu yapmadı. Yata vardıklarında da kız kardeşiyle ilgilenmedi. Gwyn'i merdivene çıkmaya zorladıktan sonra kendisi de tırmandı, sonra kolunu yan tarafa uzatarak Kathryn'i yukarı çekti.

Kathryn güverteye yığıldı, yüzü kardan daha beyazdı. 'Ne oluyor Margo? Bu çok acıttı. Bana yardım etmen gerekiyordu, beni sürüklemen değil.

Margo zarifçe ayağa kalktı. Sonra da kız kardeşini iki kaşının arasından vurdu.

Gwyn donakaldı, ağız açık kaldı. 'Bu da ne? Aman Tanrım,' d i y e fısıldadı. Gözlerini Margo'ya kaldırdı, şok olmuştu. "Neden?"

"Seni ilgilendirmez," diye tersledi Margo. "Şimdi merdivenlerden in yoksa ben de sana aynısını yaparım."

OceanofPDF.com

Yirmi dokuz

Annapolis, Maryland,
16 Haziran Perşembe, 18.05.

"Git," diye emretti Margo, Gwyn'i merdivenlerden aşağıya, ambara ve bir koridor boyunca açık bir kapıya doğru itti. Gwyn'in nefesi kesildi. Thorne.

Dizlerinin üzerindeydi, elleri kan içindeydi. Yüzü solgundu, kana bulanmış gömleği açıktı ve yarım düzine bıçak yarasını gösteriyordu. Yaralar kanayacak kadar derindi ama fışkıracak kadar derin değildi.

İşkence edecek kadar derin. Tavilla, Thorne'a işkence etti. Piçin kendisi arkasında durmuş, silahını Thorne'un kafasına dayamıştı.

Gwyn ona doğru koşmaya başladı ama Margo onu durdurmak için saçından tuttu. Sanki Gwyn bir köpekmiş gibi, "Dur," diye emretti.

Thorne başını kaldırıp onun gözlerine baktı ve Gwyn ağlamak istedi. Acı çekiyordu, çok acı çekiyordu. Ama onu gördüğünde acısına korku karıştı ve birden yenilmiş gibi göründü.

Hayır. Hayır, Thorne. Henüz bitmedi. Kelimeleri olabildiğince sert düşündü, bir şekilde anlayacağını umuyordu.

"Ah, Margo," dedi Tavilla yumuşak bir sesle. "Benim için neyin var?"

"Onu kaçmaya çalışırken buldum. Kathryn onu izlemekte pek iyi değildi.

Tavilla kaşlarını çattı. 'Kathryn nerede? Seni geri getireceğini söylemişti.

Margo ona, sanki dışarıda yağmur yağdığını söylüyormuş gibi konuşarak, 'O öldü,' diye haber verdi.

Tavilla'nın ağzı açık kaldı. "Ne?" diye sordu sessizce.

Omuz silkti. 'Tam gözlerinin arasından vurulmuş. Kontrol etmek istersen güvertede.

Tavilla bakmaya devam etti, yanağındaki bir kas seğirmeye başlamıştı. "Kim yaptı bunu?"

"Evet," diye cevap verdi Margo.

Gwyn'in bakışları Thorne'unkilerden uzaklaştı ve Tavilla'nın şoktan solgunlaştığını gördü. 'Sen . . . I . . . Anlamıyorum, Margo.'

"İstemediğini biliyorum. Ama yapmalısın. Silahı Tavilla'yı sağ kolundan vuracak kadar uzun bir süre Gwyn'den uzaklaştırdı ve namluyu sakince Gwyn'in şakağına doğrulttu. Tavilla yere baktı, silahını yerde görünce hem şok oldu hem de kafası karıştı. Parmaklarını çaresizce çırparak kanayan koluna baktı, sonra başını kaldırıp Margo'ya baktı.

"Neden?" diye sordu, sesi üzgün bir çocuk gibi çıkıyordu.

Gölüşü acıydı. "Colin yüzünden. Bunca zaman Colin hapse girdiği için, Madeline hapisteyken öldüğü için, Colin hapishane avlusunda öldürüldüğü için Thorne'u suçladın. Ama bu Thorne'un hatası değildi. Senin suçundu. Onun normal bir hayat yaşamasına izin veremezdin. Colin ne isterse istesin, senin adını, lanet mirasını devam ettirecek bir oğlun olacaktı. Onu en iyi arkadaşını öldürmeye ittin. Onu hapse girmesine neden olan şeyi yapmaya zorladın. Peki ne için? Başka bir çeteyle sorun çıkarmak için. Bil bakalım ne oldu. Uzaklara gidiyorsun. Sonsuza kadar. Ve senin lanet mirasını ben devam ettireceğim.'

"Hepsini almana izin verirdim," dedi kederli bir sesle.

Hayır, vermezdin. Kathryn'e verirdiniz. Biliyorsun, başlangıçta onu istemedim. Sadece Colin'i istedim. Sesi kırıldı. "Sadece ikimizin oğlumuzla birlikte normal bir hayat sürmesini istedim. Ama sen Colin'in gitmesine izin vermedin. Bu yüzden şimdi her şeyi ben alıyorum.

Gwyn gözlerini Thorne'a kilitledi. Sonra Tavilla'nın yere, Thorne'un sol ayağının yaklaşık sekiz santim arkasına bıraktığı silaha baktı. Thorne hızla zayıflıyordu ama

hafifçe başını salladı.

Margo bunu fark etmiş olmalı, çünkü Gwyn'in saçından aniden gelen şiddetli bir çekiş onu ağlattı, gözleri bir kez daha yaşardı. Ancak bu sefer Evan'a geri dönmedi. Bakışlarını Thorne'unkilerde tutarak, silahın namlusu şakağına dayandığında gözlerindeki nemi kırıştıtararak uzaklaştırdı.

Margo, Gwyn'i saçlarından tutarak Tavilla'nın yere düşen silahına birkaç santim kalana kadar manevra yaptırarak, "Silahı tekmele," diye emretti. "Orada, duvarın karşısında.

Hayır, hayır, hayır, diye düşündü Gwyn, zihinsel olarak bir B planı için çabalıyor ama hiçbir şey bulamıyordu. Sadece itaat edebilir, silahı Margo'nun emrettiği yere tekmeleyebilirdi.

"Aferin kızıma," dedi Margo alaycı bir tavırla. 'Şimdi, yere yat. Yüzüne.'

"Saçımı bırakırsan bırakırım," diye tersledi Gwyn, Margo onu itmeden önce saçını bir kez daha çekince nefesi kesildi. Sertçe düşerek yüzüstü yere çakıldı, sadece Margo'nun yüzünü ve Tavilla'nın sırtını görebiliyordu.

Thorne ondan gizlenmişti.

"Sen," dedi Tavilla sessizce Margo'ya. "Bana yalan söyledin. Brandenburg'in öldüğünü söyledin ama ölmediğini biliyordun, değil mi? Geri geleceğini biliyordun. Ve Kahverengi kadın. Bernice. Thorne'u evinden çıkarmak için onun adını kullanmadan önce ölmediğini biliyordun.

"Brandenberg, evet. Bunu biliyordum. Ramirez onun peşinden hiç gitmedi ve kimse yanarak ölmedi. Ama Brown denen kadın gerçekten bir hataydı. Eğer yaşasaydı, Thorne'un mazeretinin bir parçası olabileceğini biliyorduk - kaçırıldığında onu kurtarmak için acele ediyordu. Gerçekten ölmüş olması gerekiyordu, çünkü onun aramayı reddetmesinin Thorne'un tüm arkadaşlarını heyecanlandıracağını ve ipucu aramaya iteceğini biliyordum. Başını iki yana salladı. "Patton basitçe çuvalladı ve yanlış karavanı yaktı.

Margo bir tarafa doğru eğilerek Gwyn ve Thorne'un tutulduğu odaya baktı. 'Ama görünüşe göre Patton

artık bir sorun değil. Onu öldürmeyi planlamıştım ama Bay Thorne beni bu dertten kurtardı. Aslında, tüm üst rütbelileriniz gitti, baba. Bunun için Kathryn'e teşekkür edebilirsin, bu ikisinin peşine düşmek için en iyi altı adamını görevden aldı. Ama yapamazsın, çünkü o öldü. Tavilla'nın sırtı kaskatı kesildi, sağ eli yanında yumruk haline geldi. "Şimdi en iyi para kazananlarınızdan dördü öldü, biri gözaltında ve geriye bir tek ... Kaşlarını çatarak etrafına bakındı. "Brickman nerede?

Gwyn dişlerini sıktı. Thorne'un kanaması devam ediyordu ve Tavilla ile Margo yaşlı evli çiftler gibi didişiyorlardı. Bir şeyler yapmalıydı. Vücudunu sıçramaya hazırladı ama Tavilla gevşemiş gibiydi, sertliği eriyip gitmişti.

"Görevi devraldığınızda üst kademelerimdeki herkesten kurtulmayı planladığınızı bilmek onu mutlu edecek," dedi sesinde bir gülümsemeyle. "Öyle değil mi, Dedektif?

Gwyn yattığı yerden, arkasında kimse olmamasına rağmen Margo'nun gerildiğini görebiliyordu. Bu bir çocuk numarasıydı ama kadın buna kanacak gibi görünüyordu.

Margo göz ucuyla rahatsız bir şekilde bakarak, "Ben öyle bir şey demedim," diye cevap verdi.

Margo küçülmüş gibi görünürken Tavilla'nın duruşu daha kendinden emin bir hal aldı ve sonunda pes ederek omzunun üzerinden hızla kontrol etti.

Tam o sırada Gwyn'in üzerine atılarak elindeki silaha uzandı. İkisi bunun için mücadele etti ve Gwyn'e beklediği fırsatı verdi. Karnı üzerinde yerde sürünerek duvara tekmelediği silaha ulaştı, bir acı çığlığını yere çarpan bir bedenin gürültüsü izledi.

Thorne yerde yan yatmış, bir kolunu dizlerinin üzerine çökmüş olan Tavilla'ya doğru uzatmış, sırtından kısa bir kabza sarkıyordu. Margo hâlâ susturuculu silahı tutuyordu, kolu uzanmıştı. Margo yara almamış gibi görünüyordu ama Tavilla'nın kafasında bir delik vardı.

Güzel.

Margo'nun bakışları elindeki silaha kaydı ve bir an için

Gwyn silahı bırakacağını düşündü ama Thorne'a nişan aldı ve-

Gwyn yerden aldığı silahı kavradı ve Margo'nun göğsüne ateş etti. Margo sendeleyerek geri çekildi ve kışının üzerine düştü. Ama Margo'nun bluzunda kan lekesi yoktu, acı çığlığı da yoktu. Kevlar. Kaltak.

Dizlerinin üzerine çöken Margo tekrar nişan aldı ama bu kez Gwyn'e.

Otomatik pilotta, Gwyn silahı bir kez daha kaldırdı, bu sefer daha yükseğe nişan aldı. Tetiği sıkarak nefes alışını kontrol etti ve ellerini sabit tuttu.

Tıpkı son dört yıldır pratik yaptığı gibi. Pek çok kez. Bu kez mermi hedefini buldu ve Margo'nun kafası, merminin tam iki gözünün arasına isabet etmesiyle geriye düştü. Yana doğru devrildi, elindeki silah parkeye düştü.

Gwyn hıçkırıklarla dolu bir nefes verdi. 'Thorne. Thorne! Sürünerek ona doğru gitti, silahı yere bıraktı ve parmaklarını boğazına bastırdı. Nabzını hissediyordu. Sonra biri omzunu tutunca çığlık attı.

Başını kaldırdığında solgun bir Blake Segal'in yere baktığını gördü, bir elinde telefon, diğerinde havlu vardı. "Yaşıyor mu?" diye soruyordu çocuk ama Gwyn sadece ağzının hareket ettiğini görebiliyordu. Silahın sesi işitme duyusunun içine etmişti.

Havluları kaptı ve Thorne'un sırtındaki bıçak yarasına bastırmaya başladı. 'Evet. Ama zar zor. Bu kimin telefonu?'

Blake onun yanına çömeldi ve arkalarından tutuldukları odayı işaret etti. 'Boğazında bıçak olan adama aitti - seni ve Thorne'u getiren iri olan. 911'i aradım. Neredeyse geldiler.

Gwyn'in kasları rahatlamaktan jöleye dönüşme tehlikesi geçirdi. 'Onlara bir helikopter göndermelerini söyle. Çok fazla kan kaybetti. Söyle onlara!' diye ısrar etti.

Telefon.

'Seni duyabiliyorlar,' diye bağırdı. "Bağırıyorsun.

Kadın irkildi. "Özür dilerim.

Thorne kıpırdandı ve kolunu tutmak için arkasına uzandı. "Hey.

Rahatlamaktan başı dönmüş bir halde ona doğru eğildi ve ağzını kulağına dayadı. 'Ölmesen iyi edersin, Thomas Thorne. Beni anlıyor musun?

Ağzı küçük ama kendini beğenmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Evet. Seni seviyorum.

Gözleri yanmaya başladı ve gözyaşlarını kırıştıtararak uzaklaştırdı. "Ben de seni seviyorum. Blake'in daha fazla havlu getirdiğini görmek için ona doğru baktı. Çocuk dizlerinin üzerine çöktü ve kanla ıslanmış olanları çekip aldı, yerlerine yenilerini koydu. "Teşekkür ederim.

"Rica ederim. Adam başını kaldırdı ve kadın onun ne kadar genç olduğunu fark etti. Aidan'dan sadece bir yaş küçüktü. "Carter adında birinden sana bir mesaj getirdim," dedi.

Sertleşti. "Evet?

"Sana iyi olduğunu söylememi istedi."

Yeni bir rahatlama dalgası gözyaşlarının ciddi bir şekilde akmasına neden oldu. Aidan. "Tanrım," diye fısıldadı ve Thorne onun elini sıktı. Ama çok zayıf bir şekilde. Blake yaraya sabit bir baskı uygularken o da onu sakin ve rahat tutmaya odaklandı.

Onu kurtarmak. Tıpkı Thorne'un Richard için yaptığı gibi. Blake'in babası. Bu, Thorne'un uyandığında ironik bulacağı bir döngüydü. Çünkü uyanacaktı. Kabaca boğazını temizledi. "Bak, Blake, buradan çıktığımızda bir şeye ihtiyacın olursa . . sadece sor, tamam mı?

Sertçe yutkundu. "Yapacağım. Teşekkür ederim.

Thorne zayıf bir hareketle Blake'in kenara koyduğu, hâlâ 911'e bağlı olan telefonu işaret etti. "Yerimizi nasıl öğrendiniz?

Blake omuz silkti. " Kilidi açmak için Patton'ın parmak izini kullandım ve Google Haritalar'da GPS koordinatlarımızı kontrol ettim.

Thorne gözlerini devirdi. 'Akıllıca. Düşünmeliydin

Bu. Nerede saklanıyordun?'

"Dolabın içine, battaniyenin altına saklandım. Kontrol etmek için çok acelesi vardı. Blake yutkunmaya çalışırken boğazı düğümlendi. "Şanslıydım," demeye çalıştı hafifçe ama sesi bozulunca etkisi de yok oldu.

Thorne tekrar, 'Akıllıca,' dedi.

Gwyn parmaklarını onun ağzına, ağzını da kulağına bastırdı. "Şimdi sessiz ol.

Parmaklarını öptü ve gözlerini onunkilerle buluşacak kadar açtı. "Beni bırakma.

"Asla.

Baltimore, Maryland,
20 Haziran Pazartesi, 11.45.

Thorne o günkü bilmem kaçınıcı uykusundan uyandı ve lavanta kokusu aldı. "Bu şekilde buluşmayı bırakmalıyız," diye mırıldandı ve Gwyn'in sulu kıkırdamasıyla ödüllendirildi. Gwyn sözünü tutmuş, travma merkezine kaldırıldığından beri onun yanından birkaç dakikadan fazla ayrılmamıştı.

Kolunu okşamak için uzandı, bunu saatte yaklaşık on beş kez yapıyordu ama adam şikâyet etmiyordu. Görünüşe göre neredeyse ölmek üzereydi ve sürekli dokunuşları onun hâlâ hayatta olduğuna dair kendini ikna etme yoluydu.

Ve o tek değildi. Jamie kısa bir süreliğine onun bileğini sıktı. "İyi misin?

Thorne ona, "Zinde bir keman gibi," dedi.

Jamie homurdandı. "Dayak yemiş bir keman. Thorne ve yüksek güvenli hastaneden Thorne'un ki ile aynı hastanedeki kardiyak rehabilitasyon ünitesine taşınan Phil arasında Jamie sürekli hareket halindeydi. Şu anda bitkin görünüyordu ama yüzündeki endişe çizgileri nihayet hafifliyordu ve bu da Thorne'un içini rahatlatıyordu.

Thorne'u yoğun bakımdan normal bir odaya almışlardı.

Sabah olduğuunda kendini ziyaretçilere hazırlıyordu. Titreyen eli neredeyse kendi boğazını kesecekken Gwyn onu tıraş etmişti. Doktorlar titremenin geçeceğine dair ona güvence vermişti.

Bu iyi olurdu, ama uzun zamandır sevdiği kadın tarafından tıraş edilmenin bir samimiyeti vardı. Bunu ona fısıldadığında, kızarmış ve ne zaman isterse yapacağına söz vermişti.

Dört gözle beklenecek bir şey.

Yatağı oturabileceği şekilde ayarladı ve yanındaki boşluğu okşayarak Gwyn'den sözsüz bir şekilde ona sarılmasını istedi. Onun için endişeleniyordu. Gwyn solgundu ve kendinde olmadığı birkaç gün içinde kilo kaybetmiş gibi görünüyordu. Ama iyi olacaktı çünkü o iyiydi. Ve tam tersi.

Ellerini birleştirerek yatağın kenarına oturdu. 'Bekleme odasında bir grup ziyaretçiniz var. Jamie ve ben, yorulmaya başlarsan onlara daha sonra gelmelerini söyleme hakkımızı saklı tuttuğumuzu açıkça belirttik.

"Hadi bakalım," dedi, esnemenin başladığını hissetmesine rağmen. Aptal ameliyat. Aptal sakatlık. Lanet olası aptal Tavilla. Thorne bu kadar güçsüz hissetmekten nefret ediyordu. Ama çok daha kötüsü de olabilirdi.

Joseph ve Hyatt ilk gelenlerdi. "Daha iyi görünüyorsun," dedi Joseph.

"Bunu yapmak o kadar da zor değil," diye ekledi Hyatt.

Thorne, 'İkinizi de terslerdim ama bu çok fazla enerji harcar,' dedi. "Bu benim bilgilendirme toplantım mı?

"Sayılır," dedi Hyatt. 'Tavilla'nın yatında olanların çoğunu Segal'le yaptığınız telefon görüşmelerinden öğrendik.

Thorne, Brickman'ın cep telefonunu cebine koyduğunu ve hâlâ Joseph'e bağlı olduğunu hatırladı.

Joseph bir sandalye çekti ve oturdu. 'Telefonunuzdan gelen ses biraz bozuktu ama ana fikri anladık. Gwyn

ve Blake Segal boşlukları doldurdu.'

"Ve Brickman," dedi Hyatt huysuzca. 'Lanet bir kuş gibi ötüyor. Ben . . . Departman adına özür dilerim. Brickman tutuklandı ve görevden alındı, tabii ki.

"Elbette," diye mırıldandı Gwyn. "Tavilla'nın operasyonları hakkında sizi bilgilendirebildi mi?

Hyatt başını salladı. 'Evet. Birkaç yıldır Tavilla için çalışıyormuş. BPD'de örgütle bağlantısı olan ya da Tavilla'ya bilgi satan yarım düzine kişiyi daha araştırmış. Ayrıca bize Tavilla'nın 20 yıl boyunca yönetici asistanlığını yapan kadını da verdi. Adı Jeanne Bruno. Kocasını Tavilla'nın takıldığı restoranın sahibi. Jeanne, Tavilla'nın şu anda rahmetli olan eşi Madeline'in yakın arkadaşıydı.

"Ölümü kalp hastalığıyla verdiği uzun bir savaşın sonunda gerçekleşti," diyor Joseph, "ama aynı zamanda Colin Tavilla'nın suçlu bulunup hapse gönderilmesinden günler sonra gerçekleşti.

Thorne içini çekti. "Bunun için Tavilla beni suçladı.

"Tutkuyla," dedi Joseph kuru bir sesle. "Jeanne'in iki kızı var.

"Dur tahmin edeyim," diye araya girdi Gwyn. "Drizella ve Anastasia. Joseph'in dudakları kıpırdadı. "Çok uzak değil. Margo ve Kathryn.'

"Aka Anne ve Laura," dedi Thorne. 'Şirketin yöneticisi ve kulübün barmeni. Peki ya bebek? Kathryn'in Facebook sayfasında kendisininmiş gibi paylaştığı bebek?

"Margo ve Colin'in bebeği," dedi Joseph. Colin hapse girdikten sonra doğmuş. Kathryn bebeğin teyzesiydi. Çocuğu Jeanne Bruno'yu tutukladığımızda bulduk. Jeanne her türlü suç girişimiyle suçlanıyor. Kendisi kefaletsiz olarak tutuluyor ve bebek de koruyucu ailede.

"Margo Colin'i gerçekten seviyor gibiydi," dedi Gwyn sessizce. 'Yine de Tavilla'ya ihanet ettiği ve yönetimi devralmayı planladığı düşünülürse, söylediklerinin ne kadarına inanılabileceğinden emin değilim. Sadece Colin'in ölümünden sonra yönetimi devralmaya karar verdiğini söyledi ama ...' Omuz silkti.

inançsızlık. "Bir yıl boyunca bizim için çalıştı.

"Tavilla sahte kimliğini yıllar önce ayarladı. Hyatt inanılmaz derecede yorgun görünüyordu ve Thorne bu küstah teğmene karşı biraz merhamet duyduğunu fark etti. "Bir süredir işlerinizi izliyordu ve nasıl birini işe almak isteyeceğinizi biliyordu. Ayrıca, başkalarının sizin için çalışmasını da engelledi.

"Ne? Thorne Jamie'ye baktı. "Nasıl?

"Onlara rakip firmalarda daha yüksek maaşlı işler teklif ederek ve bu işleri kabul etmediklerinde onları tehdit ederek. Jamie başını salladı. "Başvuranlardan bazılarının izini sürdüm ve öne çıkmaktan çok korktuklarını itiraf ettiler.

Thorne yüzündeki kanın bir kısmının çekildiğini hissetti. 'Anne'den önceki yönetici asistanımız . . . Bir araba kazası geçirdi ve işten ayrılmak zorunda kaldı. Sorumlusu Tavilla mıydı?'

Jamie başını salladı, kısa bir süre gözlerini kapadı. "Bilmiyorduk, Thorne. O da bilmiyordu. Seni suçlamıyor.

Gwyn'in eli onun kinde sıkıştı. "Bunu nasıl öğrendin?

"Margo'nun dizüstü bilgisayarını aldık," dedi Hyatt. 'Müvekkillerinizle ilgili suçlayıcı dosyalar da dahil olmak üzere bol miktarda notu vardı' - Thorne'un yaklaşan patlamasını engellemek için bir elini kaldırdı - 'soruşturmamız için neye erişip neye erişemeyeceğimizi belirleyecek olan üçüncü taraf bir arabuluculuk panelinin incelemesini beklerken mühürledik.

Thorne yanağının içini ısırdı, başının üst kısmındaki ani ağrı kan basıncının hızla yükseldiğini gösteriyordu. Bu kabul edilemezdi. Bu yanlıştı. Buraya kadar sadece müşterilerine kazık atmak için gelmemişti.

Jamie başını kaldırıp monitörlere baktı. "Thorne, sakinleşmen gerek yoksa hemşire buraya gelip herkesi dışarı atacak.

Thorne başını salladı. "Panelde kimler var?"

"Grayson," dedi Joseph. "Ve Daphne.

Thorne rahatladı. Grayson Smith, Paige'in kocası.

güvendiği sadece iki savcı vardı. İkincisi Joseph'in karısı Daphne'ydi.

"Ve Frederick ve ben," diye ekledi Jamie. 'Merak etme Thomas. Müşterilerinin kazıklanmasına izin vermeyeceğiz.

Thorne başını yastıklara yasladı, başındaki ağrı azalıyordu. "Pekâlâ. Margo'nun bilgisayarında başka ne buldun?"

Joseph, 'Tavilla'nın operasyonlarını devraldıktan sonra şantaj yapmayı planladığı müşterilerinizin bir listesi,' dedi. 'Bulabildiğimiz her şeye göre, bu ilk aramalar en ileri seviyedeydi. Bu liste üçüncü taraf paneline de gönderildi. Sizi kızdırmayacak şeylerden biri de Tavilla ile Yargıç Segal arasındaki bağ. Segal, Tavilla'nın radarına yaklaşık sekiz ay önce girmiş. Tavilla geçmişinizi araştırıyor ve size zarar vermenin en iyi yolunu bulmaya çalışıyordu. Çok yönlü bir saldırısı vardı - arkadaşların, işlerin ve dürüstlüğü. Nihayetinde hapse girmeni istiyordu ama seni öldürmeyi planlamamıştı.

"O zaman neden bizi teknesine getirtti? Gwyn sordu.

Joseph yüzünü buruşturdu. "Brickman'a göre Tavilla sizin bu zahmete değmeyeceğinize karar vermiş. Ölümlerinizi yargıca bağlamayı planlamıştı, özellikle de karısının ölümünün ve oğlunun kaçırılmasının intikamını almak için. Böylece Segal, Tavilla'nın karısını öldürdüğünü iddia ederse kimse ona inanmayacaktı.

"Ama Margo'nun başka planları vardı," dedi Thorne. "Kendi kız kardeşini öldürdü.

"Biraz ... olabilirdi. Hyatt şakağına vurdu. "Ama inanılmaz kayıtlar tutardı.

"Sahip olduğumuz en iyi ofis yöneticisi," dedi Jamie asık suratla. Gwyn kaşlarını çattı. "Hey.

Jamie'nin gülümsemesi hoşgörülüydü. "Hepimizin seni sevdiğini biliyorsun Gwyn, ama dosyalama sistemin kocaman bir kağıt yığınıydı.

İç çekti. "Bu adil.

Hyatt gülümsemedi. "Anlayabildiğimiz kadarıyla

Kayınpederi ve Thorne birbirlerini öldürmüş gibi gösterecekti. Bu şekilde Tavilla'nın müşterileri onunla iş yapmaya devam edecekti.

"Tavilla'nın Patricia ile bağlantısı ne olacak? Thorne sordu. "Kocasını ondan vazgeçti mi?"

"Öyle düşünmüyoruz," dedi Joseph. 'Segal'in evini aramaya başladığımızda, kasası için arama emri çıkarmaya yetecek kadar belgemiz oldu. Thorne'la olan bağlantısı konusunda kendisine yaklaşan Tavilla'yla olan ilişkilerini ayrıntılı bir şekilde anlatmıştı. Tavilla aylar önce Segal'in Richard Linden'ı öldürdüğünü biliyordu. Bu bilgi için Darian Hinman ve Chandler Nystrom'a ödeme yapmıştı. Ayrıca bir şekilde yargıcın her zaman Thorne'un bunu çözmesini bekleyerek onun omzunun üzerinden baktığını da biliyordu. Ya da belki sadece suçluluk duygusuydu. Hangisi olursa olsun, Tavilla bunu kullandı ve Segal'i Thorne'dan kurtulmasına yardım etmenin kendi yararına olacağına ikna etti. Yargıç onunla fazla mücadele etmedi.

"Segal, Tavilla'nın Patricia'yı öldürmeyi planladığını biliyor muydu?"

Joseph başını salladı. "Kasasında bıraktığı kâğıtlara göre öyle değil. O ve Tavilla "farklı bir hedef" üzerinde anlaşmışlardı. Yargıcın sözleri, benim değil. Benim kişisel görüşüm, Segal'in Tavilla'nın Tristan Armistead'ı Patricia ile ilişkisi olduğu için öldüreceğine inandığı yönünde. Tristan parktaki bir banka çekilmişti. Davetin Patricia'dan geldiğini düşündü ama Patricia'nın telefon kayıtları kendisine gelen mesajı onun gönderdiğini göstermiyor. Bence Segal Tristan'a kendisi mesaj attı.

'Ama Tavilla onun yerine Patricia'yı öldürdü,' dedi Gwyn.

"Evet. Yusuf bir omzunu kaldırdı. "Bu gerçekleştiğinde, her şey harekete geçti ve Tavilla onun bütün yarım kalmış işlerini bitirdi.

"Ama neden yargıca ihtiyaç duydu? Thorne şaşkınlıkla gözlerini kısarak sordu. "Hikayeyi Darian Hinman ve Chandler Nystrom'dan öğrendi.

Hyatt, "Segal, Tavilla'nın onun suç ortağı olmasını planladığına inanıyor," diye cevap verdi. 'Eğer her şey ters giderse, o

Özellikle de Tristan Armistead'ı karısıyla yattığı için tehdit ettiğinden beri. Patricia öldürüldükten sonra Tavilla, yargıcın Richard'ın cinayeti konusunda kendisini suçlamadan ve karısının cinayetinde kendisini şüpheli durumuna düşürmeden ortaya çıkamayacağını biliyordu.

Joseph, "Kasasında bulduğumuz belgeleri Patricia öldürülene kadar hazırlamamıştı," diye ekledi. "O zaman bir kaldıraca ihtiyacı olduğunu fark etti.

"Peki ya Linden Senior? Thorne sordu.

Hyatt, "Patricia'nın Richard tarafından cinsel tacize uğramasının "nedenini" gizli tutmak Linden Senior'un tek yaptığı şeydi," dedi. "Onu sıkıştırdığımızda bunu itiraf etti.

Thorne afallamıştı. "İtiraf mı etti?

"Yapmak zorundaydı," dedi Jamie, "Eileen Gilson'ın kocasına anahtarlık için para ödendiği ve daha sonra bunun için öldürüldüğü yönündeki ifadesine bakılırsa. Artı on dört yıllık banka mevduatı onun sessizliği için ödendi.

Joseph, "Linden'in itiraf etmesine gerek yoktu," diye düzeltti. 'Bizimle mahkemede mücadele edebilirdi. Ama onu, itiraf etmezse torununa DNA testi yaptıracağımıza ikna etmeyi başardık. Blake'in Richard ve Patricia'nın oğlu olduğu mahkeme kayıtlarında ortaya çıkacaktı. Ki zaten Yargıç Segal'in bunu ayrı ayrı kabul etmesini sağlamıştık.

"Blake biliyor," dedi Thorne usulca. 'Brickman ve Patton tutulduğumuz odaya gelmeden hemen önce bana söyledi. Çocuk nasıl? Gwyn ve ben onun için endişeleniyorduk.

Joseph kaşlarını çatı. "Nasıl öğrendi?

"Bizim yaptığımız gibi," dedi Thorne. "Richard'ın bir fotoğrafını gördü. Richard'ın annesine tecavüz ettiğini tahmin etti. Sanırım ona bir üvey kardeşi olduğunu söylemek isteyip istemediğimize karar vermemiz gerekiyor. Angie Ospina'nın oğlu Liam da Richard'ın tecavüzünün bir ürünü. Onun yerinde olsaydım, bilmek isterdim.

"Bu kararı muhtemelen Angie'ye bırakmalısın," dedi Gwyn

sessizce tavsiye etti. "Liam şu anda Iowa'da yaşıyor ama Angie bana Johns Hopkins'e kabul edildiğini söyledi. Sonbaharda Baltimore'da olacak ve derslere katılacak. şu anda Liam'ın Angie teyzesinin gerçekten annesi olduğunu bilip bilmediğini bile bilmiyorum. Bu onun üvey kardeşi olmasından çok daha büyük bir bomba.

"Katılıyorum," dedi Jamie. 'Bilmek isteyebilirsin Thomas, ama dediğin gibi, o genç adamlar tecavüz ürünü. Ve bir kurban olarak bu bilginin bir kısmını Angie'yle paylaşmalısın.

Hyatt'ın ağzı açık kaldı. "Ne? Joseph'in gözleri büyüdü. "Açıkla. Lütfen.

"Ah, doğru. Thorne onlara Angie'nin de Richard tarafından tecavüze uğradığını nasıl öğrendiklerini anlattı. 'Bunu öğrendikten sonra dikkatimiz biraz dağıldı. Linden'lere karşı hukuk davası açma hakkı olduğunu söyleyebilirim ama yıllardır ona ödeme yapıyorlar. Bu tam olarak nafaka sayılmaz, ama tazmin edildi.

"Jamie haklı," dedi Hyatt beklenmedik bir şekilde. 'Bu onun kararı olmalı. Mağdur olan o. Tecavüz kurbanlarının rızası olmadan isimlerini vermem. Joseph'e baktı. "Elinizdeki tek şey bu mu?

Joseph başıyla onayladı. "Sana bazı iyi haberlerimiz var, Thorne.

Hyatt yanında getirdiği alışveriş çantasını kaldırdı. "Yargıç Segal'in kasasında spor madalyalarınızdan birkaçını bulduk.

Thorne gözlerini kırpıştırdı. 'Yani onda mıydı? Bunca zamandır?'

Hyatt başını salladı. 'Evet, ama sahip olduğu tek şey bu değildi. Bodrumunda sizin eşyalarınızla dolu dört büyük kutu bulduk. Çantadan çerçeveli fotoğraflarla birlikte iki kalın fotoğraf albümü çıkardı. 'Onları elimizden geldiğince hızlı bir şekilde kanıtlardan temizliyoruz, ama bunları hızlandırdım.

Thorne'un nutku tutulmuştu. Ve albümlerin düşündüğü şeyi içerdiğini ummaktan neredeyse çok korkuyordu. Gwyn albümlere dikkatle uzandı ve onları kucağına getirdi.

Gülümsemesi çok tatlıydı. "Yapabilir miyim?"

Hiçbir şey söylemeden başını salladı. Umut ediyordu. Umut ediyordu.

"Oh, Thorne," diye güldü nefes nefese. "Şu **h a l i n e** bak. Çok tatlısın."

Jamie yaklaştı. "Vay canına." Sesi çok mutlu geliyordu. 'Gerçekten öylesin. Phil bunları görmeye bayılacak.

Thorne kendini kadının elindeki albüme bakmaya zorladı ve boğazında bir yumru oluştu. "Aman Tanrım. Gerçek babası Thomas Thorne ile çekilmiş bir fotoğrafın üzerinde parmağıyla gezindi. O günü hatırladı. Dört yaşındaydı ve babası onu akvaryuma götürmüştü. Albüm babasının fotoğraflarıyla doluydu. 'I . . . Bu resimlerin sonsuza dek yok olduğunu sanmışım. Nefes nefese kaldı ve başını kaldırıp Hyatt'a baktı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"En azından bunu yapabiliydik," dedi Hyatt huysuzca. 'Kutularda başka şeyler de vardı. Kupalar ve çizgi romanlar. Bunun gibi şeyler. Elimizden geldiğince çabuk size ulaştıracağız.

"Top var mıydı? Thorne yine umut etmekten korkarak sordu. "Rugby topu mu?"

Hyatt başıyla onayladı. "Evet. Birçok oyuncu tarafından imzalandı.

"Babamındı. Sesi kesildi ve boğazını temizledi. "Hepsinin gittiğini sanıyordum.

Gwyn onun elini dudaklarına götürdü ve öptü. "Öyle olmadığına çok sevindim.

Joseph'in gülümsemesi nazikti. "Segal sen tutuklandıktan bir gün sonra senin evine gittiğini itiraf etti. Richard'ı öldürmenin verdiği adrenalinin etkisinden kurtulmuş ve Patricia'ya ne yaptığını anlatmış. Linden Senior, Segal'in Richard'ın cesedine soktuğu anahtar yüzünden çoktan çılgına dönmüştü. Olay yerindeki polislerden biri - Prew değil, meslektaşlarından biri - ona haber vermişti ve Linden Senior anahtarlığı ME teknisyeni Kirby Gilson'dan geri almıştı bile. Segal o sırada kendini huzursuz ve paranoyak hissediyordu. Annene ve üvey babana ne söylediğinden emin değildi, Thorne. Bu yüzden evinize gitti ve o zaman eşyalarınızı kaldırımda gördü. Eşyalarını yükledi.

hepsini o kamyona bindirdi.'

Segal'in kamyonundan söz edilince Thorne'un aklı Sherri'ye gitti. "Sherri'yi öldürdüğünü de itiraf etti mi?"

'Henüz değil,' dedi Hyatt. 'Ama savcılar onun üzerinde çalışıyor. Bilgi karşılığında ona her türlü teklifi yapacaklar,' diye ekledi tiksintiyle.

Joseph kıkırdadı. 'Bunu söylediğini Daphne'ye söylemeyeceğim. Segal'in davasına o bakıyor. Bütün bu olayların dışında sahip olduğu tek avantaj bu. Seninle birlikte bu işin içinde olmak istiyordu ama birini yakaladığımızda çatışmadan uzak durması gerektiğini biliyordu.

Thorne içtenlikle, "Davayla ilgilenmesine sevindim," dedi. "Grayson'ın yardım edebilmek için eve dönmesine de sevindim. Grayson ve diğerlerinin Tavilla'nın öldürülmesinden bir gün sonra Chicago'dan döndüklerini biliyordu. Lucy her gün onu görmeye gelmişti ve diğerleri de ziyaretlerini Jamie'nin Phil'le birlikte olduğu zamana denk getirmişlerdi, çünkü Thorne'un yoğun bakım ünitesinde bir seferde sadece iki ziyaretçiye izin veriliyordu.

'Bir süre hepimiz meşgul olacağız. Sadece Tavilla'nın kurbanlarıyla ilgili evrak işleri bile ...' Joseph ürperdi. "Ve bunlar bizim bildiğimiz kurbanlar.

"Kaç kişi? Thorne cevabı duymaktan korkarak sordu.

Joseph iç çekti. 'Toplamda on dokuz günümüz kurbanımız var. Bunların bazıları Tavilla'nın cinayetleriydi. Bazıları Patton'ın. Şimdi bunları sıralıyoruz. Patricia da var tabii. Sheidalin kibrit kutularıyla doldurduğu Circus Freaks'in iki üyesi. Ramirez ve karısı. Darian Hinman ve Chandler Nystrom. Karavanlarında yanlışlıkla öldürülen profesör ve kocası. Brent Kiley, EMT. Segal'e göre, Tavilla seni ve Patricia'yı uyuşturan iki adamı da öldürdü, Thorne. Margo kız kardeşi Kathryn'i öldürdü.

"Ve Tavilla," diye ekledi Gwyn.

Joseph omuz silkti. 'Bu kiminle konuştuğuna bağlı. Adli tıp ölüm nedenini kan kaybı olarak belirtiyor. Ama onu hangi yaranın öldürdüğünden emin değildi - Margo'nun iki kurşunu mu yoksa Thorne'un

Bıçak. Thorne, eğer istersen bu onura sahip olabilirsin.

Thorne başını salladı. "Hayır. Hayır, teşekkür ederim. Patton'ı öldürmüş olmanın verdiği dehşeti hâlâ hatırlıyordu. Nefsi müdafaa olduğu için yine öldürebilirdi ama
"Hayır.

Joseph'in gülümsemesi yine nazikti, sanki anlamış gibiydi. "O zaman Tavilla'yı Margo'nun sütununda listeleyeceğiz.

Thorne safrasını yuttu. "Teşekkür ederim.

Hyatt, Thorne'un yaşadığı duygusal sıkıntıya aldırmadan, "Patton'ı sen kurtardın," dedi. 'Gwyn de Margo ve aracınıza saldıran haydutlardan biri için kredi alıyor. Frederick ve Clay de birer tane aldılar. Arkadaşlarınız iyi iş çıkardı.

Gwyn Thorne'un elini sıkarak onu sözsüz bir şekilde teselli etti. Her ikisi de ilk ve umarım tek insanların öldürmüşlerdi. Frederick ve Clay gibi onlar da hayatta kalmak için yapmaları gerekeni yapmışlardı. Hiçbiri yaptıklarından memnun değildi ama bununla yaşayacaklardı.

Jamie boğazını temizledi. "Tabii ki, bunu yapan insanlar da var - Phil, Sam, Chad Ingram.

'Ve Blake Segal ve Aidan York. Onları unutamayız.'

Thorne, Gwyn'in yanında kaskatı kesildiğini hissetti ve sormak istediğini bildiği ama bir türlü cesaret edemediği soruyu sordu. 'Joseph, Aidan York'a ne oldu? Tek duyduğumuz iyi olduğuydu.'

"Siz ikiniz kaçırıldıktan kısa bir süre sonra bulundu. Şafaktan hemen önce kız arkadaşının evinden eve dönüyordu. Kathryn ve Patton onun dışarı çıkmasını bekliyorlardı ama onu gizlice içeri girerken yakaladılar. Bir süre onunla dolaşmışlar ve sonra onu bırakmışlar. Herhangi bir yarası yok gibi görünüyor. Tüm bildiğim bu. Üzgünüm, Gwyn.'

Sessizce başını salladı.

"Teşekkürler," dedi Thorne, başparmağıyla Gwyn'in elini okşayarak, onu rahatlatabilmeyi diledi. Ama York'lardan, ebeveynlerinden ya da oğullarından hiçbir şey duymamıştı. Ve onları zorlamayacaktı. Bu onun adına Thorne'u kızdırmıştı ama onun isteklerine saygı duyacaktı ve o da zorlamayacaktı.

Joseph ayağa kalktı. 'Şimdilik işimiz bitti, Thorne. Biraz al

Dinlen. Sen de, Gwyn.'

"Ve ... teþekkürler," diye ekledi Hyatt yüzünü buruşturarak, sanki kelimenin tadı kötüymüş gibi.

Thorne boş boş gülmek için onlar gidene kadar bekledi. "Teþekkür ederken boğulacak sandım.

Jamie kıkırdadı. 'Bugün büyük bir gün, genç çekirge. BPD'den bir özür ve teþekkür aldın. Bunu kutlamalıyız.

Thorne yastığa yaslanarak rahatladı, bir yanında Gwyn, diğerk yanında Jamie, Gwyn'in kucağındaki albümde babasının anıları vardı. Phil kardiyak rehabilitasyon kanadında rahatça dinleniyordu. Ailesi, arkadaşları, hepsi güvendeydi ve önemli olan da buydu. "Kutlama yapıyorum. Tam burada. şu anda.

OceanofPDF.com

Sonsöz

Baltimore, Maryland,
29 Temmuz Cumartesi, 14:30.

"Her şey harika, Thorne," dedi Clay. "Teşekkür ederim.

Thorne, Sheidalin'de barın arkasındaki bir taburede oturduğu yerde onu aramak için misafirlerinden birkaç dakika uzaklaşan Clay ve Stevie'ye gülümsedi. Herkes aile dostu müzik grubuyla dans ederek ve sosyalleşerek iyi vakit geçiriyordu ama Thorne vaftiz sonrası parti için her şeyin mükemmel olmasını istiyordu. 'Bir şey değil. Ama çoğunu Gwyn yaptı.

Stevie, "Senin için de böyle demişti," dedi. Gözleri de aynı şekilde dikkatliydi, çünkü bebeğini başka biri tutuyordu.

"Sally bir hemşire, Stevie," dedi Clay. 'Ve onu davet etmeden önce iyice kontrol ettim.

Gwyn barın arkasında Thorne'a katıldı ve kolunu onun beline doladı. 'Çünkü Frederick ondan gerçekten hoşlanıyor. Onun "arkadaşı" olduğunu söylüyor, çünkü bu yaşta bir kız arkadaşının olması onun için aptalca.

"Neredeyse altı haftadır çıkıyorlar," dedi Thorne. "Kızların onu kendisinden daha çok sevdiğini söylüyor.

Clay yüzünü buruşturdu. "Taylor ve Julie bunu söylerken alay ediyorlar. Daisy . . . Ben o kadar emin değilim. Frederick'e hâlâ çok kızgın.

"Öyle olmalı. Gwyn kaşlarını çattı. 'O adamı seviyorum ama onu Avrupa'da takip etmeleri için casuslar tuttuğunda gerçekten çuvalladı. Tanrı aşkına, daha yirmi beş yaşında.

Clay üzgün bir ifadeyle, 'Kalbi doğru yerdeydi,' dedi. 'Ama haklısın, Gwyn. Umarım Daisy ile aralarını düzeltirler. Hayat böyle tartışmalar için çok kısa.

"Kesinlikle doğru," dedi Stevie. 'Umarım işleri yoluna koymak için zamanları olur. Daisy Kaliforniya'yı özlemiş gibi konuşuyor. Geri dönebilir.

Clay omuz silkti. 'Her zaman ziyarete gelebileceğini biliyor. Oh, kahretsin. Cordelia'nın bir kek daha yediğini görüyorum. Bu onun yedinci keki. Eğer şekeri yavaşlatmazsa bu gece porselen tanrısına dua edeceğiz.

Stevie onu takip ederek insan denizine geri döndü ve Thorne ile Gwyn'i yalnız bıraktı.

'Stevie'ye hayranım,' diye mırıldandı Gwyn. 'Ama bunu yapmak isteyeceğimi sanmıyorum. Bilirsiniz, bizim yaşımızda bir bebek sahibi olmak.

"Sana sorun olmayacağını söylemiştim," dedi Thorne ve gerçekten de öyleydi. Arkadaşlarının çocuklarına bakmaktan hoşlanıyordu ama onları geri verdiğinde her zaman rahatlıyordu. Özellikle de kirli bezleri varsa. Aptal değildi. Ve aptal olmadığından bahsetmişken ... Gwyn'i dizine oturana kadar çekiştirdi. "Ayrıca, Blake'le elimiz kolumuz bağlı.

Çünkü Thorne hastaneden taburcu olduktan sonra o ve Gwyn genç adamı yanlarına almışlardı. Blake kimsesi olmayan iyi bir çocuktur. Annesi ölmüştü, hayatı boyunca baba dediği adam hapse girecekti ve üç yaşından beri 'dadası' olan adamı gömmek zorunda kalmışlardı.

Thorne bunu, Phil ve Jamie'nin kendisi için yaptıklarının aynısını Blake için yapmak olarak görüyordu. Çocuk şimdiye kadar çok az sorun çıkarmıştı. Georgetown Üniversitesi'nde mühendislik programına kabul edilmişti ve yeni hayatına yavaş yavaş alışıyordu.

Blake, Liam Ospina adında bir üvey kardeşi olduğunu biliyordu. Gwyn Angie'ye ondan bahsetmiş ve Angie de tüm sırları açığa çıkarmanın en iyisi olacağına karar vermişti. Liam ilk başta Angie'ye, Gwyn'e ve Thorne'a hayatına karıştıkları için kızmıştı. Ama Blake'e karşı kibar davranmıştı. Liam'ın üniversite için Baltimore'a gelmesiyle birlikte, bu iki kardeşin bir ilişki kurma şansı doğmuştu.

"Blake nerede? Gwyn etrafına bakınarak sordu.

"Dışarı çıktı. Ayak işleriyle ilgili bir şeyler söyledi. Thorne onun tam olarak nereye gittiğini biliyordu ama Blake'in girişimlerinin sonuçsuz kalması ihtimaline karşı Gwyn'e bir şey söylemek istemiyordu. Durum pek iç açıcı görünmüyordu. Çocuk neredeyse bir saat önce dönmüş olmalıydı.

Ama o anda Thorne kapıda konukları karşılayan Ming'den bir işaret aldı. Bir başparmak işareti. Tanrım. Gelmiş. Geldi. Kalbi çarpmaya başladı, çünkü bunu Gwyn için gerçekten istiyordu.

Blake kalabalığı yarararak ilerledi, arkasında uzun boylu, esmer, geniş omuzlu genç bir adam vardı. Saçları dalgalıydı ama kısa kesilmişti. Thorne, çok uzarsa saçlarının lüle lüle olup olmayacağını merak etti.

Gwyn işe aldıkları yeni barmenden bahsediyordu - mükemmel referansları ve CIA'in inceleme sürecini tatmin edebilecek bir geçmiş kontrolüyle gelmişti - aniden hareketsiz kaldı.

"Aman Tanrım. Thorne.' Başını kaldırıp ona baktı, gözlerinde sorular vardı. 'Bu ... Ben ... miyim? ?'

"Evet, öyle," dedi Thorne, "ve hayır, rüya görmüyorsun ya da deli değilsin.

Şaşkınlıktan ağzı hafifçe açık, Blake'in arkasındaki uzun boylu genç adama baktı, sonra Thorne'un dizinden kayarak barın arkasından çıktı. Yüzü solmuştu ama gözlerinde umut vardı. Thorne her şeyin yolunda gitmesi için dua etti.

"Aidan," dedi sessizce. "Seninle tanışmak bir zevk. Elini resmi bir şekilde uzattı. "Ben Gwyn Weaver.

"Biliyorum. Aidan ona baktı, çünkü çocuk altı-üç yaşında olmalıydı. 'I . . . Umarım gelmemde bir sakınca yoktur. Blake buranın buluşmak için iyi bir yer olacağını söyledi.

Gwyn gözlerinde yaşlarla Blake'e döndü. "Teşekkür ederim. Blake kızardı. "Önemli bir şey değildi.

Aidan'a geri döndü. 'I . . . Geldiğine çok sevindim. Seninle tanıştığım için çok mutluyum. Şaşkın görünüyordu, sonra

kendini sakinleştirmek için derin bir nefes aldı. 'Sohbet etmek ister misin? Bunu yapmak isterim. Hayatın hakkında bilgi edinmek için. Gruptan uzaktaki boş bir masayı işaret etti. "Biraz daha kalabilir misin?"

Aidan başıyla onayladı ve ikisi masaya oturdu. Bir süre sessiz kaldılar, sadece birbirlerine baktılar. Sonra, Thorne onları izlerken, tereddütle konuşmaya başlar gibi oldular.

Thorne Blake'e, 'Yanılıyorsun,' dedi. 'Bu hiçbir şey değildi. Bu onun için çok büyük bir şey.

"Biliyorum," dedi Blake yumuşak bir sesle. 'Bana karşı hep iyi oldu. Onun için güzel bir şey yapmak istedim.

"Evet, başardın. Ve şimdi ben daha iyisini yapmak zorundayım. Teşekkürler evlat.'

Blake sırtıttı. 'Gidip biraz yiyecek alacağım. Açlıktan ölüyorum. "Elbette açsın," diye mırıldandı Thorne.

'ocuk beni yiyip bitirecek evin ve yuvanın.'

"Altı kat daha fazla yedin," dedi Jamie tekerlekli sandalyeye doğru dönerken.

"Belki yedi kez," diye ekledi Phil, zinde ve sağlıklı görünüyordu. 'Bu ?'

"Evet," dedi Thorne. 'Blake, Aidan sırf onu susturmak için kabul edene kadar onu davet etmeye devam etti. Her şeyin yolunda gitmesi için dua et.

'Eller ve ayak parmakları,' dedi Phil. 'Bu güzel bir parti, Thorne. Kulübün tekrar açıldığını görmek güzel.

Jamie, 'Ve iki hafta önce şirkette iş yapmak için ilanımızı astık,' dedi. 'Basında hakkımızda çok iyi haberler çıktı, bu yüzden müşteriler ediniyoruz. şimdiye kadar çok iyiyiz.

Her şey iyiydi. Her şey iyiydi. Çünkü Thorne için önemli olan herkes burada, bu çatı altındaydı. şu an için herkes güvende ve mutluydu. Bu anı yakalayacak ve ona tutunacaktı, çünkü her zaman böyle olmayacaktı.

Ama karşısına ne çıkarsa çıksın, artık yalnız değildi. Bu odadaki herkesle bir bağı vardı. Bazıları diğerlerinden daha fazla, diye düşündü Gwyn ona neredeyse bir bakış fırlatırken

sevinçten başı dönüyordu. Bu onun ailesiydi ve bugün için her şey yolundaydı.

OceanofPDF.com

Eğer daha fazla

Karen ROSE

Keşfetmek için www.headline.co.uk adresine gidin
nabız hızlandıran kitaplarından daha fazlası

Ra leigh Serisi
Onu gördünüz mü?

Chicaqo Serisi Don't
Tell
Seni İzliyorum
Korkacak Bir Şey
Yok
Saklanamazsın
Ona Kadar Say

Philadelphia/Atl
anta Dizisi
Benim İçin Öl
Benim İçin
Çılgılık At Benim
İçin Öldür

Minneapolis Dizisi Seni
Görebiliyorum
Sessiz Çılgılık

Baltimore Serisi Sen
Bana Hasret Kaldın
Anlatacak Kimse
Kalmadı Beni
Özledin mi?
Arkanızı Kollayın
Dolaptaki Canavar
Ölüm Yeterli Değil

Cincinnati Serisi
Düşündüğünden Daha
Yakın Karanlıkta Tek
Başına Her Karanlık
Köşe Karanlığın
Kıyısında

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Çeviri Kitaplar

Telegram

SON DERECE İYİ
YAZARLARDAN SON
DERECE ÇOOD
KITAPLAR

INTENT SUSPEN
ZE DISC UN

" -
CRIME
F/LES

CRINE DOSYALARI BRİE0S Y0£ T3E SON R£L£AS£S FRBM
ÜST £RİMEA3B TFRI£L£R A£T£0RS.

SI52 £P 0ELİ£E FOR OUR MOXTELY ££ES£ETT£R AED BET££ FIRST TO
K£0N ABOUT OUR COMPETITIONS, £££ BOOKS A£D MORE.

İİSIT OLR ¥EBSİT£: NNN.CRIMEFILES.CO.UK
t££t US J!i fADZD00K: FAJZ300K.D08/ûRİMEHttS
FOLL0£ U5 OİJ İİ1ITTER: #CRIMEFILESBD0K5